

Holy Bible

Aionian Edition®

Нови српски превод, слободна

New Serbian Open Bible (cyrillic)

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

Нови српски превод, слободна

New Serbian Open Bible (cyrillic)

New Testament

Language: Serbian

Serbia, Bosnia, Herzegovina, Montenegro, Kosovo, Croatia

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 9/10/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0

Biblica, Inc., 2005, 2017

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Предговор

Српски at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Српски at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Преглед садржаја

НОВИ ЗАВЕТ

Матеј	1
Марко	30
Лука	49
Јован	79
Дела апостолска	102
Римљанима	133
1 Коринћанима	146
2 Коринћанима	158
Галатима	166
Ефесцима	171
Филипљанима	175
Колошанима	178
1 Солуњанима	181
2 Солуњанима	184
1 Тимотеју	186
2 Тимотеју	190
Титу	193
Филимону	195
Јеврејима	196
Јаковљева	206
1 Петрова	209
2 Петрова	213
1 Јованова	216
2 Јованова	219
3 Јованова	220
Јудина	221
Откривење	222

Додатак

Водич за читаоце

Речник

Kapte

Судбина

Илустрације, Doré

НОВИ ЗАВЕТ

Исус је говорио: „Оче, отрости им, јер не знају шта чине.“ Затим су [војници] бацали коцку за његову одећу да би је поделили међу собом.

Лука 23:34

Матеј

1 Ово је родословна књига Исуса Христа – сина Давидовог, сина Аврахамовог. **2** Учинио је оно што му је анђео Господњи Аврахам је имао сина Исаука, Исау Јакова, Јаков је имао Јуду и његову браћу, **3** Јуда је са Тамаром имао Фареса и Зару, Фарес је имао Есона, Есон Арама, **4** Арам Аминадава, Аминадав Насона, Насон Салмона. **5** Салмон је са Рахавом имао Воза, Воз са Рутом Овида, Овид је имао Јесеја. **6** Јесеј је био отац цара Давида. Давид је са Уријином женом добио Соломона. **7** Соломон је имао Ровоама, Ровоам Авију, Авија Асафа, **8** Асаф Јосафата, Јосафат Јорама, Јорам Озију, **9** Озија Јотама, Јотам Ахаза, Ахаз Језекију, **10** Језекија Манасију, Манасија Амоса, Амос Јосију. **11** Јосији су се родили Јехонија и његова браћа за време вавилонског изгнанства. **12** Јехонија је, после вавилонског изгнанства, имао Салатила, Салатило Зорававеља, **13** Зорававељ Авијуда, Авијуд Елијакима, Елијаким Азоре, **14** Азор Садока, Садок Ахима, Ахим Елијуда, **15** Елијуд Елеазара, Елеазар Матана, Матан Јакова, **16** Јаков Јосифа, који је био муж Марије, која је родила Исуса званог „Христос“. **17** Дакле, од Аврахама до Давида било је четрнаест колена, од Давида до вавилонског изгнанства четрнаест колена, и од вавилонског изгнанства до Христа такође четрнаест колена. **18** А ево како се Исус Христ родио: његова мајка, Марија, била је испрошена за Јосифа. Међутим, пре него што су постали супружници, испостави се да је она затруднела по Светоме Духу. **19** Њен муж Јосиф, који је био праведан човек, не жељећи да је јавно извргне срамоти, науми да потајно раскине веридбу. **20** Тек што је он то наумио, кад гле, анђео Господњи указа му се у сну и рече му: „Јосифе, Сине Давидов, не бој се да узмеш Марију за жену. Дете које је у њој зачето, дело је Светога Духа. **21** Она ће родити сина, а ти ћеш му дати име „Исус“, јер ће он спasti свој народ од њихових греха.“ **22** Све се ово дододило да се испуни оно што је Господ рекао по пророку:

23 „Ево, зачеће девица и родиће сина, и даће му име 'Емануил'.“ (То у преводу значи „Бог је с нама“.) **24** Када се Јосиф пробудио, заповедио: узео је Марију за жену, **25** али као супружници нису живели, све док она није родила сина. Јосиф му даде име „Исус“.

2 У време када се Исус родио у Витлејему, у Јудеји, у дане цара Ирода, дођоше у Јерусалим мудраци са истока, **2** и упиташе: „Где је новорођени Цар јудејски? Видели смо на истоку његову звезду, па смо дошли да му се поклонимо.“ **3** Када је то чуо цар Ирод, узнемирио се и он и сав Јерусалим са њим. **4** Онда је сазвао све водеће свештенике и народне зналце Светог писма и упитао их: „Где треба да се роди Христос?“ **5** Они му одговорише: „У Витлејему Јудином, јер је овако написао пророк: **6** 'А ти, Витлејеме [у] земљи Јудиној, ни по чему ниси мање важан од владаљачких [градова] јудејских, јер из тебе ће изаћи Владар, који ће као Пастир водити мој народ Израиль.'“ **7** Ирод је тада тајно позвао мудраце к себи, па се подробно распитивао код њих за време када се појавила звезда. **8** Затим их је послао у Витлејем рекавши им: „Идите и помно се распитајте о детету, па када га нађете, јавите ми да бих и ја дошао и поклонио му се.“ **9** Када су чули шта им је цар рекао, одоше. А на путу, ето звезде коју су видели на истоку. Она је ишла испред њих све док се није зауставила над местом где се налазило дете. **10** Када су видели тамо звезду, обузела их је силна радост. **11** Ушли су, затим, у кућу и видели дете и његову мајку Марију, те су пали начиће и поклонили му се. Онда су извадили своје драгоцености и принели му дарове: злато, тамјан и смирун. **12** Након тога су у сну били упозорени да се не враћају Ироду, па су се другим путем вратили у своју земљу. **13** Када су мудраци отишли, анђео Господњи се указа Јосифу у сну и рече му: „Спреми се, узми дете са мајком његовом и бежи у Египат. Буди

тамо док ти не кажем, јер ће Ирод тражити гневом [Божијим]? **8** Него, донесите плод дете да га убије.“ **14** Јосиф се спреми, узме који доказује покажање. **9** И не обманујте дете са његовом мајком и по ноћи оде у себе говорећи у себи: 'Аврахам је наш отац!', Египат. **15** Тамо је боравио све док Ирод јер вам кажем да Бог може и од овог камења није умро, да би се испунило што је Господ да подигне децу Аврахаму. **10** Већ је секира рекао преко пророка: „Из Египта позвах спремна да у корену посече дрвета, јер свако Сина свога.“ **16** Кад је Ирод видео да су га дрво које не рађа добар род, одсеца се и мудраци надмудрили, жестоко се разбеснео баца у ватру. **11** Ја вас крштавам водом ради и наредио да се у Витлејему и околини покажања, али после мене долази неко ко је побију сва деца од две године и ниже, према моћнији од мене, коме ја нисам достојан времену које је дознао од мудраца. **17** Тада се ни сандале да понесем. Он ће вас крстити испунило оно што је рекао пророк Јеремија: Светим Духом и огњем. **12** У његовој руци **18**, „У Рами се глас чује, јеџај и лелек гласни: је лопата да овеје своје гумно и да сабере то Рахиља за децом својом нариче, и неће да жито у своју житницу, а плеву ће спалити се утеши, јер њих више нема.“ **19** Кад је Ирод неугасивим огњем.“ **13** Тада Исус оде из умро, анђео Господњи указа се Јосифу у сну Галилеје на Јордан да га Јован крсти. **14** у Египту, **20** рекавши му: „Спреми се, узми А Јован га је одвраћао од тога, говорећи: дете и његову мајку и пођи у израиљску „Ти треба мене да крстиш, а ти долазиш к земљу, јер су помрли они који су тражили мени?“ **15** А Исус му одговори: „Пусти сада, да се дете убије.“ **21** Јосиф се спреми, узме јер овако нам ваља испунити све [што је у дете и његову мајку, па се врати у израиљску складу с Божијом] праведношћу.“ Тада му земљу. **22** Међутим, када је чуо да Јудејом Јован допусти. **16** Одмах након што је Исус влада Архелај уместо свог оца, уплашио се био крштен, изашао је из воде. Уто се отворе да иде тамо, али је у сну био упућен да иде небеса, и Исус угледа Божијег Духа како као у галилејску област. **23** Отишао је тамо и голуб силази и спушта се на њега. **17** Тада се настанио се у граду који се зове Назарет. зачуо глас с неба: „Ово је Син мој вољени, Тако се испунило оно што су пророци рекли: који ми је сва радост!“ „Назваће га Назарећанином.“

4 Тада је Дух одвео Исуса у пустињу, да

3 У оне дане појавио се Јован Крститељ га ђаво куша. **2** Пошто је Исус постio проповедајући у Јудејској пустињи. **2** четрдесет дана и четрдесет ноћи, напокон Говорио је: „Покажте се, јер се приближило огладне. **3** Кушач му тада приђе и рече му: Царство небеско!“ **3** То је оно што је „Ако си Син Божији, реци нека ови каменови рекао пророк Исаја: „Глас једног пустињом постану хлебови.“ **4** Исус му одговори: „Неће одзвашања: 'Пут Господњи приправите; човек живети само од хлеба, већ од сваке друмове за њега поравнајте.'“ **4** Сâм Јован речи која излази из Божијих уста.“ **5** Онда га је био одевен у одећу од камиље длаке, а је ђаво одвео у Свети град, поставио га на врх око струка је имао кожни појас. Хранио храма **6** и рекао му: „Ако си Син Божији, баци се скакавцима и дивљим медом. **5** Људи се доле јер је [у Светом писму] написано: из Јерусалима, из целе Јудеје и из целе 'Он ће заповедити својим анђелима за тебе, јорданске области долазили су тада к њему, да те својим рукама понесу, да ногом не **6** а он их је крштавао у реци Јордану, при би о камен запео.“ **7** Исус му одговори: чemu су они исповедали своје грехе. **7** Када „Написано је и ово: 'Не искушавај Господа, је Јован видео да фарисеји и садукеји долазе Бога свога.“ **8** Тада је ђаво опет одвео Исуса да се крсте, он им је рекао: „Породе эмијски, на једну веома високу гору, показао му ко вам је рекао да бежите пред надолазећим сва светска царства и њихову славу, **9** и

рекао му: „Све ћу ти ово дати ако паднеш **5** Када је Исус видео мноштво света, попео преда мном и поклониш ми се.“ **10** Тада се на гору, и пошто је сео, приступише му му Исус одврати: „Одлази од мене, Сатано! његови ученици. **2** Исус поче да их поучава, Јер [у Писму] пише: 'Господу Богу своме говорећи: з „Блажени су сиромашни духом, клањај се, и њему једином служи.“' **11** Њаво јер је њихово Царство небеско. **4** Блажени су је након овога отишао од Исуса, а анђели жалосни, јер ће примити утеху. **5** Блажени су су му приступили и служили му. **12** Када је кротки, јер ће им се дати земља у наследство. Исус чуо да је Јован одведен [у тамницу], **6** Блажени су гладни и жедни праведности, повукао се у Галилеју. **13** Напустио је Назарет јер ће се наситити. **7** Блажени су милостиви, и настанио се у Кафарнауму, крај мора, јер ће им се [Бог] смиловати. **8** Блажени на подручју Завулоновог и Нефталимовог су чисти срцем, јер ће они Бога гледати. племена, **14** да би се испунило оно што је **9** Блажени су миротворци, јер ће их Бог [Бог] рекао преко пророка Исаије: **15** „Земља назвати својим синовима. **10** Блажени су завулоновска и земља нефталимска, на путу прогнани због праведности, јер је њихово [што води] ка мору, с друге стране Јордана, Царство небеско. **11** Блажени сте кад вас буду Галилеја многобожачка; **16** народ што у тами вређали и прогонили и када вас због мене седи, велику је светлост угледао, онима што лажно оптуже приписујући вам свако зло, у крају смрти живе, и под њеном сенком **12** Радујте се и кличите, велика је награда седе, светлост јарка освану.“ **17** Од тада је ваша на небесима; тако су прогонили и Исус почео да проповеда и говори: „Покажте пророке пре вас. **13** Ви сте со земље. Али ако се, јер се приближило Царство небеско!“ **18** А со обљутави, чиме ће повратити сланоћу? када је ишао поред Галилејског језера, [Исус] Неће више ваљати ни за шта, осим да се виде два брата, Симона, названог Петар, и избаци и да је људи изгaze. **14** Ви сте светлост његовог брата Андрију, како бацају мреже свету. Не може се сакрити град који стоји на у море. Они су, наиме, били рибари. **19** брду. **15** И нико не пали светильку и ставља [Исус] им рече: „Пођите за мном и ја ћу је под мерицу, него на свећњак, па светли вас учинити рибарима људи.“ **20** Они су свима у кући. **16** Тако нека засветли ваша одмах оставили мреже и кренули за њим. светлост пред људима, да би они, видећи **21** Пошавши одатле даље, видео је браћу ваша добра дела, прославили Оца вашег који Јакова и Јована, Заведејеве синове, како у је на небесима. **17** Немојте мислити да сам бродићу са својим оцем Заведејем, крпе дошао да укинем Закон или Пророке. Нисам рибарске мреже, па их позва. **22** И они су дошао да укинем, него да испуним. **18** Заиста одмах оставили бродић и свог оца и кренули вам кажем: све док трају небо и земља, ни за њим. **23** [Исус] је обилазио сву Галилеју. најмање слово, ни једна цртица неће нестати Поучавао је народ у њиховим синагогама, из Закона док се све не испуни. **19** Али, ако објављивао Радосну вест о Царству и лечио неко прогласи неважећом једну од ових сваку болест и сваку немоћ у народу. **24** Глас најмањих заповеди, и тако научи друге људе, о њему раширио се по свој Сирији. Људи су најмањим ће се назвати у Царству небеском. му доносили све болеснике који су патили А ко изврши и томе научи друге људе, од различитих болести и мука, опседнуте великим ће се назвати у Царству небеском. злим духовима, оболеле од падавице и **20** Јер вам кажем: ако ваша праведност не непокретне, и он их је излечио. **25** За њим је буде већа од праведности зналаца Светог ишло мноштво света из Галилеје, Декапола, писма и фарисеја, нећете ући у Царство Јерусалима, Јудеје, и с оне стране Јордана. небеско. **21** Чули сте да је речено старима: 'Не убиј! Свако ко убије, одговараће за то пред судом.' **22** А ја вам кажем да ће свако

ко се гневи на свог брата, одговарати пред судом. А ко каже свом брату 'шупљоглавче', одговараће за то пред Великим већем, а ко каже брату 'будало', одговараће за то у огњу пакленом. (Geenna g1067) 23 Ако донесеш жртвени дар на жртвеник и тамо се сетиш да твој брат има нешто против тебе, 24 остави брзо нагодиш са својим зајмодавцем који те води на суд. Учини то док си још с њим на путу, да те зајмодавац не би предао судији, а судија службенику, па ћеш бити бачен у тамницу. 25 Заиста ти кажем: нећеш изаћи сунце обасјава и зле и добре, и даје кишу оданђе док не исплатиш последњи динар. 27 Чули сте да је речено: 'Не чини прељубе!' 28 А ја вам кажем да свако ко гледа жену са целим телом будеш бачен у пакао. (Geenna g1067) 30 И ако те твоја десна рука наводи на грех, одсци је и баци од себе, јер боље је да један уд буде мртвав за тебе, него да са телом будеш бачен у пакао. (Geenna g1067) 31 Такође је речено и ово: 'Ако се неко разведе од жене, нека јој да потврду о разводу.' 32 А ја вам кажем: сваки ко се разведе од своје жене, осим у случају да је затечена у блуду, наводи је да чини прељубу, и сваки ко се ожени разведеном, чини прељубу. 33 И ово сте чули да је речено вашим прецима: 'Не куни се криво, него изврши оно што си се Господу заклео.' 34 А ја вам кажем: не куните се никако, ни небом, јер је престо Божији, 35 ни земљом, јер је она подножје његовим ногама, ни Јерусалимом, јер је то град великог Цара. 36 Не куни се ни својом сопственом главом, јер не можеш ни једну длаку на глави учинити белом или црном. 37 Само реците 'да' када нешто тврдите, и 'не' када нешто поричете. Што је више од овога, од Злога је. 38 Чули сте да је речено: 'Око за око и зуб за зуб.' 39 А

ја вам кажем: не супротстављајте се злом образу, окрени му и други. 40 Ако неко хоће да иде на суд с тобом да би ти узео кошуљу, дај му и огртач. 41 Ако те неко натера да идеш једну миљу с њим, иди с њиме и ономе који тражи од тебе, и не свој дар пред жртвеником, те иди и измири окрећи се од онога који хоће да позајми се прво са својим братом, па онда дођи и од тебе. 43 Чули сте да је речено: 'Воли принеси свој жртвени дар. 25 Гледај да се близњега свога, а мрзи непријатеља свога.' брзо нагодиш са својим зајмодавцем који те 44 А ја вам кажем: волите своје непријатеље, води на суд. Учини то док си још с њим на и молите се за оне који вас прогоне. 45 путу, да те зајмодавац не би предао судији, Тако ће се показати да сте деца Оца вашега а судија службенику, па ћеш бити бачен у који је на небесима, јер он даје да његово тамницу. 26 Заиста ти кажем: нећеш изаћи сунце обасјава и зле и добре, и даје кишу оданђе док не исплатиш и последњи динар. и праведнима и неправеднима. 46 Јер ако 27 Чули сте да је речено: 'Не чини прељубе!' волите оне који вас воле, какву ћете награду 28 А ја вам кажем да свако ко гледа жену са примити [од Бога]? Не чине ли то исто и пожудом, већ је учинио прељубу с њом у своме срцу. 29 Ако те твоје оке наводи на грех, ископај га и баци од себе, јер боље је да један уд буде мртвав за тебе, него да са целим телом будеш бачен у пакао. (Geenna g1067) 31 Такође је речено и ово: 'Ако се неко разведе од жене, нека јој да потврду о разводу.' 32 А ја вам кажем: сваки ко се разведе од своје жене, осим у случају да је затечена у блуду, наводи је да чини прељубу, и сваки ко се ожени разведеном, чини прељубу. 33 И ово сте чули да је речено вашим прецима: 'Не куни се криво, него изврши оно што си се Господу заклео.' 34 А ја вам кажем: не куните се никако, ни небом, јер је престо Божији, 35 ни земљом, јер је она подножје његовим ногама, ни Јерусалимом, јер је то град великог Цара. 36 Не куни се ни својом сопственом главом, јер не можеш ни једну длаку на глави учинити белом или црном. 37 Само реците 'да' када нешто тврдите, и 'не' када нешто поричете. Што је више од овога, од Злога је. 38 Чули сте да је речено: 'Око за око и зуб за зуб.' 39 А

6 Пазите да своја дела праведности не чините пред људима да би вас приметили; иначе нећете добити награду од Оца вашега који је на небесима. 2 Стога, кад дајеш милостињу, не труби пред собом, као што то лицемери чине по синагогама и по улицама, да би их људи величали. Заиста вам кажем: већ су примили своју награду. 3 А ти кад дајеш милостињу, нека твоја левица не зна шта чини твоја десница, 4 да твоја милостиња буде у тајности. И Отац твој који види оно што је тајно, узвратиће ти јавно. 5 Када се молите, не будите као лицемери који воле да се моле стојећи по синагогама и по раскршћима улица да би их људи видели. Заиста вам кажем, већ су примили своју награду. 6 А ти када се молиш, уђи у своју собу, затвори врата за собом и помоли се своме Оцу који види што је тајно. Твој Отац који види што је тајно, узвратиће ти јавно. 7 И када се молите, не будите као незнабоши који гомилају речи, мислећи да ће због

многих речи бити услышени. **8** Не будите небески их храни. Зар ви не вредите много као они! Наиме, ваш Отац зна које су ваше више од њих? **27** Ко од вас може бринући потребе и пре него што затражите нешто се продужити себи живот, макар само за од њега. **9** Ви се, дакле, молите овако: 'Оче један час? **28** А зашто се бринете за одећу? наш, који си на небесима, нека се слави Погледајте польске љиљане! Не труде се нити име твоје свето, **10** нека дође Царство твоје, преду. **29** А ја вам кажем да ни Соломон нека буде твоја воља, како на небу, тако и у свој својој раскоши није био одевен као на земљи. **11** Хлеб наш наслушај дај нам и један од њих. **30** Па ако Бог тако одева данас **12** и опрости нам дугове наше како биље које је данас у пољу, а већ сутра се смо и ми опростили дужницима својим. баца у пећ, колико ли ће пре оденути вас, о, **13** Не дај да подлегнемо искушењу, него маловерни! **31** Не говорите забринуто: 'Шта нас избави од Злога.' **14** Јер, ако оправштате ћемо јести?' или: 'Шта ћемо пити?' или: 'Шта људима њихове преступе, оправшиће и вама ћемо обући?' **32** Све то траже и многобошки. ваш Отац небески. **15** А ако не оправштате Јер, зна ваш небески Отац да вам је све то људима, ни вама неће оправстити Отац ваш потребно. **33** Тражите прво Царство Божије ваше преступе. **16** А када постите, не будите и његову праведност, а све ово ће вам се снуждени као лицемери, који изобличују додати. **34** Према томе, не брините се за своје лице да би их људи видели како посте. сутрашњи дан, јер ће се сутра бринути о Заиста вам кажем: већ су примили своју себи. Сваком дану је доста зла свога.

награду. **17** А ти када постиш, умиј се и уреди своју косу мажући је уљем, **18** да не примете људи да постиш, него Отац твој који види што је тајно. И Отац твој који види што је тајно, узвратиће ти јавно. **19** Не прикупљајте себи благо на земљи, где га мольци и рђа нагризају и где лопови поткопавају и краду. **20** Него прикупљајте себи благо на небу, где ни мольца ни рђа не нагризају и где лопови не поткопавају и не краду. **21** Јер, где је твоје благо, тамо ће бити и твоје срце. **22** Око је светиљка телу. Ако је твоје око великодушно, цело твоје тело биће осветљено. **23** Али ако је твоје око завидно, цело твоје тело биће у тами. Дакле, ако оно што те осветљава постане тамно, каква ли ће тек тама настати у теби! **24** Нико не може служити два господара. Јер, или ће једнога мрзети, а другога волети; или ће једноме бити привржен, а другога презирати. Не можете служити Богу и богатству! **25** Зато вам кажем: не брините се за свој живот, шта ћете јести или шта ћете пити, нити за тело, чиме ћете се оденути. Није ли живот вреднији од хране и тело од одеће? **26** Погледајте птице на небу! Нити сеју, нити жању, нити сабиру у житнице, а ваш Отац

7 Не осуђујте, да сами не бисте били осуђени. **2** Јер како ви судите [друге], тако ће и вами бити суђено. Каквом мером мерите, таквом мером ће вама бити мерено. **3** Зашто видиш трун у оку брата свога, а не примећујеш балван у своме оку? **4** Или, како можеш да кажеш своме брату: 'Дај да ти извадим трун из ока', а у своме оку имаш балван? **5** Лицемере! Најпре извади балван из свога ока, а онда гледај како да извадиш трун из ока свога брата. **6** Не дајте светиње псима, јер ће се окренути против вас и растргнути вас, нити бацајте своје бисере пред свиње, јер ће изгазити бисере. **7** Молите и даће вам се, тражите и наћи ћете, куцајте и отвориће вам се. **8** Јер, ко год моли, добија, ко год тражи, налази, и ко год куца, томе се отвара. **9** Ко би од вас своме сину дао камен, кад овај затражи хлеб, **10** или му дао змију, кад син затражи рибу? **11** Дакле, када ви, будући зли, умете да дајете добре дарове својој деци, колико ће више ваш Отац који је на небесима дати добра онима који затраже од њега? **12** Све што хоћете да људи чине вама, чините и ви њима. О томе су Закон и Пророци. **13** Уђите на уску врата,

јер су широка врата и простран пут који хоћу, буди чист!“ [Човек] је истог тренутка води у пропаст, и много је оних који ступају био исцељен од губе. **4** Иисус му рече: „Гледај на њега. **14** Како ли су само уска врата и да ником не говориш о овоме, него иди и тесан пут који воде у живот и мало је оних покажи се свештенику и принеси жртву који га налазе. **15** Чувате се лажних пророка коју је Мојсије прописао, да се пред њима који вам долазе у овчијем руху, а изнутра потврди [да си здрав].“ **5** Кад је дошао су грабљиви вуци. **16** Препознаћете их по у Кафарнаум, приступи му један римски њиховим плодовима. Бере ли се грожђе с капетан **6** и замоли га: „Господе, мој слуга трња, или смокве с чичка? **17** Тако свако лежи у кући одузет и много се мучи.“ **7** добро дрво рађа добре плодове, а свако лоше [Иисус] му рече: „Дођи ћу и излечићу га.“ дрво рађа лоше плодове. **18** Не може добро **8** Капетан му одговори: „Господе, ја нисам дрво рађати лоше плодове, нити може лоше достојан да дођеш под мој кров. Него ти дрво рађати добре плодове. **19** Свако дрво само реци реч и оздравиће мој слуга. **9** Ја, које не рађа добре плодове, сече се и баца наиме, имам војнике који су ми потчињени, у ватру. **20** Тако ћете и [лажне пророке] па кад кажем једном: 'Иди тамо!', он оде; и препознати по њиховим плодовима. **21** Неће другоме: 'Дођи!', он дође. И слузи кад кажем: ући у Царство небеско свако ко ми говори: 'Уради ово!', он уради.“ **10** Кад је Иисус чуо 'Господе, Господе!', него онај који извршава ово, задивио се и рекао онима који су га волју Оца мојега који је на небесима. **22** следили: „Задиста вам кажем да ни међу Многи ће ми говорити у онај дан: 'Господе, Израиљцима нисам нашао овакву веру! **11** А Господе! Нисмо ли пророковали у твоје ја вам кажем да ће многи доћи с истока и име, у твоје име изгонили зле духове, и запада и сести за сто са Аврахамом, Исаком у твоје име чинили многа чуда?“ **23** Онда и Јаковом у Царству небеском. **12** А поданици ћу им ја рећи: 'Никада вас нисам познавао. Царства биће избавачи у таму најкрајњу. Одлазите од мене ви, који чините безакоње!' Тамо ће бити плач и шкргут зуба.“ **13** Иисус **24** Према томе, свако ко слуша ове моје речи рече капетану: „Иди! Нека ти буде како си и извршује их, сличан је мудром човеку који веровао.“ Тог истог часа је слуга оздравио. **14** је сазидао своју кућу на стени. **25** Сручи се Иисус је дошао у Петрову кућу. Тамо је затекао киша, реке се излију, дуну ветрови и оборе Петрову ташту како лежи у грозници. **15** се на ону кућу, али кућа се не сруши, јер је [Иисус] је дотакао њену руку и грозница је утемељена на стени. **26** А свако ко слуша престала. Онда је устала и почела да га ове моје речи и не извршује их, сличан је послужује. **16** А када се спустило вече, довели неразумном човеку који је сазидао своју су Иисусу многе који су били опседнути кућу на песку. **27** Сручи се киша, реке се злим духовима. Духове је истерао речју, а излију, дуну ветрови и оборе се на ону болесне излечио, **17** да би се испунило оно кућу, и она се сруши до темеља.“ **28** Кад што је рекао пророк Исаја: „Он је наше је Иисус завршио ове речи, народ се дивио слабости узео, и наше болести понео.“ **18** Кад његовом учењу, **29** јер их је учио као неко ко је Иисус видео да се око њега окупило много има власт, а не као њихови зналци Светога света, заповедио је [својим ученицима] да писма.

8 Кад је [Иисус] сишао са горе, крене за њим много народа. **2** Уто му приступи неки губавац, паде пред њим и рече му: „Господе, ако хоћеш, можеш да ме очистиш.“ **3** Иисус испружи руку и дотакну га, рекавши: „Да,

се пређе на другу обалу [језера]. **19** Тада му је приступио неки зналац Светог писма и рекао му: „Учителју, следићу те куд год ти будеш пошао!“ **20** Иисус му одговори: „Лисице имају јајбине, птице гнезда, а Син Човечији нема где да наслони главу.“ **21** Неки, опет, други ученик му рече: „Господе, дозволи ми

прво да одем и сахраним оца.“ **22** А Исус му ’Твоји греси су опроштени’, или: ’Устани и одговори: „Крени ти за мном, а мртвима ходај?“ **6** Али да знате: Син Човечији има препусти да сахрањују своје мртве.“ **23** власт да опрашта грехе на земљи.“ Онда рече Када се [Исус] укрцао на бродић, за њим одузетоме: „Устани, узми своја носила и иди су пошли и његови ученици. **24** Изненада, својој кући!“ **7** Одузети устане и оде својој подигла се велика бура на језеру, тако да кући. **8** Када је народ то видео, запрецистио су таласи преплављивали бродић. А [Исус] се, па је дао славу Богу који је дао такву је спавао. **25** Ученици су му приступили и власт људима. **9** Како је одлазио оданде, пробудили га говорећи: „Господе, спаси нас, Исус је приметио једног човека како седи на пропадамо!“ **26** А [Исус] им рече: „Зашто сте месту за прикупљање пореза. Звао се Матеј. се уплашили, маловерни?“ Онда устаде, те [Исус] му рече: „Пођи за мном!“ Он устаде и заповеди ветровима и језеру да се смире, и пође за Исусом. **10** Док је [Исус] обедовао у настаде велика тишина. **27** Јуди су зачуђени [Матејевој] кући, много порезника и других говорили: „Ко је овај да му се и ветрови и грешника је дошло и обедовало са Исусом и језеро покоравају?“ **28** Кад је Исус приспeo његовим ученицима. **11** А фарисеји, видевши на другу страну [језера] у гадарински крај, то, упиташе његове ученике: „Зашто ваш из гробница су изашла два човека опседнута учитељ једе са порезницима и [другим] злим духовима и пошла му у сусрет. Били грешницима?“ **12** [Исус] је то чуо, па им су веома опасни, па се нико није усуђивао да је одговорио: „Лекар не треба здравима, прође оним путем. **29** Они повикаше: „Шта него болеснима. **13** Идите и научите шта хоћеш од нас, Сине Божији? Јеси ли дошао значи ово: ’Милосрђе хоћу, а не жртву.’ Јер да нас мучиш пре [одређеног] времена?“ ја нисам дошао да позовем праведнике, већ **30** Подаље одатле налазило се велико крдо грешнике.“ **14** [Исусу] су тада приступили свиња. **31** Зли духови из двојице опседнутих Јованови ученици. Питали су га: „Зашто ми замолише Исуса: „Ако нас већ изгониш, и фарисеји често постимо, а твоји ученици пошаљи нас у оно крдо свиња.“ **32** Исус им не посте?“ **15** Исус им одговори: „Зар могу рече: „Одлазите!“ [Зли духови] су изашли и сватови туговати док је младожења са ушли у свиње. Крдо се истог часа сјурило њима? Ипак, доћи ће дани када ће им отети низ обронак у море и подавило се у води. младожењу, и тада ће постити. **16** Нико не **33** А свињари су се разбежали, па су дошли пришива закрпу од новог платна на стару у град и све разгласили, као и оно што се одећу; јер закрпа, кад се у прању скупи, дере догодило са опседнутима. **34** Сав град је стару одећу, те настаје већа подеротина. **17** изашао и пошао у сусрет Исусу. Кад су га Нити се ново вино сипа у старе мехове, јер видели, замолили су га да оде из њиховог **18** Док им је Исус **19** Испустајући од [врења] новог краја.

9 Исус је затим, ушао у бродић, отпловио на другу страну и дошао у свој град. **2** Тамо су му довели једног одузетог човека који је лежао на носилима. Исус, видевши њихову веру, рече одузетоме: „Храбро, синко, оправштају ти се твоји греси!“ **3** А неки зналци Светог писма рекоше у себи: „Овај вређа [Бога].“ **4** Проникавши њихове мисли, Исус рече: „Зашто имате тако зле мисли у своме срцу? **5** Шта је лакше рећи:

Него, ново вино се сипа у нове мехове, па се тако обое сачувају.“ **18** Док им је Исус то говорио, приступи му неки старешина, паде пред њим начице и рече: „Моја ћерка је управо умрла. Но, ти дођи, стави своју руку на њу и она ће оживети.“ **19** Исус устаде те пође за њим заједно са својим ученицима. **20** Уто, нека жена која је дванаест година патила од крварења, приђе му с леђа и дотаче руб његове одеће. **21** Говорила је у себи: „Ако дотакнем само његову одећу,

оздравићу.“ **22** Исус се окрете и угледавши Филип и Вартоломеј, Тома и Матеј порезник, је, рече: „Храбро, ћерко, твоја те је вера Јаков Алфејев и Тадеј, **4** Симон Хананејац исцелила.“ Жена је тог часа била излечена. и Јуда Искариот, који је издао Исуса. **5** Ову **23** Када је Исус дошао у кућу оног старешине, Дванаесторицу је Исус послао и наложио угледао је погребне свираче и људе како им: „Не идите к незнабоштима и не улазите наричу. **24** Рекао им је: „Склоните се! Девојка у самарјанске градове. **6** Идите радије није умрла, него спава.“ А они су му се изгубљеним овцама дома Израиљевог. **7** подсмевали. **25** Када је народ био истеран, Кад путујете проповедајте ово: 'Приближило [Исус] уђе унутра, узе девојку за руку и она се Царство небеско.' **8** Болесне лечите, устаде жива. **26** То се прочуло по целом оном мртве вакрсавајте, губаве чистите, зле крају. **27** Кад је Исус одлазио оданде, крену духове изгоните! Бесплатно сте примили, за њим два слепца. Викали су и говорили: бесплатно и дајте. **9** Не опремајте своје „Сине Давидов, смиљуј се на нас!“ **28** Кад је појасеве ни златним, ни сребрним, ни ушао у кућу, слепци му приступе. Исус их бакреним новцем. **10** Ни торбу на пут не упита: „Верујете ли да вас могу исцелити?“ носите, ни два паре одеће, ни обуће, ни „Да, Господе!“ – одговорише они. **29** Онда штап, јер радник заслужује своју храну. **11** А је Исус дотакао њихове очи и рекао: „Нека када улазите у неко село, распитајте се ко у вам буде по вашој вери.“ **30** Тог часа су њему хоће да вас прими. Ту останите све док прогледали, а Исус им строго напомену: не дође време да одете. **12** Улазећи у ту кућу, „Гледајте да нико не дозна за ово!“ **31** А они, поздравите укућане. **13** И ако та кућа хоће да изашавши из куће, пронеше глас о њему по вас прими, нека ваш мир буде над њом. Ако целом оном крају. **32** Так што су ова двојица ли кућа неће да вас прими, нека се ваш мир изашла, кад ето, доведоше му человека који врати к вама. **14** А ако вас неко не прими није могао да говори јер је био опседнут или не послуша ваших речи, изађите из те злих духом. **33** Пошто је [Исус] истерао куће или из тог града и отресите прашину са злог духа, неми човек је проговорио. Народ својих ногу. **15** Заиста вам кажем да ће земљи је остао у чуду говорећи: „Никада се тако содомској и гоморској бити лакше на Судњи нешто није додило у Израиљу.“ **34** Ипак, дан него оном граду. **16** Ево, ја вас шаљем као фарисеји рекоше: „Он уз помоћ главара овце међу вукове. Стога, будите мудри као злих духовиа истерује зле духове!“ **35** Исус је змије и безазлени као голубови. **17** Чувате пролазио кроз све градове и села. Поучавао се људи, јер ће вас предавати судовима и је народ у њиховим синагогама, објављивао бичевати вас по својим синагогама. **18** И пред Радосну вест о Царству и лечио сваку болест владаре и цареве ће вас водити због мене, и сваку немоћ. **36** Кад је видео толики народ, да посведочите њима и многобоштима. **19** А сажалио се над њим, јер су били изнурени и када вас буду предали, не брините се шта ојађени као овце без пастира. **37** Тада [Исус] ћете говорити, јер ће вам у тај час бити дано рече својим ученицима: „Жетве је много, а шта да кажете. **20** Нећете, наиме, ви говорити, мало радника. **38** Стога се молите Господару него ће Дух Оца вашега говорити из вас. **21** жетве да пошаље раднике на своју жетву.“

10 Исус је позвао својих дванаест ученика и дао им власт да истерују нечисте духове и да лече сваку болест и сваку немоћ. **2** А ово су имена дванаест апостола: први Симон, прозвани Петар, и његов брат Андрија, Јаков Заведејев и његов брат Јован, **3**

Брат ће брата предати да се погуби и отац своје дете, устаће деца на своје родитеље и убијаће их. **22** Сви ће вас mrзeti ради мог имена, али ко истраје до краја, биће спасен. **23** Када вас буду прогонили у једном граду, ви бежите у други. Заиста вам кажем: Син Човечији ће доћи пре но што ви довршите своје послање по Израиљевим градовима. **24**

Ученик није изнад свога учитеља, нити је **11** Кад је Исус завршио да упућује слуга изнад свога господара. **25** Ученику је дванаесторицу својих ученика, отишао довољно да буде као његов учитељ и слузи је одатле да поучава и проповеда по да буде као његов господар. Ако су домаћина градовима [Галилеје]. **2** А Јован, који је био назвали Веелзевулом, колико ће погрднијим у тамници, чувши о Христовим делима, именима назвати његове укућане. **26** Зато послала своје ученике **3** да питају Исуса: се не бојте људи, јер нема ничег што је „Јеси ли ти онај који треба да дође или да скријено, да се неће открити, нити тајног, чекамо другога?“ **4** Онда им Исус одговори: да се неће дознати. **27** Што вам кажем у „Идите и јавите Јовану шта чујете и видите: тами, реците на светлу и што вам се тихо **5** слепи гледају, хроми ходају, губави се каже на ухо, објавите гласно с крнова. **28** Не чисте, глуви чују, мртви се враћају у живот, бојте се оних који убијају тело; они душу сиромашним се проповеда Радосна вест. **6** не могу убити. Више се бојте онога који Блажен је онај ко се не поколеба због мене.“ може и душу и тело да погуби у паклу. **7** Кад су [Јованови ученици] отишли, Исус (*Geenna q1067*) **29** Зар се не продају два врапца је почeo да говори народу о Јовану: „Зашто за један новчић? Ипак, ни један од њих не сте изашли у пустињу? Да видите како пада на земљу а да то дозволи ваш Отац. **30** ветар љуља трску? **8** Шта сте, дакле, изашли А вама су и све власи на глави преbroјане. да видите? Човека обученог у раскошну **31** Зато се не бојте: ви вредите много више одећу? Ево, ти што носе раскошну одећу од јата врабаца. **32** Ко год мене призна пред живе на царским дворовима. **9** Према томе, људима, признаћу и ја њега пред Оцем шта сте очекивали да видите? Пророка? Да, својим који је на небесима. **33** А ко год се кажем вам, он је и више него пророк. **10** одрекне мене пред људима, одрећи ћу се и То је онај о коме је писано: 'Ево, шаљем ја њега пред мојим Оцем који је на небесима. посланика свога испред твога лица, који ће **34** Не мислите да сам дошао да донесем ти пут приправити.' **11** Заиста вам кажем: мир на земљу. Нисам дошао да донесем међу људима рођенима од жена није се мир, него мач. **35** Ја сам, наиме, дошао 'да појавио славнији од Јована Крститеља, али развојим човека од његовог оца, и ћерку од и најнезнатнији међу народом Царства њене мајке, и снаху од свекрве. **36** Човеку ће небеског славнији је од њега. **12** Од времена његови укућани постати непријатељи.' **37** Ко Јована Крститеља до сада, у Царство небеско своју мајку више воли од мене, није достојан се проваљује, и силовити га освајају. **13** да буде мој следбеник, и ко своју ћерку више Јер, сви су Пророци и Закон [Мојсијев] воли од мене, није достојан мене. **38** Ко не пророковали до Јована. **14** И ако хоћете да узима свој крст и не следи ме, није достојан прихватите, он је Илија који треба да дође. мене. **39** Ко хоће да нађе свој живот, изгубиће **15** Ко има уши, нека слуша! **16** С ким ћу га, а ко изгуби свој живот ради мене, наћи упоредити овај нараштај? Он је сличан деци ће га. **40** Ко вас прихвата, мене прихвата, која седе по трговима и довикују другој а ко мене прихвата, прихвата онога који деци: **17**'Свирали смо вам, а ви нисте играли. ме је послао. **41** Ко прихвата пророка зато Јадиковали смо, а ви нисте нарицали!' **18** Јер, што је пророк, тај ће примити пророчку дошао је Јован који пости и не пије [вино], плату. Ко прихвата праведника зато што а они кажу: 'Опседнут је злим духом.' **19** је праведник, тај ће примити праведничку Дошао је Син Човечији, који једе и пије, а они плату. **42** Ко напоји једног од ових незнатних кажу: 'Гледај изјелице и пијанице, пријатеља само чашом хладне [воде] зато што је мој порезника и грешника!' Ипак, мудрост се ученик, заиста вам кажем: тај човек неће делима доказује." **20** Тада је [Исус] почeo бити лишен своје награде." да кори градове у којима су се догодила

већина његових чуда, али се становници Јер, Син Човечији је Господар суботе.“ **9** нису покајали: **21** „Јао теби, Хоразин! Јао Исус је отишао оданде и ушао у њихову теби, Витсаидо! Јер, да су се у Тиру и Сидону синагогу. **10** Тамо се нашао неки човек са дододила чуда која су била учињена у вама, усахлом руком. Фарисеји су упитали Исуса: одавно би се већ покајали, седећи у кострети „Да ли је допуштено лечити у суботу?“ То и пепелу. **22** Али ја вам кажем да ће Тиру и Сидону бити лакше на Судњи дан него вама. **11** Исус им одговори: „Има ли таквог међу **23** А ти, Кафарнауме, хоћеш ли се до неба вами, који не би своју једину овцу прихватио уздићи? До Света мртвих ћеш се срушити! и извадио ако би ова у суботу упала у Јер да су се у Содоми дододила чуда која су јаму? **12** А колико је само човек вреднији се дододила у теби, тог града би било све од овце! Према томе, дозвољено је да се до данашњега дана. (*Hadес 986*) **24** Али ја вам суботом чини добро.“ **13** Онда рече човеку кажем да ће земљи содомској бити лакше са усахлом руком: „Испружи своју руку!“ на Судњи дан него теби.“ **25** У то време Човек испружи руку и она постаде здрава Исус рече: „Хвалим те, Оче, Господару неба као и друга рука. **14** Тада фарисеји изађоше и земље, што си ово сакрио од мудрих и већајући сковаше заверу како да убију умних, а открио онима [што су као] мала Исуса. **15** Када је Исус то дознао, напустио је деца. **26** Да, Оче, јер ти је тако било по вољи. то место. Мноштво људи га је следило и он **27** Отац ми је све предао, и нико не познаје их је све исцелио. **16** Исус им је напоменуо Сина осим Оца, нити ко зна Оца осим Сина, да не откривају ко је он, **17** да би се испунило и оног коме Син хоће да открије. **28** Дођите к оно што је [Бог] рекао по пророку Исаји: **18** мени, сви који сте уморни и под теретом, и „Ево Слуге мага, кога сам изабрао, вољеног ја ћу вам дати одмора. **29** Узмите мој јарам мог, миљеника душе моје. На њега ћу Духа на себе, и научите од мене, јер ја сам кротка свога излити, да објави правду народима. **19** и понизна срца, те ћете наћи спокој својим Неће се препирати, нити викати, нити ће душама. **30** Јер мој је јарам благ, и бреме је моје лако.“

12 Тих дана је Исус пролазио кроз житна поља. Била је субота. Његови ученици су били гладни, па су почели да трагају класје и да једу зрневље. **2** Када су фарисеји то видели, рекли су Исусу: „Погледај! Твоји ученици чине што не сме да се чини суботом.“ **3** Исус им одговори: „Зар нисте читали шта је Давид учинио када је огладнео, он и његови пратиоци? **4** Он је ушао у Дом Божији и заједно са њима јео постављене хлебове које, [по Закону], нису смели да једу ни он ни његови пратиоци, него само свештеници. **5** Или, зар нисте читали у Закону да свештеници у храму крше суботу, а ипак нису криви? **6** А ја вам кажем да се овде забива нешто важније од храма. **7** Када бисте знали шта значи: 'Милосрђе хоћу, а не жртву', не бисте осудили невине. **8**

сломити трску напукнуту, нити ће угасити фитиљ који тиња, док не доведе право до победе. **21** Име његово нада народима биће.“ **22** Након тога су Исусу довели човека опседнутог злим духом, који је због тога био слеп и нем. [Исус] га је исцелио, па је човек проговорио и прогледао. **23** Сав народ се дивио и говорио: „Није ли ово Син Давидов?“ **24** Кад су фарисеји то чули, рекли су: „Овај не истерије зле духове осим уз помоћ Веелзевула, главара злих духова!“ **25** А [Исус], знајући шта мисле, рече им: „Свако царство у коме дође до поделе и рата – опустеће, и сваки град или дом где се људи окрену једни против других, неће опстати. **26** Ако Сатана изгони Сатану, он се окрену против себе самог. Како ће, дакле, опстати његово царство? **27** Ако ја уз помоћ Веелзевула изгоним зле духове, уз чију [помоћ] их ваши ученици изгоне? Зато ће

вам они судити. 28 Али, ако ја Божијим местима тражећи себи покоја. И пошто га Духом изгоним зле духове, онда је к вама не налази, 44 каже: 'Вратићу се у свој дом, дошло Царство Божије. 29 Или, зар може неко одакле сам изашао.' Када се врати, налази да уђе у кућу снажног человека и да опљачка кућу ненастањену, почишћену и уређену. 45 његово покућство, ако га прво не свеже? Онда одлази и доводи са собом седам других Тек онда ће опљачкати његову кућу. 30 Ко духови, горих од себе, па уђу и настане се није са мном, против мене је, и ко са мном тамо. Човеку онда то потоње стање бива не сакупља, тај расипа. 31 Зато вам кажем: горе но што му је било прећашње. Тако ће људима се може оправстити сваки грех и бити и са овим злим нараштајем." 46 Док је свако богохулство, али богохулство против [Исус] говорио народу, дођу његова мајка и Духа му се неће оправстити. 32 И ако ко каже браћа. Стјали су напољу желећи да говоре нешто против Сина Човечијег, то му се може са њим. 47 Неко му рече: „Ево, ту напољу су опростити; али ако каже нешто против Духа Светога, то му се неће оправстити ни на овом свету, ни у будућем. (aīōn g165) 33 Стога се твоја мајка и твоја браћа и хоће да говоре одлучите: или је дрво добро, па му је и плод своју руку према ученицима и рекао: „Ево добар, или је дрво лоше, па му је и плод лош. моје мајке и моје браће! 50 Јер онај ко врши Дрво се, наиме, по своме плоду познаје. 34 вољу мага Оца који је на небесима, тај ми је Породе змијски! Како можете рећи шта је брат и сестра и мајка."

добро, кад сте сами зли? Уста говоре оно чиме је срце испуњено. 35 Добар човек из ризнице [свога срца] износи добро, а зао човек из зле ризнице [свога срца] износи зло. 36 Али ја вам кажем да ће људи на Судњи дан одговарати за сваку реч коју неодговорно изговоре. 37 Јер, твоје ће те речи или оправдати или окривити." 38 Тада му рекоше неки од зналаца Светог писма и од фарисеја: „Учитељу, хоћемо да видимо знак од тебе.“ 39 Исус им је одговорио: „Зли и прељубнички нараштај тражи знак, али му се неће дати други знак, осим знака пророка Јоне. 40 Јер, као што је Јона провео три дана и три ноћи у утроби кита, тако ће и Син Човечији бити три дана и три ноћи у срцу земље. 41 Нинивљани ће се подићи из мртвих на Судњи [дан] са овим нараштајем и оптузити га, јер су се они покајали на Јонину проповед, а ево, овде се забива нешто што превазилази Јону. 42 Царица са југа ће се подићи из мртвих на Судњи дан са овим нараштајем и оптузити га, јер је из далека дошла да чује Соломонову мудрост, а ево, овде се забива нешто што превазилази Соломона. 43 А када нечисти дух изађе из человека, он тумара по безводним

13 Онога дана Исус је изашао из куће и сео уз језеро. 2 Око њега се окупило много света, па је морао да седне у једну лађицу, док је сав народ стајао на обали. 3 Много им је говорио служећи се причама: „Гле, изађе сејач да сеје. 4 И како је сејао, нека зрна су пала крај пута. Но, дошли су птице и позобале их. 5 Друга зрна су пала на каменито тле, где нису имала много земље. Брзо су изникла, јер земља није била дубока. 6 Али када је сунце синуло, спржило је бильке, и пошто нису имале корен, посушиле су се. 7 Нека зрна су пала међу трње. Трње нарасте и погуши бильке. 8 Ипак, нека зрна су пала на добру земљу и донела род: нека стоструко, нека шездесетоструко, а нека тридесетоструко. 9 Ко има уши, нека слуша!" 10 Тада му приступе његови ученици и упитају га: „Зашто им говориш кроз приче?" 11 [Исус] им одговори: „Вама је дано да сазнате тајне Царства небеског, а њима није дано. 12 Јер ко има, њему ће се додати и изобиловаће, а ономе који нема, одузеће се и то што има. 13 Зато им говорим кроз приче, зато што гледају, а не виде, слушају, а не чују и не разумеју. 14 На њима се

испуњава Исајино пророштво које гласи: однесите у моју житницу.”“ **31** [Исус] им је 'Слушаћете и нећете разумети, гледаћете изложио другу причу: „Царство небеско је и нећете видети. **15** Јер је отврднуло срце слично горушичином зрну које човек узме овога народа, уши су своје зачепили, очи су и посеје на својој њиви. **32** Оно је додуше своје затворили, да очима не виде, да уshima мање од свег семења, али када израсте, не чују, да срцем не разумеју и обрате се, да надвисује остало растиње и постаје дрво их ја исцелим.' **16** А ваше очи су блажене на које долазе птице небеске и гнезде се што гледају, и ваше уши што слушају. **17** по његовим гранама.“ **33** Испричао им је Јер заиста вам кажем: многи пророци и још једну причу: „Царство небеско је слично праведници су желели да виде оно што ви кvasцу који жена узме и умеси са три мере гледате, али нису видели, и да чују што ви брашна, док све тесто не ускисне.“ **34** Све ово слушате, али нису чули. **18** Ви послушајте, је Исус испричао народу кроз приче, и без дакле, шта значи прича о сејачу. **19** Свакоме прича им ништа није говорио, **35** да би се ко слуша реч о Царству, а не разуме, долази испунило оно што је [Бог] рекао по пророку: Зли и отима што му је посејано у срцу. „Мој говор биће у причама, објавићу што То је оно [семе] што је уз пут посејано. **20** је сакривено од постанка света.“ **36** [Исус] А [семе] посејано на каменито тле, то је онда распustио народ и ушао у кућу. онај који кад чује Божију реч, одмах је са Његови ученици су дошли к њему и рекли радошћу прихвата, **21** али пошто реч није му: „Разјасни нам причу о кукуљу на њиви.“ ухватила корена у њему, бива непостојан. **37** Он им одговори: „Сејач доброг семена Кад настане невоља или прогонство због је Син Човечији. **38** Њива представља свет. речи, он одмах отпада. **22** Оно [семе] што је Добро семе су поданици Царства, а кукољ посејано у трње, то је онај који чује реч, али су поданици Злога. **39** Непријатељ који је брига за овоземаљске [ствари] и заводљивост посеја кукољ – то је ђаво. Жетва је свршетак богатства угаше реч, те остаје без плода. (aiōn g165) **23** А [семе] посејано на добро тле, то је света, а жетеоци анђели. (aiōn g165) **40** И као онај који реч слуша и разуме, те онда заиста што се кукољ сакупља и спаљује, тако ће даје плод: стоструко, шездесетоструко и бити на свршетку света. (aiōn g165) **41** Син Човечији ће послати своје анђеле да сакупе тридесетоструко.“ **24** [Исус] им је испричао из његовог Царства све оне што наводе на другу причу: „Царство небеско је слично грех и оне који чине безакоње, **42** па ће их човеку који је посејао добро семе на својој бацити у пећ огњену. Тамо ће бити плач и љиви. **25** Али док су [Његови] људи спавали, шкргут зуба. **43** Тада ће праведници засјати дође његов непријатељ, посеје кукољ међу као сунце у Царству Оца својега. Ко има уши, жито и оде. **26** Када је усев израстао и нека слуша! **44** Царство небеско је слично и донео плод, показао се и кукољ. **27** Слуге благу сакривеном у пољу, које човек нађе, приступише своме домаћину, па му рекоше: Он га тада сакрије и сав радостан оде да 'Господару, ниси ли ти посејао добро семе прода све што има, па купи оно поље. **45** на својој љиви? Одакле онда кукољ?' **28** Надаље, Царство небеско је слично трговцу 'То је урадио непријатељ', одговори им који трага за лепим бисерима. **46** А када нађе домаћин. Слуге га онда упиташе: 'Хоћеш један скupoцени бисер, он оде да распродади, онда, да одемо и да га покупимо?' **29** све што има и купи га. **47** Царство небеско [Домаћин] им одговори: 'Не, да не бисте је слично и рибарској мрежи баченој у са кукољем ишчупали и жито. **30** Оставите море која захвати разне врсте [риба]. **48** нека обое расту до жетве. А у време жетве Када се мрежа напуни и извуку је на обалу, ћу рећи жетеоцима: скупите прво кукољ и онда рибари седну, па добре [рибе] ставе свежите га у снопове да се спали, а жито у судове, а лоше избаце. **49** Тако ће бити

и на свршетку света: изаћи ће анђели па оданде бродићем на пусто место, да буде ће издвојити зле од праведних (αῖσθι γίνεσθαι) 50 насамо. Ипак, народ је то чуо, па је пешице и бацити их у пећ огњену. Тамо ће бити крену из градова за њим. 14 Изашавши [из плач и шкргут зуба. 51 Разумете ли све ово?“ бродића], Исус угледа много народа, сажали Они одговорише: „Да!“ 52 Он им онда рече: се на њих, те излечи болесне у народу. 15 „Зато је сваки зналац Светог писма, поучен Када је пало вече, приступише му [његови] о Царству небеском, сличан домаћину који ученици и рекоше [му]: „Већ је доста касно, из своје ризнице износи ново и старо.“ 53 а место је пусто. Зато распусти народ нека Када је Исус завршио са овим причама, оде до околних села да купи себи нешто за отишао је оданде. 54 Дошао је у свој завичај јело.“ 16 А Исус им рече: „Не треба да иду. и учио мештане у њиховој синагоги. Они су Дајте им ви да једу.“ 17 Они му рекоше: „Ми се дивили и говорили: „Одакле овоме оваква немамо овде ништа друго осим пет хлебова мудрост и чуда? 55 Није ли ово дрводељин и две рибе.“ 18 Он им рече: „Донесите ми син? Не зове ли се његова мајка Марија, а их овамо.“ 19 И пошто је наредио народу да његова браћа Јаков, Јосиф, Симон и Јуда? 56 поседа по трави, узео је оних пет хлебова Нису ли и његове сестре овде међу нама? и две рибе, погледао према небу и изрекао Одакле му онда све то?“ 57 Зато га нису благослов. Потом је разломио хлеб и давао прихватили. Исус им рече: „Пророк је без ученицима, а ученици народу. 20 Сви су јели части само у свом завичају и у свом дому.“ и наситили се. А ученици су покупили још 58 Ту није учинио много чуда због њиховог дванаест котарица преосталих комада. 21 неверовања.

14 У то време је Ирод четверовласник чуо за Исуса, 2 па је рекао својим дворанима: „То је Јован Крститељ. Он је устао из мртвих, те зато чудне силе делују у њему.“ 3 Ирод, наиме, беше ухватио Јована, свезао га и бацио у тамницу. То је било због Иродијаде, жене Иродовог брата Филипа. 4 Јован је говорио Ироду: „Ти немаш права да је имаш [за жену]!“ 5 Због тога је Ирод хтео да га убије, али се бојао народа, јер су Јована сматрали пророком. 6 Ипак, на Иродов рођендан Иродијадина ћерка је пред гостима одиграла плес. Ироду се толико допала, 7 да се заклео да ће јој дати што год затражи. 8 А она, наговорена од своје мајке, затражи: „Дај ми овде на тањиру главу Јована Крститеља.“ 9 Цар се ражалостио, али је због заклетве и због окупљених наредио да јој се да. 10 Тако је послао да се Јовану одруби глава у тамници. 11 Јованову главу су донели на тањиру и дали девојци, а она је однела својој мајци. 12 А Јованови ученици дођу, однесу Јованово тело и сахране га. Потом оду и јаве Исусу. 13 Када је Исус то чуо, повукао се

Оних који су јели било је око пет хиљада мушкараца, не рачунајући жене и децу. 22 Исус је одмах затим потерао ученике да се укрцају у бродић и да пре њега отплове на другу обалу, док он не распусти народ. 23 Опростишви се од народа, отишао је у брда да се насамо моли. Спустило се и вече, а он је још увек тамо био сам. 24 А бродић [са ученицима] је већ био на великој удаљености од обале, шибан таласима услед противног ветра. 25 Негде између три и шест сати ујутро, дошао је к њима ходајући по језеру. 26 Угледавши га како хода по језеру, ученици су преплашени говорили: „То је утвар!“, и од страха повикаше. 27 Исус им одмах рече: „Будите храбри! То сам ја, не бојте се!“ 28 А Петар рече: „Господе, ако си то ти, заповеди ми да дођем до тебе по води.“ 29 [Исус] му рече: „Дођи!“ Петар изађе из бродића те, ходајући по води, крене према Исусу. 30 Али, видевши јачину ветра, уплаши се, те поче да тоне. Он повика: „Господе, спаси ме!“ 31 Исус одмах пружи руку, дохвати га и рече му: „О, маловерни, зашто си посумњао?“ 32 Када су ушли у бродић, ветар се умирио. 33 Они у бродићу

поклонише му се и рекоше: „Ти си заиста чини человека нечистим, а јести неопраним Син Божији!“ **34** Када су препловили на рукама – то человека не чини нечистим.“ **21** другу обалу, пристали су у Генисарету. **35** Исус је затим отишао оданде и повукао се Пошто су тамошњи људи препознали Исуса, у тирске и сидонске области. **22** Кад, где, разгласили су то по целом оном крају, па су нека жена Хананејка из тих крајева дође му донели све болеснике. **36** Молили су га и завапи: „Господе, Сине Давидов, смиљуј да само дотакну ресе његове одеће. И ко год ми се! Моја ћерка се страшно мучи, јер је би дотакао, оздрављао би.

15 Тада неки фарисеји и зналци Светог писма из Јерусалима приступе Исусу, па га упитају: **2** „Зашто твоји ученици крше предање [наших] старих? Они, наиме, не перу руке пре јела!“ **3** Исус им узврати: „А зашто ви кршите Божију заповест због својих уредаба? **4** Јер Бог је рекао: 'Поштуј [свога] оца и [своју] мајку' и: 'Ко наружи оца или мајку, нека се погуби.' **5** А ви кажете: 'Ако неко каже своме оцу или мајци: „Све што ја могу да ти учиним је [жртвени] принос [Богу]" – **6** тај онда не треба да се стара о своме оцу. Тако сте укинули Божију реч ради вашег предања. **7** Лицемери! Добро је пророковао Исаја о вами, рекавши: **8** 'Овај народ ме поштује уснама, али му је срце далеко од мене. **9** Узалуд је њихова побожност; њихово учење научене су заповести људске.'“ **10** Затим је позвао народ и рекао: „Слушајте и разумите! **11** Човека не чини нечистим оно што улази у уста, већ оно што излази из уста. То га чини нечистим!“ **12** Тада су му приступили [његови] ученици и рекли му: „Знаш ли да су се фарисеји увредили када су чули оно што си рекао?“ **13** А [Исус] им одговори: „Свака садница коју није посадио Отац мој небески биће искорењена. **14** Пустите их. Они су слепци који воде слепе. А ако слепац води слепога, обојица ће пасти у јamu.“ **15** Петар му рече „Објасни нам ову причу.“ **16** А [Исус] рече: „Зар и ви још увек не разумете? **17** Не схватате ли да све што улази у човекова уста одлази у stomak и потом се избацује напоље? **18** А оно што излази из уста, то извире из срца. То чини человека нечистим. **19** Јер из срца излазе зле помисли, убиства, прељубе, блуд, крађе, лажна сведочења, погрдне речи. **20** То

опседнута злим духом.“ **23** [Исус] јој није одговорио ни речи. Тада му приступише његови ученици молећи га: „Реци јој да оде, јер иде за нама и виче.“ **24** Исус јој одговори: „Ја сам послан само изгубљеним овцама дома Израиљева.“ **25** Жена дође, паде ничице пред њим те рече: „Господе, помози ми!“ **26** Он јој одговори: „Није добро узети хлеб деци и бацити га кучићима.“ **27** А жена рече: „Да, Господе, али и кучићи једу од мрвица које падају са стола њихових господара.“ **28** Тада јој Исус одговори: „О, жено, велика је твоја вера! Нека ти буде по твојој жељи.“ Тог истог часа је оздравила њена ћерка. **29** Исус је отишао оданде и дошао до Галилејског језера. Попео се на једно брдо и тамо сео. **30** Тада је много народа дошло к њему, а међу њима много хромих, слепих, богаља, немих и много других. Положили су их до његових ногу, а он их је излечио. **31** Народ се дивио, па је, гледајући да неми говоре, да су богаљи исцељени, да хроми ходају и да слепи гледају, дао хвалу Богу Израиљеву. **32** Исус позва к себи своје ученике, и рече им: „Жао ми је овог народа, јер, ево, има већ три дана од како су са мном, а немају шта да једу. Ја, пак, нећу да их отпремим гладне, да не малакшу на путу.“ **33** А ученици му одговоре: „Одакле нам у овој пустари толико хлеба да се нахрани овога мноштво?“ **34** Исус их упита: „Колико хлебова имате?“ Они [му] рекоше: „Седам хлебова и нешто рибица.“ **35** Тада је [Исус] заповедио народу да поседа по земљи. **36** Онда је узео седам хлебова и оне рибице, захвалио Богу, те разломио хлебове и додавао их ученицима, а ученици народу. **37** Сви су јели и наситили се и још су покупили седам пуних котарица преосталих комада. **38** А оних који су јели било је четири

хиљаде мушкараца, не рачунајући жене и децу. **39** Потом је послao народ кући, ушао у бродић и отишао у крајеве магаданске.

16 Неком приликом приступе [Исусу]

фарисеји и садукеји. Искушавали су га тако што су од њега тражили да им да знак с неба. **2** [Исус] им је одговорио: „Кад падне вече, ви говорите: 'Биће ведро, јер је небо црвено.' **3** А ујутро: 'Данас ће бити невреме, јер је небо црвено и мутно.' Ви по изгледу неба знате да процените какво ће бити време, а нисте у стању да препознатае знаке овога времена. **4** Зли и прељубнички нараштај тражи знак, али му се неће дати други знак, осим знака Јоне.“ Тада их је напустио и отишао. **5** Ученици су отпловили на другу страну, али су заборавили да понесу хлеб. **6** Исус им рече: „Пазите и чувајте се фарисејског и садукејског квасца!“ **7** А они су расправљали међу собом говорећи: „[Ово је рекао], јер нисмо понели хлеб.“ **8** Исус, схвативши то, рече им: „Маловерни, шта расправљате међу собом како немате хлеба? **9** Зар још увек не разумете и не сећате се оних пет хлебова на пет хиљада људи? Колико сте кошара преосталог хлеба сакупили? **10** А оних седам хлебова на четири хиљаде људи? Колико сте кошара преосталог хлеба сакупили? **11** Па, како онда не разумете? Ја вам нисам говорио о хлебу него: 'Чувајте се фарисејског и садукејског квасца.'“ **12** Тада су схватили да им није рекао да се чувају хлебног квасца, него учења фарисеја и садукеја. **13** Кад је Исус дошао у крајеве око Кесарије Филипове, упитао је своје ученике: „Шта говоре људи о Сину Човечијем? За кога га држе?“ **14** Они му одговорише: „Једни кажу да је Јован Крститељ, други да је Илија; сами, **2** те се преобрази пред њима: лице трећи кажу да је то Јеремија или један од пророка.“ **15** Исус их упита: „А шта ви кажете: постаде блиставо бела као светлост. **3** Уто ко сам ја?“ **16** Тада Симон Петар одговори: „Ти си Христос, Син Бога живога.“ **17** А Исус разговарали са њим. **4** Петар рече Исусу: „Господе, добро је за нас да смо овде! Ако јер ти ово не откри твоје људско умовање, хоћеш, направићу овде три сенице: једну него Отац мој који је на небесима. **18** А

ја ти кажем: ти си Петар, а на овој стени саградићу своју Цркву и врата Света мртвих неће је надвладати. (Hadēs g86) **19** Теби ћу дати кључеве Царства небеског, па што пресудиш на земљи, биће пресуђено на небесима, и што разрешиш на земљи, биће разрешено на небесима.“ **20** Тада је [Исус] заповедио својим ученицима да никоме не говоре да је Христос. **21** Од тада је Исус почeo да обзnaјuje својим ученицима da требa да иде u Јерусалим и много da пропати. Његa ћe обдaцити старешине, водeћи свeштеници и знaлци Светог писma. Biћe ubijen, ali ћe вaсkрснутi трeћeданa. **22** Tадa mu јe пришаo Петar и почeo да ga прекoreva: „[Božje] сачувај, Господе! To сe теби neћe догодити!“ **23** [Исус] сe окрете и рече Петру: „Одлази од мене, Сатано! Ti сi mi замка на путу, jер твоје умовање нијe Boжијe, veћ људско.“ **24** Онда Исус рече својим ученицима: „Kо xoћe да ide за mном, neka сe одrekne сebe samog и neka uzme svoj kрst, pa neka me следи. **25** Jер, ko xoћe da спасе svoj живот, izgubiћe ga, a ko izgubi svoj живот radi мене, nađi ћe ga. **26** Шta vреди човеку да задобијe и сав свет, a животу свom науди? Или, шта човек може дати u замену za svoj живот? **27** Уистинu, доћi ћe Син Човечији u слави свога Oца и са анђелима његовим, te ћe сваком uзвратити по његовим делима. **28** Заиста вам кажем: међу онима који стојe ovde имa неких који neћe искусти смрт dok ne vide Сина Човечијег da долази са svojim Царством.“

17 После шест дана Исус поведе са собом Петра, Јакова и његовог брата Јована и одведе их на високу гору, где су били само, **2** те се преобрази пред њима: лице трећи се преобрази пред њима: лице трећи кажу да је то Јеремија или један од пророка.“ **15** Исус их упита: „А шта ви кажете: постаде блиставо бела као светлост. **3** Уто ко сам ја?“ **16** Тада Симон Петар одговори: „Ти си Христос, Син Бога живога.“ **17** А Исус разговарали са њим. **4** Петар рече Исусу: „Господе, добро је за нас да смо овде! Ако јер ти ово не откри твоје људско умовање, хоћеш, направићу овде три сенице: једну тебе, једну Мојсију и једну Илији.“ **5** Док је

[Петар] још говорио, један светли облак их Петру убирачи [храмског] пореза које је заклони и из облака се зачу глас: „Ово је износио две драхме, па га упитају: „Зар Син мој вољени, који ми је по вољи! Њега ваш учитељ не плаћа две драхме?“ 25 Петар слушајте!“ 6 Када су чули ово, ученици одговори: „Плаћа.“ А кад је ушао у кућу, полегаше лицем окренути према земљи Исус га претекне: „Шта мислиш, Симоне? и силно се уплашише. 7 Исус им приђе, Од кога цареви убириу намет или порез? дотаче их и рече им: „Устаните, не бојте Од својих синова, или од туђих?“ 26 „Од се!“ 8 Када су подигли поглед, нису видели туђих“ – одговори [Петар]. Исус му онда никог другог осим самога Исуса. 9 Док рече: „Дакле, синови су изузети. 27 Ипак, да су силазили са горе, Исус им заповеди: их не бисмо збуњивали, иди до мора, баци „Никоме не говорите о овом виђењу док Син удицу и узми прву рибу која се упеца, па јој Човечији не васкрсне из мртвих.“ 10 Тада га отвори уста. Ту ћеш наћи новчић од четири запиташе ученици: „Зашто, дакле, зналци драхме. Узећеш га и дати им за мене и за Светог писма кажу да прво Илија треба да себе.“

дође?“ 11 Он им одговори: „Илија ће заиста доћи и све обновити. 12 Али ја вам кажем да је Илија већ дошао, али га нису препознали, него су учинили са њим шта су хтели. Тако исто и Син Човечији треба да претрпи од њих.“ 13 Тада су ученици разумели да им је то рекао о Јовану Крститељу. 14 Кад су дошли к народу, приступи му један човек и паде пред њим на колена. 15 Рече: „Господе, смиљу се на мoga сина јер је месечар и страшно се мучи. Често пада у ватру и у воду. 16 Довео сам га твојим ученицима, али они нису могли да га излече.“ 17 Исус им одговори: „О, неверни и изопачени роде, докле ћу још бити са вама?! Докле ћу вас још подносити? Доведите ми дечака овамо!“

18 Исус запрети злом духу, те он изађе из дечака. Дечак оздрави истог часа. 19 Нешто касније, ученици насамо приступе Исусу и упитају га: „Зашто ми нисмо могли да истерамо злог духа?“ 20 А он им рече: „Зато што имате мало вере. Заиста вам кажем, ако имате вере као зрно горушице, можете рећи овој гори: 'Премести се одавде онамо!', она ће се заиста преместити и ништа вам неће бити немогуће. 21 А овај род истерује се само постом и молитвом.“ 22 Враћајући се у Галилеју, Исус рече својим [ученицима]: „Син Човечији ће бити предат људима у руке 23 и они ће га убити, али ће он васкрснути трећег дана.“ То их је дубоко ожалостило. 24 Када су дошли у Кафарнаум, приступе

18 Нешто касније, ученици приступише Исусу и упиташе га: „Ко је, дакле, највећи у Царству небеском?“ 2 [Исус] дозва једно дете, постави га између њих 3 и рече: „Заиста вам кажем, ако се не промените изнутра и не постанете као деца, нећете ући у Царство небеско. 4 Ко се понизи као ово дете, тај је највећи у Царству небеском. 5 Ко прихвати једно такво дете у моје име, тај мене прихвата. 6 А ко год наведе на грех једнога од таквих малих који верују у мене, боље би му било да о свој врат обеси велики воденични камен и да се утопи у дубини морској. 7 Тешко свету због искушења које наводе на грех. Наиме, искушења које наводе на грех морају доћи, али тешко човеку по коме таква искушења долазе. 8 Ако те твоја рука или нога наводи на грех, одсеци је и баци од себе, јер боље је да уђеш у живот обогаљен или хром, него да са обе руке или обе ноге будеш бачен у оганј вечни. (aiōnios g166) 9 И ако те твоје око наводи на грех, извади га и баци од себе, јер је боље да уђеш у живот с једним оком, него да са оба ока будеш бачен у пакао огњени. (Geenna g1067) 10 Пазите да не гледате презириво ни на једнога од ових малих, јер, кажем вам, њихови анђели на небу увек гледају лице Оца мојега који је на небесима. 11 Јер је Син Човечији дошао да спасе што је изгубљено. 12 Шта мислите? Ако неки човек има стотину

оваца, а једна од њих залута, неће ли он пред њим, преклињући га: 'Буди стрпљив оставити оних деведесет девет у брдима и са мном и ја ћу ти вратити!' **30** Али овај не поћи да тражи ону једну која је залутала? **13** Хтеде, него оде и баци га у тамницу док И ако се деси да је нађе, заиста вам кажем, он не врати дуг. **31** Међутим, то су видели ће се због ње радовати више него због оних његови другови, слуге, који су се на то веома деведесет девет које нису залутале. **14** Тако ожалостили. Отишли су и јавили господару ни Отац ваш који је на небесима не жели све што се догодило. **32** Тада је господар да пропадне ни један од ових малих. **15** Ако поново позвао к себи тог слугу. Рекао му твој брат сагреши против тебе, иди к њему је: 'Зли слуго! Опростио сам ти сав онај дуг и укажи му на његов грех док си насамо са јер си ме молио. **33** Није ли требало да се њим. Ако те послуша, задобио си брата. **16** и ти смилујеш своме другу, као што сам се А ако те не послуша, поведи са собом још ја смиловао теби?' **34** Господар се разгневи, једног или двојицу. 'Свака оптужба мора да те га предаде мучитељима док му не врати се потврди само на основу изјаве два или сав дуг. **35** Исто тако ће Отац мој који је на три сведока.' **17** А ако не послуша њих, реци небесима, учинити с вама, ако сваки од вас цркви. А ако не послуша ни цркву, нека ти од срца не опрости своме брату.'

буде као многобожац и порезник. **18** Заиста вам кажем, ако шта пресудите на земљи, биће пресуђено на небу; а што разрешите на земљи, биће разрешено на небу. **19** Поново вам кажем, да ако се двојица од вас на земљи удруже у молитви и затраже било шта, даће им Отац мој који је на небесима. **20** Јер где су двојица или тројица сабрана у моје име, и ја сам тамо међу њима.' **21** Тада му приступи Петар и упита га: „Колико пута треба да опростим своме брату који сагреши против мене? До седам пута?“ **22** Исус му рече: „Кажем ти, не седам пута, него седамдесет пута седам. **23** Зато је Царство небеско слично цару који је одлучио да сведе рачуне са својим слугама. **24** Кад је почeo да обрачунава, доведоше му једног човека који му је дуговао десет хиљада таланата. **25** Будући да није могао да му плати, господар нареди да се продају у робље он, његова жена и деца и све што поседује, те да се дуг наплати. **26** Слуга на то паде ничице на земљу и рече му: 'Имај стрпљења са мном и све ћу ти вратити.' **27** Господар се смилује на слугу, пусти га и оправси му дуг. **28** Кад је тај исти слуга изашао, нашао је једног од својих пријатеља који је такође био слуга. Тада му је дуговао стотину сребрњака. Он га ухвати и поче да га дави, говорећи: 'Враћај што си дужан!' **29** Његов друг падне

19 Када је Исус завршио ове беседе, напустио је Галилеју и дошао у област Јудеје, с друге стране Јордана. **2** Пратило га је велико мноштво народа. Он је онда излечио болесне у народу. **3** Тада му приступише неки фарисеји с намером да га искушају. Рекоше му: „Да ли је допуштено човеку да се разведе од своје жене из било каквог разлога?“ **4** Исус одговори: „Зар нисте читали да је Створитељ у почетку створио мушки и женски?“ **5** Уз то је рекао: „Стога ће човек оставити свога оца и своју мајку, те се приљубити уз своју жену, па ће двоје бити једно тело. **6** Тако нису више двоје, него једно тело. Дакле, што је Бог саставио, човек да не раставља!“ **7** А они му рекоше: „Зашто је онда Мојсије заповедио да [муж] да [својој жени] потврду о разводу брака када се од ње разводи?“ **8** Исус им одговори: „Мојсије вам је због тврдоће вашег срца допустио да се разводите од својих жена. Ипак, у почетку није било овако. **9** А ја вам кажем: ко се разведе од своје жене, осим због њеног блуда, и ожени се другом, тај чини прељубу.“ **10** Тада му рекоше његови ученици: „Ако тако стоје ствари између мужа и жене, онда је боље не женити се.“ **11** Исус им одговори: „Не могу то сви разумети, него само они којима је дано. **12** Има, наиме, неспособних за брак,

јер су рођени са телесном маном. Има, опет, или децу, или њиве, примиће стоструко и и таквих који су неспособни за брак, јер су баштиниће вечни живот. (aiōnios g166) 30 Али их људи осакатили. А има и таквих који ће многи први бити последњи, и последњи су сами себе лишили брачног живота, због – први.

Царства небеског. Ко може да прихвати, нека прихвати.“ 13 Тада су му довели децу да би положио руке на њих и помолио се за њих, али су им ученици бранили. 14 Исус рече: „Пустите децу и не спречавајте их да долазе к мени, јер таквима припада Царство небеско!“ 15 [Исус] положи руке на њих па оде оданде. 16 Уто му приступи неки човек и рече: „Учитељу, какво добро треба да чиним да бих имао вечни живот?“ (aiōnios g166) 17 [Исус] му одговори: „Зашто ме питаш шта је добро? Само је Један добар. Ако хоћеш да уђеш у живот, држи заповести.“ 18 Човек га упита: „А које?“ Исус му одговори: „Не убиј, не чини прелеубе, не кради, не сведочи лажно, 19 поштуј свога оца и мајку, и воли ближњега свога као самога себе.“ 20 Младић му рече: „Све сам то извршавао. Шта ми још недостаје?“ 21 Исус му одговори: „Ако хоћеш да будеш савршен, онда иди и продај све што имаш, па раздели то сиромасима и имаћеш благо на небесима. Онда дођи и следи ме.“ 22 Када је то младић чуо, отишао је жалостан, јер је имао велики иметак. 23 Исус рече својим ученицима: „Заиста вам кажем да је богаташу тешко ући у Царство небеско! 24 Још вам кажем да је лакше камили да прође кроз иглене уши, него богаташу да уђе у Царство Божије.“ 25 Када су ученици чули ово, запањише се и рекоше: „Ко се онда може спасити?“ 26 Исус их погледа па им рече: „За људе је ово немогуће, али је за Бога све могуће.“ 27 Тада му Петар рече: „Ево, ми смо све оставили и кренули за тобом. Шта ћемо, дакле, добити за то?“ 28 А Исус им рече: „Заиста вам кажем: долази дан свеопште обнове када ће Син Човечији сести на престо своје славе. Тада ћете ви који ме следите и сами сести на дванаест престола и судити над дванаест племена Израиљевих. 29 И свако ко због мене остави куће, или браћу, или сестре, или оца, или мајку, или жену,

или децу, или њиве, примиће стоструко и баштиниће вечни живот. (aiōnios g166) 30 Али их људи осакатили. А има и таквих који ће многи први бити последњи, и последњи су сами себе лишили брачног живота, због – први.

20 Царство небеско је слично домаћину који је у рану зору отишао да унајми раднике за свој виноград. 2 Погодио се са њима да раде за један сребрњак на дан и послао их у свој виноград. 3 Око девет сати ујутро је поново отишао и видео друге како стоје на тргу беспослени, 4 па и њима рече: „Идите и ви у виноград, па ћу вам платити што буде право.“ 5 Они одошле. Отишао је поново око подне и око три по подне и учинио исто тако. 6 Изашавши око пет по подне, нашао је неке друге како стоје на тргу, па их је упитао: „Зашто стојите овде цели дан беспослени?“ 7 Они му одговорише: „Нико нас није унајмио.“ Домаћин и њима рече: „Идите и ви у мој виноград.“ 8 Кад је пало вече, господар винограда рече своме управитељу: „Позови раднике и плати им, почевши од оних који су дошли последњи, па до оних који су дошли први.“ 9 Кад су дошли они који су радили од пет сати по подне, добили су по један сребрњак. 10 Када су дошли они који су први почели да раде, помислили су да ће примити више. Али и они су примили по један сребрњак. 11 Примивши своје, почели су да гунђају против домаћина. 12 Говорили су: „Ови који су дошли последњи радили су само један сат, а ти си их изједначио са нама који смо подносili тежину дневног посла и жеџу.“ 13 А господар одговори једном од њих: „Пријатељу, ја ти не чиним неправду. Ниси ли се погодио са мном за сребрњак? 14 Узми своје па иди. А ја хоћу да дам овом последњем као и теби. 15 Зар ја немам право да располажем својим новцем како хоћу? Или ти је око завидно зато што сам ја добар?“ 16 Тако ће последњи бити први, и први – последњи.“ 17 Док се Исус успињао према Јерусалиму, узео је Дванаесторицу ученика насамо, и путем им рекао: 18 „Ево, пењемо

се према Јерусалиму и Син Човечији ће бити магаре с њом. Одвежите их и доведите предан водећим свештеницима и знаљцима к мени. 3 А ако вам ко што каже, ви Светог писма, и они ће га осудити на смрт. реците да су потребни Господу. Одмах ће 19 Затим ће га изручити незнабошцима да их послати.“ 4 Ово се дододило да би се му се ругају, и да га избичују и разапну, испунило што је било речено преко пророка: али ће он трећег дана васкрснути.“ 20 Тада 5 „Реците ћерки сионској: 'Ево, Цар твој к му приступи мајка синова Заведејевих са теби долази! Он је кротак и јаше на магарцу синовима и паде ничице да затражи нешто и на магарету, младунцу магарице.“ 6 од њега. 21 Исус је упита: „Шта желиш?“ Ученици одоше и учинише како им је Исус Она му рече: „Одреди да ова моја два сина наложио. 7 Довели су магарицу и магаре и у твоме Царству седну поред тебе, један ставили на њих одећу, па је [Исус] узјахао. здесна, а други слева.“ 22 Исус одговори: „Не 8 Многи је народ простро своју одећу по знate шта тражите. Можете ли пити чашу путу, док су други резали гране са дрвећа и коју ћу ја испити?“ „Можемо!“ – одговорише простирали их по путу. 9 Људи који су ишли му они. 23 Исус им узврати: „Чашу ћете испред Исуса узвикивали су: „Осана Сину испити, али ко ће седети мени здесна и Давидову! Благословен онај који долази у слева, то ја нисам овлаштен да дам. То је за име Господње! Осана на висини!“ 10 Кад оне којима је то мој Отац наменио.“ 24 Када је [Исус] ушао у Јерусалим, сав град се су то чула остала десеторица, разљутише се ускомешао, говорећи: „Ко је овај?“ 11 А на два брата. 25 Исус их онда све дозва и рече народ је одговарао: „То је пророк Исус из им: „Ви знate да владари владају народима Назарета галилејског.“ 12 Исус је потом и да их њихови великаши држе под влашћу. ушао у храм и истерао све оне који су 26 Тако нешто неће бити међу вама! Него, ко продавали и куповали у храму, и испревртао хоће међу вама да буде велик, нека вам буде столове мењачима новца и тезге продавцима слуга, 27 и ко хоће међу вама да буде први, голубова. 13 [Исус] им је рекао: „Написано нека вам буде слуга. 28 Тако ни Син Човечији је: 'Мој Дом ће се звати „Дом за молитву“, а није дошао да му служе, него да служи и да ви од њега правите разбојничку пећину!“ свој живот да као откупнику за многе.“ 29 14 Тада су му у храму приступили слепи Кад су излазили из Јерихона, пође за њим и хроми и Исус их је излечио. 15 А кад силан народ. 30 Уто, два слепца која су седела су водећи свештеници и знаљци Светог крај пута, чувши да Исус пролази, повикаше: писма видели чуда која је учинио, те децу у „Смилуј се на нас, Господе, Сине Давидов!“ храму где узвикују: „Осана Сину Давидову“, 31 Народ их је уђуткивао, али они још јаче разљутили су се. 16 И рекоше: „Чујеш ли повикаше: „Смилуј се на нас, Господе, Сине шта они говоре?“ Исус им одговори: „Да. Зар Давидов!“ 32 Исус стаде, позва их и рече: нисте читали: 'Са усана деце и дојенчади, „Шта желите да вам учиним?“ 33 Они му хвалу си себи испевао?“ 17 Он их је онда рекоше: „Господе, дај да прогледамо!“ 34 оставио и отишao ван града у Витанију, где Исус се сажали на њих, дотаче њихове очи и је провео ноћ. 18 Ујутро, док се враћао у они одмах прогледаше. Потом су кренули за град, Исус је огладнео. 19 Видео је једну смокву крај пута па је дошао до ње, а како ништа није нашао на њој осим лишћа, рече: „Никада више да не буде плода на теби!“ И смоква се одмах осуши. (*aiōn g165*) 20 Када су то ученици видели, зачудили су се и рекли: „Како се смоква одмах осушила?“ 21 Исус им одговори: „Заиста вам кажем, ако

21 А када су се приближили Јерусалиму и дошли у Витфагу на Маслинској гори, Исус је послао двојицу ученика, 2 рекавши им: „Идите у село које је пред вами и одмах ћете наћи привезану магарицу и

смокву крај пута па је дошао до ње, а како ништа није нашао на њој осим лишћа, рече: „Никада више да не буде плода на теби!“ И смоква се одмах осуши. (*aiōn g165*) 20 Када су то ученици видели, зачудили су се и рекли: „Како се смоква одмах осушила?“ 21 Исус им одговори: „Заиста вам кажем, ако

имате вере и не посумњавате, чинићете ово први пут, али [виноградари] и са овима не само са смоквом, него ако и овој гори поступе једнако. **37** Напослетку, домаћин кажете: 'Дигни се и баци се у море!', то ће се пошаље виноградарима свога сина мислећи: и дододити. **22** Ако верујете, примићете што 'Мог сина ће поштовати.' **38** Али виноградари, год затражите у молитви." **23** [Исус] је ушао када видеше сина, рекоше међу собом: 'Ово у храм и док је поучавао народ, приступише је наследник. Хајде да га убијемо па ћемо му водећи свештеници и старешине, па га имати његово наследство!' **39** Затим га упиташе: „У чије име чиниш ово? Ко те ухватише, избацише из винограда и убише. је овластио за то?" **24** Исус им одговори: **40** Када, dakle, дође власник винограда, шта „Поставићу и ја вама једно питање и ако ће учинити оним виноградарима?" **41** Они ми одговорите, одговорићу и ја вама одакле му одговорише: „Злочинце ће побити без ми власт да чиним ова [дела]. **25** Одакле је милости, а виноград ће изнајмити другим Јован добио право да крштава? С неба или виноградарима који ће му давати урод у од људи?" Они су умовали међу собом и време када дозри." **42** Исус им рече: „Зар говорили: „Ако кажемо 'од Бога', рећи ће никада нисте читали у Писму: 'Камен што нам: 'Зашто му онда нисте веровали?' **26** А су зидари одбацили, постаде камен угаони. ако кажемо 'од человека', страх нас је људи, Од Господа ово беше и то је дивно у нашим јер сви сматрају да је Јован пророк." **27** очима"? **43** Зато вам кажем да ће вам се Они одговорише Исусу: „Не знамо." Исус им одузети Царство Божије и даће се народу одговори: „Ни ја вама нећу рећи у чије име који доноси род. **44** И ко падне на овај камен, чиним ово." **28** „Шта мислите? Неки човек је разбиће се, а на кога он падне, здробиће га." имао два сина. Он приђе првом и рече му: **45** Када су водећи свештеници и фарисеји 'Дете, иди данас и ради у винограду!' **29** Он чули ову причу, схватили су да то он о њима одговори: 'Нећу!', али се касније предомисли говори. **46** И гледали су да га ухвate, али су се и оде. **30** Отац приђе и другом сину и рече му бојали народа који га је сматрао пророком. исто. Овај одговори: 'Свакако, господару!', и не оде. **31** Који је од ове двојице поступио по очевој вољи?" Они рекоше: „Први." Исус им онда рече: „Заиста вам кажем да ће порезници и блуднице ући у Царство Божије пре него ви! **32** Јер Јован је дошао к вама [да вам покаже] пут праведности, али му нисте поверовали. А порезници и блуднице су му поверовали. Ви сте то видели, али нисте променили мишљење да му поверујете. **33** Послушајте другу причу. Био неки домаћин који је посадио виноград, оградио га оградом, ископао у њему јаму за муљање грожђа, и саградио кулу. Онда је виноград изнајмио виноградарима и отпутовао. **34** Када се приближило време да виноград роди, домаћин пошаље слуге да узму његов део рода од виноградара. **35** Али, виноградари ухвate његове слуге, те једног претку, другог убију, а трећег каменују. **36** Домаћин пошаље друге слуге, више него

22 Исус им је поново говорио у причама.

Рекао је: **2** „Царство небеско је слично неком цару који је приредио свадбу за свога сина. **3** Онда је послao своје слуге да позову званице на свадбу, али нико није хтео да дође. **4** Цар је изнова послao своје слуге, рекавши: 'Реците званицама: „Ево, приправио сам трпезу. Заклао сам своје волове, товљене јунце и све је приправљено. Дођите на свадбу!"' **5** Али званице не марећи одоше: један на своју њиву, други за својом трговином. **6** Остали су ухватили цареве слуге, зlostављали их и побили. **7** Цар се на то разбеснео, послao своју војску, те побио оне убице, а њихов град спалио. **8** Затим је цар рекао својим слугама: 'Свадба је, ево, приређена, али званице нису биле достојне. **9** Стога, идите на раскршћа, и кога год нађете, позовите на свадбу!' **10** Слуге изађоше на путеве и сакупише све које су нашли, зле и добре, тако да је свадбена

дворана била пуна гостију. **11** Кад је цар и Бог Јаковљев.' Он није Бог мртвих, него ушао да види званице, угледао је једног живих." **33** Када је мноштво то чуло, било човека који није био свечано одевен за је задивљено његовим учењем. **34** Када су свадбу. **12** Цар му рече: 'Пријатељу, како си фарисеј видели да је Исус уђуткао садукеје, ушао овамо а ниси одевен како приличи окупиш се, **35** а један од њих, зналац Светог за свадбу?' Човек занеми. **13** Тада цар рече писма, упита га, с намером да га искуша: **36** својим слугама: 'Свежите му ноге и руке „Учитељу, која је заповест највећа у Закону?" па га избаците у таму најкрајњу.' Онде ће **37** Исус му одговори: „Воли Господа, Бога бити плач и шкргут зуба. **14** Много је званих, свога, свим срцем својим, свом душом својом али је мало изабраних." **15** Тада су фарисеји и свим умом својим.' **38** Ово је највећа и отишли и на свом Већу сковали план како да најважнија заповест. **39** Друга је једнако [Исуса] ухвате у речи. **16** Потом су послали важна: 'Воли ближњега свога као самога своје ученике и иродовце који му рекоше: себе. **40** На овим двема заповестима почива „Учитељу, знамо да говориш истину и да сав Закон и Пророци." **41** Када су се фарисеји по истини учиши о путу Божијем, да никоме окупили, Исус их упита: **42** „Шта мислите о не угађаш, јер не правиш разлике међу Христу? Чији је он син?" Они му одговоре: људима. **17** Реци нам шта мислиш: да ли „Давидов." **43** Он их упита: „Како га онда је допуштено давати порез цару или не?" Давид, посредством Духа, назива Господом **18** Исус је прозрео њихову опакост, па је кад говори: **44** 'Рече Господ Господу моме: рекао: „Зашто ме искушавате, лицемери?" „Седи мени с моје десне стране, док душмане **19** Покажите ми новац за плаћање пореза!" не положим твоје, за твоје ноге поднођеје Дали су му сребрњак. **20** [Исус] их упита: да буду"? **45** Дакле, ако га Давид назива „Чији је ово лик и натпис?" **21** Они одговоре: Господом, како онда може да буде његов „Царев." „Онда, дајте цару царево, а Богу син?" **46** Нико није могао да му одговори ни Божије." **22** Када су чули ово, задивили су се, речи, и нико се од тада није усудио да га па су га оставили и отишли. **23** Истог дана

приступе му и садукеји, који говоре да нема вакрсења, **24** и упитају га: „Учитељу, Мојсије је рекао: 'Ако неки човек умре и иза себе остави жену, а нема деце, онда нека се његов брат ожени удовицом и подигне потомство своме брату.' **25** Било тако у нас седморо браће. Први се оженио и умро, па како није имао потомства, његова жена остане његовом брату. **26** Исто је било и са другим и трећим, и тако све до седмога. **27** На крају умре и жена. **28** Кад приликом вакрсења буду вакрсли, коме ће, дакле, припасти жена, будући да су сва седморица била њоме ожењена?" **29** Исус им одговори: „У заблуди сте, јер не познајете ни Писмо ни силу Божију. **30** Јер кад наступи вакрсење, људи се неће ни женити ни удавати, него ће бити као анђели на небу. **31** А што се тиче вакрса из мртвих, зар нисте читали шта је рекао Бог? **32** 'Ја сам Бог Аврахамов, Бог Исааков

23 Тада Исус рече народу и својим ученицима: **2** „Зналици Светог писма и фарисеји су засели на Мојсијеву столицу. **3** Све што вам кажу, ви то чините и следите, али се не поводите за оним што раде, јер они једно говоре, а друго раде. **4** Они везују и товаре тешка бремена људима на плећа, а сами неће ни прстом да мрдну да би их покренули. **5** Сва своја дела чине да би их људи видели: проширују своје молитвене записи и продужују ресе на одећи. **6** Воле прочеља на гозбама и предња места у синагогама, **7** да их људи поздрављају на трговима и да их ословљавају са 'Учитељу!' **8** А ви се немојте ословљавати са 'учитељу!', јер само је један ваш Учитељ, а ви сте сви браћа. **9** И никога на земљи не ословљавајте са 'Оче!', јер само је један ваш Отац – онај који је на небу. **10** Нити зовите кога вођом,

јер само је један ваш вођа – Христос. **11** Ви сте као гробови окречени у бело. Највећи међу вама нека вам буде слуга. Спља изгледају лепи, а изнутра су пуни **12** Ко самог себе узвисује, биће понижен, мртвачких костију и свакакве нечистоће. а ко себе унизи, биће узвишен. **13** Јао **28** Тако и ви наоко изгледате људима вама, знаци Светог писма и фарисеји! праведни, а изнутра сте пуни лицемерја Лицемери! Ви закључавате Царство Божије и безакоња. **29** Јао вама, знаци Светога пред људима; сами не улазите, нити дајете писма и фарисеји! Лицемери! Ви подижете да ју они који би хтели. **14** Јао вама, споменике пророцима и укравшавате гробове знаци Светога писма и фарисеји! Лицемери! праведника **30** и говорите: 'Да смо ми Удовице лишавате имовине, а молите се живели у време наших предака, ми не бисмо дуго да бисте оставили добар утисак на учествовали у проливању крви пророчке.' људе. Зато ћете бити строже осуђени. **15** **31** Тако сами сведочите против себе да сте Јао вама, знаци Светога писма и фарисеји! потомци оних који су побили пророке. Лицемери! Путујете морем и копном да **32** Довршите само оно што ваши преци учините некога својим следбеником. А када започеше! **33** Змије! Породе отровни! Како он то постане, онда га начините сином ћете побећи од казне [којом сте осуђени] на пакленим двапут горим од себе. ([Geenna g1067](#)) **34** Стога, ево, ја вам шаљем **16** Јао вама, слепе вође! Ви кажете: 'Ко се пророке, мудраце и знаци Светога писма. закуне храмом, то га не обавезује ни на шта, Неке од њих ћете побити и разапети, а неке а ко се закуне златом које припада храму, ћете бичевати по вашим синагогама и терати обавезан је [да одржи заклетву].' **17** Будале из ваших градова. **35** Тако ће на вас доћи и слепци! Па шта је веће: злато или храм казна за сву праведничку крв проливену који посвећује злато? **18** Такође кажете: 'Ко на земљи, од крви Авела праведника до се закуне жртвеником, то га не обавезује Захарије сина Варахијина, кога сте убили ни на шта, а ко се закуне даром који је на између храма и жртвеника. **36** Заиста вам жртвенику, обавезан је да одржи заклетву.' кажем, све ће ово доћи на овај нараштај. **19** Слепци! Па шта је веће? Дар или жртвеник **37** Јерусалиме, Јерусалиме, ти што убијаш који посвећује дар? **20** Ко се, дакле, закуне пророке и каменујеш оне који су послани жртвеником, куне се њиме и свиме што је к теби, колико пута сам хтео да скупим на њему. **21** И ко се закуне храмом, куне се твоју децу, као што квочка скупља своје њиме и оним који пребива у њему. **22** И ко се пилиће под крила, али ви нисте хтели. **38** закуне небом, куне се Божијим престолом и Ево, кућа вам се оставља пустом. **39** А ја оним који седи на њему. **23** Јао вама, знаци вам кажем да ме нећете видети док не Светога писма и фарисеји! Лицемери! Дајете кажете: 'Благословен онај који долази у име десетак од нане, копра и кима, а пропуштате Господње!'“
оно што је претежније у Закону – правду, милосрђе и веру. Ово је требало чинити, **24** Иисус је изашао из храма, и док је а оно не пропуштати. **24** Слепе вође, ви процеђујете [пиће кад вам] комарац [упадне у чашу], а камилу гутате! **25** Јао вама, знаци Светога писма и фарисеји! Лицемери! Чистите чашу и зделу спља, а изнутра су пуне грабежи и раскалашности. **26** Фарисеју слепи! Очисти најпре чашу изнутра, да би и њена спљашњост била чиста. **27** Јао вама, знаци Светога писма и фарисеји! Лицемери!

24 Иисус је изашао из храма, и док је одлазио, приступе му његови ученици да му покажу храмске зграде. **2** Иисус им одговори: „Видите ли све ово? Заиста вам кажем да неће овде остати ни камен на камену, који се неће порушити.“ **3** Касније, док је Иисус седео на Маслинској гори, приступише му његови ученици насамо и упиташе га: „Реци нам, када ће се ово дрогодити и шта ће бити знак твога доласка

и свршетка света?“ (aiōn g165) 4 Иисус им 'сунце ће потамнети, а месец неће више одговори: „Пазите да вас ко не заведе! 5 светлети; звезде ће са неба падати, и силе Многи ће доћи у моје име говорећи: 'Ја сам се небеске уздрмати.' 30 И тада ће се на Христос!', те ће многе завести. 6 Чујете за небу појавити знак Сина Човечијег, и сва ратове и за гласине о ратовима. Не плашите ће племена на земљи закукати и угледати се, јер све то мора да се дододи, али то Сина Човечијег како долази на облацима још није крај. 7 Подићи ће се народ на небеским са силом и великим славом. 31 А народ и царство на царство; биће глади на глас велике трубе, он ће послати своје и земљотреса по разним местима. 8 Све анђеле да саберу његове изабране са четири ово је тек почетак невоља. 9 Тада ће вас стране света, с краја на крај неба. 32 Поучите предавати на муке и убијати вас. Сви народи се на примеру смокве. Када њена грана ће вас омрзнути ради мог имена. 10 И многи омекша и лишће потера, тада знate да је ће тада одступити од вере: издаваће један лето на прагу. 33 Тако и ви, кад видите све другога и мрзети се међу собом. 11 Појавиће ово, знајте да је [он] близу, пред вратима. се и многи лажни пророци и завешће многе. 34 Заиста вам кажем да овај нараштај неће 12 Безакоње ће узети маха и услед тога ће проћи док се све ово не дододи. 35 Небо и охладнети љубав многих. 13 А ко истраје земља ће проћи, али моје речи неће проћи. до краја, биће спасен. 14 И Радосна вест о 36 А који је то дан и час, то нико не зна, ни Царству ће се проповедати по целом свету анђели на небу, па ни сам Син, већ само за сведочанство свим народима. Тада ће Отац. 37 Јер, као што је било у време Нојево, доћи крај. 15 А кад видите да 'страшно тако ће бити и са доласком Сина Човечијег. богохулство' о коме говори пророк Данило, 38 Наиме, као што су у оне дане, пре потопа, стоји на светом месту – ко чита нека разуме! људи јели и пили, женили се и удавали, – 16 тада становници Јудеје нека беже у брда. до дана када је Ној ушао у пловило, 39 и 17 Ко се нађе на крову нека не силази да узме нису увидели све док није дошао потоп и све што из куће, 18 и ко се нађе у пољу нека се не их однео, тако ће бити и са доласком Сина враћа да узме свој огратч. 19 Јао трудницама Човечијег. 40 Тада ће двојица бити на њиви; и дојильама у те дане! 20 Молите се да се један ће бити узет, а други остављен. 41 И ваше бежање не дододи у зиму или у суботу. две ће млети жито на жрвију; једна ће бити 21 Јер ће тада настати велика невоља какве узета, а друга остављена. 42 Бдите, стога, није било од почетка света, па до данас, јер не знate у који дан ваш Господ долази. нити ће је више бити. 22 И ако се број тих 43 Ово знајте: ако би домаћин знао у који дана не би скратио, нико се не би спасао; ноћни час ће лопов доћи, бдео би и не би али због изабраних ти ће се дани скратити. дозволио да му провали у кућу. 44 Зато и ви 23 Ако вам тада неко каже: 'Ево, Христос је будите спремни, јер ће Син Човечији доћи у овде!' или: 'Онде је!', не верујте! 24 Јер ће се час када не мислите. 45 Ко је, дакле, верни појавити лажни Христоси и лажни пророци и мудри слуга, кога је Господар поставио и учиниће велике знакове и чуда, да заведу, над својим домаћинством да сваком даје ако је могуће, и изабране. 25 Ево, казао сам храну на време? 46 Блажен је онај слуга вам унапред. 26 Дакле, ако вам кажу: 'Ено га у кога Господар, када дође, затекне да овако пустињи!', не излазите. Или: 'Ево га у тајним ради. 47 Заиста вам кажем да ће му поверити одјама!', не верујте. 27 Јер као што муња управу над целим својим имањем. 48 Али севне с истока и засветли све до запада, тако ако неваљали слуга каже: 'Мој Господар ће бити и са доласком Сина Човечијег. 28 се задржао на путу', 49 па почне да туче Где буде лешине, тамо ће се и лешинари своје другове у служби, да једе и опија се са окупљати. 29 А одмах након невоље тих дана пијаницама, 50 доћи ће Господар ових слугу

у дан у који га не очекује, 51 те ће га посећи стварима, поверићу ти много више. Уђи и одредити му место међу лицемерима. и провесели се са својим господарем!' 22 Тамо ће бити плач и шкргут зуба.

25 Тада ће Царство небеско бити као десет

девојака, које узеше своје светиљке и изађоше у сусрет младожењи. 2 Пет од њих било је неразумно, а пет мудро. 3 Неразумне, наиме, узеши своје светиљке нису понеле са собом уље; 4 мудре су, пак, у својим светиљкама понеле уље. 5 Како је младожења окаснио, оне су све задремале и заспале. 6 О поноћи наста вика: 'Ево младожење! Изажите му у сусрет!' 7 Тада оне девојке устадоше и уредише своје светиљке. 8 Неразумне рекоше мудрима: 'Дајте нам од свога уља, јер нам се светиљке гасе.' 9 Мудре девојке им одговорише: 'Да не би мањкало и нама и вама, боље идите трговцима и купите себи.' 10 Кад су неразумне отишле да купе уље, стиже младожења и ове које су биле спремне уђу са младожењом на свадбу, а врата се затворе. 11 Касније дођу и неразумне девојке, говорећи: 'Господару, господару, отвори нам!' 12 Младожења им одговори: 'Заиста вам кажем, не познајем вас.' 13 Едите стога, јер не знате ни дана ни часа када ће Син Човечији доћи. 14 То је као кад је човек, полазећи на пут, позвао своје слуге и предао им своје имање. 15 Тако је једном дао пет таланата, другом два, а трећем један; свакоме према његовој способности, па отпутовао. 16 Онај што је примио пет таланата одмах оде, послова с њима, те заради других пет. 17 Исто тако је и онај са два таланата зарадио друга два. 18 А онај који је добио један таланат, оде, ископајам у земљи, те сакрије новац свога господара. 19 После дужег времена, врати се господар оних слугу и почне да своди рачуне са њима. 20 Тада приступи онај слуга који је добио пет таланата и донесе других пет, говорећи: 'Господару, дао си ми пет таланата, и ја сам, ево, зарадио и других пет.' 21 Господар му рече: 'Одлично, добри и верни слуго! Пошто си био веран у малим

Приступи други слуга, па рече: 'Господару, дао си ми два таланта, а ја сам, ево, зарадио друга два.' 23 Господар му рече: 'Врло добро, ваљани и верни слуго! Пошто си био веран у малим стварима, поверићу ти много више. Уђи и провесели се са својим господарем!' 24 Приступи и онај који је добио један таланат и рече: 'Господару, знао сам да си строг човек, жањеш где ниси посејао и скупљаш где ниси вејао. 25 Уплашио сам се, па сам отишао и сакрио твој таланат у земљу. Ево ти твоје.' 26 Господар му рече: 'Зли и лењи слуго! Ти си знао да жањем где нисам посејао и да скупљам где нисам вејао? 27 Зато је требало да уложиш мој новац код оних који послују са новцем, и ја бих по повратку узео свој новац са каматом. 28 Зато узмите од њега тај таланат и дајте ономе који има десет таланата. 29 Јер, свакоме ко има, још ће се и додати, и изобиловаће, а од онога који нема, одузеће се и оно што има. 30 А некорисног слугу избаците у таму најкрајњу. Тамо ће бити плач и шкргут зуба.' 31 А када Син Човечији дође у својој слави и сви анђели с њим, онда ће он сести на свој славни престо. 32 И сабраће се пред њим сви народи, а он ће их одвојити једне од других, као што пастир одваја овце од јараца. 33 Овце ће поставити себи с десне стране, а јарце с леве. 34 Тада ће Цар рећи онима са десне стране: 'Ходите ви, благословени од мoga Оца, примите Царство које је било приправљено за вас од постанка света. 35 Јер, био сам гладан и ви сте ме на хранили; био сам жедан и ви сте ме напојили; био сам странац и ви сте ме угостили; 36 био сам го и ви сте ме обукли; био сам болестан и ви сте ме посетили; био сам у тамници и ви сте ме обишли.' 37 Тада ће га упитати они праведници: 'Господе, када смо те видели гладног и на хранили те, или жедног и напојили те?' 38 Када смо те видели као странца и угостили те, или голог и обукли те?' 39 Када смо те видели болесног, или у тамници и посетили те?' 40 А Цар ће им

одговорити: 'Заиста вам кажем, уколико сте Дванаесторице, по имену Јуда Искариот, оде учинили једном од ове моје најнезнатније водећим свештеницима, 15 и рече: „Колико браће, мени сте учинили.' 41 Потом ће рећи ћете ми платити ако вам га предам?" Они онима с леве стране: 'Одлазите од мене, одредише износ од тридесет сребрњака. 16 проклети, у огањ вечити приправљен за Отада је он тражио прилику да га изда. 17 А ѡавола и за његове анђеле! (aiōnios g166) 42 Јер, на први дан празника Бесквасних хлебова био сам гладан, а ви ме нисте нахранили; приступе ученици Исусу питајући га: „Где био сам жедан, а ви ме нисте напојили; 43 био желиш да ти припремимо пасхалну вечеру?" сам странац, а ви ме нисте угостили; био сам 18 Он рече: „Идите у град до тога и тога и го, а ви ме нисте оденули; био сам болестан реците му: 'Учитељ пита: „Моје време се и у тамници, а ви ме нисте посетили.' примакло; код тебе ћу славити пасхалну 44 Тада ће га они упитати: 'Господе, када вечеру са својим ученицима.'" 19 Ученици смо те видели гладног, или жедног, или учине како им је Исус наложио, те припреме као странца, или голог, или болесног, или за Пасху. 20 Увече је Исус са Дванаесторицом у тамници, а да се нисмо побринули за био за столом. 21 И док су вечерали, Исус тебе?" 45 А он ће им одговорити: 'Заиста вам кажем да ће ме издати какјем, уколико то нисте учинили једном један од вас.' 22 Ученици су се веома од ових најнезнатнијих, нисте учинили ни ожалостили, па су почели да питају један за мени.' 46 Стога ће они отићи у вечну казну, а праведници у живот вечни." (aiōnios g166)

26 Кад је Исус изрекао све ово, рекао је

својим ученицима: 2 „Знате да је за два дана Пасха, и тада ће Сина Човечијег предати да га разапну.“ 3 Тада се сабраше водећи свештеници и старешине народа у двору Првосвештеника по имену Кајафа. 4 Договорили су се да ухвате Исуса на превару и да га убију. 5 Али говорили су: „Само не за време празника, да се народ не би побунио.“ 6 А када је Исус био у Витанији, у кући Симона губавца, 7 пришла му је нека жена с посудом од алабастра, пуном скupoценог мирисног уља, и излила је на његову главу док је он обедовао. 8 Када су то видели његови ученици, најутише се и рекоше: „Чему ово расипање? 9 Ово је могло да се прода за велики износ и да се да сиромасима.“ 10 Али Исус је разумео, па им је рекао: „Зашто јој стварате непријатности? Она ми је учинила добро дело. 11 Јер сиромахе ћете увек имати са собом, а мене нећете имати увек. 12 Она је излила ово мирисно уље на моје тело ради мог погреба. 13 Заиста вам кажем, где год се широм света буде проповедала ова Радосна вест, рећи ће се и ово што је она учинила, за сећање на њу.“ 14 Тада један од

огласи.“ 35 Петар му рече: „Ако треба и да ми одмах послати више од дванаест легија умрем са тобом, нећу те се одрећи!“ Тако су анђела? 54 Јер, како би се иначе испунило рекли и сви ученици. 36 Тада Исус оде са Писмо које каже да тако мора да буде?“ 55 њима на место које се зове Гетсиманија и У тај час Исус рече мноштву: „Зар сам ја рече ученицима: „Седите овде док ја одем одметник, па сте са мачевима и тољагама онамо да се помолим.“ 37 Повео је са собом изашли да ме ухватите? Сваки дан сам седео Петра и двојицу Заведејевих синова. Уто га у храму и поучавао, и нисте ме ухватили. 56 обузе жалост и тескоба. 38 Тада им рече: Све се то дододило да се испуне Пророци.“ „Душа ми је насмрт тужна. Останите овде Тада су га сви ученици оставили и побегли. и бдите са мном.“ 39 Онда оде мало даље 57 Кад су они људи ухватили Исуса, одвели и паде начице молећи се: „Оче мој, ако је су га пред Првосвештеника Каяфу. Тамо су могуће, нека ме мимође ова чаша. Али нека већ били окупљени зналци Светога писма и не буде како ја хоћу, него како ти хоћеш.“ старешине. 58 Петар га је пратио издалека 40 Када се вратио к ученицима, нашао их је до Првосвештениковог двора. Затим је ушао како спавају. Зато је рекао Петру: „Зар ни унутра и сео са стражарима да види како ће један сат нисте могли пробудети са мном? 41 се то завршити. 59 А водећи свештеници и Бдите и молите се да не паднете у искушење; цело Велико веће тражили су какво лажно дух је, наиме, вољан, али је тело слабо.“ 42 сведочанство против Исуса, да би могли да Исус по други пут оде да се моли и рече: га погубе. 60 И нису могли да нађу, иако су „Оче мој, ако није могуће да ме мимође ова приступили многи лажни сведоци. Најзад чаша, да је не испијем, онда нека буде твоја приступише двојица 61 и рекоше: „Овај је воља.“ 43 Кад се вратио, поново их је затекао рекао: Ја могу да срушим храм Божији како спавају, јер су им се очи склапале. и да га за три дана поново саградим.“ 44 Онда их је оставио, па је по трећи пут 62 Тада уста Првосвештеник и рече: „Зар отишао да се помоли, изговарајући исте ништа не одговараш на то што ови сведоче речи. 45 Тада се вратио к ученицима и против тебе?“ 63 Исус је ћутао. Тада му рекао: „Стално спавате и почивате. Дошао Првосвештеник рече: „Живим те Богом је час! Ево, Син Човечији ће бити предат заклињем: реци нам јеси ли ти Христос, Син у руке грешницима. 46 Устаните! Хајдемо! Божији?“ 64 Исус му одговори: „Сâm си то Ево, приближио се мој издајник.“ 47 Док рекао. Шта више, кажем вам да ћете од сада је Исус још говорио, дошао је Јуда, један видети Сина Човечијег како седи с десне од Дванаесторице, и са њим велика руља стране Свесилнога и долази на облацима са мачевима и тољагама. Њих су послали небеским.“ 65 Тада Првосвештеник раздера водећи свештеници и народне старешине. своју одећу и рече: „Врећао је [Бога]! Зар 48 Исусов издајник им је дао знак: „Кога су нам потребни други сведоци? Ево, сад пољубим, тај је. Ухватите га!“ 49 Он одмах сте чули богохуљење! 66 Како вам се то приђе Исусу и рече: „Здраво, учитељу!“ И чини?“ Они одговорише: „Заслужио је смрт!“ пољуби га. 50 А Исус му рече: „Пријатељу, 67 Тада су му пљували у лице и ударали уради оно због чега си дошао.“ Тада они га песницама, а други су га шамарали, људи приступе и ухвате Исуса. 51 Уто, један 68 говорећи: „Прореци, Христе, ко те је од оних који су били са Исусом, трже свој ударио?“ 69 А Петар је седео напољу, у мач и удари Првосвештениковог слугу, те му дворишту. Нека слушкиња му приступи и одсече ухо. 52 Исус му тада рече: „Врати свој рече му: „И ти си био са Исусом Галилејцем!“ мач у корице, јер сви који се лате мача – од 70 А он порече пред свима, говорећи: „Не мача ће и погинути. 53 Или, зар не мислиш знам о чему говориш!“ 71 Кад је изашао у да могу да замолим свога Оца, и он ће предворје, видела га је друга [слушкиња],

те је рекла онима који су били тамо: „И Варава. 17 Када се народ окупио, Пилат им се овај је био са Исусом Назарећанином!“ 72 обрати: „Кога желите да вам пустим: Исуса [Петар] поново порече заклињући се: „Не Вараву или Исуса прозваног 'Христос'?“ познајем тог човека!“ 73 Мало касније, приђу 18 Знао је, наиме, да су Исуса предали из му неки који су ту стајали, па му и они зависти. 19 Док је седео на судијској столици, рекоше: „Заиста, и ти си један од њих! Чак његова жена му пошаље поруку: „Окани се те и твој нагласак одјеј!“ 74 Тада Петар стаде тог праведника, јер сам данас у сну много да се проклиње и куне: „Не познајем тог пропатила због њега.“ 20 Међутим, водећи човека!“ У исти час се огласи петао. 75 Онда свештеници и старешине наговоре народ се Петар сетио речи које је Исус изрекао: да затраже Вараву, а да се Исус погуби. 21 „Пре него што се петао огласи, три пута ћеш Заповедник их упита: „Којега од ове двојице ме се одрећи.“ Изашао је и горко заплакао.

27 А када је свануло, договоре се сви водећи свештеници и старешине да убију Исуса.

2 Свезали су га, одвели и предали намеснику Пилату. 3 А Јуда, који га је издао, кад је видео да су га осудили, покајао се и вратио оних тридесет сребрњака водећим свештеницима и старешинама, 4 рекавши: „Сагрешио сам издавши невиног човека.“ А они му рекоше: „Шта се то нас тиче? То је твоја брига.“ 5 Јуда бачи сребрњаке у храм, оде и обеси се. 6 А водећи свештеници узеше сребрњаке и рекоше: „Није дозвољено да се такав новац стави у храмску благајну, јер је плата за убиство човека.“ 7 Стога су одлучили да за тај новац купе Грнчареву њиву за гробље странцима. 8 Зато се та њива до данас зове „Крвна њива“. 9 Тада се испунило оно што је рекао пророк Јеремија: „И узеше тридесет сребрњака, цену за процењенога, коју одредише неки од рода Израиљевог, 10 и за њих купише Грнчареву њиву. Овако ми Господ нареди.“ 11 Иисуса су затим довели пред намесника, који га упита: „Јеси ли ти Цар јудејски?“ „Ти то кажеш“ – одговори Исус. 12 Онда су га водећи свештеници и старешине оптуживали, а он није ништа одговарао. 13 Тада му Пилат рече: „Зар не чујеш за шта те све оптужују?“ 14 Иисус није одговорио ни речи, чemu се заповедник веома чудио. 15 А заповедник је обичавао да за празник пусти једног затвореника по избору народа. 16 Баш тада су у тамници држали познатог сужња по имениу Исус

хоћете да вам пустим?“ Они одговорише: „Вараву!“ 22 Пилат их упита: „Шта онда да радим са Исусом прозваним 'Христос'?“ Они одговорише: „Нека буде разапет!“ 23 Он их упита: „Какво је зло учинио?“ Али они су још гласније повикали: „Нека буде разапет!“ 24 Када је Пилат видео да ништа не користи, него да настаје још већи метеж, узео је воду и опрао руке пред народом, рекавши: „Ја немам ништа са смрћу овог праведника; ви ћете одговарати за то.“ 25 А сав народ рече: „Нека његова крв падне на нас и на нашу децу!“ 26 Тада им је ослободио Вараву, а Исуса је предао да га избичују и разапну на крст. 27 Након тога су заповедникovi војници повели Исуса у преторијум. Око њега се окупила цела чета. 28 Свукли су Иисуса и огрнули га скерлетним плаштом. 29 Онда су исплели венац од трња, те му ставили на главу и трску у његову десну руку. И клањали су се пред њим, говорећи: „Здраво, Цар јудејски!“ 30 Пљували су на њега, а онда су узели трску и ударали га по глави. 31 Када су му се наругали, скинули су са њега ограчу и обукли му његову одећу, па су га одвели да га разапну. 32 Када су изашли, нашли су неког човека из Кирине, по имену Симон, и натерали га да му понесе крст. 33 Када су дошли на место звано Голгота, што значи „Место лобање“, 34 дали су му да пије вино помешано са жучи. Али пошто је окусио, није хтео да пије. 35 Када су га разапели, поделили су његову одећу бацајући коцку. 36 Седели су тамо и чували га. 37 Онда су изнад његове главе ставили натпис на коме

је била написана његова кривица: „Ово је следбеник. 58 Овај дође к Пилату и затражи Исус, Цар јудејски.“ 38 Са њим су разапели од њега Исусово тело. Тада Пилат нареди да и два одметника, једног с десне стране, а му се тело преда. 59 Јосиф узе [Исусово] тело, другог с леве стране. 39 А пролазници су увије га у чисто платно, 60 те га положи у га врећали и климали својим главама, 40 нови гроб који је издубио у стени за себе. говорећи: „Де сад, ти што рушиш храм и за Онда је навалио велики камен на улаз у три дана га подижеш, спаси самога себе! гробницу и отишао. 61 Марија Магдалена и Ако си Син Божији, сиђи с крстом!“ 41 Слично друга Марија седеле су тамо наспрам гроба. су му се ругали и водећи свештеници са 62 Следећег дана, после Припреме, окуне се знаљцима Светог писма и старешинама: 42 водећи свештеници и фарисеји код Пилата. „Друге је спасао, а не може да спасе самог 63 Рекли су: „Господару, сетили смо се да је себи! Па, он је израиљски Цар! Нека сиђе сад она варалица, још док је био жив, рекао да ће с крста па ћемо поверовати у њега! 43 Уздао након три дана вакрснути. 64 Зато нареди се у Бога, нека га сад избави ако му је по да се гроб обезбеди до трећег дана, да не вольи! Сâm је рекао: 'Син сам Божији.'“ 44 би дошли његови ученици и укради га. Они Тако су га врећали и одметници разапети ће онда рећи народу да је он вакрсао из са њим. 45 А од подне па до три сата наста мртвих, па ће тако последња превара бити тата по свој земљи. 46 Око три сата поподне, већа него прва.“ 65 Пилат им одговори: „Ево Исус завапи веома гласно: „Ели, Ели, лема вам страже; идите и обезбедите гроб како савахтани?!" То значи: „Боже мој, Боже мој, знate.“ 66 Они оду и обезбеде гроб: запечате зашто си ме оставио?!" 47 А неки који су гробни камен и поставе стражу.

ту стајали, чули су ово, па су рекли: „Овај дозива Илију!“ 48 Један од војника одмах отрча, узе сунђер, натопи га киселим вином, натаче на штап, те је тако појио Исуса. 49 Остали су говорили: „Пусти да видимо хоће ли доћи Илија да га спасе!“ 50 Исус још једном снажно узвикну и издахну. 51 Уто се храмска завеса расцепи на двоје од горе до доле, а земља се потресе, те се стене распукоше. 52 Гробови се отворише, па устадоше из мртвих многи свети који су уснули, 53 и изађоше из својих гробова. Ови су касније, након Исусовог вакрсења, дошли у Свети град и показали се многима. 54 А [римски] капетан и они који су са њим чували Исуса, кад су видели потрес и све што се догодило, силно су се уплашили и рекли: „Овај је заиста био Божији Син!“ 55 Тамо су биле и многе жене које су посматрале издалека. Оне су пратиле Исуса из Галилеје и служиле му. 56 Међу њима су биле Марија Магдалена, Марија, мајка Јаковљева и Јосифова, и мајка Заведејевих синова. 57 Кад се спустило вече, дође неки богати човек из Аритматеје, по имену Јосиф, који је сам био Исусов

28 А после суботе, у свануће првога дана недеље, дођоше Марија Магдалена и друга Марија да погледају гроб. 2 У тај час наста велики потрес, јер је анђео Господњи сишао са неба, приступио, откотрљао гробни камен и сео на њега. 3 Лик му је био као муња, а одећа бела као снег. 4 Од страха пред њим, стражари су уздрхтали и постали као мртви. 5 Анђео рече женама: „Не бојте се! Знам да тражите разапетог Исуса. 6 Он није овде. Вакрсао је онако како је рекао. Дођите и видите место где је лежао. 7 Стога идите и реците његовим ученицима да је вакрсао из мртвих. Он ево иде пред вама у Галилеју, онде ћете га видети. Ето, рекао сам вам.“ 8 Оне у журби одоше са гроба, те са страхом, али и са великим радошћу, отрчаше да јаве његовим ученицима. 9 Уто их сртне Исус, те им рече: „Здраво!“ Оне му приђу, обујме његове ноге и падну начице пред њим. 10 Исус им тада рече: „Не бојте се! Идите и јавите мојој браћи да иду у Галилеју; тамо ће ме видети.“ 11 Док су оне одлазиле, неки од стражара оду у

град и јаве водећим свештеницима све што се дододило. **12** Они су се онда састали са старешинама и одлучили да војницима дају много новца. **13** Рекли су им: „Реците да су његови ученици дошли ноћу и украдли тело док смо ми спавали. **14** А ако заповедник дочује за ово, ми ћемо га уверити и решити вас бриге.“ **15** Стражари узму новац и учине како су их упутили. Ова прича се раширила међу Јеврејима све до данашњега дана. **16** А једанаесторица ученика одоше у Галилеју, на гору на коју им Исус наредио да иду. **17** Када су га угледали, пали су ничице, а неки су посумњали. **18** Исус им приђе и рече им: „Дата ми је сва власт на небу и на земљи. **19** Зато идите и начините све народе мојим ученицима, крстећи их у име Оца, Сина и Светога Духа. **20** Учите их да држе све што сам вам заповедио. Ево, ја сам с вами у све дане до свршетка света.“ (aiōn g165)

Марко

1 Овако почиње Радосна вест о Исусу најамницима и кренуше за њим. 21 Исус је крпили мреже. 20 Исус их је одмах позвао и они оставише свога оца Заведеја у лађици са Христу, Божијем Сину. 2 У Књизи са својим ученицима дошао у Кафарнаум. пророка Исаије записано је овако: „Ево, Одмах у суботу је ушао у синагогу и почeo шаљем посланика свога испред твога лица, да поучава. 22 Људи су били задивљени који ће ти пут приправити.“ 3 „Глас његовим учењем, јер их је учио као неко ко једног пустињом одзывања: 'Пут Господњи има власт, а не као зналци Светога писма. приправите; друмове за њега поравнајте.'“ 4 23 У синагоги је био неки човек [опседнут] И тако се појавио Јован крстећи у пустињи нечистим духом. Он крикну: 24 „Шта ти и проповедајући покајање и крштење ради имаш са нама, Исусе Назарећанине?! Ја опроштења греха. 5 Људи из целе Јудеје знати си ти: свети Божији [посланик]“ и сви из Јерусалима долазили су к њему, 25 Исус му припреми и заповеди: „Ућути и а он их је крштавао у реци Јордану, при изађи из човека!“ 26 Нечисти дух спопаде чему су они исповедали своје грехе. 6 Јован човека силним трзајима и уз врисак га је био одевен у одећу од камиле длаке, а напусти. 27 Задивљени тиме, људи су почели око струка је имао кожни појас. Хранио се да говоре једни другима: „Шта је ово? Је ли скакавцима и дивљим медом. 7 Јован је то неко ново учење, будући да има власт најављивао: „После мене долази неко ко је да заповеда нечистим духовима, те му се моћнији од мене, пред ким нисам достојан они покоравају?“ 28 Глас о Исусу се брзо да се сагнем и одрешим ремење на његовој проширио по целом подручју Галилеје. 29 обући. 8 Ја вас крштавам водом, а он ће вас Када су изашли из синагоге, отишли су крстити Светим Духом.“ 9 Тих дана је Исус у Симонову и Андријину кућу, заједно са дошао из Назарета у Галилеји и Јован га је Јаковом и Јованом. 30 Симонова ташта је крстити у Јордану. 10 Док је Исус излазио лежала сва у грозници. Чим су стигли, рекли из воде, угледао је отворено небо и Духа су Исусу за њу. 31 Исус јој приђе, узе је за како се у виду голуба спушта на њега. 11 руку и придиже. Грозница је престала, те Уто се зачује глас са неба: „Ти си Син мој је она почела да их послужује. 32 Увече, вольени, ти си ми сва радост!“ 12 А Дух по заласку сунца, народ је доносио пред одмах одведе Исуса у пустињу. 13 Тамо Исуса све који су били болесни и оне који је провео четрдесет дана, и био кушан од су били опседнути злим духовима. 33 Сав Сатане. Био је окружен дивљим животињама град се сјатио пред врата те куће. 34 Исус и анђели су му служили. 14 А пошто је Јован је исцелио много болесних од свакојаких био утамничен, Исус је дошао у Галилеју и болести и истерао многе зле духове. Злим проповедао Радосну вест Божију. 15 Говорио духовима је бранио да говоре, јер су они је: „Наступило је право време! Приближило знали [ко је] он. 35 Следећег јутра, док још се Царство Божије! Покажте се и верујте није свануло, Исус је устао, изашао [изван у Радосну вест!“ 16 Када је Исус једном града], те отишао на једно пусто место, да пролазио покрај Галилејског језера, видео је се моли. 36 Али Симон и они који су били два рибара; браћу Симона и Андрију, како са њим кренули су да га траже. 37 Када су бацају рибарску мрежу у језеро. 17 Исус им га нашли, рекли су му: „Сви те траже!“ 38 рече: „Пођите за мном и ја ћу вас учинити Али он им је одговорио: „Пођимо и у друга рибарима људи.“ 18 Они су одмах оставили места у околини, да и њима проповедам, јер мреже и кренули за њим. 19 Пошавши сам зато дошао.“ 39 И тако је прошао целом мало даље, видео је браћу Јакова и Јована, Галилејом: проповедао је по тамошњим Заведејеве синове. Били су у својој лађици и синагогама и изгонио зле духове. 40 Једном

приликом, пришао му је неки губавац и никада нисмо видели!“ **13** Иисус је поново клекнуо пред њим молећи га: „Ако хоћеш, отишао до обале Галилејског језера. Велико можеш да ме очистиш.“ **41** Иисус се сажали мноштво људи је кренуло за њим и он их над човеком, испружи руку, дотакну га и је тада поучавао. **14** Једном је у пролазу рече му: „Хоћу, буди чист!“ **42** Губа је истог опазио Левија, Алфејевог сина, порезника, трена нестала са њега и човек је био чист како седи на месту за прикупљање пореза. од губе. **43** Иисус га тада отпусти уз строгу Иисус му рече: „Пођи за мном!“ Он устаде и напомену: **44**, „Гледај да ником не говориш о пође за Иисусом. **15** Касније је Иисус обедовао у овоме, него иди и покажи се свештенику, па Левијевој кући. Ту је било и много порезника затим принеси жртву за очишћење коју је и [других] грешника који су обедовали прописао Мојсије, да се пред њима потврди заједно са Иисусом и његовим ученицима. [да си здрав].“ **45** Али овај чим оде, поче Наиме, било је много оних који су га следили. свима говорити и разглашавати о ономе **16** Неки од зналаца Светог писма који су што му се дододило, тако да Иисус није више били фарисеји, видевши да [Иисус] обедује могао да уђе непримећен у место. Зато је са грешницима и порезницима, упиташе боравио на пустим местима, а народ је са његове ученике: „Зар он једе са порезницима свих страна хрлио ка њему.

2 После неколико дана, Иисус се вратио у

Кафарнаум. Људи су то дочули, **2** па су се у толиком броју сјатили у кућу где је Иисус био, да ни пред вратима више није било места. Иисус им је онда објављивао своје учење. **3** Уто дођу четворица људи носећи једног одузетог човека. **4** Пошто због мноштва нису могли да га донесу пред Иисуса, направили су отвор на крову изнад места где је био Иисус, кроз који су спустили носила на којима је лежао одузети. **5** Иисус, видевши њихову веру, рече одузетоме: „Синко, оправштајти се греси!“ **6** Ту су седели и неки од зналаца Светог писма и размишљали у себи: **7** „Шта то овај прича? Он врећа Бога! Ко може оправштати грехе осим самога Бога?“ **8** Иисус је својим духом одмах прозрео њихово умовање, па их је упитао: „Зашто овако размишљавате у срцу? **9** Шта је лакше рећи одузетоме: 'Твоји греси су опроштени' или: 'Устани, узми своја носила и ходај?' **10** Али, да знate: Син Човечији има власт да оправшта грехе на земљи.“ [Онда] рече одузетоме: **11** „Теби кажем: устани, узми своја носила и иди својој кући!“ **12** Одузети се истог тренутка подиже и на очиглед свег народа узе своја носила и оде. Задивљени тиме, људи су славили Бога и говорили: „Ово још

и [другим] грешницима?“ **17** Иисус је то чуо, па им је одговорио: „Лекар не треба здравима, него болеснима. Ја нисам дошао да позовем праведнике, већ грешнике.“ **18** Једном приликом су Јованови ученици и фарисеји постили. Неки људи дођу [к Иисусу] и упитају га: „Зашто Јованови ученици и ученици фарисеја посте, а твоји ученици не посте?“ **19** Иисус им одговори: „Зар могу сватови постити, док је младожења са њима? Све док је он са њима, они неће постити. **20** Ипак, доћи ће дани када ће им отети младожењу. Тог дана ће постити. **21** Нико не крпи стару одећу закрпом од нове, [прањем још нескупљене] тканине. У том случају нова закрпа дере стару тканину и настаје већа подеротина. **22** Такође, нико не улива ново вино у старе мехове, јер ће стари мехови попуцати од [врења] новога вина, па ће тако пропасти и мехови и вино. Зато, ново вино [иде] у нове мехове.“ **23** Једне суботе је Иисус пролазио кроз житна поља. Његови ученици су идући тргали класје. **24** Фарисеји упиташе Иисуса: „Погледај! Зашто [твоји ученици] чине оно што не сме да се чини суботом?“ **25** Иисус узврати: „Зар никада нисте читали шта је Давид учинио када се нашао у оскудици и када је огладнео, он и његови пратиоци? **26** Он је за време Првосвештеника Авијатара ушао у Дом Божији и јео постављене хлебове.

[По Закону], нико не сме да једе овај хлеб Ваанергес, што значи „синови грома“, 18 осим свештеникâ, а Давид га је дао чак и Андрија, Филип, Вартоломеј, Матеј, Тома, својим пратиоцима. 27 Човек није створен да Јаков Алфејев, Тадеј, Симон Хананејац, 19 и би служио суботи, већ је субота установљена Јуда Искариот који је издао Исуса. 20 Исус се да би служила човеку. 28 Дакле, Син Човечији вратио кући. Опет се слегло толико света, је Господар и суботе.“

3 Исус је поново дошао у синагогу. Ту је био и неки човек са усахлом руком. 2 Било је ту и оних који су пажљиво мотрили на Исуса, да би га оптужили уколико би излечио човека у суботу. 3 Исус рече човеку са усахлом руком: „Стани овде у средину!“ 4 Онда је упитао народ: „Да ли је суботом дозвољено чинити добро или зло? Спасити некоме живот или га одузети?“ Нико није рекао ни реч. 5 Исус их погледа с лутњом, ожалошћен због окорелости њихових срца. Онда рече човеку: „Испружи своју руку!“ Човек испружи руку и рука му поново постаде здрава. 6 Тада фарисеји изађоше из синагоге и одмах са иродовцима сковаше заверу како да убију Исуса. 7 Исус се са својим ученицима повукао на [Галилејско] језеро. Пратило га је велико мноштво људи из Галилеје, Јudeје, 8 Јерусалима, Идумеје и с друге стране Јордана, те из околине Тира и Сидона. Долазили су к њему кад су чули какве ствари чини. 9 Исус је рекао ученицима да припреме неки чамац за њега, да га народ не би стеснио. 10 Будући да је многе већ исцелио, сви који су патили од разних болести су се пробијали до њега желећи да га дотакну. 11 Када би опседнути нечистим духовима угледали Исуса, падали би пред њим, вичући: „Ти си Син Божији!“ 12 [Исус] им је строго напоменуо да не откривају ко је он. 13 Затим се Исус попео на гору и позвао оне које је хтео. Они су дошли к њему. 14 Издрвојио је Дванаесторицу, које је називао апостолима, да буду с њим. Њих је послao да проповедају 15 и дао им моћ да истерију зле духове. 16 Ово су имена изабране Дванаесторице: Симон, кога је [Исус] прозвао Петар, 17 Заведејеви синови Јаков и његов брат Јован, које је Исус прозвао да он и његови ученици ни залогај хлеба нису могли да поједу. 21 Када је то чула његова породица, дошли су да га одвуку, јер су говорили да није при чистој свести. 22 А зналци Светог писма, који су дошли из Јерусалима, говорили су: „Он је опседнут Веелзевулом!“ и: „Он уз помоћ главара злих духова истерије зле духове!“ 23 [Исус] их је онда позвао к себи и говорио им служећи се причама: „Како Сатана може да изгони Сатану? 24 Ако се неко царство разједини, то царство се неће одржати. 25 И ако у породици дође до поделе, та породица неће опстати. 26 Ако се Сатана окренуо против себе самог, па се разделио, онда му нема опстанка, него му је дошао крај. 27 Јер, нико не може ући у кућу снажног човека и опљачкати његово покућство, ако га прво не свеже. Тек онда ће опљачкати његову кућу. 28 Заиста вам кажем: људима се могу опрости сви греси и сва богохулства која изговоре, 29 али ко изговори богохулство против Духа Светога, то му се никада неће опрости, него ће му се овај грех рачунати довека.“ (aiōn g165, aiōnios 9166) 30 [Исус је то рекао] јер су говорили за њега да има нечистог духа. 31 Онда је дошла Исусова мајка са његовом браћом. Послали су некога да позве Исуса, а сами су остали да стоје напољу. 32 Исус је седео окружен мноштвом народа. Рекли су му: „Ево, ту напољу су твоја мајка и твоја браћа, и траже те.“ 33 Исус им одговори: „Ко је моја мајка и ко су моја браћа?“ 34 И осврнувши се на оне који су седели око њега, рече: „Ево моје мајке и моје браће! 35 Јер онај ко врши вољу Божију, тај ми је брат и сестра и мајка.“

4 Исус је поново почeo да поучава поред језера. Око њега се окупило толико света, да је морао да уђе у једну лађицу седећи на језеру, док је сав онај свет био на обали,

уз језеро. 2 Он их је онда поучавао многим не ставља на свећњак? 22 Што је скривено, то стварима служећи се причама. Овако им је ће се открити, и обелоданиће се оно што је излагао своје учење: 3 „Слушајте! Изаже сејач тајно. 23 Ко има уши, нека слуша!“ 24 [Исус] да сеје. 4 Али, како је сејао, нека зрна су пала им затим рече: „Пазите како слушате. [Јер] крај пута. Но, дошли су птице и позабале их. каквом мером мерите, таквом мером ће 5 Друга зрна су пала на каменито тле, где вама бити мерено. 25 Јер ко има, њему ће се нису имала много земље. Брзо су изникла, додати, а ономе који нема, одузеће се и то јер земља није била дубока. 6 Али када је што има.“ 26 Исус је такође рекао: „Царство сунце синуло, спржило је бильке, и пошто Божије је слично човеку који је посејао семе нису имале корен, посушиле су се. 7 Нека на својој њиви. 27 Он леже ноћу и устаје зрна су, опет, пала међу трње. Трње нарасте дању, а семе ниче и расте ни сам не зна и погуши бильке, те оне нису донеле род. 8 како. 28 Земља сама по себи чини да доноси Ипак, нека зрна су пала на добру земљу, па род. Прво се појави стабљика, затим клас, су исклијала, узрасла и донела род; нека зрна онда клас пун жита. 29 А када усев сасвим тридесетоструку, нека шездесетоструку, а дозри, човек брже-боље узима срп у руке, нека стоструку.“ 9 Онда Исус рече: „Ко има јер је жетва приспела.“ 30 [Исус] поново уши, нека слуша!“ 10 Када је Исус остао сам, прозбори: „С чим ћемо упоредити Царство Дванаесторица и они око њега, су затражили Божије? Каквом пријом да га објаснимо? 31 од њега да им протумачи прије. 11 Он им Оно је слично горушичином зрну, најмањем рече: „Вама је дано да сазнате тајну Царства од свих која се сеју у земљу. 32 Али када се Божијег, а осталима се све говори у причама: посеје, израста и постаје веће од свег осталог 12 Да гледајући не виде, да слушајући не растиња, па развија толико велике гране разумеју, да се не обрате да би им [Бог] да се под његовом сенком гнезде птице опростио.“ 13 Исус их затим упита: „Зар не небеске.“ 33 Исус је народу приповедао разумете ову причу? Како ћете разумети све много оваквих прича, онолико колико су [остале] прије?“ 14 Сејач сеје [Божију] реч. могли да разумеју. 34 Без прија им ништа 15 Неки људи су као зрневље посејано крај није говорио. Ипак, својим ученицима је пута; тек што чују реч, истог трена долази све објашњавао када су били сами. 35 Истог Сатана и односи реч која је посејана у њима. дана увече, Исус им рече: „Пређимо на другу 16 Други су опет као зрневље посејано на страну [језера].“ 36 Распустивши народ, каменитом тлу. Они, када чују реч, одмах је [ученици] су га повели бродићем у коме је са радошћу прихватају, 17 али пошто реч није он већ био. Пратили су га и други бродићи. ухватила корена у њима, бивају непостојани. 37 Међутим, подиже се велика бура, тако да Кад настане невоља или прогонство због су таласи плавили лађицу, те је била скоро речи, они одмах отпадају. 18 Неки су као под водом. 38 А [Исус] је спавао на крми, зрневље посејано у трње. То су они који на узглављу. Они га пробудише говорећи: слушају реч, 19 али бриге за овогемалске „Учителју, зар не мариш што пропадамо?“ ствари, заводљивост богатства и жудње за 39 Исус устаде и запрети ветру: „Престани!“ другим стварима долазе и угуше реч, те Онда рече таласима: „Умирите се!“ Ветар остаје без плода. (αἰδος 165) 20 А зрневље које је престаде и наста велика тишина. 40 Онда им посејано на добро тле, то су они који слушају [Исус] рече: „Зашто сте се уплашили? Зар реч, прихватају је и доносе плод: једни немате вере?“ 41 Обузети силним страхом, тридесетоструку, други шездесетоструку, ученици су почели да питају једни друге: а неки стоструку. 21 [Исус] настави: „Ко „Па ко је, онда, овај да му се и ветар и језеро би од вас донео светиљку и ставио је под покоравај?“ мерицу или испод кревета? Зар се светиљка

5 Затим су стигли на супротну обалу језера окупило велико мноштво људи. Док је стајао у гедаринску област. **2** Чим је Исус изашао уз језеро, **22** приђе му човек по имену Јаир, из лађице, из гробља истрча пред њега човек старешина тамошње синагоге, и паде пред који је био опседнут нечистим духом. **3** Он је његове ноге. **23** Салетао га је молбама: „Моја живео по гробовима. Њега чак ни ланцима ћерка је на самрти. Дођи и положи руке на нико више није могао да држи свезаног. **4** њу, да би оздравила и живела.“ **24** [Исус] Много пута је био везан оковима и ланцима, пође за њим. Много народа је ишло за њим али би он покидао ланце и поломио окове. турејући га. **25** Ту је била и нека жена која је Нико није могао да га обузда. **5** Даљу и ноћу дванаест година боловала од излива крви. је тумарао по гробовима и брдима, урлајући **26** Она је много пропатила од многих лекара и ударајући се камењем. **6** Када је издалека и потрошила све што је имала. Ипак, ништа угледао Исуса, потрчао је и пао ничице пред јој није помогло. У ствари, бивало јој је њим. **7** Онда је крикнуо и рекао: „Шта хоћеш све горе. **27** Када је чула за Исуса, пришла од мене, Исусе, Сине најувишијег Бога? му је с леђа и дотакла његову одећу. **28** Заклињем те Богом, немој ме мучити!“ **8** Говорила је у себи: „Ако дотакнем само (Исус му је, наиме, већ рекао: „Нечисти његову одећу, оздравићу.“ **29** Истог часа је душе, излази из овог човека!“) **9** [Исус] крварење престало, и она је осетила у телу да га упита: „Како ти је име?“ [Нечисти дух] се решила своје муке. **30** Исус је одмах осетио му одговори: „Име ми је Легија, јер нас је да је из њега изашла сила, па се окренуо много.“ **10** Он је преклињао Исуса да их не мноштву и упитао: „Ко је дотакао моју истера из тог краја. **11** А тамо је, под брдом, одећу?“ **31** Његови ученици му одговорише: пасло велико крдо свиња. **12** „Пошаљи нас „Видиш и сам колико се народа гура око да уђемо у те свиње“ – замолише га. **13** Исус тебе. Зашто онда питаш: 'Ко ме је дотакао?'“ им је то дозволио. Нечисти дуси изађоше **32** Али Исус је и даље гледао око себе да из човека и уђоше у свиње. Истог часа, види ону која је то учинила. **33** Уплашена и крдо свиња, око две хиљаде, сјури се низ уздрхтала жена је знала шта се дододило. обронак у море и подави се. **14** На то су се Иступила је напред, пала ничице пред Исуса, свињари разбежали и јавили то људима у и рекла му целу истину. **34** Исус јој онда граду и по селима. Народ је дошао да види рече: „Ћерка, твоја те је вера исцелила; иди шта се дододило. **15** Кад су дошли к Исусу, с миром и буди здрава од своје болести.“ угледали су човека који је био опседнут **35** Док је он још говорио, дођу гласници из мноштвом злих духовова како седи, одевен куће Јаира, старешине синагоге, говорећи и при здравој памети. То их је уплашило. Јаиру: „Твоја ћерка је умрла. Зашто да и даље **16** Очевици су испричали другима шта се замараш учитеља?“ **36** Исус се није обазрео збило са опседнутим човеком и свињама. на њихове речи, већ је рекао старешини: „Не **17** Тада су почели да моле Исуса да оде из бој се, само веруј!“ **37** Никоме није дозволио њиховог краја. **18** А када је [Исус] улазио у да пође са њим, осим Петру, Јакову, Јовану, лађицу, замоли га човек који је био опседнут брату Јаковљевом. **38** Затим су дошли у кућу злим духовима да пође са њим. **19** Међутим, старешине Јаира. Исус је видео пометњу и [Исус] му то није дозволио. Рекао му је: чуо плач и нарицање. **39** Он уђе у кућу и „Врати се својој кући, к својима, и реци шта упита окупљене: „Зашто сте узнемирени? ти је Господ учинио и како ти се смиловао.“ Зашто плачете? Дете није умрло, него спава.“ **20** Човек је отишао и почeo да говори по **40** Они су му се, пак, подсмевали. [Исус] Декаполуј шта му је Исус учинио. Сви су је затим удаљио присутне, па је повео са били задивљени. **21** Исус се вратио лађицом собом оца и мајку детета и своје пратиоце, на другу обалу [језера]. Поново се око њега и ушао тамо где је било дете. **41** Онда ју

је узео за руку и рекао јој: „Талита, кум!“ силе делују у њему.“ **15** Други су говорили: (што у преводу значи: „Девојчице, теби „То је пророк Илија.“ Неки су, опет, говорили говоритим, устани!“) **42** Она је истог тренутка да је то један од пророка. **16** Када је то Ирод усталла и почела да хода (било јој је дванаест чуо, рекао је: „То је Јован коме сам ја одрубио година). Присутни су били веома зачуђени главу. Он је устао [из мртвих].“ **17** Наиме, и запањени. **43** Исус им је онда строго сам Ирод је наредио да ухвате Јована, да заповедио да не причају другима о овоме и га свежу и баце у тамницу. То је било због рекао им да дају девојчици да jede.

6 Исус је отишао одатле и вратио се у своје завичајно место у пратњи својих ученика. **2** Када је дошла субота, почeo је да поучава у синагоги. Многи слушатељи су били изненађени. Говорили су: „Откуд овај то зна? Где ли је стекао такву мудрост? На који начин он чини чуда? **3** Зар он није дрводеља, син Маријин? Нису ли његова браћа: Јаков, Јосија, Јуда и Симон? Зар његове сестре не живе овде?“ Зато га нису прихватили. **4** Исус им је онда рекао: „Пророк је без части само у свом завичају, међу својом родбином и у свом дому.“ **5** Зато тамо није могао да учини ниједно чудо, осим што је исцелио неколико болесника полажући руке на њих. **6** Био је зачућен њиховим неверовањем. Онда је отишао одатле и поучавао по околним селима. **7** Исус је затим сазвао Дванаесторицу и слао их двојицу по двојицу, дајући им моћ над нечистим духовима. **8** Заповедио им је да не узимају са собом ни хлеба, ни торбе, ни новца у појасу, осим једнога штапа: **9** „Обујте само сандале, и не носите са собом два паре одеће.“ **10** Рекао им је још: „У коју кућу уђете, у њој и останите, све док не одете из тог места. **11** А ако вас неко место не прими, нити жели да вас саслуша, удаљите се оданде и отресите прашину са својих ногу. То ће бити доказ против њих.“ **12** [Ученици] су отишли и проповедали људима да се покају [за своје грехе]. **13** Изагнали су многе зле духове, помазивали уљем многе болеснике и оздрављали их. **14** И цар Ирод је чуо [за Исуса], јер је његово име постало добро познато. Једни су говорили: „То је Јован Крститељ устао из мртвих, те зато чудне

Иродијаде, жене Иродовог брата Филипа, којом се Ирод оженио. **18** Јован је, наиме, говорио Ироду: „Ти немаш права на жену свога брата!“ **19** Иродијада се зато гневила на Јована и хтела да га убије, али није могла. **20** Наиме, Ирод се плашио Јована, знајући да је праведан и свет човек и зато га је штитио. Кад год би га слушао, Ирод би се веома узнемирио. Ипак, радо је слушао Јована. **21** Али, Иродијади се указала прилика. Било је то на Иродов рођендан, када је Ирод приредио гозбу за своје великаше, војне заповеднике и водеће људе у Галилеји. **22** Тада је ушла Иродијадина ћерка и заплесала, те угодила Ироду и његовим званицима. Цар рече девојци: „Затражи од мене што год хоћеш и ja ћу ti то дати.“ **23** Он јој је уз заклетву рекао: „Што год да затражиш, даћу ti, па и половину мoga царства.“ **24** Она изађе из одаје и рече својој мајци: „Шта да тражим?“ Она јој одговори: „Главу Јована Крститеља.“ **25** Девојка се одмах хитро вратила пред цара и затражила: „Хоћу да mi одмах даш главу Јована Крститеља на тањиру.“ **26** Цар се веома разжалостио, али због заклетве и због окупљених, није хтео да је одбије. **27** Цар одмах посла целата и нареди му да донесе Јованову главу. [Целат] оде и одруби главу Јовану у тамници, **28** те је донесе на тањиру и даде је девојци, а она је даде својој мајци. **29** Када су то чули Јованови ученици, дошли су, узели његово тело и положили га у гроб. **30** А апостоли су се окупили око Исуса и испричали му све што су радили и поучавали. **31** Онда им он рече: „Идите на неко пусто место и мало се одморите.“ Било је, наиме, много људи који су долазили и одлазили, па нису имали кад да једу. **32** Онда су отпловили

на неко пусто место [да буду] насамо. **33** умирио. Ученици су били потпуно сметени, Ипак, многи су их видели како одлазе и **52**јер нису разумели чудо са хлебовима; срце препознали их, па су људи из свих градова им је још било тврдо. **53** Када су препловили пешице журили за њима и стигли тамо на другу обалу, пристали су у Генисарету, пре њих. **34** Изашавши [из бродића], [Исус] **54** Док је [Исус] излазио из лађице, људи су угледа много народа, и сажали се на њих, га одмах препознали. **55** Када су чули где јер су били као стадо без пастира. Тада је се налази, растрчали су се по свој околини почeo да их учи многим стварима. **35** Како и почeli да доносе к њему болеснике на је већ било доста касно, ученици дођоше к носилима. **56** По свим селима, градовима Исусу и рекоше му: „Већ је доста касно, а или засеоцима у које је долазио, људи су место је пусто. **36** Зато распусти народ, нека износили болеснике на тргове, молећи га да оду до оближњих имања и села да купе себи болесни дотакну макар ресе његове одеће. нешто за јело.“ **37** „Дајте им ви да једу“ – рече Ко год га је дотакао, био је излечен.
им [Исус]. „Хоћеш ли да купимо хлеба за две стотине сребрњака и дамо им да једу?“ – упиташе га. **38** [Исус] им рече: „Колико хлебова имате? Идите и погледајте.“ Када су сазнали, рекли су: „Пет [хлебова] и две рибе.“ **39** [Исус] им је онда наредио да посаде народ у групе по зеленој трави. **40** Народ је поседао у групама од стотину и од педесет људи. **41** Исус је узео пет хлебова и две рибе, погледао према небу и изрекао благослов. Потом је разломио хлеб и давао ученицима да их поделе народу. Тако је свима поделио и две рибе. **42** Сви су јели и наситили се. **43** Ученици су, пак, покупили дванаест пуних котарица преосталих комада [хлеба] и рибе. **44** Било је пет хиљада мушкараца који су јели хлебове. **45** Исус је одмах затим потерао ученике да се укрцају у бродић и да пре њега отплове на другу обалу, у Витсайду, док он не распусти народ. **46** Опростивш се од народа, отишao је у брда да се моли. **47** Кад се спустило вече, лађица је била на среду језера, док је Исус био сам на копну. **48** Видео је да се његови ученици муче веслајући, јер им је дувао противан ветар. Негде између три и шест сати ујутро, дошао је к њима ходајући по језеру. Хтео је да их мимоиђе. **49** Угледавши га како хода по језеру, ученици су помислили да је утвара, па су почели да вичу. **50** Сви су се препали када су га угледали. [Исус] им се одмах обратио и рекао им: „Будите храбри! То сам ја, не бојте се!“ **51** Онда се попео к њима у бродић, и ветар се

7 Једном приликом, дођу фарисеји и неки знаци Светог писма из Јерусалима и окупе се око Исуса. **2** Они су видели да неки од његових ученика једу неопраним рукама, односно, да их нису опрали по обреду. **3** Наиме, фарисеји, као и сви Јевреји, не почињу да једу пре него што брижљиво оперу руке, држећи се тако предања стarih. **4** Они, такође, не једу оно што су купили на пијаци док то не оперу. Они држе и много другог што им је предано, као прање чаша, лонаца, и бакарног посуђа. **5** Фарисеји и знаци Светог писма упиташе Исуса: „Зашто твоји ученици не следе предање стarih, него једу неопраним рукама?“ **6** [Исус] им одговори: „Добро је пророковао Исаја о вами лицемерима, јер је написано: 'Овај народ ме поштује уснама, али му је срце далеко од мене. **7** Узалуд је њихова побожност; њихово учење научене су заповести људске.' **8** Ви сте напустили заповест Божију и држите се од људи [установљених] предања.“ **9** [Исус] настави: „Вама одговара да укидате Божију заповест да бисте се држали својих уредаба. **10** Јер Мојсије је рекао: 'Поштуј свога оца и своју мајку' и: 'Ко наружи свога оца или мајку, нека се погуби.' **11** А ви кажете: 'Ако неко каже своме оцу или мајци: „Све што ја могу да ти учиним јесте да принесем корван за тебе“ (то јест, [жртвени] принос [Богу]); **12** онда му више не дозвољавате да се стара о својим родитељима. **13** Ви, тако, укидате

реч Божију ради вашег предања које сте са собом мало даље од народа, да би био пренели, а радите и много других сличних насамо са њим. Затим је ставио своје прсте у ствари.“ 14 Затим је поново позвао народ и његове уши, пљунуо, и дотакао његов језик. рекао: „Чујте ме сви и разумите! 15 Човека не 34 Онда је погледао на небо, уздахнуо и рекао може учинити нечистим ништа што улази у човеку: „Ефата!“, што значи: „Отвори се!“ њега, већ оно што излази из њега самог. 16 35 Човеку се тада врати слух, развеза му се Ко има уши, нека слуша!“ 17 Кад је отишао језик и он поче правилно говорити. 36 Потом од народа и дошао у кућу, његови ученици је [Исус] забранио народу да разглашава га упиташе о значењу приче. 18 А он им ово. Међутим, што им је он више бранио, то рече: „Па зар и ви још увек не разумете? су они више разглашавали овај догађај. 37 Зар не схватате да човека не може учинити Људи су били зачуђени преко сваке мере. нечистим [храна] која у њега улази, 19 јер не Говорили су: „Све што је урадио било је улази у његово срце, већ у трбух, а одатле добро: он чини да глуви чују и неми да одлази у нужник?“ (Тако је [Исус] прогласио говоре.“

сва јела „чистим“.) 20 [Исус] настави: „Човека чини нечистим оно што из њега самог излази. 21 Јер из човекове нутрине, из његовог срца излазе зле помисли, блуд, крађе, убиства, 22 прелубе, лакомства, злобе, преваре, разузданост, завист, погрдне речи, охолост и безумље. 23 Сва ова зла долазе из човекове нутрине и чине га нечистим.“ 24 [Исус] је затим напустио то место и отишао у тирски крај. Дошао је у једну кућу гледајући да се не дозна за то, али није могао да остане скривен. 25 Нека жена, чија је ћерка била опседнута нечистим духом, чим је чула за њега, дошла је к њему и пала начище пред његове ноге. 26 Ова жена је била Гркиња, родом Сирофеничанка. Молила је Исуса да истера злог духа из њене ћерке. 27 [Исус] јој рече: „Пусти да се прво насите деца, јер није добро узети хлеб деци и бацити га кучићима.“ 28 А она му одговори: „[Тако је], Господе, али и кучићи под столом једу од мрвица што падну деци.“ 29 [Исус] јој затим рече: „Због тога што си рекла ово, иди кући; зли дух је изашао из твоје ћерке.“ 30 Када се вратила кући, нашла је девојчицу како лежи у кревету; зли дух је већ био изашао из ње. 31 Исус је затим напустио тирску област и преко Сидона дошао до Галилејског језера у област Декапола. 32 Тамо су му неки људи довели једног глувог човека који је с тешком муком говорио. Молили су Исуса да положи своју руку на њега. 33 [Исус] га је повео

8 Тих дана поново се окупило велико мноштво људи. Како народ није имао шта да једе, [Исус] позва к себи своје ученике, и рече им: 2 „Жао ми је овог народа, јер, ево, има већ три дана од како су са мном, а немају шта да једу. 3 Ако их пошаљем гладне кући, малаксаће уз пут, јер неки од њих су дошли издалека.“ 4 Ученици му рекоше: „Може ли неко у овој пустини да нађе довољно хране за сва овај народ?“ 5 Исус их упита: „Колико хлебова имате?“ Они му рекоше: „Седам.“ 6 [Исус] тада заповеди народу да поседа по земљи. Затим је узео седам хлебова и захвалио [Богу]. Онда је разломио хлебове и додавао их својим ученицима, а они су их делили народу. 7 А имали су и нешто риба. Онда је изрекао благослов и рекао ученицима да их поделе. 8 Народ је јео и нааситио се, а ученици су покупили седам котарица преосталих комада. 9 Било је ту око четири хиљаде [мушкираца]. Онда их је отпремио. 10 Потом је [Исус] ушао у бродић са својим ученицима и отишао у крајеве око Далмануте. 11 Неки фарисеји приступише [Исусу] и почеше да расправљају са њим. Испушишавали су га, тражећи од њега знак с неба. 12 [Исус] уздахну из дубине душе и рече: „Зашто овај нараштај тражи знак? Заиста вам кажем: овај нараштај неће добити такав знак.“ 13 Он оде од њих и поново се укрца у лађицу, те оде на другу обалу

[језера]. **14** Ученици су заборавили да понесу Петар и почeo да га прекорева. **33** Исус се хлеб, осим једног комада који су имали окрену и, погледавши своје ученике, укори са собом на лађици. **15** [Исус] их упозори: Петра: „Одлази од мене, Сатано, јер твоје „Чувајте се квасца фарисејског и квасца умовање није Божије, већ људско.“ **34** [Исус] иродовског!“ **16** А они су расправљали међу је тада окупio народ и своје ученике и собом: „[Ово је рекао] јер нисмо понели рекао им: „Ко хоћe да иде за мном, нека се хлеб.“ **17** А он, знајући [шта мисле], рече им: одрекне себе самог и нека узме свој крст, „Шта расправљаете међу собом како немате па нека ме следи. **35** Јер, ко хоћe да спасе хлеба? Зар још не разумете? Зар још увек свој живот, изгубићe гa, а ко изгуби свој не схватате? Зар вам је окорело срце? **18** живот ради мене и Радосне вести, спасићe Очи имате, а не видите, уши имате, а не гa. **36** Шта вреди човеку да задобијe и сав чујете. Зар се не сећате? **19** Колико пуних свет, а животу свом науди? **37** Шта може котарица преосталог хлеба сте сакупили човек дати у замену за свој живот? **38** А ко када сам пет хлебова разделио на пет се застиди мене и мојих речи пред овим хиљада?“ „Дванаест“ – одговорише му. **20** „А прељубничким и грешним нараштајем, и колико сте пуних кошара преосталог хлеба Син Човечији ћe се постидети њега када сакупили када сам пет хлебова разделио на буде дошао у слави свога Оца и са светим четири хиљаде?“ – упита их Исус. „Седам“ анђелима.“

– одговорише му. **21** Онда им [Исус] рече: „Зар још увек не разумете?“ **22** Дошли су у Витсайду. Неки људи су пред Исуса довели једног слепог човека. Молили су гa да гa дотакне. **23** [Исус] узе слепог човека за руку и изведе гa изван села, пљуну му у очи, стави своје руке на његa и упита гa: „Видиш ли нешто?“ **24** Он погледа и рече: „Видим људе. Изгледају ми као дрвећe које се крећe.“ **25** [Исус] поново стави своје руке на његове очи. Човек је прогледао, вратио му се вид, и све је видеојасно. **26** Исус гa затим послa његовој кући рекавши му: „У село никако да ниси ушао!“ **27** Исус и његови ученици одошe у села око Кесарије Филипове. На путу је упитао своје ученике: „Шта говоре људи: ко сам јa?“ **28** Они му одговорише: „Једни кажу да си Јован Крститељ, други да си Илија, а трећи, опет, да си један од пророка.“ **29** Исус их упита: „А шта ви кажете: ко сам јa?“ Петар одговори: „Ти си Христос.“ **30** Исус их је опоменуо да никоме не говоре о њему. **31** Тада је почeo да их учи: „Син Човечији мора много да пропати. Његa ћe одбацити старешине, водећи свештеници и зналици Светог писма. Бићe убијен, али ћe вакрснути после три дана.“ **32** Отворено им је говорио о томе. Тада му је пришао

9 [Исус] додадe: „Заиста вам кажем: међу онима који стојe овде има неких који нећe искусити смрт док не виде да је Царство Божије дошло са силом.“ **2** После шест дана Исус поведe са собом Петра, Јакова и Јована и одведe их на високу гору, где су били сами, те се преобрази пред њима. **3** Његова одећa постадe блиставa, толико белa да је никo на земљи не би могao тако избелити. **4** Уto сe пред њимa појавe Илијa и Мојсијe, па су разговарали сa Исусom. **5** Петар рече: „Учитељu, добро јe за нас да смо овde! Да начинимo три сенице: јednu тебi, јednu Мојсијu и јednu Илијi.“ **6** [Петар] нијe знаo шta говори, јer су [сва тројица] била преплашена. **7** Тада сe појавио јedan облак који их јe заклонио, и зачуo сe глас из облакa: „Ово јe Син мој вoљeни. Његa слушајte!“ **8** У трену су сe осврнуli, али нисu више видeli никогa, осим самогa Исусa. **9** Док су силаzili сa горe, Исус им јe заповедио да никомe не говорe шta су видeli док Син Човечији не вакрсne из мртвih. **10** Они су гa послушали, али су сe међu собом питали шta значи „вакrсnuti из мртvih.“ **11** Тада они запиташе Исусa: „Зашто зналици Светог писma кажу да прво Илијa требa да дођe?“

12 Он им одговори: „Заиста, прво ће доћи одговори: „Ова врста се не може изагнati Илија и све обновити. Ипак, зашто пише у ничим другим до молитвом.“ 30 Отишавши Писму да ће Син Човечији много пострадати одатле пролазили су кроз Галилеју. [Исус] и бити одбачен? 13 Али ја вам кажем да је није хтео да ико сазна за то, 31 јер је Илија већ дошао, а они су учинили са њим поучавао своје ученике говорећи им: „Син шта су хтели, као што је написано за њега.“ Човечији ће бити предат људима у руке и 14 Када су дошли к осталим ученицима, они ће га убити, али ће он након три дана видели су много народа око њих и зналце васкрснути.“ 32 Но, они нису разумели те Светог писма како расправљају с њима. 15 речи, али бојали су се да га питају [о томе]. Чим је народ угледао Исуса, изненади се, па 33 Дошли су у Кафарнаум. Када су били у похрли к њему да га поздрави. 16 Исус упита կући, упита [Исус] своје ученике: „О чему ученике: „О чему то расправљате са њима?“ сте то путем расправљали?“ 34 [Ученици] 17 Неко из гомиле му одговори: „Учитељу, су կутали, јер су путем расправљали ко довео сам ти свога сина који не може да је највећи међу њима. 35 [Исус] је затим говори, јер је опседнут духом због кога је сео и позвао Дванаесторицу. Рекао им је: онемео. 18 Где год га дух зграби, обара га, те „Ко хоће да буде први, нека себе сматра овај пени, шкргуће зубима и кочи се. Рекао последњим и нека свима служи.“ 36 Затим сам твојим ученицима да га изгнају, али је узео једно дете и поставио га између њих, они нису могли.“ 19 [Исус] им одговори: „О, загрлио га и рекао им: 37 „Ко једно овакво неверни роде, докле ћу још бити са вама? дете прихвата у моје име, мене прихвата; а Докле ћу вас још подносити? Доведите ми ко мене прихвата, не прихвата [само] мене, дечака!“ 20 Доведоше дечака пред њега. Кад већ и онога који ме је послao.“ 38 Јован му је дух угледао Исуса, одмах је спопао дечака рече: „Учитељу, видели смо једног човека грчевима. [Дечак] је пао на земљу и почeo како у твоје име истерује зле духове. Ми смо да се ваља, а pena му је ударила на уста. 21 му то забранили, зато што не иде са нама.“ [Исус] упита дечаковог оца: „Колико има 39 Исус им рече: „Немојте му бранити, јер времена како му се ово догађа?“ „Још од нико ко чини чуда у моје име неће одмах његовог детињства – одговори [отац]. 22 [Зли говорити лоше о мени. 40] Јер, ко није против дух] га често баца у ватру и у воду да би нас, за нас је. 41 Ко вас напоји чашом хладне га убио. Стога, смилуј се на нас и помози воде зато што припадате Христу, заиста нам ако можеш.“ 23 Исус му одговори на вам кажем: тај човек неће бити лишен своје то: „Ако можеш? Све је могуће за онога награде. 42 А ко год наведе на грех једнога који верује!“ 24 Дечаков отац брже повика: од [таквих] малих који верују у мене, томе „Верујем, [али] помози ми да надвладам би било боље да веже себи о врат тешки своју неверу!“ 25 Кад је Исус видео да се воденични камен и да се баци у море. 43 народ све брже окупља, заповеди нечистом духу: „Душе немости и глувила, заповедам ти: изађи из дечака и не улази више у њега!“ Ако те твоја рука наводи на грех, одсеци је. Больје ти је да си обогаљен, те да уђеш у живот, него да са обе руке одеш у пакао, у 26 На то [зли дух] врискну, спопаде дечака силним трзајима и изађе из њега. Изгледало тамо не умире и огањ се не гаси. 44 Црв њихов да је као да је дечак мртав, те су многи рекли да је умро. 27 Међутим, Исус ухвати дечака за руку, подиже га и дечак устаде. 28 Касније, када је Исус ушао у կућу, његови ученици га упиташе насамо: „Зашто ми нисмо могли да истерамо [злог духа]?“ 29 [Исус] им Ако те твоје око наводи на грех, ископај га. Больје ти је да уђеш у Царство Божије с

једним оком, него да са оба ока будеш бачен живот?“ (aiōnios g166) 18 Исус му одговори: у пакао. (Geenna g1067) 48 Црв њихов тамо не „Зашто ме називаш добрым? Нико није добар умире и огањ се не гаси. 49 Јер ће свако [од осим самога Бога. 19 Заповести познајеш: ових] бити огњем посљен. 50 Со је добра; ‘Не убиј, не чини прељубе, не кради, не али ако со изгуби сланост, чиме ће јој се сведочи лажно, не закидај, поштуј оца свог повратити сланост? Имајте соли у себи и мир међу собом.“

10 [Исус] оде оданде и дође у област

Јудеје, с друге стране Јордана. Народ је поново нагрнуо к њему, а он их је, по свом обичају, поучавао. 2 Тада му приступише неки фарисеји и упиташе га с намером да га искушају: „Да ли је допуштено човеку да се разведе од своје жене?“ 3 [Исус] им на то одговори: „Шта вам је заповедио Мојсије?“ 4 Они рекоше: „Мојсије је дозволио да човек напише потврду о разводу брака и да се разведе [од жене].“ 5 Исус им одговори: „[Мојсије] вам је написао ову заповест због тврдоће вашег срца. 6 Међутим, на почетку стварања [света], [Бог] је створио мушки и женско. 7 Стога ће човек оставити свога оца и своју мајку, те се приљубити уз своју жену, 8 па ће двоје бити једно тело.“ Тако нису више двоје, него једно тело. 9 Дакле, што је Бог саставио, човек да не раставља!“ 10 Када су се поново нашли у кући, ученици су поново упитали Исуса о овоме. 11 Он им одговори: „Свако ко се разведе од своје жене и ожени другом, чини прељубу према својој жени. 12 И ако се жена разведе од свога мужа, па се уда за другог, такође чини прељубу.“ 13 Неки људи су доносили Исусу малу децу да стави своје руке на њих, али су им ученици бранили. 14 Када је Исус то видео, наљутио се и рекао ученицима: „Пустите децу да долазе к мени; немојте их спречавати, јер таквима припада Царство Божије! 15 Заиста вам кажем, ко не прихвата Царство Божије као дете, никако не може ући у њега!“ 16 Тада је загрлио децу и благосиљао их, полажући руке на њих. 17 Када се [Исус] поново нашао на путу, притрча један човек, паде пред њим на колена и упита га: „Добри учитељу, шта треба да чиним да бих баштинио вечни

живот?“ (aiōnios g166) 18 Исус му одговори: „Учитељу, све сам то извршавао још од своје младости.“ 21 Исус га је погледа са много љубави и рече му: „Још ти једно недостаје: иди и продај све што имаш, па раздели то сиромасима и имаћеш благо на небесима. Онда дођи и следи ме.“ 22 [Човек] се снужди на ове речи и оде жалостан, јер је имао велики иметак. 23 Исус се окрену и рече својим ученицима: „Како ли је тешко имућним да уђу у Царство Божије!“ 24 Ученици се запрепасте на ове његове речи. Но, Исус поново рече: „Децо, како је тешко ући у Царство Божије! 25 Лакше је камили да прође кроз иглене уши, него богаташу да уђе у Царство Божије.“ 26 [Ученици] су, сада већ потпуно забуњени, питали један другога:

„Па ко се онда може спаси?“ 27 Исус их погледа и рече: „За људе је то немогуће, али не за Бога; за Бога је све могуће.“ 28 Тада му Петар рече: „Ево, ми смо све оставили и кренули за тобом.“ 29 Исус одговори: „Заиста вам кажем, нема тога ко је оставио кућу, или браћу, или сестре, или мајку, или оца, или децу, или њиве ради мене и Радосне вести, 30 који неће стоструко примити. Тада ће сада, у ово време, с прогонствима примити: куће, браћу, сестре, мајку, децу, и њиве, а у времену које долази [примиће] вечни живот. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Али ће многи први бити последњи, и последњи – први.“ 32 Исус и његови ученици су се, потом, успињали путем за Јерусалим. Док је Исус ишао испред њих, ученици су били забуњени, а они који су ишли за њима били су уплашени. Онда [Исус] поново поведе Дванаесторицу на страну и поче да им говори о ономе што треба да му се догоди: 33 „Ево, пењемо се према Јерусалиму и Син Човечији ће бити предан водећим свештенцима и зналцима Светог писма, и они ће га осудити на смрт

и изручити га незнабошцима, 34 који ће прогледам.“ 52 „Иди! – рече му Исус. Твоја му се наругати, испљувати га, ишибати и вера те је исцелила.“ Човек је истог часа затим га погубити, али ће он трећег дана прогледао и кренуо путем за Исусом.

васкрснути.“ 35 Тада су Јаков и Јован, синови Заведејеви, приступили Исусу рекавши му: „Учитељу, хтели бисмо да учиниш нешто за нас што те замолимо.“ 36 „Шта желите да учиним за вас?“ – упита их [Исус]. 37 Они му рекоше: „Постави нас да седимо један здесна, а други слева, [када будеш био] у својој [небеској] слави.“ 38 Исус им одговори: „Не знate шта тражите. Можете ли пити чашу коју ћу ја испити? Можете ли примити крштење којим ћу се ја крстити?“ 39 „Можемо!“ – одговорише му они. Исус им узврати: „Чашу коју ћу ја испити, испићете и ви; крштење које ћу ја примити, примићете и ви. 40 Али, ко ће седети мени здесна и слева, то ја нисам овлаштен да дам. То је за оне којима је то [Бог] наменио.“ 41 Када су то чула остала десеторица, разљутише се на Јакова и Јована. 42 Исус их онда све дозва и рече им: „Ви знate да они који важе за владаре, господаре народима и да их њихови великаши држе под влашћу. 43 Али међу вами није тако! Него, ко хоће међу вами да буде велик, нека вам буде слуга, 44 и ко хоће да буде први међу вами, нека свима буде слуга. 45 Јер, Син Човечији није дошао да му служе, него да служи и да свој живот да као откупницу за многе.“ 46 Дошли су у Јерихон. Кад су Исус и његови ученици излазили из Јерихона, пратило их је велико мноштво. Ту крај пута је седео и просио један слепи човек по имени Вартимеј, син неког Тимеја. 47 Кад је чуо да пролази Исус из Назарета, почeo је да виче: „Исусе, Сине Давидов, смилуј ми се!“ 48 Многи су га опомињали да престане, али је он још гласније запомагао: „Сине Давидов, смилуј ми се!“ 49 Исус се заустави и рече: „Позовите га [овамо]!“ Позвали су слепог човека бодрећи га: „Храбро, устани! Он те зове!“ 50 Он збаци огратч са себе па скочи на ноге и ступи пред Исуса. 51 Исус га упита: „Шта хоћеш да ти учиним?“ Слепи човек одговори: „Учитељу, хоћу да

11 А када су се приближили Јерусалиму, код Витфаге и Витаније према Маслинској гори, [Исус] посла двојицу својих ученика. 2 Рекао им је: „Идите у село које је пред вама. Чим уђете у њега, наћи ћете привезано магаре које још нико није јахао. Одvezите га и доведите. 3 А ако вам ко што каже: 'Зашто то радите?', ви му реците: 'Господу је потребно. Одмах ће га вратити.'“ 4 Они оду и нађу магаре привезано код врата напољу на улици, и одвежу га. 5 Неки људи који су ту стајали упитали су их: „Зашто одвезујете магаре?“ 6 Они су им одговорили онако како им је Исус рекао, па су их ови пустили. 7 Затим су довели Исусу магаре. Пребацили су своје огратче преко животиње, па је [Исус] сео на њу. 8 Многи су простирали своје огратче по путу, а други зелено грање које су наsekли по пољима. 9 Људи који су ишли испред [Исуса] узвикивали су: „Осана! Благословен онај који долази у име Господње! 10 Благословено било наступајуће царство нашега оца Давида! Осана на висини!“ 11 По уласку у Јерусалим, [Исус] је дошао у храм и тамо све разгледао. Као је било већ доста касно, отишао је са Дванаесторицом до Витаније. 12 Следећег дана, када су одлазили из Витаније, [Исус] је огладнео. 13 Издалека је спазио једну лиснату смокву, па је дошао до ње не би ли пронашао неки плод на њој. Али када је пришао, није нашао ништа осим лишћа, јер још није било време када смокве рађају. 14 Исус рече смокви: „Нека нико више не једе од твога плода за сва времена!“ Његови ученици су то слушали. (aiōn g165) 15 Дошли су у Јерусалим. А [Исус] уђе у храм и поче да истерује оне који су продавали и куповали у храму. Испревртао је столове мењачима новца и тезге продавцима голубова. 16 Никоме није допуштао да пронесе нешто кроз храм. 17 Учио их је: „Није ли написано: 'Мој Дом ће

се звати „Дом за молитву свим народима“? за муљање грожђа, и саградио кулу. Онда А ви сте од њега направили разбојничку је виноград изнајмио виноградарима и пећину!“ 18 Кад су водећи свештеници и отпутовао. 2 У време бербе је послао једног зналици Светог писма чули за то, гледали слугу виноградарима да узме од њих део су како да убију Исуса. Наиме, бојали су виноградског рода. 3 Но, виноградари ухвате га се, јер је народ био задивљен његовим слугу, претку га и празних руку га врате. учењем. 19 Увече су [Исус и његови ученици] 4 Власник пошаље виноградарима другог изашли из града. 20 Кад су следећег јутра слугу, али они овоме разбију главу и наругају пролазили поред оне смокве, опазили су да му се. 5 Власник посла и трећег слугу, се она из корена сасушила. 21 Петар се тада али овога убише. Тако би и са многим присетио и рекао: „Види, учитељу, осушила другима: једне преткуше, а друге побише. се она смоква коју си проклео.“ 22 Исус им 6 Власник је имао још и вољеног сина. На одговори: „Поуздајте се у Бога! 23 Заиста крају је послао и њега говорећи: 'Мог сина вам кажем, ко год каже овој гори: 'Дигни ће поштовати.' 7 Али виноградари рекоше се и баци се у море! и не посумња у срцу, један другоме: 'Ово је наследник. Хајде да него верује да ће се то што је рекао заиста га убијемо, па ће наследство бити наше!' 8 дододити – тако ће и бити. 24 Због тога вам Виноградари га ухвате и убију, и мртвог га кажем: све што у молитви затражите, верујте избаце изван винограда. 9 Шта ће предузећи да сте примили, и добићете. 25 А кад стојите власник винограда? Доћи ће и погубити те и молите се, праштајте ако шта имате против виноградаре, а виноград ће дати другима. кога, да би и Отац ваш који је на небесима 10 Зар не чitate у Писму: 'Камен што су оправтио вами ваше преступе. 26 Ако ви не зидари одбацили, постаде камен угаони; 11 опроштате другима, ни Отац ваш небески од Господа ово беше и то је дивно у нашим неће опростићи вама ваше преступе.“ 27 очима?“ 12 Они су онда гледали да га ухвате, Поново су дошли у Јерусалим. Док је ходao али су се бојали народа, јер су знали да храмом, пријоше му водећи свештеници, је [Исус] испричao причу због њих. Стога зналици Светог писма и старешине, 28 па га су га оставили и отишли. 13 Затим су ови упиташе: „У чије име чиниш ово? Ко те је послали Исусу неке од фарисеја и иродовце овластио да чиниш овакве ствари?“ 29 Исус да га ухвате у речи. 14 Дошли су и рекли им одговори: „Поставићу и ја вама једно му: „Учитељу, знамо да говориш истину питање и ако ми одговорите, одговорићу и да по истини учиш о путу Божијем, да ја вама одакле ми власт да чиним ова дела. никоме не угађаш, јер не правиш разлике 30 Одакле је Јован добио право да крштава? С међу људима, него по истини учиш Божијем неба или од људи? Одговорите ми!“ 31 Они путу. Да ли је допуштено давати порез цару су умовали међу собом и говорили: „Ако или не? Треба ли да дајемо или не?“ 15 Али кажемо 'од Бога', рећи ће нам: 'Зашто му [Исус] је прозрео њихову дволичност, па им онда нисте веровали?' 32 А шта ако кажемо је рекао: 'Зашто ме искушавате? Донесите да је од человека?' Ипак, бојали су се народа, ми један сребрњак да га погледам.“ 16 Они јер су сви били убеђени да је Јован заиста донесоше. Исус их упита: „Чији је ово лик био пророк. 33 Они одговорише Исусу: „Не и натпис?“ Они одговоре: „Царев.“ 17 Исус знамо.“ Исус им одговори: „Ни ја вама нећу им рече: „Онда дајте цару царево, а Богу рећи у чије име чиним ово.“

12 Исус поче да им говори у причама: „Био неки човек који је посадио виноград, оградио га оградом, ископао у њему јаму Божије.“ И дивили су му се. 18 Тада су садукеји, који говоре да нема ваксрења, приступили Исусу са питањем: 19 „Учитељу, Мојсије нам је написао: 'Ако неки човек умре и иза себе остави жену, а нема деце,

онда нека се његов брат ожени удовицом Исус поучавао у храму, запитао је присутне: и подигне потомство своме брату.' **20** Било „Како то да зналци Светог писма говоре да тако седморо браће. Први се ожени, али умре ће Христос бити Давидов Син? **36** Наиме, не оставивши за собом потомства. **21** Онда сам Давид је, посредством Светога Духа, други брат ожени удовицу, али и он умре не рекао: 'Рече Господ Господу моме: „Седи оставивши потомства за собом. Исто је било мени с моје десне стране, док душмане не и са трећим братом. **22** Углавном, ниједан положим твоје, за твоје ноге подножје да од ове седморице није оставил потомство буду.“ **37** Ако га сам Давид назива Господом, за собом. На крају умре и жена. **23** Кад како онда може да буде његов син?“ Многи приликом ваксрења буду ваксрли, коме ће народ га је радо слушао. **38** Излажући припости жена, будући да су седморица била своје учење, рекао је: „Чувајте се зналца њоме ожењена?“ **24** Исус им рече: „Нисте Светог писма. Они воле да иду у дугачким ли у заблуди, због тога што не познајете ни одорама, и да их народ са уважавањем Писмо ни силу Божију? **25** Јер, кад мртви буду поздравља по трговима. **39** Бирају прва ваксрли, неће се ни женити ни удавати, седишта у синагогама и прочеља на гозбама. него ће бити као анђели на небесима. **26** А **40** Они осиромашују удовичке куће, и то под што се тиче ваксрења мртвих, зар нисте изговором других молитава. Зато ће бити читали у Мојсијевој књизи, где се говори строже осуђени.“ **41** Исус је сео у храму код о грму [који не сагорева]? Ту је Бог рекао ковчега за прилоге и посматрао народ како Мојсију: 'Ја сам Бог Аврахамов, Бог Исаков убацује новац у храмску благајну. Многи и Бог Јаковљев.' **27** Он није Бог мртвих, богати људи су стављали много новца. **42** него живих. Ви се грдно варате!“ **28** Тада онда дође једна сиромашна удовица и убаци је пришао један од зналца Светога писма два мала бакарна новчића, што је око један који је слушао како расправљају. Видевши динар. **43** Исус позва своје ученике и рече да им је Исус добро одговорио, упитао га им: „Заиста вам кажем да је ова сиромашна је: „Која Божија заповест је важнија од свих удовица ставила у ковчег више од свих [других]?“ **29** Исус му одговори: „Најважнија других, **44** јер су сви дали прилоге од свог је: 'Чуј, Израиљу! Господ, Бог наш, једини изобиља, а она је од своје неимаштине је Господ. **30** Зато, воли Господа, Бога свога, ставила све што је имала, сав свој иметак.“

свим срцем својим, свом душом својом, свим умом својим и свом снагом својом.' **31** А друга заповест је: 'Воли ближњега свога као самога себе.' Ниједна друга заповест није важнија од ових двеју." **32** Рече му зналец Светог писма: „Тако је, учитељу. Истина је то што си рекао да је он једини [Бог] и да осим њега нема другог [Бога], **33** те да [Бога] треба волети свим својим срцем, свим својим разумом и свом својом снагом, као и да треба волети ближњега свога као самога себе. То је важније од свих жртава свеспалница и [других] жртава.“ **34** Исус је видео да је човек разумно одговорио, па му је рекао: „Ниси далеко од Царства Божијег.“ После овога се нико више није усуђивао да га запита штогод. **35** Кад је једном приликом

13 Док је [Исус] излазио из храма, рече му један од његових ученика: „Учитељу, погледај ово дивно камење! Како су предивне ове грађевине!“ **2** Исус му одговори: „Видиш ли ове велике грађевине? Неће овде остати ни камен на камену, који се неће порушити.“ **3** Када је Исус седео на Маслинској гори, наспрот храму, упитају га насамо Петар, Јаков, Јован и Андирија: **4** „Реци нам, када ће се ово дододити и шта ће бити знак да је дошао крај свему овоме?“ **5** Исус поче да им говори: „Пазите да вас ко не заведе! **6** Многи ће доћи у моје име говорећи: 'Ја сам тај!' те ће многе завести. **7** А када чујете да се воде ратови и да се шире гласине о предстојећим ратовима, не плашите се, јер

све то мора да се дододи, али то још није крај. потера, тада зните да је лето на прагу. 29
8 Подићи ће се народ на народ и царство Тако и ви, кад видите да се то дешава, знајте на царство; биће земљотреса по разним да је [он] близу, пред вратима. 30 Заиста вам месници и глади. Ово је тек почетак невоља. кажем да овај нараштај неће проћи док се 9 Али ви пазите: предаваће вас судовима све ово не дододи. 31 Небо и земља ће проћи, и туђи по синагогама. Изводиће вас пред али моје речи неће проћи. 32 А који је то дан намеснике и цареве ради мене, да сведочите. и час, то нико не зна, ни анђели на небу, па 10 Прво треба да се Радосна вест објави свим ни сам Син, већ само Отац. 33 Пазите и бдите, народима. 11 А кад вас одведу и предаду на јер не зните када је то време. 34 То је као суд, немојте се унапред бринути шта ћете када неки човек крене на пут, а кућу преда рећи, него говорите оно што ће вам се тог на управу слугама. Затим свакоме одреди часа дати, јер нећете ви говорити него Свети његово задужење, а вратару заповеди да Дух [кроз вас]. 12 Брат ће брата предати чува стражу. 35 Бдите, стога, јер не зните да се погуби и отац своје дете, устаће деца када Господар куће долази: да ли увече или на своје родитеље и убијаће их. 13 Сви ће у поноћ; да ли кад први петлови зајкуричу вас мрзети ради мог имена, али ко истраје или ујутро, 36 да вас, ако изненада дође, не до краја, биће спасен. 14 А кад видите да затекне да спавате. 37 А што вама говорим, 'страшно богохулство' стоји где не треба - ко свима говорим: бдите!“

чита нека разуме! - тада становници Јудеје нека беже у брда. 15 Ко се нађе на крову нека не силази и не улази у кућу да узме што из куће, 16 и ко се нађе у пољу нека се не враћа да узме свој ограч. 17 Јао трудницама и дојильама у те дане! 18 Молите се да се то не дододи у зиму, 19 јер ће у те дане настати таква невоља какве није било од почетка створења, које је Бог створио, па до данас, нити ће је више бити. 20 И да Господ није одлучио да скрати број тих дана, нико се не би спасао; али због изабраних, оних које је изабрао, он ће скратити број тих дана. 21 Ако вам тада неко каже: 'Ево, Христос је овде!' или 'Ено га тамо!', не верујте! 22 Јер ће се појавити лажни Христоси и лажни пророци и учениће знакове и чуда, да заведу, ако је могуће, и изабране. 23 Али ви пазите; све сам вам унапред казао. 24 Али у те дане после те невоље: 'сунце ће потамнети, а месец неће више светлети; 25 звезде ће са неба падати, и сile се небеске уздрмати.' 26 Тада ће угледати Сина Човечијег како долази на облацима са великим силом и славом. 27 Он ће онда послати анђеле и сабраће изабране са четири стране света, са kraja земље до накрај неба. 28 Поучите се на примеру смокве. Када њена грана омекша и лишће

14 Било је још два дана до [празника] Пасхе и Бесквасних хлебова. Водећи свештеници и зналици Светог писма гледали су како да Исуса на превару ухвате и убију. 2 Али рекоше: „Само да не буде на празник, да се народ не би побунио.“ 3 Кад је боравио у Витанији и седео за столом у кући Симона губавца, дође нека жена с посудом од алабастра са скупоценим мирисним уљем од правог нарда. Разбила је посуду и излила уље на Исусову главу. 4 Неки од ученика су негодовали, говорећи међу собом: „Зашто се ово мирисно уље тако немилице расипа? 5 То уље је могло да се прода за више од три стотине сребрњака и да се да сиромасима.“ Зато су је прекорили. 6 Али Исус рече: „Оставите је! Зашто јој стварате непријатности? Она ми је учинила добро дело. 7 Јер сиромахе ћете увек имати са собом, те им можете исказивати добра дела кад год хоћете, а мене нећете имати увек. 8 Она је учинила што је могла; изливши мирисно уље на мене, унапред је припремила моје тело за погреб. 9 Заиста вам кажем, где год се широм света буде проповедала Радосна вест, рећи ће се и ово што је она учинила, за сећање на њу.“ 10

Јуда Искариот, један од Дванаесторище, оде Галилеју.“ **29** Петар му рече: „Ако се и сви водећим свештеницима да им изда Исуса. окрену од тебе, ја нећу.“ **30** А Исус му рече: **11** Они су се обрадовали када су то чули, „Заиста ти кажем да ћеш ме се ти три пута па су му обећали да ће му дати новац. одрећи данас, још ове ноћи, и то пре но што Јуда је од тада тражио згодну прилику да се петао два пута огласи.“ **31** Но Петар је изда Исуса. **12** А на први дан празника још упорније тврдио: „Нећу те се одрећи, Бесквасних хлебова, када се клало пасхално чак и ако треба да умрем са тобом!“ Тако су јагње, ученици рекоше Исусу: „Где желиш рекли и сви ученици. **32** Дошли су на место да одемо, да ти припремимо и да једеш које се зове Гетсиманија. [Исус] рече својим пасхалну вечеру?“ **13** Исус посла два своја ученицима: „Седите овде док се помолим.“ ученика и рече им: „Идите у град. Тамо ће **33** Са собом је повео Петра, Јакова и Јована и вас срести човек који носи крчаг с водом. тада су га обузели дубоки немир и тескоба. Ви пођите за њим, **14** па у коју кућу уђе, **34** Тада им рече: „Душа ми је на смрт тужна. ви реците власнику куће: 'Учителј пита: Останите овде и бдите.' **35** Онда је отишао „Где је гостинска соба у којој ћу са својим мало даље, па је пао на земљу и молио се да ученицима јести пасхалну вечеру?“ **15** Он га, ако је могуће, мимоиђе час [страдања]. ће вам показати велику собу на спрату, **36** Говорио је: „Ава, Оче, теби је све могуће. опремљену и уређену. Тамо нам припремите Уклони ову чашу [страдања] од мене! Али [вечеру].“ **16** Ученици крену и дођу у град. нека не буде како ја хоћу, него како ти Тамо су нашли све онако како им је Исус хоћеш.“ **37** Када се вратио к ученицима, рекао, те припреме за Пасху. **17** Увече је нашао их је како спавају. Зато је рекао Петру: Исус дошао са Дванаесторицом. **18** Док су „Симоне, спаваш? Зар ниси ни један сат вечерали, Исус рече: „Заиста вам кажем да могао да пробдиш? **38** Бдите и молите се ће ме издати један од вас који једете са да не паднете у искушење; дух је, наиме, мном.“ **19** Они почеше да се жалосте и да вољан, али је тело слабо.“ **39** Затим је поново га питају: „Да нисам ја тај?“ **20** А [Исус] им отишао и помолио се истим речима. **40** Кад одговори: „То је један од Дванаесторице, се вратио, поново их је затекао како спавају, који умаче са мном хлеб у зделу. **21** Додуше, јер су им се очи склапале. Нису знали шта Син Човечији одлази [у смрт] као што је у да му одговоре. **41** Кад је [Исус] дошао Светом писму написано за њега, али тешко трећи пут, рекао им је: „Стално спавате оном човеку који га издаје! Том човеку би и почивате. Доста! Дошао је час! Ево, Син било боље да се није ни родио.“ **22** Док Човечији ће бити предат у руке грешницима. су јели, [Исус] узе хлеб, изрече благослов, **42** Устаните! Хајдемо! Ево, приближио се мој разломи га и даде им. Рекао је: „Узмите, издајник.“ **43** Док је [Исус] још говорио, дође ово је моје тело.“ **23** Затим је узео чашу, Јуда, један од Дванаесторице, и са њим руља захвалио [Богу], пружио им је, па су сви са мачевима и тољагама. Њих су послали пили из ње. **24** Рекао им је: „Ово је крв моја, водећи свештеници, знали Светог писма и крв савеза, која се пролива за многе. **25** старешине. **44** [Исусов] издајник им је дао Заиста вам кажем: нећу више пити вина знак: „Кога пољубим, тај је. Ухватите га и од рода лозе, до онога дана када ћу пити одведите под стражом!“ **45** Он одмах приђе ново [вино] у Царству Божијем.“ **26** Затим и рече: „Учителју!“ И пољуби га. **46** Тада су отпевали хвалоспеве и запутили се ка навалише на Исуса и ухватише га. **47** Један од Маслинској гори. **27** Исус им рече: „Сви ћете Исусових ученика, који је ту стајао, потегао се ви окренути од мене, јер је написано: је мач, ударио Првосвештениковог слугу и 'Ударићу пастира, и овце ће се разбежати.' одсекао му ухо. **48** Исус им рече: „Зар сам ја **28** Али када васкрснем, отићи ћу пре вас у одметник, па сте са мачевима и тољагама

изашли да ме ухватите? 49 Сваки дан сам Назарета!“ 68 Но, он то порече: „Нити знам, проводио са вами у храму и поучавао, и нити разумем о чему говориш!“ Рекавши нисте ме ухватили. Али тако треба да се то изађе у предворје. Уто се огласи петао. испуне [речи] Писма.“ 50 Тада су га сви 69 Међутим, слушкиња је и тамо опазила ученици оставили и побегли. 51 Ту је био и Петра, па је опет почела да говори онима неки младић, Исусов следбеник, који је био што су ту стајали: „И овај је један од њих!“ огрнут само платном. 52 Њега су ухватили, 70 Али Петар је и даље то порицао. Мало али је он оставио платно и побегао го. 53 касније су му и други рекли: „Заиста, и Исуса су одвели Првосвештенику, а тамо ти си један од њих, јер си Галилејац!“ 71 су се окупили и сви водећи свештеници, Петар стаде да се проклиње и заклиње: „Не старешине и зналици Светог писма. 54 Петар познајем тог человека о коме говорите!“ 72 га је пратио издалека до Првосвештениковог Уто се огласи петао по други пут. Петар се двора, где је сео са стражарима и грејао се код тада сетио Исусових речи: „Пре него што ватре. 55 Тада су водећи свештеници и цело се петао два пута огласи, трипут ћеш ме се Велико веће тражили доказ против Исуса да одрећи.“ И он стаде да плаче.

би га погубили, али нису нашли ништа. 56 Наиме, многи су лажно сведочили против њега, али се сведочења нису подударала. 57 Онда су устали неки и лажно сведочили против Исуса, говорећи: 58 „Чули смо да је он рекао: 'Срушићу овај храм саграђен људском руком и за три дана подиђи други који неће бити саграђен људском руком.'“ 59 Али ни овде се њихова сведочења нису подударала. 60 Тада је Првосвештеник устао пред свима и упитао Исуса: „Зар ништа не одговараш на то што ови сведоче против тебе?“ 61 Али [Исус] је ћутао и није ништа одговорио. Првосвештеник га поново упита: „Јеси ли ти Христос, Син [Бога] благословенога?“ 62 „Јесам – одговори Исус. А ви ћете видети Сина Човечијег како седи с десне стране Свесилнога и долази на облацима небеским.“ 63 На то Првосвештеник раздера своју одећу и рече: „Зар су нам потребни други сведоци? 64 Чули сте богохуљење! Како вам се то чини?“ Сви су пресудили да је заслужио смрт. 65 Тада су неки почели да пљују на њега и да му покривају лице, да га ударају песницама и говоре му: „Прореци!“ Стражари су га такође шамарали. 66 Док је Петар био у дворишту, дошла је једна од Првосвештеникових слушкиња. 67 Када је спазила Петра како се греје, погледала га је и рекла: „И ти си био са Исусом из

15 А чим је свануло, донесоше одлуку водећи свештеници са старешинама, зналицма Светог писма и целим Великим већем. Сvezали су Исуса и изручили га Пилату. 2 Пилат га упита: „Јеси ли ти Цар јудејски?“ Исус му одговори: „Ти то кажеш.“ 3 Водећи свештеници оптуживали су га за многе ствари. 4 Пилат поново запита Исуса: „Зар немаш ништа да одговориш? Гледај за шта те све оптужују!“ 5 Исус није ништа одговорио, тако да се Пилат чудио. 6 [Пилат] је за сваки празник ослобађао једног затвореника кога је народ тражио. 7 У оковима је тада био неки Варава, заједно са побуњеницима који су у буни починили убиство. 8 Народ је дошао и тражио од Пилата да им учини оно што је обичавао да чини. 9 Он их је упитао: „Хоћете ли да вам ослободим Цара јудејског?“ 10 Знао је, наиме, да су му водећи свештеници предали Исуса из зависти. 11 Међутим, водећи свештеници подговарише народ да траже да им радије ослободи Вараву. 12 Пилат их је поново упитао: „Шта да учиним са оним кога називате Царем јудејским?“ 13 А они повикаше: „Разапни га!“ 14 Међутим, Пилат им рече: „А какво је зло учинио?“ Но они су још гласније повикали: „Разапни га!“ 15 Желећи да удовољи народу, Пилат је ослободио Вараву, а Исуса је предао да га избичују и да га разапну на крст. 16

Војници су га, потом, одвели у унутрашње Исусу да пије, говорећи: „Чекајте да видимо двориште палате, то јест у преторијум, и хоће ли доћи Илија да га скине [са крста]!“ окупили целу чету. **17** Заогрунули су Исуса **37** А Исус врло гласно повика и издахну. скерлетним огратчам, оплели трнов венац **38** Храмска завеса се расцепи на двоје од и ставили му [на главу]. **18** Онда су почели горе до доле. **39** А [римски] капетан који да га поздрављају: „Здраво, Царе јудејски!“ је стајао насупрот њега, видевши како је **19** Ударали су га трском по глави, пљували [Исус] издахну, рече: „Овај човек је заиста га и клањали му се пригибајући колена. **20** био Божији Син!“ **40** Ту су биле и неке жене Када су му се наругали, скинули су са њега које су посматрале издалека. Међу њима скерлетни огратч, обукли му његову одећу, су биле Марија Магдалена и Марија, мајка и одвели га да га разапну. **21** Неки човек по Јакова Млађег и Јосије, и Салома. **41** Оне су имену Симон из Кирине, отац Александров га пратише и бринуле се о њему док је био у и Руфов, пролазио је туда враћајући се Галилеји. Ту су биле и многе друге жене које са поља. Њега су натерали да му понесе су с њим дошли у Јерусалим. **42** Дошло је вече. крст. **22** Исуса су одвели на место које се Пошто је био дан Припреме, то јест, дан уочи зове Голгота, што у преводу значи „Место суботе, **43** Јосиф из Аритатеје, угледни члан лобање“. **23** Нутили су му вино помешано са [Великог] већа, који је очекивао Царство смирном, али је он то одбио. **24** Затим су га Божије, одважи се, дође пред Пилата и разапели, а његову одећу су поделили међу затражи од њега Исусово тело. **44** Пилату собом бацајући коцку за њу, да се види ко ће је било чудно да је [Исус] већ умро, па је шта узети. **25** Било је девет сати ујутро када позвао капетана и упитао га колико дugo је су га разапели. **26** Ту је био и напис на којем Исус мртав. **45** Када га је капетан упознао са је писала његова кривица: „Цар јудејски“. **27** стањем, Пилат је дао мртво тело Јосифу. **46** Са њим су разапели и два одметника, једног Јосиф је купио ланено платно, скинуо тело с његове десне стране, а другог с леве стране. [са крста], умотао га у платно и положио у **28** Тиме се испунило оно што је записано у гробницу која је била усечена у стени. Онда Светом писму: „У злочинце га убројише.“ **29** је навалио камен на улаз у гробницу. **47** Пролазници су га вређали и климали својим Марија Магдалена и Марија, [мајка] Јосијина, главама, говорећи: „Уа, ти што рушиш храм и за три дана га подижеш, **30** спаси самога себе, па сији с крста!“ **31** Слично су му се ругали и водећи свештеници са знацима Светог писма. Говорили су међу собом: „Друге је спасао, а не може да спасе самог себе! **32** Христос, израиљски Цар! Нека сије сад с крста, да видимо и поверијемо!“ Тако су га вређали и они који су били разапети са њим. **33** У подне наста тама по свој земљи, све до три сата. **34** Око три сата поподне, Исус врло гласно повика: „Елои, Елои, лема савахтани?!“, што у преводу значи: „Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио?!“ **35** А неки који су ту стајали, чули су ово, па су рекли: „Види, дозива Илију!“ **36** Један човек је отрчао и натопио сунђер киселим вином, па га је натакао на трску и нудио

16 Кад је прошла субота, Марија Магдалена, и Марија, мајка Јаковљева, и Салома, купише мирисе да би отишле и помазале Исусово тело. **2** А у недељу, рано ујутро, чим је изашло сунце, дођоше до гроба, з па рекоше једна другој: „Ко ће нам откотрљати камен с врата гроба?“ **4** Када су погледале, виделе су да је камен већ откотрљан. А камен је био веома велики. **5** Ушавши у гроб, угледале су неког младића обученог у белу одећу, како седи с десне стране. Жене претрнуше. **6** Али он им рече: „Не бојте се! Ви тражите Исуса Назарећанина кога су разапели. Он није овде, васкрсао је. Ево, ово је место где је био положен. **7** Него, идите и реците његовим ученицима и Петру да

он иде пред вами у Галилеју; онде ћете га видети, баш као што вам је рекао.“ **8** Оне изађоше из гроба и побегоше, јер су биле ван себе од страха. Никоме нису ништа рекле, јер су биле уплашене. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)

Рано у недељу, када је Исус васкрсао, јавио се прво Марији из Магдале, из које је био истерао седам злих духовова. **10** Она је отишла и рекла то онима који су некад били са њим, а сада су туговали и оплакивали га. **11** Кад су чули да је жив и да га је она видела, нису поверивали. **12** После тога, Исус се јави у другом обличју двојици ученика на путу према селу. **13** Они оду, те јаве осталима, али ни њима нису веровали. **14** Касније се јавио и Једанаесторици, док су били на обеду. Укорио их је због њиховог неверовања и тврдоглавости, зато што нису поверивали онима који су га видели васкрслог. **15** Онда им рече: „Идите по свему свету и објавите Радосну вест свим људима. **16** Ко поверије и крсти се, биће спасен, а ко не поверије, биће осуђен. **17** Ово су знаци који ће пратити оне који верују: у моје име изгониће зле духове; говориће новим језицима; **18** змије ће подизати рукама, а ако попију што смртоносно, неће им нашкодити; полагаће руке на болеснике и они ће оздрављати.“ **19** Кад је све то изрекао, Господ Исус је био вазнет на небо, где је сео Богу с десне стране. **20** А они су отишли и проповедали свуда. Господ им је помагао и преко њих потврђивао своју реч знацима који су је пратили.

Лука

1 Пошто су већ многи предузели да опишу мојим речима, занемећеш и нећеш моћи да догађаје који су се испунили међу нама, говориш све до дана када ће се ово дрогодити.

2 онако како су нам пренели они који су од почетка били очевици и слуге [Божије] речи, народ који је чекао Захарију, чудио се што **3** стога сам и ја сматрао за сходно, пошто се он тако дugo задржао у храму. **22** Када сам све подробно од почетка испитао, да ти је Захарија изашао из храма, није могао да то напиши по реду, уважени Теофиле, **4** да им говори. Они су онда схватили да је имао се увериш у веродостојност онога чему си виђење у храму. Давао им је знакове; није поучен. **5** У време када је цар Ирод владао над Јудејом, био је један свештеник по имениу Јелисавета. Он је припадао Авијином реду. Жена му је водила порекло од Аrona. Звала се Јелисавета. **6** Обоје су били праведни пред Богом, беспрекорно живећи по заповестима и захтевима Господњим. **7** Деце нису имали, јер је Јелисавета била нероткиња, а обое су већ били у поодмаклим годинама. **8** Једном службу у храму пред Богом. **9** Он је, по свештеничком обичају, коцком био изабран да уђе у храм Господњи и принесе кад. **10** Док се кад приносио, много народа се молило у предворју. **11** Тада се појави анђео Господњи и стаде с десне стране кадионог жртвеника. **12** Захарија се узнемири и силно се препадне угледавши [анђела]. **13** Анђео му рече: „Не бој се, Захарија! Твоја молитва је услышана. Твоја жена Јелисавета ће ти родити сина, и ти ћеш му дати име 'Јован'. **14** Он ће бити на радост и весеље и многи ће се радовати његовом рођењу. **15** Јер, он ће бити велики пред Господом. Он неће пити ни вина, ни жестока пића, а Духом Светим биће испуњен још у мајчиној утроби. **16** Многе ће Израиљце окренуты Господу, њиховом Богу. **17** Ступаће као весник пред Господом, у Илијином духу и сили; да измири очеве разборитости праведничке, те да припреми народ за Господа.“ **18** Захарија рече анђелу: „По чому ћу то знати? Ја сам, ево, стар човек, а моја жена је већ зашла у године.“ **19** од ње. **20** Будући да ниси поверовао да говорим с тобом и да ти саопштим ову радосну вест. **20** Будући да ниси поверовао да говориш све до дана када ће се ово дрогодити. **21** А Ово ће се испунити у право време.“ **22** Када сам све подробно од почетка испитао, да ти је Захарија изашао из храма, није могао да то напиши по реду, уважени Теофиле, **4** да им говори. Они су онда схватили да је имао се увериш у веродостојност онога чему си виђење у храму. Давао им је знакове; није поучен. **5** У време када је цар Ирод владао над Јудејом, био је један свештеник по имениу Јелисавета. Он је припадао Авијином реду. Жена му је водила порекло од Аrona. Звала се Јелисавета. **6** Обоје су били праведни пред Богом, беспрекорно живећи по заповестима и захтевима Господњим. **7** Деце нису имали, јер је Јелисавета била нероткиња, а обое су већ били у поодмаклим годинама. **8** Једном службу у храму пред Богом. **9** Он је, по свештеничком обичају, коцком био изабран да уђе у храм Господњи и принесе кад. **10** Док се кад приносио, много народа се молило у предворју. **11** Тада се појави анђео Господњи и стаде с десне стране кадионог жртвеника. **12** Захарија се узнемири и силно се препадне угледавши [анђела]. **13** Анђео му рече: „Не бој се, Захарија! Твоја молитва је услышана. Твоја жена Јелисавета ће ти родити сина, и ти ћеш му дати име 'Јован'. **14** Он ће бити на радост и весеље и многи ће се радовати његовом рођењу. **15** Јер, он ће бити велики пред Господом. Он неће пити ни вина, ни жестока пића, а Духом Светим биће испуњен још у мајчиној утроби. **16** Многе ће Израиљце окренуты Господу, њиховом Богу. **17** Ступаће као весник пред Господом, у Илијином духу и сили; да измири очеве разборитости праведничке, те да припреми народ за Господа.“ **18** Захарија рече анђелу: „По чому ћу то знати? Ја сам, ево, стар човек, а моја жена је већ зашла у године.“ **19** од ње. **20** Тих дана, Марија се спреми и журно Анђео му одговори: „Ја сам Гаврило који оде у град Јудин. **40** Ушла је у Захаријину стојим у Божијем присуству. Бог ме је послао кућу и поздравила Јелисавету. **41** Кад је

да се срдила, а анђел је се скрио. **23** Када је Марија узеала да се срдила, а анђел је се скрио. **24** Када је Марија узеала да се срдила, а анђел је се скрио. **25** Када је Марија узеала да се срдила, а анђел је се скрио. **26** А шестог месеца, Бог пошаље анђела Гаврила у галилејски град Назарет да се срдила, а анђел је се скрио. **27** девојци по имениу Марија. Она је била да се срдила, а анђел је се скрио. **28** Дошавши да се срдила, а анђел је се скрио. **29** Марија се срдила, а анђел је се скрио. **30** Анђео настави: „Не бој се, да се срдила, а анђел је се скрио. **31** И ево, затруднећеш и родићеш сина, па да се срдила, а анђел је се скрио. **32** Он ће бити да се срдила, а анђел је се скрио. **33** Он ће довека владати над да се срдила, а анђел је се скрио. **34** Марија упита потомством Јаковљевим и његовом Царству да се срдила, а анђел је се скрио. **35** Анђео јој одговори: „Дух Свети неће бити краја.“ (*αἰῶν* g165) **36** Марија упита анђела: „По чому ћу то знати, кад још нисам да се срдила, а анђел је се скрио. **37** Богоу ништа није немогуће.“ да се срдила, а анђел је се скрио. **38** Марија рече: „Ево служитељке Господње, „По чому ћу то знати? Ја сам, ево, стар човек, нека ми буде како си рекао.“ Анђео тада оде да се срдила, а анђел је се скрио. **39** Тих дана, Марија се спреми и журно да се срдила, а анђел је се скрио. **40** Ушла је у Захаријину стојим у Божијем присуству. Бог ме је послао кућу и поздравила Јелисавету. **41** Кад је

Јелисавета чула Маријин поздрав, заигра Духом, поче да пророкује: **68** „Благословен дете у њеној утроби и Свети Дух је испуни, да је Господ, Бог Израиљев, што дође међу **42** те она ускликну: „О, најблагословенија свој народ и откупи га. **69** Подиже нам међу женама, благословен је плод утробе силнога Спаситеља, од рода Давидова, слуге твоје! **43** Чиме сам то заслужила да мајка свога, **70** како обећа давно преко својих мoga Господа дође к мени? **44** Јер, чим светих пророка: (*aiōn g165*) **71** да нас спасе од сам чула твој поздрав, од радости заигра наших душмана и од руку оних који нас дете у мојој утроби. **45** Блажена је она која мрзе; **72** да ће исказати милост прецима је поверовала да ће се испунити што јој нашим и сетити се свога светог савеза, **73** по Господ рече.“ **46** Онда Марија рече: „Велича заклетви датој праоцу нашем Аврахаму, да душа моја Господа, **47** весели се дух мој ће нам дати: **74** да му без страха служимо, од Богу, моме Спаситељу, **48** јер погледа на душманске руке избављени, **75** живећи свето понизност своје слушкиње. Ево, од сада ће и праведно пред њим у све дане наше. **76** А ти, ме сви нараштаји звати блаженом; **49** јер дете моје, зваћеш се 'пророк Свевишињега', велика је дела Свесилни учинио по мени, јер ћеш ићи пред Господом да припремиш свето је име његово! **50** Милост је његова над путеве за њега. **77** Ти ћеш довести до спознаје онима што га поштују, од колена до колена. његов народ да је спасење у опроштењу **51** Моћна дела учини мишицом својом, њихових греха, **78** по милостивом срцу Бога растера узносите што су пуни себе, **52** збаци нашега, од којег ће нам доћи светлост зоре владаре са престола и узвиси понижене, са висине, **79** да обасја оне што живе у **53** гладне насити добрима, а богате без тами и под сенком смрти бораве, и да наше ичега отпусти. **54** Придиже Израиља, слугу стопе на пут мира усмери.“ **80** Када је дечак одрастао и духовно ојачао, отишао је да живи у пустињи, све до дана када се појавио потомству довека.“ (*aiōn g165*) **56** Марија остале у јавности израиљског народа.

са Јелисаветом око три месеца, па се врати својој кући. **57** Дође време да Јелисавета роди, и она роди сина. **58** Њени суседи и рођаци су чули да јој је Господ био веома милостив, па су се радовали са њом. **59** Осмога дана дођу да обрежу дете. Хтели су да му дају очево име – Захарија, **60** или мајка рече: „Никако, име ће му бити Јован!“ **61** Они јој рекоше: „Али, у твојој родбини нико не носи то име.“ **62** Онда знаковима упитају оца да каже како би он хтео да се дете зове. **63** Захарија затражи таблицу и напише: „Његово име је Јован.“ Сви су се томе чудили. **64** Одједном, Захарија поче да говори и да прославља Бога. **65** Страх је обузeo све њихове суседе, тако да се ово прочуло по целом горском крају Јудеје. **66** Сви који су ово чули, размишљали су о томе питајући се: „Шта ће бити са овим дететом?“ Јер је рука Господња била са њим. **67** А Захарија, отац Јованов, испуњен Светим

2 У оно време цар Август је издао уредбу да се изврши попис у целом [Римском] царству. **2** То је био први попис извршен за време Квиринијеве управе у Сирији. **3** Свако је отишао да се пријави у место свог породичног порекла. **4** Тако и Јосиф, пошто је потицао из рода и лозе Давидове, оде из града Назарета у Галилеји, у Јudeју, у Витлејем, град Давидов, **5** да се упише заједно са својом испрошеним женом Маријом која је била трудна. **6** Док су били тамо, дође време да се [Марија] породи. **7** Родивши свога сина првенца, повила га је и положила у јасле, јер за њих није било места у гостионици. **8** А у том истом крају су неки пастири ноћу, под ведрим небом, чували стражу код својих стада. **9** Анђео Господњи им приступи и слава Господња их обасја. Њих обузе велики страх. **10** Анђео их ослови: „Не бојте се, јер, ево, јављам вам вест о великој радости за свак народ. **11** Данас вам се у Давидовом

граду родио Спаситељ! Он је Христос Господ! народу Израиљу.“ **33** Исусови отац и мајка **12** А ово ће бити знак за вас: наћи ћете су били задивљени оним што је било речено новорођенче повијено у пелене како лежи за њега. **34** Тада је Симеун благословио и у јаслама.“ **13** Изненада се уз анђела нађе њих двоје и рекао његовој мајци Марији: велика војска [анђела] са неба, славећи Бога „Ево, [Бог] је поставио ово дете да многи од и говорећи: **14** „Нек је слава Богу на висини, Израиља падну и да се многи подигну, и да а на земљи [да је] мир међу људима који буде знак коме ће се супротстављати. **35** А су му угодни.“ **15** Кад су анђели отишли од теби самој ће мач пробости душу, да би се њих на небо, пастири рекоше један другом: откриле мисли многих срда.“ **36** А била је ту „Хајдемо у Витлејем да видимо о каквом и једна веома стара пророчица, [по имену] догађају нас је Господ обавестио!“ **16** Они Ана, Фануилова ћерка, из Асировог племена. пожуре и нађу Марију, Јосифа и новорођенче Била је у браку седам година, **37** а сада је као где лежи у јаслама. **17** Кад су то видели, удвица имала осамдесет четири године. пренели су им што им је било речено за ово Она никад није напуштала храм. Даноноћно дете. **18** Сви који су то чули, дивили су се је служила [Богу] уз пост и молитву. **38** И она ономе што су пастири рекли. **19** А Марија је дошла у исти час и почела да слави Бога и запамтила све ове речи и у себи размишљала да говори о Исусу свима који су очекивали о њима. **20** Пастири се врате славећи и да [Бог] откупи Јерусалим. **39** Када су Јосиф хвалећи Бога за све што су чули и видели. и Марија обавили све што Закон Господњи Било је баш онако како им је било речено. **21** налаже, вратили су се у Галилеју, у свој Навршило се осам дана од рођења и дете је град Назарет. **40** А дечак је растао, јачао требало обрезати. Тада су му дали име Исус, и пунио се мудрошћу, а Божија милост је које му је надену анђео пре његовог зачећа. била над њиме. **41** Исусови родитељи су **22** А када је, по Мојсијевом Закону, требало сваке године одлазили горе у Јерусалим за да се изврши обред очишћења, Марија и празник Пасхе. **42** Кад му је било дванаест Јосиф том приликом дођу са дететом у година, они су по свом обичају отишли тамо Јерусалим да га посвете Господу, **23** јер у за празник. **43** По завршетку празничних Закону Господњем пише: „Нека се свако дана, док су се они враћали кући, дечак Исус прворођено мушко дете посвети Господу“ – се задржао у Јерусалиму. Његови родитељи **24** и да по Закону Господњем принесу жртву нису знали где је. **44** Мислећи да је међу за очишћење: две грлице или два голубића. сапутницима, путовали су цео дан, а онда **25** У Јерусалиму је тада живео неки човек су почели да га траже међу родбином и по имену Симеун. Он је био праведан и познаницима. **45** Пошто га нису нашли, побожан човек, који је очекивао да наступи вратили су се у Јерусалим да га потраже. **46** време утеше за израиљски народ. Дух Свети После три дана, нашли су га у храму како је био са њим **26** и он му је објавио да неће седи међу учитељима, слуша их и пита. **47** умрети пре но што види Христа Господњег. Сви који су га слушали дивили су се његовој **27** Вођен Духом, дошао је у храм. Када су разумности и његовим одговорима. **48** Кад су родитељи унели дете Исуса [у храм] да га родитељи угледали, запањили су се. Мајка учине са њим што Закон налаже, **28** [Симеун] му рече: „Дете, шта нам то учини?! Ево, ја и га узе у наручје и поче да слави Бога: **29** твој отац свиснусмо од јада тражећи те!“ **49** „Сада пушташ, [мој] Господару, свога слугу Он им одговори: „Зашто сте ме тражили? да у миру оде; твоја реч је тако испуњена, Зар нисте знали да треба да будем у послу **30** јер ја сам твоје видео спасење **31** што свога Оца?“ **50** Но, они нису разумели оно припари пред свим народима: **32** светлост што им је рекао. **51** Онда је сишао с њима и твоју да просветли народе, славу твоме дошао у Назарет, где им је био послушан.

Марија је слагала у себи све ове речи. **52** А неко ко је моћнији од мене. Ја нисам достојан Исус је бивао све мудрији и зрелији, те све да одрешим ремење на његовој обући. Он милији и Богу и људима.

3 Била је петнаеста година владавине цара

Тиверија. Тада је Понтије Пилат управљао Јудејом, Ирод је владао Галилејом, а његов брат Филип Итурејом и Трахонитидом, док је Лисанија управљао Авилином. **2** Првосвештеници су били Ана и Кајафа. У то време је Бог позвао Јована, Захаријиног сина, који је био у пустињи. **3** Јован је прошао целу област око реке Јордан проповедајући покајање и крштење ради опроштења греха.

4 Овако је, наиме, написано у Књизи пророка Исаије: „Глас једног пустињом одзвања: 'Пут Господњи приправите; друмове за њега поравнајте. **5** Свака ће се долина испунити, спустиће се свака гора и брежуљак; што је стрмо, постаће равно, што је неравно, постаће глатко, **6** и сваки човек ће видети спасење Божије.'“ **7** Много народа је долазило к Јовану да их крсти, али он им је говорио: „Породе змијски, ко вам је рекао да бежите пред надолазећим гневом [Божијим]? **8** Него, донесите плодове који доказују покајање. И не говорите у себи: 'Аврахам је наш отац!', јер вам кажем да Бог може и од овог камења да подигне децу Аврахаму. **9** Већ је секира спремна да у корену посече дрвета, јер свако дрво које не рађа добар род, одсеца се и баца у ватру.“ **10** Народ га је питao: „Шта онда да чинимо?“ **11** Јован им одговори: „Ко има две кошуље, нека да једну ономе ко нема и ко има храну нека чини слично.“ **12** Дошли су и порезници да се крсте, па су и они упитали Јована: „Учитељу, шта ми да чинимо?“ **13** Јован им рече: „Не узимајте више од онога што је прописано.“ **14** И војници га упитају: „А шта да чинимо ми?“ Јован им одговори:

„Не изнуђујте новац ни од кога и никога лажно не оптужујте, него будите задовољни својом платом.“ **15** У народу се пробудила нада, па су се сви питали о Јовану: „Да није он Христос?“ **16** Јован им свима одговори: „Ја вас крштавам водом, али после мене долази

ће вас крстити Светим Духом и огњем. **17** У његовој руци је лопата да овеје своје гумно и да сабере жито у своју житницу, а плеву ће спалити неугасивим огњем.“ **18** Јован је и на много других начина подстицао народ и навештавао Радосну вест. **19** А Јован је јавно прекоревао и тетрарха Ирода, због тога што је овај живео са Иродијадом, женом свога брата, и због свих злодела која је починио. **20** На све то, Ирод је додао још једно злодело: бацио је Јована у тамницу. **21** Пошто се крстio сав народ, крстio се и Исус. Док се молио, отворе се небеса, **22** те Дух Свети сиђе на њега у облику голуба. Тада се зачуо глас са неба: „Ти си Син мој вољени, ти си ми сва радост!“ **23** Исус је имао око тридесет година када је почeo да делујe. Свет је мислио да је он био Јосифов син, а потомак: Илијев, **24** Мататов, Левијев, Мелхијев, Јанејев, Јосифов, **25** Мататијин, Амосов, Наумов, Елијев, Нангејев, **26** Мататијин, Симеинов, Јосихов, Јодин, **27** Јохананов, Рисин, Зоровавељов, Салатилов, Ниријев, **28** Мелхијев, Адијев, Косамов, Елмадамов, Иров, **29** Исусов, Елијев, Јоримов, Мататов, Левијев, **30** Симеунов, Јудин, Јосифов, Јонамов, Елијакимов, **31** Мелејин, Менин, Мататин, Натанов, Давидов, **32** Јесејев, Овидов, Возов, Салин, Насонов, **33** Аминадавов, Админов, Арнијев, Еронов, Фаресов, Јудин, **34** Јаковљев, Исаков, Аврахамов, Тарин, Нахоров, **35** Серухов, Рагавов, Фалеков, Еверов, Салин, **36** Каинамов, Арфаксадов, Симов, Нојев, Ламехов, **37** Матусалин, Енохов, Јаредов, Малалеилов, Каинамов, **38** Еносов, Ситов, Адамов, Божији.

4 Исус се, испуњен Светим Духом, вратио са Јордана и Дух га је водио по пустињи. **2** Тамо га је ђаво искушавао четрдесет дана. Пошто за то време није ништа јео, на крају је огладнео. **3** Тада му ђаво рече: „Ако си Син

4 Иисус му рече: „[У Писму] је написано: 'Неће кажем: ниједан пророк се није прославио у човек живети само од хлеба.'“ 5 [Ђаво] га свом завичају. 25 Будите уверени да је било одведе на неко високо место и у трену му много удовица у време [пророка] Илије у показа сва светска царства, 6 рекавши му: Израиљу, кад небо није давало кишу три „Даћу ти власт над свим овим царствима године и шест месеци и кад је настала и сву њихову славу, јер је то мени предато глад у целој земљи. 26 Ипак, Бог је послао и ја га дајем коме хоћу. 7 Све ће ово бити Илију само удовици у Сарепти сидонској. твоје, само ако се поклониш преда мном.“ 8 27 А у време пророка Јелисеја било је у Иисус му одговори: „[У Писму] је написано: Израиљу много губаваца, али ниједан није 'Господу Богу своме клањај се, и њему био излечен од губе, осим Намана Сирца.“ једином служи.“ 9 Онда га је [ђаво] одвео 28 Сви у синагоги ускршћеше од беса на ове у Јерусалим, поставио га на врх храма и речи. 29 Онда се подигну и одведу га изван рекао му: „Ако си Син Божији, баци се са града до руба брда на коме је њихов град овога места доле 10 јер је написано: 'Он ће саграђен, с намером да га баце доле. 30 Али заповедити својим анђелима да те чувавај.' Иисус прође између њих и оде. 31 Затим је 11 И: 'Они ће те понети на својим рукама, сишао у Кафарнаум, град у Галилеји. Тамо да ногом не би о камен запео.'“ 12 Иисус је суботом поучавао народ. 32 Људи су били му одговори: „И ово пише: 'Не искушавај задивљени његовим учењем, јер је његова Господа, Бога свога.'“ 13 Кад је завршио са порука имала силу. 33 У синагоги је био неки сваким искушењем, ђаво га је оставио за човек опседнут нечистим духом. Он крикну неко време. 14 Иисус се вратио у Галилеју у веома гласно: 34 „Хеј, шта ти имаш са нама, сили Духа, и глас о њему се раширио по Иисусе Назарећанине?! Ја знам ко си ти: свети целом оном крају. 15 А [Иисус] је поучавао по Божији [посланик]!“ 35 Иисус му припреди и њиховим синагогама, и сви су га хвалили. заповеди: „Уђути и изађи из човека!“ 36 Дошао је и у Назарет, где је одрастао. У дух обори човека на земљу пред свима, те суботу, по свом обичају, оде у синагогу. изађе из њега не наудивши му. 36 Људи су се Устao је да чита [из Светог писма]. 17 Дали су нашли у чуду, говорећи један другом: „Какво му Књигу пророка Исаје. Он развије свитак је ово учење? Он влашћу и силом заповеда и нађе место где пише: 18 „Дух је Господњи нечистим духовима и они излазе!“ 37 Глас о нада мном; он ме је помазао да јавим Иисусу раширио се по целом том крају. 38 Радосну вест понизнима. Он ме посла да Отишавши из синагоге, дошао је у Симонову навестим сужњима ослобођење, а слепима кућу. Пошто је Симонову ташту свладала повратак вида, да ослободим потлачене 19 и јака грозница, замоле [Иисуса] да јој помогне. да најавим годину помиловања Господњег.“ 39 Иисус се наднео над њом и наредио да 20 Онда је замотао свитак књиге, вратио је грозницу престане. Грозница је престала а послужитељу и сео. Очи свију у синагоги ташта је затим устало и послуживала их. 40 биле су упрте у њега. 21 Затим рече пред Када је сунце било на заласку, народ је пред свима: „Данас су се, на ваше уши, испуниле њега довоје своје немоћне, који су боловали ове [речи] Писма.“ 22 Сви су потврђивали и од разних болести. Иисус је положио своје дивили се умилним речима које су силазиле руке на свакога од њих и излечио их. 41 И са његових усана. Говорили су: „Није ли он зли духови су из многих излазили, вичући Јосифов син?“ 23 А Иисус им рече: „Ви ћете ми „Ти си Син Божији!“ Он им је онда строго свакако рећи ову пословицу: 'Лекару, излечи брањио да ником не говоре, јер су знали да самога себе. Учини и овде у свом завичају је он Христос. 42 Када је свануло, [Иисус] оде чуда за која смо чули да си их учинио у на неко пусто место. Међутим, народ га је Кафарнауму.“ 24 Иисус настави: „Заиста вам тражио. Дошли су к њему и задржавали га

да не оде од њих. **43** [Исус] им рече: „Треба и се повлачио на усамљена места и молио се другим градовима да проповедам Радосну **17** Једнога дана је [Исус] поучавао. Тамо су вест о Царству Божијем, јер сам због тога седели и неки фарисеји и учитељи Закона послат.“ **44** И тако је проповедао по јудејским који су дошли из свих места у Галилеји, синагогама.

5 Једном је Исус стајао крај Генисаретског језера. Народ се око њега гурао да чује реч Божију. **2** Тада је [Исус] спазио две лађице које су стајале уз обалу. Рибари нису били у њима, него су испирали мреже. **3** Ушао је у једну од њих која је припадала Симону и замолио га да отисне мало лађицу од обале. Онда је сео у лађицу и поучавао народ. **4** Кад је престао да говори, рекао је Симону: „Отисни се на пучину, па тамо баците мреже за лов.“ **5** Симон му одговори: „Учитељу, целу ноћ смо се трудили и ништа нисмо уловили. Али кад ти кажеш, бацију мреже.“ **6** Када су то учинили, извукли су толико риба, да су мреже почеле да се цепају. **7** Још су махнули и друговима у другој лађици да дођу и помогну им. Напунили су обе лађице толико да умalo не потонуше. **8** Кад то виде Симон Петар, паде на колена пред Исусом и рече: „Господе, иди од мене јер сам грешан човек!“ **9** Страх је, наиме, обузeo и њега и оне који су били са њим, због количине риба које уловише. **10** Исто је било и са Заведејевим синовима, Јаковом и Јованом, Симоновим друговима. Исус рече Симону: „Не плаши се! Од сада ћеш ловити људе.“ **11** Кад су извукли чамце на обалу, оставили су све и кренули за њим. **12** Једном, док је [Исус] био у неком граду, дошао је један човек сав у губи. Кад је видео Исуса, пао је пред њим ничице и замолио га: „Господе, ако хоћеш, можеш да ме очистиш.“ **13** [Исус] испружи руку и дотаче га, рекавши: „Хоћу, буди чист!“ Губа са њега нестаде истог тренутка. **14** [Исус] му онда нареди: „Не говори никоме о овоме, него иди и покажи се свештенику, па принеси жртву за очишћење, коју је Мојсије прописао, да се њима пружи доказ.“ **15** Ипак, глас о Исусу се проноeo још више, тако да је много народа долазило к њему да га слуша и да их он излечи од болести. **16** Али, [Исус]

се повлачио на усамљена места и молио се. **17** Једнога дана је [Исус] поучавао. Тамо су седели и неки фарисеји и учитељи Закона који су дошли из свих места у Галилеји, синагогама. **18** Јудеји и из Јерусалима. А Господња сила је била тамо да би он лечио. **19** Уто неки људи на носилима донеше једног одузетог човека. Хтели су да га унесу и положе пред Исуса, **20** или то нису могли због мноштва. Међутим, они се попну на кров, уклоне црепове, па га са постељом спусте наспред собе, право пред њега. **21** Исус, видевши њихову веру, рече: „Пријатељу, оправштају ти се твоји греси!“ **22** Зналци Светог писма и фарисеји почеше да умују у себи, говорећи: „Ко је овај богохулник? Ко може да оправша грехе осим самог Бога?“ **23** Исус је знао о чему они умују, па им је рекао: „Зашто овако размишљате у срцу? **24** Шта је лакше рећи: 'Твоји греси су опроштени', или: 'Устани и ходај?' **25** Али да знate: Син Човечији има власт да на земљи оправша грехе.“ Онда рече одузетоме: „Теби кажем: устани, узми своја носила и иди својој кући!“ **26** Човек одмах устаде са своје постеље и оде кући славећи Бога. **27** Сви су били усхићени, славили су Бога и пуни страха говорили: „Данас смо видели невероватне ствари!“ **28** Касније, када је изашао, видео је порезника по имену Левије како седи на месту за прикупљање пореза. Исус му рече: „Пођи за мном!“ **29** Он остави све, устане и пође за њим. **30** Левије је, затим, у својој кући приредио велику гозбу у његову част. Тамо је заједно са њима за трпезом било много порезника и других људи. **31** А фарисеји и зналци Светог писма су приговарали његовим ученицима, говорећи: „Зашто једете и пијете с порезницима и [другим] грешницима?“ **32** Иисус им одговори: „Лекар не треба здравима него болеснима. **33** Ја нисам дошао да позовем праведнике на покајање, већ грешнике.“ **34** Они му рекоше: „Јованови ученици често посте и моле се, а исто чине и фарисејски; ипак, твоји једу и пију.“ **35** Иисус им рече: „Зар можете силити сватове да посте док је младожења са њима?

35 Ипак, доћи ће дани када ће им отети Јована, Филипа и Вартоломеја, 15 Матеја и младожењу, па ће тада постити.“ 36 Иисус им Тому, Јакова Алфејева и Симона прозваног још исприча причу: „Нико не прави закрпу Зилот, 16 Јуду Јаковљевог и Јуду Искариота, од нове одеће да би је ставио на стару, јер који је постао издајник. 17 Онда је сишао са тиме цепа нову одећу, а ни старој одећи њима и зауставио се на једној висоравни, не пристаје закрпа од нове. 37 Такође, нико Ту се окупило мноштво његових ученика и не улива ново вино у старе мехове, јер ће много света из целе Јудеје, из Јерусалима и мехови попутати од врења новога вина, па из тирског и сидонског приморја, 18 који су ће [вино] истећи, а мехови пропасти. 38 Зато дошли да га чују и да се излече од својих се ново вино мора сипати у нове мехове. 39 болести. Исцелјивали су се и они који су Али, нико ко је пио старо [вино], не жели били опседнути нечистим духовима. 19 ново, јер каже: 'Старо је боље.'“

6 Једне суботе је [Иисус] пролазио кроз житна поља. Његови ученици су тргали класе, трли га рукама и јели. 2 Тада неки фарисеји рекоше: „Зашто чините оно што не сме да се чини суботом?“ 3 Иисус им одговори: „Нисте ли читали шта је Давид учинио када је огладнео, он и његови пратиоци? 4 Он је ушао у Дом Божији, узео посвећене хлебове и јео их, а онда их је дао својим пратиоцима. Те хлебове нико не сме да једе осим свештеникâ.“ 5 Онда рече: „Син Човечији је Господар суботе.“ 6 Једне суботе је ушао у синагогу и поучавао. Тамо је био неки човек коме је усахла десна рука. 7 А зналици Светог писма и фарисеји су мотрили на њега хоће ли лечити у суботу, да би нашли разлог да га оптуже. 8 Но, како је знао шта они мисле, рекао је човеку с усахлом руком: „Устани и стани на средину!“ Човек устане и стане. 9 Иисус их онда упита: „Питам вас: да ли је суботом дозвољено чинити добро или зло? Спасити живот или га уништити?“ 10 Погледавши их све наоколо, рече човеку: „Испружи своју руку!“ Он учини тако и рука му поново постаде здрава. 11 А они, ван себе од гнева, почеше да се договарају шта би могли да учине Иисусу. 12 У оне дане [Иисус] се успео на једну гору да се моли и тамо провео целу ноћ молећи се Богу. 13 Кад је свануло, позвао је своје ученике и од њих изабрао дванаесторицу, које је назвао апостолима: 14 Симона, коме је дао име Петар, и његовог брата Андрију, Јакова и

Сав народ је покушавао да га дотакне, јер је сила излазила из њега и све лечила. 20 Тада је погледао своје ученике и рекао: „Блажени сте ви сиромашни, јер је ваше Царство Божије. 21 Блажени сте ви који сада гладујете, јер ћете се наситити. Блажени сте ви који сада плачете, јер ћете се смејати. 22 Блажени сте када вас људи омрзну, када вас врећају и прогласе вас злима, ради Сина Човечијег. 23 Радујте се тада и ликујте, јер, ево, велика вас награда чека на небу. Њихови преци су исто тако поступали с пророцима. 24 Али, јао вама богатима, јер сте примили своју утеху! 25 Јао вама који сте сад сити, јер ћете гладовати! Јао вама који сад смејете, јер ћете жалити и плакати! 26 Јао вама ако људи о вами лепо говоре, јер су тако њихови преци говорили о лажним пророцима! 27 А вами који слушате, говорим: волите своје непријатеље и исказујте добочинство онима који вас mrзе. 28 Благосиљајте оне који вас проклињу и молите се за оне који вас врећају. 29 Ако те неко удари по једном образу, окрени му и други, а ономе који ти узима ортач, дај и кошуљу. 30 Дај свакоме који тражи од тебе, и не тражи од онога који узима од тебе да ти врати. 31 Како хоћете да људи чине вама, чините тако и ви њима. 32 Јер ако волите оне који вас воле, какав благослов примате? И грешници воле оне који њих воле. 33 И ако чините добро само онима који вама чине добро, какав благослов примате? То исто чине и грешници. 34 Ако позајмљујете само онима од којих се надате да ће вам вратити, какав благослов примате?

35 Дакле, волите своје непријатеље, чините **7** Кад је завршио своје беседе пред народом, им добро, и дајте на зајам не очекујући оде у Кафарнаум. **2** Тамо је један [римски] ништа. Тада ће ваша награда бити велика и капетан имао неког слугу кога је веома бићете синови Светишињега, јер он је благ ценио. Тај слуга је био болестан и на умору. **3** према незахвалним и злима. **36** Будите Када је чуо за Исуса, послао је к њему јудејске милосрдни, јер је и Отац ваш милосрдан. старешине да га замоле да дође и исцели **37** И не осуђујте, па нећете бити осуђени. његовог слугу. **4** Кад су они дошли к њему, Опраштајте и биће вам опроштене. **38** Дајте усрдно су га молили: „Он заслужује да му то и биће вам дано. Пуна мера, набијена, учиниш, **5** јер воли наш народ и саградио нам стресена, препуна, даће вам се у наручје. је синахогу.“ **6** Исус пође са њима. Када је већ Јер каквом мером мерите, онаквом мером био надомак куће, капетан посла пријатеље ће се одмерити и вама.“ **39** Тада им [Исус] са поруком: „Господе, не труди се, јер нисам исприча ову причу: „Може ли слепац да достојан да дођеш под мој кров. **7** Зато нисам води слепца? Неће ли обојица упасти у јаму?“ сматрао себе достојним да дођем пред тебе. **40** Ученик није изнад свога учитеља. Сваки Али, ти само реци реч, па ће оздравити мој ученик, наиме, када се изучи биће исти као слуга. **8** Ја, наиме, имам војнике који су и његов учитељ. **41** Зашто видиш трун у ми потчињени, па кад кажем једном: 'Иди оку брата свога, а не примећујеш балван у тамо!', он оде; и другоме: 'Дођи!', он дође. И своме оку? **42** Како можеш да кажеш своме слузи кад кажем: 'Уради ово!', он уради.“ **9** брату: 'Брате, дај да ти извадим трун из Кад је Исус чуо ово, задивио се, па се окренуо ока', а не видиш балван у властитом оку? према народу који је ишао за њим, и рекао: Лицемер! Најпре извади балван из свога „Кажем вам да ни међу Израиљцима нисам ока, а онда гледај како да извадиш трун из нашао овакву веру!“ **10** Кад су се изасланици ока свога брата. **43** Ниједно добро дрво не вратили кући, нашли су слугу здравог. **11** рађа лош род, нити лоше дрво рађа добар Исус затим оде у град који се звао Наин. род. **44** Свако се дрво, наиме, познаје по свом С њим су ишли његови ученици и много плоду. Смокве се не беру с трња, нити се света. **12** Кад је стигао пред градска врата, грожђе бере с купине. **45** Добар човек износи баш тада су износили мртвача, сина јединца добро из ризнице свога доброг срца, а зао у мајке која је била удовица. Са њом је човек износи зло из [riznici] свога злог било и много људи из града. **13** Кад ју је [срца], јер његова уста говоре оно чиме је Господ видео, сажалио се на њу и рекао јој: срце испуњено. **46** Зашто ме зовете 'Господе, „Не плачи.“ **14** Онда је пришао мртвачком Господе!, а не чините оно што говорим? сандуку и дотакао га. Носиоци стадоше. **47** Показаћу вам какав је сваки човек који Тада [Исус] рече: „Младићу, теби говорим, долази к мени, слуша моје речи и извршава устанци!“ **15** Мртвац устане и почне да говори. их. **48** Он је као онај који гради своју кућу, [Исус] га предаде његовој мајци. **16** Страх је па копа дубоко и постави темељ на камену. обузeo све присутне, те су дали хвалу Богу, Кад дође поплава и навали бујица на ту говорећи: „Велики пророк се појавио међу кућу, не може да је пољуља, јер је добро нама!“ и: „Бог је походио свој народ!“ **17** саграђена. **49** А ко је чуо, а није извршио, тај Глас о овоме што је [Исус] учинио раширио је као човек који је саградио кућу на земљи, се по целој Јудеји и околним крајевима. а није поставио темељ. Бујица је навалила **18** Јован су његови ученици обавестили на њу и она се одмах срушила. Та кућа се о свему овоме. Тада Јован позва двојицу сruшила до темеља.“ **19** и посла их Господу, да својих ученика **19** и посла их Господу, да га питају: „Јеси ли ти онај који треба да дође или да чекамо другога?“ **20** Дошавши к

Исусу, рекоше: „Јован Крститељ нас је послао жена, позната у граду по својој грешности, теби, и пита: 'Јеси ли ти онај који треба да сазна да је [Исус] у фарисејовој кући. Она дође или да чекамо другога?'“ 21 [Исус] је донесе посуду од алабастра с мирисним баш тада излечио многе од болести, мука и уљем, 38 па се плачући саже до Исусових злих духова, и вратио вид многим слепима. ногу. Сузама је квасила његове ноге и онда 22 Онда им је одговорио: „Идите и јавите их косом брисала. Љубила је његова стопала Јовану шта сте видели и чули: слепи гледају, и мазала их мирисним уљем. 39 А фарисеј хроми ходају, губави се чисте, глуви чују, који га је позвао, када је то видео, рече у мртви се враћају у живот, сиромашнима себи: „Да је он пророк, знао би да је жена се проповеда Радосна вест. 23 Блажен је што га се дотиче грешница.“ 40 Исус му се онај ко се не поколеба због мене.“ 24 Кад су обрати: „Симоне, хоћу да ти кажем нешто.“ Јованови гласници отишли, Исус је почeo да „Кажи, учитељу“ – одговори он. [Исус рече:] говори народу о Јовану: „Зашто сте изашли у 41 „Два човека су дуговао истом зајмодавцу. пустињу? Да видите како ветар љуља трску? Један је дуговао пет стотина сребрњака, а 25 Шта сте, дакле, изашли да видите? Човека други педесет. 42 Пошто нису имали да обученог у раскошну одећу? Ево, ти који врате, зајмодавац им обојици отпише дуг. носе скupoцену одећу, живе у раскоши на Који ће га, дакле, од њих више волети?“ 43 царским дворовима. 26 Према томе, шта сте Симон одговори: „Рекао бих, онај коме је очекивали да видите? Пророка? Да, кажем отписао већи дуг.“ Исус му рече: „Добро си вам, он је и више него пророк. 27 То је онај просудио.“ 44 Онда се окренуо према жени и о коме је писано: 'Ево, шаљем посланика рекао Симону: „Видиш ли ову жену? Када свога испред твога лица, који ће ти пут сам дошао у твоју кућу, ти ми ниси дао воде приправити.' 28 Кажем вам да међу људима да оперем ноге, а она је сузама наквасила рођенима од жена није нико славнији од моје ноге и својом косом их обрисала. 45 Јована, али и најнезнатнији међу [народом] Ниси ме поздравио пољупцем; а она, откако Царства Божијег, славнији је од њега.“ 29 Сви сам дошао, не престаје да ми љуби ноге. 46 људи и порезници који су слушали Исуса Ни главу ми ниси намазао уљем, а она је прихватили су захтеве Божије праведности, мирисним уљем намазала моје ноге. 47 Зато тиме што су дали да их Јован крсти. 30 Али ти кажем: она је показала много љубави фарисеји и зналци Светог писма одбацише зато што су јој опроштени многи греси. А што је Бог наумио за њих, и нису дали да коме је мало опроштено, тај мало воли.“ 48 их Јован крсти. 31 [Исус настави]: „С ким ћу А жени рече: „Опраштам ти грехе.“ 49 Они упоредити људе овог нараштаја? Коме ли који су били окупљени за столом, почеше да су слични? 32 Они су слични деци која седе говоре у себи: „Ко је овај да опрашта грехе?“ на тргу и довикују једна другој: 'Свирали 50 Исус рече жени: „Спасла те је твоя вера. смо вам, а ви нисте играли, јадиковали смо, Иди с миром.“

а ви нисте плакали!“ 33 Дошао је, наиме, Јован Крститељ, који пости и не пије вино, а ви кажете: 'Опсаднут је злим духом.' 34 Дошао је Син Човечији, који једе и пије, а ви кажете: 'Гледај изјелице и пијанице, пријатеља порезника и грешника!' 35 Ипак, мудрост доказују сви они који је прихватијају.“ 36 Једном приликом неки фарисеј замоли Исуса да обедује са њим. [Исус] је дошао у кућу и заузео место за столом. 37 А нека

8 После овога, [Исус] је обишао градове и села објављујући и проповедајући Радосну вест о Царству Божијем. С њим су била и Дванаесторица, 2 и неке жене које су биле излечене од злих духова и болести: Марија Магдалена, из које је изашло седам злих духова, 3 Јована, жена Хузе, Иродовог управитеља двора, Сузана, и многе друге које су им помагале од своје имовине. 4 Народ

је и даље долазио Исусу из свакога града. реч и извршују је.“ **22**Једног дана је [Исус] Када се окупило мноштво света, [Исус] им ушао у бродић са својим ученицима и рекао исприча причу: **5** „Изађе сејач да сеје своје им: „Хајдемо на другу страну језера!“ Они семе. И како је сејао, нека зрна су пала крај оду. **23**Док су пловили, [Исус] заспа. Подиже пута, те га људи изгaze и птице га позобају. се бура на језеру, тако да се чамац пунио **6**Друго је пало на камен. Оно је никло, али водом, те су били у опасности. **24**Његови се осушило, јер није имало влаге. **7**Треће ученици му приђу и пробуде га, говорећи: је пало међу трње. Али трње је израсло „Учитељу, учитељу, пропадамо!“ [Исус] се заједно са њим и угушило га. **8**Четврто је подиже, па заповеди ветру и таласима, те се пало на добру земљу. Оно је никло и родило они смирише и настаде тишина. **25**Онда им стоструко.“ [Исус] је завршио речима: „Ко рече: „Где вам је вера?“ А они су, уплашени има уши, нека слуша!“ **9**Његови ученици и зачуђени, говорили један другом: „Ко су га питали за значење приче. **10**Он им је овај што заповеда ветровима и води, рече: „Вама је дано да сазнате тајне Царства те му се покоравају?“ **26**Допловили су до Божијег, а осталима се говори у причама, да гедаринске области, који се налази насупрот 'гледајући не виде и слушајући не разумеју.' Галилеји. **27**Када се искрцао на суво, спрео га **11**А ево шта прича значи: сeme је Божија реч. је неки човек из града, који је био опседнут **12**Сeme које је пало крај пута – то су они који злим духовима. Он се дуго није облачио и су реч чули, али долази ђаво и односи реч из није живео у кући, него по гробовима. **28**њиховог срца, да не би поверовали и били Када је видео Исуса, повикао је, пао пред спасени. **13**Сeme које је пало на камен – то су њега, и рекао веома гласно: „Шта хоћеш они који чим чују реч, с радошћу је примају. од мене, Исусе, Сине најузвишенијег Бога? Али [пошто реч] није ухватила корена у Молим те, немој да ме мучиш!“ **29**[Исус] је, њима, неко време верују, па кад наступи наиме, заповедио нечистом духу да изађе час искушења, они отпадају. **14**Сeme које из човека, јер га је одавно обузeo. Њега је пало међу трње – то су они који слушају су морали да везују ланцима и оковима и [реч], али их бриге, богатство и животна да га чувају, али би он покидао окове, и задовољства постепено гуше, те не доносе зли дух га је терао на пуста места. **30**Исус зрео род. **15**А сeme које је пало на добро тле га упита: „Како ти је име?“ Он одговори: – то су они који слушају реч и задржавају је „Легија!“, јер је много злих духова ушло у у добром и племенитом срцу, те постојано њега. **31**Они су преклињали Исуса да им доносе род. **16**Нико не пали светиљку да **не заповеди да оду у бездан.** (Abyssos g12) **32**би је покрио посудом, нити да би је ставио А ту у близини, на једно падини, пасло је под кревет, него је ставља на свећњак да би велико крдо свиња. [Зли духови] замоле они који улазе видели светлост. **17**Јер нема Исуса да им дозволи да иду у свиње. [Исус] тога што је тајно, а да се неће открити, нити им је то дозволио. **33**Тада су зли духови има чега што је прикривено, а да се неће изашли из човека, ушли у свиње, па се крдо сазнати и обелоданити. **18**Зато, пазите како сјурило низ обронак у језеро и подавило се. слушате, јер онај ко има, њему ће се додати, **34**Кад су свињари видели шта се догодило, а од онога који нема, узеће се и оно што разбежали су и јавили то људима у граду мисли да има.“ **19**Дошли су и Исусова мајка и по селима. **35**Људи изађу да виде шта и браћа да га виде, али нису могли да дођу се десило. Кад су дошли к Исусу, нашли су до њега од много народа. **20**Јавили су му: „Ту човека који је био опседнут злим духовима, напољу су твоја мајка и твоја браћа и хоће да како седи до Исусових ногу, одевен и при те виде.“ **21**[Исус] им одговори: „Моја мајка здравој памети. То их је уплашило. **36**и моја браћа су они који слушају Божију Очевици су испричали другима како је

[Исус] исцелио опседнутог. **37** Становници једе. **56** Њени родитељи су били запаљени, из читавог гедаринског краја су га молили али им [Исус] заповеди да ником не говоре да оде, јер су се веома уплашили. [Исус] шта се дододило.

уђе у бродић и врати се. **38** А човек, из кога су изашли зли духови, замолио га је да остане са њим, али га је [Исус] отпремио, рекавши: **39** „Врати се својој кући и испричай шта ти је Бог учинио.“ Он оде, те је по целом граду говорио шта му је Исус учинио. **40** Када се Исус вратио на другу обалу језера, народ га је срдечно дочекао, јер су га сви очекивали. **41** Дође и неки човек који се звао Јаир, старешина синагоге. Он клекну пред Исуса и замоли га да дође у његов дом. **42** Он је, наиме, имао ћерку јединицу од дванаест година, која је била на самрти. Док је [Исус] ишао, народ се гурао око њега. **43** Ту је била и нека жена која је дванаест година боловала од крварења. Она је сав свој иметак потрошила на лекаре, али ниједан није могао да је излечи. **44** Она му приђе с леђа и дотаче руб његове одеће. Крварење одмах престаде. **45** Исус упита: „Ко ме је дотакао?“ Како су сви порицали, Петар одговори: „Учитељу, то се народ око тебе гура!“ **46** Али Исус рече: „Неко ме је дотакао, јер сам осетио да је сила изашла из мене.“ **47** Видевши да није остала непримећена, жена иступи дрхтећи, те паде начице пред њега, и рече пред свим народом зашто га је дотакла и како је одмах оздравила. **48** [Исус] јој онда рече: „Ћерко, твоја те је вера исцелила; иди с миром.“ **49** Док је он још говорио, неко дође из куће Јаира, старешине синагоге, и рече Јаиру: „Твоја ћерка је умрла, не мучи више учитеља.“ **50** Исус је то чуо, па је рекао Јаиру: „Не бој се, само веруј, и биће исцелена.“ **51** Када је дошао у кућу, никоме није дозволио да уђе унутра с њим, осим Петра, Јована, Јакова и девојчицких родитеља. **52** Сви су плакали и нарицали за њом. [Исус] рече: „Не плачите, није умрла, него спава.“ **53** Сви су му се смејали, јер су знали да је умрла. **54** [Исус] узе њену руку и повика: „Девојчице, устани!“ **55** Њен дух се врати, те она одмах устаде, а [Исус] заповеди да јој дају нешто да

9 [Исус] сазва Дванаесторицу и даде им силу и власт над свим злим духовима и да исцељују болести. **2** Послао их је да навешћују Царство Божије и да лече. **3** [Исус] им рече: „Не носите ништа са собом на пут: ни штап, ни врећу, ни хлеб, ни новац, нити треба да имате два паре одеће. **4** У коју кућу уђете, у њој и останите, све док не одете из тог места. **5** А ако вас људи не приме, изиђите из тог града, отресите прашину са својих ногу. То ће бити доказ против њих.“ **6** Они су затим отишли, па су проповедали Радосну вест по селима и лечили посвуда. **7** Кад је Ирод четверовласник чуо о свему што се дogaђа, био је потпуно збуњен, јер су неки говорили да је то Јован Крститељ устао из мртвих. **8** Други су, опет, говорили да се то пророк Илија појавио, а трећи да се неки од древних пророка вратио у живот. **9** Ирод је на то рекао: „Јовану сам ја одрубио главу; али ко је тај о коме чујем такве ствари?“ И настојао је да види Исуса. **10** Кад су се апостоли вратили, испричали су Исусу какве су ствари учинили. [Исус] их је онда повео и повукао се у осаму према граду по имениу Витсаида. **11** Међутим, народ је то сазнао, па је кренуо за њим. [Исус] их је прихватио и говорио им о Царству Божијем и излечио оне којима је било потребно излечење. **12** Када је дан био на измаку, пришла су му Дванаесторица и рекла му: „Отправи народ, да би могли да оду до оближњих села и засеока да нађу преноћиште и храну, јер смо овде на пустом месту.“ **13** [Исус] им рече: „Дајте им ви да једу.“ Они одговоре: „Ми имамо само пет хлебова и две рибе. Да одемо да купимо храну за сав овај народ?“ **14** (Било је око пет хиљада мушкараца.) Онда [Исус] рече својим ученицима: „Сврстајте народ у групе од по педесет, па нека поседају.“ **15** Они тако учинише, те сви поседаше. **16** [Исус] је узео пет хлебова и две рибе,

погледао према небу и изрекао благослов. три сенице: једну теби, једну Мојсију и једну Потом је разломио хлеб и давао ученицима Илији.“ Он, наиме, није знао шта говори. да изнесу пред народ. 17 Сви су јели и 34 Док је Петар још говорио, дође облак и наситили се, а ученици су покупили још заклони их. Ученици су били уплашени кад дванаест котарица преосталог [хлеба]. 18 их је облак наткrio. 35 Тада дође глас из Једном приликом, када се [Исус] сам молио, облака, говорећи: „Ово је мој изабрани Син. са њиме су били и његови ученици. Питао њега слушајте!“ 36 Када је глас утихнуо, их је: „Шта се у народу говори: ко сам ја?“ 19 Исус је поново био сам. А ученици су ћутали Они одговорише: „Једни кажу да си Јован и тих дана никоме нису јављали ништа Крститељ, други да си Илија, а трећи да је од онога што су видели. 37 Следећег дана, то неки од пророка из прошlostи устао из када су сишли са горе, много света му је мртвих.“ 20 Исус их упита: „А шта ви кажете: кренуло у сусрет. 38 Један човек из народа ко сам ја?“ Петар одговори: „[Ти си] Христос повика: „Учитељу, обазри се на мoga сина; Божији.“ 21 Исус им строго заповеди да то то ми је јединац. 39 Ево, спопада га [зао] дух, никоме не говоре. 22 Још им је рекао: „Син те одједном виче, тресе га и детету pena Човечији мора много да пропати. Њега ће пође на уста. Не пушта га док га не иссрпи. одбацити старешине, водећи свештеници и 40 Молио сам твоје ученике да га изгнају, зналици Светог писма. Биће убијен, али ће али они нису могли.“ 41 Исус одговори: „О, васкрснути трећег дана.“ 23 Онда је свима неверни и изопачени роде, докле ћу још рекао: „Ко хоће да иде за мном, нека се бити са вама и подносити вас? Доведи свога одрекне себе самог и нека узме свој крст сина овамо!“ 42 Док је дечак долазио, зли дух свакога дана, па нека ме следи. 24 Јер, ко га обори на земљу тресући га. Исус заповеди хоће да спасе свој живот, изгубиће га, а нечистом духу, исцели дечака и предаде ко ради мене изгуби свој живот, тај ће га га његовом оцу. 43 Сви су били задивљени спаси. 25 Шта вреди човеку да задобије и сав Божијим величанством. Док су се сви још свет, а самога себе изгуби или себи науди? дивили свему што је учинио, [Исус] рече 26 А ко се застиди мене и мојих речи, и Син својим ученицима: 44 „Добро слушајте што Човечији ће се постидети њега када буде вам кажем: Син Човечији ће бити предат дошао у својој слави, и у слави свога Оца и са људима у руке.“ 45 Но, они нису разумели светим анђелима. 27 Заиста вам кажем: међу те речи, јер је било скривено од њих, те онима који стоје овде има неких који неће нису могли да схвate, а бојали су се да га искusити смрт док не виде Царство Божије.“ питаяј о томе. 46 Међу ученицима се поведе 28 А око осам дана након што је рекао ово, расправа о томе ко је највећи међу њима. 47 повео је Петра, Јована и Јакова и попео се Но Исус, знајући о чему они размишљају у на гору да се моли. 29 Док се молио, његово себи, узе једно дете, постави га поред себе, лице се изменило, а његова одећа постала 48 па им рече: „Ко прихвата ово дете у моје бела и сјајна. 30 Уто се појавише два човека, име, мене прихвата, а ко мене прихвата, па су разговарали са њим. То су били Мојсије прихвата онога који ме је послao. Ко је и Илија, 31 који су се указали у [небеској] најмањи међу вама, тај је највећи.“ 49 Јован слави. Говорили су о Исусовој смрти, коју је му рече: „Учитељу, видели смо једног човека требало да поднесе у Јерусалиму. 32 Али, како у твоје име истерује зле духове. Ми смо Петра и његове пријатеље савлада сан. Кад су му то забранили, зато што не иде са нама.“ се пробудили, угледали су [Исуса у] његовој 50 Исус му рече: „Немојте му бранити, јер слави и два човека како стоје са њим. 33 ко није против вас, за вас је.“ 51 Када је Када су они одлазили од њега, Петар рече: дошло време да буде вазнет [на небо], [Исус] „Учитељу, добро је да смо овде! Да начинимо одлучи да оде у Јерусалим. 52 Зато је послао

гласнике пред собом. Они оду и дођу у једно онда идите по његовим улицама и говорите: самарјанско село да припреме што му је 11 'Отресамо и прашину која је у вашем потребно. 53 Међутим, мештани га нису граду прионула за наше стопе. Али да знate: примили, зато што је ишао у Јерусалим. 54 приближило се Царство Божије!' 12 Кажем Када су ученици Јаков и Јован видели ово, вам да ће Содоми бити лакше на Судњи дан рекли су: „Господе, хоћеш ли да кажемо да него оном граду. 13 Јао теби, Хоразине! Јао огањ сиђе са неба и уништи их?“ 55 [Исус] се теби, Витсаидо! Јер да су се у Тиру и Сидону окрену, па их прекори [због тога:] „Не знate догодила чуда која су била учињена у вама, каквог сте духа! 56 Син Човечији није дошао одавно би се већ покајали, седећи у кострети да уништи људске душе, него да их спасе.“ и пепелу. 14 Зато ће Тиру и Сидону бити Затим су отишли у друго село. 57 Идући лакше на Судњи [дан] него вама. 15 А ти, путем, неко рече Исусу: „Следићу те куд Кафарнауме, хоћеш ли се до неба уздићи? До год ти будеш пошао!“ 58 Исус му одговори: Света мртвих ћеш се срушити! (Hadēs 986) 16 Ко „Лисице имају јазбине, птице гнезда, а Син вас слуша – мене слуша, и ко вас одбације – Човечији нема где да наслони главу.“ 59 мене одбације, а ко одбације мене – одбације Затим је рекао једном другом: „Пођи за онога који ме је послao.“ 17 А седамдесет мном.“ Но, он рече: „Господе, дозволи ми двојица се вратише и са радошћу рекоште: прво да одем и сахраним оца.“ 60 „Пусти „Господе, и зли духови нам се покоравају нека мртви сахрањују своје мртве – рече му у твоје име!“ 18 Исус им рече: „Гледао сам [Исус] – а ти иди и објављуј Царство Божије.“ Сатану како пада с неба као муња. 19 Ево, дао 61 Трећи рече: „Господе, ја ћу те следити, сам вам власт да газите змије и шкорпије и али ми дозволи да се најпре поздравим са сваку непријатељску силу. Они вам никако својим укућанима.“ 62 А Исус му рече: „Нико неће наудити. 20 Нека вас не радује то што ко се прими плуга, па се окреће натраг, није вам се [зли] дуси покоравају, него што су прикладан за Царство Божије.“

10 После овога је Господ одредио другу седамдесет двојицу ученика и послao их по двојицу пред собом у сваки град и свако место у које је намеравао да дође. 2 Рекао им је: „Жетве је много, а мало радника. Стога се молите Господару жетве да пошаље раднике на своју жетву. 3 Идите! Ја вас шаљем као јагањце међу вукове. 4 Не узимајте са собом ни новчаника, ни торбе, ни обуће. На путу се ни са ким не поздрављајте. 5 Кад улазите у неку кућу, прво реците: 'Мир овој кући!' 6 Ако човек мира живи тамо, ваш мир ће остати на тој кући; а ако не, ваш мир ће се вратити к вама. 7 У тој кући останите и једите и пијте шта год вам дају, јер радник заслужује своју плату. И не прелазите из куће у кућу. 8 Ако се нађете у неком граду и приме вас, једите оно што поставе пред вас. 9 У том месту исцељујте болесне и говорите им: 'Приближило се Царство Божије!' 10 А ако дођете у неки град, па вас не приме,

Исус испуни радошћу по Светом Духу и рече: „Хвалим те, Оче, Господару неба и земље, што си ово сакрио од мудрих и умних, а открио онима [што су као] мала деца. Да, Оче, јер ти је тако било по вољи. 22 Отац ми је све предао; и нико не зна ко је Син осим Оца, и нико не зна ко је Отац осим Сина, и оног коме Син хоће да открије.“ 23 Онда се окренуо према ученицима и само њима рекао: „Блажене су очи, које гледају оно што ви гледате. 24 Кажем вам да су многи пророци и цареви желели да виде оно што ви гледате, али нису видели, и да чују оно што ви слушате, али нису чули.“ 25 Неки зналац Светог писма устаде и упита Исуса, с намером да га искуша: „Учителju, шта треба да чиним да бих баштинио вечни живот?“ (aiōnios g166) 26 [Исус] му одговори: „Шта је записано у Закону? Како то тамо читаш?“ 27 Овај му одговори: „Воли Господа, Бога свога, свим срцем својим, свом душом

својом, свом снагом својом и свим умом говорите: 'Оче, нека се слави име твоје својим, и ближњега свога као самога себе.' свето, нека дође Царство твоје, з хлеб наш **28** Исус му рече: „Добро си одговорио. Чини насушни дај нам сваког дана, **4** и опрости тако и живећеш.“ **29** Али овај, желећи да се нам грехе наше, јер и ми оправштамо сваком оправда, упита Исуса: „Ко је мој ближњи?“ свом дужнику. И не дај да подлегнемо **30** Исус на то рече: „Силазио неки човек искушењу.“ **5** Онда им рече: „Зар ко од вас из Јерусалима у Јерихон и допао у руке има таквог пријатеља, код кога би отишао разбојницима. Они га сваку, претуку, па оду, у по ноћи и рекао му: 'Пријатељу, позајми остављајући га полумртва. **31** Десило се да је ми три хлеба, **6** јер ми је дошао пријатељ с тим путем силазио неки свештеник. Када је пута, а немам шта да изнесем пред њега', видео унесрећеног, наставио је даље. **32** И **7** а пријатељ му одговорио из куће: 'Не неки Левит је пролазио тим путем. Видео узнемирајај ме! Врата су закључана и ја је унесрећеног и наставио даље. **33** Тако сам са својом децом у постељи; не могу је и неки Самарјанин путовао туда. Када да устанем да ти дам.'? **8** Кажем вам, ако је дошао до унесрећеног, погледао га је и и не устане да му да хлеб зато што му је сажалио се над њим. **34** Затим му је пришао, пријатељ, устаће и даће му што му треба прелио његове ране уљем и вином и превио да би сачувао себи образ. **9** Тако и ја вама их. Онда га је ставио на своје магаре, одвео кажем: молите и даће вам се, тражите и до гостионице и побринуо се за њега. **35** наћи ћете, куцајте и отвориће вам се. **10** Јер, Сутрадан је извадио два сребрњака, дао их ко год моли, добија, ко год тражи, налази, гостионичару, и рекао: 'Постарај се за њега, и ко год куца, томе се отвара. **11** Ко је од па ако потрошиш више, доплатићу ти када вас такав отац да сину пружи змију кад се будем враћао.' **36** Шта мислиш: ко је од му овај затражи рибу? **12** Или шкорпију, ове тројице био ближњи ономе што је пао кад затражи јаје? **13** Дакле, када ви, будући разбојницима у руке?“ – [Упита Исус]. **37** Овај зли, умете да дајете добре дарове својој одговори: „Онај који је показао милосрђе деци, колико више ће Отац на небесима према њему.“ Исус му онда рече. „Иди и ти и дати Светога Духа онима који затраже од чини тако.“ **38** Док су путовали, [Исус] сврати њега?“ **14** Једном је [Исус] истеривао злог у неко село. Тамо га је угостила нека жена по духа, узрочника занемелости. Када је зли имену Марта. **39** Она је имала сестру која се дух изашао, глуви човек је проговорио, а звала Марија. Ова друга је села до Господових народ се задивио. **15** Ипак, неки од њих ногу и слушала његово учење. **40** А Марта се рекоше: „Он уз помоћ Веелзевула, главара сва растрчала да га што боље послужи. Она злих духова, истерује зле духове!“ **16** Други приђе и рече: „Господе, зар не мариш што ме су га, опет, искушавали, тражећи од њега је моја сестра оставила да сама послужујем? да им да знак с неба. **17** [Исус] је знао шта Речи јој, стога, да ми помогне!“ **41** Исус јој они мисле, па им је рекао: „Свако царство одговори: „Марта, Марта, исувише се бринеш које се подели унутар себе, опустеће, и и узнемираш, **42** а само је једно потребно. ако се породица разједини, распашиће се. Марија је изабрала бољи део који јој нико **18** Ако је Сатана устао против себе самог, како ће опстати његово царство? Ви, наиме, тврдите да ја уз помоћ Веелзевула изгоним зле духове. **19** Ако ја уз помоћ Веелзевула изгоним зле духове, уз чију помоћ их ваши ученици изгоне? Зато ће вам они судити. **20** Али, ако ја Божијим прстом изгоним зле духове, онда је к вама дошло Царство Божије.

11 Једном приликом се [Исус] молио на неком месту. Кад је завршио, његови ученици му рекоше: „Господе, научи нас да се молимо, као што је и Јован научио своје ученике.“ **2** [Исус] им рече: „Када се молите,

ако ће опстати његово царство? Ви, наиме, тврдите да ја уз помоћ Веелзевула изгоним зле духове. **19** Ако ја уз помоћ Веелзевула изгоним зле духове, уз чију помоћ их ваши ученици изгоне? Зато ће вам они судити. **20** Али, ако ја Божијим прстом изгоним зле духове, онда је к вама дошло Царство Божије.

21 Када јаки човек оружјем чува свој дом, обедује са њим. Исус уђе и заузме место за његова добра су безбедна. **22** Али када неко столом. **38** Фарисеји се зачудише видевши јачи дође и савлада га, он му узима оружје да Исус није прво опрао руке пре обеда. у које се поуздао и дели што је покрао од **39** Господ им рече: „Да, ви фарисеји споља њега. **23** Ко није са мном, против мене је, и чистите чашу и посуђе, а изнутра сте пуни ко са мном не сакупља, тај расипа. **24** Када похлепе и злође. **40** Безумници! Није ли нечисти дух изађе из човека, он тумара по [Бог] који је створио [човекову] спољашњост, безводним mestима тражећи себи покоја. И такође створио и [његову] нутрину? **41** Него, пошто га не налази, каже: 'Вратићу се у свој дајте оно што је изнутра као милостињу, дом, одакле сам изашао.' **25** Када се врати, па ће вам све бити чисто. **42** Јао вама, налази кућу почишћену и уређену. **26** Онда фарисеји, јер дајете десетак од нане и руте и одлази и доводи седам других духови, горих од сваког поврћа, а занемарујете правду и од себе, па уђу и настане се тамо. Човеку љубав Божију! Ово је требало чинити, а оно онда то потоње стање бива горе но што му не изостављати. **43** Јао вама, фарисеји, јер је било прећашње.“ **27** Док је Исус говорио, волите истакнута места у синагогама и да нека жена из народа узвикне: „Блажена вас са уважавањем поздрављају по трговима! мајка која те је родила и дојила!“ **28** А Исус **44** Јао вама, јер сте као необележени гробови рече: „Блаженији су они који слушају реч по којима људи незнјући иду!“ **45** Тада Божију и држе је.“ **29** Како се народ стицао, му зналци Светог писма рекоше: „Учитељу, [Исус] поче да говори: „Овај нараштај је зао кад говориш ове ствари, ти и нас врећаш!“ нараштај; он тражи знак, али му се неће дати **46** [Исус] одговори: „Јао и вама, зналцима други знак, осим знака Јоне. **30** И као што је Светог писма, јер теретите људе једва Јона био знак за Нинивљане, тако ће и Син подношљивим бременима, а сами не mrдате Човечији бити знак за људе овога нараштаја. ни прстом [да им помогнете]! **47** Јао вама, **31** Царица са југа ће се подићи из мртвих на јер подижете споменике пророцима, а ваши Судњи дан са овим нараштајем и оптужиће су их преци побили! **48** Тиме сведочите да га, јер је из далека дошла да чује Соломонову одобравате дела својих предака: они су их мудрост, а ево, овде се збива нешто што побили, а ви им дижете споменике. **49** Зато превазилази Соломона. **32** Нинивљани ће Бог по својој мудрости рече: 'Послаћу им се подићи из мртвих на Судњи [дан] са пророке и apostole; неке ће убити, а неке овим нараштајем и оптужити га, јер су се прогнати.' **50** Стога ће ваш нараштај бити они покајали на Јонину проповед, а ево, сматран кривим за крв свих пророка која се овде [се збива] нешто што превазилази Јону. пролила од почетка света до сада, **51** од крви **33** Нико не пали светиљку да би је ставио Авеља, па до крви Захарије кога су убили на скривено место или под мерицу, већ је између жртвеника и Дома [Господњег]. Да, ставља на свећињак, тако да виде светлост сви кажем вам, ваш нараштај ће се сматрати који улазе. **34** Твоје око је светиљка твоме кривим. **52** Јао вама, зналци Светог писма, телу. Ако је твоје око безазлено, цело твоје јер сте узели кључ знања. Сами нисте ушли, тело је осветљено; ако је твоје око злобно, а спречили сте оне који су хтели да уђу!“ **53** цело твоје тело је у тами. **35** Зато гледај да Кад је Исус отишао оданде, зналци Светог светлост која је у теби не постане тама. **36** писма и фарисеји су се жестоко окомили на Дакле, ако је светлост у целом твом телу, њега, салећући га питањима **54** и вребајући тако да нема ниједног мрачног дела, онда да улове неку реч која би га оптужила. ћеш у потпуности бити осветљен, као кад те светиљка осветљава својим сјајем.“ **37** Док је Исус још говорио, један фарисеј га позва да

12 У међувремену се окупило на хиљаде људи, тако да су газили једни друге.

Тада [Исус] прво поче да говори својим и уживај!“ **20** Али Бог му рече: ’Безумниче! ученицима: „Чувате се фарисејског квасца, Још ноћас ћу узети твоју душу. Кome ли ће који је лицемерје. **21** Нема ничег што је остати оно што си стекао?“ **22** Тако бива са скривено, да се неће открити, нити тајног, сваким који згрђе себи богатство, а пред да се неће дознати. **23** Јер, што сте рекли у Богом је сиромашан.“ **24** Исус рече својим тами, чуће се на светлости дана, и што сте ученицима: „Стога вам кажем: не брините рекли иза затворених врата, разгласиће се се за живот, шта ћете јести, или за тело, шта са кровова. **25** Пријатељи моји, кажем вам, ћете обући, **26** јер је живот вреднији од хране не бојте се оних који убијају тело, јер после тело од одеће. **27** Погледајте гавране! Они тога не могу више ништа да учине. **28** Речи нити сеју, нити жању, немају ни складишта ћу вам кога да се бојите: бојте се [Бога], који, ни житнице, а Бог их храни. Ви вредите пошто убије, има власт да баца у пакао. Да, много више од птица. **29** Ко од вас може кажем вам, њега се бојте. (Geenna g1067) **30** Зар се бринући се продужити себи живот, макар не продају пет врабаца за два новчића? Ипак, само и за кратко време? **31** Дакле, ако не ни један од њих није заборављен од Бога. **32** можете да учините ни то што је најмање, А вама су и све власи на глави преbroјане. зашто се бринете за остало? **33** Погледајте Зато се не бојте: ви вредите много више љиљане како расту! Не труде се, нити преду, од јата врабаца. **34** Кажем вам: свако ко ме а ја вам кажем да ни Соломон у свој својој призна пред људима, признаћу и ја њега раскоши није био одевен као и један од њих. пред анђелима Божијим. **35** А ко се мене **36** Па ако Бог тако одева биље које је данас у одрекне пред људима, одрећи ћу се и ја пољу, а већ сутра се баца у пећ, колико ли њега пред анђелима Божијим. **37** Свако ко ће пре оденути вас, о, маловерни! **38** Зато каже реч против Сина Човечијег, биће му се не оптерећујте тиме шта ћете јести или опроштено, али ко изговори хулу против пити и не брините се око тога, **39** јер све Светога Духа, томе се неће опрости. **40** то траже и многобошци у овоме свету. Ваш Када вас буду изводили у синагоге да вам Отац зна да вам је све то потребно. **41** Него, суде, или пред намеснике и владаре, не тражите Царство његово, а [Бог] ће вам ово брините се како ћете се бранити, или шта додати. **42** Не бој се, мало стадо, јер је Оцу ћете говорити, **43** јер ће вас Свети Дух било по вољи да вам да Царство. **44** Продајте поучити шта да кажете у тај час.“ **45** Неко своју имовину и дајте је као милостињу. из народа рече: „Учитељу, реци мом брату Опремите се торбама које неће дотрајати да подели са мном наследство!“ **46** [Исус] и неисцрпним благом са неба, које лопов му рече: „Човече, ко је мене поставио да не краде нити мољац уништава. **47** Јер, где судим или делим имовину међу вама?“ **48** је ваше благо, тамо ће бити и ваше срце. **49** Онда се обратио свима: „Пазите и чувајте се Олашите своје бокове, а ваше светильке нека сваке похлепе, јер начији живот не зависи горе. **50** Будите као слуге које очекују свога од обиља његових добара, колико год да господара да се врати са свадбе, да му одмах их има.“ **51** Онда им исприча једну причу: отворе врата кад он дође и покуца. **52** Благо „Неком богатом човеку обилно родила ъива. оним слугама које господар, кад се врати, **53** [Човек] је размишљао у себи: ’Шта да нађе будне. Заиста вам кажем да ће се сам урадим? Немам где да сакупим летину.’ господар опасати, посадити их за трпезу и **54** Онда рече: ’Овако ћу учинити: срушив ћу послуживати их. **55** Благо оним слугама које своје житнице и саградићу веће, па ћу тамо господар, када дође, нађе будне и приправне сместити све жито и остало добро. **56** Онда у поноћ или пред свитање. **57** Ово знајте: ако ћу рећи себи: „Душо моја, имаш многа добра би домаћин знао у које доба ће лопов доћи, смештена за дуго година. Одмарaj, једи, пиј не би дозволио да му провали у кућу. **58** Тако

и ви будите спремни, јер ће Син Човечији **59** Кажем ти да нећеш изаћи оданде док не доћи у час када не мислите.“ **41** Петар упита: исплатиш и последњи новчић.“

„Господе, говориш ли ову причу само нама или и свима осталима?“ **42** Господ одговори: „Ко је, дакле, верни и мудри управитељ? То је онај кога Господар постави да се стара о осталим слугама да добијају оброке на време. **43** Блажен је онај слуга кога Господар, када дође, затекне да овако ради. **44** Заиста вам кажем да ће му поверити управу над целим својим имањем. **45** Али ако тај слуга каже: 'Мој Господар се задржао на путу', па почне да туче слуге и слушкиње, да jede, пије и опија се, **46** доћи ће Господар ових слугу у дан у који га не очекује, те ће га посећи и одредити му место међу неверницима. **47** Слуга који зна господареву вољу, а не извршије је и није приправан, биће ишибан јако. **48** А слуга који не зна, а учини оно што заслужује казну, биће мало шибан. Од свакога коме је много дано, много ће се и захтевати. Коме је више поверено, од тога ће се још више захтевати. **49** Дошао сам да бацим огањ на земљу. О, како бих волео да већ пласти! **50** Треба и крштење да примим, и како ми је тешко док се то не сврши! **51** Мислите ли да сам дошао да донесем мир на земљу? Не, кажем вам, него раздор. **52** Наиме, од сада ће се петоро у кући поделити: троје против двоје и двоје против троје, **53** отац против сина и син против оца, мајка против ћерке и ћерка против мајке, свекрва против снахе и снаха против свекрве.“ **54** А мноштву је рекао: „Када видите да се облак појављује на западу, одмах кажете да ће бити невреме, и буде невреме. **55** А кад дуне ветар с југа, ви кажете да ће бити врућина, и тако и буде. **56** Лицемери! Изглед земље и неба знate да протумачите; како онда не знate да прутумачите ово време? **57** Зар сами не увиђате шта је праведно? **58** Ако те зајмодавац потера на суд, настој колико можеш да изгладиш ствар са њим док сте још на путу. У противном, одвешће те пред судију и судија ће те предати судском службенику, па ће те овај бацити у тамницу.

13 У то време дођу неки и известе Исуса о Галилејцима које је Пилат побио док су приносили жртве [Богу]. **2** [Исус] им рече: „Мислите ли да су ови Галилејци били грешнији од осталих Галилејаца, зато што су тако настрадали? **3** Нимало! Кажем вам: ако се не покајете, сви ћете тако изгинути. **4** Или, зар мислите да су оних осамнаест на које се срушила кула у Силоаму и побила их, били кривљи од осталих јерусалимских становника? **5** Нимало! Кажем вам: ако се не покајете сви ћете тако изгинути.“ **6** Онда им је испричао ову причу: „Један човек имао смокву посађену у свом винограду. Дође он да види има ли рода, али не нађе. **7** Тада рече виноградару: 'Ево, већ три године долазим и тражим род на овој смокви, али га не налазим. Посеци је! Зашто да иссрпљује земљу?' **8** Али [виноградар] одговори: 'Господару, остави је још ову годину. Окопаћу је и нађубрити, **9** па ће можда родити. Ако не роди, посеци је.'“ **10** Једне суботе је поучавао у синагоги. **11** Тамо се нашла и нека жена коју је нечисти дух, узрочник болести, осамнаест година држао згрబљену, те није могла да се исправи. **12** Видевши је, Исус је позва к себи, и рече јој: „Жено, ослобађам те твоје болести!“ **13** Исус положи своје руке на њу и жена се одмах исправи и поче да слави Бога. **14** Старешина синагоге, лјут што је Исус исцелио у суботу, рече: „Има шест радних дана у недељи. У те дане долазите да се лечите, а не у суботу!“ **15** Господ му одговори: „Лицемери! Не одvezује ли свако свога вола или магарца од јасала и не води ли га на појило суботом? **16** Није ли требало ослободити ову Аврахамову ћерку, коју је Сатана осамнаест година држао свезану, од свеза баш у суботу?“ **17** Сви његови противници били су постиђени оним што је рекао, али се народ радовао свим изванредним делима које је учинио. **18** Онда [Исус] рече: „Чему је слично Царство

Божије? С чиме да га упоредим? **19** Оно је **14** Једне суботе је [Исус] дошао у кућу слично горушичином зрну које човек узме једног од водећих фарисеја на обед, и посеје у својој башти. Семе онда израста и Окупљени су пажљиво мотрили на њега. постаје дрво и птице небеске гнезде се по **2** Уто неки човек који је патио од водене његовим гранама.“ **20** [Исус] поново рече: болести стаде пред Исуса. **3** Исус упита „С чиме да упоредим Царство Божије? **21** знаце Светог писма и фарисеје: „Да ли је Оно је слично квасцу који жена узме и допуштено лечити суботом или не?“ **4** Они умеси са три мере брашна, док све тесто не су ћутали. [Исус] прихвати човека, исцели ускисне.“ **22** [Исус] је затим пролазио кроз га и пусти га да иде. **5** А њима рече: „Ако градове и села и поучавао, настављајући некоме од вас син или во упадне у бунар, своје путовање према Јерусалиму. **23** Неко зар га неће одмах извадити и у суботу?“ **6** му рече: „Господе, има ли мало оних који ће На то нису могли да му одговоре. **7** [Исус] је бити спасени?“ [Исус] одговори: **24** „Борите приметио да су неки гости бирали почасна се да уђете на уску врата, јер вам кажем да места, па им је испричao причу: **8** „Кад ће многи настојати да уђу, али неће моћи. **25** те неко позове на свадбу, немој да седнеш Кад домаћин устане и затвори врата, ви ћете у прочеље, јер домаћин може да позове остати пред вратима и молити: 'Господе, неког ко је угледнији од тебе. **9** Тада ће отвори нам!‘ Онда ће вам он одговорити: он, који је позвао и тебе и њега, доћи и 'Не знам ни ко сте ни одакле сте.' **26** Тада рећи: 'Уступи му место.' Онда ћеш постићен ћете рећи: 'Ми смо јели и пили са тобом; заузети последње место. **10** Него, ако те ти си поучавао по нашим улицама!‘ **27** А позову, иди и заузми последње место. Тада он ће вам одговорити: 'Не знам ни ко сте ће онај који те је позвао, доћи и рећи: ни одакле сте. Одлазите од мене сви, који 'Пријатељу, помакни се на више.' Тако ћеш чините безакоње!‘ **28** Тамо ћете плакати и бити почашћен пред свима који с тобом седе шкргутати зубима када видите Аврахама, за столом. **11** Јер, свако ко се узноси, биће Исака и Јакова и све пророке у Царству понижен, а ко се понизи, биће узвишен.“ **12** А Божијем, а ви избачени. **29** Доћи ће народи с домаћину рече: „Кад приређујеш ручак или истока и запада, севера и југа, и поседати вечеру, не позивај пријатеље, ни браћу, ни на гозбу Царства Божијег. **30** И гле, тамо ће родбину, ни богате суседе, јер би они могли последњи бити први, и први – последњи.“ да позову тебе и тако ти узврате. **13** Него, кад **31** У тај час приступише му неки фарисеји приређујеш гозбу, позови сиромахе, богаље, и рекоше му: „Иди одавде на неко друго хроме, слепе. **14** Тада ћеш бити блажен, јер место, јер Ирод хоће да те убије.“ **32** [Исус] не могу да ти узврате, а [Бог] ће ти узвратити им рече: „Реците тој лисици: 'Ево, изгоним приликом ваксрења праведних.'“ **15** А један зле духове и лечим болесне данас и сутра, а од гостију, када је то чуо, рече му: „Блажени трећи дан завршавам.“ **33** Али данас, сутра су они који ће бити за трпезом у Царству и прекосутра морам да путујем, јер не Божијем!“ **16** [Исус] му рече: „Неки човек иде да пророк погине изван Јерусалима. је приредио велику гозбу и позвао много **34** Јерусалиме, Јерусалиме, ти што убијаш људи. **17** Кад је било време да гозба почне, пророке и каменујеш оне који су послани к послао је свога слугу да каже званицама: теби, колико пута сам хтео да скupим твоју 'Дођите, све је већ приправљено.' **18** Али, децу, као што квочка скupља своје пилиће сви од реда почну да се изговарају. Први под крила, али ви нисте хтели. **35** Ево, му рече: 'Купио сам њиву, па морам да опустеће ваша кућа. А ја вам кажем да ме идем да је видим. Молим те, прими моје нећете видети док не кажете: 'Благословен извињење.' **19** Други рече: 'Купио сам пет онај који долази у име Господње!'“ **20** Јармова волова, па идем да видим ваљају

ли. Молим те, прими моје извиђење.’ **20** изгуби једна, неће оставити деведесет девет Трећи рече: ‘Оженио сам се, те зато не могу у пустини, док не нађе ту једну? **5** Кад је да дођем.’ **21** Слуга се врати и јави то своме нађе, ставља је на своја рамена са радошћу. **6** господару. Господар се на то разгневи и рече А када дође кући, позива пријатеље и суседе, своме слузи: ‘Брзо иди на градске улице и каже им: ’Радујте се са мном, јер сам пролазе и доведи овамо сиромахе, богаље, нашао своју овцу која се изгубила.’ **7** Кажем слепе и хроме.’ **22** Слуга се ускоро врати и вам да ће тако и на небу бити већа радост рече: ‘Господару, твоја наредба је извршена, због једног грешника који се покаје, него али још увек има места.’ **23** Тада господар због деведесет девет праведника којима није рече слузи: ‘Изађи на путеве и међе, па потребно покајање.’ **8** „Или, замислите неку натерај људе да дођу, да ми се напуни кућа. жену која има десет сребрних новчића, па **24** Кажем вам да ниједан од оних људи који изгуби један. Неће ли она упалити светиљку су били позвани неће окусити моје вечере.“ и помести кућу, те помно тражити док га **25** Једном, док је велико мноштво народа не нађе? **9** А када га нађе, позива пријатеље путовало с Исусом, он се окрену према њима и суседе, говорећи: ‘Радујте се са мном, и рече им: **26** „Ко долази к мени, а није му јер сам пронаша сребрни новчић који сам омрзао његов отац и мајка, жена и деца, изгубила!” **10** Кажем вам да се анђели радују браћа и сестре, па и сопствени живот, не пред Богом због једног грешника који се може да буде мој ученик. **27** Ко не носи свој покаяне.“ **11** [Исус] настави: „Неки човек имао крст и не следи ме, не може да буде мој два сина. **12** [Једном], млађи син рече оцу: ученик. **28** Ако неко од вас хоће да зида кулу, ’Оче, дај ми мој део имовине.’ Тако [отац] он прво седне и прорачуна колики ће бити подели имовину између њих. **13** Неколико трошак, да види има ли довољно да заврши. дана касније, млађи син покупи све што има **29** У противном, поставиће темељ, а неће и оде у далеку земљу. Тамо је протрајио моћи да доворши градњу. Сви који то виде, своју имовину на развратан живот. **14** А када ругаће му се **30** и говорити: ‘Овај човек је је потрошио све, настане велика глад у тој почeo да зида, а није могао да заврши!’ **31** земљи, и он почне да оскудева. **15** Онда је Или који цар иде у рат против другог цара, а отишао и прибио се уз једног становника да прво не седне и размотри може ли да се те земље, који га је послао на своја поља да са десет хиљада војника одупре ономе који чува свиње. **16** Жудео је да напуни stomak иде на њега са двадесет хиљада? **32** Ако не рошчићима које су свиње јеле, али му нико може, послаће изасланике [моћнијем цару] није давао. **17** Но, дошаоши к себи, рече: док је овај још далеко, да разговарају о миру. ‘Колико је слугу код мог оца који имају хлеба **33** Према томе, сваки од вас ко се не одрекне у изобиљу, а ја овде скапавам од глади! **18** свега што има, не може да буде мој ученик. Устаћу и поћи к моме оцу, па ћу му рећи: **34** Со је добра, али ако изгуби сланоћу, чиме „Оче, згрешио сам и Богу и теби; **19** нисам ли ће је повратити? **35** Није ни за земљу, ни више достојан да се зовем твојим сином. за ѡубриво, него је избацују напоље. Ко има Прими ме као једног од твојих слугу.“ **20** уши, нека слуша!”

15 Сви порезници и грешници су се окупљали око Исуса да га слушају. **2** Фарисеји и зналици Светог писма су гунђали и говорили: „Овај прихвата грешнике и једе са њима.“ **3** [Исус] им онда испричала ову причу: **4** „Ко од вас, ако има стотину оваца, па му се

Тако је устао и кренуо своме оцу. Али, док је још био далеко, угледа га његов отац и сажали се, па потрча, загрли га и изљуби. **21** Син му рече: ‘Оче, згрешио сам и Богу и теби. Нисам више достојан да се зовем твојим сином.’ **22** Али отац нареди својим слугама: ‘Брзо донесите најбољу одећу и обуците му је. Ставите му прстен на руку и обујте му

сандале на ноге **23** И ухватите угојено теле и људи овога света боље сналазе са својим закољите га, да једемо и да се радујемо! **24** Јер је овај мој син био мртав, али је оживео. **9** Ја вам кажем: земаљско богатство Био је изгубљен, али је сада нађен.^{g165} Онда је неправедно; али ви га употребите да почеше да прослављају. **25** Његов старији син је био на њиви. Кад је дошао близу куће, чуо је да се свира и игра. **26** Позвао је једног слугу и упитао га шта се то дешава. **27** Слуга у највећем, а ко је непоштен у најмањем, му рече: 'Дошао је твој брат, па је твој отац биће непоштен и у великом.' **11** Дакле, ако заклао угојено теле, јер му се вратио кући нисте били поузданы у земаљском богатству жив и здрав.²⁸ Он се расрдио и није хтео које је неправедно, ко ће вам поверити да је у кући. Отац изађе из куће, па га право богатство? **12** И ако се нисте показали је молио да је. **29** Али он одговори оцу: 'поузданима у оном што није ваше, како ће 'Ево, толико година ти служим и никада вам [Бог] дати оно што је ваше? **13** Ниједан нисам прекршио ниједну твоју заповест, а слуга не може служити два господара. Јер, никад ми ниси дао јаре да се провеселим са или ће једнога мрзети, а другога волети; својим пријатељима. **30** Али када је дошао или ће једноме бити привржен, а другога овај твој син који је проћердао твоје имање презирати. Не можете служити Богу и са блудницама, заклао си угојено теле за богатству!' **14** Кад су фарисеји чули све ово, њега.' **31** 'Сине мој – рече му [оташ] – ти подсмевали су му се, јер су волели новац. **15** си увек са мном, и све што је моје, то је и [Исус] им рече: „Ви се пред људима правите твоје. **32** Али треба да будемо весели и да се да сте праведни, али Бог познаје ваша срца. радујемо, јер је овај твој брат био мртав, али Јер што се међу људима сматра за изузетно, је оживео; био је изгубљен, али је нађен.^{g166}' то је Богу гадно. **16** Закон и Пророци су се навештавали до доласка Јована Крститеља. Од тада се проповеда Радосна вест о Царству Божијем и свако наваљује да је у њега. **17** Али је лакше да небо и земља ишчезну, него да се и једна цртица у Закону испусти. **18** Свако ко се разведе од своје жене и ожени се другом, чини прељубу. Исто тако и онај који се ожени разведеном чини прељубу. **19** Био једном неки богаташ. Облачио се у одећу од скрлете и финог лана, и раскошно се гостио сваки дан. **20** Пред његовим вратима је лежао један сиромах који се звао Лазар, сав у чиревима, **21** жељан да се наједе мрвица које су падале са богаташевог стола. Пси су долазили и лизали његове ране. **22** Када је сиромах умро, анђели га однеше к Аврахаму. И богаташ је умро и био сахрањен. **23** Док се мучио у Свету мртвих, подигао је поглед и издалека видео Аврахама и Лазара са њим. **(Hadēs g86)** **24** Онда повика: 'Оче Аврахаме, смилуј ми се и пошаљи Лазара да умочи само врх свога прста у воду и расхлади ми

16 [Исус] рече својим ученицима: „Неки богат човек имао управитеља кога су оптужили да му расипа имање. **2** Зато га је позвао и рекао му: 'Шта то чујем о теби? Поднеси извештај о свом управљању, јер не можеш више да будеш мој управитељ.'³ Управитељ рече у себи: 'Мој господар узима од мене управу. Шта да радим? За копање немам снаге, а стидим се да просим.' **4** Знам шта ћу да урадим, да би ме, кад изгубим службу, људи примили у своје куће.' **5** Онда је позвао к себи дужнике свога господара, једног по једног. Питао је првог: 'Колико дугујеш моме господару?' **6** Он одговори: 'Стотину бачвица уља.' Онда му рече: 'Узми своју признаницу и брзо напиши педесет.'⁷ Онда упита другог: 'А колико ти дугујеш?' Дужник рече: 'Стотину цакова пшенице.' Он му рече: 'Узми своју признаницу и напиши осамдесет.'⁸ Господар похвали непоштеног управитеља што је био сналажљив. Јер се

језик, јер се веома мучим у овој ватри!“ 25 слуге; учинили смо само оно што смо били Аврахам му одговори: ‘Синко, сети се да си дужни да учинимо.’“ 11 Путујући према током свога животног века примао добре Јерусалиму, [Исус] је пролазио границим ствари, док је Лазар примао лоше. Сада Самарије и Галилеје. 12 Док је улазио у једно се он овде теши, а ти се мучиш. 26 Осим село, пошло му је у сусрет десет губавих тога, између нас и вас постављена је велика људи. Стали су подаље 13 и повикали: провалија, тако да они који би хтели одавде „Исусе! Учителју! Смилуј се на нас!“ 14 Када к вама не могу да пређу, нити ико оданде их [Исус] виде, рече им: „Идите и покажите може да пређе к нама.“ 27 Богаташ настави: се свештеницима!“ Били су излечени још ’Онда те молим, оче, да пошаљеш Лазара док су ишли. 15 Један од њих, када је у дом мога оца, 28 где имам петоро браће. приметио да је излечен, вратио се славећи Нека иде и упозори их да не би дошли на ово Бога из свег гласа. 16 Пао је ничице пред место мучења.“ 29 Аврахам рече: ’Они имају Исусове ноге захваљујући му. Тада ће се молитве моје узети и узети у молитве њихове ноге, да се овако узимају у молитви. 30 Био је Самарјанин. 17 Исус рече: „Било је десет Али [богаташ] рече: ’Не, оче Аврахаме, они исцељених; где су остала деветорица? 18 Зар ће се покајати ако неко дође из мртвих.“ 31 се нико од њих није вратио да захвали Богу, Аврахам му рече: ’Ако не слушају Мојсија осим овога странца?“ 19 [Исус] му рече: И Пророке, неће их убедити ни ако неко „Устани иди; твоја вера те је оздравила.“ устане из мртвих.“

17 [Исус] рече својим ученицима:

„Искушења која наводе на грех морају да дођу, али тешко ономе који је узрок тим искушењима. 2 Томе би било боље да му обесе о врат воденички камен и да га баце у море, него да наведе на грех једног од ових малених. 3 Зато пазите на себе. Ако твој брат згреши, опомени га и ако се покаје, опости му. 4 Ако седам пута на дан згреши против тебе и седам пута дневно дође к теби и каже ти: ’Кајем се’, ти му опости.“ 5 Апостоли рекоше Господу: „Увећај нам веру!“ 6 Господ рече: „Ако бисте имали вере као зрно горушице, могли бисте да кажете овом дуду: ’Ишчупај се из корена и посади у море!‘ и он би вас послушао. 7 Рецимо да неко од вас има слугу који оре или чува стадо. Када се он врати са њиве, ко ће му од вас рећи: ’Дођи одмах и седи па једи!‘ 8 Напротив! Рећи ће му: ’Спреми ми вечеру, пресвуци се и послужуј ме док једем и пијем, а после тога ћеш ти да једеш и да пијеш.‘ 9 Треба ли [господар] да захвали слузи што је извршио наређење? 10 Тако и ви говорите кад учините што вам је било наређено: ’Ми смо само бескорисне

20 Једном су га фарисеји питали када ће доћи Царство Божије. Он им је одговорио: „Царство Божије не долази на такав начин да се може опазити. 21 Нико не може рећи: ’Ево, ту је!‘ или: ’Ено, тамо је!‘, јер је Царство Божије међу вама.“ 22 А ученицима рече: „Дођи ће времена када ћете пожелети да видите само један дан Сина Човечијег, али га нећете видети. 23 И биће оних који ће вам говорити: ’Ено га тамо!‘ и: ’Ево га овде!‘ Не идите тамо и не поводите се за њима. 24 Кад Син Човечији дође у свој дан, то ће бити као кад муња севне, па осветли небо с једног краја на други. 25 Али он прво треба да пропати и да га овај нараштај одбаци. 26 Кад дођу дани да се Син Човечији врати, то ће бити као у Нојево време: 27 јело се и пило, женило се и удавало, до дана када је Ној ушао у пловило. Онда је дошао потоп и сви су се подавили. 28 Слично је било и у Лотово време: јело се и пило, продавало и куповало, садило и градило. 29 А на дан кад је Лот изашао из Содоме, с неба је почeo да сипа огањ и сумпор и све их побио. 30 Тако ће бити и у дан кад се објави Син Човечији. 31 У те дане, ко је на крову нека не слизи да узме ствари из куће. И ко се нађе у пољу нека се не враћа натраг. 32 Сетите

се Лотове жене! 33 Ко хоће да сачува свој малу децу да их дотакне. Ученици су то живот, изгубиће га; а ко га изгуби, остаће у видели, па су им бранили. 16 Али Исус животу. 34 Кажем вам: те ноћи ће двојица их је позвао, рекавши: „Пустите децу да бити у постељи; један ће бити узет, а други долазе к мени; немојте их спречавати, јер ће остати. 35 Две жене ће заједно млети; таквима припада Царство Божије! 17 Заиста једна ће бити узета, а друга ће остати. 36 вам кажем, ко не прихвати Царство Божије Двојица ће бити у пољу; један ће бити узет, као дете, никако не може ући у њега!“ 18 други ће остати.“ 37 Тада га упиташе: „А Један главар га упита: „Добри учитељу, шта где [ће то бити], Господе?“ Он им одговори: „Где буде лешине, тамо ће се и лешинари окупљати.“

18 Онда им је [Исус] испричao причу о томе како увек треба да се моле и да не посустају. 2 Рекао је: „У једном граду живео неки судија. Бога се није бојао, нити је за људе марио. 3 У истом граду живела је и нека удовица. Она је дошла к њему и рекла: 'Одбрани ме од мог тужитеља!' 4 Он долго није хтео да то учини, али напокон рече: 'Иако се не бојим Бога, нити марим за људе, 5 ипак ћу одбранити ову удовицу, јер ми додијава. Иначе ће ме излудети ако настави да долази.'“ 6 Господ рече: „Слушајте шта каже неправедни судија! 7 Неће ли Бог одбранити своје изабране који му вапе дању и ноћу? Хоће ли оклевати? 8 Кажем вам да ће их одбранити брзо. Али кад Син Човечији дође, хоће ли наћи веру на земљи?“ 9 А онима који су се поуздавали у своју праведност и ниподаштавали остале, [Исус] је испричao ову причу: 10 „Два човека су дошла у храм да се моле. Један је био фарисеј, а други порезник. 11 Фарисеј је устао и молио се у себи овако: 'Боже, хвалити што нисам као остали људи, разбојници, неправедници, прељубници, или као овај порезник. 12 Постим два пута недељно и дајем десетак од свега што зарадим.' 13 Порезник је стао подаље и није се усуђивао да подигне поглед према небу. Ударао се у прса и говорио: 'Боже, смиљу се мени грешнику!' 14 Кажем вам, овај је отишао оправдан [пред Богом], а не први. Јер, свако ко се узноси, биће понижен, а ко се понизи, биће узвишен.“ 15 Народ је доносио Исусу

„Зашто ме називаш добрым? Нико није добар осим самога Бога. 20 Заповести познајеш: 'Не чини прељубе, не убиј, не кради, не сведочи лажно, поштуј свога оца и своју мајку.'“ 21 Овај одговори: „Све сам то извршавао још од своје младости.“ 22 Када је Исус то чуо, рекао му је: „Још ти једно недостаје: продај све што имаш, па раздели то сиромасима и имаћеш благо на небесима. Онда дођи и следи ме.“ 23 Када је главар то чуо, веома се ражалостио, јер је био веома богат. 24 Исус га је погледао, и рекао: „Како ли је тешко имућнима да уђу у Царство Божије! 25 Јер, лакше је камили да прође кроз иглене уши, него богаташу да уђе у Царство Божије.“ 26 А они који су слушали, упиташе: „Па ко се онда може спasti?“ 27 [Исус] одговори: „Што је немогуће људима, могуће је Богу.“ 28 Петар рече: „Ево, ми смо оставили што смо имали и кренули за тобом.“ 29 [Исус] одговори: „Заиста вам кажем, нема тога ко је оставио кућу, или жену, или браћу, или родитеље, или децу, ради Царства Божијег, 30 који неће примити много пута више у ово време, а у времену које долази примиће вечни живот.“ (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Онда је повео Дванаесторицу и рекао им: „Ево, пењемо се према Јерусалиму. Тамо ће се испунити све што су пророци написали о Сину Човечијем. 32 Предаће га незнабошћима који ће му се ругати, врећати га и пљувати. 33 Пошто га ишибају, убиће га, али ће он трећег дана васкрснути.“ 34 Али ученици нису разумели ништа од овога. Те речи су им биле непојмљиве, те нису знали о чему говори. 35 Кад је [Исус] дошао надомак Јерихона, неки слепац је седео крај

пута и просио. **36** Чувши да много народа поруче: 'Нећемо да тај човек влада над нама!' пролази туда, упита о чему се ради. **37** Рекли **15** Кад је примио у наследство царство, човек су му да то пролази Исус из Назарета. **38** Он се вратио. Одмах је послао по оне слуге тада повика: „Исусе, Сине Давидов, смилуј којима је дао новац, да види шта је који ми се!“ **39** Они што су ишли напред корили зарадио. **16** Први дође и рече: 'Господару, су га и уђуткивали. Али он је још јаче викао: твој златник је зарадио још десет златника.' „Сине Давидов, смилуј ми се!“ **40** Исус се **17** Господар рече: 'Одлично, добри слуго! заустави и заповеди да га доведу к њему. Кад пошто си био веран у најмањем, ево ти власт је слепац дошао пред њега, [Исус] га упита: над десет градова.' **18** Дође и други и рече: **41** „Шта хоћеш да ти учиним?“ Он одговори: 'Господару, твој златник је зарадио још пет „Господе, хоћу да прогледам.“ **42** Тада Исус златника.' **19** Господар и овоме рече: 'Ти рече: „Прогледај! Твоја вера те је оздравила.“ владај над пет градова.' **20** Дође и трећи и **43** Он прогледа истог трена. Онда је пошао за рече: 'Господару, ево твога златника који сам Исусом славећи Бога. Видевши ово, сав је сачувао у марами. **21** Плашио сам те се, јер народ славио Бога.

19 [Исус] је ушао у Јерихон и пролазио [градом]. **2** Ту је живео неки човек по имену Закхеј. Он је био главар порезнички и уз то веома богат. **3** Трудио се да види ко је Исус, али није могао од народа, јер је био низак растом. **4** Он зато потрчи напред и попне се на дивљу смокву да га види, јер је требало да [Исус] прође тим путем. **5** Кад је Исус дошао до тог места, погледао је горе и рекао му: „Закхеју, брзо сиђи! Данас треба да останем у твојој кући.“ **6** Закхеј брзо сиђе, па га радосно прими к себи. **7** Сви који су то видели, почели су да негодују: „Дошао је у госте једном грешнику!“ **8** Но, Закхеј устаде и рече Господу: „Ево, Господе, половину своје имовине поклањам сиромасима. А ако сам некога у чему преварио, вратићу четвероструко.“ **9** Исус рече: „Данас је дошло спасење овој кући, јер је и овај човек потомак Аврахамов. **10** Наиме, Син Човечији је дошао да тражи и спасе изгубљене.“ **11** Онима који су слушали ово, [Исус] је испричao још једну причу. Био је, наиме, близу Јерусалима и народ је мислио да ће се Царство Божије појавити одмах. **12** [Исус] рече: „Неки човек племићког порекла отптује у далеку земљу да прими у наследство царство и да се врати. **13** Позвао је својих десет слугу, дао им десет златника, и рекао им: 'Тргујте док се не вратим.' **14** Али његови суграђани су га мрзeli, па су за њим послали изасланике да

и жањеш где ниси посејао.' **22** [Господар] му рече: 'Зли слуго, судићу ти по твојим речима! Ти си знао да сам тежак човек, да узимам што нисам оставио и жањем где нисам посејао?' **23** Зашто ниси дао мој новац у мењачницу? Ја бих га по повратку подигао с каматом.' **24** Онда рече присутним: 'Узмите му златник и дајте ономе што има десет златника.' **25** Они му рекоше: 'Господару, он већ има десет златника!' **26** [Господар одговори]: 'Кажем вам да ће се дати свакоме који има, а узеће се од онога који нема. **27** А оне моје непријатеље, који нису хтели да ја владам над њима, доведите овамо и погубите их преда мном.' **28** Кад је ово испричao, [Исус] је кренуо даље, настављајући према Јерусалиму. **29** Када је био близу Витфаге и Витаније, код горе што се зове Маслинска, послao је двојицу ученика, **30** рекавши им: „Идите у село које је пред вама. Кад уђете у њега, наћи ћете привезано магаре, које нико никад није јахао. Одвежите га и доведите. **31** Ако вас неко упита: 'Зашто га одвезујете?', ви му реците: 'Господу је потребно.'“ **32** Послани оду и нађу онако како им је било речено. **33** Док су одvezивали магаре, упиташе их власници: „Зашто одвезујете магаре?“ **34** Они одговорише: „Господу треба.“ **35** Довели су магаре, пребацили своје огртаче преко њега и посадили Исуса на њ. **36** Док је улазио у Јерусалим, народ је простирао своје

огртаче по путу. **37** Кад су дошли близу да не знају одакле је. **8** Исус им одговори: обронка Маслинске горе, са кога се силази у „Ни ја вама нећу рећи у чије име чиним Јерусалим, све мноштво Исусових ученика ово.“ **9** [Исус] је затим наставио са овом поче да хвали Бога за сва чуда које су причом: „Неки човек је посадио виноград, видели. Радовали су се и гласно узвикивали: изнајмио виноградарима и отпутовао на **38** „Благословен Цар који долази у име дуже време. **10** Кад је дошло време бербе, Господње! Мир на небу и слава на висини!“ он пошаље слугу виноградарима да му дају **39** А неки фарисеји из гомиле рекоше: део његовог рода. Међутим, виноградари „Учитељу, забрани својим ученицима [да то га премлате и пошаљу га празних руку. чине]!“ **40** [Исус] им одговори: „Кажем вам: **11** [Власник] пошаље другог слугу, али ако они уђуте, камење ће викати.“ **41** Када је [виноградари] и њега премлате, наругају му дошао још ближе, угледао је град и заплакао се и пошаљу га празних руку. **12** [Власник] над њим, **42** говорећи: „[О, граде], када би бар пошаље и трећег слугу, али [виноградари] у овај дан схватио шта ти доноси мир! Ипак, га израњаве и истерају. **13** Онда власник ти то сада не можеш да видиш. **43** Јер дођи винограда рече: 'Послаћу свог вољеног сина; ће дани, када ће твоји непријатељи подићи можда ће њега поштовати.' **14** Али, када га опкопе око тебе, опколиће те и навалити виноградари видеше, рекоше један другом: на тебе. **44** Сравниће са земљом и тебе и 'Ово је наследник. Хајде да га убијемо, твоје становништво, и неће оставити ни па ће наследство бити наше!' **15** Тако га камен на камену, јер ниси спознао време избацише изван винограда и убише. Шта када је [Бог] дошао к теби.“ **45** Када је ушао ће, дакле, власник винограда учинити са у храм, почeo је да истерије оне који су њима? **16** Дођи ће и побиће те виноградаре, продавали. **46** Рекао им је: „Написано је: а виноград дати другима.“ Када је [народ] 'Мој Дом биће Дом за молитву', а ви сте од то чуо, рекао је: „Никако!“ **17** [Исус] их њега направили разбојничку пећину!“ **47** је погледао и рекао им: „Шта онда значи Сваког дана је поучавао у храму. Међутим, оно што је написано: 'Камен што су зидари водећи свештеници и зналци Светог писма, одбацили, постаде камен угаони?' **18** Ко год заједно са народним главарима, гледали су падне на тај камен, разбиће се, а на кога да га убију. **48** Ипак, нису могли да нађу он падне, здробиће га.“ **19** Тада су зналци начина како да то учине, јер га је сав народ Светог писма и водећи свештеници гледали с великим пажњом слушао.

20 Док је [Исус] једном поучавао народ у храму и проповедао Радосну вест, дођу к њему водећи свештеници и зналци Светог писма и старешине. **2** Рекли су му: „Кажи нам у чије име чиниш ово? Ко те је овластио за то?“ **3** [Исус] им рече: „Поставићу и ја вама једно питање. Реците ми: **4** Одакле је Јован добио право да крштава? С неба или од људи?“ **5** Они су умовали међу собом и говорили: „Ако кажемо 'од Бога', рећи ће нам: 'Зашто му онда нисте веровали?' **6** А ако кажемо 'од човека', сав народ ће нас каменовати, јер су уверени да је Јован био пророк.“ **7** Тако су одговорили [Исусу]

да га ухвате, али су се бојали народа, јер су знали да је [Исус] испричао причу због њих. **20** Тада су почели да мотре на Исуса, па су послали уходе. Ови су се правили да су поштени, како би га навели да каже нешто због чега би га предали намесниковој власти и сили. **21** Они га упиташе: „Учитељу, знамо да говориш и учиш по правди. Ти не гледаш ко је ко, него поучаваш људе истини о Божијем путу. **22** Да ли је допуштено давати порез цару или не?“ **23** [Исус] је прозрео њихово лукавство, па им је рекао: **24** „Покажите ми сребрњак. Чији је лик и натпис?“ Они одговоре: „Царев.“ **25** [Исус] им рече: „Онда дајте цару царево, а Богу Божије.“ **26** Пошто нису могли да га ухвате у

речи пред народом, заћутали су задивљени **21** [Исус] је погледао око себе и видео његовим одговором. **27** Приступе му и неки како богати убацују у храмску благајну садукеји, који говоре да нема васкрсења, своје новчане прилоге. **2** Видео је и неку и упитају га: **28** „Учителју, Мојсије нам је сиромашну удовицу како убацује онамо два написао: 'Ако неки човек умре и иза себе мала бакарна новчића, з па је рекао: „Заиста остави жену, а нема деце, онда нека се његов вам кажем да је ова сиромашна удовица брат ожени удовицом и подигне потомство приложила више него сви други. **4** Јер су своме брату.' **29** Било тако седморо браће. сви дали прилоге од свог изобиља, а она Први се ожени и умре без деце. **30** Тако и је од своје неимаштине ставила све што је други. **31** И трећи се ожени истом женом имала за живот.“ **5** Неки [Исусови ученици] и умре. И тако сва седморица помрше не су разговарали о храму, како га краси дивно остављајући порода. **32** На крају умре и жена. камење и заветни дарови. [Исус на то] рече: **33** Кад приликом васкрсења буду васкрсли, **6** „Доћи ће дани када неће остати ни камен коме ће, дакле, припасти жена, будући да на камену, који се неће порушити.“ **7** Они су седморица била њоме ожењена?“ **34** упиташе: „Учителју, када ће се, онда, ово Исус им одговори: „Људи се на овом свету догодити и шта ће бити знак да ће се то жене и удају. (aiōn g165) **35** Али они које [Бог] догодити?“ **8** [Исус] одговори: „Пазите да удостоји вас ко не заведе! Многи ће доћи у моје света, неће се ни женити ни удавати. (aiōn g165) **36** Они су као анђели, јер не могу више време! Не идите за њима! **9** А када чујете о умрети. Они су деца Божија, јер су устали ратовима и бунама, не плашите се, јер то из мртвих. **37** Па и Мојсије је показао да мора прво да се догоди. Ипак, неће одмах мртви васкрсавају у одломку о грму [који доћи крај].“ **10** [Исус] настави: „Подићи ће не сагорева]. Ту он Господа назива Богом се народ на народ и царство на царство; Аврахамовим, Богом Исаковим и Богом **11** биће великих земљотреса, и глади и Јаковљевим. **38** Дакле, Бог није [Бог] мртвих, пошасти по различитим местима. Биће и него живих, јер су за њега сви живи.“ **39** застрашујућих виђења, те великих знакова с Неки од зналаца Светог писма му рекоше: неба. **12** Али, пре свега тога, затвараће вас и „Учителју, добро си одговорио.“ **40** Нико се гонити, и предавати у синагоге и тамнице. више није усуђивао да га о чему запита. **41** Одводиће вас пред цареве и намеснике због Исус их упита: „Како то да се говори да је мог имена. **13** То ће вам бити прилика обећани Христос Давидов Син? **42** Наиме, сам да сведочите. **14** А ви добро упамтите: Давид каже у књизи Псалама: 'Рече Господ не припремајте се унапред како ћете се Господу моме: „Седи мени с моје десне бранити! **15** Јер ја ћу вам дати речи и стране, **43** док душмане не положим твоје, мудрост којој ваши противници неће моћи за твоје ноге постолје да буду.“ **44** Дакле, да се супротставе нити да противрече. **16** ако га Давид назива Господом, како онда Предаваће вас родитељи и браћа, рођаци и може да буде његов син?“ **45** Док је сав народ пријатељи, а неке од вас ће убити. **17** Сви ће слушао, [Исус] рече својим ученицима: **46** вас mrзeti ради мог имена. **18** Ипак, нећете „Чувајте се зналаца Светог писма. Они воле изгубити ни длаку с главе. **19** Истражите, па да иду у дугачким одорама, и да их народ са ћете тако стећи живот. **20** Када видите да уважавањем поздравља по трговима. Бирају је војска опколила Јерусалим, знајте да се прва седишта у синагогама и прочеља на примакао час његовог опустошења. **21** Тада гозбама. **47** Они осиромашују удовичке куће, становници Јудеје нека беже у брда. Они и то под изговором других молитава. Зато ће који буду у граду нека га напусте, а који се бити строже осуђени.“ **22** нађу изван града нека се не враћају у њега.

22 Јер ово су дани [Божије] казне, када ће Они су се обрадовали томе и сложили се да се испунити све што је записано [у Светом ће му дати новац. **6** Он пристане, и отада је писму]. **23** Јао трудницама и дојильама тражио згодну прилику да им га изда, али у те дане! Наступиће велика невоља на да народ не сазна. **7** Дошао је дан Бесквасних земљи и гнев [Божији] над овим народом. хлебова када је требало да се жртвује јагње **24** Побиће их мачем и одвести у ропство за Пасху. **8** [Исус] је послao Петра и Јована, по свим народима. Многобошки ће газити рекавши им: „Идите и припремите све за Јерусалим док се не наврши њихово време. Пасху, да вечерамо.“ **9** Они га упиташе: „Где **25** Појавиће се знаци на сунцу, месецу и хоћеш да припремимо?“ **10** Он одговори: звездама. Народи на земљи биће скрвани „Кад уђете у град срешће вас човек који носи бригом и неизвесношћу због буке мора и крчаг с водом. Пођите за њим и уђите у кућу хука таласа. **26** Људи ће премирати од страха у коју он буде ушао, **11** па реците власнику и ишчекивања због оног што ће снаћи свет, куће: 'Учителј пита: „Где је гостинска соба у јер ће се силе небеске уздрмати. **27** Тада којој ћу са својим ученицима јести пасхалну ће угледати Сина Човечијег како долази вечеру?“ **12** Он ће вам показати велику собу на облаку са силом и великим славом. **28** на спрату, опремљену и уређену. Тамо ћете Кад ово почне да се догађа, устаните и припремити.“ **13** [Ученици] оду и нађу све подигните своје главе; ближи се час вашег како им је рекао, те припреме за Пасху. **14** избављења.“ **29** [Исус] им исприча једну Кад је дошло време, [Исус] заузе своје место причу: „Посматрајте смокву и остала дрвета. за столом, а тако и апостоли. **15** Тада им је **30** Чим приметите да пупе, знате да је лето рекао: „Силно сам желео да једем са вами на прагу. **31** Тако и ви, кад видите да се то ову пасхалну вечеру пре мог страдања. **16** дешава, знајте да је Царство Божије близу. Кажем вам да је нећу више јести док се не **32** Заиста вам кажем да овај нараптај неће оствари у Царству Божијем.“ **17** Затим је проћи док се све ово не дододи. **33** Небо и узео чашу, захвалио [Богу], и рекао: „Узмите земља ће проћи, али моје речи неће проћи. је и пијте из ње редом. **18** Кажем вам да **34** Пазите да вам срца не отупе од банчења, од сада нећу више пити вина од рода лозе, пијанства и брига за живот. Иначе ће онај док не дође Царство Божије.“ **19** Потом је дан доћи изненада и затећи вас неспремне, узео хлеб, захвалио [Богу], преломио га, **35** као замка. Тај дан ће доћи на све житеље те дао ученицима, рекавши: „Ово је моје земаљске. **36** Будите на опрезу и увек се тело које се даје за вас. Ово чините мени молите, да бисте могли да избегнете све ово на спомен.“ **20** Тако је узео и чашу после што ће се дододити, и станете пред Сина вечере и рекао: „Ова чаша је Нови савез по Човечијег.“ **37** [Исус] је дању поучавао у мојој крви која се пролива за вас. **21** Али, где, храму, а ноћу одлазио на Маслинску гору рука мог издајника са мном је за трпезом. да преноћи. **38** Сав народ је од раног јутра **22** Наиме, Син Човечији иде [у смрт] како је долазио к њему у храм да га слуша.

22 Ближио се празник Бесквасних хлебова, звани „Пасха“. **2** Водећи свештеници и знаци Светог писма су тражили прилику да убију Исуса, али су се бојали народа. **3** Тада Сатана уђе у Јуду званог Искариот, који је био један од Дванаесторице. **4** Он оде к водећим свештеницима и заповедницима и договори се с њима како да им изда Исуса. **5**

[Бог] одредио, али тешко оном човеку који га издаје!“ **23** Тада ученици почеше да питају један другог ко би од њих могао да учини тако нешто. **24** Једном дође до препирке међу њима око тога ко је од њих највећи. **25** [Исус] им рече: „Цареви господаре народима и властодршци називају себе добротворима. **26** Ви немојте тако, него највећи међу вами нека буде као најмањи, и вођа нека буде као слуга. **27** Ко је већи? Онај што седи за

трпезом, или онај који послужује? Зар није још говорио, наишла је руља. Испред њих је онај који седи за трпезом? А ја сам међу вама ишао један од Дванаесторице, по имениу Јуда. као онај што послужује. **28** Ви сте постојано Он приступи Исусу да га пољуби, **48** али му били уз мене у мојим искушењима. **29** Зато Исус рече: „Јудо, зар пољупцем издајеш Сина вам ја предајем Царство, као што је мени Човечијег?“ **49** Кад су ученици око Исуса предао мој Отац, **30** Ви ћете јести и пити за видели шта се спрема, рекоше: „Господе, да мојим столом у моме Царству, и седети на потегнemo мачеве?“ **50** Један од њих удари престолима судећи над дванаест племена мачем Првосвештениковог слугу и одсече Израиљевих. **31** Симоне, Симоне, Сатана му десно ухо. **51** Исус рече: „Доста с тим!“ је затражио да вас искуша као пшеницу Затим му је дотакао ухо и излечио га. **52** Тада на решету. **32** Али ја сам се молио да не Исус рече водећим свештеницима, храмској клонеш вером. А ти, кад [ми] се вратиш, стражи и старешинама који су дошли да га учврсти своју браћу.“ **33** [Петар] му рече: ухвате: „Зар сам ја одметник, па сте изашли „Господе, спреман сам с тобом да идем и у с мачевима и тољагама? **53** Сваки дан сам тамницу и у смрт.“ **34** Исус му рече: „Кажем проводио с вами у храму, али ме нисте ти, Петре, петао се још неће ни огласити ухватили. Но, сада је ваш час, када владају данас, а ти ћеш ме се три пута одрећи.“ **35** силе tame.“ **54** Затим су Исуса ухватили и Онда рече и осталима: „Кад сам вас послао одвели у Првосвештеникову кућу. Петар га без новчаника, без торбе и без обуће, да је пратио издалека. **55** Кад је ватра била ли вам је нешто недостајало?“ „Ништа“ – наложена насрд дворишта, Петар је сео одговорише они. **36** [Исус] им рече: „Али сада са онима који су ту седели. **56** Док је тако ко има новчаник, нека га понесе, а исто тако седео код ватре, примети га нека слушкиња. и торбу. А ко нема, нека прода свој огратч и Погледала га је и рекла: „И он је био са нека купи мач. **37** Зато вам кажем: на мени се Исусом!“ **57** Али [Петар] порече то, рекавши: мора испунити оно што је записано у Светом „Жено, ја га не познајем!“ **58** Нешто касније, писму: 'Убројише га у грешнике.' Јер оно примети га неко други, па рече: „И ти си што је писано о мени долази до испуњења.“ један од њих!“ А Петар рече: „Човече, нисам **38** Они рекоше: „Учитељу, ево овде су два ја тај!“ **59** Око сат времена касније, један мача.“ Он одговори: „Довољно је.“ **39** Онда други је тврдио: „Овај је стварно био са њим, је изашао и по свом обичају отишао на јер је Галилејац!“ **60** Петар рече: „Човече, не Маслинску гору. Са њим су пошли и његови знам о чему говориш!“ Истог тренутка, док ученици. **40** Када је стигао онамо, рекао им је још говорио, се огласи петао. **61** Уто се је: „Молите се да не паднете у искушење.“ **41** Господ осврне и погледа Петра, а Петар се Онда се удаљио од њих колико би каменом сети да му је Господ био рекао: „Данас, пре могло да се добаци, клекнуо и молио се, **42** него што се петао огласи, три пута ћеш ме говорећи: „Оче, ако је по твојој вољи, нека се одрећи.“ **62** Изашао је и горко заплакао. **63** ме мимоје ова чаша [страдања]. Али да не Људи који су чували Исуса, ругали су му се и буде како ја хоћу, него нека буде твоја воља.“ тукли га. **64** Повезали су му очи и питали га: **43** Тада се појавио анђео са неба и крепио „Прореци, ко те је ударио?“ **65** Вређали су га га. **44** Запавши у смртну муку, молио се још још и многим другим погрдним речима. **66** преданије, а зној му се сливао на земљу као Када је свануло, окупе се старешине народа, капи крви. **45** Кад је завршио са молитвом, водећи свештеници и зналци Светог писма, [Исус] се вратио к ученицима. Затекао их и одведу Исуса пред своје Велико веће. **67** је како спавају, схрвани жалошћу. **46** Рекао Говорили су му: „Ако си ти Христос, реци им је: „Зашто спавате? Устаните и молите нам.“ Исус одговори: „И да вам кажем, се да не паднете у искушење.“ **47** Док је он нећете ми веровати; **68** ако вас упитам,

нећете ми одговорити. **69** Али од сада ће га на шибање, а онда ћу га ослободити.“ Син Човечији седети с десне стране Божије **17** Наиме, сваког празника је требало да силе.“ **70** Они упиташе: „Значи, ти си Син им Пилат ослободи једног заробљеника. Божији?“ [Исус] рече: „Ви кажете да сам ја.“ **18** Они сви сложно повикаше: „Узми овог, **71** Они онда рекоше: „Зар су нам потребни а ослободи нам Вараву!“ **19** Варава је био други сведоци? Сами смо чули из његових уста!“

23 Затим су сви устали и одвели Исуса пред Пилата. **2** Тада су почели да га оптужују, говорећи: „Ухватили смо овога да заводи наш народ. Он нам забрањује да дајемо порез цару, и тврди за себе да је Христос, Цар.“ **3** Пилат га упита: „Јеси ли ти Цар јудејски?“ [Исус] му одговори: „Ти то кажеш.“ **4** Пилат рече водећим свештеницима и мноштву: „Не налазим никакву кривицу на овом човеку.“ **5** Али они су наваљивали говорећи: „Он својим учењем диже на буну наш народ по свој Јудеји. Почеке је у Галилеји, а сада је дошао и овде!“ **6** Када је Пилат то чуо, упитао је: „Да ли је овај човек Галилејац?“ **7** Када је сазнао да је Исус из подручја Иродове управе, послао га је к њему, јер је Ирод у то време био у Јерусалиму. **8** Ирод се веома обрадовао кад је видео Исуса, јер је слушао о њему. Већ дуже време је желео да га види, надајући се да ће [Исус] начинити неки знак. **9** Постављао му је многа питања, али [Исус] није одговарао. **10** Водећи свештеници и зналци Светог писма су стајали тамо и жестоко га оптуживали. **11** Ирод и његови војници су се ругали Исусу и понашали се према њему с презиром. Затим су му обукли свечану одећу и послали га натраг Пилату. **12** Тог дана су се Пилат и Ирод спријатељили; пре тога су били непријатељи. **13** Пилат је онда сазвао водеће свештенике, главаре и народ, **14** па рекао: „Довели сте ми овог човека и рекли да заводи народ. А ево, ја сам га у вашем присуству испитао и нисам нашао ниједну кривицу за коју га ви оптужујете. **15** Па ни Ирод није ништа нашао, него га је послао натраг к нама. Он није учинио ништа што заслужује смрт. **16** Дају

убиства. **20** Пилат се поново обрати народу, жељећи да ослободи Исуса. **21** Али народ је викао: „Разапни га, разапни га!“ **22** Он им по трећи пут рече: „Какво је зло учинио? Нисам нашао ништа што заслужује смрт. Дају га на шибање, а затим ћу га ослободити.“ **23** Међутим, светина је галамила и наваљивала, тражећи да се [Исус] разапне. Њихова вика је постала све јача. **24** Тако Пилат одлучи да удовољи њиховом захтеву. **25** Ослободио је човека којег су тражили, онога што је био утамничен због буне и убиства, а Исуса је предао њима да чине с њим што им је по вољи. **26** Тако су Исуса одвели. Успут су ухватили неког Симона из Кирине који се враћао са поља и натоварили му крст да га носи за Исусом. **27** За њим је ишло много народа и жене које су га жалиле и оплакивале. **28** Исус се окренуо према њима и рекао: „Ћерке јерусалимске, не плачите над мном, већ плачите над собом и над својом децом. **29** Јер, ево, долазе дани када ће се говорити: 'Благо нероткињама, које никад нису рађале, и које никад нису дојиле.' **30** Тада ће почети да говоре горама: 'Падните на нас', и бреговима: 'Прекријте нас.' **31** Јер кад овако раде са зеленим дрветом, шта ће тек радити када дрво постане суво?“ **32** Уз њега су водили и два злочинца да их погубе са њим. **33** Када су дошли на место које се зове „Лобања“, разапели су њега и злочинце, једног с његове десне, другог с леве стране. **34** Исус је говорио: „Оче, опрости им, јер не знају шта чине.“ Затим су [војници] бацали коцку за његову одећу да би је поделили међу собом. **35** А народ је стајао и посматрао. Главари су му се ругали и говорили: „Ако је он Христос Божији, Изабраник, нека спасе себе као што је спасао друге!“ **36** Подсмевали су му се и војници, који су му прилазили

и нудили му кисело вино. **37** Говорили су: гроб. **2** Тамо су нашле камен откотрљан с „Ако си ти Цар јудејски, спаси самога себе!“ гроба. **3** Ушле су унутра, али нису нашле **38** Изнад његове главе било је написано: „Ово тело Господа Иисуса. **4** Док су оне још биле у је Цар јудејски.“ **39** Један од злочинаца који недоумици због овога, изненада два човека су висили на крсту, врећао га је и говорио: у сјајним одорама стадоше пред њих. **5** Жене „Ниси ли ти Христос? Спаси себе и нас!“ **40** су се уплашиле и обориле поглед ка земљи, Други му одговори корећи га: „Зар се не а они им рекоше: „Зашто тражите живог бојиш Бога, будући да си примио исту казну међу мртвима? **6** Он није овде; васкрсао је. као и он? **41** Ми смо праведно осуђени и Сетите се како вам је говорио док је још био добијамо што смо заслужили, али он није у Галилеји: **7** 'Син Човечији треба да буде учинио ништа недолично.' **42** Онда рече предат у руке грешника, да буде разапет, [Иисус]: „Иисусе, сети ме се кад дођеш у али ће трећег дана васкрснути.“ **8** Оне су се своје царство!“ **43** [Иисус] му рече: „Заиста ти тада сетиле његових речи. **9** Вратиле су се са кажем, још данас ћеш бити са мном у рају.“ гроба и јавиле све то Једанаесторици и свима **44** Око подне наста тама по свој земљи све осталима. **10** То су биле: Марија Магдалена, до три сата. **45** Сунце је престало да сија, Јована и Марија, мајка Јаковљева и друге, а завеса у храму расцепала се напола. **46** које су то јавиле апостолима. **11** А њима су Иисус веома гласно повика и рече: „Оче, у се ове речи учиниле као бесмислица, те им твоје руке предајем свој дух!“ – те издахну. нису поверовали. **12** Међутим, Петар устаде **47** Када је [римски] капетан видео шта се и отрча до гроба. Погледао је унутра, али је дододило, славио је Бога, говорећи: „Овај видео само завоје. Затим је отишао чудећи човек је заиста био праведник!“ **48** Када је се ономе што се дододило. **13** Истог дана, сав окупљени народ видео шта се дододило, двојица ученика су ишла у село по имену почeo је да одлази одатле, удаrajući сe Емаус, удаљеном од Јерусалима око шездесет у прса. **49** Сви они који су га познавали, стадија. **14** Разговарали су о свим овим као и жене из Галилеје које су га следиле, догађајима. **15** Док су они тако разговарали стајали су издалека и гледали. **50** А један и расправљали, Иисус им се приближио и човек по имену Јосиф, члан Великог већа, пошао са њима. **16** Али њиховим очима није добар и праведан човек, **51** није се слагао било дано да га препознају. **17** [Иисус] их са одлуком Великог већа и са оним што су упита: „О чему то путем расправљавате?“ Они учинили. Он је био из Аритатеје, Јудиног застадоше снуђдени. **18** Одговори онај који града, и очекивао је Царство Божије. **52** Он се звао Клеопа: „Зар си ти једини странац у дође к Пилату и затражи Иисусово тело. **53** Јерусалиму који не зна шта се тамо дододило Скинувши га [с крста], повио га је у платно ових дана?“ **19** А он рече: „Шта то?“ Они и положио у гробницу усечену у стену, у одговорише: „Оно са Иисусом из Назарета. коју још нико није био сахрањен. **54** Било је Он је био пророк силан на делу и у речи то дан Припреме, баш уочи суботе. **55** Жене пред Богом и свим народом. **20** Наши водећи које су пратиле Иисуса од Галилеје, отишли свештеници и главари су га предали да буде су са Јосифом и виделе где је гроб у који осуђен на смрт и разапели га. **21** А ми смо је било положено његово тело. **56** Затим су се понадали да је он онај који ће откупити се вратиле и припремиле мирисно биље израильски [народ]. Осим тога, данас је већ и уље да помажу његово тело. У суботу су трећи дан од како се то дододило. **22** Уз све то, збунише нас неке жене које су у рано јутро биле на гробу, **23** али нису нашле његово тело. Још су рекле да су им се указали анђели и рекли им да је жив. **24** Неки

24 У недељу, пре свитања, жене понеше мирисе које су припремиле и одоше на

све то, збунише нас неке жене које су у рано јутро биле на гробу, **23** али нису нашле његово тело. Још су рекле да су им се указали анђели и рекли им да је жив. **24** Неки

од наших су отишли на гроб и нашли онако У његово име ће се проповедати покајање и како су жене рекле. Њега нису видели.“ **25** опроштење греха свим народима, почевши [Исус] им рече: „О, како ли сте неразумни и од Јерусалима. **48** Ви сте очевици овога. **49** спори да поверијете свему што су пророци Ево, ја ћу послати оно што је мој Отац обећао. рекли! **26** Није ли требало да Христос све Ви будите у граду док на вас не сиђе сила то претрпи и уђе у своју славу?“ **27** Тада са висине.“ **50** Тада их је одвео до Витаније, им је растумачио оно што је написано о подигао своје руке и благословио их. **51** њему у целом Писму, почевши од Мојсија Благосиљајући их, почео је да се удаљава од и свих Пророка. **28** Тако дођоше до села њих узносећи се на небо. **52** Они су му се у које су пошли, а он је као хтео да пође ничице поклонили и вратили се у Јерусалим даље. **29** Они га салетеше говорећи: „Остани веома се радујући. **53** Стално су били у храму с нама, јер је веће близу, а дан је већ на и прослављали Бога.

измаку!“ **30** Док је био са њима за столом, узео је хлеб, благословио га, преломио га и дао им. **31** Тада су им се отвориле очи, те су га препознали, али је он ишчезнуо пред њима. **32** Они рекоше један другом: „Није ли пламтило у нама, док нам је путем говорио и излагао нам Писмо?“ **33** Они тада устану и истог часа се врате у Јерусалим. Тамо су нашли окупљену Једанаесторицу и оне што су били с њима. **34** И ови су говорили: „Господ је стварно устао из мртвих и јавио се Симону!“ **35** А и двојица ученика су им испричала шта се забило на путу и како су га препознали док је ломио хлеб. **36** Док су они још ово говорили, Исус стаде међу њих и рече им: „Мир вам!“ **37** Они претрнуше од страха, јер су мислили да виде духа. **38** [Исус] им рече: „Што сте се тако смели и зашто вас сумње подилазе? **39** Погледајте моје руке и моје ноге! То сам ја! Опипајте ме и видите, јер дух нема меса и костију, као што видите да ја имам.“ **40** Рекавши то, показао им је руке и ноге. **41** Како они још нису могли да поверију од радости, него су се чудили, он им рече: „Имате ли овде нешто за јело?“ **42** Они му дадоше комад печене рибе. **43** Узео га је и појео пред њима. **44** Онда им рече: „Ово су речи које сам вам говорио док сам био са вама: треба да се испуни све што је написано за мене у Мојсијевом Закону, Пророцима и Псалмима.“ **45** Тада им је отворио ум да разумеју Писмо. **46** Затим им је рекао: „Записано је и то да ће Христос страдати и устати из мртвих трећег дана. **47**

Јован

одговори речима пророка Исаије: „Ја сам онај чији глас пустинјом одзывања: 'Поравнајте

1 У почетку је био Он – Реч, и Он – Реч пут Господњи!“ **24** Тада су га фарисејски је био са Богом. Он – Реч био је Бог. посланици **25** упитали: „Па, зашто онда **2** Он је у почетку био са Богом. **3** Све је крштаваш кад ниси ни Христос, ни Илија, ни његовим посредством постало и ништа што Пророк?“ **26** Јован им одговори: „Ја крштавам је постало није постало без њега. **4** У Речи водом, али међу вами стоји један кога не је био живот и тај живот је био светлост познајете. **27** Он долази после мене, аја нисам људима. **5** Светлост светли у тами, и тама достојан да одрешим ремење на његовој је не надвлада. **6** Бог је послao човека по обући.“ **28** То се догодило у Витанији, с друге имену Јован. **7** Он је дошао да сведочи за стране Јордана, где је Јован крштавао. **29** светлост, да сви у њу поверију. **8** [Јован] није Следећег јутра је Јован видео Исуса како био светлост, него је сведочио за светлост. долази к њему, па је рекао: „Ево Јагњета **9** Истинита светлост, која обасјава сваког Божијег које уклања грех света. **30** Ово је човека, дошла је на свет. **10** На свету је био, и онај о коме сам рекао: 'За мном долази свет је његовим посредством настао, али га свет није препознао. **11** Својима је дошао, али су га његови одбацили. **12** А онима који су га прихватили, дао је право да постану деца Божија, онима који верују у његово име. **13** Они нису рођени ни од крви, ни од жеље тела, ни од воље мужа; њих је Бог родио. **14** Реч је постала тело и настанила међу нама. Видели смо његову славу, славу коју има од Оца као јединорођени [Син] пун милости и истине. **15** Јован је сведочио за њега кличући: „За мном долази да је он Син Божији.“ **16** Из пунине његове милости ученика. **36** Видевши Исуса како пролази сви смо примили милост на милост, **17** онуда, рекао је: „Ево Јагњета Божијег!“ **37** јер је Закон дат преко Мојсија, а милост Када су она два [Јованова] ученика то чула, и истина наступише посредством Исуса кренуше за Исусом. **38** Исус се осврнуо и Христа. **18** Бога нико никад није видео, опазио да она двојица иду за њим. Упита их јединорођени Бог, који је у Очевом крилу, он је: „Шта тражите?“ Они одговорише: „Рави га је објавио. **19** Ово је Јованово сведочанство. (што значи: 'Учитељу'), где станујеш?“ **39** Јевреји из Јерусалима су послали к њему [Исус] им рече: „Дођите и видите.“ Дошли свештенике и Левите да га питају: „Ко си су и видели где станује, те су остатак дана ли?“ **20** Јован је признао, и није порекао, провели с њим. Било је око четири после него је отворено рекао: „Ја нисам Христос.“ подне. **40** Андрија, брат Симона Петра, био **21** Онда су га упитали: „Па ко си онда? Јеси је један од оне двојице који су пошли за ли ти пророк Илија?“ „Нисам“ – одговори Исусом након што су чули шта је Јован рекао. [Јован]. „Јеси ли Пророк?“ – питали су га. **41** Он је прво нашао свога брата Симона и „Нисам“ – одговорио је [Јован]. **22** Они му рекао му: „Нашли смо Месију“ (што значи: онда рекоше: „Речи нам ко си, да можемо „Христа“). **42** Онда га је одвео к Исусу. Када да одговоримо нешто онима који су нас га је видео, Исус је рекао: „Ти си Симон, син послали. Шта ти кажеш о себи?“ **23** Он им Јованов, али зваћеш се 'Кифа' (што значи:

'Петар').“ **43** Следећег јутра Исус је одлучио А ти си чувао добро вино све до сада.“ да иде у Галилеју. Нашао је Филипа и рекао **11** У Кани галилејској је Исус учинио свој му: „Пођи за мном!“ **44** Филип је био из први знак и тако показао своју славу. Ту су Витсаиде. Андрија и Петар су били из истог његови ученици поверовали у њега. **12** После места. **45** Филип је нашао Натанаила и рекао овога је [Исус] са својом мајком, браћом и му: „Нашли смо онога о коме је Мојсије ученицима отишао у Кафарнаум. Остao је писао у Закону и о коме су писали Пророци. тамо неколико дана. **13** Пошто се ближио То је Исус, син Јосифов из Назарета.“ **46** јудејски празник Пасха, Исус је отишао горе Натанаил рече: „Може ли ишта добро да дође у Јерусалим. **14** У храму је затекао продавце из Назарета?“ Филип му одговори: „Дођи и волова, оваца и голубова и мењаче новца види.“ **47** Исус је видео Натанаила како му како седе за својим тезгама. **15** [Исус] је иде у сусрет, па је рекао за њега: „Ево правог начинио бич од узица и истерао из храма Израиљца у коме нема преваре.“ **48** Натанаил све продавце, овце и волове, а мењачима га упита: „Одакле ме познајеш?“ Исус му новца расуо новац и испревртао тезге. **16** одговори: „Пре него што те је Филип позвао, Продавцима голубова је рекао: „Носите ово видео сам те под смоквом.“ **49** Натанаил му одавде! Не правите тржницу од Дома мога одговори: „Рави, ти си Син Божији, ти си Оца!“ **17** Његови ученици се тада сетише да Цар Израиљев!“ **50** Исус му рече: „Веријеш је у [Светом писму] написано: „Изједа ме зато што сам ти рекао да сам те видео под ревност за твој Дом.“ **18** Неки [од водећих] смоквом. Видећеш и веће ствари од овог.“ Јевреја су га питали: „Каквим ћеш нам **51** Још рече: „Заиста, заиста вам кажем: знаком доказати да можеш да чиниш ово?“ видећете отворено небо и анђеле Божије **19** Исус им одговори: „Срушите овај храм и како узлазе и сипају ка Сину Човечијем.“

2 Трећег дана је била свадба у Кани галилејској. Тамо је била и Исусова мајка. **2** Исус и његови ученици су takoђе били позвани на свадбу. **3** Када је понестало вина, рече Исусу његова мајка: „Немају више вина.“ **4** „Није твоје да ми говориш шта да чиним – рече јој Исус. Мој час још није дошао.“ **5** Исусова мајка рече слугама: „Радите све што вам каже.“ **6** Тамо је било шест камених посуда за воду, које су по јудејским прописима служиле за обредно прање. У сваку је могло да стане око два или три метрита. **7** Исус рече слугама: „Напуните посуде водом.“ Они их напунише до врха. **8** Затим им рече: „Захватите сад и однесите трпезару [да окуси].“ Они му однесоше. **9** Трпезар је окусио вино које је постало од воде, али није знао одакле је. То су знале слуге које су захватиле воду. Трпезар је онда позвао младожењу **10** и рекао му: „Сваки домаћин прво износи добро вино, а кад се гости опију, онда слабије.“

ја ћу га за три дана подићи.“ **20** Јевреји му рекоше: „Требало је четрдесет шест година да се сагради овај храм, а ти ћеш за три дана да га саградиш?“ **21** Међутим, [Исус] је говорио о храму, који је његово тело. **22** Тек кад је васкрсао из мртвих, његови ученици су се сетили да им је о томе говорио. Тада су поверовали Писму и речима које је Исус изрекао. **23** Док је [Исус] био у Јерусалиму за време празника Пасхе, многи су поверовали у њега, јер су видели знаке које је учинио. **24** Сам Исус се никоме није поверавао, јер их је све познавао. **25** Њему нико није морао да говори о било коме, јер је знао људе у душу.

3 Био неки човек, фарисеј, по имену Никодим, један од водећих људи међу Јеврејима. **2** Он је дошао к Исусу по ноћи и рекао му: „Учитељу, зnamо да си ти учитељ кога је Бог послao. Нико, наиме, не може чинити ове знаке која ти чиниш ако Бог није са њим.“ **3** Исус му одговори: „Заиста, заиста ти кажем: нико не може видети Царство Божије ако се наново не роди.“ **4** Никодим

га упита: „Како одрастао човек може да Јован тада још није био бачен у тамницу. **25** се наново роди? Може ли да уђе у утробу Између Јованових ученика и неког Јеврејина своје мајке и да се поново роди?“ **5** Исус му дође до расправе око обредног прања. **26** одговори: „Заиста, заиста ти кажем: нико Ученици дођу к Јовану и обрате му се: не може ући у Царство Божије ако се не „Учителју, онај што је био с тобом с оне роди водом и Духом. **6** Тело рађа тело, а од стране Јордана, о коме си говорио, ено га Духа се рађа дух. **7** Не чуди се што ти кажем: крштава и народ одлази к њему.“ **27** Јован треба да се наново родите. **8** Ветар дува где им одговори: „Нико не може присвојити хоће. Његов хук чујеш, али не знаш откуд себи нешто ако му то није дано с неба. **28** долази и куда одлази. Тако је са сваким Сами сте ми сведоци да сам рекао: 'Ја нисам који је рођен од Духа.'“ **9** Никодим упита Христос, него сам послат пред њим.‘ **29** Исуса: „Како то може да се догоди?“ **10** Исус Младожења је онај коме млада припада, а му одговори: „Ти си учитељ израиљског кум стоји са стране и слуша, радујући се народа, а не знаш то? **11** Заиста, заиста кад чује глас младожењин. Према томе, моја ти кажем: ми говоримо оно што знамо и радост је потпуна. **30** Он треба да расте, а ја сведочимо о ономе што смо видели, али да се умањујем.“ **31** Ко долази од горе, над ви не прихватате наше сведочанство. **12** Не свима је; а ко је са земље, припада земљи верујете ми кад вам говорим о земаљским и говори о земаљским стварима. Али онај стварима, како ћете веровати ако вам будем који је са неба, над свима је. **32** Он говори говорио о небеским? **13** Нико никада није оно што је видео и чуо, али његову поруку узашао на небо, осим Сина Човечијег који је нико не прихватава. **33** Ко прихватава његову сишао са неба. **14** Као што је Мојсије подигао поруку, потврђује да је Бог истинит. **34** Онај [на штап] змију [од бронзе], тако и Син кога је Бог послao, Божију поруку преноси, Човечији треба да буде подигнут, **15** да свако јер [Бог свога] Духа у изобиљу даје. **35** Отац воли Сина и све је предао у његове руке. **36** Ко верује у Сина, има вечни живот; а ко је непокоран Сину, неће искусити живот, него ће гнев Божији остати на њему. (aiōnios g166)

(aiōnios g166) 17 Бог, наиме, није послао Сина да суди свету, него да се свет спасе његовим посредством. **18** Ко верује у њега, томе се не суди; а ко не верује, већ је осуђен, јер није поверио у име јединороднога Сина Божијег. **19** Бог суди овако: светлост је дошла на свет, али људи више заволеше таму него светлост, јер су њихова дела зла. **20** Ко чини што не ваља, мрзи светлост и не излази на светлост, да се не открију његова дела. **21** Ко чини што је по истини, долази на светлост, да се покаже да су његова дела учињена [у послушности] према Богу.“ **22** После овога је Исус са својим ученицима отишао у Јудеју. Тамо је боравио са њима и крштавао. **23** И Јован Крститељ је крштавао у Енуону код Салима, јер је тамо било много воде, те су људи долазили и крштавали се. **24**

4 Међутим, Исус је сазнао да су фарисеји чули да он задобија и крштава више ученика него Јован. **2** (Уствари, сам Исус није крштавао, него његови ученици.) **3** [Тада] је напустио Јудеју и отишао у Галилеју. **4** Успут је морао да прође кроз Самарију. **5** Тако је дошао у самаријски град по имени Сихар, недалеко од земљишта које је Јаков дао своме сину Јосифу. **6** Тамо се налазио Јаковљев бунар. Исус, уморан од пута, седе на бунар. Било је око подне. **7** Нека жена Самарјанка дође да захвати воде. Исус јој рече: „Дај ми, [молим те], да пијем.“ **8** (Његови ученици су, у међувремену, отишли до града да купе нешто хране.) **9** Тада му Самарјанка рече: „Како можеш ти, као Јеврејин, да тражиш од мене, Самарјанке, да пијеш?“ (Јевреји се,

иначе, не мешају са Самарјанима.) **10** Исус све што сам учинила. Да није он Христос?“ јој одговори: „Кад би ти знала какав дар Бог **30** Људи изађу из града и дођу к Исусу. **31** У има за тебе, и ко је тај што од тебе тражи међувремену, његови ученици му рекоше: да му даш да пије, ти би од њега тражила и „Учитељу, поједи [нешто]!“ **32** [Исус] им он би ти дао живу воду.“ **11** Жена му рече: рече: „Ја имам једно јело да једем, које ви „Господе, бунар је дубок, а ти немаш чиме не познајете.“ **33** Његови ученици почеше да захватиш. Одакле ћеш извући живу воду? да се питати међу собом: „Да му неко није **12** Зар си ти већи од нашег оца Јакова који донео да једе?“ **34** Исус им рече. „Моје јело је нам је дао овај бунар? Он сам је пio са њега, да вршим вољу онога који ме је послao и његови синови и његова стока.“ **13** Исус јој да довршим његово дело. **35** Зар не кажете: одговори: „Свако ко пије од ове воде, поново 'Још четири месеца, па долази жетва?' А ја ће ожеднети. **14** А ко пије од воде коју ћу mu ја вам, ево, кажем: осмотрите поља – жито дати, тај никада неће ожеднети, него ће вода коју ћу mu ја дати постati у њему извор воде живота и донети mu вечни живот.“ (*aiōn g165, aiōnios g166*) **15** Жена му рече. „Господе, дај mi **36** Жетелац већ дозрело за жетву! **37** Овако се испуњује изрека: 'један прима плату и жање урод за вечни живот. Тако се и сејач и жетелац радују заједно.

ту воду да не једним више и да не долазим **16** [Исус] јој рече: 'један сеје, други жање.' **38** Ја сам вас послao да више овамо да захватам.“ **17** су се трудили, а ви убијете плод њиховог Жена му рече: „Немам мужа.“ Исус рече: труда.“ **39** Многи Самарјани из тог града су „У праву си кад кажеш да немаш мужа. **18** поверили у Исуса због речи које је она Имала си, наиме, пет мужева, а онај са којим жена рекла: „Он mi је рекao све што сам сада живиши није ти муж. Добро си рекла.“ **19** ученила.“ **40** Самарјани су онда дошли к Жена му рече: „Господе, видим да си пророк. љему и молили га да остане са њима. Тако **20** Наши преци су се клањали на овој гори, је остао тамо два дана, **41** па је још више а ви кажете да је Јерусалим место где се Самарјана поверило у њега због његове треба клањати.“ **21** Исус јој рече: „Веруј mi, речи. **42** Онда су рекли жени: „Сада више жено, да ћe доћи час кад се нећете клањати не верујемо због оног што си ти говорила, Оцу ни на овој гори ни у Јерусалиму. **22** него зато што смо сами чули, па знамо да је Ви, [Самарјани], не знate коме се клањате. он истински Спаситељ света.“ **43** Два дана Mi, Јевреји, знамо коме се клањамо, јер од касније, Исус оде оданде у Галилеју. **44** Сам Јевреја долази спасење. **23** Али долази час, Исус је, наиме, говорио да је пророк без и већ је дошао, када ће се прави клањаоци части у свом завичају. **45** Када је, дакле, клањати Оцу у Духу и истини. Отац, наиме, дошао у Галилеју, Галилејци су га лепо хоћe овакве молиоце. **24** Бог је Дух, те они дочекали, јер су били у Јерусалиму током који му се клањају треба да се клањају у празника [Пасхе] и видели све што је [Исус] Духу и истини.“ **25** Жена му рече: „Знам да тамо учинио. **46** [Исус] је поново дошао у ћe доћи Месија, кога зову Христос. Кад он Кану у Галилеји, где је претворио воду у доће, све ћe нам објавити.“ **26** Исус јој рече: вино. Тамо је био неки царски чиновник „То сам ja, који говорим с тобом.“ **27** Кад су који је имао болесног сина у Кафарнауму. се његови ученици вратили, зачудили су **47** Када је чуо да је Исус дошао из Јудеје у се да Исус разговара са женом. Ипак, нико Галилеју, оде к љему и замоли га да доће и није рекао: „Шта ти треба?“ или: „Зашто исцели љеговог сина, јер је био на умору. разговараш са њом?“ **28** Жена тада остави **48** Исус му рече: „Ако не видите знаке и свој крчаг, па оде у град и рече људима: **29** чуда, ви нећете да верујете!“ **49** Чиновник „Дођите да видите человека који mi је рекао my рече: „Господе, сићи, док није умрло моје

дете!“ **50** Исус му рече: „Врати се, твој син Човек оде и јави водећим Јеврејима да је живи.“ Човек поверије речи коју му је Исус Исус онај који га је исцелио. **16** Ти Јевреји су рекао и оде. **51** Док се враћао, похрле му у почели да прогањају Исуса, јер је то учинио сусрет његове слуге и јаве му да му је дете у суботу. **17** Исус им рече: „Мој Отац све до живо. **52** [Чиновник] се онда распитивао за сада ради, па и ја радим.“ **18** Због овога су час када је детету кренуло на боље. Рекли су Јевреји још више били решени да га убију; не му да је грозница престала јуче око један само зато што је прекршио [Закон о] суботи, сат поподне. **53** Отац је тада схватио да се већ и стога што је Бога назвао својим Оцем, то дододило оног часа када је Исус рекао: те изједначи себе са Богом. **19** Исус им рече: „Твој син живи.“ Тада је поверовао он и сви „Заиста, заиста вам кажем: Син ништа не његови укућани. **54** Ово је био други знак може да чини сам од себе; он чини само који је Исус учинио, након што је из Јудеје оно што је видео да Отац чини. Што Отац дошао у Галилеју.

5 Након овога, Исус оде горе у Јерусалим на један јудејски празник. **2** У Јерусалиму, код Овчијих врата, налазила се бања која се на јеврејском звала „Витезда“. Имала је пет тремова. **3** Ту је лежало много болесних: слепих, хромих, и одузетих. Чекали су да се вода заталаса, **4** јер је анђео силазио у одређено време таласајући воду. Први који би ушао кад се вода заталаса, оздрављао би, ма од какве болести да је боловао. **5** Тамо је био један човек који је тридесет осам година патио од своје болести. **6** Исус га је видео да лежи тамо, те знајући да је већ дugo болестан, упита га: „Хоћеш ли да оздравиш?“ **7** Болесник му одговори: „Господе, немам никога ко би ме спустио у бању кад се вода заталаса. Док ја дођем до тамо, други пре мене сиђе.“ **8** Исус му рече: „Устани, узми своја носила и ходај!“ **9** Човек одмах устане, подигне своја носила и почне да хода. Тада је био субота. **10** [Водећи] Јевреји рекоше исцеленом човеку: „[Данас] је субота, и није дозвољено да носиш своја носила!“ **11** Он одговори: „Онај који ме је исцелио рекао ми је: 'Узми своја носила и ходај!'“ **12** Они га упиташе: „Ко је тај човек што ти је рекао: 'Узми своја носила и ходај'?!“ **13** Исцелени није знао ко [га је исцелио], јер је Исус нестао у мноштву света које је било тамо. **14** Касније је Исус нашао исцеленог човека у храму и рекао му: „Ето, оздравио си. Не греши више да те не снађе нешто горе.“ **15** чини, то исто чини и Син. **20** Наиме, Отац воли Сина и зато му открива све што сам чини. Откриће му и веће ствари, а ви ћете им се дивити. **21** Као што Отац подиже мртве и даје им живот, тако и Син даје живот онима којима хоће. **22** Отац, наиме, не суди никоме, него је сав суд предао Сину, **23** да сви поштују Сина, као што поштују Оца. Ко не поштује Сина, не поштује ни Оца који га је послao. **24** Заиста, заиста вам кажем: ко слуша моју реч и верује ономе који ме је послao, има вечни живот, те не иде на суд, него прелази из смрти у живот. (αἰῶνις g166) **25** Заиста, заиста вам кажем: долази час, и већ је дошао, када ће мртви чути глас Сина Божијег. Који га чују, ти ће живети. **26** Јер, као што Отац има живот у себи, тако је и Сину дао да има живот у себи. **27** Дао му је и власт да суди, јер је он Син Човечији. **28** Не чудите се томе, јер долази час када ће сви који су у гробовима чути његов глас, **29** па ће изаћи [из њих]. Тада ће они који су чинили добро васкрснути за живот, а они који су чинили зло васкрснуће да приме осуду. **30** Ја сам ништа не могу да чиним по своме; ја судим на основу онога што чујем. Мој суд је праведан, јер ја не тражим да чиним своју вољу, него вољу онога који ме је послao. **31** Ако ја сведочим сам за себе, моје сведочанство није истинито. **32** Неко други сведочи за мене и ја знам да је оно што он сведочи о мени истинито. **33** Ви сте послали Јовану [гласнике], а он вам је потврдио истину. **34** Мени не треба

сведочанство човека, него вам говорим [о му: 9 „Ту је један момчић који има пет Јовану] да бисте се ви спасли. 35 Јован је јечмених хлебова и две рибе. Ипак, то није био светиљка која је горела и светлела, а ви довољно да се нахрани толики народ.“ 10 сте хтели накратко да уживате у његовој Исус им рече: „Нека народ поседа!“ Било је светlostи. 36 Ја имам већег сведока од ту доста траве. Људи тако поседаше, њих Јована. То су дела која ми је Отац наложио око пет хиљада. 11 Онда је Исус узео хлебове, да чиним. Дела која чиним сведоче да ме захвалио [Богу], па их је дао онима који је Отац послao. 37 И Отац који ме је послao су седели. Тако је учинио и са рибама, сведочи за мене. Његов глас никад нисте те [је свако јео] колико је хтео. 12 Када чули, нити сте икада видели лик његов. 38 су се сви наситили, [Исус] рече својим Његова реч не борави у вами, јер не верујете ученицима: „Покупите преостале комаде [Оцу] који га је послao. 39 Ви истражујете да не пропадну.“ 13 [Ученици] сакупише Писма, јер мислите да по њима имате вечни дavanaughst котарица преосталог хлеба од оних живот, а она сведоче о мени. (aiōnios g166) 40 пет јечмених хлебова које је народ јeo. 14 Ипак, ви нећете да дођете к мени да имате Када су људи видели какав је знак Исус живот. 41 Ја не прихватам славу од људи. учинио, рекли су: „Ово је заиста Пророк који 42 Али ја вас познајем и знам да немате у треба да дође на свет!“ 15 Међутим, Исус је себи љубави према Богу. 43 Ја сам дошао у знао да они хоће да га зацаре на силу, па је име свога Оца, али ви ме не прихватате. Ако зато отишао на једну гору да буде сам. 16 неко дође у своје име, таквога прихватате. Када се спустило вече, његови ученици су 44 Ви величате један другога, а не трудите се сишли до језера. 17 Укрцали су се на бродић да задобијете славу од јединога Бога. Како и упутили се према Кафарнауму. Било се већ ћете онда веровати [мени]? 45 Не мислите смрачило, а Исус никако да дође. 18 Почеко да ћу вас ја оптужити пред Оцем. Мојсије, у је да дува јак ветар и море се узбуркало. 19 кога се уздате, је онaj који вас оптужује. 46 Ученици су веслали неких ддвадесет пет до Јер да сте веровали Мојсију, веровали бисте тридесет стадија када су опазили Исуса како и мени, јер је он о мени писао. 47 Ако не хода по мору. Када се приближио чамцу, верујете оном што је он написао, како ћете ученици се уплашише. 20 Исус им рече: „То веровати мојим речима?“

6 После овога је Исус отишао на другу страну Галилејског језера (то јест, Тиверијадског [језера]). 2 Следило га је много народа, јер су посматрали знаке које је чинио на болеснима. 3 Исус је отишао на једну гору и сео тамо са својим ученицима. 4 Била је близу Пасха, јудејски празник. 5 Исус подиже поглед и опази да пристиже много света. Упитао је Филипа: „Где да купимо хлеба да нахранимо оволовико света?“ 6 Ово је рекао искушавајући Филипа, а у ствари је знао шта ће учинити. 7 Филип му одговори: „Да купимо хлеба и за две стотине сребрњака не би било довољно да сваки добије нешто мало!“ 8 Један од ученика, Андрија, брат Симона Петра, рече

сам ја, не бојте се!“ 21 Тада су хтели да га укрцају у бродић, али бродић се одједном нашао на месту према ком су се упутили. 22 Сутрадан су људи који су остали с друге стране језера, опазили да је тамо остао само један бродић. Знали су, наиме, да Исус није ушао у бродић са својим ученицима, него су ученици отишли сами. 23 А из Тиверијаде приспеше други бродићи, близу места где је народ јeo хлеб за који је Господ био захвалио [Богу]. 24 Када је, дакле, народ видео да тамо нема ни Исуса ни његових ученика, ушли су у бродиће и отишли у Кафарнаум да га траже. 25 Нашли су га с друге стране језера и рекли му: „Учителju, када си дошао овамо?“ 26 Исус им рече: „Заиста, заиста вам кажем: не тражите ме ви зато што сте видели знаке, него зато што сте јели хлебове и наситили

се. **27** Не радите за храну која пропада, него за храну која остаје за вечни живот. Такву храну ће вам дати Син Човечији, јер је на њега Бог Отац утиснуо свој печат.“ (*aiōnios g166*) **28** Они га упиташе: „Шта треба да радимо да бисмо чинили дела која Бог тражи?“ **29** Исус им одговори: „Ово је дело које Бог тражи: да верујете у онога кога је он послao.“ **30** Они га онда упиташе: „Какав ћеш знак учинити, да бисмо веровали у тебе кад га видимо?“ Шта ћеш, дакле, да учиниш? **31** Наши преци су написано [у Писму]: „Даде им хлеб са неба да једу.“ **32** ако не једете тело Сина Човечијег и не пијете Крв његову, нећете имати живота у себи. **33** Хлеб који није вам Мојсије дао хлеб са неба, него вам Ко једе моје тело и пије моју крв, има вечни мој Отац даје истински хлеб. **34** Тада му рекоше: „Господе, храна и моја крв је истинско пиће. **35** Исус им рече: моје тело и пије моју крв, остаје у мени и „Ја сам хлеб живота; ко долази к мени неће ја у њему. **36** Али ја сам вам рекао да, иако који мене једе живети због мене. **37** Свако тај хлеб који је сишао са неба. Он није као кога ми даје Отац долази к мени, а онога онај што су јели ваши преци, јер су они, који долази к мени нећу одбацити. **38** Јер ја [ипак], помрли. Ко једе овај хлеб, живеће нисам сишао са неба да чиним своју вољу, заувек.“ (*aiōn g165*) **39** Ово је [Исус] изрекао у него вољу [Бога] који ме је послao. **40** Волја мага Оца је да ко год ме види и поверије у мене, **41** На то су Јевреји одустанете? **42** Рекоше: „Зар је пре био? **43** Исус им рече: „Не гунђајте међу вами оних који не верују.“ **44** Нико не може да дође к мени, почетак знао да неки неће веровати у њега ако га не привуче Отац који ме је послao, и ко ће га издати. **45** Тада рече: „Зато сам а ћу га вакрснути у Последњи дан. **46** Ипак, Оца њим. **47** Заиста, заиста вам кажем: ко верује у мене, има вечни живот. (*aiōnios g166*) **48** Ја сам хлеб живота. **49** Ваши преци су јели ману у пустини, а [ипак] су помрли. **50** Али хлеб који долази са неба је такав да ко једе од њега не умире. **51** Ја сам хлеб живота који је сишао са неба. Ко буде јео од овог хлеба, живеће заувек. Хлеб који ћу ја дати је моје тело које дајем да би свет живео.“ (*aiōn g165*) **52** На ово Јевреји почеше жестоко да негодују. Питали су се: „Како ћеш, дакле, да учиниш? **53** Исус им рече: „Заиста, заиста вам кажем: Писму]: „Даде им хлеб са неба да једу.“ **54** Није вам Мојсије дао хлеб са неба, него вам Ко једе моје тело и пије моју крв, има вечни мој Отац даје истински хлеб. **55** Јер је моје тело истинска живот свету.“ **56** Ко једе дај нам заувек тај хлеб!“ **57** Као што је мене послao живи огладнети и ко верује у мене никада неће Отац, те ја живим због Оца, тако ће и онај ожеднети. **58** Ово је видите, нећете да верујете. **59** Ово је [Исус] изрекао у него вољу [Бога] који ме је послao. **60** Волја [Бога] који ме је послao: да не изгубим Кад су то чули, многи од његових ученика ниједнога од оних које ми је Он дао, него да **61** Иисус је у себи **62** А шта [ћете рећи] када будете **63** Дух [Божији] је тај који даје **64** Али, има међу **65** Тада су га многи **66** Тада су га многи **67** Зато је Исус упитао Дванаесторицу: **68** Одговори му **69** Симон Петар: „Господе, коме да одемо?“ **70** Ти У Пророцима је записано: 'Сви ће бити од Отаца не омогући.'“ **71** Тада су га многи Бога учени.“ Свако ко слуша Оца и прихвати ученици напустили и нису више ишли за његово учење, долази к мени. **72** Ипак, Оца њим. **73** Зато је Исус упитао Дванаесторицу: нико није видео, осим оног који је дошао од „Да нећете и ви да одете?“ **74** Одговори му Бога; он је видео Оца. **75** Заиста, заиста вам **76** Симон Петар: „Господе, коме да одемо?“ **77** Ти

имаш речи вечног живота. (aiōnios g166) **69** Ми А ипак нико од вас не поступа по Закону. смо уверени и знамо да си ти свети Божији Зашто хоћете да ме убијете?“ **20** Народ му [посланик].“ **70** Исус им рече: „Нисам ли одговори: „Зао дух је [ушао у] тебе! Ко хоће баш ја изабрао вас Дванаесторицу? А ипак, да те убије?“ **21** Исус им одговори: „Учинио један од вас је ђаво.“ **71** [Исус] је ово рекао сам једно чудо и сви се дивите томе. **22** Ви мислећи на Јуду, сина Симона Искариота, обрезујете [мушки децу], јер вам је Мојсије јер је он био тај који ће га издати, [иако] је тако наложио, а ипак то чините и суботом. био један од Дванаесторице.

7 Након овога је Исус ишао по Галилеји.

Није хтео да се креће по Јудеји, јер су јудејске [вође] тражиле прилику да га убију. **2** Близко се јудејски Празник Сеница. **3** Тада рекоше Исусу његова браћа: „Отптуј одавде и иди у Јудеју, да би твоји ученици видели дела која чиниш. **4** Нико не крије шта ради ако жели да буде познат у јавности.“ **5** Ипак, ни његова браћа нису веровала у њега. **6** Исус им рече: „Моје време још није дошло, а за вас је свако време погодно. **7** Свет не може да мрзи вас, али мене мрзи, јер му ја износим пред очи његова зла дела. **8** Ви идите на празник. Ја нећу ићи на овај празник, јер моје време још није дошло.“ **9** То им је рекао и остао у Галилеји. **10** Пошто су његова браћа отишла на празник, онда је и сам Исус отишао, али не јавно, него тајно. **11** Јудејске [вође] су га тражиле на празник и распитивале се о њему: „Где је онај?“ **12** У народу се много причало о њему. Једни су говорили: „Добар је!“ Други су, опет, говорили: „Није, него заводи народ!“ **13** Нико о њему није говорио јавно због страха од јудејских [вођа]. **14** Усред празника, Исус је отишао у храм и почeo да поучава [народ]. **15** Тада су се Јевреји зачудили и рекли: „Откуд се овај разуме у свете списе кад се није школовао за то?“ **16** Исус им је тада одговорио: „Ово учење не потиче од мене, него од [Бога] који ме је послao. **17** Ко хоће да чини оно што [Бог] хоће, знаће да ли ово учење долази од Бога или ја говорим у своје име. **18** Ко говори у своје име, тај тражи славу за себе. А ко тражи славу за оног који га је послao, тај је поштен и у њему нема неправде. **19** Није ли вам Мојсије дао Закон?

У ствари, обрезање сте примили од својих предака, а не од Мојсија. **23** Дакле, ако дечака обрезујете суботом, да се Мојсијев Закон не би нарушио, зашто се онда љутите на мене што сам целог человека исцелио у суботу? **24** Не судите по спољашњости, него судите по правди!“ **25** Неки Јерусалимљани рекоше: „Зар није то онај кога траже да убију? **26** А ево, он слободно говори и нико му се не супротставља. Да нису можда наши главари схватили да је он Христос? **27** Међутим, ми знамо одакле је овај. Када Христос дође, нико неће знати одакле је.“ **28** Док је поучавао у храму, Исус је повикао: „Ви [мислите да] знате ко сам и одакле сам! Ипак, ја нисам дошао у своје име; [Бог] истинити ме је послao. Ви га не познајете, **29** а ја га познајем, јер сам од њега дошао и он ме је послao.“ **30** Тада су гледали да ухватајте Исуса, али нико није подигао руке на њега, јер још није био дошао његов час. **31** Ипак, много људи је поверовало у њега и говорило: „Када дође Христос, хоће ли чинити веће знаке него што их је овај учинио?“ **32** Фарисеји су чули да се ово шапуће у народу, па су водећи свештеници и фарисеји послали храмску стражу да ухватајте Исуса. **33** Тада Исус рече: „Још мало времена сам са вама, а онда одлазим оном који ме је послao. **34** Тражићете ме, али ме нећете наћи и где ћу ја бити ви не можете доћи.“ **35** Јевреји су тада говорили међу собом: „Где он то мисли да иде, а да га ми нећемо наћи? Да неће можда да иде [Јеврејима] расејаним међу Грке и да учи Грке? **36** Шта је мислио под тим кад је рекао: „Тражићете ме, али ме нећете наћи и где ћу ја бити ви не можете доћи?“ **37** Последњег, највећег дана празника, Исус стаде пред народ и повика:

„Ако је ко жедан, нека дође к мени и нека прстом по тлу. 7 Како су га они непрестано пије! 8 Ко верује у мене, као што каже салетали питањима, Исус се исправи и рече Писмо: 'Из његове нутрине ће потећи реке им: „Ко је од вас без греха, нека први баци живе воде.“' 9 Ово је рекао мислећи на Духа камен на њу.“ 8 Онда се поново сагнуо кога су имали да приме они који верују у и писао по тлу. 9 Кад су ови то чули, Исуса. Дух тада још није био сишао, зато што почеше један по један да одлазе, почевши Исус још није био [вазнет] у славу. 10 Када су од најстаријих до последњих. [Исус] је тако неки људи из мноштва чули ове [Исусове] остао сам са оном женом која је стајала у речи, рекли су: „Ово је заиста прави Пророк!“ средини. 11 Исус се затим усправи и упита 12 Други су говорили: „Ово је Христос!“ је: „Жено, где су они? Зар те нико од њих Трећи су говорили: „Зар ће Христос доћи није осудио?“ 11 „Нико, Господе!“ – одговори из Галилеје? 12 Не каже ли Писмо да ће жена. Исус јој рече: „Ни ја те не осуђујем. Христос бити из Давидовог потомства, и Иди и од сада не греши више!“ 12 Исус да ће доћи из Витлејема, места одакле је се затим поново обратио народу: „Ја сам био Давид?“ 13 Тада је међу народом дошло светлост свету. Ко мене следи, неће ходати до поделе због Исуса. 14 Неки од њих су по тами, него ће имати светлост живота.“ 13 желели да га ухвате, али нико није ставио Рекоше му фарисеји: „Ти сведочиш сам за руку на њега. 15 [Храмски] стражари се врате себе и зато твоје сведочанство не вреди.“ 14 водећим свештеницима и фарисејима. Ови Исус им одговори: „Ако ја и сведочим сам за им рекоше: „Зашто га нисте довели?“ 16 себе, то је зато што знам одакле долазим и Стражари одговорише: „Нико никада није када одлазим. А ви не знате одакле долазим говорио као овај човек.“ 17 Фарисеји им и када одлазим. 15 Ви судите по људским рекоше: „Зар је и вас завео?“ 18 Да није неко [мерилима]; ја не судим никоме. 16 Ако и од главара или од фарисеја поверовао у судим, мој суд је истинит, јер ја не судим њега? 19 А ова светина која не познаје Закон сам; са мном је Отац који ме је послao. 17 [Мојсијев] – проклета је!“ 18 Један од њих, Па и у вашем Закону пише да је сведочење Никодим, који је раније отишао к Исусу, истинито ако два сведока [дају исти исказ]. им рече: 19 „Зар се по нашем Закону суди 18 Ја сведочим сам за себе, али и Отац који човеку који није био претходно испитан да ме је послao сведочи за мене.“ 19 Тада су му би се утврдило шта је учинио?“ 20 Они му рекли: „Где је твој отац?“ Исус им одговори: одговоре: „Да ниси и ти из Галилеје? Проучи 21 „Ви не познајете ни мене, ни мога Оца. Када [Писмо] и видећеш да пророк не долази из Галилеје.“ 22 Тада сваки од својој кући.

8 Исус, пак, оде на Маслинску гору. 2 Ујутро је [Исус] поново дошао у храм. Сав народ се окупио око њега. Он је сео и почeo да их учи. 3 А фарисеји и знаљци Светог писма доведу неку жену ухваћену у прељуби и поставе је у средину. 4 Затим су рекли Исусу: „Учителju, ова жена је ухваћена у самом чину прељубе. 5 Мојсије нам је у Закону заповедио да такве жене каменујемо. Шта ти кажеш на то?“ 6 То су рекли да би га навели да изусти нешто због чега би га оптужили. Али Исус се сагнуо и почeo да пише нешто

бисте познавали мене, познавали бисте и мога Оца.“ 20 Ове речи је Исус изговорио док је поучавао народ у делу храма где су се скupљали прилози. Нико га није ухватио, јер још није био дошао његов час. 21 [Исус] им поново рече: „Ја одлазим; ви ћете ме тражити, али ћете умрети у свом греху. А тамо где ја идем, ви не можете доћи.“ 22 Тада Јевреји рекоше: „Да неће да се убије, јер каже: 'Тамо где ја идем, ви не можете доћи?'“ 23 [Исус] им рече: „Ви сте одоздо, а ја сам одозго. Ви сте од овог света, а ја нисам од овог света. 24 Зато сам вам рекао да ћете умрети у својим гресима. Ако не поверијете да Ja јесам, помрећете у својим

гресима.“ 25 „Ко си ти?“ – питали су га тада. његовим жељама. Он је одувек убица људи Исус им одговори: „Не говорим ли вам баш и у истини се није задржао, јер у њему нема то од самог почетка? 26 Много тога имам да истине. Кад говори лаж, он показује своје кажем о вама и да судим. Ипак, ја говорим право лице, јер је лажљивац и отац [свих] свету само оно што сам чуо од онога који лажи. 45 Ја вам говорим истину и зато ми је истинит. Он ме је послao.“ 27 Али они не верујете. 46 Ко од вас може да докаже да нису разумели да им [Исус] говори о Оцу. 28 чиним грех? Ако говорим истину, зашто ми Исус им тада рече: „Када подигнете Сина не верујете? 47 Ко је од Бога, тај слуша шта Човечијег, тада ћете схватити да Ја Јесам. Ја му Бог говори. Ви не слушате зато што нисте ништа не чиним сам од себе, него говорим од Бога.“ 48 Јевреји му одговорише: „Нисмо како ме је научио Отац. 29 Онај који ме ли у праву кад кажемо да си Самарјанин и да је послao, са мном је; он ме није оставио је зли дух у теби?“ 49 Исус одговори: „Није самог, јер ја увек чиним оно што је њему зли дух у мени, него ја поштујем свога Оца, а угодно.“ 30 Након ових његових речи, много ви мене не поштујете. 50 Ја не тражим славу људи је поверовало у њега. 31 Тада је Исус за себе. Али постоји један који тражи и он рекао Јеврејима који су поверовали у њега: суди. 51 Заиста, заиста вам кажем: ко држи „Ако држите моје учење, заиста сте моји моју реч неће никада искусити смрти.“ (aiōn ученици. 32 Упознаћете истину и истина ће g165) 52 Рекоше му Јевреји: „Сада знамо да вас ослободити.“ 33 Они му одговорише: „Ми је зли дух у теби. Аврахам је умро, а тако смо Аврахамово потомство. Никада никоме и пророци, а ти кажеш: 'Ко држи моју реч нисмо робовали. Како то мислиш: 'Постаћете неће никада умрети.' (aiōn g165) 53 Зар си ти слободни?“ 34 Исус им рече: „Заиста, заиста већи од оца нашег Аврахама који је умро? вам кажем, свако ко чини грех, роб је Па и пророци су помрли. За кога се ти то греху. 35 Роб не припада породици заувек, а издајеш?“ 54 Исус одговори: „Кад бих ја сам син припада породици заувек. (aiōn g165) 36 себи давао част, моја част не би вредела Стога, ако вас Син ослободи, тада ћете бити ништа. Мој Отац је онај који ми даје част, стварно слободни. 37 Знам да сте Аврахамово за кога ви говорите да је ваш Бог. 55 Ви потомство. Ипак, гледате да ме убијете, јер га не познајете, а ја га познајем. Кад бих не прихватате моју реч. 38 Ја говорим оно рекао да га не познајем, био бих лажљивац што сам видео код [свог] Оца, а ви чините као и ви. Међутим, ја га познајем и држим оно што сте чули од [свог] оца.“ 39 Они му његову реч. 56 Аврахам, ваш отац, радовао одговорише: „Наш отац је Аврахам.“ Исус се што ће видети мој долазак. Видео га је и им рече: „Да сте Аврахамова деца, ви бисте радовао се.“ 57 Рекоше му Јевреји: „Немаш чинили Аврахамова дела. 40 Ви сада гледате још ни педесет година. Како си ти то видео да ме убијете, мене који сам вам рекао Аврахама?“ 58 Исус им одговори: „Заиста, истину коју ми је Бог рекао. Аврахам тако заиста вам кажем: пре него што се Аврахам шта није чинио. 41 Ви чините оно што ваш родио, Ја Јесам.“ 59 На то сви дохваташе отац чини.“ Они му рекоше: „Ми нисмо камење да га каменују, али Исус се уклони ванбрачна деца. Бог је наш једини Отац.“ 42 од њих и оде из храма.

Исус им рече: „Када би Бог био ваш Отац, ви бисте ме волели, јер ја сам дошао од Бога и сад сам овде. Нисам дошао по својој вољи, него ме је он послao. 43 Зашто не разумете оно што говорим? Зато што не можете поднети да слушате моју реч. 44 Њаво је ваш отац и ви хоћете да удовољавате

9 Када је изашао из храма видео је човека слепог од рођења. 2 Његови ученици га упиташе: „Учителю, зашто се овај човек родио слеп? Да ли је згрешио он или његови родитељи?“ 3 Исус одговори: „Није он слеп зато што је згрешио он или његови родитељи,

већ да би Бог на њему показао деловање се већ биле договориле да се из синагоге своје силе. 4 Док је дан, треба да чинимо искључи свако ко би [Исуса] признао за дело онога који ме је послао. Јер долази ноћ Христа. 23 Због тога су његови родитељи када нико неће моћи да ради. 5 Док сам на рекли: „Пунолетан је, питајте њега.“ 24 свету, ја сам светлост свету.“ 6 Рекавши ово, Тада су по други пут позвали человека који пљунуо је на земљу и од пљувачке начинио је био слеп и рекли му: „Признај на славу блато, па је тим блатом намазао човекове Богу! Ми знамо да је тај човек грешник.“ очи. 7 Онда му је рекао: „Иди и умиј се у 25 Човек одговори: „Ја не знам да ли је он Силоамској бањи!“ (Силоам у преводу значи грешник. Једино знам да сам био слеп, а „послан“.) Човек оде, уми се и врати се са сада видим!“ 26 Они га упиташе: „Шта ти је здравим видом. 8 Његови суседи и они који учинио? Како ти је вратио вид?“ 27 Он им су га видели како проси, рекли су: „Није ли одговори: „То сам вам већ рекао, а ви нисте то онај који је ту седео и просио?“ 9 Једни су слушали. Зашто хоћете да то поново чујете? говорили: „Да, то је тај!“ – а други опет: „Не, Да нећете да постанете његови ученици?“ није, него само личи на њега!“ Он тада рече: 28 Они га извређаше и рекоше му: „Ти си „Ја сам тај!“ 10 Онда га упиташе: „Како си његов ученик, а ми смо Мојсијеви ученици! прогледао?“ 11 Он одговори: „Човек који се 29 Знамо да је Бог говорио Мојсију, а за овога зове Исус је направио блато, намазао моје не знамо ни одакле је!“ 30 Човек им рече: очи и рекао ми: 'Иди у Силоамску [бању]' и „Баш то је и чудно што ми је исцелио вид, а умиј се!“ Отишао сам, умиси се и прогледао.“ ви не знате одакле је. 31 Знамо, наиме, да 12 Они га упиташе: „Где је он?“ „То не знам“ – Бог не услишава грешнике, него само онога одговори он. 13 Затим су некадашњег слепца ко је побожан и ко чини оно што је Богу одвели фарисејима. 14 А дан када је Исус по вољи. 32 Никада се није чуло да је неко направио блато и вратио вид слепоме био је вратио вид слепоме од рођења. (aiōn g165) 33 субота. 15 Фарисеји га поново упиташе како Да он није дошао од Бога, не би могао ништа је прогледао. Он им рече: „Намазао ми је очи да учини.“ 34 Они му одговорише: „Ти ћеш блатом, ја сам се умиси и сада видим.“ 16 Тада да нас учиш, а сав си рођен као грешник!“ рекоше неки фарисеји: „Тај човек није од Затим су га избацили напоље. 35 Када је Бога, јер не поштује [закон о] суботи.“ Други Исус чуо да су га истерали, нашао га је и рекоше: „Како грешан човек може учинити рекао му: „Верујеш ли у Сина Човечијег?“ овакве знаке?“ Тако је дошло до поделе међу 36 Човек му одговори: „Реци ми ко је он, њима. 17 Поново су питали некадашњег Господе, да бих могао да верујем у њега!“ 37 слепца: „Шта ти мислиш о њему, пошто ти је Исус му рече: „Већ си га видео. То је онај вратио вид?“ Човек рече: „Он је пророк.“ 18 који говори с тобом.“ 38 Човек одговори: Ипак, јудејске [вође] нису хтели да поверију „Верујем, Господе“, и поклони му се. 39 Исус да је човек био слеп и да поново види, док рече: „Ја сам дошао на овај свет да судим, да нису позвали његове родитеље. 19 Онда су и прогледају они који не виде и да постану њих питали: „Да ли је ово ваш син за кога слепи они што виде.“ 40 Неки фарисеји који тврдите да се родио слеп? Како то да сада су били са њим чули су то, па су питали: „Да види?“ 20 Његови родитељи одговорише: нисмо и ми слепи?“ 41 Исус им рече: „Кад „Знамо да је ово наш син и да се родио бисте били слепи, не бисте били криви за слеп, 21 али не знамо како сада види и ко грех. Али, пошто кажете да видите, кривица му је вратио вид. Питајте њега. Пунолетан је и даље на вами.

је, па нека говори сам за себе.“ 22 Његови родитељи су рекли ово, јер су се плашили 10 Заиста, заиста вам кажем: ко не улази у овчији тор на врата, него прескаче на јудејских [вођа]. Наиме, јудејске [вође] су

другом месту, тај је лопов и разбојник. **2** Реци нам отворено ако си ти Христос!“ **25** Пастир овцама је онај који улази на врата. **3** Исус им одговори: „Ја сам вам рекао, али ви Њему вратар отвара, а овце слушају његов глас. Дела која чиним у име свога Оца глас. Своје овце зове по имену и изводи говоре ми у прилог. **26** Ви, ипак, не верујете, их. **4** Када изведе своје овце, он сам иде јер не припадате мојим овцама. **27** Моје овце пред њима и овце иду за њим, јер познају слушају мој глас. Ја их познајем и оне иду за његов глас. **5** Оне неће следити странца, јер мном. **28** Ја им дајем вечни живот, те неће не препознају глас странца.“ **6** Исус им је никада пропасти, нити ће их ико отети из испричала ову причу, али они нису разумели моје руке. (aiōn g165, aiōnios g166) **29** Отац мој, који о чему им је говорио. **7** Исус им је тада ми их је дао, већи је од свега и нико не може поново рекао: „Заиста, заиста вам кажем: ја да их отме из руке [мога] Оца. **30** Ја и Отац сам врата за овце. **8** Сви који су пре мене једно смо.“ **31** Јевреји поново дотрагише дошли, лопови су и разбојници, али их овце камење да га каменују. **32** Исус им рече: нису послушале. **9** Ја сам врата. Ко је кроз „Учинио сам пред вами многа добра дела мене, биће спасен; улазиће и излазиће и која ми је Отац наложио. За које од њих ме пашу ће налазити. **10** Лопов долази само да каменујете?“ **33** Јевреји му одговорише: „Не украде, закоље и уништи. Ја сам дошао да каменујемо те ми за добро дело, него због имају живот и да га имају у изобиљу. **11** Ја богохулства. Ти си човек, а проглашаваш сам добри Пастир. Добри Пастир полаже се Богом.“ **34** Исус им рече: „Зар у вашем свој живот за овце. **12** Најамник, коме овце Закону не пише: 'Ја рекох: „Богови сте“'? **35** не припадају, није пастир. Када види да Ако је Закон назвао 'боговима' оне којима је долази вук, он оставља овце и бежи, а вук Божија реч упућена – а Писмо се не може их граби и разгони. **13** Пошто је најамник, укинути – **36** како онда кажете за онога, њега није брига за овце. **14** Ја сам добри кога је Бог посветио и послао у свет: 'Ти Пастир и познајем своје овце, а моје овце вређаш Бога!', због тога што сам рекао: 'Ја познају мене. **15** Тако и Отац познаје мене сам Син Божији'?! **37** Ако ја не чиним дела и ја Оца. Ја полажем свој живот за овце. **16** свог Оца, немојте ми веровати. **38** Уколико Ипак, имам и друге овце које нису из овог чиним његова дела, онда верујте макар тим тора. И њих треба да доведем, па ће слушати делима, ако већ не верујете мени. Тада ћете мој глас. Онда ће бити једно стадо са једним знати да је Отац у мени и ја у Оцу.“ **39** Тада су Пастирем. **17** Мој Отац ме воли, зато што поново хтели да га ухвате, али је он измакао хоћу да положим свој живот. Ја га дајем њиховим рукама. **40** [Исус] је поново прешао да бих га поново узео. **18** Нико га не узима на другу страну Јордана, код места где је од мене; ја га сам положем. Имам власт Јован некада крштавао. Тамо је остао. **41** Тада да га положим као и да га поново узмем. су многи дошли к њему и рекли: „Јован није Ову заповест сам примио од свога Оца.“ **19** учинио ниједан знак, али све што је рекао за Због ових речи је поново настала подела овог човека било је истинито.“ **42** Многи су међу Јеврејима. **20** Многи рекоше: „У њему тамо поверовали у Исуса.

је зли дух, па бунца. Што га слушате?“ **21** Други рекоше: „То нису речи опседнутог злим духом. Зар зли дух може да врати вид слепоме?“ **22** У Јерусалиму се тада славио празник Посвећења храма. Била је зима. **23** Исус је ходao у храму Соломоновим тремом. **24** Тада га окружише Јевреји и рекоше му: „Докле ћеш нас држати у неизвесности?

11 Једном се Лазар из [места] Витанија разболео. У том месту су живеле и његове сестре, Марија и Марта. **2** Марија је била она жена која је излила мирисно уље на Господове ноге и обрисала их својом косом. Лазар, који је оболео, био је њен брат. **3** Оне су Исусу послале поруку: „Господе,

болестан је онај кога ти волиш.“ 4 Чувши ово, Марију и рекла јој: „Учитељ је овде и зове Исус је рекао: „Ова се болест неће завршити те.“ 29 Када је Марија то чула, брзо је устала смрђу. То је ради Божије славе, да се кроз њу и отишла к њему. 30 Исус још није био ушао прослави Син Божији.“ 5 Исус је волео Марту, у село, него је остао на месту на коме га је њену сестру и Лазара. 6 Ипак, када је чуо да Марта сусрела. 31 А Јевреји који су били са је Лазар болестан, остао је у том месту још Маријом у кући и тештили је, када су видели два дана. 7 Онда је рекао својим ученицима: да је у журби устала и изашла, пођу за њом, „Хајдемо опет у Јудеју!“ 8 Ученици рекоше: мислећи да иде на гроб да плаче. 32 Марија „Учитељу, још недавно су Јевреји хтели да те је онда дошла до места где је био Исус. Када каменују, а ти опет хоћеш да идеш онамо?“ га је видела, пала је ничице пред њега и 9 Исус одговори: „Нема ли дан дванаест рекла му: „Господе, да си ти био овде, мој часова? Ко хода дању, тај се не спотиче, јер брат не би умро!“ 33 Видевши Марију и види светлост [која обасјава] свет. 10 Ко хода Јевреје који су дошли за њом како плачу, ноћу, тај се спотиче, јер нема светlostи у Исус се силно потресе и узбуди. 34 Онда њему.“ 11 Рекавши ово, [Исус] је додао: „Наш [их] је упитао: „Где сте га положили?“ Они пријатељ Лазар је заспао, али ја ћу отићи му рекоше: „Господе, дођи да видиш.“ 35 да га пробудим.“ 12 Ученици рекоше на то: Исусу наврше сузе. 36 Јевреји рекоше: „Ето, „Господе, ако је заспао, опоравиће се.“ 13 У колико га је волео!“ 37 Али неки од њих ствари, Исус је говорио о његовој смрти, а рекоше: „Зар он, који је вратио вид слепоме, они су мислили да он говори о обичном сну. није могао да учини да Лазар не умре?“ 38 14 Онда им је Исус отворено рекао: „Лазар је Тада је Исус, изнова потресен, отишао на умро, 15 и због вас се радујем што нисам био гроб. То је била пећина на чијем улазу је био тамо, да бисте ви могли да верујете. Али, наваљен камен. 39 Исус рече: „Одгурните тај хајдемо к њему!“ 16 Тома, звани „Близанац“, камен!“ Рече му Марта, покојникова сестра: рече осталим ученицима: „Хајдемо и ми „Господе, већ заудара, јер је већ четврти да умремо са њим!“ 17 Кад је Исус дошао дан у гробу!“ 40 Исус јој на то рече: „Зар ти тамо, сазнао је да је Лазар већ четири дана нисам рекао да ћеш видети славу Божију у гробу. 18 Пошто је Витанија била око ако верујеш?“ 41 Одгурнули су камен. Исус петнаест стадија удаљена од Јерусалима, 19 је онда подигао поглед горе и рекао: „Оче, многи Јевреји су дошли к Марти и Марији хвали ти што си ме услышио. 42 Ја знам да да их утеше за братом. 20 Када је Марта ме ти увек услишаваш, али то сам рекао због чула да Исус долази, пошла му је у сусрет, овог народа овде, да би поверовали да си док је Марија остала кући. 21 Марта рече ме послao.“ 43 Након што је ово рекао, Исус Исусу: „Господе, да си ти био овде, мој брат снажно повиши: „Лазаре, изађи напоље!“ 44 не би умро. 22 Ипак, сада знам да ће ти Мртва изађе. Руке и ноге су му биле увијене Бог дати што год затражиш од њега.“ 23 у погребне повоје, а лице обмотано убрусом. Исус јој рече: „Васкрснуће твој брат.“ 24 Исус им рече: „Размотајте га и пустите да Марта му одговори: „Знам да ће васкрснути иде!“ 45 Тада су многи Јевреји, који су дошли у Последњи дан.“ 25 Исус јој одговори: „Ја код Марије и видели шта је [Исус] учинио, сам васкрсење и живот. Ко верује у мене, поверовали у њега. 46 Међутим, неки од њих живеће ако и умре. 26 И ко год живи и верује су отишли к фарисејима и рекли им шта је у мене, неће довека умрети. Верујеш ли у Исус учинио. 47 Тада су водећи свештеници и то?“ (aiōn g165) 27 Она одговори: „Да, Господе, фарисеји сазвали Велико веће и рекли: „Шта верујем да си ти Христос, Син Божији, који да радимо? Овај човек чини многе знаке! треба да дође на свет.“ 28 Рекавши ово, 48 Ако га пустимо да настави овако, сви ће отишла је, позвала у страну своју сестру поверовати у њега. Тада ће доћи Римљани

и уништити нам храм, а народ побити.“ је Исус тамо, па су у великом броју дошли, **49** Један од њих, Кајафа, који је те године не само због Исуса, него и да виде Лазара, био Првосвештеник, рече им: „Ништа ви не кога је Исус био подигао из мртвих. **10** Тада знate! **50** Зар не схватате да је за вас боље су водећи свештеници наумили да убију и да један човек умре за народ, него да сав Лазара, **11** јер су их због њега многи Јевреји народ изгине?“ **51** Међутим, он то није рекао одбацивали и веровали у Исуса. **12** Следећег сам од себе. Пошто је био Првосвештеник дана је много народа дошло на празник, за ту годину, он је прорекао да Исус мора јер су чули да Исус долази у Јерусалим. да умре за [јудејски] народ, **52** и не само за **13** Узели су гране од палми и изашли му тај народ, него [и за друге народе], како би у сусрет, кличући: „Осана! Благословен сву расејану децу Божију окупило у једно. онај који долази у име Господње! Нека је **53** Стога су тог дана одлучили да га убију. благословен Цар израиљски!“ **14** Исус је **54** Зато се Исус није више јавно појављивао нашао једно магаре и узјахао га, као што међу Јеврејима, него је отишао одатле у крај је [у Светом писму] написано: **15** „Не бој близу пустиње, у град који се зове Јефрем. се, ћерко сионска! Ево, долази ти Цар твој Тамо је боравио са ученицима. **55** Близко се јашући на магарету.“ **16** Исусови ученици јудејски празник Пасха, па су многи људи нису тада разумели ово, али када се Исус из својих крајева дошли у Јерусалим, да би узнео у славу, сетили су се да је [у Светом се подвргли обреду очишћења пре Пасхе. **56** писму] написано о њему управо оно што су Тада су тражили Исуса и, стојећи у храму, том приликом учинили за њега. **17** Народ говорили једни другима: „Шта мислите? који је био с Исусом када је позвао Лазара из Хоће ли доћи на празник?“ **57** Наиме, водећи гроба и подигао га из мртвих, преносио је свештеници и фарисеји су издали наредбу ову вест. **18** Зато му је толики народ изашао да ко год дозна где је Исус, дојави да га у сусрет. Прочуло се, наиме, да је [Исус] ухвате.

12 Шест дана пре Пасхе, Исус је отишао у Витанију, место где је живео Лазар кога је Исус био подигао из мртвих. **2** Тамо су му припремили вечеру. Марта је послуживала, а Лазар је био један од оних који су са Исусом били за столом. **3** Затим је Марија узела око пола литра правог, скupoценог, мирисловља од нарда, излила га на Исусове ноге и обрисала их својом косом. Мирис нардовог уља испунио је целу кућу. **4** Један од Исусових ученика, Јуда Искариот, који је требало да га изда, рече: **5** „Зашто се то мирисло уље није продало за три стотине сребрњака и дало се сиромасима?“ **6** Ово није рекао зато што је бринуо за сиромахе, него зато што је био лопов. Он је носио врећу са заједничким новцем [и користио га за себе]. **7** Тада Исус рече: „Остави је! Нека учини то за дан мог погреба. **8** Јер сиромахе ћете увек имати са собом, а мене нећете имати увек.“ **9** Јевреји су сазнали да учинио тај знак. **19** А фарисеји су говорили један другом: „Видите да ништа не вреди! Ево, сав свет је отишао за њим!“ **20** Били су ту и неки Грци који су дошли у Јерусалим да се на празник поклоне [Богу]. **21** Они су пришли Филипу из Витсаиде у Галилеји и замолили га: „Господине, желимо да видимо Исуса.“ **22** Филип је отишао и рекао то Андрији. Онда су заједно отишли к Исусу и рекли му то. **23** Исус им одговори. „Дошао је час да се Син Човечији прослави. **24** Заиста, заиста вам кажем: ако пшенично зрно не падне у земљу и не умре, оно не може донети род, него остаје јамо. А ако умре, онда доноси много рода. **25** Ко год воли свој живот, изгубиће га. А ко мрзи свој живот на овом свету, сачуваће га за вечни живот. (aiōnios g166) **26** Ко хоће да ми служи, нека ме следи. Где сам ја, тамо ће бити и мој слуга. Ко хоће да ми служи, имаће част код мoga Оца. **27** Сада ми је душа узнемирена. Шта да кажем? [Да кажем]: 'Оче, избави ме од часа [страдања]? Па због тог

часа сам и дошао! 28 Оче, прослави своје име једног за судију. То је реч коју сам име!“ Тада се зачује глас са неба: „Прославио говорио; она ће му судити у Последњи дан. сам и опет ћу прославити!“ 29 Народ који је ту стајао, када је то чуо, рече: „Загрмело је нешто!“ Други рекоше: „То му је анђео говорио!“ 30 Исус рече: „Овај глас се није чуо због мене, него због вас. 31 Сада је време да се суди овом свету. Сада ће владар овог света бити збачен. 32 А кад ја будем подигнут са земље, све људе ћу привући к себи.“ 33 [Исус] је, рекавши ово, показао каква га смрт чека. 34 Тада му народ одговори: „Из Закона смо чули да ће Христос живети довека. Како ти, онда, кажеш да ће Син Човечији бити подигнут? Ко је тај Син Човечији?“ (aiōn g165) 35 Исус им одговори: „Још мало времена је светлост међу вама. Ходајте док имате светlostи, да вас тама не обузме. Ко хода по тами, не зна куда иде. 36 Верујте у светлост док је имате, да будете синови светlostи.“ Рекавши ово, Исус је отишао и сакрио се од њих. 37 Иако је [Исус] учинио толике знаке пред њима, они нису веровали у њега. 38 Тако се испунило оно што је рекао пророк Исаја: „Господе, ко је поверовао нашој поруци, и мишица Господња коме се открила?“ 39 Због овог нису могли да верују, јер Исаја поново каже: 40 „Бог им је очи ослепео и срца им отврднуо; да очима не виде и да срцем не схвate, да се не обрате да их ја исцелим.“ 41 Исаја је ово рекао, јер је видео Исусову славу, те је говорио о њему. 42 Чак су и многи свештеници веровали у њега, али нису смели да се јавно изјасне због фарисеја, да не би били искључени из синагоге. 43 Наиме, више су волели људску славу него Божију славу. 44 Исус повика: „Свако ко верује у мене, не верује [само] у мене, него [и] у онога који ме је послao. 45 Ко мене види, види онога који ме је послao. 46 Ја сам светлост која је дошла на свет, да свако ко верује у мене не остане у тами. 47 Ко слуша моје речи, а не извршава их, томе не судим ја. Јер, ја нисам дошао да судим свету, него да се свет спасе мојим посредством. 48 Ко мене одбацује и не прихвата моје речи,

49 Ја нисам говорио што је мени по вољи. Сам Отац ме је послao и заповедио ми шта да кажем и шта да говорим. 50 А ово знам: у његовој заповести јесте вечни живот. Ја говорим само оно што ми је Отац рекао да говорим.“ (aiōnios g166)

13 Било је то пред празник Пасхе. Исус је знао да је дошао час да оде са овог света к Оцу. Тада је показао колико воли оне који су му припадали на овом свету, а волео их је до kraja. 2 Исус и његови ученици су били за вечером. Ђаво је Јуди Искариоту, сину Симоновом, већ био убијао у срце намисао да изда Исуса. 3 [Исус] је знао да му је Отац предао потпуну власт; знао је да од Бога долази и да ће к Богу отићи. 4 Тада је устао од вечере, скинуо са себе горњи део одеће, и опасао убрус око бедара. 5 Онда је налио воду у лавор, па је почeo да пере ноге ученицима и да их брише убрусом којим је био опасан. 6 Када је дошао до Симона Петра, овај му рече: „Господе, зар ти да переш моје ноге?“ 7 Исус му одговори: „Ти сад не знаш шта ја радим, али ћеш разумети после.“ 8 Петар му рече: „Никада ти ћеш прати моје ноге!“ Исус му рече: „Ако ти не оперем ноге, немаш удела са мном.“ (aiōn g165) 9 Симон Петар му рече: „Господе, [опери] ми не само ноге, него и руке и главу!“ 10 Исус му рече: „Онаме који је окупан треба оправити само ноге, јер је већ сав чист. Ви сте чисти, али не сви.“ 11 [Исус] је знао ко је његов издајник, па је зато рекао: „Нисте сви чисти.“ 12 Након што је оправа ноге ученицима, [Исус] је обукао своју горњу одећу и вратио се на своје место за столом. Онда их је упитао: „Да ли разумете шта сам вам учинио? 13 Ви ме називате учитељем и Господом, и с правом то кажете, јер ја то и јесам. 14 Дакле, ако сам ја, Господ и учитељ, оправа вама ноге, онда сте и ви дужни да перете ноге једни другима. 15 Дао сам вам пример: чините онако како сам ја

учинио вама. **16** Заиста, заиста вам кажем: будете имали љубави један за другог, сви слуга није већи од свог господара, нити је ће знати да сте моји ученици.“ **36** Рече му апостол већи од онога који га је послao. **17** Симон Петар: „Господе, куда идеш?“ Исус му Пoшто знаете ово, бићете блажени ако то одговори: „Сада не можеш ићи за мном тамо и чините. **18** Не говорим о свима вама. Ја где ја идем, али ћеш ме касније следити.“ **37** знам које сам изабрао. Али Писмо мора да се Петар му рече: „Господе, зашто не могу да те испуни, [кад каже]: 'Онај који са мном једе, следим? Спреман сам да умрем за тебе!“ **38** окрену се против мене.“ **19** Кажем вам пре Исус му одговори: „Да ли си заиста спреман него што се то додги, да бисте, када се то да умреш за мене? Заиста, заиста ти кажем: збуде, веровали да сам ја [онај који јесте]. **20** пре него што се петао огласи, три пута ћеш Заиста, заиста вам кажем: ко прихвата онога ме се одрећи.

кога ја шаљем, мене прихвата, а ко прихвата мене, прихвата онога који је мене послao.“ **21** Након што је ово изрекао, Исус се дубоко узнемирио и отворено изјавио: „Заиста, заиста вам кажем да ће ме издати један од вас.“ **22** Ученици су се згледали међу собом питајући се о коме он то говори. **23** Један од ученика који је био Исусов миљеник, лежао је за столом до Исусовог крила. **24** Симон Петар му је дао знак и рекао: „Питај о коме то говори.“ **25** Тако се тај ученик наслонио на Исусове груди и упитао: „Господе, ко је тај?“ **26** Исус одговори: „То је онај коме дам умочен залогај хлеба.“ Умочио је залогај хлеба и дао га Јуди, сину Симона Искариота. **27** Чим је Јуда појео залогај, уђе Сатана у њега. Исус му рече: „Што хоћеш да учиниш, учини брзо.“ **28** Нико од ученика за столом није разумео зашто му је то рекао. **29** Пoшто је Јуда код себе држао заједнички новац, неки су мислили да му је Исус рекао да оде да купи нешто хране за празник или да се да сиромашнима. **30** Јуда је узео залогај и одмах изашао. Била је ноћ. **31** Када је Јуда изашао, Исус рече: „Сада ће Бог открити славу Сина Човечијег, а по њему ће се открити слава Божија. **32** Ако ће се по Сину Човечијем открити слава Божија, онда ће и Бог открити славу његову. То ће се десити брзо. **33** Децо, још мало времена сам са вами. Ви ћете ме тражити, али што сам рекао јудејским [вођама], то сада и вами кажем: 'Тамо где ја идем, ви не можете доћи.' **34** Дајем вам нову заповест: волите једни друге. Како сам ја вас волео, тако и ви да волите једни друге. **35** Ако

14 Нека се не узнемираше срце. Веријте у Бога и верујте у мене. **2** У дому мoga Оца има много станова. Иначе, зар бих вам рекао: 'Идем да вам припремим место?' **3** А кад одем и припремим вам место, вратићу се и повести вас са собом, да и ви будете где сам ја. **4** А ви знате пут када ја идем.“ **5** Тома му рече: „Господе, не знамо где идеш. Како можемо да знамо пут?“ **6** Исус му рече: „Ја сам Пут и Истина и Живот. Нико не долази к Оцу осим по мени. **7** Стога, ако сте упознали мене, упознаћете и мог Оца. Ви га познајете већ сада и видели сте га.“ **8** Филип рече: „Господе, покажи нам Оца и биће нам довољно.“ **9** Исус му рече: „Толико сам времена са вами и ниси ме упознао, Филипе? Ко је видео мене, видео је и Оца. Зашто онда кажеш: 'Покажи нам Оца?' **10** Зар не верујеш да сам ја у Оцу и да је Отац у мени? Речи које вам говорим не долазе од мене; Отац који је у мени чини своја дела. **11** Веријте да сам ја у Оцу и Отац у мени. Ако не због другог, верујте макар због дела која чиним. **12** Заиста, заиста вам кажем: ко верује у мене, чиниће дела која ја чиним. Чиниће и већа дела, јер ја одлазим к Оцу. **13** Што год затражите у моје име, ја ћу то учинити, да би се слава Очева открила у Сину. **14** Што год затражите у моје име, ја ћу то учинити. **15** Ако ме волите, извршаваћете моје заповести, **16** а ја ћу измолити од Оца да вам да другог Помагача-Утешитеља да буде са вами довека. (αἰῶν g165) **17** [Он је] Дух истине. Њега свет не може да прими, јер га

не види и не познаје. Ви га познајете, јер у мени и ја у њему, тај доноси много плода, са вами борави и биће у вама. **18** Нећу вас јер без мене не можете ништа чинити. **6** оставити као сирочад. Вратићу се к вама. **19** Ако неко не остане у мени, тај се избације Још мало и свет ме неће видети. Ви ћете ме као одсечена лоза, те се суши, а као такву је видети и живећете, јер ја живим. **20** У тај скупљају и бацају у ватру, па је спаљују. **7** дан ћете сазнати да сам ја у свом Оцу, а да Ако останете у мени и ако моје речи остану сте ви у мени и ја у вама. **21** Ко прихвата у вама, тражите што хоћете и добићете. моје заповести и извршава их, тај ме воли. А **8** Ово је на славу мога Оца: да доносите ко воли мене, њега ће волети мој Отац. И многоструки род и да будете моји ученици. ја ћу га волети и себе му открити.“ **22** Јуда **9** Као што је Отац волео мене, тако сам и ја (не Искариот) рече: „Господе, како то да ћеш волео вас; останите у мојој љубави. **10** Ако се открити нама, а не свету?“ **23** Исус му извршавате моје заповести, остаћете у мојој одговори: „Ако ме неко воли, држаће се муга љубави, као што сам и ја извршио заповести учења, па ће га и мој Отац волети. Мој Отац свога Оца, те оставјем у његовој љубави. **11** Ово и ја ћемо доћи к њему и настанићемо се код сам вам рекао да би моја радост била у вама њега. **24** А ко ме не воли, тај се не држи мог и да би ваша радост била потпуна. **12** Ово је учење. Учење које слушате није моје, већ моја заповест: волите једни друге, као што потиче од Оца који ме је послао. **25** Ово вам сам ја волео вас. **13** Нема веће љубави него кажем док сам још са вами. **26** А Помагач- кад неко да свој живот за своје пријатеље. **14** Утешитељ, Дух Свети, кога Отац шаље у Ави сте моји пријатељи ако чините што вам моје име, поучиће вас свему и подсетиће заповедам. **15** Не називам вас више слугама, вас на све што сам вам рекао. **27** Мир свој јер слуга ништа не зна о пословима свога вам остављам, мир свој дајем вам. Не дајем господара. Ја вас називам пријатељима, јер вам онакав мир какав свет даје. Не дајте да сам вам обзнатио све што сам чуо од свога вам узнемиреност и страх обузму срце. **28** Оца. **16** Нисте ви мене изабрали, него сам Чули сте да сам вам рекао: 'Одлазим, али се ја изабрао вас и поставио вас да идете и враћам к вама.' Да ме волите, ви бисте се доносите род и да ваш род остане, те да вам радовали што одлазим к Оцу, јер је Отац већи Отац да све што затражите у моје име. **17** од мене. **29** То сам вам сада рекао, пре него Ово вам заповедам: волите једни друге. **18** што се дододи, да верујете кад се то дододи. Ако вас свет мрзи, знајте да је мене мрзео **30** Нећу још дуго говорити с вами, јер долази пре вас. **19** Да припадате овом свету, свет владар овога света. Он нема власти нада би волео своје. Али, пошто не припадате мном, **31** али свет треба да зна да ја волим свету, него сам вас ја издвојио из овог света, Оца и да чиним онако како ми је заповедио свет вас због тога мрзи. **20** Сећајте се речи мој Отац. Устаните, идемо одавде!

15 Ја сам прави чокот, а мој Отац је виноградар. **2** Он уклања сваку лозу на мени која не рађа род, а чисти сваку која рађа, да би више рода донела. **3** А вас је већ очистила реч коју сам вам говорио. **4** Останите у мени и ја [ћу остати] у вама. Као што лоза, сама од себе, не може да доноси род ако не остане на чокоту, тако ни ви не можете да доносите плод ако не останете у мени. **5** Ја сам чокот, а ви сте лозе. Ко остане

коју сам вам рекао: 'Слуга није већи од свог господара.' Дакле, ако су мене прогонили, прогониће и вас; ако су послушали моје речи, послушаће и ваше. **21** Они ће све то чинити ради мене, јер не познају онога који је послао мене. **22** Да нисам дошао и да им нисам говорио, то им се не би урачунало у грех. Овако немају изговора за свој грех. **23** Ко мрзи мене, мрзи и муга Оца. **24** Да нисам међу њима чинио дела, која нико други није учинио, грех им се не би урачунано. Сад су видели, па су омрзли и мене и муга Оца.

25 Ипак, то је због тога да би се испунила собом шта значи оно што сам рекао: 'Још реч, записана у њиховом Закону: 'Омрзли мало, па ме нећете више видети, а затим још су ме без разлога.' 26 А када дође Помагач- Утешитељ, кога ћу вам послати од Оца, Духа истине, Дух који од Оца исходи – он ће свет ће се радовати. Бићете у жалости, али сведочити за мене. 27 И ви ћете сведочити [за мене], јер сте од почетка са мном.

16 Ово сам вам рекао да не одустанете. 2

Искључиваће вас из синагога, а доћи ће час када ће, ко год вас убије, мислити да тиме служи Богу. 3 Ово ће чинити, јер нису упознали ни Оца ни мене. 4 Међутим, ово сам вам рекао да се, када дође тај час, сетите мојих речи. Ово вам нисам говорио на почетку, јер сам био са вама. 5 Сада одлазим к ономе који ме је послao, а нико од вас ме не пита: 'Куда одлазиш?' 6 Напротив, вами је жалост обузела срце зато што сам вам то рекао. 7 Ја вам говорим истину: за вас је боље да одем, јер ако ја не одем, Помагач-Утешитељ неће доћи к вама. Али ако одем, послађу га к вама. 8 А кад он дође, показаће свету шта је грех, шта је правда и шта је суд. 9 Грех је то што не верује у мене. 10 Правда је то што одлазим к Оцу и што ме нећете више видети. 11 Суд је то што је владар овога света осуђен. 12 Имам још много шта да вам кажем, али сада би то било превише за вас. 13 А када дође он, Дух истине, упутиће вас у сву истину, јер неће говорити по своме, него ће говорити оно што чује, и најављиваће вам будуће догађаје. 14 Он ће ме прославити, јер ће од мене примити и вами најављивати. 15 Све што има Отац, припада и мени. Зато сам вам рекао да ће од мене узети и вами најављивати. 16 Још мало па ме нећете више видети, а затим још мало, па ћете ме видети.' 17 Тада Исусови ученици рекоше једни другима: „Шта значи то што нам је рекао: 'Још мало, па ме нећете више видети, а затим још мало, па ћете ме видети' и 'зато што одлазим к Оцу'? 18 Шта мисли под тим: 'Још мало'? Не знамо о чему то говори." 19 Исус је знао да хоће да га питају, па им је рекао: „Питате се међу

21 Жена је у тескоби кад рађа, јер је дошао час порођајних болова, али кад роди дете, она више не спомиње своју муку, јер је новорођенче дошло на свет. 22 И ви сте сада жалосни, али ја ћу вас поново видети, те ће ваша срца бити испуњена радошћу. Ту радост нико неће моћи да вам одузме. 23 У онај дан ме нећете више питати ни о чему. Заиста, заиста вам кажем: Отац ће вам дати што год затражите у моје име. 24 Ви још нисте ништа затражили у моје име. Тражите и добићете, да ваша радост буде потпуна. 25 Ово сам вам рекао сликовито, али доћи ће час када вам више нећу говорити сликовито, него ћу вам отворено говорити о Оцу. 26 У тај дан ви ћете тражити од Оца у моје име. Не кажем вам да ћу ја молити Оца за вас. 27 Наиме, вас сам Отац воли, зато што сте ви заволели мене и зато што сте поверили да сам дошао од Бога. 28 Од Оца сам изашао и дошао на свет; сада одлазим са света и идем к Оцу." 29 Његови ученици му рекоше: „Ево, сад нам отворено говориш и не служиш се сликовитим говором. 30 Сада знамо да све знаш и да није потребно да ти неко постави питање, јер ти то унапред знаш. Зато верујемо да си дошао од Бога."

31 „Сада верујете? – упита их Исус. 32 Ево, тек што није наступио час, када ћете се сви разбежати свако на своју страну, а мене оставити самог. Ипак, ја нисам сам, јер је Отац са мном. 33 Ово сам вам рекао да имате мир у мени. У свету ћете имати невољу, али ви будите храбри; ја сам победио свет."

17 Рекавши ово, Исус је подигао своје очи ка небу, и рекао: „Оче, дошао је час. Прослави свога Сина, да би Син прославио тебе. 2 Јер ти си му дао власт над сваким човеком да подари вечни живот свима које

си му дао. (aiōnios g166) 3 А вечни живот је ово: да упознају тебе, јединог и правог Бога, и Исуса Христа, кога си ти послao. (aiōnios g166) 4 Ја сам показао твоју славу на земљи: извршио сам дело које си ми поверио. 5 Сада, Оче, подај ми славу у твоме присуству, славу коју сам имао са тобом пре постања света. 6 Објавио сам твоје име онима које си ми дао из света. Они су били твоји, а ти си дао мени и они су послушали твоју реч. 7 Сад знају да све што си ми дао долази од тебе, 8 јер сам им рекао оно што си ми рекао мени. То су прихватили, те знају да је истина да сам од тебе дошао и верују да си ме ти послao. 9 За њих се молим. Не молим се за свет, него за оне које си ми ти дао, јер су твоји. 10 Све што припада мени припада и теби, и све што припада теби припада и мени, а моја слава се открила по њима. 11 Ја нисам више на свету, али су они на свету. [Сада] идем к теби. Оче свети, сачувай их у свом имену, које си ми дао, да и они буду једно као што смо ми [једно]. 12 Док сам био с њима, чувао сам их у твом имену, које си ми дао. Ја сам их сачувао и ниједан од њих није изгубљен, осим човека предвиђеног за пропаст, да се испуни што је написано у Писму. 13 Сада идем к теби, а ово говорим док сам на свету, да би и њих испунила радост коју ја имам. 14 Дао сам им твоју реч, а свет их је омрзао зато што не припадају свету, као што ни ја не припадам свету. 15 Не молим те да их узмеш са света, већ да их сачуваш од Злога. 16 Они не припадају свету, као што ни ја нисам од света. 17 Посвети их [себи] истином; твоја реч је истина. 18 Ја их шаљем у свет, као што си ти мене послao на свет. 19 Ја себе посвећујем ради њих, да и они буду посвећени истином. 20 Не молим се само за њих, него и за све који ће, преко њихове поруке, поверовати у мене, 21 да би сви били једно. Као што си ти, Оче, у мени и ја у теби, тако нека и они буду једно у нама, да свет поверије да си ме ти послao. 22 Ја сам им предао славу, коју си ти предао мени, да буду једно као што смо ми једно: 23

ја у њима и ти у мени, да буду у потпуном јединству, да би свет знао да си ме ти послao и да си их волео онако како си волео мене. 24 Оче, хоћу да они које си ми ти дао буду са мном и да гледају моју славу, славу коју су Сада, Оче, подај ми славу у твоме присуству, ми дао, јер си ме волео пре постања света. 25 Оче праведни, свет те не познаје, али ја те познајем, а и они знају да си ме ти послao. 26 Ја сам им објавио твоје име, а објављивају си их дао мени и они су послушали твоју га и даље, да љубав којом си ме волео буде у њима, и ја у њима.“

18 Када је ово изрекао, Исус је са својим ученицима прешао преко потока Кидрона где је био врт. Тамо је отишао са својим ученицима. 2 А Јуда, издајник, је знао за ово место, јер се Исус тамо често налазио са својим ученицима. 3 Дошао је тамо, водећи са собом чету војника и [храмске] стражаре, које су послали водећи свештеници и фарисеји. Са собом су носили бакље, светильке и оружје. 4 Исус, знајући шта ће му се све дододити, изађе и упита их: „Кога тражите?“ 5 Они му одговорише: „Исуса Назарећанина.“ Исус одговори: „Ја сам.“ Јуда, издајник, стајао је међу њима. 6 Када је [Исус] рекао: „Ја сам“ – они устукнуше и попадаше на земљу. 7 [Исус] их поново упита: „Кога тражите?“ Они одговоре: „Исуса Назарећанина.“ 8 Исус им одговори: „Нисам ли вам рекао да сам то ја? Али, ако мене тражите, пустите онда ове [што су са мном] да иду.“ 9 То се дододило да се испуне речи које је Исус изрекао: „Ниједног од оних које си ми дао нисам изгубио.“ 10 Тада Симон Петар извуче мач који је имао са собом, па удари Првосвештениковог слугу и одсече му десно ухо. Слуга се звао Малхо. 11 Исус рече Петру: „Врати мач у корице! Зар да не испијем чашу коју ми је Отац дао?“ 12 Тада војници са заповедником и јудејским старешинама ухвате Исуса и свежу га. 13 Прво су га одвели Ани, јер је он био Кајафин таст, а Кајафа је те године био Првосвештеник. 14 Кајафа је био онај што је саветовао Јевреје да је боље да један

човек умре за народ. **15** А Симон Петар Јудејске вође му одговорише: „Ми никог не и један други ученик следили су Исуса. смемо да погубимо.“ **32** Ово се дододило да Тај ученик је познавао Првосвештеника, се испуне Исусове речи, које је изрекао да па је ушао са Исусом у Првосвештениково би наговестио каквом ће смрћу умрети. **33** двориште. **16** Петар је остао да стоји пред Пилат се онда вратио у преторијум и позвао вратима. Онај други ученик, који је познао Исуса. Питао га је: „Јеси ли ти Цар јудејски?“ Првосвештеника, изашао је тада, разговарао **34** Исус одговори: „Питаш ли то тек или са вратарком и увео Петра у двориште. **17** су ти други говорили о мени?“ **35** Пилат Тада слушкиња вратарка рече Петру: „Да одговори: „Зар сам ја Јеврејин? Твој народ и ниси и ти један од ученика оног човека?“ водећи свештеници су те предали мени. Шта „Нисам“ – одговори [Петар]. **18** Пошто је си учинио?“ **36** Исус одговори: „Моје Царство било хладно, слуге и стражари су заложили не припада овом свету. Када би моје Царство ватру, па су стајали око ње и грејали се. припадало овом свету, моји поданици би И Петар је тамо стајао са њима и грејао се борили да не будем предан Јеврејима. се. **19** У међувремену, Првосвештеник је Међутим, моје Царство није одавде.“ **37** Тада испитивао Исуса о његовим ученицима и га Пилат упита: „Шта, дакле? Јеси ли цар?“ о његовом учењу. **20** Исус му одговори: „Ти кажеш да сам Цар – одговори му Исус. Ја „Говорио сам јавно пред народом. Увек сам сам се родио и дошао на свет да бих сведочио поучавао у синагоги и у храму где се сви за истину. Свако ко је од истине, слуша Јевреји окупљају. Ништа нисам говорио мој глас.“ **38** Пилат упита: „Шта је истина?“ тајно. **21** Зашто питаш мене? Питай оне који су Рекавши ово, Пилат је поново изашао пред слушали шта сам им говорио. Они знају шта јудејске [вође] и рекао им: „Ја не налазим сам рекао.“ **22** Кад је [Исус] рекао ово, један од никакву кривицу на њему! **39** Код вас је стражара који је ту стајао ошамари га и рече: обичај да вам за Пасху ослободим једног „Зар се тако одговара Првосвештенику?!“ [затвореника]. Хоћете ли да вам ослободим **23** Исус му одговори: „Ако сам рекао нешто Цара јудејског?“ **40** Они поново повикаше: што не ваља, докажи да то не ваља. Али, ако „Не њега, него Вараву!“ (Тада Варава је био сам у праву, због чега ме удараш?“ **24** Тада одметник.)
га је Ана свезаног послao Првосвештенику Кајафи. **25** Симон Петар је [у међувремену] стајао око ватре и грејао се. Тада му је [неко] рекао: „Зар ниси и ти један од његових ученика?“ [Петар] то порече, говорећи: „Не, нисам!“ **26** Један од Првосвештеникових слугу, рођак оног слуге коме је Петар одсекао ухо, такође му рече: „Зар те нисам видeo с њим у врту?“ **27** Петар поново порече и уто се огласи петао. **28** Рано ујутро су Исуса одвели од Кајафе у преторијум. Јудејске вође нису ушле у преторијум, да не би постали [обредно] нечисти уочи пасхалне вечере. **29** Пилат изађе пред њих и упита: „За шта оптужујете овог човека?“ **30** „Зар бисмо га довели пред тебе да није починио злочин?“ – одговорише му они. **31** Пилат им рече: „Узмите га, па му судите по вашем Закону!“

19 Тада је Пилат предао Исуса да га ишибају. **2** Војници, пак, оплетоше венац од трња и ставише му га на главу. Огнули су му и кабаницу од порфире, **3** па су му прилазили и говорили: „Здраво, Царе јудејски!“ Уз то су га шамарали. **4** Пилат је поново изашао и рекао народу: „Ево, изводим вам га, али да знate: ја не налазим никакву кривицу на њему.“ **5** Исус изађе напоље са трновом круном на глави и скерлетном кабаницом на себи. Онда им је [Пилат] рекао: „Ево човека!“ **6** Када су га водећи свештеници и стражари видели, повикали су: „Разапни [га], разапни!“ Пилат им рече: „Узмите га ви, па га разапните. Ја не налазим никакву кривицу на њему.“ **7** Јевреји му одговорише: „Ми имамо Закон

и по том Закону он мора да умре, јер је сваком по део. Узели су и доњу хаљину, која тврдио да је Син Божији.“ **8** Када је Пилат није била шивена, него сва изаткана. **24** Зато то чуо, још више се уплашио. **9** Ушао је у сутекли један другом: „Боље да је не цепамо, преторијум и поново упитао Исуса: „Одакле него да бацамо коцку за њу, па ко добије.“ си ти?“ Исус му није ништа одговорио. **10** То се дододило да би се испунило што [је Пилат му онда рече: „Зар са мном нећеш да написано у] Писму: „Моје хаљине поделише говориш? Зар не знаш да имам власт да те међу собом, коцку бачиште за моју одећу.“ ослободим, као и власт да те разапнем?“ **11** Војници тако и учине. **25** Код крста су стајале Исус му одговори: „Не би ти имао никакву Исусова мајка, сестра његове мајке, Марија власт нада мном, да ти није дана од горе. Клопина, и Марија Магдалена. **26** Када је Зато је већи грех на ономе који ме је теби Исус спазио мајку и крај ње ученика који предао.“ **12** Од тог часа је Пилат још више му је био миљеник, рекао је мајци: „Жено, настојао да ослободи Исуса. А Јевреји су ево ти сина.“ **27** Затим је рекао ученику: и даље викали, говорећи: „Ако ослободиш „Ево ти мајке.“ Од тог часа ју је ученик узео овог, ниси пријатељ [римском] цару! Ко себе у своју породицу. **28** Након овога, Исус је проглашава за цара, противи се [римском] знао да се све свршило. А да би се Писмо цару!“ **13** Када је Пилат чуо те речи, извео сасвим испунило, рекао је: „Жедан сам.“ **29** је Исуса и сео на судијску столицу, на Ту, у близини, стајала је посуда пунна киселог mestu које се зове Литостротос (јеврејски: вина. Тада су на штап исопа натакли сунђер Гавата). **14** То је био дан Припреме уочи натопљен киселим вином и принели га [празника] Пасхе, негде око подне. Пилат његовим устима. **30** Када је Исус окусио рече Јеврејима: „Ево вашег Цара!“ **15** [Јевреји] вино, рекао је: „Свршено је.“ Глава му тада повикаше: „Смакни га! Смакни! Разапни клону и он издахну. **31** Пошто је тај дан га!“ Пилат им рече: „Зар да вашег Цара био Припрема, јудејске вође замоле Пилата разапнем?“ Водећи свештеници одговорише: да се разапетима сломе ноге, да њихова „Ми немамо другог цара осим [римског] тела не би остала на крсту преко суботе. цара.“ **16** Тада им је [Пилат] предао Исуса Наиме, те суботе је био велики празник. **32** да га разапну. [Војници] су тада преузели Војници су тада дошли до првог разапетог Исуса. **17** Носећи свој крст, дошао је на и сломили му ноге, а потом су и другом место које се зове „Место лобање“ (јеврејски: разапетом сломили ноге. **33** Када су дошли Голгота). **18** Ту су га разапели на крст, а са до Исуса и видели да је већ мртав, нису му њим другу двојицу, њему с обе стране, тако сломили ноге. **34** Уместо тога, један војник да је Исус био у средини. **19** Пилат је написао му је копљем пробо ребра. Отуда је одмах натпис и дао да се постави на крст. На њему потекла крв и вода. **35** То сведочи онај који је било написано: „Исус Назарећанин, Цар је то видео и његово сведочење је истинито. јудејски“. **20** Овај натпис су многи Јевреји Он зна да говори истину и сведочи да бисте прочитали, јер је место где је Исус био ви поверили. **36** Ово се дододило да би се разапет било близу града. Натпис је био испунило што је записано у Писму: „Кост написан на јеврејском, латинском и грчком. се његова неће поломити.“ **37** Писмо опет **21** Тада су јудејски водећи свештеници рекли каже: „Гледаће онога кога су проболи.“ **38** Пилату: „Немој да напишеш: 'Цар јудејски', После тога је Јосиф из Ариматеје затражио него: 'Тај је за себе тврдио: „Ја сам Цар од Пилата да однесе Исусово тело. Јосиф јудејски.'“ **22** Пилат одговори: „Написао је био Исусов ученик, али не јавно, јер се сам што сам написао.“ **23** Када су војници плашио јудејских [власти]. Тада је Јосиф разапели Исуса, узели су његову одећу и дошао, и са Пилатовим одобрењем, однео поделили је међу собом на четири дела, Исусово тело. **39** Са њим је дошао и Никодим,

онај који је једном по ноћи дошао Исусу. вртлар, [Марија] рече: „Господине, ако си га Са собом је понео око тридесет килограма ти однео, реци ми где си га положио и ја ћу мирисног биља, смесе измирне и алоје. **40** га однети.“ **16** Исус јој рече: „Марија!“ Она Тако они узму Исусово тело и обавију га се окрену и рече на јеврејском: „Равуни!“ платном са мирисним биљем, по јудејском (што значи: „Учитељу!“) **17** Исус јој рече: обичају сахрањивања. **41** А близу места где „Не дотичи ме, јер још нисам узашао своме је Исус био разапет, био је један врт. У том Оцу. Него, иди мојој браћи и реци им: врту се налазила једна нова гробница у којој 'Узлазим своме Оцу и вашем Оцу, своме Богу нико није био сахрањен. **42** Пошто је био и вашем Богу!“ **18** Марија Магдалена оде јудејски дан Припреме, и пошто је оно место и јави ученицима: „Видела сам Господа!“ било близу, положили су Исусово [тело] у Онда им је пренела оно што јој је рекао. **19** тај гроб.

20 У недељу, пре свитања, дође Марија Магдалена на гроб и примети да је камен са гроба откотрљан. **2** Стога отрчи и дође к Симону Петру и другом ученику, Исусовом миљенику, па им рече: „Узели су Господа из гроба и не знамо где су га склонили!“ **3** Петар и други ученик су тада изашли и дошли на гроб. **4** Обојица су трчала, али је онај други ученик био бржи од Петра, те је први дошао на гроб. **5** Завирио је унутра и опазио положене завоје, али није ушао у гроб. **6** Затим је и Симон Петар дошао за њим. Ушао је у гроб и видео положене завоје **7** и убрус који је био на Исусовој глави. [Убрус] није био са завојима, него је био сложен на једном месту. **8** Затим је ушао и други ученик који је први дошао на гроб. Видео је и поверовао. **9** Они тада још нису знали да у Писму пише да [Исус] треба да вакscrne из мртвих. **10** Тада су се ученици вратили кући. **11** А Марија је стајала испред гроба и плакала. Сва у сузама, завирила је у гроб **12** и угледала два анђела у белој [одећи] како седе на месту где је почивало Исусово тело. Један код места где је била [Исусова] глава, а други код места где су му биле ноге. **13** [Анђели] је упиташе: „Жено, зашто плачеш?“ Она им одговори: „Узели су мог Господа, а ја не знам где су га склонили.“ **14** Рекавши ово, окренула се натраг и видела Исуса како стоји, али није знала да је то био Исус. **15** Исус јој рече: „Жено, зашто плачеш? Кога тражиш?“ Мислећи да је то

Те недеље увече, ученици су били заједно. Врата су била закључана, јер су се плашили јудејских [власти]. Тада дође Исус, стаде међу њих и рече им: „Мир вам!“ **20** Рекавши то, показао им је руке и ребра. Ученици су били радосни што виде Господа. **21** Исус им поново рече: „Мир вам! Као што је мене послao Отац, тако ја шаљем вас.“ **22** Рекавши ово, дунуо је и рекао им: „Примите Духа Светога. **23** Кome опростите грехе, опрштају my сe, a коме не опростите грехе, томе сe не опрштају.“ **24** Један од Дванаесторице, Тома звани „Близанац“, није био са осталима када је Исус дошао. **25** Њему су други ученици рекли: „Видели смо Господа!“ Он им рече: „Док не видим траг од клинова на његовим рукама и не ставим свој прст у ране од клинова и у рану између његових ребара, нећу веровати.“ **26** Осам дана касније, ученици су се поново окупили; са њима је био и Тома. [Иако] су врата била закључана, Исус уђе унутра, стаде међу њих и рече: „Мир вам!“ **27** Онда рече Томи: „Стави свој прст овде и погледај моје руке. Пружи своју руку и стави је међу моја ребра, те више не сумњај, него веруј!“ **28** Тома му рече: „Господ мој и Бог мој!“ **29** Исус му рече: „Верујеш ли зато што си me видео? Блажени су они који верују, а нису me видели.“ **30** Исус је пред својим ученицима учинио и многе друге знаке који нису записани у овој књизи. **31** А ови су записани да бисте поверовали да Исус јесте Христос, Син Божији, и да бисте, верујући, имали живот у његово име.

21 После овога се Исус поново указао пут: „Симоне, [сине] Јованов, волиш ли ме?“ ученицима на Тиверијадском језеру. Петар се растужи што га већ трећи пут пита: Овако се указао: **2** Били су заједно Симон „Волиш ли ме?“ Он му рече: „Господе, ти Петар, Тома звани „Близанац“, Натанаило из све знаш и знаш да те волим.“ Исус му рече: Кане Галилејске, два сина Заведејева и још „Напасај моје овце! **18** Заиста, заиста ти друга два ученика. **3** Симон Петар им рече: кажем: кад си био млађи, сам си се опасивао „Идем да ловим рибу.“ Они рекоше: „Идемо и ишао куда си хтео, али кад остариш, ти ћеш и ми с тобом.“ Отишли су и укрцали се у испружити своје руке, па ће те неко други бродић, али те ноћи нису уловили ништа. свезати и водити куда не желиш да идеш.“ **4** У освите зоре, Исус је стао на обалу, али **19** Исус је ово рекао, назначавајући каквом ученици нису знали да је то Исус. **5** Тада им ће смрђу Петар прославити Бога. Затим му Исус рече: „Децо, јесте ли шта уловили?“ је рекао: „Хајде за мном!“ **20** Уто се Петар Они му одговорише: „Нисмо.“ **6** [Исус] им окренуо и опазио да за њима иде онај ученик рече: „Баците мреже с десне стране бродића. који је био Исусов миљеник, исти онај који Тамо ћете наћи рибу.“ Они бацे мреже и се приликом Последње вечере наслонио на улове толико рибе да нису могли да их Исусове груди и питао га: „Господе, ко је извуку. **7** Онај ученик који је био Исусов твој издајник?“ **21** Када га је Петар опазио, миљеник рече Петру: „То је Господ.“ Када је рекао је Исусу: „Господе, а шта са њим?“ **22** Симон Петар чуо да је то Господ, огрнуо се, Исус му одговори: „Ако ја хоћу да он остане јер је био лагано обучен и скочио у језеро. [жив] док се ја не вратим, зар је то твоја **8** Остали ученици су допловили и извукли брига? Ти само следи мене.“ **23** Од тада мрежу с рибама. Они, наиме, нису били је међу браћом почело да се прича да тај далеко од обале, свега стотинак метара. **9** ученик неће умрети. Међутим, Исус му није Кад су се искрцали на копно, видели су рекао да неће умрети, него: „Ако ја хоћу да наложену ватру и на њој рибу и хлеб. **10** он остане жив док се не вратим, зар је то Исус им рече: „Донесите и од риба које сте твоја брига?“ **24** Тај ученик је сведок овим сад уловили.“ **11** Симон Петар уђе у чамац и догађајима. Он је написао све ово и знамо да извуче на обалу мрежу пуну великих риба. је његово сведочанство истинито. **25** Има још Било их је стотину педесет три. Ипак, иако много тога што је Исус учинио. Када би се их је било толико, мрежа се није покидала. све то редом записало, мислим да написане **12** Исус им рече: „Дођите да доручкујете.“ књиге не би стале ни у цео свет.

Ниједан ученик није се усудио да га пита:
„Ко си ти?“, јер су знали да је то Господ.
13 Исус је затим узео хлеб и дао им га, а тако и рибу. **14** То је било већ трећи пут како се Исус показао својим ученицима од како је устао из мртвих. **15** После доручка, Исус упита Симона Петра: „Симоне, сине Јованов, да ли ме стварно волиш више него ови?“ Петар одговори: „Да, Господе, ти знаш да те волим.“ Исус му рече: „Напасај моје јагањце!“ **16** Исус га је и по други пут питао: „Симоне, [сине] Јованов, да ли ме стварно волиш?“ Петар одговори: „Да, Господе, ти знаш да те волим.“ Исус му рече: „Чувай моје овце!“ **17** Исус га упита и по трећи

Дела апостолска

1 Уважени Теофиле! У свом првом писму сам ти говорио о свему; о томе како је Исус почeo да делујe и поучава, 2 до дана када сe узнеo на небо, пошто је Духом Светим дао налог својим изабраним апостолима.

3 Након своје патње, [Исус] је дао много доказа да је жив: указивао им сe четрдесет

данa и говорио им о Царству Божијем. **4** ми сe просула свa утробa. **19** Сви становници

Једном приликом, док је још био сa њимa, Јерусалима су сазнали за овај догађај, па су

[Исус] им је заповедио: „Не удаљавајте ову њиву на свом језику прозвали Акелдамах сe из Јерусалима, него чекајте испуњење – „Крвна њива“.) **20** „О овоме је записано у

Очевог обећања о коме сте раније слушали књизи Псалама, где пише: 'Кућa његова нека од мене: **5** Јован је крштавао водом, али буде пустa; не живео никo у њој.' Исто тако,

ви ћете за неколико дана бити крштени [стоји написано]: 'Некa сe његова служба да Светим Духом.' **6** Окупивши сe око његa, другомe." **21** Сада, dakле, морамо одабрати

питали су гa: „Господе, хоћеш ли у ово некогa ко јe сa намa био свe времe од како времe да обновиш израильско царство?“ **7** јe Господ Исус дошао међu нас, па свe до

Он јe одговорио: „Вамa нијe дано да сазнате данa кадa јe отишао од нас, **22** почевши сa времena или час којi јe Отац одредио својom кршteњem којe јe Јован проповедao, до данa влашћu. **8** Међutim, кадa Свети Дух сiђe на

јerусалиmu и по своj Judeji и Samariji, и узнеo на небo, a јedan облak гa јe сакриo од њihovih погледa. **10** Док су им јoш очi билe упрte ka нebu где јe [Исус] отишао, одjедnom

на небo.“ **12** Затим су сe вратили у Јерусалим с горе, званe „Masлинска“, којa јe близu Јerусалиma, удаљena јedan суботni dan хoda. **13** Kad су стигli, попeli су сe у горњu собu где су обично боравili Петar, Јован, Jakov, Andrija, Filip, Toma, Bartolomej, Matej, Jakov (Alfejev sin), Simon (koga су звали „Zilot“) и Juda (Jakovљev sin). **14** Tu su сe jednodushno и постоjano молили. Ca љimа јe било и некoliko жena, Исусова мајka Marija и Исусova браћa. **15** Tих

обратио сe [верујuћima]: **16** „Браћo, требa да сe испуни Писмо у комe јe Дух Светi посредством Davida прорokovaо o Judi, којi јe предводио one шto су ухvatili Исусa. **17** Juda јe био изabран da, као и mi, буде учесник u апостолскоj служби.“ **18** (On јe стекao себi њivu новцем којi јe дао налог својим изabrаниm апостolимa. **19** Он јe стекao себi њivu новцем којi јe примio за својe неправедno дело. Tu јe пао наглавце, расpuкаo сe по средини, тако da

Сви становници Једном приликом, док је јoш био сa љimа, Јerусалиma su сaznali za ovaj događaj, pa su [Исус] im јe zapovedio: „Ne uđavajte ovu ќivu na svom јeziku przvali Akeldamah se iz Јerусалиma, nego čekaјte ispunjenje – „Krvna ќiva“.) **20** „O ovomе јe zapisano u

Očevog obećaњa o komе ste raniјe sluzhali knjizi Psalama, gde piše: 'Kuća љegova neka od mene: **5** Jovan je kрштavao vodom, ali будe pusta; ne живeо nikо u њoj.' Isto tako, vi ћete za nekoliko dana biti kрштeni [stoјi napisano]: 'Neka сe љegova služba da Svetim Duhom.' **6** Okupivши сe oko љega, drugome." **21** Sadu, dakle, moramo odabratи

pitali su ga: „Gospode, hoćesh li u ovo neko ko je sa nama bio sve vreme od kako vreme da obnovis israeljsko carstvo?“ **7** je Gospod Isus došao među nas, pa sve do On je odgovorio: „Vama nije danо da saznate danu kada je otishaо od nas, **22** pocevши sa vremenom ili cas koji je Otaц odredio svojom kршteњem koje je Jovan propovedao, do danu vlastju. **8** Međutim, kada Sveti Duh siđe na

jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji, i uzeo na nebо, a јedan oblik ga je sakrio od njihovih pogleda. **10** Dok su im još очi bile

uprte ka nebū где je [Isus] otishaо, odjednom

su se pred љimа pojavila dva chovaka обучена

u bele haљine. **11** Rekli su im: „Galiilejci,

zašto stojite tu i gledate u nebō? Ovaј isti

Isus koji se od vas uzeo na nebō, vratitiće se

na isti начин kako stе ga videli da odlaži

na nebō.“ **12** Zatim su se vratili u Jerusalim

s gore, zvanе „Maslinskа“, koja je blizu

Jerusalima, udaљena јedan sубotni dan

hoda. **13** Kad su stigli, popeli su se u gorњu

sobu где su obično boravili Petar, Jovan,

Jakov, Andrija, Filip, Toma, Bartolomej,

Matej, Jakov (Alfejev sin), Simon (koga su

zvali „Zilot“) i Juda (Jakovљev sin). **14**

Tu su сe jednodushno и постоjano moliли.

Ca љimа je bilo i nekoliko jena, Isusova

majka Marija i Isusova braća. **15** Tih

dana, kada je bilo okupljeno oko stotinu

dva deset osoba, apostol Petar je ustao i

људи се окупило тамо. Били су збуњени, мртвих ослободивши га од власти смрти, јер је свако од њих чуо како се говори на јер смрт није могла да овлада њиме. **25** његовом језику. **7** Питали су се у чуду: Давид је за Исуса рекао следеће: 'Господ „Зар нису сви ови што говоре Галилејци? **8** ми је увек пред очима. Пошто ми је он са Па како онда говоре језиком земље у којој десне стране, ништа мене уздрмати неће. смо рођени? **9** Овде су Парћани, Међани, **26** Зато ми је срце усхићено, а мој језик Еламити, људи из Месопотамије, Јudeје, томе се радује; цело моје тело почива у Кападокије, Понта, [Мале] Азије, **10** Фригије, нади, **27** што ми душу нећеш препустити Памфилије, Египта, из либијских предела Свету мртвих, нити дати да твој Светац код Кирине, посетиоци из Рима **11** - заједно трули. (**Hadēs g86**) **28** Путеве живота ти си Јевреји и обраћеници на јудејску веру - ми открио, пун радости пред тобом ћу Крићани и Арапи. Сви ми слушамо ове бити.' **29** Драга браћо, с пуним поуздањем људе како нашим језиком говоре о величим тврдим да је родоначелник Давид умро и Божијим делима!'' **12** Сви су били изван себе, био сахрањен, а његов гроб је ту, међу нама, па су, збуњени, питали једни друге: „Шта све до дана данашњега. **30** Но, како је Давид био ово значи?'' **13** Други су, опет, терали шегу пророк, знао је да се обећање које му је Бог на њихов рачун говорећи: „Ма, напили су се уз заклетву дао односи на једног од његових они слаткога вина!'' **14** Тада Петар са осталих потомака који ће наследити његов престо. једанаест апостола стаде пред њих и гласно **31** Он је то унапред видео, те је навестио им се обрати: „Слушајте ме сви ви – Јевреји Христово ваксрење: 'Није био препуштен и сви који живите у Јерусалиму, знајте ово Свету мртвих, нити му је тело иструнуло.' и саслушајте моје речи. **15** Нису ови људи (**Hadēs g86**) **32** И баш тог Исуса је Бог подигао пијани – као што ви мислите, јер је тек девет из мртвих, чему смо сви ми сведоци. **33** И сати ујутро. **16** Ради се о ономе што је рекао пошто је подигнут с десне стране Бога, он пророк Јоил: **17** 'У последње време – каже је од Оца примио обећаног Светог Духа и Бог – излићу на све људе свога Духа, па ће излио ово што видите и чујете. **34** Давид ваши синови и ћерке пророковати, млади се, наиме, није узнео на небо, а ипак је људи имати виђења, а старци сањати снове. рекао: 'Рече Господ Господу моме: „Седи **18** Такође ћу у оне дане излити свога Духа на мени с моје десне стране, **35** док душмане моје слуге и слушкиње, те ће пророковати. не положим твоје, за твоје ноге постолје **19** Учинићу да се покажу чудне појаве горе да буду.'' **36** Стога, нека сав дом Израиљев на небу и знаци доле на земљи – крв, ватра поуздано зна да је оног Исуса, кога сте ви и облаци дима. **20** Сунце ће потамнети, а разапели, Бог учинио Господом и Христом.“ месец [поцрвенети] као крв пре него што **37** Ове Петрове речи су дубоко ожалостиле дође велики и славни дан Господњи. **21** срца окупљених, те су упитали апостоле: Свако ко зазове име Господње, биће спасен.' „Браћо, шта треба да радимо?'' **38** Петар **22** Зато, народе израиљски, послушај ове им је одговорио: „Покажте се, па нека се речи: Исус Назарећанин је био човек чије је свако од вас крсти у име Исуса Христа за посланство Бог потврдио пред вама моћним опроштење греха; онда ћете примити дар – делима, чудима и знацима које је учинио Духа Светог. **39** Њега је Христос обећао вама, преко њега, док је био међу вама. Ви то и вашем потомству и онима који живе далеко сами знате. **23** Ипак, Бог је у складу са својом одавде, свима које позове Господ Бог наш.“ унапред одређеном намером и предзнањем, **40** Петар их је још дugo уверавао и опомињао: допустио да буде предан вама, а ви сте „Извавите се од овог изопаченог нараштја.“ га, посредством безаконника, приковали на **41** Они који су прихватили његову поруку су крст и убили. **24** Али Бог га је вакрсао из били крштени. Тог дана се око три хиљаде

људи придружило [Цркви]. 42 Сви ученици исцељени, који се није одвајао од њих. 12 су били истрајни у слушању апостолског Када је то Петар видео, обратио се народу: учења, у заједништву, у ломљењу хлеба „Израиљци, зашто сте тако изненађени овим и молитвама. 43 Сви су били испуњени што се догодило и зашто гледате у нас страхопштовањем, јер су апостоли чинили као да смо ми својом сопственом снагом многа чуда и знаке. 44 Они који су поверили или побожношћу учинили да овај човек били су стално заједно и све им је било прохода? 13 Бог Аврахамов, Бог Исаков и заједничко. 45 Продавали су своја имања и Бог Јаковљев, Бог наших отаца, прославио остале вредности и делили сваком према је свог слугу Исуса, кога сте ви предали и његовој потреби. 46 Сваког дана су се одрекли га се пред Пилатом, када је овај једнодушно окупљали у храму, састајали се решио да га ослободи. 14 Ви сте одбацили ломећи хлеб по кућама и примали храну Светога и Праведнога, а измолили сте да искрена и радосна срца 47 хвалећи Бога. Зато вам у замену ослободе убицу. 15 Ви сте су уживали благонаклоност целог народа, убили Створитеља живота, али га је Бог а Господ је сваког дана умножавао број васкрсао из мртвих, чemu смо ми сведоци. спасених.

3 Једном су Петар и Јован улазили у храм у време молитве. Било је око три сата поподне. 2 Баш тада су уносили неког човека хромог од рођења. Њега су људи свакога дана доносили до храмских врата званих „Дивна“, да проси милостињу од оних који долазе у храм. 3 Кад је видео да су Петар и Јован хтели да уђу у храм, затражио је од њих милостињу. 4 Петар и Јован су упали поглед у њега, а онда Петар рече: „Погледај нас.“ 5 [Хроми човек] их је пажљиво гледао, очекујући да ће му уделити неку [милостињу]. 6 Петар му, међутим, рече: „Немам ни сребра ни злата, али оно што имам – то ти дајем: у име Исуса Христа из Назарета, устани и ходај!“ 7 Петар затим прихвати хромог за десну руку и подиже га. Истог трена су му очврснули стопала и глежњи, 8 па је скочио на своје ноге и почeo да хода. Затим је са апостолима ушао у храм скачући и хвалећи Бога. 9 Сви људи који су га видели како хода и хвали Бога, 10 препознали су оног истог човека кога су виђали како седи крај Дивних врата и проси. Зато су били преко сваке мере зачуђени и задивљени због онога што се догодило са њим. 11 Сав народ који се тамо налазио похрлио је ка месту званом „Соломонов трем“, где су се налазили Петар, Јован и

16 Вером у Исусово име је овај човек, кога познајете и гледате, био ојачан. Вера у Исуса је учинила овог човека потпуно здравим, као што сте и сами могли да видите. 17 Браћо, знам да сте ви, као и ваше вође, урадили то из незнაња. 18 Међутим, Бог је на овај начин испунио оно што је преко свих својих пророка унапред најавио, рекавши да ће његов Христос претрпети страдање. 19 Стога, браћо, покајте се и окрените се [Богу] да би вам се избрисали греси, 20 како би вам Господ дао времена починка, и послао вам Христа Исуса, кога је вами унапред наменио. 21 Њега небо треба да задржи све до времена свеопште обнове коју је Бог одавно најавио преко својих светих пророка. (aiōn g165) 22 Мојсије је, на пример, рекао: 'Господ, Бог ваш, подићи ће вам пророка од ваше браће, као што сам ја. Њега слушајте у свему што вам буде говорио, 23 јер ко не послуша тог пророка биће истребљен из народа.' 24 Тако су и сви остали пророци, који су [вам] од Самуила редом говорили, најављивали ове дане. 25 Ви сте наследници обећања које је Бог дао преко пророка и учесници у савезу који је [Бог] склопио са вашим прецима, јер је [Бог] рекао Аврахаму: 'Преко твог потомства биће благословени сви народи на земљи.' 26 Бог је најпре вама подигао свога слугу и послао га да сваког од вас благослови и одврати од ваших злих дела.“

4 Док су они још говорили народу, и наредили им да нипошто не говоре нити приђоше им свештеници, заповедник уче у Исусово име. **19** Али, Петар и Јован им храмске страже и садукеји. **2** Били су одговорише: „Просудите сами да ли је право веома узнемирени што су учили народ и пред Богом да се више покоравамо вама или објављивали да је у Исусу вакрсао мртвих. Богу, **20** јер не можемо престати да говоримо **3** Ухватили су Петра и Јована и бацали о ономе што смо чули и видели.“ **21** Чланови их у затвор до наредног дана, јер је већ Већа су им још једном запретили, па су их било вече. **4** Ипак, многи од оних који пустили на слободу. Нису могли да се одлуче су чули Петрову поруку су узверовали, како да их казне, јер је сав народ славио тако да је број верника порастао на пет Бога за оно што се догодило. **22** Наиме, човек хиљада. **5** Следећег дана су се у Јерусалиму који је био чудесно исцељен имао је више од окупили поглавари, старешине и зналци четрдесет година. **23** Чим су [Петар и Јован] Светог писма, **6** затим Првосвештеник били ослобођени, отишли су к својима и Ана, Кајафа, Јован, Александар и други из известили их о ономе што су им водећи првосвештеничке лозе. **7** Извели су апостоле свештеници и старешине рекли. **24** Када су пред себе и упитали их: „Каквом силом чули ово, једнодушно су се помолили Богу и у чије име сте то учинили?“ **8** Тада речима: „О, Господару, Створитељу неба Петар, испуњен Светим Духом, одговори: и земље, мора и свега што је у њима. **25** „Поглавари и старешине народа! **9** Ако смо Ти си Духом Светим, преко нашег праоца, данас изведенни на саслушање због доброг Давида, твога слуге рекао: 'Зашто ли се буне дела које смо учинили болесном човеку народи, шта то људи узалуд смишљају? **26** и због начина његовог исцељења, **10** онда Цареви се света прикупљају, кнезови се с знајте и ви и читав израильски народ: то је њима саветују, да навале сложно на Господа учињено у име Исуса Христа из Назарета, и на његовог Помазаника.' **27** Да, заиста су се кога сте ви разапели, а кога је Бог вакрсао. удружили у овом граду Ирод, Понтије Пилат, Његова сила је учинила да овај човек стоји незнабоши и израильски народ против пред вами здрав. **11** [Исус] је 'камен што сте твога светог слуге Исуса, кога си помазао. **28** ви, градитељи, одбацили, а који је постао Они су учинили оно што си ти по својој вољи камен угаони.' **12** Спасења нема ни у једном и сили унапред одредио. **29** А сада, Господе, другом, јер под небом нема другог имена погледај на њихове претње и дозволи својим међу људима, које нас може спасти.“ **13** слугама да с пуном слободом навешћују Када су присутни видели Петрову и Јованову твоју реч. **30** Испружи своју руку да се одважност и дознали да су необразовани и догађају исцељења, знаци и чуда – именом обични људи, били су запањени. Препознали твога светог слуге Исуса.“ **31** Када су се су у њима оне који су били са Исусом. **14** помолили, потресла се кућа у којој су били Но, гледајући исцељеног човека како стоји окупљени, те су се сви испунили Духом са њима, остали су без речи. **15** Тада су Светим. Затим су одважно навештавали наредили Петру и Јовану да напусте Велико Божију реч. **32** А сви који су поверовали веће, а они су почели да се саветују међу били су једнодушни и истомислени. Нико собом: **16** „Шта да радимо са овим људима? сопствену имовину није називао својом, Не можемо порећи да су учинили овај него им је све било заједничко. **33** Апостоли знак, јер се то одиграло наочиглед свих су са великим силом сведочили о Исусовом становника Јерусалима. **17** Ипак, да се ово вакрсењу, а Бог је изливаша своју велику учење не би још више проширило у народу, милост на њих. **34** Међу њима нико није запретићемо им да никоме не проповедају оскудевао, јер су сви они који су поседовали у Исусово име.“ **18** Тада су дозвали апостоле земљу или куће то продавали, **35** а новац

доносили апостолима. Од тога се делило ли како Петрова сенка осенила кога од свакоме према његовим потребама. **36** Тако њих – док он пролази. **16** Чак су и житељи је и неки Левит по имену Јосиф, родом с из околине Јерусалима доносили оне који Кипра, кога су апостоли прозвали Варнава су били болесни и опседнути нечистим (што значи „син утхе“), **37** продао њиву коју духовима, и сви су били излечени. **17** Тада је поседовао, а новац предао апостолима.

5 И неки Ананија је са својом женом Сафиром такође продао своје имање. **2** Међутим, он је у договору са својом женом задржао део новца, а остало предао апостолима. **3** Тада му је Петар рекао: „Ананија, зашто је Сатана обузeo твоје срце, те си слагao Духу Светомe и задржаo за себе део новца који си добио за своје имањe? **4** Зар имањe не би остало твојe да гa ниси продаo? А кад си гa вeћ продаo, зар новцем ниси могao да расположеш како си хтеo? Зашто си у свом срцу одлучио да учiniш ovo? Ти ниси слагao људимa, вeћ Богu.“ **5** Чим је Ананија чуо ове речи, срушио се и умро. Велики страх је обузeo све који су то чули. **6** Тада су младићи устали, умотали његово тело, изнели гa и сахранили. **7** Око три сата касније дођe Ананијина жена Сафира, не знајући ништа о ономе што се десило. **8** Петар је упитао: „Да ли сте за толико новаца продали ваше имањe?“ „Да, управо за толико“ – одговори она. **9** Тада јој Петар рече: „Зашто сте се договорили да ставите на кушњу Духа Господњег? Ево, пред вратима су они што су сахранили твогa мужа. И тебе ћe изнети.“ **10** Она истог трена паде до његових ногу и издахну. Када су младићи ушли, затекли су је мртву, па су и њу изнели и сахранили је поред њеног мужа. **11** Велики страх је обузeo целу Цркву и све оне који су чули о овоме. **12** Преко апостола се догађalo много знакова и чуда у народу. А верујући су се једнодушно окупљали у Соломоновом трему. **13** Нико се од осталих није усуђивао да им се придржи, али их је народ веома хвалио. **14** Ипак, све је више било мушкираца и жена који су веровали у Господа. **15** Тако су људи стављали болеснике на постельje и носила и износila их на улице, не би

су се дигли Првосвештеник и све његове присталице из садукејске странке, и ван себе од зависти, **18** ухватили апостоле и бацали их у јавну тамницу. **19** Међутим, анђео Господњи је у току ноћи отворио врата тамнице, извео их и рекао им: **20** „Идите у храм и проговедајте све о овом [новом] животу.“ **21** Када су они то чули, ушли су у храм у рану зору и поучавали народ. У међувремену су дошли Првосвештеник и његове присталице, сазвали састанак Великог већа са свим старешинама израильског народа, и наредили да се апостоли доведу из тамнице. **22** Али, када су стражари отишли у тамницу, нису их тамо затекли, па су се вратили и рекли: **23** „Врата ћелије су била добро закључана, а стражари су стајали пред вратима. Ипак, кад смо отворили врата, нисмо нашли никога.“ **24** Кад су заповедник храмске страже и водећи свештеници чули овај извештај, били су у недоумици, питајући се шта је то могло да се додги са њима. **25** Тада је неко дошао и јавио им: „Ено, они људи које сте јуче бацали у тамницу стоје у храму и поучавају народ!“ **26** Тада је заповедник храмске страже лично отишao са стражарима и одвео апостоле, али не присилно, јер су се плашили да их људи не каменују. **27** Када су их довели, извели су их пред Велико веће. Тада их је Првосвештеник упитао: **28** „Зар вам нисмо строго забранили да поучавате у Исусово име? А ви сте пак читав Јерусалим напунили вашим учењем и хоћете да свалите на нас кривицу за смрт тог човека.“ **29** Петар и апостоли су им одговорили: „Богу се треба више покоравати него људима. **30** Бог наших отаца је вакрсао из мртвих Исуса, кога сте ви убили приковавши гa на дрво. **31** Али, Бог гa је узвисио и поставио себи с десне стране као Кнеза и Спаситеља, да би Израиљу

омогућио покајање и опроштење греха. **32** браћо, одaberите међу собом седморицу. Ми смо сведоци свега тога, заједно са Духом осведочених људи, пуних Духа и мудрости. Светим кога је Бог дао онима који су му Њиха ћемо поставити да врше ову службу, послушни.“ **33** Када су [чланови Великог **4** а ми ћемо се посветити молитви и већа] чули ово, толико су се разбеснели, да служби проповедања.“ **5** Овај предлог се су научили да их убију. **34** Али тада је у свидетву свима окупљенима, па су изабрали Великом већу устаси неки учитељ Закона по Стефана, човека пуног вере и Духа Светога, имену Гамалило, фарисеј кога је сав народ затим Филипа, Прохора, Никанора, Тимона, поштовао, и заповедио да се апостоли на Пармена и Николу из Антиохије, који се био кратко изведу. **35** Затим им се обратио: обратио на јудејску веру. **6** Ове су довели пред „Израиљци, добро размислите шта ћете апостоле који су се помолили и положили учинити с овим људима. **36** Пре неког на њих руке. **7** Божија реч се ширила, а број времена појавио се Тевда који је тврдио за ученика у Јерусалиму се веома умножио. себе да је неко и нешто. Њему се придржило Међу њима је био и знатан број јудејских четири стотине људи, али је он био убијен, свештеника који су прихватили веру. **8** А а сви његови следбеници су се разбежали, Стефан је, испуњен [Божијом] милошћу и те је цела ствар пропала. **37** После овога, у силом, чинио велика чуда и знаке међу време пописа, појавио се Јуда Галилејац и народом. **9** Међутим, дошли су неки из подигао народ на буну. Али и он је погинуо, такозване Синагоге либертинаца – Јевреји из а сви његови следбеници су се разбежали. Кирине, Александрије, те неки из Киликије **38** Зато вам сада саветујем да се оканете ових и [Мале] Азије, и упустили се у расправу људи и пустите их да иду. Јер, ако њихов са Стефаном. **10** Ипак, нису могли да се научили или њихово дело потиче од људи, супротставе његовој мудрости, јер га је то ће пропasti. **39** Но, ако то потиче од Духа потицао да говори. **11** Због тога су Бога, онда нећете моћи да их уништите, јер подговарили неке људе да изјаве: „Чули бисте се тако показали као они који се боре смо да је [Стефан] погрдно говорио против против Бога.“ Они су се сложили с њим, Мојсија и Бога.“ **12** Побунили су и народ, **40** и кад су позвали апостоле наредили су старешине и зналце Светог писма, па су му да их ишибају. Затим су им запретили да пришли, ухватили га и извели пред Велико више не проповедају у Исусово име, па су их веће. **13** Ту су довели лажне сведоце који су пустили. **41** Апостоли су напустили Велико говорили: „Овај човек не престаје да говори веће радујући се што су били удостојени да против храма и Закона. **14** Чули смо, наиме, поднесу срамоту ради [његовог] имена. **42** да је рекао да ће Исус Назарећанин разорити Ипак, нису престали да сваког дана у храму овај храм и изменити обичаје које нам је и по кућама поучавају и навешћују Радосну Мојсије предао.“ **15** Сви који су седели у вест о Христу Исусу. Великом већу су упали поглед у Стефана и

6 Тих дана, када је број ученика растао, приметили да му је лице као лице анђела.

[Јевреји који су говорили] грчки почели **7** Тада је Првосвештеник упитао Стефана: су да се жале на [домаће] Јевреје, јер „Јесу ли ове [оптужбе] истините?“ **2** су њихове удовице биле занемариване [Стефан] је на ово одговорио: „Браћо и оци, приликом свакодневне поделе хране. **2** Зато слушајте ме. Славни Бог објавио се нашему Дванаесторица сазвала сабор ученика и оцу Аврахаму у Месопотамији, пре него што рекла: „Не би било у реду да ми занемаримо се настанио у Харану, **3** и наложио му: 'Иди службу проповедања речи Божије, да бисмо из своје земље и од своје родбине, па пођи у се бавили расподелом хране. **3** Зато, земљу коју ћу ти показати.' **4** [Аврахам] је

напустио Халдејску земљу и настанио се у дете. Три месеца је био одгајан у очевој кући. Харану. После смрти његовог оца, [Бог] га је **21** Када су га оставили напољу, фараонова преселио у ову земљу у којој ви сада живите. Ђерка га је узела и одгојила га себи за сина. **5** У њој му ни стопу није дао у посед, али **22** Мојсије је, одгојен у свој мудrosti Египта, му је обећао да ће је дати у посед њему и био чувен по својим речима и делима. **23** његовом потомству после њега, иако још Када му је било четрдесет година, дође му није имао деце. **6** Бог му је [такође] рекао да на памет да посети своју браћу Израиљце. ће његови потомци бити дошљаци у туђој **24** Кад је видео како један од њих бива земљи. Тамо ће робовати и бити тлачени злостављан, он му прискочи у помоћ и четири стотине година: **7** 'Народу коме буду освети га – убивши Египћанина. **25** Мислио робовали ја ћу судити, а на крају ће изаћи је да ће његови сународници схватити да им оданде и служити ми на овом mestу.' **8** Бог преко њега шаље избављење, али они то Бог је онда са Аврахамом склопио савез, нису разумели. **26** Следећег дана је затекао чији је знак обрезање. Њему се родио Исаک два Израиљца како се туку. Покушао је да их кога је обрезао осмога дана. Исаک је обрезао помири говорећи: 'Људи, ви сте браћа! Зашто Јакова, а Јаков дванаест родоначелника. **9** злостављате један другога?' **27** Но, онај што је Родоначелници су били љубоморни на свог злостављао свога ближњег, одгурну га и рече брата Јосифа, па су га продали као роба у му: 'Ко је тебе поставило за главара и судију Египат. Ипак, Бог је био са њим **10** и избавио над нама? **28** Хоћеш ли и мене да убијеш га од свих његових невоља. Пошто га је као што си јуче убио Египћанина?' **29** На те Бог обдарио мудрошћу, стекао је наклоност речи Мојсије побегне из Египта и настани се фараона, египатског цара, који га је поставил као дошљак у мадијанској земљи. Тамо су да управља Египтом и целим својим двором. му се родила два сина. **30** После четрдесет **11** Тађа је у Египту и Ханану настала глад година, указао му се анђео у пламтећем и велика беда, тако да наши преци нису огњу из једног грма, у пустињи код планине могли да набаве храну. **12** Кад је Јаков чуо Синај. **31** Кад је Мојсије то видео, задивио се да у Египту има жита, послao је тамо наше призором. Али када је пришао грму да бље очеве први пут. **13** Када су се тамо нашли по осмотри, чуо је глас Господњи: **32** 'Ја сам други пут, Јосиф је обзнанио својој браћи Бог твојих отаца; Бог Аврахамов, Исаков и ко је он. Тако је фараон сазнао за Јосифову Јаковљев.' Дрхтећи од страха, Мојсије се није породицу. **14** Јосиф је онда послao по свога више усуђивао да дигне поглед. **33** Бог му је оца Јакова и сву своју родбину – укупно затим рекао: 'Изуј обућу са својих ногу, јер је седамдесет пет особа. **15** Тако је Јаков отишао место на коме стојиш свето тло. **34** Уистину у Египат где је умро он и наши очеви. **16** сам видео невоље мога народа у Египту и Њихова тела су била пренесена у Сихем и чуо његово уздисање и зато сам сишао да их положена у гроб који је Аврахам био купио избавим. А сад пођи, ја те шаљем у Египат!' од Еморових синова за одређену светот. **35** Дакле, истог оног Мојсија кога су одбацили **17** Приближавало се време да Бог испуни рекавши: 'Ко је тебе поставило за главара и обећање које је уз заклетву да Аврахаму. судију над нама?', Бог је сада послao као Народ је растао и множио се у Египту, **18** владара и избавитеља преко анђела који му све док Египтом није завладао нови цар се указао у грму. **36** Он их је извео оданде, који није познавао Јосифа. **19** Он је лукаво чинећи чуда и знаке у египатској земљи, на поступио са нашим народом: злостављао Црвеном мору и у пустињи током четрдесет је наше претке и присилјавао их да своју година. **37** То је онај исти Мојсије који је новорођенчад остављају напољу да умру. **20** рекао Израиљцима: 'Бог ће вам подићи У то време, родио се Мојсије. Био је прелепо пророка од ваше браће, као што сам ja.' **38**

Он је био на сабору у пустињи, а анђео је нисте послушали.“ **54** Када су они то чули, говорио с њим и с нашим прецима на гори ускрпео је бес у њима, па су почели да Синај; он је примио речи живота и предао шкргућу зубима на њега. **55** Тада је Стефан, их нама. **39** Међутим, наши преци нису испуњен Духом Светим, упро поглед у небо хтели да га послушају, него су га одбацили и угледао Божију славу и Исуса како стоји с својим срцем вратили у Египат. **40** Рекли десне стране Бога. **56** Затим је рекао: „Гле, су Арону: 'Направи нам богове који ће ићи видим отворено небо и Сина Човечијег како пред нама, јер не знамо шта се дододило са стоји с десне стране Богу.“ **57** На то су они оним Мојсијем који нас је извео из Египта.“ подигли велику вику, зачепили своје уши и **41** Тих дана су направили кип телета и једнодушно навалили на њега. **58** Одвукли су принели му жртву, веселећи се ономе што га изван града где су га каменовали. Сведоци су својим рукама направили. **42** Тада се Бог су своје огргтаче дали на чување младићу окренуо од њих, и препустио их да служе који се звао Савле. **59** Док су га каменовали, небеској војсци, баш као што је записано у Стефан је зазивао [Бога] и говорио: „Господе Књизи пророкâ: 'Мени ли сте приносили Исусе, прими мој дух!“ **60** Затим је пао житне жртве и приносе у пустињи четрдесет на колена и гласно повикао: „Господе, не година, о, доме Израиљев?! **43** [Не], него урачунај им овај грех!“ Након што је ово сте носили Молохов шатор и звезду бога изговорио, уснуо је.

вашег Рефана; ликове које сте начинили да им се клањате. Зато ћу вас изгнati и даље од Вавилона.“ **44** Наши преци су у пустињи имали Шатор сведочанства. Бог је наложио Мојсију, док је разговарао с њим, да Шатор изради према нацрту који је видео. **45** Шатор који су примили, наши преци су унели у земљу, што су под Исусом [Навином] освојили од многобожаца, које је Бог отерао испред њих. Шатор је остао тамо све до времена [цара] Давида. **46** Он је стекао Божију наклоност, па је тражио од Бога да му дозволи да сагради Пребивалиште за Бога Јаковљевог. **47** Ипак, тек је Соломон саградио Дом Богу. **48** Али, Свевишњи не пребива у храмовима направљеним људским рукама, као што и пророк каже: **49** 'Небеса су престо мој, а земља постолje за ноге моје. Какву кућу ћете mi саградити? И где је место мoga почивања? – пита Господ. **50** Није ли све то моја рука начинила?' **51** О, ви тврдоглави и необрзани у срцу и ушима! Ви се увек противите Духу Светом, као што су то чинили и ваши преци **52** Кога од пророка ваши преци нису прогонили? Убили су чак и оне што су најављивали долазак Праведника, кога сте ви сада издали и убили. **53** Ви сте на заповест анђела примили Закон, али га

8 А Савле је одобравао Стефаново убиство. Тог дана је настао велики прогон цркве у Јерусалиму, па су се сви, изузев апостола, расејали по Јudeji и Самарији. **2** Стефана су, пак, сахранили побожни људи и уз велику жалост га оплакали. **3** А Савле је пустошио Цркву; залазио је од куће до куће и одвлачио мушкица и жене у тамницу. **4** Они који су били расејани, навештавали су Радосну вест где год су пролазили. **5** Тако је Филип отишао у један град у Самарији и објављивао им Христа. **6** Сав народ је пажљиво слушао његове речи и гледао знаке које је чинио. **7** Наиме, нечисти духови су уз гласне крике излазили из људи који су били њима опседнути, а и много одузетих и хромих је било исцељено. **8** Тада је настала велика радост у граду. **9** У том граду је дуже времена живео неки човек по имену Симон, који је својим врачањем задивљавао народ у Самарији. Говорио је за себе да је он нешто посебно, **10** те су га уважавали и угледни и неугледни, изјављујући: „Овај човек је заиста сила Божија, за коју се каже да је велика.“ **11** Прикланајали су му се, јер их је дуже времена задивљавао својим врачањем. **12** Али када су поверовали Филипу, који

је проповедао о Радосној вести Царства чуо да Етиопљанин чита из пророка Исаије, Божијег и о имениу Исуса Христа, крштавали упита га: „Да ли разумеш то што читаш?“ **31** су се и мушкица и жене. **13** Чак је и сам „Како да разумем – одговори Етиопљанин – Симон узверовао. Након што је био крштен, када нема никога да ми објасни?“ Затим је стално је био уз Филипа; био је задивљен позвао Филипа да седне с њим. **32** У одељку гледајући знако и велика чуда која су се из Писма који је Етиопљанин читao, писало догађала. **14** Када су апостоли у Јерусалиму је следеће: „Као овца на клање је вођен, и као чули да су Самарјани прихватили Божију јагње немо пред онима који га стрижу, тако реч, послали су тамо Петра и Јована. **15** Када није отворио уста своја. **33** Био је понижен су ови стигли, помолили су се за Самарјане и правде лишен. Ко ће причати о његовом да приме Светог Духа. **16** Наиме, ни на кога потомству пошто му се живот са земље од њих још није био сишао Свети Дух, већ су узима?“ **34** Евнух је упитао Филипа: „Реци били крштени само у име Господа Исуса. **17** ми, молим те, о коме то пророк говори? О Апостоли су положили руке на њих, те су себи или о неком другом?“ **35** Тада му је примили Духа Светога. **18** Кад је Симон видео Филип, полазећи од истог одељка Писма, да се Дух даје полагањем руку апостола, објавио Радосну вест о Исусу. **36** Путујући понудио им је новац **19** рекавши: „Дајте и тако, дошли су до неке воде. Евнух рече: мени ту власт да свако на кога положим „Ево воде! Шта ми брани да будем крштен?“ руке прими Духа Светога.“ **20** Петар му **37** „Може – одговори Филип – ако верујеш је одговорио: „Нека твој новац пропадне свим својим срцем.“ „Верујем – рече евнух – заједно с тобом кад си мислио да новцем даје Исус Христос Син Божији.“ **38** Наредио можеш да стекнеш Божији дар. **21** Ти немаш је да се кочија заустави. Затим су обојица, ни дела ни удела у овој служби, јер твоје Филип и евнух, сишли у воду, па га је Филип срце није право пред Богом. **22** Покаж се за то крстис. **39** Када су изашли из воде, Дух зло и моли се Господу, не би ли ти опростио Божији изненада узе Филипа, и евнух га што си то научио у свом срцу. **23** Видим, више није видео. Ипак, наставио је својим наиме, да си пун горког отрова и у оковима путем радујући се. **40** Филип се, међутим, неправде.“ **24** „Молите се Господу за мене нашао у Азоту, па је путујући проповедао – молио их је Симон – да ми се не догоди Радосну вест по свим градовима све док није ништа од овога што сте рекли.“ **25** Након дошао у Кесарију.

што су им сведочили и објавили им реч Господњу, [Петар и Јован] су се вратили у Јерусалим, проповедајући успут Радосну вест у многим самарјанским селима. **26** Тада је анђео Господњи рекао Филипу: „Спреми се и крени на југ, према путу што се од Јерусалима спушта према Гази; тај пут је пуст.“ **27** Филип се спремио и отишао. Баш тада наиђе неки Етиопљанин, евнух, великодостојник етиопске царице Кандаке, и надгледник целе њене ризнице. Он је дошао у Јерусалим да се поклони [Богу]. **28** Враћајући се кући седео је у својим кочијама и читao [Књигу] пророка Исаије. **29** Тада Дух рече Филипу: „Иди и држи се тих кочија.“ **30** Филип је притрчао кочијама, па кад је

9 Савле је, у међувремену, и даље љутито претио да ће побити ученике Господње. Зато је отишао код Првосвештеника **2** и од њега затражио писмено одобрење за синагоге у Дамаску, да ако нађе следбенике Пута [Господњег], било мушкица или жене, може да их свезане спроведе у Јерусалим. **3** Када се приближио Дамаску, одједном га је обасјало јако светло са неба. **4** Тада је пао на земљу и зачуо глас који му рече: „Савле! Савле! Зашто ме прогониш?“ **5** „Ко си ти, Господе?“ – упитао је [Савле]. „Ја сам Исус кога ти прогониш“ – одговори глас. **6** „А сад устани и уђи у град и тамо ће ти се рећи шта треба да радиш.“ **7** Савлови

пратиоци су занемели; чули су глас, али мотрили на градска врата да би га убили. **25** нису видели никога. **8** Када је Савле устао Но, ученици су га ноћу спустили у кошари са земље, отворио је очи, али ништа није преко градских зидина. **26** Кад је Савле дошао могао да види, тако да су га узели за руку и у Јерусалим, покушао је да се пријужи довели у Дамаск. **9** Три дана није могао да ученицима. Ипак, сви су га се плашили, види, а за то време није ни јео ни пио. **10** јер нису веровали да је заиста ученик. **27** У Дамаску је живео неки ученик по имени Тада га је Варнава прихватио и одвео га Ананија. Њему је Господ у виђењу рекао: апостолима. Испричао је апостолима како „Ананија!“ „Ево ме, Господе“ – одговорио је је Савле видео Господа који му је говорио Ананија. **11** „Иди у Јудину кућу – рече Господ и како је у Дамаску храбро проповедао – у улицу која се зове 'Права', и потражи у Исусово име. **28** Тако је Савле остао са Таршанина по имени Савле. Он се управо њима, па је ишао по Јерусалиму и храбро сада моли. **12** Савле је у виђењу видео човека проповедао у Исусово име. **29** Говорио је и по имени Ананија како улази и ставља руке расправљао са [Јеврејима који су говорили] на њега да би прогледао.“ **13** Ананија му грчки, али су и они настојали да га убију. одговори: „Господе, чуо сам од многих да **30** Када су то браћа сазнала, одвели су га у је овај човек нанео много зла твом светом Кесарију и оданде га послали у Тарс. **31** И народу у Јерусалиму. **14** Чак и овде има тако је Црква уживала мир у целој Јудеји, овлашћење од Првосвештеника да свеже Галилеји и Самарији. Подизала се и живела све који призывају твоје име.“ **15** Господ му у страхопоштовању према Господу, растући рече: „Иди, јер је он оруђе које сам изабрао бројчано потпором Светога Духа. **32** Једном да објави моје име народима, царевима, је Петар обилазио све цркве, па је свратио к и народу израильском. **16** Ја ћу му, наиме, светима који су живели у Лиди. **33** Тамо је показати колико мора да претрпи за моје нашао човека по имени Енеја који је осам име.“ **17** Ананија је отишао, ушао у кућу и година одузет лежао на постельји. **34** Петар положио своје руке на њега, те рекао: „Брате му рече: „Енеја, Исус Христос те исцељује; Савле! Господ Исус, који ти се указао на путу устани и намести свој кревет!“ [Енеја] устаде којим си ишао, послао ме је да прогледаш истог трена. **35** Када су видели Енеју, сви и да се напуниш Светог Духа.“ **18** Истог становници Лиде и Сарона су се окренули тренутка са његових очију спаде нешто као Господу. **36** У Јопи је, опет, живела нека крљушт, те је прогледао. Тада је устао и ученица по имени Тавита (што у преводу био крштен. **19** Потом је појео нешто хране, значи „Кошута“), која је увек чинила добра па се окрепио. Неколико дана је провео са дела и помагала сиромашнима. **37** Баш у то ученицима из Дамаска, **20** и одмах почeo време се разболела и умрла. Окупали су је и да проповеда по синагогама да је Исус Син положили у собу на спрату. **38** Пошто је Лида Божији. **21** Сви који су га слушали, чудили била близу Јопе, ученици, чувши да је Петар су се: „Није ли ово онај – питали су се – тамо, послаше му два човека са молбом: што је у Јерусалиму истребљивао оне који „Дођи к нама без оклевања!“ **39** Петар је зазивају то име? Зар није дошао овде да их устао и отишао са њима. Чим је стигао, свезане доведе пред водеће свештенике?“ **22** одвели су га у горњу собу. Све удовице су Савлево проповедање бивало је све силније, стајале око њега; плакале су и показивале па је Јевреје из Дамаска остављао без речи, хаљине и огргтаче које је Тавита израдила доказујући да је Исус Христос. **23** Након док је била са њима. **40** Тада је Петар све њих дуже времена, Јевреји скују заверу да га послао напоље, па је клекнуо и помолио убију. **24** Савле је, међутим, сазнао за њихову се. Затим се окренуо према мртвом телу намеру. Јевреји су, пак, и дању и ноћу будно и рекао: „Тавита, устани!“ Она отвори очи,

угледа Петра и седе. **41** Он је прихвати за стигли су људи које је послao Корнелије. руку и подиже је. Затим је позвао верујуће и Пашто су се распитали за Симонову кућу, удовице, и показао им је живу. **42** За ово су стали су пред врата, **18** па су позвали и сазнали сви становници Јопе, те су многи упитали да ли је ту одсео Симон звани од њих поверовали у Господа. **43** Петар је, „Петар“. **19** Док је Петар још увек размишљао пак, остао извесно време у Јопи код неког Симона кожара.

10 У Кесарији је живео неки човек по имену Корнелије који је био капетан такозване Италијанске чете. **2** Био је побожан и богобојазан човек, а тако и цели његов дом. Давао је много милостиње народу и стално се молио Богу. **3** Он је у виђењу, око три сата поподне, јасно видео Божијег анђела који је дошао к њему и ословио га: „Корнелије!“ **4** Корнелије се загледао у њега и сав уплашен упитао: „Шта је, Господе?“ Анђео му одговори: „Твоје су молитве и милостиње узашле к Богу као жртва споменица. **5** А сад, пошаљи некога у Јопу да доведе Симона који се зове Петар. **6** Он је одсео код неког Симона кожара, чија кућа се налази покрај мора.“ **7** Кад је анђео који му је говорио отишао, Корнелије је позвао двојицу својих слугу и једног побожног војника из његове пратње. **8** Након што им је све испричao, послao их је у Јопу. **9** Сутрадан, око подне, док су се путујући приближавали граду, Петар се попео на кров да се помоли. **10** Уто је огладнео, па је хтео да поједе нешто. Док су му припремали јело, пао је у занос. **11** Угледао је отворено небо и нешто као велико платно завезано на четири краја како се спушта на земљу. **12** У њему су биле све врсте четвророножних животиња, гмизаваца и птица. **13** Тада му рече неки глас: „Устани, Петре, закољи и једи!“ **14** „Нипашто, Господе – одговори Петар – јер никада нисам окусио ништа опогађено или [обредно] нечисто.“ **15** Глас му се по други пут обратио: „Не називај нечистим оно што је Бог прогласио чистим!“ **16** Ово се поновило три пута, а онда се платно вратило на небо. **17** Док је Петар био у недоумици питајући се шта би могло да значи виђење које је имао,

о виђењу, рече му Дух: „Ево, траже те три човека. **20** Устани, сиђи доле и пођи с њима без оклевања, јер сам их ја послao.“ **21** Петар је сишао к људима и рекао им: „Ја сам онај кога тражите. Због чега сте дошли?“ **22** Они су му одговорили: „Послао нас је капетан Корнелије, праведан и богобојазан човек, кога сав јудејски народ поштује. Њему је свети анђео наложио да те позове у његов дом, да чује шта имаш да кажеш.“ **23** Петар их је, затим, позвао унутра и угостио. Сутрадан се Петар спреми и крене са гласницима. Са њим је пошло и неколико браће из Јопе. **24** Следећег дана је стигао у Кесарију. Ту их је чекао Корнелије који је позвао своју родбину и најближе пријатеље. **25** Кад је Петар ушао у кућу, Корнелије му изађе у сусрет, паде пред његове ноге и поклони му се. **26** Но, Петар га подиже говорећи: „Устани, ја сам само човек.“ **27** Разговарајући с њим, [Петар] је ушао у кућу где је затекао много окупљених. **28** Онда им се Петар обратио: „Ви знate да Јеврејину није допуштено да се дружи са странцем или да долази код њега. Ипак, Бог ми је показао да ниједног човека не називам поганим или нечистим. **29** Зато сам дошао без поговора кад сте ме позвали. Питам се, стога, зашто сте ме позвали?“ **30** Корнелије одговори: „Пре три дана, баш у ово време, око три сата поподне, молио сам се у својој кући. Изненада, неки човек у сјајној одећи стаде преда ме **31** и рече ми: 'Корнелије, Бог је услишио твоју молитву и сећа се твојих милостиња.' **32** Пошаљи некога у Јопу и позови Симона који се зове Петар. Он је гост у кући Симона кожара која се налази покрај мора.“ **33** Зато сам сместа послao по тебе. Добро си урадио што си дошао. Сада смо сви ми овде пред Богом да чујемо све што ти је Господ заповедио.“ **34** Петар поче да говори: „Сада јасно видим

да Бог није пристран, 35 него да из сваког се, у заносу сам имао виђење: са неба се народа прихвата оног који га се боји и чини спуштало нешто као велико платно завезано правду. 36 Бог је послао поруку израиљском на сва четири краја, и дошло до мене. 6 народу, објављујући Радосну вест о миру Пажљиво га осмотривши, запазио сам у посредством Исуса Христа, који је Господ њему четвероножне животиње, дивље звери, свима. 37 Ви знате шта се дододило у целој гмишавци и птице. 7 У то зачух глас који ми Јудеји, почевши од Галилеје, после крштења је рекао: 'Устани, Петре, закољи и једи!' 8 Ја које је Јован Крститељ проповедао. 38 Знате одговорих: 'Нипошто, Господе! Никада нешто и за Исуса из Назарета, кога је Бог помазао погано или нечисто није ушло у моја уста.' Светим Духом и силом. Он је ишао око и 9 Глас ми је по други пут проговорио: 'Не чинио добро, лечећи све оне који су били називај нечистим оно што је Бог прогласио под влашћу ћавола, јер је Бог био са њим. чистим!' 10 Ово се поновило три пута, а онда 39 Ми смо сведоци свега што је учинио по је све то било одвучено на небо. 11 Баш у целој јудејској земљи и у Јерусалиму. Њега том часу су дошла три човека и зауставила су убили обесивши га на дрво, 40 али га се пред кућом у којој смо били; били су је Бог вакрсао трећег дана и омогућио послани из Кесарије по мене. 12 Дух ми је му да се појави. 41 Не свему народу, већ рекао да пођем с њима без оклевавања. Са само сведоцима које је Бог унапред изабрао. мном су пошла и ова шесторица браће, па То смо ми који смо јели и пили са њим смо отишли у кућу онога човека. 13 Он нам је после његовог вакрсења из мртвих. 42 Он испричао како је у својој кући видео анђела нам је наложио да проповедамо народу и који је стао пред њега и рекао: 'Пошаљи сведочимо да га је Бог одредио за судију [неког] у Јопу и позови Симона прозваног живима и мртвима. 43 За њега сведоче Петра. 14 Он ће ти саопштити речи преко сви пророци да његовим именом прима којих ћеш се спаси и ти и твоји укућани.' 15 опроштење греха свако ко верује у њега." 44 Ја сам тек почeo да говорим, кад ли на њих Док је Петар још говорио, Свети Дух је сишао сије Свети Дух, баш као што је сишао на нас на све који су слушали поруку. 45 Верујући у почетку. 16 Сетих се тада речи Господње: Јевреји који су дошли са Петром били су 'Јован је крштавао водом, а ви ћете бити запањени да је Бог и на незнабошће излио крштени Светим Духом.' 17 Ако је, дакле, дар Духа Светога. 46 Чули су их, наиме, Бог њима дао исти дар као и нама када смо како говоре [другим] језицима и величају поверовали у Господа Исуса Христа, ко сам Бога. Тада је Петар упитао: 47 „Може ли ја да спречим Бога у томе?" 18 Када су то ко да забрани овима да буду крштени? И чули, умирили су се и почели да славе Бога они су примили Светога Духа баш као и говорећи: „Бог је, дакле, и незнабошцима ми." 48 Тада је заповедио да се крсте у име омогућио покајање које води у живот!" 19 А Исуса Христа. Петра су, потом, замолили да проведе неколико дана са њима.

11 Апостоли и браћа широм Јудеје чули су да су незнабошци прихватили реч Божију. 2 Када се Петар вратио у Јерусалим, неки од обрезаних верника су му приговарали: 3 „Ушао си у кућу необрезаних људи и јео са њима." 4 Петар је тада почeo да им редом објашњава шта се збило: 5 „Док сам био у Јопи и молио

настало кад је Стефан страдао, дошли су све до Феникије, Кипра и Антиохије. Реч нису проповедали ником другом осим Јеврејима. 20 Ипак, међу њима је било неких Кипрана и Киринејаца. Стигавши у Антиохију, они су говорили и Грцима објављујући им Радосну вест о Господу Исусу. 21 Рука Господња је била са њима, па је велико мноштво људи поверовало обративши се Господу. 22 Вест о њима је дошла и до ушију цркве

у Јерусалиму, па су послали Варнаву у Петар је изашао и кренуо за њим. Није знао Антиохију. **23** Када је стигао и видео шта да је то, што је анђео у радио, стварност, је Бог учинио по својој милости, веома се него је мислио да има виђење. **10** Прошли обрадовао, па их је храбрио да, одлучни у су поред прве и друге страже, те дошли до срцу, остану верни Господу. **24** Варнава је гвоздених врата која воде у град. Сама су се био честит човек, испуњен Светим Духом отворила пред њима, те су изашли. Када су и вером. Много народа је тада пришло прошли једну улицу, анђео одједном оде од Господу. **25** Варнава је затим отишао у Тарс њега. **11** Тада Петар, дошавши к себи, рече: да нађе Савла. **26** Када га је нашао, довоје „Сада заиста знам да је Господ послао свога га је у Антиохију. Ту су се годину дана анђела, те ме избавио од Иродове руке и од састајали са црквом и поучавали велики свега што је јудејски народ очекивао.“ **12** број људи. У Антиохији су ученици први Када је то схватио, дошао је до куће Марије, пут названи „хришћанима.“ **27** Тих дана су у мајке Јована званог „Марко“, где су се многи Антиохију дошли пророци из Јерусалима. окупили на молитву. **13** Кад је Петар покуцао **28** Један од њих, по имену Агав, устао је, и на дворишна врата, дошла је слушкиња по надахнут Духом прорекао да ће велика глад имену Ружа да ослухне. **14** Препознавши задесити читав свет. То се и додило за Петров глас, од силне радости није отворила време Клаудијеве [владавине]. **29** Ученици су врата, него је утручала унутра и јавила да одлучили да пошаљу помоћ браћи у Јудеји – Петар стоји пред вратима. **15** „Ти ниси при свако према својим могућностима. **30** Тако чистој свести“ – рекли су јој. Но, како је су и учинили пославши дар старешинама она и даље упорно тврдила своје, рекли су: „То је његов анђео.“ **16** Али Петар је упорно куцао. Када су коначно отворили врата и угледали Петра, били су запањени.

12 У то време је цар Ирод почeo да злоставља неке чланове цркве. **2** Тако је погубио мачем Јакова, Јовановог брата. **3** Када је [цар] видео да је то по воли Јеврејима, наредио је да ухапсе и Петра. То се додило током [празника] Бесквасних хлебова. **4** Пошто га је ухапсио, бацио га је у тамницу и предао на чување стражи подељеној у четири групе од по четири војника. Намеравао је да га после Пасхе изведе пред народ. **5** Док су Петра чували у тамници, црква се жарко молила Богу за њега. **6** Ноћ пре него што је Ирод намеравао да га изведе, Петар је спавао између двојице војника двоструко окован, док су стражари пред вратима чували тамницу. **7** Изненада се појави анђео Господњи и светлост обасја ћелију. [Анђео] куцну Петра у ребра и пробуди га говорећи: „Хајде, устани брзо!“ Окови спадоше са Петрових рук. **8** Анђео настави: „Опаши се и обуј своје сандале!“ Петар уради тако. Онда му [анђео] рече: „Заогрни се огргтачем и пођи за мном.“ **9** **17** Петар је изашао и отишао на друго место. **18** Узору је настao велики метеж међу војницима, шта се десило са Петром. **19** Ирод је наредио да га нађу, али га није нашао. Пошто је саслушао стражаре, наредио је да их погубе. Потом је из Јудеје отишао у Кесарију, па је тамо остао. **20** Ирод се веома љутio на Тирце и Сидонце. Ипак, они су са здруженим посланством дошли пред њега. Пошто су задобили царевог коморника Власта, молили су за мир, јер је њихова земља увозила храну из царске. **21** Уговореног дана, Ирод је, одевен у царску одору, сео на судијску столицу и одржао говор пред народом. **22** Народ је узвиκавао: „Ово је глас бога, а не человека!“ **23** Истог часа анђео Господњи удари Ирода, јер није дао част Богу; умро је изједен од црва. **24** Али реч Божија се и даље ширila и расла. **25** Пошто

су Варнава и Савле извршили своју службу, Писидијску. У суботу су ушли у синагогу и вратили су се из Јерусалима и повели са собом Јована званог „Марко“.

13 Међу пророцима и учитељима

антиохијске цркве били су: Варнава, Симеун кога су звали „Нигер“, Лукије из Кирине, Манаин који је одгојен са царом Иродом тетрархом и Савле. 2 Док су једном служили Господу и постили, Свети Дух им је рекао: „Издвојте ми Савла и Варнаву за дело на које сам их позвао.“ 3 Тада, након што су постили и молили се, положили су руке на њих, па су их отпремили. 4 Павле и Варнава су, послани од Духа Светога, отишли у Селеукију, и одатле отпловили за Кипар. 5 Стигавши у Саламину, објављивали су Божију реч по јудејским синагогама. Са собом су водили и Јована као помоћника. 6 Путујући по целом острву, стигли су до Пафа. Тамо су срели неког врача, лажног пророка, Јеврејина који се звао Варисус. 7 Он је био у пратњи проконзула Сергија Павла, разборитог човека. Овај је тражио да чује Божију реч, па је позвао Варнаву и Савла. 8 Међутим, њима се супротставио Елима, врачар (што је превод његовог имена), настојећи да одврати проконзула од вере. 9 Тада је Савле, звани и „Павле“, надахнут Духом Светим, упро поглед у њега 10 и рекао му: „Сине ђавољи и непријатељу свега што је праведно! Пун си сваке врсте лукавства и преваре! Зар нећеш престати да изврћеш праве путеве Господње?! 11 Сад се, ево, Господња рука подиже против тебе: ослепећеш и неко време нећеш видети [светлост] сунца.“ Истог трена густа тама паде на њега, те је тумарао околну и тражио неког да га води за руку. 12 Када је проконзул видео шта се дододило, поверовао је, задивљен учењем о Господу. 13 Након тога су Павле и његови сапутници отпловили из Пафа и дошли у Пергу у Памфилији. Ту их је Јован Марко напустио и вратио се у Јерусалим. 14 Из Перге су продужили и дошли у Антиохију

старешине синагоге им поручише: „Браћо, ако имате какву реч утеше за народ, реците.“

16 Павле је устао, дао руком знак и почeo да говори: „Израиљци и остали који се бојите Бога, чујте: 17 Бог овог народа израиљског изабрао је наше очеве и подигао овај народ у туђини, у земљи египатској. Оданде их је својом великим силом извео 18 и око четрдесет година их стрпљиво подносio у пустини. 19 Кад је уништио седам народа у земљи хананској, дао им је у наследство њихову земљу. 20 То је трајало неких четири стотине педесет година. Након тога, Бог им је дао судије све до пророка Самуила. 21 Онда су затражили цара и Бог им је дао Саула, Кисовог сина, из Венијаминовог племена, који је владао четрдесет година. 22 А када га је уклонио, поставил им је Давида за цара, за кога је сам посведочио: 'Нашао сам Давида, Јесејевог сина, човека по моме срцу, који ће учинити све што је по мојој вољи.' 23 Из његовог потомства је Бог, по свом обећању, подигао Израиљ Спаситеља Исуса. 24 Пре његовог доласка, Јован је свем израиљском народу проповедао крштење за покајање [од греха]. 25 Кад је Јован завршавао своју службу, рекао је: 'За кога ме ви сматрате? Ја нисам он. Али, ево, после мене долази онај коме ја нисам достојан ни сандале на ногама да одвежем.' 26 Браћо, синови Аврахамовог рода и сви ви богобојазни, нама је упућена порука о овом спасењу. 27 Становници Јерусалима и њихове старешине нису препознали [Исуса], већ су га осудили. Тако су испунили речи пророка које се сваке суботе читају. 28 Иако нису нашли никакву кривицу која заслужује смрт, тражили су од Пилата да га погуби. 29 А кад су извршили све што је о њему [у Писму] написано, скинули су га са дрвета и положили у гроб. 30 Међутим, Бог га је вакрсао из мртвих, 31 те се много дана јављао онима који су са њим дошли из Галилеје у Јерусалим. Они

су сада његови сведоци пред народом. 32 И су то незнабошци чули, радовали су се и ми вам објављујемо Радосну вест: обећање славили реч Господњу, па су узверовали које је Бог дао нашим прецима, 33 он је сви који су били одређени за вечни живот. испунио на нама, њиховим потомцима, кад (aiōnios g166) 49 А реч Господња се ширила је вакрсао Исуса, баш као што је записано по свој окolini. 50 Међутим, Јевреји су у другом псалму: 'Ти си Син мој, данас побунили неке од угледних и богобојазних си се мени родио.' 34 А о томе да га је жена и водеће људе у граду, те су покренули Бог подигао из мртвих, да више никад не прогон против Павла и Варнаве и изгнали подлегне труљењу, овако је речено: 'Ја ћу их из својих крајева. 51 Они, стога, отресоше вам испунити света и поуздана [обећања] прашину са својих ногу и одоше у Икониум. [која сам дао] Давиду.' 35 А у једном другом 52 А ученици су били пуни радости и Светога псалму пише: 'Ти нећеш дати да твој Духа.

Светац трули.' 36 А кад је Давид послужио Божијој намери у своме нараштају, умро је и био сахрањен поред својих предака, те је иструнуо. 37 Али онај кога је Бог вакрсао није подлегао труљењу. 38 Стога знајте, браћо, да вам се посредством Исуса навешћује опроштење греха; од свих њих Мојсијев Закон није могао да вас оправда. 39 Његовим посредством свако ко верује бива оправдан. 40 Зато пазите да вам се не дододи оно што су пророци рекли: 41 'Гледајте, ругачи, чудите се и пропадните, јер, ево, учинићу нешто у ваше дане, у шта не бисте веровали да вам ко исприча.' 42 Кад су излазили из синагоге, замолили су их да им и идуће суботе говоре о овоме. 43 Кад се скуп разишао, много је Јевреја и побожних обраћеника на јудејску веру кренуло за Павлом и Варнавом. Ови су разговарали са њима и потстицали их да наставе да живе по милости Божијој. 44 Следеће суботе окупило се скоро сав град да чује реч Божију. 45 Међутим, када су Јевреји видели то мноштво људи, обузела их је завист, па су се супротставили, погрдно се изражавајући о ономе што је Павле говорио. 46 Павле и Варнава су им храбро одговорили: „Требало је да се реч Божија проповеда прво вама. Али пошто је ви одбијате и не сматрате себе вреднима вечног живота, ми се окрећемо незнабошцима. (aiōnios g166) 47 Јер, тако нам је сам Господ заповедио: 'Одредио сам те да будеш светлост пуцима, да будеш спасење до краја земље.'“ 48 Кад

14 У Икониуму су ушли у јудејску синагогу и проповедали, тако да је поверовало мноштво Јудеја и Грка. 2 Међутим, Јевреји који нису поверовали, побунили су незнабошце и окренули њихово расположење против браће. 3 Ипак, Павле и Варнава су остали тамо још дugo времена и одважно проповедали за Господа, који је потврђивао поруку о својој милости омогућавајући да се преко њих догађају знаци и чуда. 4 Градско становништво се поделило: једни су стали уз Јевреје, а други уз апостоле. 5 Међутим, незнабошци и Јевреји са својим вођама су се уротили против њих да их злоставе и каменују. 6 Кад су Павле и Варнава дознали за то, побегли су у ликаонске градове Листру и Дерву, и у њихову околину, 7 где су наставили да проповедају Радосну вест. 8 У Листри су нашли на неког человека који није могао да хода. Он никада није ходао, зато што је од рођења био хром. 9 Овај је слушао док је Павле проповедао. Павле га је пажљиво погледао, и пошто је видео да има веру да буде исцељен, 10 рекао му је снажним гласом: „Усправи се на своје ноге!“ Човек је сместа скочио и почeo да хода. 11 Када је мноштво видело шта је Павле учинио, повикали су на ликаонском језику: „Богови у људском обличју су сишли к нама!“ 12 Варнаву су називали Зевсом, а Павла Хермесом због тога што је водио главну реч. 13 Тада је свештеник Зевсов,

чији се храм налазио у предграђу, дотерао по Мојсијевом обичају, не можете се спасти.“
јунце и донео венце пред врата; хтео је да 2 Пошто су Павле и Варнава ушли у спор и
им заједно са народом принесе жртву. 14 велику расправу са њима, одређено је да
Када су то апостоли Павле и Варнава дочули, Павле и Варнава са још некима од њих оду у
раздерали су своју одећу, па су улетели међу Јерусалим и изнесу ово спорно питање пред
народ вичући: 15 „Људи, шта то радите?! апостоле и старешине. 3 Тако су, послани од
Ми смо обични људи као и ви! Ми вам цркве, пролазили кроз Феникију и Самарију
објављујемо Радосну вест, да се од ових причајући о обраћењу незнабожаца, што
безвредних ствари окренете живоме Богу, је причинило велику радост свој браћи. 4
који је створио небо и земљу, море и све што Када су стигли у Јерусалим, примила их
је у њима. 16 [Бог] је у протеклим временима је црква, апостоли и старешине. Тада су
пустио народе да следе своје путеве. 17 им Павле и Варнава испричали о ономе
Ипак, није пропустио да пружи доказ о себи: што је Бог учинио преко њих. 5 Тада су
исказује доброчинства, даје вам кишу са устали неки од верујућих који су припадали
неба и родне године, сити вас храном и фарисејској странци и рекли: „Незнабошће
пуни вам срца весељем.“ 18 Говорећи ово треба обрезати и наредити им да држе
једва су одвратили народ да им не принесе Мојсијев Закон.“ 6 Апостоли и старешине
жртву. 19 Тада су дошли неки Јевреји из су се окупили да размотре ову ствар. 7
Антиохије и Икониум и наговорили народ, После дуге расправе, устаде Петар и обрати
те су каменовали Павла. Онда су га одвукли се присутним: „Браћо, ви знate да me је
изван града мислећи да је мртав. 20 Али Бог одавно изабрао да би незнабошци из
када су се ученици окупили око њега, он мојих уста чули поруку Радосне вести и
је устao и вратио се у град. Сутрадан је поверили. 8 Бог, који познаје људска срца,
са Варнавом отпутовао за Дерву. 21 Пошто потврдио је да их прихвата тиме што им
су навестили Радосну вест у том граду и је дао Светог Духа као и нама. 9 Он није
задобили много ученика, вратили су се у направио разлику између њих и нас, јер је
Листру, Икониум и Антиохију. 22 Тамо су и њихова срца очистио посредством вере.
утврђивали ученике и храбрили их да буду 10 Зашто, дакле, изазивате Бога тиме што
постојани у вери. Говорили су: „У Царство стављате ученицима јарам на врат који
Божије морамо ући кроз многе невоље.“ 23 У нисмо могли да носимо ни ми ни наши
свакој цркви су им поставили старешине, па преци? 11 Ми верујемо да смо спасени
их уз пост и молитву препустили Господу милешју нашега Господа Исуса на исти
у кога су поверили. 24 Затим су прошли начин као и они.“ 12 На то су се сви
кроз Писидију и дошли у Памфилију. 25 У окупљени умирили, а Павле и Варнава су
Перги су објавили реч, па су се спустили у им приповедали о знацима и чудима које је
Аталију. 26 Одатле су отпловили за [сиријску] Бог преко њих учинио међу незнабошцима.
Антиохију, одакле су били препоручени 13 Када су завршили, узе реч Јаков: „Браћо,
Божијој милости за службу коју су обавили. саслушајте ме. 14 Симон је рекао да се Бог од
27 Када су стигли, окупили су цркву и почетка побринуо да између незнабожаца
известили их о ономе што је Бог учинио одвоји народ за себе. 15 То је у складу са
преко њих, и како је незнабошцима отворио речима пророка, као што је написано: 16
врата вере. 28 Тамо су провели дуже време 'Вратићу се након тога и подићи пали шатор
са ученицима.

15 Али у Антиохију дођу неки из Јudeје и
почну да уче браћу: „Ако се не обрежете

Давидов, саградићу што је у њему срушено
и обновити га, 17 да и остали људи потраже
Господа, и сви народи који носе име
– говори Господ који чини ово 18 знам

од искона.' (αἰδης για 165) 19 Зато сматрам да не Господњу. 36 После неког времена Павле рече треба узнемиравати незнабошће који се Варнави: „Хајде да се вратимо и посетимо обрађају Богу. 20 Уместо тога, нека им се браћу по свим градовима у којима смо напише да се уздржавају од меса које је објавили реч Господњу, да видимо како су.“ окаљано приношењем на жртву идолима, да 37 Варнава је хтео да са собом поведу и Јована се клоне блуда, да не једу месо удављених званог Марко, 38 али је Павле мислио да није животиња, нити крв [животињску]. 21 добро да са собом воде човека који их је Јер, у свим градовима од давнина постоје био напустио у Памфилији и није пошао са проповедници Мојсијевог [Закона], који га њима на дело. 39 Пошто је дошло до оштрог сваке суботе читају по синагогама.“ 22 Тада неслагања међу њима, Варнава узме Марка и су апостоли и старешине са свом црквом отплови за Кипар. 40 Павле је изабрао Силу, одлучили да изаберу између себе људе и па је отишao пошто су га браћа поверила да их са Павлом и Варнавом пошаљу у Господњој милости. 41 Пролазио је кроз Антиохију: Јуду званог „Варсава“ и Силу, Сирију и Киликију утврђујући цркве.

водеће људе међу браћом. 23 По њима су послали ово писмо: [Ми], апостоли и старешине, ваша браћа, поздрављамо сву браћу, некадашње незнабошће, у Антиохији, Сирији и Киликији. 24 Пошто смо чули да су вас неки од нас, којима ми нисмо дали никакав налог, збунили и узнемирили својим тврђњама, 25 једногласно смо одлучили да вам пошаљемо одабране људе заједно са нашим вољеним Варнавом и Павлом. 26 То су људи који су изложили опасности своје животе ради нашег Господа Иисуса Христа. 27 Стога вам шаљемо Јуду и Силу да вам усмено саопште ово исто. 28 Одлучили смо, наиме, заједно са Светим Духом, да вас не оптерећујемо ничим другим, осим ових неопходних ствари: 29 да се уздржавате од меса жртвованог идолима, од крви, од [меса] удављене животиње, и од блуда. Добро ћете чинити ако се чувате тога. Будите поздрављени! 30 Пошто су били отпраћени, отишли су у Антиохију где су окупили заједницу и предали јој ово писмо. 31 Када су прочитали писмо, радовали су се због охрабрења. 32 А Јуда и Сила, који су и сами били пророци, многим су речима храбрили и утврђивали браћу. 33 Пошто су тамо провели неко време, браћа су их у миру испратила к онима који су их послали. 35 Павле и Варнава су остали у Антиохији где су, заједно са многим другима, поучавали и проповедали реч

16 Затим је дошао у Дерву и Листру. Тамо је живео неки ученик који се звао Тимотеј, син верујуће Јеврејке и оца Грка. 2 Браћа у Листри и Икониуму су имала добро мишљење о њему. 3 Павле је хтео да га поведе са собом на пут, па га је зато обрезао због Јевреја који су живели у тим местима; сви су, наиме, знали да му је отац био Грк. 4 Пролазећи кроз градове, саопштавали су верујућима одредбе које су установили апостоли и старешине у Јерусалиму. 5 Тако су цркве јачале у вери и расле бројчано из дана у дан. 6 А они прођоше кроз Фригију и Галатију, јер их је Свети Дух био упозорио да не проповедају реч у провинцији [Малој] Азији. 7 Кад су стигли на границу Мизије, покушали су да уђу у Витинију, али им то Дух Иисусов није допустио. 8 Тако су прошли поред Мизије и дошли у Троаду. 9 Током ноћи је Павле имао виђење: неки Македонац је стајао и молио га: „Дођи у Македонију и помози нам!“ 10 Након што је Павле имао ово виђење, гледали смо да одмах отптујемо за Македонију, закључујући да нас је Бог позвао да им објавимо Радосну вест. 11 Из Троаде смо отпловили право у Самотрак, следећег дана у Неаполь, 12 а оданде у Филипе, [римску] колонију и главни град тог дела Македоније. У том граду смо провели неколико дана. 13 У суботу смо изашли изван градских

капија крај реке претпостављајући да се Тада је тамничар потражио светло, утрчао тамо налази богољо. Сели смо и почели и дрхтећи се бацио пред Павла и Силу. **30** да говоримо окупљеним женама. **14** То је Затим их је извео из ћелије и упитао их: слушала и нека побожна жена која се звала „Реците ми, господо, шта треба да урадим Лидија, продавачица пурпурне тканине из града Тијатире. Њој је Господ отворио срце Христа, па ћеш бити спасен и ти и твоји да помно слуша оно што је Павле говорио. укућани“ – одговорили су му. **32** Затим су **15** А када је била крштена заједно са својим њему и свим његовим укућанима навестили укућанима, молила нас је: „Ако сматрате реч Господњу. **33** Још истог ноћног часа их је да заиста верујем у Господа, дођите у моју одвео и опрао им ране. Одмах затим је био кућу и останите!“ Тако нас је убедила. **16** крштен он и сви његови. **34** Онда их је позвао Док смо једном ишли у богољо, срели у своју кућу и послужио им храном радујући смо једну робињу опседнуту погађачким се са целим својим домом што је поверовао духом. Она је прорицањем доносила велику у Бога. **35** Када је свануло, заповедници добит својим господарима. **17** Ишла је за Павлом и за нама вичући: „Ови људи су и поручили му: „Ослободи оне људе.“ **36** слуге Бога Свевишњега! Они вам објављују Тамничар је онда рекао Павлу: „Заповедници пут спасења!“ **18** Ово је чинила данима. Кад су поручили да вас ослободим. Зато сад је то Павлу дојадило, окренуо се и рекао изађите и пођите у миру.“ **37** Павле им је духу: „Наређујем ти у име Исуса Христа да одговорио: „Без судског поступка су нас изађеш из ње!“ Дух је истог часа изашао из јавно ишибали и баџили у тамницу иако ње. **19** Када су њени господари видели да смо римски грађани. Зар сада хоће да нас им је пропала нада за зараду, ухватили су потајно избаџе? Не долази у обзир! Нека Павла и Силу и одвукли их на градски трг лично дођу, па нека нас изведу.“ **38** Када пред власти. **20** Пошто су их извели пред судски службеници пренели ове речи заповеднике, рекоше: „Ови људи, Јевреји, заповедницима, ови су се уплашили чувши буне наш град, **21** и проповедају обичаје, које да су [Павле и Сила] римски грађани. **39** ми као Римљани не смејмо да прихватимо Дошли су к њима и извинили им се, па нити да вршимо.“ **22** На то гомила навали су их извели из ћелије и замолили их да на њих, а заповедници строгоше одећу са напусте град. **40** Кад су изашли из тамнице, њих и наредише да се ишибају. **23** Пошто отишли су до Лидијине куће где су видели и су их ишибали, баџили су их у тамницу и охрабрили браћу. Затим су отишли оданде. заповедили тамничару да их помно чува. **24** Примивши такво наређење, он их је бацио у најзабаченију ћелију у тамници, а на ноге им ставио окове. **25** Око поноћи Павле и Сила су се молили и певали химне Богу, а затвореници су их слушали. **26** Изненада је настало јак земљотрес, тако да су се потресли темељи затвора. Сва су се врата отворила, а окови спали са свих затвореника. **27** Тамничар се тргне из сна, па када виде да су тамничка врата отворена, потегне мач да се убије мислећи да су затвореници побегли. **28** Међутим, Павле гласно узвикну: „Не чини себи никаква зла, јер смо сви овде!“ **29**

17 Прошавши кроз Амфиполь и Аполонију, дошли су у Солун, где је била јудејска синагога. **2** Павле је по свом обичају ушао у синагогу и током три суботе расправљао с њима на основу Писама. **3** Објашњавао је и доказивао: „Требало је да Христос пострада и вакрсне из мртвих. Исус кога вам ја проповедам је заиста Христос.“ **4** Неки од Јевреја су били уверени у то, па су се придружили Павлу и Сили, као и велики број богобојазних Грка и много угледних жена. **5** Али други Јевреји, пуни зависти, покупе неке уличне пробисвете, окупе гомилу и направе

гужву у граду. Дошли су пред Јасонову кућу да зnamо шта је то.“ **21** (А сви Атињани и тражећи да се Павле и Сила изведу пред странци који ту бораве, не проводе време народ. **6** Како их нису нашли тамо, зграбили ни на шта друго осим да саопште и чују су Јасона и још неке од браће и одвукли их неку нову вест.) **22** Тада је Павле стао насрд пред градске старешине вичући: „Ови људи, Ареопага и рекао: „Атињани, примећујем који су по целом свету изазивали нереде, да сте, по свему судећи, веома побожни. сада су дошли и код нас! **7** Јасон их је примио **23** Пролазећи, наиме, и посматрајући ваше у своју кућу. Они раде све што је против светиње, открио сам један жртвеник на коме царских одредаба говорећи да постоји неки је било написано: 'Непознатом Богу'. Онога други цар који се зове Исус.“ **8** Тако су којега и не знајући поштујете, тога вам ја узбунили грађане и градске старешине који навешћујем. **24** Тада је створио свет и су то чули. **9** Али, када су добили јемство од све што је на њему. Он који је Господар Јасона, ослободили су их. **10** Браћа су исте неба и земље, не пребива у храмовима који ноћи брже-боље послала Павла и Силу у су направљени људском руком, **25** нити Верију. Када су стигли тамо, отишли су у име потребу да га послужују људске руке, јудејску синагогу. **11** Овдашњи [Јевреји] су јер он је тај који свима даје живот и дах – били племенитији од оних у Солуну, па су и све друго. **26** [Бог] је од једног [човека] прихватили поруку са свом преданошћу, створио све народе да насеље целу земљу, свакодневно истражујући Писма да виде да и утврдио одређена времена и границе ли је то заиста тако. **12** Много [Јевреја] је њиховог настањивања, **27** да траже Бога поверовало, и не мали број угледних Гркиња не би ли га како напипали и нашли, иако и Грка. **13** Када су Јевреји из Солуна сазнали није далеко ни од кога од нас. **28** У њему да је Павле у Верији објавио Божију реч, живимо, крећемо се и битишемо, као што су дошли су тамо, те узнемирили и узбунили и неки од ваших песника рекли: 'И ми смо народ. **14** Тада су браћа послала Павла да иде његово потомство.' **29** Будући да смо Божије у приморје, док су Сила и Тимотеј остали потомство, не смејмо да мислимо да је Бог тамо. **15** Павлови пратиоци су одвели Павла сличан лицу од злата, сребра или камена – у Атину, а затим су се вратили примивши делу људске уметности и маште. **30** Бог је од њега налог за Силу и Тимотеја да му прешао преко времена незнაња, али сада се што пре придрже. **16** Док их је Павле налаже људима да се сви и свуда покају, **31** чекао у Атини, био је силно узнемирен јер је одредио дан када ће праведно судити посматрајући град који је био пун идола. свету преко човека којега је он одредио. **17** Стога је отишао у синагогу и расправљао То је потврдио пред свим људима када га са Јеврејима и побожним незнабошцима, је ваксрсао из мртвих.“ **32** Кад су чули за и сваки дан проповедао на главном тргу ваксрсење из мртвих, једни су се ругали, док свима који би се тамо задесили. **18** Такође су други говорили: „Чућемо те други пут о су и неки епикурејски и стоички филозофи томе.“ **33** Павле се затим удаљио од њих. **34** расправљали са Павлом. Неки од њих су Ипак, неколико људи је пристало уз њега и рекли: „Шта овај брљивац хоће да каже?“ поверовало. Међу њима су били Дионисије „Чини се да навешћује стране богове“ – Ареопагит, жена по имениу Дамара и други говорили су други. Јер је Павле проповедао са њима.

Радосну вест о Исусу и ваксрсењу. **19** Повели су га са собом и довели на Ареопаг, говорећи: „Можемо ли да зnamо какво то ново учење научаваш? **20** Наиме, пуниш нам уши неким необичним тврђама, па бисмо желели

18 Након тога је Павле напустио Атину и отишао у Коринт. **2** Тамо је срео једног Јеврејина, родом из Понта, по имениу Акила. Овај је недавно био дошао из Италије са

својом женом Прискилом, јер је Клаудије Акилом. У Кенхреји је обријао главу, јер је наредио да сви Јевреји напусте Рим. Павле је имао завет. **19** Када су стигли у Ефес, Павле дошао к њима, з а пошто су се бавили истим је оставио Прискилу и Акилу, а сам отишао занатом – израђивали су шаторе – остао је у синагогу где је расправљао са Јеврејима. **20** код њих и радио с њима. **4** Сваке суботе је Када су га замолили да остане дуже време, расправљао у синагоги, уверавајући Јевреје није пристао. **21** Ипак, када се опраштао и Грке. **5** Када су Сила и Тимотеј дошли из од њих, рекао им је: „Вратићу се, ако буде Македоније, Павле се у потпуности посветио воља Божија.“ Затим је отпловио из Ефеса. проповедању, сведочећи Јеврејима да Исус **22** Када су допловили у Кесарију, [Павле] је јесте Христос. **6** Међутим, када су Јевреји отишао горе [до Јерусалима] и поздравио се почели да му се супротстављају и да му се са црквом, а затим се спустио до Антиохије. обраћају ружним речима, Павле је отресао **23** Ту је провео извесно време, па је отишао. [прашину са] своје одеће и рекао: „Ваша Онда је ишао од места до места кроз крајеве кривица нека се сручи на ваше главе – Галатије и Фригије и утврђивао све ученике. ја нисам више одговоран за то. Од сада **24** Тада је у Ефес стигао неки Јеврејин по идем к незнабошцима.“ **7** Отишавши одатле, имену Аполос, родом из Александрије. Био Павле се преселио у кућу једног побожног је речит и добар познавалац Писама. **25** Био човека, Титија Јуста, чија кућа је била је упућен у Пут Господњи, па је са великим одмах до синагоге. **8** А старешина синагоге, жаром исправно проповедао и поучавао о Крисп, узверовао је у Господа заједно са Исусу, иако је знао само за Јованово крштење. целом својом породицом. Такође су и многи **26** Храбро је почeo да говори у синагоги. Када Коринћани који су га чули поверили су га Прискила и Акила чули, повели су га крстили се. **9** Једне ноћи је Господ рекао са собом и још тачније му изложили Пут Павлу у виђењу: „Не бој се! Настави да Божији. **27** Пошто је наумио да иде у Ахају, проповедаш, немој да замукнеш! **10** Ја сам с браћа су му написала препоруку за тамошње тобом, те се нико неће усудити да ти науди, ученике да му укажу гостопримство. Када је јер имам много свог народа у овом граду.“ стигао тамо, био је од велике помоћи онима **11** Павле је тако остало у Коринту годину и по који су узверовали по милости, **28** јер је дана поучавајући их речи Божијој. **12** Када надмоћно и јавно побијао Јевреје, доказујући је Галион постао намесник Ахаје, Јевреји Писмима да Исус јесте Христос.

се удруже против Павла и изведу га пред суд. **13** Оптуживали су га: „Овај човек наводи људе да служе Богу на незаконит начин.“ **14** Кад је Павле заустио да одговори, Галион се обратио Јеврејима: „Да је упитању неки преступ или злодело, имао бих разлога, о, Јевреји, да вас саслушам. **15** Но, будући да се ради о спору око речи и имена и вашег закона, расправите то сами! Ја нећу да будем судија у тим стварима.“ **16** Тако их је истерао из суднице. **17** Они онда ухватише Состена, старешину синагоге, и почеше да га туку усред суднице. Галион се на то није обазирао. **18** Павле је још дуго остало у Коринту, а затим се поздравио са браћом и отпловио у Сирију заједно са Прискилом и

19 Док је Аполос био у Коринту, Павле је прошао кроз горња подручја и дошао у Ефес. Тамо је нашао неке ученике **2** и упитао их: „Да ли сте примили Светог Духа када сте поверили?“ Они су му одговорили: „Нисмо ни чули да Свети Дух постоји.“ **3** „Онда, каквим сте крштењем крштени?“ – упитао их је [Павле]. „Јовановим крштењем“ – одговорише му. **4** [На то им] Павле рече: „Јован је крстио крштењем покајања, говорећи народу да верује у онога који ће после њега доћи, то јест у Исуса.“ **5** Када су то чули, крстили су се у име Господа Исуса. **6** А када је Павле положио своје руке на њих, Свети Дух је сишао на њих, те су почели да

говоре [другим] језицима и да пророкују. 7 у то време, у Ефесу је избила велика побуна Било их је укупно дванаест људи. 8 Павле против Пута [Господњег]. 24 Наиме, неки је током три наредна месеца одлазио у ковач по имениу Димитрије, израђивао је синагогу и одважно проповедао. Расправљао сребрне храмиће богиње Артемиде и тиме је са њима и убеђивао их о Царству Божијем. обезбеђивао велику зараду занатлијама. 25 9 Али, како су неки, који су били окорели и Сава он њих, као и све оне који су се бавили непослушни, пред свима ружили овај Пут, истим занатом, па им рече: „Људи, ви знате Павле је одступио од њих. Онда је одвојио да наше благостање долази од овог посла, 26 ученике, па је свакодневно водио расправе а видите и чујете како је онај Павле убедио у школи неког Тирана. 10 Ово је потрајало и завео многи народ, не само у Ефесу него и две године, тако да су сви житељи [Мале] у целој [Малој] Азији, говорећи да богови Азије, и Јевреји и Грци, чули реч Господњу. направљени људском руком нису богови. 27 11 Господ је чинио изванредна чуда преко Али, није само углед нашег заната доведен у Павла, 12 тако да су чак и марамице и питање, већ и то да се храм велике богиње делове његове одеће стављали на болеснике, Артемиде неће сматрати ни за шта. Тиме би те би их болест напуштала, а зли духови се нанела штета величанству богиње, коју излазили из њих. 13 А и неки Јевреји, који поштује цела [Мала] Азија и сав свет.“ 28 Када су тумарали наоколо и истеривали зле су то чули, обузeo их је гнев, па су почели да духове, покушали су да призову име Господа узвикују: „Велика је Артемида ефешка!“ 29 Исуса над онима који су били опседнути Сав град се ускомешао. Народ сложно нагрну злим дусима. Говорили су: „У име Исуса у позориште вукући Павлове сапутнике, кога Павле навешћује, заповедам вам [да Македонце Гаја и Аристарха. 30 Павле је хтео изађете]!“ 14 То су чинили седам синова да изађе пред народ, али му то ученици неког Скеве, јеврејског водећег свештеника. нису дозволили. 31 Такође су му и неки од 15 Зли дух им је одговорио: „Знам Исуса, а провинцијских угледника, који су му били и Павла познајем, али ко сте ви?“ 16 Човек пријатељи, поручили да се не појављује у који је био опседнут злим духом скочи на позоришту. 32 Једни су узвикивали једно, њих и надвлада их, па су голи и израњавани а други друго, јер је окупљени народ био побегли из те куће. 17 Све становнике Ефеса, збуњен, тако да већина није знала због и Јевреје и Грке, обузeo је страх када су чега су се окупили. 33 Неки из народа су сазнали за ово, те се величало име Господа подстицали Александра да иступи, јер су Исуса. 18 Многи који су узверовали долазили га Јевреји гурали напред. Он махну руком су да исповеде и обзнате своја [зла] дела. желећи да се одбрани пред народом. 34 19 Велики број оних који су се бавили Међутим, када су људи дознали да је он врачањством, доносили су своје врачарске Јеврејин, почели су сви у један глас да књиге и спаљивали их пред свима. Када су узвикују: „Велика је Артемида ефешка!“ То прорачунали њихову вредност, утврдили је трајало читава два сата. 35 Тада је градски су да вреде педесет хиљада сребрњака. службеник умирио народ речима: „Грађани 20 Тако је, снагом Господњом, реч његова Ефеса! Није ли сваком човеку познато да је јачала и ширila се. 21 Након ових догађања, град Ефес чувар храма велике Артемиде и Павле је одлучио да прође Македонијом и њеног кипа који је пао са неба? 36 Пошто Ахажом и да оде у Јерусалим. „После тога – су те ствари неоспорне, требало би да се рекао је Павле – морам да видим и Рим.“ умирите и да ништа не чините брзоплето. 22 Онда је послao у Македонију своја два 37 Људи које сте довели нису покрали храм, помоћника, Тимотеја и Ерасту, а он је још нити су вређали нашу богињу. 38 Зато, ако неко време провео у [Малој] Азији. 23 Некако Димитрије и мајстори с њим имају какву

тужбу против некога, судови су отворени, а лађу и отишли у Митилину. **15** Сутрадан и намесници су ту, па нека се туже. **39** Ако смо отпловили оданде и дошли надомак неко тражи нешто више, то ће се решити у Хиоса. Прекосутра смо пристали у Самосу, законитој скупштини. **40** Прети нам, наиме, а следећег дана смо стигли у Милит. **16** опасност да будемо оптужени за ово што је Павле је одлучио да заобиђе Ефес да се не било данас, јер нема никаквог разлога којим бисмо могли да оправдамо ово комешање.“ **41** После ових речи је распустио скуп.

20 Када се буна стишала, Павле је послao по ученике и охрабрио их. Затим се поздравио са њима и отпутовао у Македонију. **2** Пролазећи тим крајевима, охрабривао је ученике многим речима. Тако је стигао у Грчку, **3** где је остао три месеца. Али, баш кад је требало да отплови у Сирију, дознао је да су Јевреји сковали заверу против њега. Зато је одлучио да се врати преко Македоније. **4** Придружили су му се: Пиров син Сопатер из Верије, Аристарх и Секунд из Солуна, Гај из Дерве, Тимотеј, те Тихик и Трофим из [Мале] Азије. **5** Они су отишли пре нас и сачекали нас у Троади. **6** После празника Бесквасних хлебова, отпловили смо из Филипа и за пет дана стигли у Троаду, где смо остали недељу дана. **7** У недељу смо се окупили на причест. Павле је поучавао народ, али како је намеравао да отптује следећег дана, наставио је да проповеда све до поноћи. **8** У горњој соби, у којој смо се сабрали, било је много светиљки. **9** Како се Павлово научавање одујило, један младић по имену Евтих, који је седео на прозору, утону у дубок сан, те савладан сном, паде с трећег спрата. Када су га подигли, био је мртав. **10** Павле је сишао, наднео се над њим, загрлио га и рекао: „Не узнемиравајте се, још је жив!“ **11** Затим се вратио горе, разломио хлеб и јeo, па им је још дуго говорио – све до зоре. Након тога је отишао. **12** А младића су довели кући живог, те су се веома утешили. **13** Ми смо се, пак, раније укрцали на брод и отпловили за Ас. Оданде је требало да поведемо Павла. Он је, наиме, тако одредио, намеравајући да сам путује копном. **14** Када се састао са нама у Асу, укрцали смо га у

у Јерусалиму. **17** Из Милита је послао људе у Ефес и позвао црквене старешине. **18** Када су дошли к њему, [Павле] им је рекао: „Ви знате како сам се све време владао међу вами од првог дана када сам ступио у [Малу] Азију. **19** Служио сам Господу са свом понизношћу, уз сузе и невоље које су ме задесиле због јудејских заседа. **20** Нисам пропустио ништа корисно да вам навестим и да вас поучим, како јавно, тако и по кућама. **21** Уверавао сам и Јевреје и Грке да се морају окренути Богу у покајању и веровати у нашег Господа Исуса. **22** А сад, ево, по налогу Духа, идем у Јерусалим и не знам шта ме чека тамо. **23** Једино што ми Дух Свети потврђује у сваком граду је да ме чекају окови и невоље. **24** До свог живота ми нимало није стало, већ само до тога да истрчим трку и довршим службу коју сам добио од Господа Исуса – да објавим Радосну вест о Божијој милости. **25** Сада зnam да ме нико од вас међу којима сам био, док сам путовао и проповедао о Царству Божијем, више неће видети. **26** Зато вам јамчим на данашњи дан да нисам крив ни за чију пропаст, **27** јер нисам пропустио да вам објавим сав наум Божији. **28** Пазите на себе и на стадо над којим вас је Дух Свети поставио као надгледнике, да напасате цркву Божију, коју је он стекао својом крвљу. **29** Зnam, наиме, да ће после мог одласка доћи међу вас крволовни вуци који неће штедети стада. **30** Чак ће се и међу вами самима појавити они који ће извртати учење како би одвукли ученике за собом. **31** Зато будите на опрезу! Сећајте се да три године, дан и ноћ, нисам престајао да са сузама опомињем свакога од вас. **32** А сада вас повериавам Богу и његовој милостивој речи која вас може изградити и дати вам наследство међу свима који су

посвећени. **33** Ничије сребро, злато или одећу ће Јевреји у Јерусалиму свезати човека нисам пожелео. **34** И сами знате да сам се коме припада овај каиш и предати га у сопственим рукама постарао за своје личне руке незнабошцима.“ **12** Када смо то чули, потребе, као и за потребе својих сарадника. молили смо га и ми и мештани да не иде у **35** У свему сам вам дао пример: да се тако Јерусалим. **13** Павле нам је тада одговорио: треба трудити и старати се за немоћне, „Зашто плачете и ломите ми срце? Ја сам сећајући се речи Господа Исуса: 'Блаженије спреман не само да ме у Јерусалиму свежу, је давати, него примати.'“ **36** Кад је изрекао већ и да умрем за име Господа Исуса.“ **14** ово, клекнуо је, па се помолио са свима Али како се није дао наговорити, смирили њима. **37** Тада су сви гласно заплакали, пали смо се и рекли: „Нека буде Господња воља!“ у загрљај Павлу и изљубили га. **38** Највише **15** Након тога смо се спремили за пут и их је ожалостило кад је рекао да га више отишли горе у Јерусалим. **16** Са нама су неће видети. Затим су га испратили на лађу.

21 Пошто смо се растали од њих, отпловили смо. Пловећи право дошли смо на Кос, следећег дана на Родос, а оданде у Патару. **2** Ту смо нашли лађу која је ишла за Феникију, па смо се укrcали у њу и отпловили. **3** Када нам је Кипар био на видику, заобишли смо га с његове леве стране. Одједрили смо, затим, за Сирију и приспели у Тир, где је наш брод требало да искрца терет. **4** Нашавши ученике, остали смо ту недељу дана. Они су, [примивши објаву] од Духа [о ономе што предстоји], говорили Павлу да не иде горе у Јерусалим. **5** Кад су истекли дани нашег боравка, отишли смо оданде и отпутовали. Испратили су нас сви, заједно са женама и децом, све до изван града. Онда смо клекли на обали и помолили се. **6** Пошто смо се поздравили са њима, укrcали смо се на лађу, а они су се вратили својим [кућама]. **7** Довршавајући пловидбу, из Тира смо стигли у Птолемаиду, где смо поздравили браћу и остали са њима један дан. **8** Сутрадан смо отишли одатле и дошли у Кесарију. Тамо смо дошли у кућу еванђелисте Филипа – једног од седморице ђакона – и остали код њега. **9** Он је имао четири неудате ћерке, које су имале дар пророковања. **10** Пошто смо се ту задржали дуже време, из Јудеје дође неки пророк по имениу Агав. **11** Дошавши к нама, узео је Павлов каиш, свезао њиме своје руке и ноге и рекао: „Ово говори Свети Дух: 'Овако

пошли и неки ученици из Кесарије и довели нас у кућу Мнасона с Кипра, једног од првих ученика, да будемо његови гости. **17** Кад смо дошли у Јерусалим, браћа су нас радосно примила. **18** Следећег дана, Павле је са нама отишао к Јакову, где су дошле и све старешине. **19** Пошто их је поздравио, Павле им је потанко испричao шта је Бог његовом службом учинио међу незнабошцима. **20** Када су то чули, почели су да славе Бога, па су му рекли: „Погледај, брате, колико је хиљада Јевреја поверовало и сви ревно следе Закон. **21** Међутим, обавештени су да поучаваш све Јевреје који живе међу незнабошцима да одбаце Мојсијев Закон, да не обрезују своју децу и да се не држе наших обичаја. **22** Шта сада да радимо? Свакако ће чути да си дошао. **23** Зато послушај оно што ћemo ти рећи: имамо овде четири човека која су се заветовала. **24** Поведи их и подвргни се са њима обреду очишћења, па им плати да обрију главе. Тако ће сви знати да ништа од оног што су чули о теби није истина, него да се и сам држиш Закона и живиш по њему. **25** Што се тиче незнабошца који су поверовали, ми смо их писмено известили о ономе што смо одлучили, а то је: да се клоне меса жртвованог идолима, крви, меса удављених животиња и блуда.“ **26** Павле је повео са собом ону четвртицу, па се сутрадан заједно са њима подвргао обреду очишћења. Затим је отишао у храм и објавио да ће се дани њиховог очишћења окончати када се за свакога од њих принесе жртва. **27**

Управо кад се навршавало тих седам дана, **22** „Браћо и оци, послушајте сада речи моје неки Јевреји из [Мале] Азије опазише Павла одбране коју упућујем вама.“ **2** Када у храму, па узбунише сав народ и ухватише су они чули да им се обраћа на јеврејском га, **28** вичући: „Израиљци, помагајте! Овај језику, још пажљивије су га слушали. **3** човек посвуда учи све људе против нашег „Ја сам Јеврејин – наставио је Павле. Рођен народа, Закона и овог места. Чак је и неке сам у Тарсу киликијском, али сам одгојен Грке увео у храм, и тиме обешчастио ово у овом граду, где сам под Гамалиловим свето место.“ **29** ([Јевреји] су, наиме, пре надзором био строго подучен Закону наших тога видели Трофима из Ефеса са Павлом, отаца. Био сам реван за Бога, баш као и ви па су претпоставили да га је Павле увео у данас **4** До смрти сам прогањао следбенике храм.) **30** У целом граду је настала гужва, а овог Пута; везивао сам и мушкице и жене народ се стрчao са свих страна. Ухватили и предавао их у тамницу. **5** То може да су Павла и одвукли га из храма. Врата су се ми потврди Првосвештеник и цело Веће одмах затворила. **31** Док су они настојали да старешина. Од њих сам, наиме, примио га убију, дође глас до заповедника [римске] писма за њихову сабраћу у Дамаску, где сам чете да је сав Јерусалим ускомешан. **32** Он је отишао да спроведем у Јерусалим тамошње одмах повео војнике и капетане и дотраче до свезане, да буду кажњени. **6** Док сам се њих. Кад су [Јевреји] угледали заповедника путујући приближавао Дамаску, око подне и војнике, престали су да туку Павла. **33** ме је одједном забљеснуло јако светло с Заповедник је приступио Павлу, ухватио га неба. **7** Пао сам на земљу и чуо глас како ми и наредио да га свежу двоструким ланцима. говори: 'Савле! Савле! Зашто ме прогониш?' Онда је упитао ко је он и шта је урадио. **8** Упитао сам: 'Ко си ти, Господе?' Он ми је **34** Из гомиле су једни узвикивали једно, а одговорио: 'Ја сам Исус из Назарета кога други друго. Пошто заповедник због силне ти прогониш.' **9** Моји пратиоци су видели буке није могао ништа да сазна, наредио светло, али нису разумели глас онога који је да Павла одведу у касарну. **35** Кад је ми је говорио. **10** 'Шта да радим, Господе?' - Павле ступио на степенице, народ је толико упитао сам. Господ ми је одговорио: 'Устани наваљивао, да су војници морали да га носе. и иди у Дамаск. Тамо ће ти бити речено **36** Наиме, гомила их је пратила и узвикивала: све што ти је одређено да чиниш.' **11** Пошто „Погуби га!“ **37** Када је требало да одведу сам био обневидео од бљеска оног светла, Павла у касарну, он се обратио заповеднику: моји пратиоци су ме повели за руку, па сам „Могу ли да ти нешто кажем?“ Заповедник тако дошао у Дамаск. **12** А извесни Ананија, га је упитао: „Зар ти знаш грчки? **38** Да ниси побожан човек који је живео по Закону, о ти онај Египћанин што је недавно подигао коме су похвално говорили сви тамошњи буну и повео са собом у пустињу четири Јевреји, **13** дође к мени, приђе ми и рече: хиљаде људи наоружаних ножевима?“ **39** 'Брате Савле, прогледај!' Истог часа сам Павле му одговори: „Ја сам Јеврејин из прогледао, те сам га видео. **14** [Ананија] је Тарса киликијског, грађанин знаменитог наставио: 'Бог наших отаца те је изабрао да града. Дозволи ми, молим те, да се обратим сазнаш његову вољу, да видиш Праведника народу.' **40** Када му је [заповедник] дао и да чујеш глас из његових уста. **15** Јер ти допуштење, Павле је стао на степенице и ћеш бити његов сведок пред свим људима, махнуо руком народу. Пошто је настала па ћеш говорити што си видео и чуо. **16** Шта велика тишина, Павле им се обратио на садјош чекаш! Устани, крсти се, те се очисти јеврејском језику:

од својих греха призивајући његово име! **17**
Након што сам се вратио у Јерусалим, док сам се једном молио у храму, пао сам у занос

18 и видео Господа. Он ми је рекао: 'Пожури и одговорио: „Бог ће тебе ударити, зиде у бело иди брзо из Јерусалима, јер неће прихватити окречени! Седиш ту и судиш ми по Закону, а твоје сведочанство о мени!“ **19** А ја рекох: исти тај Закон кршиш тиме што наређујеш 'Господе, знају они да сам баџао у тамницу и да ме ударају!“ **4** „Зар врећаш Божијег тукао по синагогама оне који верују у тебе. Првосвештеника?“ – укорили су га Јевреји **20** А када се проливала крв твога сведока који су стајали до њега. **5** „Браћо, нисам Стефана, ја сам стајао тамо, одобравао и знао – рече Павле – да је Првосвештеник чувао одећу оних који су га убијали.“ **21** Наиме, [у Писму] је написано: 'Не говори Али он ми је рекао: 'Иди, јер ћу те послати лоше о главару свога народа.“ **6** Знајући да далеко међу незнабошце.“ **22** Јевреји су га један део присутних припада фарисејима, а слушали све до ових речи. Међутим, тада су други садукејима, Павле узвикну у Великом почели да вичу: „Истреби таквог са земље! већу: „Браћо, ја сам фарисеј, фарисејски син, Тада не заслужује да живи!“ **23** Пошто су а суди ми се зато што се надам вакрсењу они викали, витлали огратчима и дизали мртвих!“ **7** Кад је то рекао, дошло је до прашину у ваздух, **24** заповедник је наредио расправе између фарисеја и садукеја, тако да Павла одведу у касарну и бичевањем га да се збор поделио. **8** Наиме, садукеји говоре испитају како би сазнао због чега то народ да нема вакрсења, нити да има анђела ни диже толику вику против њега. **25** Када су духови, док фарисеји верују у све то. **9** Вика га опружили и свезали каишевима, Павле је постала све већа. Неки од зналаца Светог рече капетану који је стајао до њега: „Зар ви писма из фарисејске странке жестоко се смете да бичујете римског грађанина који упротивише. Говорили су: „Нисмо нашли није осуђен?“ **26** Кад је то чуо, капетан је никакво зло на овом човеку! Шта ако му пришао заповеднику и обавестио га о томе. је говорио дух или анђео?“ **10** Свађа је Рекао је: „Шта то хоћеш да учиниш? Па, овај постала толико жестока, да се заповедник човек је римски грађанин!“ **27** Заповедник је уплашио да не растргну Павла. Зато је пришао Павлу и упитао га: „Реци ми, јеси ли наредио војницима да га отму од њих и ти римски грађанин?“ „Јесам“ – одговори одведу у касарну. **11** Идуће ноћи је Господ Павле. **28** Заповедник рече: „Ја сам великом стао пред Павла и рекао му: „Храбро! Јер светом стекао то грађанство.“ „А ја сам се како си сведочио за мене у Јерусалиму, с њим и родио“ – рече Павле. **29** Војници тако треба да посведочиш и у Риму.“ **12** који су приступили да бичевањем испитају Следећег јутра су Јевреји сковали заверу Павла истог су тренутка уступнули. И сам против Павла, заклевши се да неће ни јести заповедник се уплашио кад је сазнао да ни пити док га не убију. **13** Оних који су је он римски грађанин, а он га је свезао. сковали заверу, било је више од четрдесет. **30** Намеравајући да тачно сазна за шта га **14** Ови су отишли к водећим свештеницима Јевреји оптужују, заповедник је сутрадан и старешинама, и рекли им: „Заклели смо ослободио Павла и наредио да се окупе се да нећемо ништа окусити док не убијемо водећи свештеници и цело Велико веће. Павла. **15** Зато ви сад са Великим већем Онда је довео Павла и поставио га пред њих.

23 Павле упре поглед на Велико веће и рече: „Браћо, ја сам све до овог дана живео пред Богом с потпуно чистом савешћу.“ **2** Тада је Првосвештеник Ананија наредио онима који су стајали поред Павла да га ударе по устима. **3** Павле му је

поднесите захтев заповеднику да вам га доведе како бисте, тобоже, тачније испитали његов случај. Ми смо спремни да га убијемо пре но што он дође.“ **16** Међутим, Павлов нећак је дочуо за заседу, па је отишао у касарну и обавестио Павла о томе. **17** Павле је позвао једног капетана и рекао му: „Поведи овог младића заповеднику, јер има да му

јави нешто.“ **18** [Официр] је повео младића, **34** Пошто је прочитao писмо, намесник је довео га заповеднику и рекао: „Затвореник упитао Павла одакле је. Кад је сазнао да је по имену Павле ме је позвао и замолио из Киликије, **35** рекао је: „Саслушаћу те када да овог младића доведем к теби, јер има стигну твоји тужитељи.“ Онда је наредио нешто да ти каже.“ **19** Заповедник га је да [Павле] буде под стражом на Иродовом узео под руку, одвео у страну и упитао: двору.

„Шта то имаш да ми јавиш?“ **20** Он му рече: „Јевреји су се договорили да затраже од тебе да сутра доведеш Павла у Велико веће, да би, тобоже, подробније испитали његов случај. **21** Не дај да те наговоре, јер га више од четрдесет људи чека у заседи. Они су се заклели да неће ни јести ни пити док га не убију. Сада су спремни и само чекају твој пристанак.“ **22** Тада заповедник отпustи младића и заповеди му: „Никоме не говори да си ми ово јавио.“ **23** Затим је позвао два капетана и рекао им: „Спремите две стотине војника, седамдесет коњаника и две стотине стрелаца, да вечерас у девет сати пођу на пут до Кесарије. **24** За Павла нека се опреме коњи за јахање, како би га безбедно довели намеснику Феликсу.“ **25** [Заповедник] је затим написао писмо следећег садржаја: **26** Клаудије Лисија поздравља уваженог намесника Феликса. **27** Јевреји су ухватили овог човека и хтели да га убију. Но, када сам дознао да је римски грађанин, дошао сам с војском и извукao га из њихових руку. **28** Пошто сам хтео да сазнам због какве кривице га оптужују, довео сам га пред њихово Велико веће. **29** Утврдио сам, међутим, да га они оптужују због спорних питања која се тичу њиховог закона, те да нема никакве кривице која заслужује смртну казну или тамницу. **30** Будући да ми је дојављено да се спрема завера против њега, одмах сам га послао к теби. Његовим тужитељима сам рекао да пред тобом изнесу своје тужбе против њега. **31** Војници су поступили према оном што им је било наређено; узели су Павла и ноћу га одвели у Антипатриду. **32** Сутрадан су препустили коњици да продужи са њим, а они су се вратили у касарну. **33** Кад су стigli у Кесарију, уручили су писмо намеснику и извели Павла пред њега.

24 Након пет дана у Кесарију је стигао Првосвештеник Ананија са неким старешинама и извесним адвокатом Тертулом, па су поднели намеснику тужбу против Павла. **2** Када су дозвали Павла, Тертул је почeo да износи оптужбу: „Твојом заслугом уживамо у великом миру и напретку који је твојом бригом настао на добро овог народа; **3** то ми, уважени Феликсе, на сваки начин и на сваком месту признајемо са дубоком захвалношћу. **4** Но, да ти не бих више досађивао, молим те да нас по својој доброти укратко саслушаш. **5** Установили смо, наиме, да је овај човек бунџија, да по целом свету замеће свађе међу Јеврејима и да је вођа назарејске секте. **6** Чак је и наш храм покушао да оскрнави, или смо га ми ухватили. (Хтели смо да му судимо по нашем закону, **7** али је дошао заповедник Лисија са великим војском и силом га отео од нас.) **8** Ако га саслушаш, и сам ћеш моћи да сазнаш од њега све за шта га ми оптужујемо.“ **9** Јевреји су га подржавали потврђујући да је то истина. **10** Кад му је намесник дао знак да узме реч, Павле одговори: „Знајући да си дуго година судија овом народу, драге воље излажем своју одбрану. **11** Сâм можеш да дознаш да није прошло више од дванаест дана од како сам отишао горе у Јерусалим да се поклоним [Богу]. **12** Никада ме нису затекли да се свађам с ким у храму, нити да буним народ по синагогама или у граду. **13** Зато они не могу да ти докажу оно за шта ме сад оптужују. **14** Али једно ти признајем: према овом Путу, који они називају сектом, служим Богу наших отаца и верујем у све оно што је записано у Закону и Пророцима. **15** Ja имам исту наду, коју и они имају, да

ће вакрснути и праведни и неправедни. 16 одговорио да је Павле утамничен у Кесарији, Зато се трудим да увек имам чисту савест где и сам ускоро намерава да отптује. 5 пред Богом и пред људима. 17 После више Затим је додао: „Нека ваши представници година, вратио сам се [у Јерусалим] да дођу у Кесарију, па нека изнесу своје оптужбе донесем новчану помоћ за мој народ и да против тог человека ако је нешто скривио.“ 6 принесем жртве. 18 Том приликом су ме Након што је провео неких осам или десет нашли у храму и тада сам био [обредно] дана код њих, Фест је сишао у Кесарију. чист, али ту није било ни окупљеног народа Већ сутрадан је сео на судијску столицу и ни буке. 19 То су били неки Јевреји из [Мале] наредио да доведу Павла. 7 Када се Павле Азије; требало би да они ступе пред тебе појавио, окружили су га Јевреји који су и изнесу оптужбе против мене, ако имају дошли из Јерусалима и почели да износе нешто против мене. 20 Или нека ови ту сами против њега многе и тешке оптужбе, које кажу какву су кривицу нашли на мени кад нису могли да докажу. 8 Павле се бранио: сам стајао пред Великим већем, 21 осим ако „Нисам учинио никакав преступ ни против се не ради о ономе што сам тада повикао јудејског Закона, ни против храма, а ни док сам стајао међу њима: „Због вакрсења против цара.“ 9 Желећи да угоди Јеврејима, мртвих суди ми се данас пред вама!“ 22 Фест је упитао Павла: „Хоћеш ли да идеш у Тада је Феликс, будући добро упознат с овим Јерусалим да ти се онде за то преда мном Путем, одгодио суђење рекавши: „Када дође суди?“ 10 Павле је одговорио: „Пред царским заповедник Лисија, решићу ваш спор.“ 23 судом стојим и ту треба да ми се суди. Наредио је капетану да се Павле чува, али да Јеврејима ништа нисам скривио, као што му се да извесна слобода и да се не брани и сам веома добро знаш. 11 Ако сам нешто његовим пријатељима да му буду на услуги. скривио, или ако сам учинио нешто што 24 Неколико дана касније, Феликс је дошао у заслужује смрт, не одбијам да умрем; али посету Павлу са својом женом Друшилом, ако су њихове оптужбе неосноване, нико која је иначе била Јеврејка. Послао је да ме не може изручити њима. Позивам се доведу Павла који им је говорио о вери у на цара.“ 12 Фест се тада посаветовао са Исуса Христа. 25 Док је Павле излагао о својим већем, па је рекао: „На цара си се правди, уздржљивости и долазећем суду позвао, к цару ћеш поћи!“ 13 Неколико [Божијем], Феликса обузе велики страх, па дана касније дођу цар Агрипа и Верника рече: „Иди сад, а кад нађем нешто времена, у Кесарију да поздраве Феста. 14 Пошто су позваћу те.“ 26 При том се надао да ће му остали тамо неколико дана, Фест изложи Павле дати новаца; зато га је чешће позивао цару Павлов случај: „Ту је један човек кога и разговарао с њим. 27 Након две године, је Феликс оставио као затвореника. 15 Кад Феликса је наследио Поркије Фест, Желећи сам био у Јерусалиму, водећи свештеници да задобије наклоност Јевреја, Феликс је и јудејске старешине су изнели оптужбе против њега и захтевали његову осуду. 16 Одговорио сам им да није римски обичај да се оптуженик изручи пре но што се суочи са својим тужитељима и пре но што му се пружи прилика да се одбрани од оптужби. 17 Кад сам се вратио са њима, већ следећег дана сам без икаквог одлагања сео на судијску столицу и наредио да доведу тог человека. 18 Када су његови тужитељи устали да говоре, нису га оптуживали за никакав злочин, како

25 Три дана након доласка у ову провинцију, Фест је из Кесарије отишао горе у Јерусалим. 2 Тада су водећи свештеници и јудејске старешине изнели пред њим оптужбе против Павла. 3 Молили су га да им учини услугу – да спроведе Павла у Јерусалим, јер су спремали заседу да га убију на путу. 4 Међутим, Фест им је

сам ја очекивао, **19** него су се спорили с наше вере. **6** А сада ми се суди због моје наде њим око извесних питања њихове вере и у испуњење обећања које је Бог дао нашим о неком Исусу који је био мртвав, а за кога прецима. **7** Исто тако се и дванаест наших Павле тврди да је жив. **20** Пошто сам био у племена, која предано служе Богу дају и недомуци како да поступим у вези овог ноћу, надају испуњењу истог обећања. Због спора, упитао сам га да ли би хтео да иде у те наде ме, о, царе, Јевреји оптужују. **8** Зар Јерусалим, да би му се за то тамо судило. **21** сматрате невероватним да Бог васкрсава Али како је Павле хтео да остане у затвору мртве? **9** Па и ја сам био уверен да се до одлуке царског величанства – будући да морам свим силама супротставити имену се позва на њега – наредио сам да га чувају Исуса Назарећанина, **10** што сам и чинио док га не пошаљем цару.“ **22** Агрипа рече: у Јерусалиму. Кад сам добио овлашћење „И ја сам бих волео да чујем тог человека.“ од водећих свештеника, ја сам многе свете „Чућеш га сутра“ – одговорио је Фест. **23** затворио, а када су их убијали, ја сам давао Сутрадан су Агрипа, Фест и Верника дошли свој пристанак. **11** По свим синагогама сам их са великим помпом, па су заједно са војним кажњавањем присиљавао да се одрекну своје заповедницима и градским угледницима вере. У своме прекомерном бесу, прогањао ушли у судницу. Пошто је наредио да доведу сам их чак и по страним градовима. **12** Павла, **24** Фест је рекао: „Царе Агрипа и сви ви Поводом тога сам се запутио у Дамаск који сте присутни, погледајте овог человека! са овлашћењем и одобрењем од водећих Због њега су навалили на мене сви Јевреји свештеника. **13** Негде око подне, о, царе, из Јерусалима и одавде, вичући да он више на путу сам угледао светлост са неба, која не сме да живи. **25** Но, ја сам установио да он је мене и моје сапутнике обасјала јаче од није учинио ништа што заслужује смрт. Али сунчевог сјаја. **14** Сви смо попадали на земљу, пошто се позвао на цара, одлучио сам да га а ја сам чуо глас који ми се обратио на пошаљем [у Рим]. **26** Међутим, немам ништа јеврејском језику: 'Савле! Савле! Зашто ме поуздано о њему да напиши гospодару. прогониш? Тешко ти је да се риташ против Зато сам га довео пред вас, посебно пред бодила.' **15** 'Ко си ти, Господе?' – упитао сам. тебе, царе Агрипа, да бих након саслушања Господ ми је одговорио: 'Ја сам Исус кога ти имао шта да напиши. **27** Наиме, чини ми прогониш. **16** Устани и стани на своје ноге! се неразумним послати затвореника, а не Објавио сам ти се да бих те поставио за свог назначити шта су његове кривице.“ слугу и сведока онога што си видео и онога

26 Агрипа се онда обратио Павлу:

„Дозвољава ти се да говориш у своју одбрану.“ Тада је Павле испружио своју руку и започео своју одбрану: **2** „Сматрам себе срећним, о, царе Агрипа, што ћу се баш пред тобом бранити од свега за шта ме Јевреји оптужују, **3** тим пре што знам да си добро упућен у јудејске обичаје и спорна питања. Зато те молим да ме стрпљиво саслушаш. **4** Сви Јевреји знају какав начин живота сам проводио од најраније младости међу својим народом у Јерусалиму. **5** Они ме знају од раније, па могу, ако хоће, да потврде да сам као фарисеј живео по најстрожем правцу

Објавио сам ти се да бих те поставио за свог слугу и сведока онога што си видео и онога што ћу ти објавити. **17** Ja ћу те избављати од твога народа и од незнабојаца. Њима те шаљем, **18** да им отвориш очи како би се одвратили од tame k светлу и од сатанске власти k Богу, те да би примили опроштење од греха и део међу онима који су посвећени вером у мене.“ **19** Отада, царе Агрипа, нисам био непослушан небеском виђењу. **20** Прво сам проповедао онима у Дамаску, те у Јерусалиму и у целој Јудеји, а потом и незнабојима, да треба да се покају [од греха] и да се окрену Богу чинећи дела која доказују покајање. **21** Зато су ме Јевреји ухватили у храму и покушали да ме убију. **22** Међутим, Бог ми је помагао све до

данашњега дана, те стојим ту и сведочим и која је пловила за Италију, те се укрцасмо. **7** неугледнима и угледнима. Ја не говорим Неколико дана смо пловили веома споро ништа друго осим онога што су Пророци и и једва смо стигли до Книда. Пошто нам Мојсије рекли да ће се догодити: **23** да ће ветар није дао да пристанемо, пловили Христос пострадати и да ће, као први који смо поред Салмоне, у заветрини Крита. **8** је вакрсао из мртвих, навестити светло Пловећи с муком уз обалу, стигли смо у народу израильском и незнабошцима.“ **24** место које се звало „Добра пристаништа“, Док се Павле бранио овим речима, Фест близу града Ласеје. **9** Будући да је прошло гласно узвикну: „Ниси при здравом разуму, доста времена, а пловидба постала опасна, Павле! Велика ученост ти мути разум!“ **25** јер се и пост већ био завршио, Павле их Павле одговори: „Нисам ја луд, уважени је опомињао: **10** „Људи – говорио им је Фесте, него говорим истините и разумне – видим да ће ова пловидба бити опасна речи. **26** Све ове ствари су познате и цару и да ће бити велике штете, не само по коме слободно говорим. Уверен сам, наиме, товар и лађу, него и по наше животе.“ **11** да му ништа од тога није непознато, јер се Међутим, капетан је имао више поверења у то није догодило у неком запећку. **27** Царе кормилара и власника брода, него у Павла. Агрипа, верујеш ли Пророцима? Знам да **12** Пошто лука није била погодна да се верујеш.“ **28** „Још мало, па ћеш ме убедити презими, већина је одлучила да се отплови да постанем хришћанин“ – рекао је Агрипа даље уз обалу, како би дошли до Феникса и Павлу. **29** „Дај Боже да, пре или касније, не тамо презимили. То је била критска лука само ти, већ и сви који ме данас слушају, која је била отворена према југозападу и постану такви какав сам ја, осим ових окова.“ северозападу. **13** Дувао је благ јужни ветар, па **30** После овога устадоше цар, намесник и су мислили да ће остварити што су наутили. Верника као и сви који су са њима седели. **31** Подигли су сидро и запловили уз саму Одлазећи, разговарали су међу собом: „Овај обалу Крита. **14** Није прошло дуго, кадли човек не чини ништа што заслужује смрт [са Крита] поче да дува јак олујни ветар или тамницу.“ **32** Агрипа рече Фесту: „Овај звани „Североисточњак“. **15** Захватио је лађу човек би могао да буде ослобођен да се није која није могла да се противи ветру, па смо позвао на цара.“

27 Када је било одлучено да отпловимо у Италију, Павла и неке друге затворенике предали су на чување капетану царске чете који се звао Јулије. **2** Укрцали смо се у једну адрамитску лађу, која је требало да плови у азијске луке, и отпловили. Са нама је био Аристарх, Македонац из Солуна. **3** Сутрадан смо пристали у Сидону. [Капетан] Јулије се љубазно опходио према Павлу и допустио му да посети своје пријатеље, да би се побринули за његове потребе. **4** Кад смо отишли оданде, пловили смо у заветрини Кипра, јер су дували противни ветрови. **5** Препловивши море дуж обала Киликије и Памфилије, стигли смо у Миру ликијску. **6** Ту је капетан нашао лађу из Александрије

морали да се препустимо ветру да нас носи. **16** Пловећи, пак, у заветрини неког острва по имениу Клауда, с тешком муком смо успели да задржимо бродски чамац. **17** Када су га подигли, употребили су помоћна средства да подвежу лађу. Бојећи се да се не насучу на обалу Сирте, спустили су плутајуће сидро препуштајући се ветру. **18** Пошто нас је наредног дана олуја жестоко бацала, почели су да избацују товар. **19** Трећег дана су својим рукама избацили из лађе бродску опрему. **20** Пошто се током много дана ни сунце ни звезде нису појавили, а снажна бура и даље беснела, изгубили смо сваку наду да ћемо се спасти. **21** Како већ дуже време нико није ништа јео, Павле стаде међу њих и рече: „Људи, требало је мене послушати и не отискивати се с Крита, јер бисмо тако

избегли ову невољу и штету. **22** Сад вам, олабавили ужад на кормилима, подигли пак, саветујем да се ободрите, јер нико од предње једро према ветру и запутили се ка вас неће изгубити живот, осим што ће лађа обали. **41** Међутим, наишли су на гребен и потонути. **23** Прошле ноћи ми се указао насукали се. Предњи део брода је насео и анђео Бога коме припадам и коме служим, остао непокретан, док се задњи ломио под **24** па ми је рекао: 'Павле, не бој се, јер мораш ударима јаких таласа. **42** Тада су војници доћи пред цара [у Рим]. Бог ће ради тебе наумили да побију затворенике како не сачувати животе свих који плове с тобом.' би који испливао и побегао. **43** Међутим, **25** Зато се разведрите, јер верујем Богу да капетан је желео да спасе Павла, те им није ће бити онако како ми је речено. **26** Ипак, дозволио да спроведу своју намеру. Наредио морамо да се насучемо на неко острво." је да они који знају да пливају први скоче у **27** У ноћи четрнаестог дана од како нас је воду и домогну се копна, **44** а да га се остали олуја носила по Адрији, негде око поноћи, домогну, ко на даскама, ко на остацима лађе. Тако су се сви спасли дошави до копна. морнари наслутише да се приближава неко **28** Бацили су висак за мерење дубине и утврдили да дубина мора износи тридесет седам метара. Када су га бацили мало даље, утврдили су да има двадесет седам метара. **29** Пошто смо се бојали да не налетимо на подводне гребене, бацили смо четири сидра са стражње стране и молили се да сване. **30** Морнари су покушали да побегну, те су спустили чамац под изговором да треба спустити сидра с предње стране лађе. **31** Тада је Павле рекао капетану и војницима: „Ако ови људи не остану на лађи, ви се не можете спаси.“ **32** Нато су војници поsekли ужад која су држала чамац и пустили га да падне. **33** Када је почело да свиће, Павле је замолио све да поједу нешто: „Данас је четрнаести дан који проводите у ишчекивању и без хране, а да ништа нисте окусили. **34** Зато вас молим да поједете нешто; то је за ваш опстанак, јер ни једном од вас неће пасти длака с главе.“ **35** Пошто је рекао ово, узео је хлеб и пред свима захвалио Богу. Затим је преломио [хлеб] и почeo да једе. **36** Тада су се сви охрабрили, па су се прихватили хране. **37** На лађи нас је било укупно две стотине седамдесет шест људи. **38** Када су се наситили, олакшали су брод избацујући жито у море. **39** Када се разданило, нису препознали копно. Ипак, угледали су неки залив са приступачном обалом, где су хтели да уплове бродом, ако то буде могуће. **40** Одвезали су сидра и спустили их у море. Истовремено су

28 Пошто смо се спасли, сазнали смо да се то острво зове Малта. **2** Становници Малте су нам исказали несвакидашњу љубазност. Заложили су ватру и све нас позвали к њој због кише која је падала и због хладноће. **3** А када је Павле сакутио гомилу грања и ставио на ватру, изађе змија од топлоте и ухвати му се за руку. **4** Угледавши змију како му виси на руци, домороци рекоше један другоме: „Овај човек је сигурно убица; умакао је мору, али му Правда не дозвољава да живи.“ **5** Но, Павле стресе змију у ватру и ништа му се не дододи. **6** Људи су очекивали да ће отећи или да ће изненада пасти мртвав. Но, кад су после дугог чекања видели да му се ништа необично није дододило, променили су мишљење и рекли да је бог. **7** Близу тог места се налазило имење главара тог острва, по имениу Публије. Он нас је примио и три дана нас љубазно угостио. **8** Публијев отац је тада лежао свладан грозницом и срдобољом. Павле му је пришао, помолио се, положио руке на њега и исцелио га. **9** Након што се ово дододило, и остали болесници са острва су долазили и били исцељени. **10** Становници су нам указали многе почасти, а када смо одлазили, снабдели су нас са свим што нам је било потребно. **11** После три месеца, укrcасмо се на неку Александријску лађу која је презимила на острву и која је

на себи имала [заштитни] знак близанаца му: Слушаћете и нећете разумети, гледаћете Кастора и Полукса. **12** Допловили смо у и нећете видети. **27** Јер је отврднуло срце Сиракузу, где смо остали три дана. **13** Оданде овога народа, уши су своје зачепили, очи су смо пловећи уз обалу дошли у Региум. своје затворили, да очима не виде, да ушима Сутрадан је почeo да дува јужни ветар, тако не чују, да срцем не разумеју и обрате се, да смо већ следећег дана стигли у Путеоле. да их ја исцелим.' **28** Знајте, стога, да је ово **14** Тамо смо нашли неку браћу која су нас Божије спасење послано незнабошцима и позвала да проведемо са њима недељу дана. они ће га послушати." **29** А када је ово рекао, Тако смо дошли у Рим. **15** Кад су браћа из Јевреји одоше жучно се расправљајући међу Рима чула да долазимо, изашли су нам у собом. **30** Павле је у свом изнајмљеном стану сусрет чак до Агијевог форума и Три крчме. остао пуне две године и примао све који су Видевши их, Павле захвали Богу и охрабри долазили к њему. **31** Ту је сасвим слободно и се. **16** Када смо стигли у Рим, Павлу је било без сметњи навештавао Царство Божије и допуштено да станује као самац са једним поучавао о Господу Исусу Христу. војником који га је чувао. **17** После три дана, Павле је сазвао јудејске вође. Када су се окупили, Павле им је рекао: „Браћо, иако нисам учинио ништа против нашег народа или обичаја наших предака, ипак су ме оковали у Јерусалиму и изручили ме Римљанима. **18** Када су ме испитали, хтели су да ме пусте, јер нису нашли никакву кривицу због које бих био осуђен на смрт. **19** Но, будући да су се Јевреји усprotивили томе, био сам принуђен да се позовем на цара; али не зато да бих оптужио свој народ. **20** Зато сам вас позвао да вас видим и да вам кажем да сам окован овим ланцем због Израиљеве наде.“ **21** Они му одговорише: „Нисмо примили никаква писма из Јудеје у вези са тобом, нити је ко од браће дошао оданде и јавио нам или рекао нешто лоше о теби. **22** Ипак, желимо да чујемо шта су твоји погледи, јер нам је познато да се против ове секте свуда говори.“ **23** Пошто су му заказали један дан, дошли су у његов стан у још већем броју. Павле им је од јутра до мрака говорио и сведочио о Божијем Царству, убеђујући их о Исусу на темељу Мојсијевог Закона и Пророка. **24** Једни су били уверени у оно што је Павле рекао, док други нису поверовали. **25** И како нису могли да се сложе, почели су да се разилазе. Након тога, Павле је дао свој суд: „Свети Дух је рекао истину вашим прецима преко пророка Исаије: **26** 'Иди к овом народу и реци

Римљанима

1 Од Павла, слуге Исуса Христа, позваног да буде апостол, издвојеног да навести Божију Радосну вест, 2 коју је [Бог] унапред обећао преко пророка у Писму. 3 [Радосна вест] се односи на његовог Сина, који је по својој људској природи потомак Давидов, 4 а по Духу светости постављен да буде Син Божији у сили, својим власништвом из мртвих. То је наш Господ, Исус Христос. 5 неразумно срце. 22 Тврдили су да су мудри, [Бог] нам се његовим посредством смиловао и удостојио нас да будемо апостоли, да у његово име позвојемо све народе на послушност која долази од вере. 6 Међу овима сте и ви које је позвао Исус Христос. 7 Свима вама који сте у Риму, вама које Бог воли, позванима на посвећење: милост вам и мир од Бога, Оца нашега, и Господа Исуса Христа. 8 Пре свега, захваљујем своме Богу по Исусу Христу за све вас, јер се глас о вашој вери проноси по целом свету. 9 Бог мој, коме целим својим срцем служим објављивањем Радосне вести о његовом Сину, сведок ми је да вас се непрестано сећам 10 у својим молитвама. Стално се молим да ми Бог по својој вољи коначно омогући да срећно дођем к вама. 11 Јер чезнем да вас видим да бих поделио са вама духовни дар да ојачате, 12 то јест, да се узајамно охрабримо у обостраном вером. 13 Ипак, желим да знате, да браћо, да сам често намеравао да дођем к вама како би и у вашој средини имао род у обраћенима, као међу другим народима, али сам до сада био спречен у томе. 14 Дужник сам Грцима и варварима, умними и неукими. 15 Тако сам спреман да навестим Радосну вест и вама у Риму. 16 Ја се, наиме, не стидим Радосне вести, јер је она Божија сила која води к спасењу свакога који у њу верује, прво Јеврејина, а онда и Грка. 17 Јер у њој се открива праведност Божија, која се прима вером, и само вером, као што је написано: „Праведник ће живети од вере.“ 18 Јер, Божији гнев се открива против сваке безбожности и неправедности људи, који

својом неправедношћу потискују истину. 19 Њима је, наиме, познато оно што се може сазнати о Богу, јер им је Бог то открио. 20 А Божије невидљиве особине – његова вечна сила и божанство, могу се јасно видети од постанка света на ономе што је створио. Стога нико нема изговора. (αἰδίος γ126) 21 Јер, иако су упознали Бога, нису му као Богу исказали част и захвалност, него им умовање постаде безумно, те им тада обузе њихово неразумно срце. 22 Тврдили су да су мудри, а постали су неразумни, 23 па су заменили славу бесмртнога Бога обличјем и сликом смртног човека, птица, четвороножаца и гмизаваца. 24 Зато их је Бог препустио жељама њиховог срца, да буду нечисти, и да чине бесрамне ствари једни с другима. 25 Они су заменили Божију истину за лаж, те поштују и клањају се творевини уместо Творцу, кога треба славити довека. Амин. (αἰσθὶ γ165) 26 Зато их је Бог препустио срамним страстима. Тако су њихове жене замениле природно општење за неприродно. 27 Исто тако су и мушкирци оставили природно општење са женом, те се у својој пожуди на себе саме навлаче заслужену казну за чине недоличне ствари. 28 И пошто нису сматрали ојачате, 29 они су испуњени сваком врстом неправедности: злобом, вредним да се држе знања о Богу, Бог их похлелом, неваљалством; пуни су зависти, измишљају зла, непокорни су родитељима, насиљници, охоли, разметљивци; они су сплеткароши, 30 оговарачи, богољубци, измишљају зла, непокорни су родитељима, 31 неразумни, непоуздані, безосећајни, немилосрдни. 32 Они знају Божији праведни захтев да који тако чине заслужују смрт. Међутим, не само да то сами чине, него одобравају и другима који чине исто.

2 Зато немаш изговора, о, човече који судиш, ко год да си. Јер тиме што судиш

другоме, самог себе осуђујеш, пошто ти, слепима, светло онима који су у тами; 20 судијо, чиниш исто. 2 Међутим, Бог у складу васпитач неразумних, учитељ неуких, јер са истином суди онима који такво што у Закону имаш оличење знања и истине. чине. 3 Мислиши ли, о, човече који судиш 21 Ти, дакле, који друге учиш, самога себе онима који чине такве ствари, а сам чиниш не учиш? Проповедаш да се не краде, а исто, да ћеш избећи Божији суд? 4 Или сам крадеш? 22 Говориш да се не чини можда презиреш богатство његове доброте, прељуба, а сам чиниш прељубу? Гнушаш се подношења и стрпљивости, а не знаш да идола, а сам плачкаш храмове? 23 Хвалиш те његова доброта води к показању? 5 се што имаш [Божији] Закон, а криши тај Ти својом тврдокорношћу и непоказаним исти Закон, и тиме срамотиш Бога. 24 Јер срцем прикупљаш себи казну за дан Божијег и записано је: „Због вас се међу народима гнева, када ће се открити његов праведни вређа име Божије.“ 25 Обрезање има суд, 6 па ће сваком узвратити по његовим вредност ако извршаваш Закон; ако, пак, не делима. 7 Онима што траже славу, част и извршаваш Закон, постајеш као онај који није бесмртност, устрајно чинећи добра дела, обрезан. 26 Ипак, ако необрезани извршава даће вечни живот. (aiōnios g166) 8 А онима што праведне захтеве Закона, неће ли [Бог] су частохлепни и не покоравају се истини, његово необрезање сматрати обрезањем? 27 него се покоравају неправедности, следи Зато ће теби, [Јеврејину], судити онај који Божији гнев и љутња. 9 Невоља и мука по рођењу није обрезан, али који извршава снаћи ће сваког човека који упорно чини Закон, јер ти и поред слова и обрезања зло, прво Јеврејина, а онда и Грка. 10 А преступаш Закон. 28 Јер, није Јеврејин онај слава, част и мир следују свакоме ко чини који је то споља, нити је право обрезање добро, прво Јеврејину, а онда и Грку. 11 телесна ствар. 29 Прави Јеврејин је онај који Бог, наиме, није пристран. 12 Заиста, они је Јеврејин изнутра, чије је срце обрезано, а који су без [познавања] Закона сагрели, то чини Дух, а не слово [Закона]. Таквога не без [познавања] Закона ће и пропасти, а хвале људи, него Бог.

они који су згРЕшили познајући Закон, по Закону ће им се и судити. 13 Јер пред Богом нису праведни они који само слушају Закон; они који Закон извршују, ти ће бити оправдани. 14 Наиме, кад многобошци који немају [Мојсијев] Закон, по природи чине оно што Закон налаже, онда су они, иако немају Закон, сами себи закон. 15 Они тако показују да је оно што захтева Закон уписано у њиховим срцима. То сведочи и њихова савест и њихове мисли које се међу собом оптужују или бране. 16 [То ће се показати] на дан када ће, по Радосној вести коју ја навешћујем, Бог посредством Исуса Христа судити скривеним [мислима] људским. 17 А ти, који се називаш Јеврејином? Ти се ослањаш на Закон и хвалиш се својим односом са Богом; 18 знаш шта он захтева и просуђујеш шта је најбоље, јер си примио поуку из Закона; 19 уверен си да си вођа

3 Какву, дакле, предност имају Јевреји над незнабошцима? Или, има ли какве користи од обрезања? 2 Велике, у сваком погледу! Најпре, Јеврејима су повериене Божије објаве. 3 А шта ако су неки били неверни? Коће ли Бог због тога престати да буде веран? 4 Никако! Пре ће бити да је Бог веран, а да је сваки човек лажљивац, као што у Светом писму пише: „Тако ћеш се оправдати својим речима, и победити када те окриве.“ 5 Ако наша неправедност показује Божију праведност, шта ћемо рећи [на то]? Да Бог можда није неправедан кад кажњава? Ово питам с људске стране. 6 Никако! Како би онда Бог могао да суди свету? 7 Међутим, ако моја неистина служи да покаже изобиље Божије истине ради његове славе, зашто да ми се суди као грешнику? 8 Зашто да не кажемо: „Хајде да

чинимо зло да би дошло добро?“ Уосталом, и незнабошцима такође. 30 Пошто је само неки клеветници нам и приписују такве један Бог, који ће вером оправдати обрезане, речи. Зато ће бити праведно осуђени. 9 он ће посредством [исте] вере оправдати Онда, имамо ли ми Јевреји икакву предност и необрезане. 31 Укидамо ли тако вером над осталима? Никако! Наиме, малопре Закон? Никако! Напротив, ми подржавамо смо рекли да су сви, и Јевреји и Грци, Закон.

криви за грех. 10 Јер, овако пише [у Светом писму]: „Праведнога нема ниједнога, 11 нема разумнога, нити оног који тражи Бога. 12 [Од Бога] се сви одвратише, покварени сви постадоше; нема тога који чини добро, таквога ниједнога нема. 13 Гроб отворен грло је њихово, а језик им ласка превртљиво. Отров им је змијски под уснама, 14 уста су им пуна клетве и горчине. 15 Крв пролити хитре су им ноге, 16 јад им је и пустош на путима, 17 стазу мира упознали нису, 18 за страх Божији очи им не знају.“ 19 Знамо да се све што пише у Закону односи на оне који живе под Законом, да нико не би имао изговора и да би сав свет био крив пред Богом. 20 Наиме, нико се [пред Богом] не може оправдати вршењем онога што Закон захтева, јер Закон само доводи човека до сазнања да је грешан. 21 Али сада се открила Божија праведност без Закона, о којој сведоче и Закон и Пророци. 22 Божија праведност долази вером у Исуса Христа на све који верују, без икакве разлике. 23 Јер, сви су сагрешили и лишени су Божије славе, 24 али се оправдавају даром његове милости, откупљењем по Христу Исусу. 25 Њега је Бог одредио за откупљење његовом крвљу, које се прима вером. То је учинио да покаже своју праведност, јер је стрпљиво опраштао грехе учињене у прошлости; 26 то је учинио да покаже своју праведност у садашње време, то јест, да покаже да је сам праведан и да чини праведним онога који верује у Исуса. 27 Према томе, има ли разлога да се неко хвали собом? То је искључено. Каквим законом? Законом дела? Не, него законом вере. 28 Сматрамо, наиме, да се човек оправдава посредством вере, а не вршењем Закона. 29 Или је Бог само Јеврејима Бог? Зар није [Бог] и незнабошцима? Да,

4 Шта, онда, да кажемо о нашем праоцу Аврахаму? Шта је он сам по себи постигао? 2 Јер, ако је Аврахам постигао праведност оним што је учинио, он би, према томе, имао разлога да се хвали, али не пред Богом. 3 Шта Писмо говори? „Поверова Аврахам Богу, па му је то урачунато у праведност.“ 4 Онај који ради, зарађује своју плату [радом]; не добија је милошћу. 5 А онаме који не ради, а верује у Бога који оправдава безбожника, њему се вера урачунава у праведност. 6 Тако и Давид каже да је блажен човек коме Бог урачунава праведност не узимајући у обзир његова праведна дела: 7 „Благо онима којима су безакоња опроштена, чији су греси покривени; 8 благо човеку коме Господ не урачунава грех.“ 9 Да ли се ово блаженство односи само на обрезане, или и на необрезане? Већ смо рекли да је Аврахаму вера урачуната у праведност. 10 Како му је била урачуната? Када је био обрезан, или када је био необрезан? То није било након обрезања, него пре њега. 11 Он је примио знак обрезања као печат праведности коју је стекао вером, док још није био обрезан. Тиме је Аврахам постао отац свих необрезаних који верују, а којима се то урачунава у праведност. 12 Он је, такође, и духовни праотац оних који нису само обрезани, него следе пример вере нашега оца Аврахама, коју је овај имао док је још био необрезан. 13 Јер, када је [Бог] обећао Аврахаму и његовом потомству да ће му припасти свет у наследство, то није било због [тога што је Аврахам држао] Закон, већ због [тога што је примио] праведност [од Бога посредством своје] вере. 14 Јер, ако су наследници они [који се држе] Закона, онда је вера беззначајна, а обећање безвредно, 15

зато што Закон са собом носи [Божији] гнев. је дат. **6** Јер, док смо још били немоћни, А где нема Закона, тамо нема ни греха због Христос је у право време умро за безбожне. кршења истог. **16** Зато се обећање темељ **7** Наиме, једва да би ко умро за праведника, на вери, да би га људи прихватили [као дар премда би се неко и одважио да умре за Божије] милости, те да би било делотворно доброг човека. **8** Али, Бог је показао своју за све потомство, не само за оне [који држе] љубав према нама тиме што је Христос умро Закон, него и за оне који су [судеоници] за нас док смо још били грешници. **9** Колико у Аврахамовој вери. Он је [духовни] отац ћемо се више сада, пошто смо оправдани свима нама. **17** Јер, овако је написано [у његовом крвљу, избавити од Божијег гнева Светом писму]: „Ја сам те учинио оцем његовим посредством. **10** Па, кад смо се многих народа.“ Он је поверовао Богу који измирили с Богом смрћу његовог Сина док оживљава мртве и својом речју чини да смо још били Божији непријатељи, колико ствари настану ни из чега. **18** [Аврахам] ћемо пре бити спасени његовим животом је веровао и надао се и онда када није сад кад смо измирени! **11** И не само то, него било разлога за наду. Тако је постао оцем се и радујемо пред Богом због оног што је многих народа, јер [Свето писмо] овако учинио кроз нашег Господа Иисуса Христа, каже: „Толико ће бити твоје потомство.“ чијим смо посредством измирени са Богом. **19** [Чак и кад] се обазрео на своје готово **12** Према томе, као што је посредством једног обамрло тело, на својих стотину година, као човека грех ушао у свет, а са грехом и смрт, и на Сарину неспособност да рађа, Аврахам тако је смрт прешла на све људе, јер су се није поколебао у својој вери. **20** Он није сви сагрешили. **13** Грех је, наиме, постојао довео у питање Божије обећање, него је на свету и пре него што је дат Закон, али ојачан својом вером прославио Бога, **21** се грех не урачунава кад нема Закона. **14** потпуно уверен да је [Бог] у стању да учини Ипак, смрт је царевала од Адама до Мојсија оно што је обећао. **22** Зато му је [вера] и над онима који нису згРЕшили сличним урачуната у праведност. **23** [Речи]: „То му је преступом као Адам, који је пралик онога било урачунато“, нису биле написане само који је требало да дође. **15** Али милост за њега, **24** него и за нас којима ће бити није попут преступа. Наиме, колико су урачунато у праведност то што верујемо преступом једног човека многи умрли, у оног који је васкрсао из мртвих, нашег толико се обилније излила на многе Божија Господа Иисуса. **25** [Бог] га је предао да умре милост и дар дан милошћу једног човека, за наше преступе, а васкрсао га да нас учини Иисуса Христа. **16** Такође, има разлике и између дара [Божије милости] и греха једног човека. Осуда једног греха је довела до пресуде, док је дар милости и након многих преступа довео до оправдања. **17** Јер, ако је преступом једног човека – преко њега – наступила владавина смрти, колико ће пре они који примају изобиље [Божије] милости и [Божији] дар праведности, владати у животу посредством Иисуса Христа! **18** Дакле, као што је преступ једног човека довео до осуде све људе, тако је праведно дело једног човека довело до праведности која даје живот свим људима. **19** Као што су непослушношћу једног човека многи

5 Пошто смо, дакле, оправдани вером, у миру смо с Богом посредством нашег Господа Иисуса Христа. **2** Његовим посредством смо вером стекли приступ к овој милости у којој сада живимо, те се хвалимо надом да ћемо учествовати у Божијој слави. **3** Ипак, не хвалимо се само тиме, већ и нашим невољама, знајући да невоља изграђује постојаност, **4** постојаност прекаљеност, а прекаљеност наду. **5** Ова нада не разочараја, јер је Бог излио своју љубав у наша срца Духом Светим који нам

између дара [Божије милости] и греха једног човека. Осуда једног греха је довела до пресуде, док је дар милости и након многих преступа довео до оправдања. **17** Јер, ако је преступом једног човека – преко њега – наступила владавина смрти, колико ће пре они који примају изобиље [Божије] милости и [Божији] дар праведности, владати у животу посредством Иисуса Христа! **18** Дакле, као што је преступ једног човека довео до осуде све људе, тако је праведно дело једног човека довело до праведности која даје живот свим људима. **19** Као што су непослушношћу једног човека многи

постали грешни, тако ће послушношћу што нисмо [више] под Законом, него под једнога многи бити учињени праведнима. 20 милошћу? Никако! 16 Или, зар не знаете да Закон је уведен да се преступ увећа. А тамо где се грех увећао, онде се милост Божија преобогато излила, 21 да, као што је грех владао путем смрти, тако милост [Божија] влада путем праведности, која води у вечни живот посредством нашег Господа Исуса Христа. (aiōnios g166)

6 Шта ћемо, дакле, рећи? Треба ли да наставимо са животом у греху да би се милост увећала? 2 Никако! Како ћемо ми, који смо умрли греху, и даље живети у њему? 3 Или, зар не знаете да смо ми, који смо крштењем [сједињени] с Христом Исусом, истим крштењем [сједињени и] с његовом смрћу? 4 Тако смо, дакле, крштењем сахрањени с Христом у његову смрт, да бисмо, као што је Христ устао из мртвих Очевом славном силом, и ми могли да живимо новим животом. 5 Ако смо се, дакле, саживели са сликом његове смрти, онда ћемо се саживети и са сликом његовог васкрсења. 6 Знамо, наиме, да је наш стари човек разапет с [Христом], да се обеснажи наше тело, те да не будемо више робови греху. 7 Јер, онај који је мртав, ослобођен је од греха. 8 Но, ако смо умрли са Христом, верујемо да ћемо и живети са њим. 9 Знамо, наиме, да је Христос устао из мртвих и да никада више неће умрети, јер смрт више не влада над њим. 10 Јер, кад је [Христос] умро, умро је греху једном за свагда; а живот који сада живи, живи за Бога. 11 Тако и ви себе сматрајте мртвима греху, а живима Богу у Христу Исусу. 12 Према томе, грех не сме више царевати у вашим смртним телима; не покоравајте се његовим жељама. 13 Не предајте своје удове да служе као оруђе неправде, него предајте себе Богу као они који су подигнути из смрти у живот, дајући своје удове Богу да служе као оруђе праведности. 14 Неће грех владати над вама, јер нисте под Законом, него под милошћу. 15 Да ли то значи да ћемо грешити зато

када се предате некоме на ропску покорност, ви сте у ствари робови ономе коме се покоравате – било греху који води у смрт, било послушности која води к праведности?

17 Али, хвала Богу што сте од срца послушали оно учење коме сте поверени, иако сте некад били робови греха. 18 Пошто сте, дакле, ослобођени греха, постали сте слуге праведности. 19 Говорим свакодневним језиком због слабости ваше природе. Као што сте некад предали своје удове да служе нечистоти и безакоњу, што води к све већем безакоњу, тако сада предајте своје удове да служе праведности, што води к посвећењу.

20 Јер, када сте робовали греху, били сте слободни од праведности. 21 И какву сте корист имали од тога, чега се данас стидите? Исход тога је смрт. 22 А сада, пошто сте ослобођени греха, те служите Богу, имате добит која се огледа у посвећењу Богу, а крајњи исход је живот вечни. (aiōnios g166) 23 Јер је плата за грех смрт, а дар Божији је вечни живот у нашем Господу Христу Исусу. (aiōnios g166)

7 Или, зар не знаете, браћо – говорим онима који познају Закон – да Закон има власт над човеком [само] док је жив? 2 Тако је и удата жена везана Законом. Али, ако јој муж умре, разрешена је Закона који је везује за мужа. 3 Зато, уколико живи с другим човеком за живота свог мужа, биће названа прелубницом. Али, ако јој муж премине, разрешује се Закона, те тако не чини прелубу ако се уда за другога. 4 Тако сте и ви, браћо моја, умрли за Закон, тиме што је Христос положио свој живот за нас, да припадате љему који је васкрсао из мртвих, те да будемо плодоносни за Бога. 5 Јер, док смо живели по захтевима своје природе, наше грешне жеље, подстакнуте Законом, деловале су у нашим удовима, а плод тога је била смрт. 6 Али, сада смо ослобођени Закона, пошто смо мртви ономе који нас је

држао у ропству. Тако сад на нови начин **8** Сад, дакле, нема никакве осуде за оне који служимо Богу Духом, а не словом [Закона], су у Христу. **2** Наиме, закон Духа, који како је било по старом. **7** Према томе, шта доноси живот у Христу Исусу, ослободио ћемо рећи? Да ли је Закон грех? Никако! ме је закона греха и смрти. **3** Јер, што Закон Ипак, ја не бих знао шта је грех да нема није могао да учини због слабости људске Закона. Јер, не бих знао шта је пожуда да природе, учинио је Бог тако што је послao Закон није рекао: „Не пожели!“ **8** Грех је по свог Сина у обличју својственом грешном заповести ухватио прилику и изазвао у мени човеку, као жртву за грех, те осудио грех у сваку пожуду. Наиме, грех је без Закона телу. **4** Бог је то учинио да би се испунили мртвави. **9** Раније сам живео без Закона, али кад праведни захтеви Закона на онима који не је заповест дошла, грех је оживео, **10** те сам живе по грешној природи, него по Духу. **5** Јер, ја умро. Тако ме је заповест, која је требало они који живе у складу с грешном природом, да ме води у живот, довела до смрти. **11** Грех смерају на оно што им та природа налаже. је, наиме, ухватио прилику преко заповести, А они који живе у складу с Духом, смерају завео ме и путем ње убио. **12** Закон је свет и на оно што им Дух налаже. **6** Наиме, ум заповест је света, праведна и добра. **13** Значи [вођен] грешном природом [доноси] смрт, а ли то да ми је добро донело смрт? Нипшто! ум [вођен] Духом доноси живот и мир. **7** Јер, Ипак, да би се грех показао грехом, он ме кад се ум управља по грешној природи, он се је посредством добра довео до смрти, тако супротставља Богу, зато што се не покорава да би се путем заповести грех показао до Божијем Закону, нити је у стању да то чини. крајности грешним. **14** Знамо, наиме, да **8** Тако, они који се управљају по грешној је Закон духован, а да сам ја телесан и природи не могу да угоде Богу. **9** Али, ви као такав у ропству греха. **15** Наиме, ја не се не управљате према грешној природи, разумем своје поступке, јер не чиним оно већ по Духу, уколико Божији Дух пребива што хоћу, него оно што мрзим. **16** А ако у вама. Ко нема Христовог Духа, тај му не чиним оно што нећу, слажем се да је Закон припада. **10** Ако је Христос у вама, тело је добар. **17** Ипак, то сад не чиним више ја, него мртво због греха, али Дух живи [у вама] зато грех који станује у мени. **18** Знам, наиме, што [вас је Бог] оправдао. **11** Ако, дакле, Дух да никакво добро не станује у мени, то јест Божији, који је подигао из мртвих Исуса, у моме телу. Наиме, имам жељу да чиним пребива у вама, онда ће исти [Бог] који је добро, али нисам у стању да га чиним. **19** Јер, Христа подигао из мртвих, оживети и ваша не чиним добро које хоћу, већ зло које нећу. смртна тела посредством Духа који живи у **20** Ако, дакле, чиним оно што нећу, онда вама. **12** Према томе, браћо, нисмо дужници то не чиним ја сам, већ грех који станује грешној природи да по њој живимо. **13** Јер у мени. **21** Стога, налазим овај закон: кад ако живите по грешној природи, морате хоћу да чиним добро, зло ми се намеће. **22** Ја да умрете. Али, ако Духом усмртите своја се, наиме, у свом унутарњем бићу веселим телесна дела, живећете. **14** Они, наиме, које Божијем Закону. **23** Ипак, опажам други води Дух Божији, синови су Божији. **15** Јер, закон који делује у мојим удовима, који ви нисте примили духа робовања да опет ратује против закона мога ума и заробљава страхујете, него Духа усновљења, чијим ме законом греха који је у мојим удовима. посредовањем вапимо: „Ава, Оче!“ **16** Сâm **24** Јадан сам ја човек! Ко ће ме избавити овог Дух потврђује са нашим духом да смо деца смртног тела? **25** Хвала Богу, који то чини Божија. **17** А ако смо деца, онда ћемо од Бога кроз Господа нашег Исуса Христа! Дакле, примити у посед што је обећао, а с Христом ја својим умом служим Божијем Закону, а примити што њему припада. А пошто с грешном природом закону греха. Христом трпимо, с њиме ћемо учествовати у

слави. **18** Сматрам, наиме, да патње које нас тренутно снalaзe нису ништа у поређењу са славом која има да се открије на нама. **19** Јер овако пише [у Светом писму]: „Због Јер, читава творевина с чежњом ишчекује тебе нас убијају свагда, сматрају нас овцама да се покаже [слава] Божијих синова. **20** за клање.“ **37** Али, упркос свему томе, ми Творевина је потчињена пролазности, и то надмоћно побеђујемо посредством онога не својевољно, него по вољи онога који ју који нас је заволео. **38** Уверен сам да нас није потчинио, у нади **21** да ће и она сама смрт, ни живот, ни анђели, ни главарства, бити ослобођена ропства пропадљивости, ни садашњост, ни будућност, нити [икакве] ради слободе и славе деце Божије. **22** Знамо, сile, **39** ни висина, ни дубина, нити ишта од наиме, да читава творевина уздише и мучи онога што је створено, не могу раставити се све до сада, као жена на порођају. **23** од Божије љубави коју имамо посредством И не само [творевина], него и ми који Христа Исуса, нашег Господа.

имамо Духа као први од Божијих дарова, такође уздишемо очекујући усиновљење, откупљење свога тела. **24** Надом смо, наиме, спасени. А нада која се види није нада. Јер, онај који види, чemu да се нада? **25** Али, ако се надамо ономе што не видимо, то онда стрпљиво очекујемо. **26** Исто тако нам и Дух помаже у нашим слабостима. Ми, наиме, не знамо како треба да молимо, али Дух посредује за нас уздисајима који се речима не могу исказати. **27** Онај који истражује људска срца познаје наум Духа, јер Дух по Божијој вољи посредује за оне који су посвећени. **28** Јер знамо да све иде на добро онима који воле Бога, онима које је он позвао по својој вољи. **29** Наиме, оне које је унапред знао, те је и предодредио да се поистовете с ликом његовога Сина, да би он био првенац међу многом браћом. **30** А оне које је предодредио, те је и позвао. А које је позвао, те је и учинио праведнима пред собом. А које је учинио праведнима, те је прославио. **31** Шта, дакле, да кажемо на све ово? Ако је Бог за нас, ко може против нас? **32** Неће ли нам [Бог], који није поштедео свог властитог Сина, него га је дао [да умре] за све нас, даровати са њим и све друго? **33** Ко ће окривити Божије изабранике? Бог их оправдава! **34** Ко ће [их] осудити? Христ Исус који је умро, и поврх тога васкрсао – он који је сада с десне стране Богу – баш он се заузима за нас! **35** Према томе, ко ће нас одвојити од Христове љубави? Невоља,

9 Говорим истину у Христу. Моја савест ми по Светом Духу сведочи да не лажем, **2** [кад кажем] да осећам велику жалост и да ме срце непрестано боли з за своју браћу, моје сроднике по телесном пореклу. Ради њих бих желео да сам будем проклет и одвојен од Христа. **4** Они су Израиљци: њима припада синовство, слава, савези, њима је дан Закон, богослужење и обећања. **5** Њихови су и преци, а од њих води људско порекло и Христос, који је над свима Бог. Њему [нек је] слава довека! Амин. (aiōn g165) **6** Ипак, Божија реч није затајила. Јер нису сви који су по рођењу Израиљци, [прави] Израиљци, **7** нити су Аврахамова деца сви који су његово потомство, него: „Преко Исака ће се твоје потомство наставити.“ **8** То значи да деца по телесном пореклу нису Божија деца. Само се деца рођена на основу обећања рачунају [у Аврахамовој] потомство. **9** Ово је реч обећања: „Доћи ћу у ово време, и Сара ће имати сина.“ **10** И не само она. На исти начин је и Ревека зачела с нашим праоцем Исаком. **11** Наиме, синови се тада још нису били родили, нити су учинили ни добро ни зло. Тада јој је Бог, да би учинио трајном одлуку о изабрању, **12** које не зависи од учињених дела, него од онога који позива, рекао: „Старији ће млађему служити.“ **13** Баш као што је написано: „Јакова сам заволео, а Исава замрзео.“ **14** Дакле, шта да кажемо? Да ли је Бог неправедан? Никако! **15** Јер је

Мојсију рекао: „Смиловаћу се коме [хоћу] закон. **32** Зашто? Зато што нису настојали да да се смилујем, и исказаћу милосрђе коме до њега дођу вером, него делима. Тако су се [хоћу] да искажем милосрђе.“ **16** Према спотакли о камен. **33** Као што је [у Писму] томе, ништа не зависи од нечије жеље или написано: „Ево, постављам на Сиону камен труда, него од Бога који се смилује. **17** Писмо, за спотицање и стену за посртавање. Али, ко у наиме, каже фараону: „Подигао сам те да на њега поверије, неће се постидети.“

теби покажем своју силу, и да се моје име разгласи по целом свету.“ **18** Према томе, смилује се на кога хоће, и отврдне кога хоће. **19** Али ти ћеш ми рећи: „Зашто онда [Бог] и даље тражи кривицу на људима? Јер, ко може да се супротстави његовој вољи?“ **20** Човече, па ко си ти да се расправљаш с Богом? Хоће ли глинена посуда рећи ономе који ју је начинио: „Зашто си ме таквом начинио?“ **21** Коначно, зар грнчар нема право да од исте глине начини једну посуду за свечане прилике, а другу за свакодневну употребу? **22** А шта ако је Бог, желећи да покаже свој гнев и обзнати своју моћ, с великим стрпљењем подносио посуде гнева, оне који су дозрели за пропаст? **23** [Он је то учинио] како би објавио богатство своје славе на посудама његовог милосрђа, које је унапред припремио за [његову] славу. **24** То смо ми, које је Бог позвао не само од Јевреја, него и од незнабожаца. **25** Као што каже [пророк] Осија: „Народ који није мој народ назваћу својим народом, и ону која није вољена, вољеном.“ **26** „А на месту где им се рекло: 'Ви нисте народ мој', назваће се 'синовима живога Бога.'“ **27** А Исаја кличе о Израиљу: „Ако буде број синова Израиљевих као песак на морској обали, [само] ће се остатак спасити, **28** јер Господ ће испунити своју реч, остварити је на земљи.“ **29** Као што је пророк Исаја прорекао: „Да нам Господ над војскама није оставио потомство, били бисмо као Содома и налик на Гомору.“ **30** Дакле, шта ћемо закључити? Да су незнабоши, који се нису трудили да стекну праведност пред Богом, стекли ту праведност, праведност до које се долази вером. **31** Међутим, народ израиљски, који је тежио за законом који би водио к праведности, није достигао тај

10 Браћо, жеља мога срца и молитва Богу за њих је да се они спасу. **2** Ја, наиме, могу да им посведочим да имају ревности за Бога, али без правог разумевања. **3** Али пошто нису познавали Божију праведност, желели су да успоставе своју сопствену, те се нису потчинили Божијој праведности. **4** Јер, Христ је довршетак Закона, да свако ко верује [у њега] дође до праведности пред Богом. **5** Јер, Мојсије пише о праведности која се темељи на Закону: „Ко их врши, по њима ће стећи живот.“ **6** А праведност која се темељи на вери каже: „Немој рећи у своме срцу: 'Ко ће се попети на небо?'“ (то јест, да спусти Христа) **7** „или: 'Ко ће сићи у бездан?'“ (то јест, да доведе Христа из мртвих). (*Abyssos g12*) **8** Оно што каже је ово: „Реч је близу тебе, у твојим устима и у твоме срцу“ – то јест, порука вере коју проповедамо. **9** Јер, ако исповедиш да је Исус Господ и верујеш у своме срцу да га је Бог подигао из мртвих, бићеш спасен. **10** Наиме, веровање срцем доноси праведност [пред Богом], а исповедање усана спасење. **11** Зато Писмо говори: „Ко год у њега поверије, неће се постидети.“ **12** Јер, нема разлике између Јеврејина и Грка, будући да је исти Господ над свима; он богато благосиља оне који га призивају. **13** Наиме: „Свако ко зазове име Господње, биће спасен.“ **14** Али, како да призову онога за кога не верују? Како да верују у онога за кога нису чули? Како да чују без проповедника? **15** А опет, како да весници проповедају ако нису послани? Јер, овако је написано: „Како ли су дивне ноге оних који доносе добре вести.“ **16** Ипак, нису сви послушали Радосну вест. Наиме, Исаја каже: „Господе, ко је поверовао нашој поруци?“ **17** Дакле, вера

долази преко поруке, а порука посредством вами који нисте Јевреји, кажем: као апостол Христове речи. **18** Али, ја питам: зар нису незнабожаца хвалим своју службу, **14** не бих чули? Наравно да су чули! Јер: „Глас је целом ли у њима, мом народу, побудио љубомору, одјекну земљом, речи су им до најкрај света те спасао неке од њих. **15** Јер, ако њихово стигле.“ **19** А ја питам: зар Израиљ није одбацивање значи помирење за свет, шта разумео? Понајпре Мојсије каже: „Ја ћу вас ће њихово поновно прихватање бити ако учинити љубоморним народом који није не живот из мртвих? **16** Наиме, ако је први народ, раздражићу вас народом безумним.“ хлеб свет, онда је и [све] тесто [свето]; ако је **20** Исаја храбро каже: „Нашли су ме који ме корен свет, онда су и [све] гране [свете]. **17** нису тражили, објавио сам се онима који Па ако су неке гране и одломљене, а ти си нису питали за мене.“ **21** А Израиљу вели: се као дивља маслина накалемио на њих, „Руке своје пружао сам ваздан према народу те делиш са њима корен и сокове питоме непослушном и недоказаном.“

11 Питам dakle: да Бог можда није одбацио свој народ? Никако! Јер и ја сам Израиљац, потомак Аврахамов, из племена Венијаминовог. **2** Није Бог одбацио свој народ, који је предвидео. Или, зар не знате шта пише у Писму о Илији – кад се жали Богу на Израиљце? **3** „Господе, побили су твоје пророке, срушили су твоје жртвенике, а ја сам остао сам, па и мене настоје да убију.“ **4** Међутим, шта му [Бог] одговара? „Оставио сам себи седам хиљада људи, који нису пали на колена пред Валом.“ **5** Према томе, и у садашње време постоји остатак изабран по милости. **6** Дакле, ако се [избор врши] по милости, онда не [може да се врши] по делима. Иначе, милост не би више била милост. **7** Шта онда? [Народ] израиљски није постигао оно за чим је тежио. То су достигли изабрани, а остали су отврднули. **8** Као што је написано: „Бог им даде дух тврдоглави, да очима не виде, и ушима не чују, све до данашњега дана.“ **9** А Давид каже: „Нек им сто постане замка и клопка, препрека и одмазда, **10** нек им очи потамне, да не виде, и леђа им се заувек погробе.“ **11** Питам, dakle: зар су посрнули да би сасвим пали? Никако! У ствари, њиховим преступом спасење је дошло другим народима, да у њима изазове љубомору. **12** Ако, dakле, њихов преступ значи богатство за свет, а њихов пораз богатство за остале народе, колико ли ће више значити њихово пуно [укључење]? **13** А

маслине, **18** не узноси се над гранама. Ако, пак, хоћеш да се узносиш, знај да не носиш корен, него корен тебе. **19** Но, ти ћеш рећи: „Гране су одломљене да бих се ја накалемио.“ **20** Добро, оне су одломљене због неверовања, а ти стојиш вером. Зато не мисли високо о себи, него се бој. **21** Јер, ако Бог није поштедео природне гране, неће поштедети ни тебе. **22** Стога, увиди Божију доброту, као и његову строгост: строгост над онима који су пали, а доброту Божију на себи ако останеш у тој доброти – иначе ћеш и сам бити одсечен. **23** Чак ће и они [Израиљци] који не остану у неверовању бити накалемљени, јер је Бог у стању да их поново накалеми. **24** Ако си ти, по природи грана дивље маслине, одсечен, те против природе накалемљен на питому маслину, колико ли ће лакше природне гране бити накалемљене на сопствену маслину?! **25** Браћо, не желим да останете у незнању у погледу ове тајне, да се не бисте ослањали на сопствену мудрост: један део израиљског народа је отврдну док се не употпуни број незнабожаца који ће доћи [Богу]. **26** Тако ће се сви Израиљ спasti, као што је написано: „Од Сиона ће доћи Избавитељ, уклониће безбожност од Јакова. **27** Ево, ово је мој савез с њима, кад уклоним њихове грехе.“ **28** С обзиром [да одбијају] Радосну вест, они су непријатељи ради вас, али, с обзиром на изабрање, [Бог] их воли због [њихових] праотаца. **29** Јер, Бог не мења своје мишљење у погледу свог избора и дарова. **30** Као што

сте ви некад били непослушни Богу, а сада истичите се у међусобном уважавању. сте услед њихове непослушности примили 11 Будите марљиви у ревности, горљиви милосрђе [од Бога], 31 тако су и они сада, у духу, служите Господу. 12 Нада нека постали непослушни [Богу] ради вас, да вас држи у радости, будите постојани у би им [Бог] исказао милосрђе. 32 Бог је, невољи, истрајни у молитви. 13 Делите што наиме, све затворио под непослушност да имате са светима у оскудици, упражњавајте би свима исказао своје милосрђе. (ελεεσε g1653) гостопримство. 14 Благосиљајте оне који 33 „О, дубино богатства, мудrostи и знања вас прогоне, благосиљајте, а не куните. 15 Божијег! Како ли су недокучиве његове Радујте се са онима који се радују, плачите са одлуке и неистраживи његови путеви! 34 онима који плачу. 16 Будите сложне мисли; Јер, ко је упознао ум Господњи? Ко ли му не заносите се мислећи високо о себи, је био саветник? 35 Зар му је ко икада дао него се поведите за оним што је понизно. шта, да би му он то вратио? 36 Јер, све Не сматрајте себе мудрима. 17 Никоме не потиче од њега, и све је створено његовим враћајте зло за зло; старајте се да чините оно посредством, и за њега. Њему нек је слава што је добро међу свим људима. 18 Ако је довека! Амин.“ (αιδηп g165) могуће, чините све што је до вас да живите

12 Зато вас заклињем, браћо, милосрђем

Божијим, да принесете себе Богу као живу жртву, посвећену и богоугодну, да то буде ваша духовна служба Богу. 2 Не прилагођавајте се овоме свету, него се преображавајте обнављањем свога ума, да бисте могли да просудите шта је Божија воља, шта је добро, угодно и савршено.
(ajon q165) 3 Наиме, на основу милости

која ми је дана, свакоме од вас кажем: не прецењујте себе, него мислите о себи разборито, примерено мери вере коју је Бог дао сваком [од вас]. 4 Јер, како у једном телу имамо много удова, тако ниједан од удова не обавља исту улогу. 5 Једнако смо и ми, иако многи, једно тело у заједништву с Христом, а као појединци, удови смо једни другима. 6 Тако, имамо различите дарове по милости коју смо примили [од Бога]. Ко [има дар] пророштва, [нека га користи] у складу са својом вером; 7 ко [има дар] служења, нека служи; ко [има дар] поучавања, нека поучава; 8 ко [има дар] тешења, нека теши; ко [има дар] давања, нека буде дарежљив, ко [има дар] управљања, нека буде вредан; ко [има дар] исказивања милосрђа, нека буде радостан. 9 Љубав нека буде искрена. Мрзите зло, чврсто се држите онога што је добро. 10 Волите једни друге братском љубављу,

13 Сваки човек нека се покорава државним властима. Јер ниједна власт не постоји без Божијег допуштења; Бог је поставио постојеће власти. **2** Према томе, ко се супротставља власти, противи се ономе што је Бог уредио, а који се томе противе, биће осуђени. **3** Владари, наиме, не представљају страх за оне који чине добро, него за оне који чине зло. Ако не желиш да се бојиш власти, чини добро, па ће те власт похвалити. **4** Јер, власт служи Богу за твоје добро. Ако чиниш зло, бој се, јер власт не носи мач без разлога. Она је Божији слуга, извршилац казне над оним који чини зло. **5** Стога се треба покоравати властима, не само да би се избегла казна, него и ради савести. **6** Због тога и плаћате порезе, јер они који раде на томе, Божије су слуге. **7** Плаћате свакоме што дугујете: порез ономе коме [дугујете] царину; поштовање ономе коме [дугујете] царину;

[дугујете] поштовање, и част ономе коме би био Господ живима и мртвима. **10** Према [дугујете] част. **8** Никоме ништа не дугујте, томе, ко си ти да судиш своме брату? Или, осим да волите једни друге. Јер онај који зашто омаловажаваш свога брата? Јер, сви воли другога, испунио је [Божији] Закон. ћемо стати пред Божији суд. **11** Написано је, **9** Наиме, заповести: „Не чини прељубе, наиме: „Живота ми мога – говори Господ не убиј, не укради, не пожели [туђе]“, и – свако ће се колено савити преда мном, и било која друга, своде се на ову једну: сваки ће језик дати славу Богу.“ **12** Дакле, „Воли ближњега свога као самога себе.“ свако од нас ће за себе дати одговор Богу. **10** Љубав не наноси зло ближњему. Према **13** Зато не осуђујмо више једни друге, него томе, љубав је испуњење Закона. **11** [Чините радије одлучите да не чините ништа што ово], јер знате у каквом времену [живимо]. би брата навело да посрне или да сагреши. Дошао је час да се пробудите из сна, јер **14** Знам и уверен сам у Господу Исусу да сад нам је спасење ближе него онда када никаква [храна] није нечиста сама по себи; смо узверовали. **12** Ноћ је на измајку, а дан нечиста је само за оног који сматра да је се назире. Стога, одбацимо од себе дела нечиста. **15** Ако је твој брат ожалошћен због која припадају тами и опашимо се оружјем нечега што ти једеш, то значи да не поступаш светlostи. **13** Живимо како приличи животу из љубави. Не упропашћуј храном онога за по дану, не у банчењима и пијанкама, не у кога је Христ умро. **16** Стога, не дозволите разврату и похотама, не у свађи и зависти, да ваше добро изађе на лош глас. **17** Јер **14** него обузите се у Господа Исуса Христа. И јело и пиће не чине Царство Божије, него не удовољавајте пожудама бринући се за праведност, мир и радост по Духу Светоме. тело.

14 Прихватите слабога у вери, не спорећи се око ставова. **2** Неко верује да сме све да једе, док слаби верује да сме да једе [само] поврће. **3** Ко једе [све] нека не омаловажава онога који не једе [све], а који не једе [све] нека не осуђује онога који једе [све], јер је Бог прихватио обојицу. **4** Ко си ти да судиш туђем слузи? Његов Господар одлучује о томе хоће ли се овај одржати или пропасти. Ипак, он ће се одржати, јер је Господ кадар да га одржи. **5** Неко сматра да су неки дани важнији од других, а за некога су сви дани једнаки. Само нека је свако уверен у своје мишљење. **6** Ко придаје значај одређеном дану, чини то ради Господа; ко једе [све], чини то Господу [на славу], јер Богу захваљује. Па и онај који не једе, не једе ради Господа, те и он захваљује Богу. **7** Нико од нас не живи за себе и нико не умире за себе. **8** Ако живимо, за Господа живимо, и ако умиремо, за Господа умиремо. Дакле, било да живимо или умиремо, припадамо Господу. **9** Зато је Христ умро и оживео, да

18 Јер онај који тако служи Христу, угодан је Богу и поштован од људи. **19** Зато настојмо да радимо на миру и узајамном изграђивању. **20** Не дозволи да се због хране уништава Божије дело! Свака [храна] је чиста, али није добро ако неко једе нешто што ће другога навести на грех. **21** Добро је не јести месо и не пити вино, и уздржавати се од онога што би могло узроковати да твој брат посрне. **22** Оно што верујеш, задржи за себе пред Богом. Блажен је онај који не осуђује себе за оно у шта је уверен. **23** Ко једе са сумњом, осуђује себе, јер то не чини по вери. Наиме, све што се не чини по вери, грех је.

15 Ми јаки дужни смо да помажемо слабима у њиховим слабостима, а не да угађамо себи. **2** Свако од нас нека угађа своме ближњему на његово добро и изграђивање. **3** Јер, ни Христ није угађао себи, него како је написано: „Увреде оних који тебе врећају, пале су на мене.“ **4** А све што је унапред написано, написано је нама за поуку, да бисмо путем стрпљивости и путем утехе које даје Писмо, имали наду. **5** А Бог, [извор]

стрпљивости и утеше, дао вам да будете више посла у тим крајевима, хтео бих да сложни у мишљењу, следећи пример Христа дођем к вама, што већ годинама желим. Исуса, 6 да сложно у један глас прославите 24 Надам се да ћу вас посетити на свом Бога и Оца нашега Господа Исуса Христа. путу за Шпанију и да ћете ме ви испратити 7 Зато прихватате једни друге, као што је тамо, пошто се, донекле, науживам вашег Христос прихватио вас на славу Божију. 8 Јер, друштва. 25 Сад, међутим, идем у Јерусалим кажем вам да је Христос послужио Јеврејима да тамо послужим светима. 26 Јер цркве ради Божије истине, да потврди обећања у Македонији и Ахади су одлучиле да дају дана њиховим прецима, 9 да би и народи дар за сиромашне међу Божијим народом у прослављали Бога за његово милосрђе, као Јерусалиму. 27 Они су сами одлучили да дају, што је написано: „Зато ћу те хвалити међу али су им и дужници. Јер, ако су незнабоши пуцима, твоје ћу име песном прослављати.“ постали учесници у њиховим духовним 10 И поново: „Радујте се, пуци, са народом добрима, дужни су да им помогну и у његовим.“ 11 И опет: „Сви пуци, славите њиховим телесним потребама. 28 Кад, дакле, Господа, величайте га, сви народи!“ 12 А обавим то и уручим им што је скупљено, Исаја поново каже: „Појавиће се Јесејев кренућу за Шпанију и посетити вас успут. корен, он ће доћи да влада народима, у њега 29 А зnam, наиме, да ћу том приликом ће положити наду.“ 13 Нека вас Бог, [извор] доћи са пуном мером Христовог благослава. наде, испуни сваком радошћу и миром по 30 Заклињем вас, браћо, нашим Господом вери у њега, да обилујете у нади силом Духа Исусом Христом и љубављу Духа: здржите Светога. 14 Браћо моја, ја сам уверен да сте се са мном у борби молећи се Богу за мене, ви пуни доброте, испуњени сваким знањем, 31 да се избавим од неверника у Јудеји, и способни да поучавате једни друге. 15 Ипак, да Божији народ прихвати моју службу у ту и тамо сам вам нешто одлучније писао, Јерусалиму. 32 Потом бих, Божијом вољом, да вас подсетим на милост коју ми је дао дошао к вама с радошћу да се заједно са Богом, 16 да будем слуга Христа Исуса међу вами одморим. 33 Нека Бог, [извор] мира, незнабошима. Ја служим као свештеник буде са свима вама. Амин.

проповедајући Божију Радосну вест, да би они били Богу прихватљив дар који му се на жртву приноси, и који је посвећен Духом Светим. 17 Зато могу да се дичим у Христу Исусу ради своје службе Богу. 18 Ја се, наиме, усуђујем да говорим само о ономе што је Христ учинио преко мене, да би довео народе к послушности Богу. Он је то чинио речју и делом, 19 силом чудних знакова и чуда, силом Духа Божијег. Тако сам од Јерусалима, па све до Илирика навестио Радосну вест Христову, 20 сматрајући за част да навешћујем Радосну вест тамо где Христос није био познат, да не бих зидао на туђем темељу. 21 Него како је написано: „Видеће они којима није објављен, схватиће они који за њега нису чули.“ 22 Због тога сам много пута био спречен да дођем к вама. 23 Али, сад, пошто за мене нема

16 Препоручујем вам нашу сестру Фиву, која служи цркви у Кенхреји. 2 Прихватите је у Господу, онако како приличи Божијем народу. Помозите јој у свему што јој од вас буде затребало, јер је она била помоћница многима, па и мени самом. 3 Поздравите Прискилу и Акилу, моје сараднице у Христу Исусу, 4 који су изложили опасности своје животе због мене. И не захваљујем им само ја, већ и све цркве некадашњих незнабожаца. 5 Поздравите такође и цркву која се окупља у њиховом дому. Поздравите мог вољеног Епенета, који је први из [Мале] Азије поверовао у Христа. 6 Поздравите Марију, која се много трудила за вас. 7 Поздравите Андроника и Јунија, моје сународнике и другове у служањству, који су истакнути међу апостолима; они су и пре

мене [поверовали] у Христа. **8** Поздравите вечноја Бога, да би послушали и поверовали. мога у Господу вољенога Амплија. **9** (αἰῶνιος g166) 27 Једином мудром Богу, по Исусу Поздравите и Урбана, мог сарадника у Христу, нек је слава у све векове! Амин. (αἰῶνιος g165)

Поздравите Апелија, који је окушан у служби за Христа. Поздравите и све Аристовулове.

11 Поздравите мага сународника Иродиона.

Поздравите и Наркисове који [верују] у Господа. **12** Поздравите Трифену и Трифозу које се труде у Господу. Поздравите вољену Персиду, која се много трудила у Господу.

13 Поздравите Руфа, изабраног у Господу и мајку његову и моју. **14** Поздравите Асинкрита, Флегонта, Ермија, Патрова, Ерма, и браћу која су са њима. **15** Поздравите још и Филолога и Јулију, Ниреја и његову сестру, и Олимпа, и све свете који су са њима. **16** Поздравите једни друге светим пољупцем. Поздрављају вас све Христове цркве. **17** Молим вас, браћо, да обратите пажњу на оне који стварају раздоре и дају повод греху, противећи се учењу којим сте поучени. Зато избегавајте такве. **18** Такви људи не служе нашем Господу Христу, него своме трбуху, јер они умилним и ласкавим речима заводе срца безазлених. **19** Уосталом, ваша послушност свима је позната. Зато се радујем због вас, али хоћу да будете мудри за добро, а безазлени за зло. **20**

А Бог, [извор] мира, сатрће убрзо Сатану под вашим ногама. Милост Господа нашега Исуса нека буде са вама! **21** Поздрављају вас Тимотеј, мој сарадник, као и Лукије, Јасон и Сосипатар, моји сународници. **22** Поздрављам вас у Господу ја, Тертије, који сам писао ову посланицу. **23** Поздрављају вас Гај, мој домаћин, у чијем дому се окупља црква. Поздрављају вас Ераст, градски благајник, и брат Кварт. **24** Милост Господа Исуса Христа нека буде са свима вама!

25 Нека је хваљен онај који може да вас ојача сагласно моме проповедању Радосне вести о Исусу Христу и сагласно са откривењем тајне која је вековима била необјављена.

(αἰῶνιος g166) **26** А сада је та тајна по пророчким списима откривена народима по заповести

вечнога Бога, да би послушали и поверовали.

27 Једином мудром Богу, по Исусу

Христу, нек је слава у све векове! Амин. (αἰῶνιος g165)

1 Коринћанима

1 [Од] Павла, Божијом вољом позваног да буде апостол Христа Иисуса, и [од] брата Состена, 2 Божијој цркви у Коринту, посвећенима који су у Христу, позванима да буду свети [Божији народ], заједно са свима који посвуда призывају нашега Господа Иисуса Христа, њиховог и нашег. 3 Милост вам и мир од Бога, Оца нашега, и Господа Иисуса Христа. 4 Увек захваљујем своме Богу за вас због Божије милости која вам је дата у Христу Иисусу. 5 Јер у њему сте се утврдило међу вама, 6 Тако се и сведочанство Иисуса Христа једном духовном дару, док чекате да Господ Иисус Христос буде откривен. 8 Он ће вас учинити постојанима до краја, да будете беспрекорни на дан нашег Господа Иисуса Христа. 9 Веран је Бог који вас је позвао у заједништво са његовим Сином, Иисусом Христом, нашим Господом. 10 Молим вас, браћо, у име нашег Господа Иисуса Христа, да сви исто говорите и да не буде поделе међу вама, него будите потпуно сједињени истим разумом и истим мишљењем. 11 Наиме, обавештен сам о вама, браћо моја, од Хлојиних, да су сва ће међу вама. 12 Мислим да Христа поделио? Или, да није Павле разапет за вас? Или, зар сте у Павлово име крштени? 14 Хвала Богу што никог другог од вас нисам крстио, осим Криспа и Гаја, 15 иначе бисте могли да кажете да сте у моје име крштени. 16 Да, крсту сам још и Стефанине укућане. Поред тога, не знам да ли сам крсту кога другог. 17 Христос ме, наиме, није послao да крштавам, него да проповедам Радосну вест, и то не речима [људске] мудrosti, да Христов крст не би изгубио своју силу. 18 Јер говор о крсту је лудост за оне који пропадају, а за нас спасене је Божија сила. 19 Јер [у Светом писму] пише: „Уништићу мудрост

мудраца и одбацићу умност умника.“ 20 Где је, дакле, мудрац? Где је зналац? Где је вични расправама овога света? Није ли Бог показао да је мудрост овога света лудост? (aiōn g165) 21 И будући да свет није упознао Бога по његовој мудrosti, Бог је одлучио да лудошћу проповедања спасе оне који верују. 22 Тако Јевреји траже знаке, а Грци траже мудрост. 23 А ми проповедамо Христа разапетога, камен спотицања за Јевреје, лудост за многобошце, 24 а за оне које је Бог позвао, како Јевреје тако и Грке, Христа – силу и мудрост Божију. 25 Јер је Божија у свему обогатили, у свакој врсти говора и лудост мудрија од људи, и Божија слабост знања. 26 Погледајте себе, јача од људске сile. 27 Али Бог је изабрао оне које у свету сматрају лудима, да посрами оне које сматрају мудрима, и 28 Он је изабрао оне које држе за немоћне да посрами оне које држе за надмоћне. 29 И то зато да се нико не би хвалио пред Богом. 30 Он је извор истим живота у Христу Иисусу, који је нама постао мудрост од Бога, и праведност, и Христа. 31 Баш као што је написано: „Ко хоће да се хвали, нека се Павла“ или „Ја сам за Аполоса“ или „Ја сам за Кифу“ или „А ја сам за Христа.“ 32 Зар се Христос поделио? Или, да није Павле разапет за вас? Или, зар сте у Павлово име крштени? 33 Хвала Богу што никог другог од вас нисам крстио, осим Криспа и Гаја, 34 иначе бисте могли да кажете да сте у моје име крштени. 35 Да, крсту сам још и Стефанине укућане. Поред тога, не знам да ли сам крсту кога другог. 36 Христос ме, наиме, није послao да крштавам, него да проповедам Радосну вест, и то не речима [људске] мудrosti, да Христов крст не би изгубио своју силу. 37 Јер говор о крсту је лудост за оне који пропадају, а за нас спасене је Божија сила. 38 Јер [у Светом писму] пише: „Уништићу мудрост

2 А када сам дошао к вама, браћо, нисам наступио са узвишеним говором или мудрошћу да вам навестим Божију тајну. 2 Одлучио сам, наиме, да међу вама не знам ни за шта друго осим за Иисуса Христа, и то разапетога. 3 Тако сам се пред вами појавио у слабости, са страхом и великим трепом. 4 Па и мој говор и моја проповед нису се заснивали на убедљивим речима људске мудrosti, него на доказивању сile Духа, 5 да се ваша вера не би темељила на људској мудrosti, него на Божијој сili. 6 Али мудрост навешћујемо међу зрелима, али не мудрост овога света, нити од владара овога

света који пропадају. (aiōn g165) 7 Напротив, је залио, а Бог је дао да израсте. 7 Према ми навешћујемо Божију мудрост, тајну томе, није ни до онога који сади, ни до онога који залива, већ до Бога који даје да расте. 8 Предодредио за нашу славу. (aiōn g165) 8 Ту Зато нема разлике између оног који сади и мудрост ниједан од владара овога света оног који залива; свако ће примити плату није упознао, јер да су је упознали, не би по свом труду. 9 Ми смо, наиме, Божији разапели Господа славе. (aiōn g165) 9 Него, као сарадници, а ви сте Божија њива, Божија што је написано: „Што око није видело, и грађевина. 10 По милости коју ми је дао Бог, ухо није чуло, и у људско срце није допрло, ја сам као мудри градитељ поставио темељ, то је Бог припремио за оне који га воле.“ а други зида. Само нека свако пази како зида. 10 А нама је Бог то открио по Духу, јер Дух 11 Јер нико не може поставити други темељ, све истражује, па и дубине Божије. 11 Јер ко осим темеља који је већ постављен, а то је други познаје човекове мисли, осим духа Исус Христос. 12 А ако неко на том темељу који је у њему самом? Исто тако, нико не назиђује златом, сребром, драгим камењем, познаје Божије мисли осим Духа Божијег. 12 дрветом, сеном, сламом, 13 врсноћа свачијег Ами нисмо примили духа овога света, него дела ће се открити на [Судњи] дан, јер ће Духа који долази од Бога, да бисмо знали шта бити прокушано огњем. 14 Ако оно што нам је Бог даровао. 13 Ми говоримо о овим је неко назидао остане, тај ће примити стварима, али не наученим речима људске награду. 15 А ако нечије дело изгори, тај ће мудrosti, него онако како нас је научио претрпети штету. Ипак, биће спасен, али Дух, тумачећи духовне истине онима који су као кроз огањ. 16 Зар не знате да сте храм духовни. 14 Телесни човек, пак, не прихвата Божији и да Дух Божији пребива у вама? 17 истине које долазе од [Божијег] Духа. За А ако неко уништава Божији храм, Бог ће њега су оне лудост, те их не може разумети, га уништити. Јер је Божији храм свет, а тај јер о тим истинама треба расуђивати уз храм сте ви. 18 Не заварајте се! Ако неко помоћи [Божијег] Духа. 15 А онај који [је од вас мисли да је мудар [по мерилама] примио Божијег] Духа расуђује о свему, а овога света, нека постане луд да би постао сам не подлеже суду других. 16 „Јер, ко је мудар. (aiōn g165) 19 Јер је мудрост овога света упознао ум Господњи да би га саветовао?“ А лудост за Бога. Написано је, наиме: „Бог ми имамо ум Христов.

3 А ја, браћо, нисам могао да вам говорим као духовним, него као телесним, као нејакима у Христу. 2 Напојио сам вас млеком, не чврстом храном, јер још нисте били спремни [за такву храну]. Ви ни сад нисте спремни, 3 јер сте још увек телесни. Заиста, док има зависти и свађа међу вама, зар нисте телесни, будући да се понашате као људи [у свету]? 4 Јер, кад један каже: „Ја сам за Павла“, а други: „А ја за Аполоса“, зар се не понашате [као] људи [у свету]? 5 На крају, шта је Аполос? Шта је Павле? [Они су само] служитељи преко којих сте поверили, примерено служби коју је Господ поверио свакоме. 6 Ја сам посадио [семе], Аполос [га]

4 Тако нека нас свако сматра Христовим помоћницима и управитељима Божијих тајни. 2 А од управитеља се очекује једино да буду верни. 3 Што се мене тиче, ни мало не марим за то што ме осуђујете ви или неки људски суд, јер ни сам себи не судим. 4 Савест ме, наиме, ни за шта не осуђује, али то ме још увек не оправдава.

Господ је тај који ми суди. 5 Зато не судите Да вам дођем са шибом или са љубављу и пре него што наступи време, док не дође духом благости?

Господ, који ће расветлити што је скривено у тами и открыти намере срдаца. Тада ће свако примити похвалу од Бога. 6 Себе и Аполоса сам узео за пример ради вас, да научите да се строго држите онога што је написано [у Писму], те да не постанете надмени једни према другима, стајући на нечију страну. 7 Шта ти даје предност над другима? И шта то имаш, а да ти то није дао [Бог]? Зашто се онда хвалиш нечим што ти је [Бог] дао? 8 Већ сте се наситили, већ сте се обогатили. Без нас сте се зацарили! Камо среће да сте се зацарили, па да и ми царујемо са вама. 9 Јер чини ми се да је Бог нас, апостоле, поставио као последње у поворци, као осуђене да умру у арени наочиглед света, пред анђелима и људима. 10 Ми смо луди ради Христа, а ви сте мудри у Христу. Ми смо слаби, а ви јаки. Ви сте у части, а ми у срамоти. 11 Све до овога часа ми смо гладни и жедни, и јадно одевени, туку нас и живимо као бескућници, 12 напорно радећи својим рукама. Када нас проклињу, ми благосиљамо, када нас прогањају, ми трпимо, 13 када нас врећају, ми одговарамо благо. Постали смо као смеће света, свима олош до дана данашњег. 14 Не кажем ово да вас постидим, него да вас као своју вољену децу опоменем. 15 Јер, да имате и хиљаде учитеља у Христу, немате много очева. Навестивши вам Радосну вест, ја сам, наиме, постао ваш отац у Христу Исусу. 16 Молим вас, стога, да ме узмете за пример. 17 Зато сам вам послao Тимотеја, који је моје вољено и верно дете у Господу, да вас подсети на моје учење у Христу Исусу, како свуда, у свакој цркви учим. 18 Неки од вас су се узохолили мислећи да нећу да дођем к вама. 19 Но, ако да Господ, доћи ћу ускоро к вама, а онда хоћу да видим не какви су на речима ти умишљени, него имају ли сile. 20 Јер, Царство Божије се не темељи на речима, него на сили. 21 Шта желите?

5 Чује се уопште да има блуда међу вама, и то таквог блуда каквог нема ни међу многобощима; наиме, да неко живи са женом свога оца. 2 А ви сте још поносни, вместо да вас то ожалости, па да одстраните из ваше средине онога који је учинио такво дело. 3 Јер, иако нисам присутан телом, него духом, већ сам осудио онога који је то дело учинио. 4 Када се у име Господа Исуса окупите ви и мој дух, силом нашега Господа Исуса, 5 онда нека се тај преда Сатани на пропаст тела, да би се дух спасао у дан Господњи. 6 Ваше хвалисање није добро. Зар не знate да мало квасца укисели све тесто? 7 Очистите се од старог квасца, да будете ново тесто, као што и јесте бесквасни, јер је Христос, наше пасхално Јагње, већ жртвовано. 8 Зато прослављајмо празник не са старим квасцем, квасцем покварености и злобе, него с бесквасним хлебовима искрености и истине. 9 Писао сам вам у посланици да се не дружите с блудницима; 10 не мислим под тим уопште на блуднике овога света, или лакоме, или разбојнике, или идолопоклонике. У том случају бисте морали да се повучете од света. 11 Оно што сам вам писао је да се не дружите с тобожњим братом, који је у ствари блудник, или лакомац, или идолопоклоник, или псовач, или пијаница, или разбојник. С таквима да и не једете! 12 Шта ја имам да судим оне који су у свету? Нису ли људи унутар Цркве они којима судите? 13 Онима у свету судиће Бог. А ви избаците злога из своје средине.

6 Ко се од вас усуђује, кад има спор с другим, да иде на суд пред неправедне, вместо да спор реши међу светима? 2 Зар не знate да ће свети судити свету? Па када ћете већ судити свету, нисте ли дорасли томе да пресудите у сасвим малим споровима? 3 Зар не знate да ћemo ми судити анђелима? А да не говоримо о световним стварима! 4 А ви

када имате световне спорове, постављате за женом.“ **2** Ипак, да би се избегао блуд, судије оне који су најнезнатнији у цркви! **5** сваки човек нека има односе са својом Говорим ово на вашу срамоту. Зар међу вамиа женом, и свака жена нека има односе са нема ниједног мудрог који би био у стању да својим мужем. **3** Нека муж одржава брачне пресуди међу својом браћом? **6** Уместо тога, односе са женом, а тако и жена са својим братом се суди с братом, и то пред невернима. мужем. **4** Жена нема власт над својим телом, **7** Мана вам је већ и то што се судите међу него муж, као што ни муж нема власт над собом. Зашто радије не претрпите неправду? својим телом, него жена. **5** Не лишавајте се Зашто радије не прегорите штету? **8** Уместо брачних односа, осим по договору, и то на тога, ви чините неправду и штету, и то неко време, да бисте могли да се посветите браћи. **9** Зар не знате да неправедници неће молитви. Након тога се вратите брачним имати учешћа у Царству Божијем? Не варајте односима, да вас Сатана не искуша због се; ни блудници, ни идолопоклоници, ни ваше неуздржљивости. **6** Ово што кажем прељубници, ни женскасти, ни педерести, није заповест, него допуштење. **7** Ја бих **10** ни лопови, ни похлепни, ни пијанице, ни хтео да сви људи буду као ја. Ипак, свако псовачи, ни разбојници неће имати учешћа има свој дар од Бога, један овакав, други у Царству Божијем. **11** Неки од вас су били онакав. **8** А неожењенима и удовицама овакви, али сте се опрали, и посветили, и кажем: добро је ако остану безбрачни као оправдали се у име Господа Исуса Христа ја. **9** Али ако не могу да се уздржавају, нека и [деловањем] Духа Бога нашега. **12** „Све ступе у брак, јер је боље ступити у брак, ми је дозвољено!“ Међутим, није све на него изгарати [од страсти]. **10** А онима у корист. „Све ми је дозвољено!“ Ипак, не браку дајем заповест која не долази од мене, желим ничему да робујем. **13** [Кажете]: „Јела него од Господа: жена да се не разводи од су за трбух, а трбух је за јела.“ Али, Бог ће свога мужа. **11** А ако се већ и разведе, нека уништи и једно и друго. Али тело није се не удаје поново, или нека се врати своме намењено за блуд, већ за Господа, а Господ мужу. Такође ни муж нека се не разводи за тело. **14** А Бог који је васкрсао Господа, од своје жене. **12** А осталима кажем ја, а васкрснуће и нас својом силом. **15** Зар не не Господ. Ако верујући има жену која не знате да су ваша тела удови Христови? верује, а пристаје да живи са њим, нека се Хоћу ли, дакле, узети удове Христове и не разводи од ње. **13** Исто тако, ако жена учинити их удовима блудничиним? Никако! има мужа који не верује, нека се не разводи **16** Или, зар не знате да онај који прионе уз од њега. **14** Јер, муж који не верује посвећен блудницу постаје једно тело с њом? Као што је преко своје жене која верује, а тако је и је написано: „И двоје ће бити једно тело.“ жена која не верује посвећена преко свога **17** А ко прионе уз Господа, постаје један муж који верује. Деца би, иначе, била као дух [с њим]. **18** Бежите од блуда! Наиме, неверничка деца, а овако су посвећена. **15** сваки други грех који човек чини не тиче А ако неверујући [супружник] хоће да се се његовог тела, док блудник греши против разведе, нека се разведе. У том случају, свога тела. **19** Или, зар не знате да је ваше муж који верује или жена која верује нису тело храм Духа Светога који је у вами, и кога обавезни да остану у браку. Бог нас је, наиме, имате од Бога? Ви не припадате сами себи. позвао да живимо у миру. **16** Ко зна, жено, **20** Наиме, откупљени сте по [високој] цени; нећеш ли спasti мужа, или ко зна, мужу, зато прославите Бога својим телом.

7 А сада о ономе што сте ми писали: „Добро је за човека да не ступа у односе са

нећеш ли спasti жену? **17** Било како било, нека свако живи у складу с приликама које му је Господ доделио, односно на које вас је он позвао. Ово упутство дајем свим црквама.

18 Ако је неко био обрезан пре него што угоди своме мужу. **35** Говорим ово за ваше га је Бог позвао, нека не прикрива трагове добро. Не желим тиме да вам поставим обрезања. Тако и човек који није био обрезан ограничења, него да вас упутим на честиту пре него што га је Бог позвао, нека се не и несметану преданост Господу. **36** Ако обрезује. **19** Да ли је човек обрезан или неко мисли да неприлично поступа према необрезан, не игра никакву улогу. Важно девојци за коју је верен, те ако она залази у је само држати се Божијих заповести. **20** године, а и он осећа да треба да се жени, Нека свако остане у приликама у којима га нека учини по својој вољи; не чини никакав је Божији позив затекао. **21** Јеси ли роб? Нека грех. Нека ступе у брак. **37** Али ко чврсто те то не брине. Али, ако можеш да постанеш остане при својој одлуци и нема потребе, слободан, искористи прилику. **22** Јер, кога је него влада својом вољом, те је решио у свом Господ позвао када је био роб, тог је Господ срцу да не жени своју вереницу, добро чини, учинио слободним. А онај кога је Господ **38** Тако, онај који ожени своју вереницу, чини позвао као слободнога, роб је Христов. **23** добро; а онај који је не ожени, чини боље. **39** [Скупо] сте откупљени; не будите робови Жена је везана док год је њен муж жив. Ако људима. **24** Браћо, нека свако остане пред јој муж умре, слободна је да се уда за кога Богом у приликама у којима га је [Божији] хоће, али само за оног који је у Господу. **40** позив затекао. **25** А за неудате девојке немам Ипак, по мом мишљењу, блаженија је ако никакву заповест од Господа. Ипак, дајем се не уда. Уосталом, мислим да и ја имам своје мишљење као човек кога је Бог, по Божијега Духа.

своме милосрђу, учинио вредним поверења.

26 Мислим да је због садашње невоље боље за човека да остане у приликама у којима се налази. **27** Ако имаш жену, не разводи се од ње. Ако немаш жену, не тражи је. **28** Но, ако се и ожениш, не чиниш грех, а тако и девојка ако се уда, не чини грех. Ипак, они који ступају у брак искусиће невоље овоземаљског живота, а ја желим да вас поштедим тога. **29** Оно што хоћу да кажем, браћо, је ово: одређено време се примакло; од сада они који имају жену, нека живе као да је немају; **30** они који тугују, као да не тугују, они који се радују, као да се не радују, и они који купују, као да немају ништа, **31** и који послују у свету, као да не послују. Јер пролази облик овога света. **32** Хтео бих, наиме, да сте лишени брига. Безбрачни се брине за Господње ствари, то јест, како да угоди Господу. **33** А онај који је у браку брине се за овоземаљске ствари, наиме, како да угоди својој жени, **34** те је подељен у себи. А неудата жена или девојка брине се за Господње ствари, да буде посвећена и телом и духом. Удата жена, пак, брине се за овоземаљске ствари, наиме, како да

8 А сада о [храни] која се приноси идолима.

Знамо да сви имамо знање. Али знање доводи до охолости, док љубав изграђује.

2 Ако неко мисли да нешто зна, још увек не зна онако како би требало да зна. **3** А ко воли Бога, њега [Бог] познаје. **4** А што се тиче хране жртвоване идолима, знамо да идол не [представља] ништа и да нема другог Бога осим једнога. **5** Чак и да има такозваних богова, као што се тврди да има много богова и господара – било на небу било на земљи, **6** ми имамо једног Бога и Оца од кога све потиче, и коме и ми припадамо, и једнога Господа, Исуса Христа, по коме је све [постало], и по коме и ми [постојимо]. **7** Међутим, немају сви то знање. Неки су се толико навикили да служе идолима, да када једу такву храну, једу је као да је принесена идолима, па се тако њихова слаба савест каља. **8** Храна нас неће довести ближе Богу, јер нити смо на гubitку ако не једемо, нити смо на добитку ако једемо. **9** Гледајте само да ваша слобода не буде камен спотицања за оне који су слаби. **10** Јер ако неко види тебе, који имаш знање, за трпезом у идолском храму, неће

ли се, због своје слабе савести, охрабрити да Радосну вест треба да добијају плату за то. једе [храну] жртвовану идолима? **11** И тако **15** Ја се, пак, ничим од овога нисам користио. због твог знања пропада тај слаби, твој брат Међутим, нисам ово написао да бисте ме ви за кога је Христос умро. **12** Јер тиме што плаћали. Радије бих умро, него да ме неко грешите против своје браће ударажујши по лиши онога чиме се поносим. **16** Ја се, наиме, њиховој слабој савести, грешите и против Христа. **13** Стога, ако храна наводи на грех мога брата, радије нећу јести месо довека, да га не бих навео на грех. (αιδης για τον αριθμόν 165)

9 Зар нисам слободан? Зар нисам apostол?

Нисам ли видео нашег Господа Исуса? Нисте ли ви моје дело у раду за Господа? **2** Јер, ако другима и нисам apostол, вама јесам. Ви сте, наиме, доказ моје apostolske службе за Господа. **3** То је моја одбрана пред свима који ме испитују. **4** Зар немамо права да једемо и пијемо? **5** Зар немамо права да водимо са собом своје жене, као што то чине остали apostoli, браћа нашега Господа, па и сам Кифа? **6** Или, зар само ја и Варнава морамо да радимо да бисмо се издржавали? **7** Ко служи војску о свом трошку? Или, ко сади виноград, а не једе грожђе из винограда? Или, ко напаса стадо, а не пије млеко од стада? **8** Да можда не говорим по људској [мудрости], или о овоме говори и Закон? **9** Јер Мојсије је написао у Закону: „Не завезуј уста волу кад врше.“ Зар је Богу стало до волова? **10** Не каже ли то управо ради нас? То је написано баш ради нас, јер орач треба да оре у нади, и онај који врше треба да врше у нади да ће добити свој део од урода. **11** Ако смо ми вами посејали духовна [добра], зар је много ако жањемо ваша земаљска [добра]? **12** Јер ако други полажу права да их помажете вашим добрима, немамо ли ми више права на то? Ипак, ми се нисмо користили овим правом, него све подносимо, да не бисмо поставили препреку проповедању Радосне вести о Христу. **13** Зар не знate да они који обављају храмску службу, од храма добијају храну, и да они који служе код жртвеника, од жртвеника добијају свој део? **14** Исто тако је Господ заповедио да они који проповедају

Радосну вест треба да добијају плату за то. **15** Ја се, пак, ничим од овога нисам користио. због твог знања пропада тај слаби, твој брат Међутим, нисам ово написао да бисте ме ви за кога је Христос умро. **16** Јер тиме што плаћали. Радије бих умро, него да ме неко грешите против своје браће ударажујши по лиши онога чиме се поносим. **17** Јер, ако то чиним по свом избору, добију награду; а ако то не чиним по свом избору, то значи да ми је поверена дужност. **18** Шта је, дакле, моја награда? [Моја награда је] да бесплатно проповедам Радосну вест, не служећи се својим правом [на плату]. **19** Јер, иако нисам дужан да служим никоме, учинио сам себе слугом свима, да бих придобио многе. **20** За Јевреје сам био Јеврејин, да бих многе од њих придобио; за оне који живе по Закону, био сам као онај који живи по Закону, иако не живим по Закону, да бих придобио њих који живе по Закону. **21** За оне који не живе по Закону, био сам као онај који не живи по Закону, да бих придобио њих који не живе по Закону, иако не живим без Божијег Закона. Ја, наиме, живим по Христовом закону. **22** За слabe сам био слаб, да бих придобио слabe. Свима сам постао све, да по сваку цену спасем неке. **23** Све то чиним ради Радосне вести, да учествујем у њеним [благословима]. **24** Зар не знate да на тркалишту трче сви такмичари, али само један добија награду? Тако и ви трчите да је добијете. **25** Сваки такмичар се труди свим силама да победи. Они то чине да добију распадљив венац, а ми да добијемо нераспадљив венац. **26** Зато ја не трчим бесциљно, нити ударам у празно, **27** него беспоштедно напрежем своје тело и потчињавам га, да се не бих ја, који проповедам Радосну вест другима, показао као недостојан.

10 Нећу да вам остане непознато, браћо, да су наши преци били заштићени облаком и да су сви прошли кроз море, **2** те су сви били у Мојсија крштени у облаку

и мору. 3 Такође су сви јели исту духовну духова; не можете јести за Господњом храну, 4 и сви су пили исто духовно пиће, јер трпезом и за трпезом злих духова. 22 Или, су пили из духовне стене која их је пратила, зар ћемо изазивати Господа? Да нисмо јачи а та стена је била Христос. 5 Међутим, многи од њега? 23 [Кажете]: „Све је дозвољено.“ нису били угодни Богу, па их је [Бог] побио Ипак, није све на корист. „Све је дозвољено.“ у пустињи. 6 Те ствари су се дододиле нама Ипак, све не изграђује. 24 Не гледајте само за пример, да не пожелимо зло као што су своју корист, већ и корист других. 25 Једите они пожелели. 7 Не будите идолопоклоници све што се продаје на тржници, ништа као неки од њих, јер је написано: „Народ је не испитујући ради своје савести. 26 Јер, поседао да једе и пије, и устао да се забавља.“ „Господу припада земља и све што је на њој.“ 8 И не одамо се блуду, као неки од њих, 27 Ако вас неки неверник позове на обед, и па их је у један дан помрло двадесет три ви хоћете да идете, једите све што се изнесе хиљаде. 9 Такође, не искушавајте Христа, пред вас ништа не испитујући због савести. као што су га неки од њих искушавали, па 28 Али, ако вам неко каже: „Ова храна је била су изгинули од змија. 10 И не приговарајте, жртвована идолима“, онда не једите због као што су неки од њих приговарали, па су изгинули од Уништила. 11 Све ове ствари су се догађале њима за пример, али су записане за упозорење нама, којима су се последња времена приближила. (aiōn g365) 12 Зато онај који мисли да [чврсто] стоји, за шта захваљујем?“ 31 Зато, било да једете, нека пази да не падне. 13 Није вас снашло пијете или чините нешто друго, све чините неко искушење које не сналази све људе. Богу на славу. 32 Понашајте се беспрекорно Али Бог је веран; он неће дозволити да како према Јеврејима и Грцима, тако и према будете изложени искушењима више него Цркви Божијој. 33 Наиме, и ја свима угађам што можете да поднесете, него ће окончати у свему, не гледајући своју корист, него искушења да можете издржати. 14 Стога, корист других, да би многи били спасени. волјени моји, бежите од идолопоклонства. 15 Говорим вам као мудрима: сами просудите шта вам говорим. 16 Зар чаша благослава за коју захваљујемо Богу, не представља заједништво које имамо по крви Христовој? Зар хлеб који ломимо не представља заједништво које имамо по телу Христовом? 17 И пошто је један хлеб, ми многи чинимо једно тело, јер један хлеб делимо. 18 Обратите пажњу на оне који су Израиљци по телу: нису ли они који једу од храмских жртава исти они који заједно приносе жртву Богу на жртвенику? 19 Шта тиме хоћу да кажем? Да је храна која се приноси идолима тек само храна, или да је идол тек само идол? 20 [Не]! Оно што [многобошци] жртвују, злим духовима жртвују, а ја нећу да имате заједништво са злим духовима. 21 Не можете пити из Господње чаше и из чаше злих

11 Узмите мене за пример, као што ја узимам Христа за пример. 2 Похвално је то што ме се у свему сећате и што држите предања онако како сам вам пренео. 3 Али хоћу да знate да је Христос глава сваком мужу, да је муж глава жени, а Бог Христу. 4 Сваки муж који се моли или пророкује покривене главе, срамоти своју главу. 5 Исто тако и свака жена која се моли или пророкује непокривене главе, срамоти своју главу, јер је иста као и ошишана. 6 Ако жена не покрива главу, нека се ошиша. Али пошто је срамота за жену да се шиша и брије, нека покрива главу. 7 Муж, пак, не треба да покрива главу, зато што он одражава лик и славу Божију. А жена одражава мужевљеву славу. 8 Мушкарац, наиме, није постао од жене, него жена од мушкарца. 9 И није

мушкирац створен ради жене, него жена на себе осуду кад једе и пије. 30 Зато има ради мушкираца. 10 Због тога, а и због анђела, много немоћних и болесних међу вама, а жена мора да има знак на својој глави да је неки су и умрли. 31 Ако бисмо сами себи под влашћу. 11 Међутим, у Господу, нити судили, [Господ] нам не би судио. 32 Ипак, је жена независна од мужа, нити је муж кад нас Господ суди, он нас и одгаја, да не независан од жене. 12 Јер, као што је жена будемо осуђени са светом. 33 Зато, браћо постала од мушкираца, тако се и мушкирац моја, када се окупите да једете, причекајте рађа од жене, а све то долази од Бога. 13 једни друге. 34 Ако је неко гладан, нека једе Просудите сами: приличи ли жени да се кући, да не дођете под Божију осуду када моли непокривене главе? 14 Не учи ли вас се састанете. А што се тиче осталих ствари, и сама природа да је срамота за човека дађу вам упутства кад дођем.

да има дугу косу? 15 А зар жени није на понос да има дугу косу? Коса јој је, наиме, дата уместо вела. 16 А ако је некоме до препирке, ми немамо такав обичај, а ни остале цркве Божије. 17 Ипак, не могу да вас похвалим за оно што вам сада налажем, јер ваше састанање не иде на боље, него на горе. 18 Прво, чујем да међу вама има поделе када се окупљате као црква, што делимично и верујем. 19 Најзад, треба да буде подела међу вама да се покажу они који су вљани. 20 Дакле, када се окупљате, не једе се вечера Господња. 21 Наиме, свако узима своју вечеру, те један гладује, а други се опија. 22 Зар немате кућу да једете и пијете? Или, зар презирете Цркву Божију и посрамљујете оне који немају? Шта да вам кажем? Треба ли да вас похвалим? За ово не могу да вас похвалим. 23 Ја сам, наиме, примио [учење] од Господа које сам и вама предао: да је Господ Исус оне ноћи када је био предат узео хлеб, 24 захвалио [Богу] и преломио га, рекавши: „Ово је моје тело које [се даје] за вас. Ово чините мени на спомен.“ 25 Тако је узео и чашу после вечере и рекао: „Ова чаша је Нови савез по мојој крви. Кад год је пијете, чините то мени на спомен.“ 26 Заиста, кад год једете хлеб и пијете чашу, навешћујете смрт Господњу док се он не врати. 27 Зато ко недостојно једе хлеб и пије чашу, биће крив за грех против тела и крви Господње. 28 Нека се, дакле, свако прво преиспита, па тек онда нека једе од хлеба и пије из чаше. 29 Јер, ко једе и пије, а не разазнаје у томе тело [Господње], навлачи

12 Не желим, браћо, да будете у незнაњу по питању духовних [дарова]. 2 Знате да сте, као бивши многобошки, били заведени, те сте служили немим идолима. 3 Зато вам обзнањујем: нико ко је вођен Божијим Духом, не може да каже: „Проклет био Исус.“ Исто тако, нико не може да каже: „Исус је Господ“, ако није [вођен] Светим Духом. 4 Дарови су различити, али је исти Дух. 5 Има и различитих служби, али је исти Господ. 6 Има разлике и у деловањима, али је исти Бог који кроз њих делује у свакоме. 7 А Дух на свакоме показује своје дејство ради заједничке користи. 8 Једноме Дух даје дар мудрог саветовања, док другоме исти Дух даје дар саопштавања посебног знања. 9 Једноме Дух даје дар вере, док другоме исти Дух даје дар исцељивања. 10 Једноме [Дух] даје дар да чини чуда, а другоме дар пророштва. Некоме даје дар разликовања духова, некоме да говори [другим] језицима, а некоме да тумачи те језике. 11 Све ово чини један те исти Дух, који по својој вољи додељује дар сваком појединцу. 12 Наиме, као што у телу има много удава, а сви ти удави, иако их је много, чине једно тело, тако је и са Христом. 13 Јер, по Духу смо сви ми крштени у једно тело. Било Јевреји или Грци, било робови или слободни, сви смо напојени једним Духом. 14 Јер један уд не чини тело, него многи. 15 Ако нога каже: „Пошто нисам рука, не припадам телу“, зар ипак не припада телу? 16 И ако ухо каже: „Пошто нисам око, не припадам

телу“, зар ипак не припада телу? 17 Ако не завиди, не хвали се, није охола, 5 не би цело тело било око, где би био слух? понаша се непристојно, не тражи своје, [Или] ако би цело [тело] било ухо, где би не жести се, не памти зло, 6 не радује се било чуло мириса? 18 А Бог је поставио неправди, а радује се истини, 7 све подноси, сваки део тела онако како је он хтео. 19 никада не престаје да верује, свему се нада, Где би било тело да су сви они само један све издржава; 8 љубав никад не престаје. део [тела]? 20 Но, [ствари стоје овако]: има Пророштва ће се угасити, језици ће престати, много делова [тела], али је тело једно. 21 знање ће се окончати. 9 Јер непотпуно знамо Око не може да каже руци: „Не требаш ми!“, и непотпуно пророкујемо. 10 А кад дође нити глава ногама: „Не требате ми!“ 22 оно потпуно, окончаће се оно непотпуно. Шта више, и наизглед слаби делови тела су 11 Кад сам био дете, говорио сам као дете, неопходни. 23 Па чак и са деловима [тела] мислио сам и размишљао као дете. А кад који нам се чине мање вредним поступамо с сам одрастао, завршио сам са детињством. пуним уважавањем. И са стидним [деловима 12 Сада видимо нејасно, као у огледалу, а тела] поступамо с већом пристојношћу, 24 онда ћемо видети лицем у лице. Сада знам која није потребна другим [деловима тела]. непотпуно, а онда ћу знати потпуно, као Бог је, наиме, тако саставио тело, да је што сам и сам себи познат. 13 А сада остаје неугледнијим деловима тела дао посебну ово троје: вера, нада и љубав; а највећа од част, 25 да не буде поделе у телу, него да се њих је љубав.

делови [тела] једнако брину једни за друге. 26

Ако један део [тела] пати, пате и сви остали; ако се једном делу [тела] указује част, са њим се радују и сви остали. 27 Дакле, ви сте тело Христово и делови [тела] појединачно. 28 А Бог је у Цркви поставио прво апостоле, другог пророке, треће учитеље; затим чудотворце, исцелитеље, помагаче, оне са даром управљања, [те оне са даром говорења] других језика. 29 Јесу ли сви апостоли? Јесу ли сви пророци? Јесу ли сви учитељи? Јесу ли сви чудотворци? 30 Зар сви поседују дар исцељивања? Зар сви говоре [другим] језицима? Зар сви тумаче језике? 31 Ревносно тежите за вишним даровима! Ја ћу вам, пак, показати најбољи пут.

14 Тежите за љубављу, покажите ревност за духовне [дарове], а посебно да пророкујете. 2 Наиме, ко говори [другим] језиком, не говори људима, већ Богу, јер га нико не разуме, пошто он говори тајне. 3 А ко пророкује, говори људима на изградњу, охрабрење и утеху. 4 Ко говори [другим] језиком, изграђује само себе, а ко пророкује, изграђује цркву. 5 Хтео бих да сви говорите [другим] језицима, али још више да пророкујете, јер је онај који пророкује кориснији од онога што говори [другим] језицима, осим ако их тумачи, да би црква могла да се изграђује. 6 Ако вам ја, браћо, дођем и говорим [другим] језицима, какву ћете корист имати од тога, ако вам уз то

13 Ако говорим људским и анђеоским језицима, а немам љубави, онда сам било пророштво или поуку? 7 Ако неживи као метал што одјекује и чинеле што звече. [инструменти] који дају звук, свирала или 2 И ако имам и дар пророштва, и да знам харфа, не праве разлику у тоновима, ко све тајне и сва знања, и поврх тога да имам ће знати шта се свира? 8 Или ако труба сву веру планине да премештам, а љубави испусти нејасан звук, ко ће се спремити да немам – ништа сам. 3 Па да и разделим за бој? 9 Исто тако, ако говорите [другим] све што имам, да и тело своје предам, да језиком који није разумљив, ко ће знати шта бих се хвалио, а љубави немам – ништа ми је изречено? Говорићете у ветар. 10 Заиста, не користи. 4 Љубав је стрпљива, љубазна, на свету има толико језика, и сваки од њих

има значење. 11 Према томе, ако не знам а један нека тумачи. 28 Уколико нема тумача, шта језик значи, бићу странац ономе који нека ћути у цркви, па нека говори сам говори, а и он ће мени бити странац. 12 Исто себи и Богу. 29 Што се тиче пророка, нека тако и ви, пошто већ показујете ревност говоре двојица или тројица, а остали нека за духовне [дарове], настојте да обилујете просуђују. 30 Ако се другом који ту седи [у оним даровима] који изграђују цркву, нешто открије, први нека ћути. 31 Сви, 13 Зато онај који говори [другим] језиком, наиме, можете да пророкујете, један по нека се моли да може да га прутумачи. 14 један, да се сви поуче и охрабре. 32 Пророчки Наиме, ако се ја молим [другим] језиком, духови покоравају се пророцима. 33 Јер Бог мој дух се моли, али мој ум остаје без није [Бог] нереда, него мира. Као што је у користи. 15 Шта, дакле, [да чиним]? Молићу свим црквама, 34 жене треба да ћути у цркви, се духом, али молићу се и умом, певаћу Њима није дозвољено да говоре; оне треба хвалоспеве духом, али певаћу хвалоспеве да се покоравају, као што Закон налаже. и умом. 16 Јер ако ти благосиљаш [Бога] 35 А ако желе да науче нешто, нека кући Духом, како ће неупућени рећи „амин“ на питају своје мужеве, јер не приличи жени твоје захваљивање, кад не зна шта говориш? да говори у цркви. 36 Или да није Божија 17 Додуше, ти лепо захваљујеш Богу, али се реч од вас потекла? Или сте ви једини до други не изграђује. 18 Захвалан сам Богу којих је она дошла? 37 Ако неко мисли да је што говорим [другим] језицима више од пророк, или духован, треба да схвати да је свих вас. 19 Ипак, у цркви ћу радије рећи пет ово што вам пишем заповест од Господа. 38 разумљивих речи да се сви поуче, него десет Ко ово не схвата, остаје у незнању. 39 Стога, хиљада речи [другим] језиком. 20 Ераћо, браћо, покажите ревност за пророковање, и не размишљајте детињасто, али будите као не браните да се говори [другим] језицима. мала деца која нису вична злу. У мислима, 40 Нека све буде прикладно и уредно.

пак, будите зрели. 21 У Закону је написано:

„Преко оних који говоре другим језицима, и усана туђинаца, говорићу овоме народу, али ме ни онда неће послушати – говори Господ.“ 22 Тако [други] језици нису знак за вернике, него за невернике. Међутим, пропоштво је за вернике, а не за невернике. 23 Ако се, дакле, сва црква окупи, па сви почну да говоре [другим] језицима, а притом уђу неупућени или неверни, неће ли рећи да сте луди? 24 Али, ако неупућени или неверник наиђе, а сви пророкују, све га кори, све га осуђује, 25 тада се обелодањују тајне његовог срца. Тако ће пастиничице и поклонити се Богу, па ће исповедити да је Бог заиста у вами. 26 Шта, дакле, [да чинимо], браћо? Кад се окупљате, свако има нешто: неко псалам, неко поуку, неко откривење, неко [други] језик, неко [дар] тумачења [тог другог језика]. Нека све буде на изградњу. 27 Ако неко говори [другим] језиком, нека говоре двојица, највише тројица, и то редом,

15 Подсећам вас, браћо, на Радосну вест коју сам вам навестио, коју сте прихватили и у којој стојите. 2 Њоме се и спасавате, ако је чврсто држите онако како сам вам је навестио, сем ако нисте узалуд поверивали. 3 Ја сам вам, наиме, на првом месту предао оно што сам примио: да је Христос, сагласно Писмима, умро за наше грехе, 4 и да је, сагласно Писмима, сахрањен и ваксрнут трећег дана. 5 Потом се Христос указао Кифи, а затим Дванаесторици. 6 Онда се одједном указао пред више од пет стотина браће, од којих већина живи и данас, а неки су умрли. 7 Затим се указао Јакову, те свим апостолима. 8 На крају се [Христос] указао и мени, као недонашчету. 9 Наиме, ја сам најмањи међу апостолима, и нисам достојан да се назовем апостолом, јер сам прогонио Цркву Божију. 10 Ипак, милошћу Божијом сам оно што јесам, и његова милост према мени није била узалудна. Шта више,

потрудио сам се више од свих њих, али не борио са „зверима“ у Ефесу? Ако мртви не ја, него Божија милост са мном. **11** Свеједно, вакрсавају, онда, „Да једемо и пијемо, јер био ја или они, тако проповедамо и тако сутра ћемо да помремо.“ **33** Не заварајте сте поверовали. **12** Ако се проповеда да је се: „Лоше друштво квари добре обичаје.“ **34** Христос вакрсао из мртвих, како онда неки дођите к себи и не грешите више, јер неки од вас тврде да нема вакрсења мртвих? људи не знају Бога. Ово вам говорим на **13** Ако нема вакрсења мртвих, онда ни срамоту. **35** Ипак, неко може да пита: „Како Христос није вакрсао, **14** а ако Христос није мртви вакрсавају? У каквом ће се телу вакрсао, узалудно је наше проповедање, појавити?“ **36** Безумниче! Семе које посејеш узалудна је и ваша вера. **15** Ако мртви не оживљавају ако не умре. **37** Па и када сејеш, вакрсавају, онда смо се и ми показали као не сејеш израслу биљку, него голо зрно, било лажни сведоци Божији, јер смо сведочили да пшенично или какво друго. **38** А Бог сваком је Бог вакрсао Христа, кога није вакрсао. **16** семену даје тело какво хоће, и то сваком Ако мртви не вакрсавају, онда ни Христос семену њему својствен облик. **39** Јер није није вакрсао. **17** А ако Христос није вакрсао, свако тело исто: људско тело је другачије од узалудна је ваша вера, јер сте још увек у тела звери, тело звери је другачије од тела својим гресима. **18** По томе су пропали и птица, а тело птица је другачије од [тела] они који су уснули у Христу. **19** Јер, ако само риба. **40** Такође постоје небеска и земаљска у овом животу положамо наду у Христа, тела; али је сјај небеских тела другачији од јаднији смо од свих људи. **20** Али Христос је сјаја земаљских [тела]. **41** Сунце има свој сјај, вакрсао из мртвих, први међу умрлима! месец свој, а звезде, опет, свој сјај. Па и звезда **21** Јер, као што је смрт дошла посредством се од звезде разликује по сјају. **42** Тако је и човека, тако је и вакрсење из мртвих дошло са вакрсењем мртвих. Сеје се пропадљиво посредством човека. **22** Наиме, као што у [тело], а вакрсава непропадљиво; **43** сеје Адаму сви умиру, тако ће сви који су у се у срамоти, а вакрсава у слави; сеје се Христу оживети, **23** свако по свом реду: у слабости, а вакрсава у сили; **44** сеје се Христос је први, а затим, кад он дође, и они природно тело, а вакрсава духовно. Ако, који му припадају. **24** Потом наступа крај, наиме, постоји природно тело, постоји и оно када [Христос] уништи свако главарство, и духовно. **45** Јер, овако је написано: „Адам, сваку власт и силу, те преда Царство Богу први човек, постаде живо биће.“ Последњи Оцу. **25** Он, наиме, треба да влада док не Адам постаде Дух који даје живот. **46** Али није положи све непријатеље под своје ноге. било прво духовно [тело], него природно, **26** Смрт ће бити уништена као последњи а затим духовно. **47** Први човек је земљан, непријатељ. **27** Јер, [Бог] је све покорио њему начињен од праха земаљског, други човек под ноге. А кад каже да је све покорено, јасно је с неба. **48** Какав је био земљани човек, је да је покорено све осим [Бога], који му је такви су и земљани људи; какав је небески све покорио. **28** А кад му све буде покорено, [човек], такви су и они небески. **49** И као онда ће се и Син покорити ономе који му што у себи носимо сличност са земљаним је све покорио, да Бог буде све у свему. **29** човеком, тако ћемо носити сличност са Шта онда чине они који се крштавају за небеским [човеком]. **50** Ово кажем, браћо, јер мртве? Ако мртви не ускрсавају, зашто се тело и крв не могу узети учешћа у Царству крсте за њих? **30** Зашто смо и ми сваки Божијем, нити може распадљиво добити час у опасности? **31** Ја сваки дан умирем, у посед нераспадљиво. **51** Ево, саопштавам браћо, тако ми вас, моје дике по нашем вам тајну: нећемо сви умрети, али ћемо се Господу Исусу Христу. **32** Људски говорећи, сви изменити, **52** одједном, у трен ока, кад какву корист имам од тога што сам се се зачује последња труба. Тада ће мртви

васкрснути са нераспадљивим [телима], а буде у љубави. 15 Ви знате за Стефанину ми ћемо се изменити. 53 Јер, ово распадљиво породицу, да су они први обраћеници у [тело] мора да се промени у нераспадљиво, Ахaji и да су служили потребама Божијег ово смртно у бесмртно. 54 А кад се ово народа. Молим вас, браћо, 16 да се ставите распадљиво [тело] промени у нераспадљиво под водство таквих као што су они и сваког и ово смртно у бесмртно, тада ће се испунити ко са њима сарађује и ради. 17 Радујем се написана реч: „Победа пруждре смрт.“ 55 Стефанином, Фортунатом и Ахайковом „Где је, смрти, твоја победа? Где је, смрти, повратку, јер су ми они надокнадили ваше жалац твој?“ (Hadēs 986) 56 Жалац смрти одсуство. 18 Они су, наиме, умирили мој је грех, а сила греха долази од Закона. дух и ваш. Одајте признање таквима. 19 57 Али, хвала Богу који нам даје победу Поздрављају вас цркве у [Малој] Азији. Много посредством Господа нашега, Исуса Христа. вас поздрављају у Господу Акила и Прискила 58 Стога, вољена моја браћо, будите чврсти са црквом која се окупља у њиховом дому. и непоколебљиви. Имајте вазда пуне руке 20 Поздрављају вас сва браћа. Поздравите послу у служби за Господа, знајући да ваш једни друге светим пољупцем. 21 Ја, Павле, труд у служби за Господа није бесплодан.

16 Што се тиче прилога за свете, учините онако како сам наредио и галатијским црквама. 2 Сваког првог дана у недељи нека свако од вас одваја на страну и штеди колико може, да се новац не би сакупљао кад ја дођем. 3 А кад дођем, послају с препорукама оне које ви одаберете да однесу ваш дар у Јерусалим. 4 Ако се нађе за сходно да ја идем, они могу да ми се пријдрже. 5 Вас ћу, пак, посетити кад прођем кроз Македонију, будући да путујем преко Македоније. 6 Могуће је да ћу се и задржати код вас, па чак и презимити, да ме отпратите куд год пођем. 7 Не желим, наиме, да вас видим само у пролазу, него се надам да ћу неко време провести код вас, ако Господ допусти. 8 У Ефесу ћу остати до Педесетнице, 9 јер су ми се отворила велика врата за успешан рад, иако имам много противника. 10 Ако Тимотеј дође, гледајте да се не осећа нелагодно са вама, јер и он обавља службу за Господа као и ја. 11 Нико, дакле, да га не презре. Испратите га у миру да дође к мени, јер га очекујем са браћом. 12 Што се тиче брата Аполоса, много сам га молио да дође к вама са [другом] браћом, али он није био вољан да дође сад. Ипак, доћи ће кад му се укаже прилика. 13 Будите будни, стојте у вери, држите се мушки, будите јаки! 14 Све што чините нека

пишем поздрав својом руком. 22 Ако ко не воли Господа, нека буде проклет. Марана та! 23 Милост Господа Исуса [нека је] са вама. 24 Моја љубав [је] са свима вама у Христу Исусу. Амин.

2 Коринћанима

1 Павле, apostол Исуса Христа по Божијој воли, заједно са [нашим] братом Тимотејем, [поздравља] Божију цркву у Коринту, заједно са свим светима широм светога света, да ви отпратите до Јудеје. **2** Милост вам и мир од Бога, се, дакле, понашао лакомислено кад сам Оца нашега, и Господа Исуса Христа. **3** то намеравао? Или, можда, намеравам да, Благословен да је Бог и Отац нашега Господа попут људи у свету, најпре кажем „да, јесте“, Исуса Христа, милосрдни Отац и Бог сваке а онда „не, није?“ **18** Бог је поуздан сведок утеше. **4** Он нас теши у свакој нашој невољи, да порука коју смо вам навестили није била да бисмо и ми могли да тешимо оне који су и „јесте“ и „није.“ **19** Јер Син Божији, Исус у невољама, оном утешом којом нас same Бог Христос, кога смо вам ја, Силван и Тимотеј теши. **5** Јер, као што изобилно учествујемо навестили, није био и „јесте“ и „није“, него у Христовим патњама, тако примамо и је у њему било „јесте.“ **20** Јер сва Божија изобиље утеше посредством Христа. **6** Ако обећања налазе своју потврду у Христу. Зато смо притиснути невољама, то је за вашу и говоримо „амин“ када славимо Бога по утешу и спасење, ако примамо утешу од Бога, Исусу Христу. **21** А Бог је тај који нас заједно то је ради ваше утеше. Та утеша се показује са вами чини чврстима по Христу. Он нас је када стрпљиво подносите исте патње које помазао **22** и ставио свој печат на нас, и дао и ми подносимо. **7** Чврста је нада коју свога Духа у наша срца као залог. **23** Позивам полажемо у вас, јер знамо да учествујете Бога за сведока – на своју душу: у Коринт како у нашим патњама, тако и у нашој утеси. **8** Хоћемо, наиме, да знате, браћо, да је невоља **24** Ми, наиме, не господаримо вашом вером, која нас је снашла у [Малој] Азији толико него заједно са вами учествујемо у вашој превазилазила наше снаге, да смо изгубили радости, зато што сте чврсти у вери.

сваку наду да ћемо остати у животу. **9** У ствари, у себи смо се већ помирили са смртном казном, да се не бисмо поуздали у same себе, него у Бога који васкрсава мртве. **10** Он нас је избавио од смртне опасности и избавиће нас, јер смо се у њега поуздали да ће нас и даље избављати. **11** А и ви ћете нам притећи у помоћ молитвом, да би многи људи захваливали Богу на милости коју нам је даровао посредовањем многих. **12** Ово је наш понос: наша савест која сведочи да смо у свету живели у Божијој светости и искрености, не по људској мудrosti, него по Божијој милости, а нарочито међу вама. **13** Не пишемо вам, наиме, ништа друго осим онога што можете да прочитате или да разумете. Надам се да ћете то једном у потпуности разумети, **14** уколико нас сада нисте до краја разумели. Јер, на дан Господа Исуса ви ћете бити нама на понос, као и

ми вама. **15** С тим уверењем намеравао сам да дођем прво к вама, на ваше двоструко задовољство. **16** Хтео сам да вас посетим на свом путу за Македонију, и да вам поново Тимотејем, [поздравља] Божију цркву у дођем по повратку из Македоније, па да Коринту, заједно са свим светима широм светога света, да ви отпратите до Јудеје. **17** Јесам ли Ахаје. **2** Милост вам и мир од Бога, се, дакле, понашао лакомислено кад сам Оца нашега, и Господа Исуса Христа. **3** то намеравао? Или, можда, намеравам да, Благословен да је Бог и Отац нашега Господа попут људи у свету, најпре кажем „да, јесте“, Исуса Христа, милосрдни Отац и Бог сваке а онда „не, није?“ **18** Бог је поуздан сведок утеше. **4** Он нас теши у свакој нашој невољи, да порука коју смо вам навестили није била да бисмо и ми могли да тешимо оне који су и „јесте“ и „није.“ **19** Јер Син Божији, Исус у невољама, оном утешом којом нас same Бог Христос, кога смо вам ја, Силван и Тимотеј теши. **5** Јер, као што изобилно учествујемо навестили, није био и „јесте“ и „није“, него у Христовим патњама, тако примамо и је у њему било „јесте.“ **20** Јер сва Божија изобиље утеше посредством Христа. **6** Ако обећања налазе своју потврду у Христу. Зато смо притиснути невољама, то је за вашу и говоримо „амин“ када славимо Бога по утешу и спасење, ако примамо утешу од Бога, Исусу Христу. **21** А Бог је тај који нас заједно то је ради ваше утеше. Та утеша се показује са вами чини чврстима по Христу. Он нас је када стрпљиво подносите исте патње које помазао **22** и ставио свој печат на нас, и дао и ми подносимо. **7** Чврста је нада коју свога Духа у наша срца као залог. **23** Позивам полажемо у вас, јер знамо да учествујете Бога за сведока – на своју душу: у Коринт како у нашим патњама, тако и у нашој утеси. **8** Хоћемо, наиме, да знате, браћо, да је невоља **24** Ми, наиме, не господаримо вашом вером, која нас је снашла у [Малој] Азији толико него заједно са вами учествујемо у вашој превазилазила наше снаге, да смо изгубили радости, зато што сте чврсти у вери.

2 Одлучио сам, наиме, да вам мој долазак не приреди поново жалост. **2** Јер ако ја вас ожалостим, ко ће мене да обрадује? Да неће онај кога ја ожалостим? **3** Ово сам вам написао баш зато да ме не би, приликом мог доласка, ожалостили они који би требало да ми причине радост. Уверен сам, наиме, да је моја радост – радост свих вас. **4** Писао сам вам ово уз многе сузе, из велике невоље и са стрепњом у срцу, не да вас ожалостим, него да вам дам до знања колико је обилна љубав коју имам за вас. **5** Ако је неко коме нанео жалост, није је нанео мени, него донекле, да не претерам, свима вама. **6** Том човеку је довољан укор већине. **7** Зато му ви радије опростите и утешите га, да га не сломи превелика жалост. **8** Стога вас молим да потврдите своју љубав за њега. **9** Ово сам вам писао да проверим какви сте и да ли

сте у свему послушни. **10** Коме, дакле, ви славна, колико је онда славнија служба [која оправстите, [тome опрштам] и ja. Јер ако доноси] праведност? **10** Заиста, оно што је сам ја нешто коме оправтио, оправтио сам било славно није славно кад се упореди са ради вас пред Христом, **11** да нас Сатана не славом која га премашује. **11** Јер, ако је оно превари. Знамо, наиме, какве су му намере. што је пролазно било славно, колико ли је **12** Када сам дошао у Троаду да проповедам славније оно што траје [заувек]? **12** Будући Радосну вест о Христу, Господ ми је отворио да имамо овакву наду, говоримо сасвим врата за рад. **13** Но, и поред тога душа слободно. **13** Ми нисмо као Мојсије који је ми је била неспокојна што нисам нашао ставио покривало преко лица да Израиљци Тита, свога брата. Зато сам се оправтио не би гледали свршетак пролазне славе. **14** са њима и отишао у Македонију. **14** Али Упркос томе, њихов разум је отврднуо. И хвала Богу који нас у Христу увек води у све до данашњега дана, када се чита Стари победничкој поворци, те преко нас свуда завет, покривало се не уклања, због тога што шири мирис знања о себи. **15** Јер ми смо само у Христу може да се одстрани. **15** Тако Христов угодни мирис међу онима који и данас кад се чита Мојсијево [Петокњижје], се спасавају и међу онима који пропадају. покривало застире њихово срце. **16** Али ако **16** Онима [који пропадају], ми смо задах се [неко] обрати Господу, покривало спада. смрти који убија, а онима [који се спасавају], **17** Господ је Дух, а где је Дух Господњи, [ту миомирис који доноси живот. И ко је за је] слобода. **18** А сви ми, који откривена све ово подобан? **17** Заиста, ми нисмо као лица одражавамо славу Господњу, Духом се многи који тргују речју Божијом, него као Господњим преображавамо у његов лик, из [послани] од Бога, искрено проповедамо једног [ступња] славе у други.

пред Богом, као они који су у Христу.

4 Стога нисмо обесхрабрени, јер нам је [Бог по свом] милосрђу поверио ову службу. **2**

3 Почињемо ли поново да препоручујемо сами себе? Или, зар су нам потребне, као некима, писмене препоруке за вас или од вас? **2** Ви сте наше писмо, записано у нашим срцима, које познају и читају сви људи. **3** Ви, наиме, показујете да сте Христово писмо, састављено нашем службом, писмо које није написано мастилом, него Духом на плочама људских срца. **4** Овакво поуздане имамо пред Богом посредством Христа. **5** То значи да ми сами нисмо у стању да проповедамо сами себе, него Исуса Христа припишемо нешто себи; наша способност као Господа. А о себи [говоримо као о] долази од Бога. **6** Он нас је оспособио да вашим слугама Исуса ради. **6** Наиме, исти будемо службеници Новог савеза, не слова, него Духа. Јер слово доноси смрт, а Дух даје из tame!, засветлио је и у нашим срцима, живот. **7** Па кад је служба смрти, словима да познамо Божију славу на лицу Исуса урезана у камен засјала таквом славом да Христа. **7** Али ово благо имамо у земљаним Израиљци нису могли да гледају у Мојсијево посудама, да буде јасно да ова изванредна лице, због пролазног сјаја његовог лица, **8** снага потиче од Бога, а не од нас. **8** Са свих колико ли ће славнија бити служба коју страна нас притискају невоље, али нас не врши Дух? **9** Јер, ако је служба осуде била сламају, у недоумици смо, али нисмо очајни,

9 прогоњени смо, али нисмо напуштени, **9** Зато се трудимо да му угодимо, било да обарају нас, али нас не уништавају. **10** Ми смо већ код куће или у туђини. **10** Јер сви увек на своме телу носимо смрт Исусову, да ми морамо да се појавимо пред Христовим се и живот Исусов покаже на нашем телу. **11** судом, да свако прими плату за оно што је Јер, док год живимо, изложени смо смрти [за живота] чинио у телу, било добро или ради Исуса, да се и живот Исусов покаже зло. **11** И пошто знамо за страх Господњи, на нашим смртним телима. **12** Према томе, уверавамо људе. Бог нас потпуно познаје, смрт делује у нама, а живот у вама. **13** И а надам се да нас познаје и ваша савест. **12** пошто имамо истог Духа вере као онај који је Не препоручујемо вам опет сами себе, него написао: „Поверовао сам, те зато говорим“, вам дајемо разлог да се поносите нама, и тако и ми верујемо, па зато говоримо, **14** јер да имате одговор за оне који се размећу знамо да ће онај који је васкрсао Господа пред другима, а у срцу нису такви. **13** Јер ако Исуса, васкрснути са њим и нас, те нас нисмо присебни, то је ради Бога, а ако смо заједно са вами поставити уз себе. **15** Све је при себи, то је ради вас. **14** Христова љубав то ради вас, да се милост [Божија] прошири нас обузима, јер смо дошли до уверења да је на многе, те да њихово захваљивање буде један умро за све, што значи да су сви умрли. изобилно, Богу на славу. **16** Зато се не **15** [Христос] је умро за све, да живи не живе предајемо, јер чак и ако се наш спољашњи више за себе, него за њега који је умро и човек распада, онај унутрашњи се из дана у дан обнавља. **17** Јер, ова лагана невоља, која нас је тренутно снашла, припрема нас за изванредно и неизмерно, вечно изобиље славе. (aiōnios g166) **18** Ми, наиме, не придајемо важност ономе што се види, него ономе што се не види, јер видљиво је привремено, а невидљиво је вечно. (aiōnios g166)

5 Знамо, наиме, да ако се земаљски шатор у коме живимо и разруши, имамо стан од Бога, вечни дом на небесима који није саграђен људском руком. (aiōnios g166) **2** Јер, у овом [шатору] уздишемо и чезнemo да преко њега обучемо на себе наше небеско обитавалиште. **3** Заиста, када га обучемо на себе, нећemo бити неодевени. **4** Ми, наиме, који живимо у шатору [тела], стењемо под његовим теретом, али не желимо да га се решимо, него да преко њега обучемо [ново тело], тако да живот прогута оно што је смртно. **5** А Бог нас је за то приправио давши нам свога Духа у залог. **6** Зато смо увек пуни поуздана, иако знамо да док год живимо у кући тела, далеко смо од Господа. **7** Живимо, наиме, по вери, а не по гледању. **8** Испуњени, дакле, овим поузданјем, најрадије бисмо изашли [из тела] и настанили се код Господа.

и судили о Христу по људским мерилама, сада то више не чинимо. **17** Дакле, ако је ко у Христу, он је ново створење; старо је прошло, а ново је, ево, настало. **18** Све ово долази од Бога који нас је помирио са собом посредством Христа и поверио нам службу помирења. **19** Јер Бог је у Христу помирио свет са собом; он није урачунао људима њихове преступе, а нама је поверио [да проповедамо] реч помирења. **20** Ми смо Христови посланици, тако што Бог опомиње преко нас. Зато вас преклињемо: помирите се с Богом! **21** Њега који није искусио грех, [Бог] је учинио [жртвом за наше] грехе, да у њему постанемо праведни пред Богом.

6 Као Христови сарадници, молимо вас да не узимате олако милост Божију. **2** Јер [Бог] говори: „У време повољно сам те услишио, и у дан спасења сам ти помогао.“ Ево, сада је право време, сада је дан спасења. **3** Ми никоме не постављамо препреке, да нико не покуди [нашу] службу. **4** Напротив, у свему показујемо да смо слуге Божије: у великој постојаности, невољама, нуждама, тешкоћама, **5** под батинама, у тамницама,

пред разјареном светином, у напорима, утешом, преплављен сам радошћу и поред бдењима, и постовима, **6** у чистоти, знању, све наше невоље. **5** Јер кад смо дошли у стрпљивости, доброти, у Светом Духу, Македонију, није нам било починка, него су искрено љубави, **7** искреном говору, у нас одасвуд снашле невоље: споља сукоби, а Божијој снази, с оружјем праведности с изнутра страх. **6** Али Бог који теши понизне, десне и леве стране; **8** у слави и срамоти, утешио нас је Титовим доласком. **7** И не са злим и добрым гласом. [Сматрају нас] само његовим доласком, него и утешом варалицама, а искрени [смо]. **9** [Ми смо] коју је он примио због вас. Он нам је као незнанци, а ипак нас познају; наизглед јавио колико чезнете за мном, колико сте умиремо, али, ево, живимо; као кажњени ожалошћени, колико ме предано волите, [смо], али нисмо погубљени; **10** наизглед тако да сам се још више обрадовао. **8** Но, [смо] жалосни, али [смо] увек радосни; иако сам вас ожалостио својом посланицом, наизглед сиромашни, а ипак обогаћујемо не жалим. Па ако ми је и жао, видим да многе; наизглед као они који немају ништа, вас је она посланица ожалостила макар на а ипак имају све. **11** Говоримо вам искрено, кратко. **9** Сад се радујем, не зато што сте Коринћани, срце смо широм отворили [за се ожалостили, него зато што ваша жалост вас]. **12** Наше срце није тесно за вас, али је води к покаяњу. Ваша жалост [долази] од ваше срце тесно за нас. **13** Говорим вам као Бога, те вам ми, стога, нисмо нанели штету, својој деци: проширите, заузврат, и ви [своја **10** Јер жалост која долази од Бога, рађа срца]. **14** Не вуците јарам с неверницима. покаяње које води к спасењу – покаяње Јер, шта има праведност с безакоњем? Или за којим се не жали – док светска жалост какво заједништво деле светло и тама? **15** рађа жалост која води к смрти. **11** И, ето, У чему се Христос слаже с Велијаром? Или колики је род донела Божија жалост међу шта је заједничко вернику и невернику? **16** вами, колику горљивост да се оправдате, Има ли икакве сагласности између Божијег колико негодовање, колики страх, колику храма и идола? Ми смо, наиме, храм живога чежњу, колику ревност, колику спремност Бога, јер Бог је рекао: „Ја ћу живети у њима да се изврши правда. У свему сте се показали и ходити међу њима; ја ћу бити њихов Бог, недужними у овој ствари. **12** Према томе, а они ће бити мој народ.“ **17** Зато, „Изађите нисам вам писао нити због онога који је из њихове средине! Одвојте се! – говори скривио, нити због онога коме се скривило, Господ. Нечистоте не дотичите, и ја ћу вас већ да се покаже ваша ревност за нас пред примити. **18** Ја ћу вам бити Отац, а ви ћете Богом. **13** То нас је утешило. А поред тога што ми бити синови и ћерке – говори Господ смо се утешили, још више смо се порадовали због Титове радости, јер сте окрепили његов дух. **14** Уколико сам вас и хвалио пред њим, нисам се осрамотио, јер као што је све што смо рекли за вас било истина, тако је и наше хваљење пред Титом било истинито. **15** Шта више, он вам је постао још наклоњенији, сећајући се послушности свих вас, те како сте га примили с поштовањем и устрепталошћу. **16** Радујем се, јер имам потпуно поуздане у вас.

7 Пошто, дакле, имамо ова обећања, вољени, очистимо се од сваке телесне и духовне окаљаности, те довршавајмо своје посвећење у страху Божијем. **2** Направите за нас места [у својим срцима]! Никоме нисмо нанели неправду, никога нисмо оштетили, никога нисмо закинули. **3** Не кажем ово да бих вас осудио. Већ сам, наиме, рекао да сте у нашим срцима, било да с вама умиремо или живимо. **4** Имам велико поверење у вас, силно се поносим вама. Испуњен сам

8 Желимо да знате, браћо, о Божијој милости која је дата црквама у

Македонији. **2**Јер, иако су кушани невољама, с нама ради ове службе дарежљивости, њихова радост је изобилна, а њихово коју драговољно вршимо Господу на славу, посвемашње сиромаштво се преточило у **20** да бисмо избегли примедбе на наше богатство великолудности. **3** Сведок сам располагање овим обилним даром. **21**Јер, ми да су, сходно својим могућностима, па и се трудимо да чинимо добро не само пред преко њих, добровољно [давали], **4** жарко Господом, већ и пред људима. **22** Са њим нас молећи да их почаствујемо учешћем у шаљемо и нашег брата, чију смо ревност потребама светих. **5** Они су, чак, превазишли често у многим стварима искусили. Он је и наша очекивања, јер су, себе пре свега, сада још ревноснији због великог поуздана ставили на располагање Господу и нама у вас. **23** Што се тиче Тита, он је мој друг и ради Божије воље. **6** Зато смо замолили Тита сарадник; а што се тиче наше браће, они су да доврши међу вама ово дело милосрђа које апостоли цркава, слава Христова. **24** Стога је започео. **7** Па, пошто у свему обилујете, у им пружите доказ ваше љубави, да цркве вери, у речи, у знању, у сваковрсној ревности, знају да се с правом поносим вама.

као и у љубави према нама, обилујте и у овом [делу] милости. **8**Ово вам не заповедам, него проверавам искреност ваше љубави, поредећи је с ревношћу других. **9** Ви, наиме, знate за милост Господа нашега Иисуса Христа, да је он, иако богат, постао сиромах ради вас, да би ви његовим сиромаштвом постали богати. **10** Што се тиче ове ствари, мислим да вама и приличи да довршите оно што сте сами започели прошле године. Ви, наиме, не само да сте то учинили, него сте и желели да учините. **11** Сада довршите то дело! Учините онако како сте желели, сходно својим могућностима. **12** Јер, ако је присутна добра воља, онда је и ваш дар добродошао; свакако, не на основу онога што немате, него на основу онога што имате. **13** Ипак, не желим да нечије олакшице постану ваш терет, него да влада једнакост. **14** Ваше садашње изобиље треба да покрије њихову оскудицу, да би њихово изобиље једном покрило вашу оскудицу. Тако ће бити једнакост. **15** Као што је написано: „Онаме који је [скупио] више није преостало, а нити је недостајало онаме који је [скупио] мање.“ **16** Хвала Богу који је ставио Титу у срце такву ревност за вас. **17** Он не само да је прихватио нашу молбу, него је, будући веома ревностан, драговољно отишао к вама. **18** Са њим шаљемо и брата кога хвале по свим црквама због [проповедања] Радосне вести. **19** Шта више, цркве су га изабрале да путује

9 А о служби скупљања помоћи за свете, нема потребе да вам пишем. **2** Знам, наиме, да имате ревности, због које се поносим вама пред Македонцима. Рекао сам им, наиме, да је Ахана спремна још од прошле године, тако да је ваша ревност покренула многе од њих. **3** Браћу шаљем да се наше дичење вама поводом овога не покаже испразним, будући да сам им рекао да сте спремни. **4** Јер, ако Македонци дођу са мном, па вас затекну неспремне, осрамотићемо се ми, а да не кажем ви, што смо се поуздали у вас. **5** Сматрао сам, дакле, за неопходно да замолим браћу да оду к вама пре нас, те да унапред припреме прикупљање давно обећаног прилога, да то буде спремно као дар, а не као принуда. **6** Ово упамтите: ко шкрто сеје, оскудно ће пожњети, а ко нештедимице сеје, обилно ће пожњети. **7** Свако нека да како је одлучио у срцу; не са жалошћу или уз морање, јер Бог воли веселог даваоца. **8** А Бог је у стању да вас обдари изобилним благословом сваке врсте, те да увек имате свега довољно, и још да претекне за свако добро дело. **9** Као што је [у Писму] написано: „Он нештедимице дели, даје сиротињи, праведност његова остаје довека.“ (aiōn g165) **10** Онај који даје сејачу семе и хлеб за храну, даје и умножиће ваше семе, те учинити да узрасте плод ваше праведности. **11** Тако

ћете се у свему обогатити да бисте у сваком сами себе препоручују. Они немају право погледу били дарежљиви. Људи ће тако, разумевање, будући да себе вреднују по нашим посредовањем, захваљивати Богу. 12 својим сопственим мерилима и пореде се Јер, ова служба коју вршите не подмирује сами са собом. 13 Али ми нећемо да се само оскудицу светих, већ чини да многи хвалимо преко мере, него по мери коју изобилно захваљују Богу. 13 И будући да се нам је одредио Бог. Та мера се своди на ова служба доказала вредном, они славе Бога наш рад међу вама. 14 Ми се држимо те због вашег послушног исповедања Радосне границе, да не би изгледало као да још вести о Христу, као и због великолепног нисмо дошли до вас. У ствари, ми смо први заједништва које делите са њима и са свима дошли к вама с Радосном вешћу о Христу. другима. 14 Они се горљиво моле за вас због 15 Ми не прелазимо ту границу, то јест, не изванредне милости Божије која је показана хвалимо се туђим радом. Ипак, надамо се на вама. 15 Хвала Богу за његов неописиви да ће се растом ваше вере проширити и полье нашег рада међу вама, 16 те да ћемо објавити Радосну вест преко ваших граница, не хвалећи се оним што је већ постигнуто на туђем пољу рада. 17 Него: „Ко хоће да се хвали, нека се хвали Господом.“ 18 Наиме, није ваљан онај који сам себе препоручује, него онај кога Господ препоручује.

10 Ја, Павле, који сам у вашем присуству „кратак“, а у одсуству „строг“, у име кроткости и благости Христове, лично вас молим 2 и заклињем да ме, када дођем, не присиљавате да наступим строго. Намеравам, наиме, да строго поступим са некима који мисле да живимо као људи у свету. 3 Али ако и живимо у свету, не боримо се по светским мерилима. 4 Јер, оружје којим се боримо није људско, него има божанску силу да руши утврђења. Ми рушимо мудровања 5 и сваку узноситост која се противи богопознању, те заробљавамо сваку мисао да је потчинимо Христу. 6 Спремни смо да казнимо сваку непослушност, чим постанете потпуно послушни. 7 Ипак, ви судите по спољашњости! Ако је неко уверен да припада Христу, нека опет промисли у себи следеће: како је он Христов, тако смо и ми. 8 Јер, чак и да се више похвалим нашом влашћу, коју нам је Господ дао ради вашег изграђивања, а не ради вашег уништавања, не бих се постидео. 9 Не бих желео да изгледа да вас плашим својим посланицима. 10 Неко, наиме, каже: „Посланице су му строге и силне, али кад је присутан, изглед му је неугледан, а говор никакав.“ 11 Томе нека буде јасно: што говоримо у посланицима кад смо далеко, то чинимо и кад смо присутни. 12 Не усуђујемо се, наиме, да се убројимо или поредимо са онима који

11 О, кад бисте поднели мало мога безумља! Да, поднесите ме! 2 У мени пламти Божија љубомора због вас, јер сам вас заручио с једним човеком, да вас као чисту девицу изведем пред Христа. 3 Плашим се да ће ваше мисли застранити, те да ћете се удаљити од искрене и чисте преданости Христу, баш као што је змија својим лукавством преварила Еву. 4 Ви, наиме, радо подносите кад неко дође и проповеда вам другачијег Исуса, кога вам ми нисмо проповедали, те примате другачијег духа од Духа кога сте примили, или прихватате другачију радосну вест од оне коју сте једном прихватили. 5 Сматрам, наиме, да ни у чему не заостајем за вашим „преузвишеним апостолима.“ 6 Јер, ако сам и невешт у говору, нисам у знању, што смо вам, уосталом и показали. 7 Јесам ли погрешио што сам се понизио да бисте ви били узвишени, или зато што сам вам без наплате навестио Божију Радосну вест? 8 Од других цркава сам узео плату да бих служио вама. 9 Кад сам био у оскудици, никоме нисам био на трошку, јер су ми браћа из Македоније помогла у мојој оскудици. Као

што сам се до сада чувао, тако ћу се и од сада мучио, много пута нисам спавао, био сам чувати да вам ни у чему не будем на терету. гладан и жедан, често сам постии, смрзавао 10 Тако ми Христове истине у мени, тај понос се и био слабо одевен. 28 А поред свих других ми нико неће одузети у ахајским крајевима. ствари, мучи ме брига за све цркве. 29 Када 11 А зашто? Зато што вас не волим? Бог зна је неко слаб, и ја се осећам слабим, кад [да вас волим]. 12 Што чиним, чинићу и неко подлегне греху, ја изгарам за њега. 30 даље, да осујетим оне који траже прилику да Ако треба да се хвалим, хвалићу се својим се изједначе с нама у оном чиме се хвале. 13 слабостима. 31 А Бог и Отац нашега Господа Такви људи су лажни апостоли, непоштени Исуса, који је благословен довека, зна да не радници, који се прерушавају у Христове лажем. (aiōn g165) 32 У Дамаску је намесник апостоле. 14 Ништа чудно; чак се и сам Сатана цара Арете поставио страже по граду да прерушава у ањела светlostи. 15 Исто тако би ме ухватили, 33 али су ме кроз прозор није необично да се његове слуге претварају спустили у котарици преко градских зидина, у службенике праведности. Али на kraју ће те сам му умакао.

добрити што су својим делима заслужили.

16 Понављам: нека нико не мисли да сам неразуман. Па ако неко и мисли да сам неразуман, примите ме макар као таквог, па да се и ја мало похвалим. 17 А што поводом овог хвалисања говорим, не говорим како Господ хоће, него као у безумљу. 18 Па кад се већ многи хвале по људским мерилима, хвалићу се и ја. 19 Ви, наиме, радо подносите неразумне – ви који сте мудри. 20 Јер, ви подносите ако вас неко поробљава, ако вас неко искориштава, ако вас неко пљачка, ако неко с висине гледа [на вас], или ако вас неко шамара. 21 Себи на срамоту кажем: у томе смо се показали нејакима! А ако се неко усуђује да се чиме хвали, говорим као неразуман, усуђујем се и ја. 22 Јесу ли Јевреји? И ја сам. Јесу ли Израиљци? И ја сам. Јесу ли Аврахамово потомство? И ја сам. 23 Јесу ли Христове слуге? Као неразуман говорим: ја сам још више. Више сам радио, више сам био у тамници, много више су ме тукли, и често сам био близу смрти. 24 Од Јевреја сам пет пута добио по тридесет девет удараца, 25 трипут сам био шибан, једанпут каменован. Трипут сам доживео бродолом, ноћ и дан сам провео на отвореном мору. 26 Често сам путовао, био сам у опасности од поплава и разбојника, угрожен и од својих сународника и од многобожаца. Био сам изложен опасности у граду, у пустини, на мору, од лажне браће. 27 Напрезао сам се и

12 Треба ли се хвалити, иако од тога нема користи, доћи ћу на виђења и откривења Господња. 2 Знам једног човека у Христу, који је пре четрнаест година био вазнет на треће небо. Да ли је то било у телу или изван тела, то не знам. Једино Бог то зна. 3 Знам да је тај човек, сам Бог зна да ли је то било у телу или изван тела, 4 био вазнет у рај и да је чуо тајне ствари, о којима људске усне не смеју говорити. 5 Таквим човеком ћу се хвалити, а не собом, осим својим слабостима. 6 Наиме, ако бих и хтео да се хвалим, не бих био неразуман, јер бих говорио истину. Ипак, ја се клоним тога, да неко не би мислио више о мени од онога што на мени види или од мене чује. 7 А да се не бих узохолио због изванредних откривења, дат ми је трн у тело, Сатанин посланик, да ме удара. 8 Три пута сам молио Господа да га уклони од мене, 9 али ми је [Господ] рекао: „Довољна ти је моја милост, јер се моја сила остварује у слабости.“ Зато ћу се најрадије хвалити својим слабостима, да сила Христова живи у мени. 10 Стога, Христа ради, уживам у слабостима, увредама, невољама, прогонствима, и тешкоћама. Јер, када сам слаб, онда самjak. 11 Постао сам неразуман! Ви сте ме на то натерали, уместо да ме препоручујете. Јер, ако и нисам ништа, ни у чему не заостајем за вашим „преузвищеним апостолима.“ 12

Знаци који доказују моје апостолство: чудни није слаб, него силан. 4 Он је, додуше, знаци, чудеса и деловање сила, учињени су био разапет у слабости, али живи силом међу вама уз много стрпљења. 13 Зар сам Божијом. Тако смо и ми слаби у Христу, лошије поступао према вама него према али ћемо с њим живети за вас. 5 Испитајте осталим црквама, осим што вам нисам био сами себе: живите ли по вери. Проверите на трошку? Опростите ми ову „неправду.“ 14 сами себе. Зар не схватате да је Исус Христос Ево, спреман сам да вам по трећи пут дођем. међу вама? Или можда нисте уверени у то? Нећу вам бити на трошку, јер ја не желим 6 Ипак се надам да ћете разумети да смо ваш [новац], него вас. Деца, наиме, не треба ми уверени у то. 7 Молимо се Богу да не да стичу родитељима, него родитељи деци. учините никакво зло. Не чинимо то да би 15 Ја ћу најрадије потрошити све што имам и се показало да смо у праву, него да бисте сам се истрошити за ваше душе. Ако ја имам ви чинили што је добро, макар се чинило толико љубави за вас, треба ли да сам будем да нисмо у праву. 8 Ми, наиме, не можемо мање вољен? 16 Узмимо да су у праву они ништа против истине, него само за истину. који кажу да вам нисам био на трошку само 9 Јер ми се радујемо када смо ми слаби, зато да бих вас као лукав човек преварио. 17 а ви јаки. Стога се молимо Богу за ваше Јесам ли се како окористио преко оних које усавршавање. 10 Пишем вам ово у одсуству, сам вам послao? 18 Замолио сам Тита да дође да не бих поступио оштро када дођем, јер к вама, а са њим сам послao још једног брата. ми је Господ дао власт да градим, а не Да ли вас је Тит у нечemu закинуо? Нисмо ли да рушим. 11 Уосталом, браћо, радујте се, се понашали у истом духу? Нисмо ли ишли усавршавајте се, тешите се, будите сложни, истим стопама? 19 Ви вероватно мислите живите у миру, па ће Бог љубави и мира да се ми све време бранимо. Пред Богом у бити са вама. 12 Поздравите једни друге Христу кажем: све је то, вољени, на вашу светим пољупцем. 13 Поздрављају вас сви изградњу. 20 Бојим се да вас приликом свог свети. 14 Милост Господа Иисуса Христа, и доласка нећу затећи онакве какве бих желео љубав Божија, и заједништво Духа Светог да вас затекнем, а бојим се да ни ја нећу бити нека буду са свима вама. Амин.

онакав каквог бисте ме ви желели, те да ће избити сваје, зависти, срџбе, сплеткарења, клеветања, дошаптавања, надмености и нереди. 21 Не бих хтео да ме, приликом мог поновног доласка, мој Бог понизи пред вами, те да ожалостим многе од оних који су пре сагрешили, а нису се покајали за своју нечистоту, блуд и развратност које су били починили.

13 Трећи пут долазим к вама – „Свака оптужба мора да се потврди само на основу изјаве два или три сведока.“ 2 Као што сам раније рекао пре свог другог доласка, тако и сад, у свом одсуству, унапред упозоравам оне који су раније сагрешили и све остале: дођем ли поново, нећу вас штедети. 3 Ви ионако тражите доказ да Христос говори преко мене. Он међу вама

Галатима

1 Павле, апостол, чије послање не [долази] од људи, нити преко људи, већ посредством Исуса Христа и Бога Оца који га је вакрсао из мртвих, 2 заједно са осталом браћом која су са мном, поздравља цркве у Галатији: 3 Милост вам и мир од Бога, Оца нашега, и Господа Исуса Христа, 4 који је по вољи Бога и Оца нашега предао себе за наше грехе да нас избави од садашњег злог света. (αἰ̄ον γ165) 5 Њему припада слава од сад и довека. Амин. (αἰ̄ον γ165) 6 Чудим се да се тако брзо одвраћате од онога који вас је позвао Христовом милошћу, те се окрећете некој другој радосној вести. 7 У ствари, нема друге Радосне вести, али има оних који вас збуњују и хоће да вас одврате од Радосне вести о Христу. 8 Међутим, ако бисмо вам ми, или ако би вам анђео с неба проповедао радосну вест која је у супротности са оном коју смо вам ми проповедали, нека буде проклет! 9 Што сам рекао, рећи ћу опет: ако неко проповеда радосну вест која је у супротности са оном коју сте прихватили, нека буде проклет! 10 Да ја можда не уверавам људе или Бога? Или се можда трудим да угодим људима? Када бих угађао људима, не бих био Христов слуга. 11 Дајем вам на знање, браћо, да Радосна вест коју сам вам проповедао не потиче од человека. 12 Ја је, наиме, нисам примио од неког человека, нити ме је неко научио, већ ми ју је Исус Христос објавио. 13 Ви сте већ чули о мом некадашњем начину живота у јудаизму, како сам преко сваке мере прогонио Цркву Божију и пустошио је, 14 тако да сам у претераној оданости отачком предању превазишао у јудаизму многе вршњаке међу својим народом. 15 Али када се свидело Богу, који ме је изабрао још од мајчине утробе и позвао својом милошћу, 16 да ми открије свога Сина, да бих га навестио многобошцима, нисам се ни са ким посаветовао, 17 нити сам отишао горе у Јерусалим к онима који су пре мене били апостоли. Уместо тога, отишао сам у Арабију, па се вратио у Дамаск. 18 Онда сам након три године отишао горе у Јерусалим да се видим с Кифом, па сам остао код њега петнаест дана. 19 Од осталих апостола нисам видео никог другог осим Јакова, брата Господњег. 20 Пред Богом кажем: ово што пишем није лаж. 21 Затим сам дошао у сиријске и киликијске крајеве. 22 Тада још нисам био лично познат Христовим црквама у Јудеји. 23 Оне су једино чуле да: „Онај који нас је прогонио сада проповеда веру коју је некада уништавао“, 24 па су славили Бога ради мене.

2 Онда сам након четрнаест година поново отишао у Јерусалим са Варнавом. Са собом сам повео Тита. 2 Отишао сам горе по откривењу, па сам истакнутијима насамо изложио Радосну вест коју проповедам многобошцима, да не испадне да се трудим, или да сам се трудио узалуд. 3 Па ни Тит, који је био са мном, иако Грк, није морао да се обреже 4 због лажне браће која су се тајно увукла међу нас да уходе нашу слободу коју имамо у Христу Исусу, желећи да нас учине робовима. 5 Овима се ни за час нисмо покорили, да бисмо истину Радосне вести сачували за вас. 6 Што се тиче оних који су важили за старешине (ко год да су били, није ми било важно, јер Бог не гледа ко је ко), они нису ништа додали. 7 Напротив, видели су да ме је Бог позвао да проповедам Радосну вест незнабошцима, као што је Петра позвао да проповеда обрезанима. 8 Наиме, Бог који је оспособио Петра да буде апостол Јеврејима, оспособио је и мене да будем апостол незнабошцима. 9 Када су Јаков, Кифа, Јован и старешине које су важиле за стубове [Цркве], увиделе да ми је [Бог] указао ту милост, пружиле су деснице мени и Варнави у знак заједништва, да ми идемо међу многобошце, а они међу обрезане. 10 Тражили су једино да се сећамо сиромашних, што сам се баш и трудио да чиним. 11 А када је Кифа дошао у Антиохију, јавно сам му се супротставио, јер је заслужио осуду. 12 Наиме, пре него што

су дошли Јаковљеви посланици, он је јео [тога што вршите] Закон или [зато што сте] са незнабошцима. Али када су они дошли, поверовали у оно што сте чули? **6** Исто тако он се повукао и одвојио од незнабожаца, је и Аврахам „поверовао Богу, па му је то плашећи се обрезаних. **13** У том лицемерју урачунато у праведност.“ **7** Знајте, дакле, да пријружили су му се и остали Јевреји, тако су они који верују Аврахамово потомство. **8** да је и Варнава био заведен тиме. **14** Али, Писмо је, ево, предвидело да ће Бог вером када сам видео да се не понашају у складу учинити праведнима незнабошце. Бог је, са истином Радосне вести, рекао сам Кифи наиме, унапред објавио Аврахаму: „По теби пред свима: „Кад ти, који си Јеврејин, живиш ће бити благословени сви народи.“ **9** И као незнабожац, а не као Јеврејин, како као што је Аврахам поверовао, [те примио можеш да присиљаваш незнабошце да живе благослов], тако и они који верују примају као Јевреји?“ **15** Ми смо по рођењу Јевреји, благослов. **10** Јер, они који се ослањају а не „незнабожачки грешници.“ **16** Ипак, на вршење одредби Закона – под клетвом знамо да човек не постаје праведан [пред су. [У Писму] је написано: „Проклет био Богом] вршењем одредби Закона, него само сваки који не буде испуњавао све што је вером у Исуса Христа. На исти начин смо и написано у књизи Закона, и вршио их.“ **11** ми поверовали у Христа Исуса, да се нађемо Дакле, јасно је да вршењем Закона нико праведни [пред Богом] вером у Христа, а не може постати праведан пред Богом, не вршењем одредби Закона. Јер вршењем јер, „Праведник ће живети од вере.“ **12** А одредби Закона нико неће постати праведан. Закон нема ништа заједничко са вером, јер, **17** Ако се, дакле, ми који тражимо да будемо „Ко их врши, по њима ће стећи живот.“ оправдани у Христу нађемо као „грешници“, **18** Међутим, Христос нас је откупио од значи ли то да Христос служи греху? Никако! клетве Закона, узвеши на себе клетву ради **19** Јер, ако поново зидам оно што сам срушио, нас. Написано је, наиме: „Проклет свако показујем да сам преступник [Закона]. **20** Ја ко је обешен о дрво.“ **21** То је учинио сам, наиме, путем Закона умро за Закон, да да би многобошци примили Аврахамов бих за Бога живео. С Христом сам разапет. благослов посредством Христа Исуса, те да **22** Зато не живим више ја, него Христос живи вером примимо обећање Духа. **23** Браћо, у мени. А живот који сад живим у телу, дајем вам пример из људског искуства; живим вером у Сина Божијега, који ме је кад неко остави пуноправни тестамент, заволео и дао свој живот за мене. **24** Зато нико не може да га поништи, нити да му не одбацијем Божију милост. Јер, ако Закон дода нешто. **25** Бог је, дакле, дао обећања доводи до праведности [пред Богом], онда је Аврахаму и његовом потомству. Не каже „и Христос узалуд умро.

3 О, неразумни Галати, ко вас је опчинио?

Па пред вашим очима је Исус Христос насликан као разапети! **2** Хтео бих само да знам ово: јесте ли примили Духа вршењем Закона или тиме што сте поверовали у оно што сте чули? **3** Зар сте толико неразумни? Почели сте Духом, а сад завршавате телесношћу. **4** Зар сте узалуд толико тога искусили? Осим ако то није било узалуд. **5** Зар [Бог] који вам даје Духа и чини чудеса међу вама, чини то због

аврахамом, него у јединини: „твоме потомству“, а то је Христос. **17** Тиме желим да кажем следеће: Бог је склопио савез са Аврахамом, али Закон који је дошао четири стотине тридесет година након тога не поништава тај савез, нити укида његова обећања. **18** Јер, ако се наследство стиче вршењем Закона, онда више не потиче од обећања. Али Бог је дао наследство Аврахаму на основу обећања. **19** Чему онда служи Закон? Приодан је да покаже шта је преступ, док не дође Аврахамов потомак коме је обећање дано, и уведен посредством анђела

преко посредника. **20** Међутим, посредника света, коме поново хоћете да робујете? **10** нема где је само један, а Бог је један. Ви помно пазите на дане, месеце, годишња **21** Противи ли се, дакле, Закон Божијим доба и године. **11** Плашим се да сам се обећањима? Никако! Јер ако је Закон, који узалуд трудио за вас. **12** Браћо, молим вас, је дан, био у стању да донесе живот, онда будите као ја, јер сам и ја као ви. Ништа ми би праведност долазила од Закона. **22** Али нисте учинили нажао. **13** Знате да сам био Писмо је прогласило све људе грешницима, болестан када сам вам први пут проповедао да се на основу вере у Исуса Христа да Радосну вест. **14** Па иако је моје телесно оно што је обећано онима који верују. **23** стање било искушење за вас, ви ме нисте ни Пре него што је дошла вера, Закон нас је презрели ни одбацили, него сте ме примили чувао као затворенике за веру која је имала као Божијег анђела, као Христа Исуса. **15** да се објави. **24** Тако је Закон постао наш Где је, дакле, ваше блаженство? Уверен сам, одгојитељ за Христа, да бисмо вером стекли наиме, да бисте, када би то било могуће, праведност [пред Богом]. **25** Али, пошто је извадили своје очи и дали их мени. **16** Зар наступила вера, нисмо више под стегом сам постао ваш непријатељ говорећи вам одгојитеља. **26** Стога сте сви деца Божија истину? **17** [Ти људи] показују ревност за посредством вере у Христа Исуса. **27** Јер, сви вас, али не из добрих [намера]. Наиме, они ви који сте се у Христа крстили, у Христа сте желе да вас одвоје [од мене], да бисте ви се обукли. **28** Зато нема више ни Јеврејина ни ревновали за њих. **18** Добро је да будете Грка, ни роба ни слободнога, нема више ни ревносни, али за добре [ствари], и то увек, а мушко ни женско, јер сте сви једно у Христу не само кад сам ја код вас. **19** О, децо моја! Исусу. **29** Ако, дакле, припадате Христу, онда Поново вас с мукама рађам док се Христос сте Аврахамово потомство, наследници по не уобличи у вама. **20** Како бих хтео да сам обећању.

4 Речимо то овако: док год је наследник

малолетан, уопште се не разликује од роба, иако је власник свега. **2** Он је под старатељима и управитељима све до дана који је одредио његов отац. **3** Тако је и са нама: када смо били малолетни, били смо потчињени силама овога света. **4** А када је наступило право време, послao је Бог свога Сина кога је жена родила. Он је живео под Законом, **5** да би откупио оне који су под Законом, да постанемо деца [Божија]. **6** А пошто сте деца, посла Бог Духа свога Сина у наша срца, који кличе: „Ава, Оче!“ **7** Стога ниси више роб, него син; а ако си син, онда си и субаштиник наследства које је Бог припремио. **8** Некада, док још нисте познавали Бога, робовали сте боговима који по својој природи то нису. **9** А сада, када сте упознали Бога, у ствари, кад је Бог упознао вас, како можете да се поново враћате немоћним и јадним силама овога

сад код вас, па да изменим свој глас, јер не знам шта да радим с вама. **21** Сада ми реците, ви што хоћете да се подложите Закону: зар не чувете шта Закон говори? **22** Написано је да је Аврахам имао два сина. Једнога је родила робиња, а другога слободна. **23** Али онај којег је родила робиња, рођен је на природан начин, а онај кога је родила слободна, на основу [Божијег] обећања. **24** Све је то сликовито речено, а значи ово: ове две жене представљају два савеза. Први је са горе Синај и он рађа за ропство, и то је Агара. **25** Агара представља гору Синај у Арабији, која одговара данашњем Јерусалиму, а он је заједно са својом децом у ропству. **26** Али зато је небески Јерусалим слободан, и он је наша мајка. **27** Јер је написано: „Радуј се, нероткињо, која не рађаш, подврискуј кличући, ти што муке порођајне не трпиш, јер више деце има самотна, него она која има мужа.“ **28** Ви сте, браћо, попут Исака, деца обећања. **29** Но, као што је онај који је рођен на природни начин гонио онога који

[је рођен] на основу [обећања] Духа, тако је те не чините оно што хоћете. **18** Али, ако и данас. **30** Али, шта Писмо каже: „Отерај вас Дух води, нисте [више] под Законом. **19** слушкињу и њеног сина, јер син слушкиње А дела грешне природе су позната: блуд, неће делити наследство са сином слободне.“ **20** идолопоклонство, нечистота, разврат, **21** Зато, браћо, нисмо деца робиње, него деца врачарство, непријатељства, свађа, пакост, слободне. бес, љубомора, раздори, поделе, **22** завист, пијанке, пирровања и ствари сличне овима.

Што сам вам рекао раније, то вам говорим и сад: они који чине такве ствари неће узети учешћа у Царству Божијем. **22** А плод Духа је: љубав, радост, мир, стрпљивост, честитост, доброта, вера, **23** кроткост, уздржљивост. Против ових нема Закона. **24** Они који припадају Христу, разапели су своју грешну природу са страстима и пожудама. **25** Ако смо, дакле, добили живот посредством Духа, онда и живимо по [водству] Духа. **26** Не будимо умишљени, не изазивајмо једни друге, не завидимо једни другима.

6 Браћо, ако се неко затекне у каквом преступу, ви духовни исправите таквог у духу кротости, пазећи да и сами не подлегнете искушењу. **2** Носите бремена један другога, па ћете тако испунити Христов закон. **3** Јер ако неко мисли да је нешто, а није ништа, самога себе вара. **4** Свако нека преиспита своје понашање, не поредећи се са другима. Тада нека се хвали пред собом. **5** Јер свако треба да носи терет одговорности за себе. **6** Ко прима поуку из [Божије] речи, нека сва добра дели са својим учитељем. **7** Не варајте се; Бог се не да исмејавати. Јер шта ко сеје, то ће и жети. **8** Наиме, ко сеје у своју грешну природу, од грешне природе ће пожњети пропаст. А ко сеје у Дух, од Духа ће пожњети вечни живот. (*aiōnios g166*) **9** Нека вам не дојади да чините добро, јер ћемо у своје време пожњети жетву, ако не малакшемо. **10** Стога, дакле, док још имамо времена, чинимо добро свим људима, а поготову своме роду по вери. **11** Видите коликим вам словима својеручно пишем. **12** Они који хоће да се хвале сами собом, терају вас да се обрежете, само да не би природи. Ово двоје се противе једно другом, били прогођени због Христовог крста. **13**

Наиме, чак ни они који су обрезани, не извршавају Закон, него само хоће да се хвале тиме што сте се на њихов наговор обрезали. **14** А од мене далеко било да се хвалим нечим другим осим крстом нашега Господа Иисуса Христа, чијим је посредством свет умро за мене, и ја за свет. **15** Јер, није важно ни обрезање ни необрезање, него ново створење. **16** А свима који се држе овог правила, мир и милосрђе, заједно са свим Божијим Израиљем. **17** Убудуће нека ме нико не узнемирава, јер ја на свом телу носим ознаке Иисусове. **18** Браћо, милост Господа нашега Иисуса Христа [нека буде] са вашим духом! Амин.

Ефесцима

1 [Од] Павла, вољом Божијом [изабраног] за апостола Христа Иисуса, светима у Ефесу, вернима у Христу Иисусу: **2** Милост вам и мир од Бога, Оца нашега, и Господа Иисуса Христа. **3** [Нека је] благословен Бог, Отац Господа нашег Иисуса Христа, који нас је у Христу благословио сваким духовним благословом на небесима. **4** У њему нас је изабрао пре постанка света, да будемо свети и без мане пред њим. Он нас је у љубави **5** предодредио, благонаклоношћу своје воље, да постанемо његова деца посредством Иисуса Христа, **6** и да хвалимо његову славну милост коју нам је даровао у Љубљеноме. **7** У њему имамо откупљење, опроштење преступа посредством његове крви, што показује богатство милости. **8** Њу је Бог изобилно излио на нас, заједно са свом мудрошћу и разумевањем. **9** Својом благонаклоношћу нам је обзнатио тајну своје воље, коју је по свом науму унапред одредио у њему. **10** Овај наум, који ће се остварити у право време, ујединиће све што је на небесима и на земљи с Христом као главом. **11** У њему смо изабрани, пошто смо предодређени намером [Бога] који све чини у складу с одлуком своје воље, **12** да хвалимо његову славу – ми који смо се претходно поуздали у Христа. **13** Чувши истиниту поруку – Радосну вест о вашем спасењу, ви сте поверовали у Христа, а [Бог] је утиснуо свој печат на вас, тако што вам је дао обећаног Духа Светог. **14** Он је залог добара која нас очекују, јемство да ће [Бог] ослободити [свој народ]. Величаймо зато његову славу! **15** Стога, чувши за вашу веру у Господа Иисуса и за вашу љубав према свим светима, **16** непрестано захваљујем [Богу] за вас. Сећам вас се у својим молитвама, молећи се **17** Богу Господа нашег Иисуса Христа, славноме Оцу, да вам да Духа мудрости и откривења којим ћете га упознати; **18** да вам [Бог] просветли очи срца да бисте видели у чему се састоји нада на коју сте позвани, како је величанствено богатство добара које је он припремио светима, **19** и како је неизмерно велика његова сила према нама који верујемо. Његова сила одговара делотворности оне силне моћи **20** коју је показао на Христу, када га је подигао из мртвих и поставио себи с десне стране на небесима **21** изнад свих поглаварства и власти, сила, господства, и изнад сваког имена које се назива, не само на овом свету, него и у будућем. (aiōn g165) **22** Бог је све покорио под његове ноге и поставио га над свиме, за главу Цркве. **23** Она је његово тело, пунина онога који све испуњава у свему.

2 И ви сте некада били мртви због својих преступа и греха. **2** Тада сте живели у складу са духом овога света, у складу са владаром ваздушних сила. Он је дух који је сада на делу међу онима који се не покоравају [Богу]. (aiōn g165) **3** Међу овима смо били сви ми, живећи по нашим природним жељама и удовољавајући вољи тела и ума. И ми смо по природи били деца гнева, као други. **4** Али Бог, који је богат милосрђем, из своје велике љубави према нама, **5** оживео је с Христом нас који смо били мртви због својих преступа. Милошћу сте спасени! **6** С њим нас је васкрсао и с њим нас посадио на небесима у Христу Иисусу. **7** То је учинио да у вековима који долазе покаже изванредно богатство своје милости – добротом коју за нас има у Христу Иисусу. (aiōn g165) **8** Милошћу сте спасени посредством вере! То не долази од вашег труда – Божији је дар. **9** Не стиче се делима, да се нико не би хвалио. **10** Ми смо, наиме, његово дело, створени посредством Христа Иисуса, да чинимо добра дела која је Бог унапред припремио за нас. **11** Зато се сећајте да сте некада били многобошки по рођењу. Јевреји, који себе зову обрезанима (по обреду учињеном на телу), звали су вас „необрезани“. **12** Док сте живели без Христа, били сте отуђени од израильског друштва. Били сте без удела у заветима утемељеним на [Божијим] обећањима, и живели без наде и без Бога – у свету. **13**

Али сада сте у Христу Исусу ви, који сте је Бог, створитељ свега, држао сакривеном некада били далеко, доведени близу крвљу у минулим вековима, (aiōn g165) 10 да Христовом. 14 Он је, наиме, наш мир. Он би сада, посредством Цркве, обзнанио је спојио обоје у једно пошто је својим своју многострану мудрост главарствима и телом срушио зид непријатељства који их властима на небесима. 11 [Бог] је то остварио је раздвајао. 15 Тако је обеснажио Закон с на основу свог вечног наума, посредством његовим заповестима и уредбама да би у нашег Господа, Исуса Христа. (aiōn g165) 12 У самом себи од двојице створио једног новог њему имамо слободу да приступимо Богу с човека и тиме успоставио мир, 16 и да би обе поуздањем, вером у њега. 13 Зато вас молим стране помирио с Богом у једном телу својом да се не обесхрабрите овим мојим невољама смрћу на крсту, усмртивши непријатељство које подносим за вас; све је то ради ваше међу њима. 17 Он је дошао и проповедао славе. 14 Зато пригибам своја колена пред мир вама који сте били далеко и онима који Оцем, 15 који доводи у постојање сваки су били близу. 18 Јер његовим посредством род на небу и на земљи, 16 да вас он, по имамо приступ Оцу по једном Духу. 19 Стога, својој богатој слави, ојача својим Духом у дакле, нисте више странци ни дошљаци, вашем унутрашњем човеку; 17 да се Христос него суграђани светих и чланови Божије вером настани у вашим срцима, те да у породице. 20 Назидани сте на темељу који љубави будете укорењени и утемељени; су положили апостоли и пророци, а угаони 18 да разумете са свим светима, ширину, камен је сам Христос Исус. 21 На њему је дужину, висину, и дубину [Божије] љубави, цела зграда састављена и израста у свети 19 и да упознате ту љубав Христову која храм у Господу. 22 Његовим посредством сте надмашује свако знање, да бисте сасвим и ви уграђени у зграду у којој Бог пребива били испуњени Богом. 20 А ономе, што силом својим Духом.

3 Ради тога сам ја, Павле, сужањ Исуса

Христа за вас многобошце. 2 Ви сте, свакако, чули за службу која ми је по Божијој милости поверена за вас. 3 Наиме,

Бог ми је откривењем обзнанио тајну, као

што сам вам укратко написао. 4 Читајући

то, можете да разумете моје поимање позвани.

2 Будите понизни, кротки и Христове тајне, 5 која није била позната стрпљиви.

С љубављу подносите једни ранијим нараштајима, али је сада преко друге. 3 Уложите труд да одржите духовно

Духа откривена његовим светим апостолима јединство које Дух твори миром који вас

и пророцима. 6 [Тајна се састоји у томе] повезује. 4 Једно је тело и један је Дух, као

да су многобошци постали сунаследници, што је једна нада на коју вас је [Бог] позвао.

припадници истог тела, те да учествују у 5 Један Господ, једна вера, једно крштење. 6

обећању које је [Бог] испунио у Христу Исусу Један је Бог и Отац свију. Он је над свима,

путем Радосне вести. 7 Овој Радосној вести све прожима, у свemu је. 7 А на нама се

ја сам постао слуга по дару Божије милости показује [Божија] милост, према дару који

која ми је поверена дејством његове сile. 8 даје Христос. 8 Зато [Писмо] каже: „Попе

А мени, најмањем од свих светих, указана је се на висину, поведе робље, те даде дарове

ова милост да проповедам многобошцима људима.“ 9 А то „попе се“, шта друго значи

неистраживо богатство Христово, 9 и да него да је претходно сишао у доње пределе,

свима расветлим остварење ове тајне, коју

то јест, на земљу? 10 Онај који је сишао, исти

више од свега што молимо или мислимо,

21 њему [нека је] слава у Цркви и у Христу Исусу у свим поколењима од сад и довека!

Амин. (aiōn g165)

4 Зато вас молим, ја, сужањ ради Господа,

да живите достојно позива на који сте

то, можете да разумете моје поимање позвани.

2 Будите понизни, кротки и Христове тајне, 5 која није била позната стрпљиви.

С љубављу подносите једни ранијим нараштајима, али је сада преко друге. 3 Уложите труд да одржите духовно

Духа откривена његовим светим апостолима јединство које Дух твори миром који вас

и пророцима. 6 [Тајна се састоји у томе] повезује. 4 Једно је тело и један је Дух, као

да су многобошци постали сунаследници, што је једна нада на коју вас је [Бог] позвао.

припадници истог тела, те да учествују у 5 Један Господ, једна вера, једно крштење. 6

обећању које је [Бог] испунио у Христу Исусу Један је Бог и Отац свију. Он је над свима,

путем Радосне вести. 7 Овој Радосној вести све прожима, у свemu је. 7 А на нама се

ја сам постао слуга по дару Божије милости показује [Божија] милост, према дару који

која ми је поверена дејством његове сile. 8 даје Христос. 8 Зато [Писмо] каже: „Попе

А мени, најмањем од свих светих, указана је се на висину, поведе робље, те даде дарове

ова милост да проповедам многобошцима људима.“ 9 А то „попе се“, шта друго значи

неистраживо богатство Христово, 9 и да него да је претходно сишао у доње пределе,

свима расветлим остварење ове тајне, коју

је онај који се попео поврх небеса, да све сте запечаћени; он је јемство да ће доћи дан испуни [својим присуством]. **11** Он је сам [вашег] откупљења. **31** Уклоните из своје поставио неке за апостоле, неке за пророке, средине сваку горчину, гнев, срџбе, вику и неке за проповеднике Радосне вести, а неке вређање, као и свако друго зло. **32** Будите за пастире и учитеље, **12** да припреми свете добри једни према другима, милосрдни, за службу, за изградњу тела Христовог. **13** праштајте један другоме као што је Бог по Тако ћемо сви доћи до јединства у вери и Христу опростио вама.

спознаје Сина Божијег, те сазрети у једног човека, растући до пуне висине Христове. **14** Тако нећемо више бити незрели које љуља сваки ветар учења лукавих људи, који се служе преваром да обману друге. **15** Зато говоримо истину у љубави, да на сваки начин израстемо до Христа, који је глава. **16** Он повезује све тело у једно и држи га повезано, на тај начин што сваки зглоб пружа одговарајућу потпору сваком поједином уду. То чини да тело расте и изграђује се кроз љубав. **17** Опомињем вас у име Господње: не живите више као многобошци, чији је ум усмерен на испразност. **18** Њихова мисао је помрачена, далеко су од живота са Богом због свога незнања и тврдоглавости. **19** Будући да им је савест отупела, предали су се разврату, па пожудно чине сваку врсту прљавих дела. **20** А ви нисте овако научили о Христу. **21** Свакако сте чули и научили да је у Исусу истина. **22** У односу на свој некадашњи живот, треба да свучете са себе старог човека, кога његове преварне страсти воде у пропаст, **23** те да уз помоћ Духа обнављате свој ум. **24** Обуците на себе новог човека, који је према лицу Божијем створен да живи истински праведним и светим животом. **25** Зато одбаците лаж! Говорите истину један другом, јер смо сви заједно делови истог тела. **26** „Гневите се, али не грешите.“ Нека ваш гнев не дочека залазак сунца, **27** и не пружајте прилику ђаволу. **28** Онај који је крао, нека више не краде, него нека поштено ради сопственим рукама, тако да може да подели нешто с онима који су у оскудици. **29** Не служите се ружним речима, него ваљаним, које, према потреби, могу да служе на изградњу и благослов слушаоцима. **30** И не жалостите Божијег Светог Духа, којим

5 Угледајте се, dakle, na Бога, пошто сте [његова] вољена деца. **2** Живите у љубави, као што је Христос заволео нас, па је себе предао за нас на жртву и миомирисни принос Богу. **3** Блуд и свака врста нечистоте, или похлепа нека се и не помиње међу вама, као што доликује светима. **4** Ни просташтво, лудорије, ни безобразне шале, нити што неприлично; радије захваљујте. **5** Јер, будите уверени: ниједан блудник, нечист или похлепан, који је раван идолопоклонику, неће узети учешћа у Царству Христовом и Божијем. **6** Не дајте да вас ико заведе испразним речима. Јер, због оваквих ствари, доћи ће гнев Божији на непокорне синове. **7** Не будите њихови саучесници! **8** Некада сте, наиме, били тама, или сте сада светлост у Господу. Живите, стога, као деца светlostи. **9** Ово је, наиме, плод светlostи: све што је добро, праведно и истинито. **10** Истражујте шта је угодно Господу. **11** Не будите саучесници оних који чине јалова дела таме, него их разоткривајте. **12** Јер, срамота је и говорити о ономе што они тајно чине. **13** Али све што се изнесе на светло, постаје видљиво, **14** јер све што се излаже светlostи, постаје светlost. Зато каже: „Дигни се, ти што спаваш, устани из мртвих, и Христос ће те обасјати!“ **15** Брижљиво пазите како се опходите. Не понашајте се као неразумни, него као мудри! **16** Искористите време јер су дани зли. **17** Зато не будите неразумни, него схватите шта је воља Господња. **18** Не опијајте се вином, које води у разузданост, него се испуњавајте Духом. **19** Говорите једни другима речима псалама, химни и духовних песама. Певајте и славите Господа у свом срцу. **20** Увек

захваљујте за све Богу и Оцу у име нашег им, знајући да и једни и други имате истог Господа Иисуса Христа. 21 Покоравајте се Господара на небесима, који не гледа ко је једни другима у страху пред Христом. 22 ко. 10 Уосталом, јачајте у Господу и његовој Жене, [покоравајте се] својим мужевима као моћној сили. 11 Ставите на себе сву борбену Господу. 23 Јер, муж је глава жени, као што опрему Божију, да бисте могли одолети је Христос глава Цркви, исти Христос који је ћаволским лукавствима. 12 Ми се, наиме, не Спаситељ свога тела – Цркве. 24 Као што се боримо против [људи од] крви и меса, него Црква покорава Христу, тако и жена нека се против главарства и власти, против сила покорава мужу у свему. 25 Мужеви, волите које владају овим царством мрака, против своје жене, као што је Христос волео Цркву, злих духова у небеским просторима. (aiōn g165) те је дао свој живот за њу, 26 да је посвети, 13 Тога ради, ставите на себе пуну Божију очистивши је купањем у води с речју, 27 те борбену опрему, да бисте се могли одупрети да изведе пред себе Цркву у пуној слави, без узли дан, те да овако припремљени, можете мане и боре, или томе сличног, да буде света чврсто стајати. 14 Стога, будите спремни! и непорочна. 28 Тако су и мужеви дужни да Опашијте бедра опасачем истине, а на себе воле своје жене као своје сопствено тело. навуците оклоп праведности. 15 Ноге обујте Муж који воли своју жену, воли самога себе. спремношћу [која долази од] Радосне вести 29 Јер, нико не мрзи своје тело, него га храни мира. 16 Уз све то, узмите штит вере којим и негује, као и Христос Цркву. 30 Ми смо, ћете моћи да погасите све огњене стреле наиме, делови Христовог тела. 31 [Као што Злога. 17 На главу ставите каџигу спасења, Писмо каже]: „Зато ће човек оставити оца и прихватити мач Духа, који је реч Божија. и мајку, те се приљубити уз своју жену, па 18 Са сваком молитвом и молбом молите ће двоје бити једно тело.“ 32 Ово је велика се у свакој прилици у Духу. Уз то бдите и тајна. Ја вам то говорим о Христу и Цркви. истрајно се молите за све свете. 19 [Молите 33 Тако сваки од вас нека воли своју жену се] и за мене, да ми [Бог] да праву реч као самога себе, а жена нека поштује свога мужа.

6 Деце, слушајте своје родитеље због Господа, јер је то праведно. 2 „Поштуј свога оца и своју мајку“, прва је заповест са обећањем: 3 „да ти буде добро и да дуго поживиш на земљи.“ 4 А ви, очеви, не раздражујте своју децу, него их одгајајте с Господњом поуком и опоменом. 5 Робови, слушајте своје земаљске господаре са страхом и трепетом. Чините то искрена срца, као да служите самом Христу. 6 Не чините то само када сте им на оку, да бисте задобили њихову наклоност, већ као Христове слуге које врше Божију вољу – од срца. 7 Служите предано, као да служите Господу, а не људима, 8 знајући да ће Господ наградити сваког ко чини добро, био он роб или слободњак. 9 Робовласници, тако и ви поступајте према робовима. Не претите

тајну Радосне вести. 20 Ја сам њен посланик, иако у оковима. [Молите се, дакле.] да је одважно објавим, како и треба да говорим. 21 А Тихик, вољени брат и верни слуга у служби Господњој, обавестиће вас о мени, да знate како сам и шта радим. 22 Њега сам послao управо да бисте сазнали новости о нама, те да вас ободри. 23 Бог Отац и Господ Иисус Христ [нека подаре] мир браћи и љубав са вером. 24 Милост са свима који воле нашег Господа Иисуса Христа непролазном љубављу.

ФИЛИПЉАНИМА

1 Павле и Тимотеј, слуге Христа Иисуса, ће се мојом потпуном одважношћу, сад као свим светима у Филипима, заједно са и увек, Христос прославити у мом телу, надгледницима и служитељима. **2** Милост било животом, било смрћу. **21** Јер Христос вам и мир од Бога, Оца нашега, и Господа је за мене живот, а смрт добитак. **22** А ако Исуса Христа. **3** Захваљујем своме Богу кад већ треба да наставим да живим у телу, год вас се сетим. **4** У свакој својој молитви за мене је то плодан рад, те стога не знам за све вас, увек се молим с радошћу **5** ради шта бих изабрао. **23** Притиснут сам с обе вашег учешћа у ширењу Радосне вести, од стране; жеља ми је да умрем и да будем првог дана до данас. **6** Уверен сам да ће [Бог], с Христом, што је кудикамо боље, **24** или зачетник доброг дела у вами, довршити наставити са животом у телу је потребније то дело до Dana [у који ће] Исус Христос због вас. **25** Будући уверен у то, знам да [доћи]. **7** А и право је да овако мислим о ћу остати и бити уз све вас ради вашег свима вами, јер вас носим у своме срцу, све напретка и радости у вери, **26** да би мојим вас који учествујете са мном у милости, поновним доласком међу вас, ваше уздање у како у мојим оковима, тако и у одбрани Христа Иисуса обиловало. **27** Само се владајте и утврђивању Радосне вести. **8** Бог ми је достојно Радосне вести Христа, да бих – било сведок да чезнем за свима вама љубављу да дођем и видим вас, било да у одсуству Иисуса Христа. **9** А ја се молим да ваша љубав слушам о вами – видео да сте постојани у све више напредује у спознаји и пуном једном духу, да се једнодушно борите за веру увиду у исправно живљење, **10** да можете Радосне вести, **28** не плашећи се ни у чему просудити шта је најбоље, како бисте били противника; њима је то доказ пропasti, чисти и беспрекорни за дан Христов, **11** а вами спасења, и то од Бога. **29** Јер вами испуњени праведношћу – плодом што се је исказана милост, не само да верујете у посредством Христа Иисуса стиче, на славу Христа, већ и да трпите ради њега. **30** И ви и хвалу Божију. **12** Желим да знате, браћо, подносите исту невољу коју сте видели да ја да је ово што се са мном дешава, учинило да Радосна вест напредује, **13** тако да је свој царској гарди и свима осталима постало јасно да ја носим окове ради Христа, **14** па се већина браће у Господу, охрабрена мојим оковима, све више усуђује да без страха објављује реч [Божију]. **15** Једни, додуше, навешћују Христа из зависти и надметања, а други то чине од добре воље. **16** Једни [то чине] из љубави, јер знају да сам у тамници ради одбране Радосне вести, **17** а други из супарништва навешћују Христа, неискрено, мислећи да ће тако отежати невољу мого тамновања. **18** И шта онда? Само нека се на сваки начин, било искрено било неискрено, Христос навешћује. Зато се радујем, и радоваћу се, **19** јер знам да ће ово [што се са мном дешава], вашом молитвом и помоћу Духа Иисуса Христа, довести до мого

2 Ако [сте], дакле, [примили] икакву утеху по Христу, икакво љубављу пројекто охрабрење, ако [имате] икакво заједништво са Духом, ако [сте примили] икакво милосрђе и саосећање, **2** испуните ме, онда, радошћу: свој ум усмерите на исто, имајте исту љубав, будите једнодушни, на једно мислећи. **3** Ништа не чините ради себичног истицања, нити из безвредног частолубља, него у понизности сматрајте једни друге већим од себе. **4** Не гледајте само на властиту корист, него свако да гледа и на корист других. **5** У себи носите исту мисао коју је Христос Иисус носио: **6** Он, по обличју Бог, није сматрао да бити једнак Богу, јесте плен који треба отимати, **7** него је лишио себе [части], узвеши обличје слуге, поставши

сличан људима. Као човек се појави, 8 те да га пошаљем, да бисте се обрадовали када понизи себе самог, и поста послушан до га видите, и да бих ја мање бринуо. 29 смрти, до смрти на крсту. 9 Бог га зато Примите га, стога, са свом радошћу и цените преузвиси, и дарова му име, [име] које је такве. 30 Јер он је ради Христовог дела скоро над сваким именом, 10 да се пред именом умро, изложивши свој живот погибелији да Исусовим, свако колено приклони, оних на небу, на земљи, и под земљом, 11 и да сваки најдопуни оно у чему ми ви нисте могли послужити.

језик призна да је Исус Христос Господ, на славу Бога Оца. 12 Сходно томе, вољени моји, ви који сте увек били послушни, не само у моме присуству, него још више сад, у мом одсуству, са страхом и трепетом спроводите у дело своје спасење. 13 Бог је, наиме, тај који чини у вама да желите и чините оно што је њему угодно. 14 Све чините без гунђања и расправљања, 15 да будете без мане и чисти, неокаљана деца Божија у сред исквареног и изопаченог нараштаја, међу којима светлите као звезде у свемиру, 16 чврсто држећи реч живота, да бих се поносио у дан Христов, да нисам узалуд трчао, нити се узалуд трудио. 17 Но, ако се и приносим као жртва изливница за вас у служби ваше вере, радостан сам и радујем се са свима вами. 18 Тако и ви будите радосни и радујете се са мном. 19 Надам се у Господу Исусу да ћу вам ускоро послати Тимотеја, да се и ја охрабрим када сазнам како сте ви. 20 Немам, наиме, никог толико близког себи ко би се тако ваљано бринуо о вашим потребама. 21 Јер сви траже своје, а не оно што припада Христу Исусу. 22 Али ви знate за његову прокушаност, да је, као дете са оцем, заједно са мном служио у навештавању Радосне вести. 23 Надам се, дакле, да ћу вам њега послати чим видим како стоје ствари са мном. 24 Уверен сам у Господу да ћу ускоро и ја лично доћи. 25 Ипак, сматрам за потребно да вам пошаљем Епафродита, мого брата, сарадника и саборца, који је од вас послан да ми се нађе у потребама. 26 Јер, он је чезнуо за свима вама и био узнемирен што сте чули да је болестан. 27 И заиста је тако оболео да је скоро умро, али Бог му се смилоао, и не само њему, него и мени, да ми не дође жалост на жалост. 28 Утолико више желим

3 Усталом, браћо моја, радујте се у Господу! Мени заиста не пада тешко да вам исто пишем, а то је и ради ваше постојаности. 2 Чувајте се паса, чувајте се неваљалих радника, чувајте се сакаћења. 3 Ми смо, наиме, право „обрезање“, ми који Духом [Божијим] служимо [Богу] и поносимо се Христом Исусом, а не поуздајемо се у тело, 4 премда сам могу да се поуздам у тело. Ако неко мисли да може да се поузда у тело, ја могу још више. 5 Обрезан сам осмога дана, од рода сам Израиљева, из Венијаминовог племена, Јеврејин од Јевреја, у погледу Закона [био сам] фарисеј, 6 у својој ревности прогонио сам Цркву, по праведности [прописаној] Законом био сам беспрекоран. 7 Али оно што ми је некада било добитак, то сад, Христа ради, сматрам губитком. 8 Шта више, ја све сматрам губитком ради спознања мога Господа Христа Исуса, које све надилази. Због њега сам све изгубио и све сматрам за смеће, да бих Христа добио 9 и са њиме се нашао, немајући своје праведности од [вршења] Закона, него праведност која се вером у Христа стиче, праведност од Бога, која долази од вере, 10 да бих упознао њега и силу његовога васкрсења, и суделовао у његовим патњама, наликујући њему у његовој смрти, 11 да бих, некако, досегао васкрсење из мртвих. 12 Ја, наиме, нисам то већ постигао, нити сам већ дошао до савршенства, али се упрежем, како бих се домогао тога ради чега се Христос Исус домогао мене. 13 Браћо, не мислим да сам се већ домогао тога, али једно чиним: заборављам оно што је за мном, и сежем ка ономе што је преда мном, 14 трчим

према циљу, ка награди на коју нас Бог прилике да то покажете. **11** Не кажем ово по Христу Исусу позива на небесима. **15** због оскудице. Ја сам, наиме, научио да Према томе, ми који смо зрели треба да будем задовољан у каквим год приликама размишљамо на овај начин. Па ако и имате се нашао. **12** Знам и шта је то оскудевати, у чему различито мишљење, Бог ће вам то а знам и шта је обиловати. Припремљен разјаснити. **16** Само се држимо онога до чега сам за све; могу да будем сит, а могу и смо стигли. **17** Следите мене као пример, да гладујем, могу да обилујем, као и да браћо, и посматрајте оне који живе по узору оскудевам. **18** Све могу по ономе који ми на нас. **19** Јер, многи о којима сам вам често даје снагу. **14** Ипак, добро сте ученили што говорио, а сада вам и плачући говорим, сте са мном поделили моју невољу. **15** А и живе као непријатељи Христовог крста. **19** ви, Филипљани, знате: још у почетку кад Њихова судбина је пропаст, stomak је њихов сте примили Радосну вест, након што сам бог, слава им је у срамоти, они мисле на отишао из Македоније, ниједна црква ми земаљске ствари. **20** А наша отаџбина је није прискочила у давању и примању, осим на небесима, одакле очекујемо Спаситеља, вас самих. **16** Заиста, ви сте ми и у Солун, Господа Исуса Христа. **21** Он ће преобразити не једном већ двапут, послали помоћ када наше понижено тело и учинити га онаквим сам био у потреби. **17** Није да ја тражим какво је његово славно тело, дејством силе дар од вас, него тражим принос који ће вам којом све може да подложи себи.

4 Зато, браћо моја вољена и жељена, радости моја и венче мој, тако чврсто стојте у Господу, вољени. **2** Еводију и Синтиху молим да се слажу у Господу. **3** Да, молим и тебе, прави друже, да им помогнеш у томе, јер су ми оне помагале у објављивању Радосне вести, заједно са Климентом и осталим мојим сарадницима. Њихова имена су записана у Књизи живота. **4** Увек се радујте у Господу! И поново ћу рећи: радујте се у Господу! **5** Нека ваша благост буде позната свим људима. Господ је близу! **6** Не брините се ни за шта, него у свему молитвом и искањем са захвалношћу изнесите своје молбе Богу, **7** и Божији мир који превазилази сваки људски разум сачуваће ваша срца и ваше мисли у Христу Исусу. **8** Уосталом, браћо, мислите о свему што је истинито, што је честито, што је праведно, што је чисто, што је љубазно, што је на добром гласу, што је часно, што је хвале вредно. **9** Чините оно што сте од мене научили, примили, чули или видели, и Бог мира биће са вама. **10** Веома се радујем у Господу што је ваша брига за мене поново процвала. Ви сте се и иначе бринули за мене, али нисте имали

се вишеструко вратити. **18** Иначе, намирен сам, и имам све што ми треба, па и више од тога. Добро сам опскрбљен од како сам од Епафродита примио што сте ми послали, пријатан мирис, богоугодну и прихватљиву жртву. **19** А мој Бог ће подмирити сваку вашу потребу по свом славном богатству у Христу Исусу. **20** Богу нашем и Оцу [нека је] слава од сад и довека! Амин. (aiōn g165) **21** Поздравите свакога светог у Христу Исусу. Поздрављају вас браћа која су са мном. **22** Поздрављају вас сви свети, а посебно они из царевог дома. **23** Милост Господа нашег Исуса Христа са вашим духом.

Колошанима

он је Првенац из мртвих [устао], да би у свему био први. 19 Јер се [Богу] свидело

1 [Од] Павла, апостола Христа Иисуса по да у њему настани сву [своју] пунину, 20
Божијој вољи, и брата Тимотеја, 2 светој и те да његовим посредством помири са
верној браћи у Христу у Колосима: милост собом све, било на земљи, било на небу,
вам и мир од Бога, Оца нашега. 3 Увек створивши мир његовом крвљу проливеном
захваљујемо Богу, Оцу нашега Господа Иисуса на крсту. 21 Некада сте и ви били отуђени [од
Христа, кад год се молимо за вас. 4 Јер Христа, чад које је објављена зла мишљу и делом. 22 Али сада [вас] је
чули смо о вашој вери у Христа Иисуса, и о [Бог] измирио смрћу [Христовог] људског тела, да би вас довео пред себе свете, без
љубави коју имате према свим светима, 5 због наде која вас очекује на небесима. О овој
[нади] сте чули раније када вам је објављена порука о истини, Радосна вест. 6 Та [вест] утемељени и чврсти у вери, непољуљани у
доноси род и узраста међу свим људима [нади коју сте стекли чувши Радосну вест. Тој
до којих долази, као што је дошла и до вас, Радосној вести, која је проповедана свакоме
од дана кад сте чули и разумели истину на свету, постао сам служитељ ја, Павле. 24
о Божијој милости, 7 коју сте научили од Епафраса, нашег вољеног сарадника. Он је
верни слуга Христов који ради за нашу
доброту. 8 Он нас је и обавестио о вашој
љубави у Духу. 9 Зато ми, од дана кад смо
то чули, не престајемо да се молимо за вас,
тражећи [од Бога] да вас испуни познањем
његове воље у свој мудrosti и разумевању
духовних ствари. 10 Тада ћете моћи да
живите достојно Господа, и да му у свему
угодите, рађајући сваку врсту добрих дела
и растући у познању Бога. 11 Стога, нека
вас Бог оснажи сваком снагом која долази
из његове славне силе, да би све могли да
издржите стрпљиво. С радошћу 12 захваљујте
Оцу који вас је оспособио да учествујете у
ономе што је [Бог] припремио за свете у
[Царству] светlosti. 13 Он нас је избавио
из власти tame и преместио нас у Царство
свога љубљеног Сина, 14 у коме имамо
откупљење, опроштење греха. 15 Он је слика
невидљивога Бога, он је Првенац, Владар
[над] свим створењем. 16 Јер по њему је
створено све што је на небу и на земљи, било
видљиво или невидљиво, било престоли,
или господства, било главарства или власти;
све је створено његовим посредством и
за њега. 17 Он постоји пре свих ствари
и по њему све има своје постојање. 18
Он је глава тела, Цркве; он је Почетаک;

2 Хочу да знate колико се борим за вас, за
оне у Лаодикији и за све који ме нису
лично срели. 2 Желим, наиме, да им се
срца охрабре и уједине у љубави, да би
изобиловали у потпуном разумевању, у
познању тајне Божије, Христа, 3 у коме
су скривена сва богатства мудrosti и
знања. 4 Кажем вам ово да вас нико
не би завео убедљивим говором. 5 Јер,
иако сам телом одсутан, духом сам са

2 Хоћу да знате колико се борим за вас, за
оне у Лаодикији и за све који ме нису
лично срели. **2** Желим, наиме, да им се
срца охрабре и уједине у љубави, да би
изобиловали у потпуном разумевању, у
познању тајне Божије, Христа, **3** у коме
су скривена сва богатства мудрости и
знања. **4** Кажем вам ово да вас нико
не би завео убедљивим говором. **5** Јер,
иако сам телом одсутан, духом сам са

вама, па се радујем гледајући ваш ред и То има привид мудрости, а у ствари је чврстину ваше вере у Христа. **6** Будући да самовољна побожност и лажна понизност, сте прихватили Христа Иисуса као Господа, те беспоштедна строгост према телу, али живите у њему, **7** укорењени и назидани на нема никакву вредност; не може да обузда њему и учвршћени у вери како сте поучени, жудњу тела.

обилно захваљујући. **8** Пазите да вас ко не зароби филозофијом и испразном заблудом, која се темељи на људском предању и учењу о силама овога света, а не на Христу. **9** Јер, у њему телесно пребива сва пунина божанства. **10** А ви сте [примили] испуњење у њему, који је глава над сваким главарством и власти. **11** У њему сте обрезани, али не људском руком, [неко обрезањем] које је извршио Христос, а оно се састоји у уклањању грешне природе. **12** Јер, када сте се крстили, тада сте са Христом били сахрањени, те сте с њим и васкрсли вером у делотворну силу Бога који га је васкрсао из мртвих. **13** И ви сте некада били мртви због својих преступа и необрезања тела, али вас је он оживео са њим, тако што нам је опростио све преступе, **14** поништивши обvezницу чији су нас прописи теретили као дужнике. Њу је он уклонио приковавши је на крст, **15** којим је разоружао главарства и власти и јавно их изложио, водећи их у заробљеничкој поворци. **16** Зато, не дајте никоме да вас осуђује због онога што једете или пијете, или због некаквог празника, младине или суботе. **17** Све то је само сенка онога што долази, а стварност је Христос. **18** Не дозволите да вас ико лишава награде, тиме што он сам ужива у понизности и служењу анђелима, и упушта се у виђења. Такав се без разлога прави важан и ослања на људску памет, **19** не држећи се [Христа] – главе, из које све тело, повезано и потпомогнуто зглобовима и жилама, расте онако како му Бог даје да расте. **20** Ако сте се, умрвши с Христом, ослободили сила овога света, зашто живите као да још увек припадате свету? [Зашто] се покоравате прописима: **21** „Не дохвати“, „Не окуси“, „Не додиру!“? **22** Све то се односи на ствари које употребом пропадају. Ништа друго него људске заповести и учења! **23**

3 Дакле, ако сте васкрсли с Христом, тражите оно што је горе, тамо где Христос седи с десне стране Богу. **2** Мислите на оно што је горе, а не на земаљске ствари. **3** Ви сте, наиме, умрли и ваш живот је сакривен с Христом у Богу. **4** А када се појави Христос, ваш живот, тада ћете се и ви с њим појавити у слави. **5** Зато, усмртите оно што је земаљско у вама: блуд, нечистоћу, страст, злу жељу и похлепу, која је [брста] идолопоклонства. **6** Због таквих ствари долази Божији гнев на оне који су непокорни. **7** Некада сте и ви живели у тим гресима. **8** Али сада се отарасите свега: гнева, срџбе, злобе, вређања, простоте из свог говора! **9** Не лажите један другога, јер сте свуки са себе старог человека са свим његовим делима, **10** и обукли се у новог [човека], који се обнавља ради правог познања [Бога] према лицу свог Творца. **11** И ту нема више ни Грка ни Јеврејина, ни обрезаног ни необрезаног, ни варварина ни Скита, ни роба ни слободњака, него је све Христос и он је у свима. **12** Обуците се, дакле, као свети изабраници Божији, као његов мили народ, у милосрђе, доброту, смерност, кроткост, стрпљивост. **13** Подносите једни друге. Праштайте једни другима када вам неко учини нажао. Како је Господ оправио вами, тако и ви [опраштавајте једни другима]. **14** На све то [обуците на себе] љубав, која све то држи у савршеном јединству. **15** Мир Христов нека влада у вашим срцима, на који сте позвани у једном телу. Будите и захвални. **16** Нека Христова реч богато обитава у вама. Поучавајте се и опомињите сваком врстом мудрости. Са захвалношћу у срцима певајте псалме, химне, и духовне песме. **17** И што год чините, било речју или делом, све чините у име Господа Иисуса, захваљујући Богу Оцу по њему. **18** Жене, покоравајте се мужевима, како приличи

животу са Господом. **19** Мужеви, волите своје се увек бори за вас у молитвама да вас жене и не будите груби према њима. **20** [Бог] учврсти, да будете зрели и потпуно Децо, слушајте своје родитеље у свему, јер је уверени у оно што Бог хоће. **13** Ја сам сведок то угодно Господу. **21** Очеви, не раздражујте колико се трудио за вас и за оне у Лаодикији, своју децу, да не постану малодушна. **22** као и за оне у Јерапољу. **14** Поздравља Робови, у свему слушајте своје земаљске вас још и вољени лекар Лука и Димас. господаре, не само док вас они посматрају, **15** А ви поздравите браћу у Лаодикији, и да бисте задобили њихову наклоност, него Нимфу са црквом која се окупља у њеној искрена срца, из богобојазности према кући. **16** Када се ова посланица прочита Господу. **23** Све што радите, радите целим међу вама, постарајте се да се она прочита срцем, као за Господа, а не за људе, **24** знајући и у цркви у Лаодикији, а ви прочитајте да ћете од Господа примити као награду оно посланицу из Лаодикије. **17** Архипу реците: што вам је он припремио. Христу Господу „Гледај да доврши службу коју ти је Господ служите! **25** А сваки неправедник ће бити поверио.“ **18** Ја, Павле, пишем овај поздрав кажњен за неправедне ствари које је учинио, својом руком. Сећајте се мојих окова! Милост без обзира ко је ко.

Божија с вами!

4 Господари, поступајте према својим робовима праведно и правично, знајући да и ви имате Господара на небу. **2** Будите постојани у молитви, бдите у молитви са захваљивањем. **3** Молите се такође за нас да нам Бог отвори врата за проповедање његове речи о Христовој тајни, због које сам у тамници, **4** да је објавим јасно, проповедајући како ваља. **5** Опходите се мудро према онима који су у свету; искористите време. **6** Ваша реч нека је увек љубазна, сольу зачињена, да свакоме одговорите како ваља. **7** А о мени ће вас обавестити Тихик, драги брат, верни служитељ и слуга који заједно са мном ради за Господа. **8** Њега сам послao управо да бисте сазнали новости о нама, те да вас ободри. **9** С њим сам послao и Онисима, верног и вољеног брата, који је ваш земљак. Они ће вас обавестити о свему што се овде догађа. **10** Поздравља вас Аристарх, који је заједно са мном у тамници, и Марко, рођак Варнавин. Ако дође к вама, лепо га примите, по упутствима које смо вам дали. **11** Поздравља вас и Исус, звани „Јуст“. Ова [тројица] су једини Јевреји који заједно са мном [објављују] Царство Божије. Они су били моја утеша. **12** Поздравља вас ваш земљак Епафрас, слуга Христа Иисуса, који

1 Солуњанима

1 [Од] Павла, Силвана и Тимотеја, цркви у Солуну – вами који сте у Богу Оцу и Господу Исусу Христу: милост вам и мир. **2** нежни као мајка која храни и негује своју Увек захваљујем Богу за све вас, помињући децу. **3** Тако пуни љубави за вас, били смо вас у својим молитвама. Непрестано се, спремни не само да вам навестимо Радосну пред Богом, Оцем нашим, сећамо ваше вест Божију, већ и да дамо своје животе за плодоносне вере, трудом [исказане] љубави, вас, јер смо вас заволели. **4** Зато се сећајте, и постојаности ваше наде у Господа нашег браћо, нашег труда и напора. Проповедали Иисуса Христа. **5** Знамо, наиме, од Бога, смо вам Радосну вест Божију, и радили дан вольена браћа, да вас је Бог изабрао, **6** јер и ноћ да вам не бисмо били на терету. **7** Вам нисмо само речима навестили Радосну Сведоци сте, као и сам Бог, да смо се свето, вест, већ силом и деловањем Духа Светога, праведно и беспрекорно владали према и са потпуним уверењем. Знате и сами да смо се тако владали међу вами веста која верујете. **8** Такође знате и то да смо се тако владали на нас и на храбрили, тешили и подстицали да живите Христа, прихватајући поруку са радошћу достојно Бога који вас је позвао у своје Духа Светог, упркос многим невољама. **9** Царство и славу. **10** Зато ми без престанка Тиме сте постали пример свим верујућима захваљујемо Богу, јер сте прихватили поруку у Македонији и Ахаји. **11** И не само да је реч Божију коју сте од нас чули, и то не као Божија преко вас одјекнула по Македонији и лјудску реч, већ онакву каква заиста и јесте, Ахаји, већ се и глас о вашој вери проширио реч Божију – што она доиста и јесте – која посвуда. Зато нема потребе да о томе било делује у вами верујућима. **12** И ви сте, браћо, шта говоримо, **13** јер они сами причају о томе постали слика и прилика Божијих цркава како смо вам приступили, и како сте се у Христу Иисусу, које су у Јудеји, јер сте и окренули Богу од идола, да служите животом ви пропатили од свог сопственог народа и истинитом Богу, **14** те како очекујете као што су они од Јевреја. **15** Они не само долазак Сина његовог с небеса, кога је он да су убили Иисуса и пророке, већ су и нас подигао из мртвих – Иисуса који нас избавља прогонили. Они не угађају Богу и противе се од долазећег гнева.

2 Знате и сами, браћо, да наш долазак к вама није био узалудан. **3** Него, иако смо претходно у Филипима претрпели и били злостављани, што и сами знате, ипак смо вам, охрабрени од Бога, навестили Божију Радосну вест, упркос снажном противљењу. **4** Према томе, ми вас не бодримо из заблуде, лукавства или из нечистих намера, **5** већ зато што нас је Бог прокушао и поверио нам да проповедамо Радосну вест. Стога ми не удовољавамо људима, већ Богу који испитује наша срца. **6** Бог је сведок да вам никада нисмо приступили ласкањем нити прикривеном похлепом, а то ви и сами

знате. **6** Од људи нисмо тражили славе, ни од вас, ни од других. **7** И премда смо могли да се послужимо својим угледом као Христови апостоли, међу вама смо били вест Божију, већ и да дамо своје животе за плодоносне вере, трудом [исказане] љубави, вас, јер смо вас заволели. **9** Зато се сећајте, и постојаности ваше наде у Господа нашег браћо, нашег труда и напора. Проповедали Иисуса Христа. **10** Знамо, наиме, од Бога, смо вам Радосну вест Божију, и радили дан вольена браћа, да вас је Бог изабрао, **11** јер и ноћ да вам не бисмо били на терету. **12** Вам нисмо само речима навестили Радосну Сведоци сте, као и сам Бог, да смо се свето, вест, већ силом и деловањем Духа Светога, праведно и беспрекорно владали према и са потпуним уверењем. Знате и сами да смо се тако владали на нас и на храбрили, тешили и подстицали да живите Христа, прихватајући поруку са радошћу достојно Бога који вас је позвао у своје Духа Светог, упркос многим невољама. **13** Царство и славу. **14** Зато ми без престанка Тиме сте постали пример свим верујућима захваљујемо Богу, јер сте прихватили поруку у Македонији и Ахаји. **15** Они не само долазак Сина његовог с небеса, кога је он да су убили Иисуса и пророке, већ су и нас подигао из мртвих – Иисуса који нас избавља прогонили. Они не угађају Богу и противе се свим људима, **16** бранећи нам да говоримо незнабошћима о спасењу, да тако заувек испуне меру својих греха. Али, сустигао их је најзад [Божији] гнев. **17** А ми, браћо, пошто смо од вас били одвојени телом, али не и срћем, још више смо, обузети жарком жељом, настојали да вас видимо. **18** Зато смо желели да дођемо – ја, Павле лично, и то не једном, већ двапут, али Сатана нас је спречио. **19** Јер: ко је наша нада, радост или венац славе пред нашим Господом Иисусом приликом његовог доласка? Нисте ли то баш ви? **20** Јер ви сте наша слава и наша радост!

3 Пошто нисмо могли више да издржимо, сложили смо се да би било најбоље да

останемо у Атини. **2** К вама смо, пак, послали не познају Бога. **6** Не преступајте у овоме, и Тимотеја, нашег брата и Божијег сарадника не наносите штету своме брату, јер Господ у [проповедању] Радосне вести Христове, кажњава за све то, као што смо вам већ да вас учврсти и ободри у вашој вери, **3** да рекли и упозорили вас. **7** Бог нас, наиме, није се нико не поколеба у овим невољама. Ви, позвао на нечистоту, већ на посвећење. **8** наиме, сами добро знате да смо одређени Стога, ко одбације [ово упутство], не одбације за њих. **4** И заиста, када смо били код човека, већ Бога који вам је дао свог Светог вас, унапред смо вам говорили да ће вас Духа. **9** А што се тиче братске љубави, нема снаји невоље, и као што знате, тако је потребе да вам о томе пишем, јер вас је и било. **5** Зато сам, не могавши више да сам Бог научио да волите једни друге. **10** издржим, послао Тимотеја да ме обавести Ви, у ствари, и волите сву браћу по целој о вашој вери, да вас како Кушач није навео Македонији. Ипак вас молимо да у томе да подлегнете искушењу, јер би тада наш напредујете у све већој мери. **11** Ревносно се труд био узалудан. **6** А сада нам се Тимотеј трудите да мирно живите, да гледате своја вратио од вас и донео нам добре вести о посла, и радите својим рукама, баш као што вашој вери и љубави, и да нас се увек радо смо вам већ рекли, **12** да би ваш живот био сећате и чезнете да нас видите, као и ми за пример неверујућима и да ни од кога не вас. **7** Зато смо се, браћо, и поред све своје зависите. **13** Не желим да будете у незнају, муке и невоље, утешили вашом вером. **8** браћо, у погледу оних који су уснули, да Ми, у ствари, сада заиста живимо кад знамо не тугујете као остали који немају наде. **14** да сте постојани у Господу. **9** Јер, какву Јер, ако верујемо да је Исус умро и вакрсао, захвалност можемо дати Богу за сву радост тако ће Бог, Исусовим посредством, повести коју доживљавамо због вас пред Богом? **10** са собом оне који су уснули верујући у Дању и ноћу се најусрдније молимо Богу Исуса. **15** У сагласности са оним што је сам да вас поново видимо, и да усавршимо оно Господ рекао, саопштавам вам да ми живи, што недостаје вашој вери. **11** А сам Бог, наш преостали за долазак Господњи, нећемо Отац, и наш Господ Исус, да припреми пут бити испред оних који су уснули. **16** Сâм за наш долазак к вама, **12** и да учини да Господ ће сићи с неба, па ће на његову обилујете међусобном љубављу, и љубављу заповест, на повик архангела, на звук Божије према свима, као што ми вас [волимо]. **13** трубе, вакрснути најпре они који су умрли Нека он оснажи ваше унутрашње биће, да [верујући] у Христа. **17** Онда ћемо и ми живи, будете беспрекорни у светости пред Богом, преостали, бити заједно са њима однесени Оцем нашим, при доласку Господа нашега на облацима увис, у сусрет Господу, те ћемо Исуса, са свим светима његовим. **18** Овим речима тешите заувек бити са њим. **18** Овим речима тешите једни друге.

4 Најзад, браћо, молимо вас и заклињемо

Господом Исусом да се држите онога што **5** А што се тиче времена и часа, о томе смо вам предали: да треба живети тако да нема потребе да вам се пише. **2** Ви, наиме, све више напредујете угађајући Богу – као врло добро знате да ће дан Господњи доћи што уосталом и живите. **2** Ви, наиме, знате као што лопов [долази] ноћу. **3** Кад људи каква смо вам упутства дали у [име] Господа буду говорили: „Мир и сигурност“, тада ће Исуса. **3** Јер је Божија воља да будете свети – их изненада задесити пропаст, као трудови да се клоните ванбрачних односа, **4** те да трудницу, и неће моћи да побегну. **4** Али ви, сваки од вас зна владати својим телом на браћо, нисте у тами да би вас овј дан затекао частан и свет начин – **5** а не са пожудом и као лопов, **5** јер ви сте сви синови светла и страшћу као што то раде незнабошци који синови дана. Ми не припадамо тами и ноћи.

6 Зато не спавајмо као други, већ бдијмо и будимо трезни. **7** Јер, они који спавају, ноћу спавају, и који се опијају, ноћу се опијају. **8** Али, пошто припадамо дану, будимо трезни, обучени у оклоп вере и љубави и с кацигом наде на спасење. **9** Бог нас, наиме, није одредио да искусимо гнев, већ да добијемо спасење посредством нашег Господа Иисуса Христа. **10** Он је умро за нас да бисмо ми са њим живели, било да смо још живи или смо већ умрли. **11** Зато, бодрите једни друге и изграђујте се међусобно, као што то већ и чините. **12** Молимо вас, браћо, да поштујете оне који се труде међу вама, оне који вас, по Господњој [вольи], воде и опомињу. **13** Цените их изнад свега и волите због службе коју обављају. Живите међу собом у миру. **14** Заклињемо вас, браћо, опомињите неуредне, бодрите малодушне, помажите слабима, будите стрпљиви са сваким. **15** Гледајте да нико никоме не враћа зло за зло, него се увек трудите да чините добро једни другима и свима. **16** Увек се радујте! **17** Молите се без престанка! **18** Захваљујте на свему, јер је то Божија воља за вас у Христу Иисусу. **19** Не спутавајте Духа. **20** Не презирите проштва, **21** него све проверавајте, па што је добро, задржите. **22** Клоните се сваког зла. **23** А Бог мира нека доврши ваше посвећење, те да се цело ваше биће – дух, душа и тело – сачувају беспрекорним за долазак Господа нашег Иисуса Христа. **24** Веран је Бог који вас позива, он ће то и учинити. **25** Браћо, молите се за нас. **26** Поздравите сву браћу светим пољупцем. **27** Заклињем вас пред Господом да прочитате ову посланицу свој браћи. **28** Милост Господа нашега Иисуса Христа с вама!

2 Солуњанима

1 [Од] Павла, Силвана и Тимотеја, цркви у Солуну, која је у Богу, Оцу нашем, и „богом“ или светињом, и поставља се изнад Господу Исусу Христу: **2** Милост вам и мир тога. Он ће чак сести и у Божији храм и од Бога Оца и Господа Исуса Христа. **3** Дужни издавати се за Бога. **5** Зар се не сећате да смо, браћо, да увек захваљујемо за вас, што је и право, јер ваша вера буја, а ваша се међусобна љубав увећава. **4** Ми сами се, по црквама Божијим, поносимо вама због ваше стрпљивости и вере коју сте показали у прогонствима и невољама које подносите. **5** [Оне су] доказ да је Божији суд праведан, те да ћете, сходно томе, бити удостојени дајући дахом својих уста и уништити појавом свог Божијег Царства за које и трпите. **6** А будући доказ, појава [безаконика], заснована да је Бог праведан, он ће узвратити муку онима који вас муче, **7** а вама патницима, заједно са нама, даје починак. То ће се додогодити када се Господ Исус буде појавио на небесима са својим моћним анђелима, **8** са огњем пламтећим, да казни оне који не познају Бога и оне што нису послушни Радосној вести о Господу нашем Исусу. **9** Они ће бити кажњени вечном пропашћу, удаљени од лица Господњег и од његове величанствене силе, (*aiōnios g166*) **10** кад он дође у онај дан да прими славу и дивљење од свог светог народа, од свих који верују. Ви ћете тада бити са њима, јер сте поверили у поруку коју смо вам ми навестили. **11** Зато се увек молимо за вас, да вас наш Бог удостоји његовог позива – да својом силом употреби сваку вашу спремност на добро и ваше дело вере. **12** Ви ћете тако прославити име нашег Господа Исуса, а он ће прославити вас, по милости нашег Бога и Господа нашег Исуса Христа.

4 Он се супротставља свему што се назива човеком безакоња, наиме, већ делује, али он ће се појавити да је Господ Исус убити на сатанском деловању, биће пропраћена сваковрсним лажним знацима и чудима, **10** и сваком врстом неправде која обмањује оне који пропадају, зато што нису прихватили љубав према истини да би били спасени. **11** Зато их Бог препушта деловању заблуде да би поверили лажи, **12** те да би били осуђени сви који нису поверили у истину, него су уживали у неправедности. **13** А ми смо дужни да стално захваљујемо Богу за вас, од Господа вољена браћо, јер вас је Бог од почетка изабрао за спасење, посветивши [вас деловањем] Духа и вером у истину. **14** Он вас је позвао Радосном вешћу коју смо вам ми проповедали, да имате удела у слави нашег Господа Исуса Христа. **15** Стога, браћо, чврсто стојте и држите се онога што смо вам предали, било усменим казивањем, било нашем посланицом. **16** А сам Господ наш, Исус Христос и Бог, наш Отац, који нас је толико заволео, и који нам је по својој милости дао вечну утеху и добру наду, (*aiōnios*

2 А што се тиче доласка нашег Господа Исуса Христа и нашег сабирања око њега, молимо вас, браћо, **2** не дајте да вас ко поколеба у мишљењу или да вас узнемири, ни духом, ни поруком, нити тобоже нашем посланицом, говорећи да је дан Господњи већ дошао. **3** Не дајте да вас заведу ни на који начин, јер [дан Господњи неће доћи] **9100** 1. Пека угеши ваша срда и утврди вас у сваком доброму делу и речи.

3 И на крају, браћо, молите се за нас, да би се реч Господња брзо ширила и прослављала, баш као и код вас. **2** Исто тако, молите се да се избавимо од опаких и злих људи, јер немају сви вере. **3** Али Господ је веран; он ће вас учврстити и сачувати од

2 Солуњанима

Злога. **4** А ми смо уверени у Господу да чините оно што смо вам наложили и да ћете то и даље чинити. **5** А Господ нека усмири ваша срца ка Божијој љубави и Христовој постојаности. **6** Налажемо вам, браћо, у име Господа Иисуса Христа, да се клоните сваког брата који беспосличари и не следи учење које сте примили од нас. **7** Ви, наиме, сами знате да треба да се угледате на нас, јер нисмо никад беспосличари када смо били међу вама, **8** нити смо икад јели нечији хлеб бадава, него смо мукотрпно радили дан и ноћ да не бисмо били на терету никоме од вас. **9** И то не због тога што не бисмо имали права на то, већ да бисмо вам дали лични пример, да се угледате на нас. **10** Док смо још били код вас, дали смо вам ову заповест: „Онај који неће да ради, нека и не једе!“ **11** Чули смо, наиме, да неки од вас живе неуредно; ништа не раде, него беспосличаре и мешају се у туђе послове. **12** Таквима заповедамо и заклињемо их у [име] Господа Иисуса Христа: нека мирно раде и једу свој хлеб. **13** А вама, браћо, нека не дојади чинити добро. **14** Ако неко неће да се покори овоме што износимо у посланици, држите га на оку. Немојте се са њим дружити, да би се постидео. **15** Ипак, не сматрајте га непријатељем, него га саветујте као брата. **16** Нека вам сам Господ мира да мир у свако време и у сваком погледу. Господ са свима вама! **17** Ја Павле, исписујем поздрав својом руком, што је знак распознавања у свакој мојој посланици. Тако ја пишем. **18** Милост Господа нашега Иисуса Христа са свима вама! Амин.

1 Тимотеју

1 [Од] Павла, апостола Христа Иисуса, по наредби Бога, нашега Спаситеља, и Христа Иисуса, наше наде, **2** Тимотеју, [мом] правом сину у вери, милост, милосрђе и мир од Бога Оца и Христа Иисуса, Господа нашега. **3** Пре него што сам отишао у Македонију, молио сам те да останеш у Ефесу, да наредиш некима да не поучавају нека друга учења,

4 и да се не заносе бајкама и бескрајним родословљима. Такве ствари више узрокују расправе, него што откривају Божији наум који се упознаје вером. **5** Сврха ове наредбе је да побуди љубав која долази из чиста срца, добре савести, и искрене вере. **6** Неки су се удаљили од овога, и изгубили се у јаловим расправама. **7** Они хоће да буду учитељи Закона, а не разумеју ни шта говоре ни шта тврде. **8** Ми знамо да је Закон добар ако се примењује како треба. **9** Знамо и то да Закон није уведен за праведника, него за прекриоце Закона и непокорне, безбожнике и грешнике, за несвете и богохулнике, за оцеубице и матероубице, за убице, **10** блуднике, педерасте, трговце робљем, лажљивце, кривоклетнике и друге који се противе здравом учењу. **11** Ово учење се темељи на славној Радосној вести, коју ми је наш благословени Бог поверио [да проповедам]. **12** Захваљујем Христу Иисусу, нашем Господу, који ме је оснажио, и поверио ми службу сматрајући ме вредним тога, **13** иако сам некада био богохулник, прогонитељ [Цркве] и насиљник. Али [Бог] ми се смиљовао, јер сам то учинио у незнавању и неверовању. **14** Наш Господ је пре богато излио своју милост на мене и испунио ме вером и љубављу Христа Иисуса. **15** Поуздана је реч и вредна да је свако прихвати: Иисус Христос је дошао на свет да спасе грешнике, од којих сам први ја. **16** А мени се Бог смиљовао, да на мени првом Христос Иисус покаже сву стрпљивост, као пример за све оне који треба да поверију у њега и приме вечни живот. (alōnios g166) **17** А вечном Цару,

једином, непролазном и невидљивом Богу нека је част и слава од сад и довека. Амин. (alōn)

g165 **18** Поверавам ти ову наредбу, Тимотеју, дете [моје], сагласно пророштвима која су раније била изречена о теби. Будеш ли их следио, водићеш добар рат, **19** држећи се вере и чисте савести. Ово су неки одбацили и доживели бродолом своје вере. **20** Међу таквима су Именеј и Александар, које сам предао Сатани да науче да не хуле.

2 Пре свега, молим вас да се прошње, молитве, молбе и захваљивања приносе за све људе; **2** за цареве, и за све који су на власти, да проживимо тих и спокојан живот у сваковрсној побожности и честитости. **3** Ово је добро и угодно Богу, нашем Спаситељу, **4** који хоће да се сви људи спасу, и да упознају истину. **5** Јер један је Бог, и један је посредник између Бога и људи – човек Иисус Христос. **6** Он је дао свој живот као откуп за све људе, што је било посведочено у право време. **7** Зато ме је Бог поставио за весника и апостола, као и за учитеља многобожаца у вери и истини. Не лажем, него говорим истину! **8** Желим, дакле, да се посвећени људи свуда моле, подижући руке без гнева и расправе. **9** Такође, жене нека се узорно облаче, красећи се чедношћу и разборитошћу, а не плетеницама, златом, бисерјем или раскошном одећом. **10** Уместо тога, нека чине добра дела, као што приличи женама које исповедају побожност. **11** Жене нека се поучавају у тишини и потпуној покорности. **12** Такође им не допуштам да поучавају, нити да владају над мужем, него да буду мирне. **13** Јер је прво створен Адам, па онда Ева. **14** И није Адам тај који је био преварен; Ева је била преварена, те је преступила [Божију заповест]. **15** Ипак, спашће се рађањем деце, ако смерно остану у вери, љубави и посвећењу.

3 Ово је истина: ако неко жели да буде надгледник, добру службу жели.

2 Надгледник, наиме треба да буде беспрекоран, ожењен једном женом,

трезвен, разборит, поштован, гостољубив, са захвалношћу не треба одбацити, 5 јер кадар да поучава. 3 Он не сме да буде се уз Божију реч и молитву посвећује [Богу]. пијаница или насиљник, него благ, не 6 Ако овоме будеш поучавао брађу и сестре, свађалица, и не похлепан на новац. 4 Такође бићеш добар слуга Христа Исуса, храњен треба да добро управља својом породицом, и речима вере и доброг учења за којим си да има послушну децу која га у потпуности пошао. 7 Клони се безбожних и бапских поштују. 5 Јер ако неко не зна да управља прича. Вежбай се у побожности. 8 Јер телесно својим домом, како ће се бринути о Цркви вежбање доноси малу корист, а побожност Божијој? 6 [Надгледник] не сме да буде је добра за све, јер у себи носи обећање и за новообраћеник, да се не би узохолио, те пао садашњи и за будући живот. 9 Ова порука под Божију осуду, као ђаво. 7 Уз то треба да је истината и вредна да је сви прихвате. 10 буде поштован и од људи изван [Цркве], да Због овога се трудимо и боримо, јер смо се се не осрамоти те упадне у ђаволску замку. поуздали у живога Бога, који је Спаситељ 8 Исто тако и ђакони треба да буду честити, свих људи, нарочито оних верујућих. 11 Ово а не дволични, не који су склони опијању, заповедај и научавај. 12 Нека те нико не не грамзиви. 9 Они треба да чистом савешћу презире због твоје младости, него буди узор следе веру коју је [Бог] открио. 10 [Ђаконе] вернима у говору, владању, љубави, вери, и најпре треба проверити, па тек онда, ако чистоти. 13 Док не дођем, посвети се читању, се покажу беспрекорним, поверити им саветовању и поучавању. 14 Не занемаруј службу. 11 [Њихове] жене такође треба милосни дар који си добио по пророштву, да буду честите, а не склоне оговарању, након што су старешине положиле руке на трезвене, у свему верне. 12 Ђакони треба да тебе. 15 Ово упражњавај, томе се посвети, да имају само једну жену, и да добро управљају би твој напредак постао свима очигледан. својом децом и породицом. 13 Наиме, они 16 Пази на самога себе и на поучавање, јер који добро обављају ђаконску службу, стичу чинећи ово, спашћеш и себе и оне који те себи добар углед, и прилику да слободно слушају.

говоре о својој вери у Христа Исуса. 14 Пишем ти ово у нади да ћу ускоро доћи к теби. 15 Али ако окасним, ти знаш како треба да се владаш у Божијем дому, који је Црква живога Бога, стуб и упориште истине. 16 Несумњиво, тајна побожности је велика: Он се појави у телу, Духом се показа праведним, анђели га видеше, народима би проповедан. Људи у њега поверишавају, и у славу би вазнет.

4 Дух изричito говори да ће у последња времена неки одступити од вере, и повести се за духовима преваре и за учењима злих духова. 2 Ова учења шире лицемерни лажљивци, чија је савест отупела. 3 Они забрањују ступање у брак, и говоре да се треба уздржавати од јелâ, која је Бог створио да их са захвалношћу узимају они који верују и познају истину. 4 Наиме, све што је Бог створио добро је, и ништа што се узима

5 Старца не грди, него га моли као [свога] оца. Према младићима се опходи као са браћом, 2 према старицама као са мајкама, а према девојкама као са сестрама – у потпуној чистоти. 3 Удовице поштуј, нарочито ако су без игде икога. 4 Ако удовица има децу или унуке, нека их учи да своју побожност најпре покажу према својој породици, и да се одуже родитељима старајући се за њих. Ово је угодно Богу. 5 Права удовица, без иког свог, јесте она која је своју наду положила у Бога, те даноноћно устрајава у својим молитвама и прошињама. 6 А она која се одала лагодном животу, мртва је, [иако изгледа као да је] жива. 7 Ово им наложи, да буду без мане. 8 А ако се неко не стара о својима, нарочито укућанима, одрекао се вере и гори је од неверника. 9 У удовички списак нека се не уноси удовица

млађа од шездесет година, која је била жена **6** Нека они који су под јармом ропства, једном мужу. **10** Она мора да буде позната сматрају своје господаре достојнима по добрим делима, да је подигла децу, да сваког поштовања, да се не би ружно је била гостољубива, да је светима прала говорило о Божијем имену и о нашем учењу. ноге, да је помагала невољницима, укратко, **2** А они који имају верујуће господаре, нека да је предано чинила сваку врсту добрих их не цене мање зато што су им браћа у вери. дела. **11** Млађе удовице не уноси у списак, Напротив, нека им још боље служе утолико јер кад их обузме телесна страст, желе ревносније, јер су они који имају користи да се удају, па се одвраћају од Христа. **12** од њихове службе верујући и вољени. То Тако на себе навлаче осуду, јер су погазиле поучавај и напомињи. **3** А ако неко поучава обећање које су му раније дале. **13** А уједно, нешто друго, и не слаже се са истинитим пошто немају посла, науче се да иду около речима Господа нашег Исуса Христа, које по кућама, па оговарају и плету се у туђе су у складу са богоугодним животом, **4** ствари, причајући што не треба. **14** Зато хоћу тај је уображен и ништа не зна. Такав да се млађе удовице удају, да рађају децу, пати од болесне жеље да се расправља и да се брину за свој дом, да не дају повода свађа, што распираје завист, свађу, вређање, непријатељу да [нас] вређа. **15** Неке су се, злобно подозрење; **5** то су свадљиви људи наиме, већ застраниле и пошли за Сатаном. поквареног ума и лишени истине, који **16** Али ако која верница има удовице [у мисле да је побожност средство добити. **6** кући], нека се стара о њима, да се црква не Побожност је, свакако, велика добит, ако би оптеретила, и да би могла да се стара о је човек задовољан оним што има. **7** Ми, онима које су потпуно саме. **17** Старешинама наиме, ништа нисмо донели на свет, па које добро обављају своју службу треба ништа са њега не можемо ни понети. **8** указивати част и плаћати их, нарочито Зато, ако имамо храну и одећу, будимо тиме онима који се труде око проповедања и задовољни. **9** А они који хоће да буду богати, поучавања. **18** Јер Писмо каже: „Не завезуј упадају у искушења, те их многе неразумне уста волу кад врше“ и „Раднику треба дати и штетне жеље уводе у клопку. Те жеље његову плату.“ **19** Не слушај тужбе против одвлаче људе у пропаст и уништење. **10** старешине, сем ако су потврђене изјавом Јер похлепа за новцем корен је сваког зла. двојице или тројице сведока. **20** Оне који јој се предали, па одлучали од вере, греше укоравај пред свима, да би се остали и тако причинили себи много јадâ. **11** А бојали. **21** Заклињем те пред Богом и Христом ти, човече Божији, избегавај све то! Иди за Исусом и изабраним анђелима да слушаш праведношћу, побожношћу, вером, љубављу, ова упутства, без предрасуда. Такође, ништа стрпљивошћу, благошћу. **12** Бори се у доброј не чини из пристрасности. **22** Не жури да битки вере, досегни вечни живот на који те положиш руке на кога, нити учествуј у је [Бог] позвао када си примерно исповедио гресима других; држи себе чистим. **23** Не своју веру пред многим сведоцима. (*aiōnios* пиј више само воду, него узимај и мало **g166**) **13** Налажем ти пред Богом, који свему вина због стомачних тегоба и твојих честих даје живот, и Христом Исусом, који је слабости. **24** Греси неких људи су очевидни, сведочећи пред Понтијем Пилатом дао добро и воде их на суд [Божији]. А има и оних чији исповедање, **14** да држиш ову заповест без ће се греси открити касније. **25** Такође су и мане и беспрекорно до Дана када ће се добра дела видљива, а и када нису, не могу појавити наш Господ Исус Христос. **15** Ово ће се сакрити.

у своје време остварити блажени и једини Владар, Цар над царевима и Господар над господарима. **16** Он је једини бесмртан и

борави у неприступачној светлости. Њега ниједан човек није видео, нити га може видети; њему нека је част и вечна сила. Амин. (aiōnios g166) 17 Онима који су богати на овом свету заповедај: да се не узносе и не поуздају у несигурно богатство, него у Бога који нам све изобилно даје на уживање; (aiōn g165) 18 да чине добро; да буду богати добрим делима, дарежљиви, и спремни да деле. 19 Овако ће прикупити себи благо које ће бити чврст темељ за будућност, да задрже прави живот. 20 Тимотеју, чувај добро које ти је поверено, клони се световних испразних разговора и противречних тврдњи тобожњег „знања.“ 21 Неки су се томе приволели и тако отпали од вере. Милост [нека је] са вама.

2 Тимотеју

1 [Од] Павла, апостола Христа Иисуса по

Божијој волји, у складу са обећањем живота који је у Христу Иисусу, **2** Тимотеју,

вољеном детету, милост, милосрђе и мир

од Бога Оца и Христа Иисуса, Господа нашега.

3 Захвалан сам Богу, којему, као и моји

преци, служим чистом савешћу, док те се непрестано, спомињем у својим молитвама

дан и ноћ. **4** Када се сетим твојих суза,

пожелим да те видим, па да се испуним радошћу. **5** Сећам се твоје искрене вере, оне

[вере] која је прво заживела у твојој баки Лоиди, а онда и у твојој мајци Евникији,

а уверен сам да је и у теби. **6** Због тога те подсећам да распламаш дар који ти је Бог

дао након што сам положио руке на тебе. **7** Јер Бог нам није дао Духа [који нас чини]

плашљивим, него [Духа који нас испуњава]

силом, љубављу и разборитошћу. **8** Не

стиди се да сведочиш за нашега Господа, ни мене, његовога сужња, него ми се приједружи

у страдању за Радосну вест, ослањајући се на силу Божију. **9** Он нас је спасао и

позвао на живот светости, не по нашим делима, него по своме науму и милости,

која нам је дата у Христу Иисусу пре почетка времена. (aiōnios g166) **10** [Та милост] се сада

објавила доласком нашег Спаситеља Христа Иисуса, који је уништио смрт и обасјао нас

животом и нераспадљивошћу посредством Радосне вести. **11** А мене је Бог поставио за

проповедника, апостола, и учитеља. **12** Због тога и трпим све ово. Ипак, не стидим се,

јер знам у кога сам се поуздао, а уверен сам да је он у стању да сачува оно што ми је

поглавено до онога дана. **13** Чврсто се држи здравих речи које си чуо од мене, узимајући их као узор, те остани у вери и љубави која

је у Христу Иисусу. **14** Чувай добро завештање које ти је поверио посредством Духа Светог који пребива у нама. **15** А знаш да су се

сви у [Малој] Азији окренули од мене; међу њима су и Фигел и Ермоген. **16** Нека Господ

покаже милосрђе Онисифоровом дому, јер

ме је много пута окрепио и није се постидео мојих окова. **17** Штавише, када је дошао у

Рим, он ме је брижљиво потражио и нашао ме. **18** Нека му Господ искаже своје милосрђе у онај дан. А и ти врло добро знаш колико је

он учинио за мене у Ефесу.

2 А ти, сине мој, јачај у милости која је у

Христу Иисусу. **2** Учење које си чуо од мене пред многим сведоцима, повери поузданим људима, који ће бити у стању да поуче друге. **3** Поднеси свој део патње као добар војник Христа Иисуса. **4** Ниједан војник који

који хоће да угоди своме претпостављеном, не уплиће се у световне ствари. **5** Такмичар

не добија венац ако се није такмично по правилима. **6** Земљорадник који се труди

треба први да окуси од приноса. **7** Размишљај о томе што ти говорим, јер ће ти Господ

дати разумевање у свему. **8** Сећај се Иисуса Христа који је вакрсао из мртвих, који је

од Давидовог потомства, што је у складу са Радосном вешћу коју проповедам. **9** Због

те Радосне вести се и злопатим у оковима као неки злочинац. Ипак, Божија реч није

окована. **10** Због тога све подносим ради изабраних, да они дођу до спасења с вечном

славом посредством Христа Иисуса. (aiōnios g166)

11 Поуздана је реч: Ако смо с њим умрли, с

њим ћемо и живети, **12** ако истрајемо, с њим ћемо и царевати, ако га се одрекнемо, он ће

се одрећи нас, **13** ако смо ми неверни, он

остаје веран, јер не може да порекне самог себе. **14** Подсећај их на ово, заклињући их

пред Богом да се не препиру око значења речи, јер то ничему не користи, а води у

пропаст оне који слушају. **15** Потруди се да се пред Богом покажеш достојним, као

радник који не мора да се стиди, и као онај који исправно тумачи реч истине. **16** Клони се безбожних и бесмислених разговора, јер

они који се упуштају у њих, све дубље тону у безбожност. **17** Њихов говор је као рак-рана

која изједа [тело]. Међу таквима су Именеј и Филит, **18** који су се удаљили од истине

говороћи да се вакрсење већ догодило,

рушећи тако веру других. **19** Али чврст је **10** А ти си верно следио моје учење, начин темељ који је Бог поставио и он се неће живота, залагање, веру, стрпљивост, љубав, пољуљати. На њему је написано ово: „Господ постојаност, **11** прогонства, страдања, која зна који су његови“, и: „Нека одступи од су ме задесила у Антиохији, у Иконијуму, неправде свако ко призива име Господње.“ Листри. Каква ли сам само прогонства **20** Али, у једној великој кући нема само поднео! А, ето, Господ ме је од свих избавио. златних и сребрних посуда, него и дрвених **12** Сви који хоће да живе побожним животом и земљаних; једне су за свечане прилике, у Христу Исусу биће прогођени. **13** А зли а друге за свакодневну употребу. **21** Онај људи и варалице постајаће све гори и гори, који очисти себе од поменутих ствари, биће варајући друге и варајући себе. **14** Но, ти посуда за свечане прилике, посвећена и се држи онога што си научио и у шта си корисна [своме] Господару, спремна за свако уверен, будући да знаш од кога си се научио, добро дело. **22** Бежи од младалачких жеља! **15** Ти, наиме, од малена познајеш Света Тежи за праведношћу, вером, љубављу и писма, која ти могу дати мудрост која води миром, заједно са онима који из чиста срца к спасењу посредством вере у Христа Исуса. призивају Господа. **23** Клони се глупих и **16** Све Писмо је богонадахнуто, те корисно бесмислених расправа, знајући да рађају за поуку, за саветовање, за поправљање, за свађе. **24** Наиме, слуга Господњи не сме одгајање у праведности, **17** тако да човек да се упуши у свађе, него да буде благ Божији буде врстан, спреман за свако добро према свима, способан да поучи, трпљив. **25** дело.

Противнике нека кори с благошћу, не би ли **26** им Бог дао да се покају и упознају истину, да дођу к себи и избаве се из замке ћавола, који их је заробио да чине његову вољу.

3 Ово знај: у последњим данима настаће тешка времена. **2** Људи ће, наиме, постати саможиви, среброльупци, хвалисави, надмени, хулници, непослушни родитељима, незахвални, несвети, **3** безосећајни, непомирљиви, оговарачи, необуздани, сурови, мрзитељи добра, **4** издајници, лакомислени, надувени, који више воле задовољства него Бога. **5** Они имају обличје побожности, али су се одрекли њене сile. Клони се таквих! **6** Међу овима су и они што се увлаче у куће и лове лаковерне жене оптерећене гресима и свладане различитим пожудама. **7** Оне увек уче, али никако не могу да дођу до познања истине. **8** И као што су се Јаније и Јамврије супротставили Мојсију, тако се и ови људи супротстављају истини. Њихов ум је изопачен, а њихова вера безвредна. **9** Али они више неће напредовати, јер ће њихово безумље постати свима очигледно.

4 Заклињем те пред Богом и Христом Исусом, који ће судити живима и мртвима, и његовим доласком, и његовим Царством: **2** проповедај реч, устрај и кад је згода и кад је незгода, опомени, укори и охрабри с пуно стрпљења и поуке. **3** Јер, доћи ће време када људи неће подносити здраво учење, него ће сходно својим жељама окупљати око себе учитеље да им голицају уши, **4** те одбијати да слушају истину окрећући се бајкама. **5** А ти буди трезвен у свему, поднеси патњу, изврши дужност проповедника Радосне вести, доврши потпуно своју службу. **6** Јер ја се већ изливам као жртва изливница, и време мог одласка се примакло. **7** Добру сам битку изборио, трку сам довршио, веру сам сачувао. **8** Осим тога, већ ми је приправљен венац праведности, којим ће ме наградити Господ, праведни судија, и не само мене, него и све оне који с љубављу чезну да се он појави. **9** Потруди се да ми дођеш брзо. **10** Димас ме је, наиме, напустио, јер му је омилео овај свет, па је отишao у Солун. Кристкент је отишao у Галатију, Тит у Далмацију; (*aiōn g165*) **11** само је Лука остао

код мене. Марка поведи са собом, јер ми је користан у служби. **12** Тихика сам послao у Ефес. **13** Кад дођеш, донеси ми ограџач који сам оставио у Троади код Карпа, и књиге, нарочито пергаменте. **14** Александар ковач нанео ми је много зла. Вратиће му Господ по његовим делима. **15** Чувај га се, јер се веома противио нашим речима. **16** Приликом моје прве одбране, нико се није нашао уз мене, него су ме сви напустили. Нека им се то не урачуна! **17** Али Господ је био уз мене и оснажио ме, да би се преко мене порука у целости објавила и да би је сви народи чули. Тако сам се избавио из лављих чељусти. **18** Господ ће ме избавити од свих злих дела и безбедно ме довести у своје небеско Царство. Њему нека је слава од сад и довека, амин.
(αιδης γε) 19 Поздрави Прискилу и Акилу и Онисифоров дом. **20** Ераст је остао у Коринту, а Трофима сам оставил у Милиту јер је био болестан. **21** Потруди се да дођеш пре зиме. Поздрављају те Евул, Пуд, Лин, Клаудије, и сва браћа. **22** [Нека је] Господ са твојим духом. Милост с вама!

Титу

1 [Од] Павла, слуге Божијег и апостола Иисуса

Христа. Бог ме је изабрао да подстакнем веру изабраника Божијих и њихово знање о истини која је у сагласности са побожношћу, **2** која се темељи на нади у вечни живот. Бог који не лаже обећао је овај живот пре почетка времена, (aiōnios g166) **3** а у своје време објавио своју реч кроз службу проповедања која ми је поверена наредбом нашег Спаситеља, Бога. **4** Титу, [мом] правом детету у заједничкој вери. Милост [ти] и мир од Бога Оца и Христа Иисуса, нашег Спаситеља. **5** Оставио сам те на Криту да уредиш што је недовршено, и да поставиш старешине по градовима, према упутствима која сам ти дао. **6** [Старешина] треба да је беспрекоран, једне жене муж, да има верујућу децу, којој се не приговара да су раскалашна и непослушна. **7** Јер будући да надгледник врши службу управљања коју му је поверио Бог, он треба да је беспрекоран, а не саможив, ни раздражљив, ни склон пићу, ни насиљни, нити лаком на непоштен добитак. **8** Напротив, он треба да је гостољубив, да воли добро, да је разуман, праведан, посвећен, уздржљив. **9** Он треба да се чврсто држи поуздане поруке [нашег] учења, да буде у стању да опомиње са здравим учењем, и да уверава оне који се противе учењу. **10** Има, наиме, много непослушних, који говоре бесмислице, те заводе друге, нарочито они од обрезаних. **11** Овима треба запуштити уста, јер уносе пометњу у целе породице учећи што не треба, све зарад непоштеног добитка. **12** Један од њих, њихов сопствени пророк, рече: „Крићани су вазда лажљивци, зле звери, и лењи трбуси.“ **13** Ова изјава је истинита. Због тога их строго опомињи да буду здрави у вери, **14** да не обраћају пажњу на јудејске приче и заповести људи који ни о коме не говоре ружно, да се не свађају, одбацију истину. **15** Чистима је све чисто, да буду трпељиви, да показују благост а опогађенима и неверними ништа није према свим људима. **3** Јер и ми смо некада чисто, него су им ум и савест опогађени. били неразумни, непослушни, заведени, **16** Они исповедају да познају Бога, али га робови сваковрсних жеља и пожуда сваке

се својим делима одричу. Они су гнусни и непослушни људи, неспособни за било какво добро дело.

2 А ти говори оно што је у складу са здравим учењем: **2** да старци буду трезвени, честити, разумни, здрави у вери, љубави, и стрпљивости. **3** Старице такође нека се понашају како то приличи посвећеним женама: да не оговарају, да се не одају многом вину, него да поучавају што је добро. **4** Онда нека саветују младе жене како да воле своје мужеве и своју децу, **5** да буду разумне, чисте, добре домаћице, покорне својим мужевима, да се реч Божија не би ружила. **6** Такође опомињи и младиће да буду разумни. **7** У свему се покажи примером чинећи добра дела, буди искрен и озбиљан у учењу [које излажеш]. **8** Нека твоје речи буду здраве и без приговора, да се противник застиди немајући шта лоше да каже о нама. **9** Робови да се у свему покоравају својим господарима, да им угађају, да им не противрече **10** и не поткрадају их, него да се у свему покажу оданима и добрима, тако да у свему красе учење Спаситеља, нашег Бога. **11** Јер Бог је открио своју милост ради спасења свих људи. **12** Она нас одгаја да одбацимо безбожност и световне жеље, те да живимо разумно, праведно и побожно у овом свету, (aiōn g165) **13** очекујући блажену наду и славно појављивање нашега великога Бога и Спаситеља Иисуса Христа. **14** Он је дао себе за нас да нас откупи од сваког безакоња и да за себе очисти изабрани народ који предано чини добро. **15** Ово говори и напомињи, користећи пуно право да кориш. Нико нека те не презире.

3 Подсећај их да се покоравају владарима и властима, да буду послушни, и спремни на свако добро дело. **2** [Такође их подсећај] да

врсте, проводећи живот у злоби и зависти, омрзнути и мрзећи једни друге. **4** А када је наш Спаситељ Бог показао своју доброту и човекољубље, **5** он нас је и спасао, али не на основу праведних дела која смо ми учинили, него на основу свога милосрђа, тако што нас је опрао водом новог рођења и обновио нас Светим Духом. **6** Њега је Бог богато излио на нас посредством Исуса Христа, нашег Спаситеља, **7** да бисмо, пошто нас је учинио праведним пред собом, примили у посед вечни живот коме се надамо. (*aiōnios g166*) **8**

Ово је истинита реч, и зато желим да то устрајно напомињеш, тако да се они који су поверовали Богу труде да чине добра дела и да у томе предњаче. Ово је добро и корисно људима. **9** Избегавај бесмислене расправе и родословља, као и свађе и препирке око Закона, јер су бескорисне и безвредне. **10** А кривоверца након другог упозорења искључи, **11** знајући да је изопачен и да греши. Такав је самог себе осудио. **12** Кад ти пошаљем Артема или Тихика, потруди се да дођеш к мени у Никополь, јер сам одлучио да тамо проведем зиму. **13** Зину правника и Аполоса брижљиво опреми за пут, да ни у чему не оскудевају. **14** А наши нека се уче да предњаче у добрим делима где за то постоји потреба, да не би били бесплодни. **15** Поздрављају те сви који су овде са мном. Поздрави све који нас воле у вери. Милост [нека је] са свима вама.

ФИЛИМОНУ

твоју послушност, јер знам да ћеш учинити и више од онога што тражим. 22 Уједно ми

1 [Од] Павла, сужња ради Христа Иисуса, и припреми гостинску собу, јер се надам да [од] брата Тимотеја, нашем сараднику, ћу вам посредством ваших молитава бити вољеном Филимону, 2 сестри Апфији, и дарован. 23 Поздравља те Епафрас који је са нашем саборцу Архипу, као и целој цркви мном сужањ ради Христа Иисуса, 24 и моји која се окупља у твоме дому. 3 Милост вам сарадници Марко, Аристарх, Димас и Лука. и мир од Бога, Оца нашега, и Господа Иисуса 25 Милост Господа нашег Иисуса Христа са Христа. 4 Увек захваљујем своме Богу кад те вашим духом.

спомињем у својим молитвама. 5 Слушам, наиме, о твојој љубави коју имаш према целом Божијем народу и о твојој вери у Господа Иисуса. 6 [Молим се] да твоје учешће у заједничкој вери постане делотворно кроз дубље разумевање сваког благослова који имамо у нашем заједништву с Христом. 7 Имао сам, наиме, много радости и утехе од твоје љубави, брате, што си окрепио срца светих. 8 Стога, имам пуну слободу у Христу да ти заповедим шта си дужан [да чиниш]. 9 Али зато што те волим радије ћу те молити, такав какав сам, старац Павле, а сада и сужањ ради Христа. 10 Молим те за моје дете Онисима, коме сам постао духовни отац у тамновању. 11 Он ти је некад био некористан, али сада је и теби и мени постао користан. 12 Шаљем ти га натраг, њега, срце моје. 13 Хтео сам да га задржим код себе да ми уместо тебе послужи за време мог тамновања ради Радосне вести. 14 Ипак, нисам ништа хтео да чиним без твога пристанка, да твоје добро дело не буде од морања, него од добре воље. 15 Јер можда је баш зато и био одвојен од тебе на кратко, да би га добио заувек, (*aiōnios g166*) 16 али не више као роба, него много више од роба, као вољеног брата. Он је и мени нарочито драг, али је теби дражи, и као човек и као брат у Господу. 17 Према томе, ако ме сматраш за друга, прихвати га као мене самог. 18 Ако те је оштетио или ти нешто дугује, то стави на мој рачун. 19 Ja, Павле, лично потписујем: ја ћу платити; да не помињем да и себе самог дугујеш мени. 20 Да, брате, хајде да од тебе имам какве користи ради Господа; окрепи моје срце у Христву. 21 Ово сам ти написао уздајући се у

Јеврејима

1 Бог је много пута и на много начина говорио нашим прецима преко пророка, **2** али у ове последње дане проговорио нам је преко Сина, кога је одредио за власника свега, чијим посредством је и свет створио.

(aiōn g165) **3** Он је одсјај [Божије] славе, и верни одраз његовога бића, он који све одржава силом своје речи. Па пошто изврши очишћење греха, седе у небу с десне стране [Бога] величанственога.

4 Тако постаде толико моћнији од анђела, колико му Бог даде име узвишије од њиховог. **5** Зар је коме од анђела икад рекао: „Ти си Син мој, увек не видим да му је све покорено, **9** али данас си се мени родио“, и поново: „Ја ћу зато видим Исуса, који је за кратко био

му бити Отац, а он ће ми бити Син“? **6** А учињен мањим од анђела, овенчаног славом затим, кад је слao Прворођенца на свет, рече:

„Нека му се поклоне сви анђели Божији.“ **7** За анђеле, пак, каже: „Он своје анђеле чини ветровима, и своје слуге огњеним пламеновима.“ **8** А за Сина каже: „Твој је престо, Боже, у веке векова! Жезло је правде жезло твога царства. (aiōn g165) **9** Волиш правду, а мрзиш неправду. Зато те је Бог, твој Бог, помазао уљем радости, више него твоје другове.“ **10** Такође [каже]: „Ти си, Господе, у почетку утемељио земљу, и небеса су дело твојих руку. **11** Она ће пропasti, али ти ћеш остати, и све ће се исхабати као изношена одећа. **12** Сложићеш их као ограч, измените се као одећа. А ти си [увек] исти, веку твоме

[нигде] краја нема.“ **13** И коме је од анђела икад рекао: „Седи мени с моје десне стране, док душмане не положим твоје, за твоје ноге постόље да буду“? **14** Нису ли сви [анђели] – духови послати од Бога да служе онима који треба да приме у посед спасење?

2 Утолико ревносније треба да пазимо на оно што смо чули, да не залутамо. **2** Јер ако се порука која је дата посредством анђела показала поузданом, те ако су они који нису следили примили заслужену казну за сваки преступ и сваку непослушност, з како ћемо избећи [казну] ми ако занемаримо

толико спасење? Господ је први проповедао то спасење, а нама су га потврдили они који су га слушали. **4** Бог га је потврдио знацима

и чудима и деловањем различитих сила, те раздељивањем Духа Светога по својој вољи.

5 Бог, наиме, није анђелима покорио будући свет о коме говоримо. **6** Неко је изјавио негде [у Писму]: „Шта је човек да га се сећаш, шта ли син човечији да бринеш за њега?

7 Ти си га мало мањим од анђела учинио, славом и чашћу њега си овенчao, **8** љему

под ноге све си покорио.“ А то да му је све покорено, значи да није остало ништа што

даде име узвишије од њиховог. **5** Зар је би му се супротстављало. Ипак, сада још

како би многу децу увео у славу. **11** Наиме, и

10 Јер, приличило је [Богу], посредством кога и ради кога све постоји, да патњама учини

сavrшеним зачетника њиховог спасења, како би многу децу увео у славу. **11** Наиме, и

[Исус] који чини људе светима, и они које он чини светима, сви имају истог [Оца].

10 Јер, приличило је [Богу], посредством кога и ради кога све постоји, да патњама учини

сavrшеним зачетника њиховог спасења, како би многу децу увео у славу. **11** Наиме, и

[Исус] који чини људе светима, и они које он чини светима, сви имају истог [Оца].

12 Сложићеш их као ограч, измените се као одећа. А ти си [увек] исти, веку твоме

[нигде] краја нема.“ **13** И коме је од анђела икад рекао: „Седи мени с моје десне стране, док душмане не положим твоје, за твоје ноге постόље да буду“? **14** Нису ли сви [анђели] –

духови послати од Бога да служе онима који треба да приме у посед спасење?

15 те да избави над смрћу, то јест ћавола, **15** те да избави

оне који целог свог живота робују страху од смрти. **16** Јер, јасно је да он није дошао

да помогне анђелима, него Аврахамовом потомству. **17** Требало је, наиме, да у свему

постане сличан својој браћи, да би био милосрдни и верни Првосвештеник који служи пред Богом за њих, како би окајао грехе народа. **18** Па пошто је и сам прошао

кроз искушење док је патио, у стању је да

помогне онима који пролазе кроз искушење.

3 Стога, света браћо, који сте судеоници у небеском позиву, обратите пажњу на

Исуса, Апостола и Првосвештеника вере је објављена Радосна вест као и њима, али коју исповедамо. 2 Он је био веран [Богу] њима порука није била на корист, јер нису који га је поставио у службу, као што је и вером били здружени са онима који су је Мојсије био веран [Богу] који га је поставио послушали. 3 У починак, наиме, улазимо ми над целим домом својим. 3 Ипак, [Исус] који смо поверовали, као што је [Бог] рекао: заслужује већу част него Мојсије, као што „У гневу сам се тада заклео: 'Неће они ући у и градитељ заслужује већу част од куће мој починак.'“ [Бог је ово изрекао], иако су коју је саградио. 4 Наиме, свака кућа има његова дела била довршена још од постанка градитеља, али Бог је све саградио. 5 Мојсије света. 4 Јер, негде је речено о седмом дану је био веран у [Божијем] дому као слуга, овако: „И почину Бог у седми дан од свих да би сведочио о стварима које ће се тек својих дела.“ 5 А овде је опет речено: „Неће објавити. 6 Али Христос има управу над они ући у мој починак.“ 6 А пошто остаје домом [Божијим] у својству Сина. А његов да неки уђу у [поchinak], и пошто они који дом смо ми, ако смело одржимо поуздање у су први чули Радосну вест нису ушли због наду којом се поносимо. 7 Зато, као што Дух своје непокорности, 7 [Бог] опет одређује Свети каже: „Данас, кад глас његов чујете, један дан, једно „данас“, када након много 8 тврда срца не будите, као кад се дигла времена говори преко Давида, као што је буна, у пустињи у дан кушања. 9 Оци ваши речено: „Данас, кад глас његов чујете, тврда [мене] су кушали и изазивали, иако су дела срца не будите.“ 8 Јер, да их је Исус [Навин] моја гледали четрдесет лета. 10 Тада планух довоeo до починка, не би [Бог] након тога гневом на онај нараштај и рекох: 'Верности говорио о једном другом дану. 9 Према томе, нема у њима никакве, путеве моје они не суботњи починак остаје Божијем народу. 10 познај.' 11 У гневу сам се тада заклео: 'Неће Наиме, ко уђе у [Божији] починак, почину они ући у мој починак.'“ 12 Браћо, пазите да је од својих дела, као што је Бог почину коме од вас срце не постане зло и неверно, па од својих. 11 Стога, не штедимо труда да да се окрене од живога Бога. 13 Зато бодрите уђемо у тај починак да не би ко пао као један другог свакога дана, док год се каже они због непокорности. 12 Јер је реч Божија „данас“, да кога од вас не заведе грех, те му жива и делотворна, оштрија од сваког мача отврдне срце. 14 Ми смо, наиме, судеоници с две оштрице. Она дубоко засеца, те сеже Христови, само ако до kraja чврсто одржимо до споја душе и тела, зглобова и мождине, оно првобитно поуздање у Бога. 15 Као што па суди мислима и намерама срца. 13 [Писмо] каже: „Данас, кад глас његов чујете, Нема, наиме, створења које се може скрити тврда срца не будите, као кад се дигла буна.“ од [Бога]. Све је откривено и јасно ономе 16 Ко су ти што су чули [Божији глас], а ипак коме морамо положити рачун. 14 Будући се побунили? Нису ли то сви они које је да имамо великог Првосвештеника који Мојсије извео из Египта? 17 И на кога ли се је узишао на небеса, Исуса, Сина Божијег, гневио, ако не на оне који су сагрешили, држимо се чврсто онога што исповедамо. чија су тела попадала по пустињи? 18 Коме 15 Јер, ми имамо Првосвештеника који је другом се заклео да неће ући у починак, ако у стању да сасећа са нашим слабостима, не онима који су били непокорни? 19 Тако будући да је прошао кроз сва искушења као и видимо да нису могли да уђу [у поchinak] ми, али није сагрешио. 16 Стога, приступајмо с поуздањем престолу милостивога [Бога]

4 Пазимо, дакле, да се, док још траје обећање да примимо милосрђе и нађемо милост у о уласку у његов починак, не нађе да га час кад нам затреба помоћ. је неко од вас пропустио. 2 Наиме, и нама

5 Јер сваки Првосвештеник који се бира су искусили да је реч Божија добра, иако су између људи, поставља се да заступа искусили силе будућег света, (aiōn g165) **6** ипак [људе] пред Богом, да приноси дарове и су напустили веру. Такве је немогуће поново жртве за грехе. **2** Он може да буде обзиран довести до покајања, јер они тиме изнова према онима који су у незнању и заблуди, разапињу Сина Божијег и јавно га изврћу зato што је и сам подложан слабостима. **3** руглу. **7** Земља, наиме, која упија воду од Због тога он мора да приноси жртве за грехе честих киша које падају на њу и рађа род како за народ, тако и за себе. **4** Ту част нико који је на корист онима за које се обрађује, не може да присвоји за себе, него га Бог прима благослов од Бога. **8** А [земља] која позива у ту службу, као што је то био случај рађа трње и коров ништа не вреди. Таква са Ароном. **5** Тако ни Христос није сам себи се ближи проклетству и завршава у огњу. дао част да буде Првосвештеник, већ га је **9** Ипак, вољени, премда говоримо овако, поставило онај који му је рекао: „Ти си Син уверени смо да ствари стоје боље у вашем мој, данас си се мени родио.“ **6** Тако и на другом месту каже: „Ти си довека свештеник по реду Мелхиседековом.“ (aiōn g165) **7** Он је за време свог земаљског живота уз гласни вапај и сузе, принео молитве и прошње [Богу] који га је могао спasti од смрти. И пошто је био покоран, Бог га је услишио. **8** Иако је био послушни, (aiōnios g166) **10** те га Бог прогласи постали Када је Бог дао обећање Аврахаму, дао га је Првосвештеником по реду Мелхиседековом. **9** Па постигавши савршенство, постао је пример оних који кроз веру и стрпљивост зачетник вечног спасења свима који су му примају у посед оно што је Бог обећао. **11** Има још много тешко објашњивих ствари по послушни, (aiōnios g166) **10** те га Бог прогласи 14 рекавши: „Обилно ћу те благословити и лењи да слушате. **12** И уместо да сте до сада силно те умножити.“ **15** [Аврахам] је био већ учитељи, поново вас треба поучавати стрпљив, и тако примио оно што му је Бог основама Божије поруке. Још увек вам је обећао. **16** Јер људи се заклињу оним што потребно млеко, а не чврста храна! **13** Свако, је веће, па заклетвом потврђују оно што наиме, ко се храни млеком, не сналази се тврде и тако окончавају расправу. **17** Тако добро у учењу о праведности, јер је дете. је и Бог, жељећи да у већој мери покаже **18** Чврста храна је за оне зреле, чија су чула навиком извежбана да разликују зло и одлуке, потврдио обећање заклетвом. **19** То је учинио да бисмо посредством ових двају непроменљивих чињеница, у којима се Бог не може преварити, имали силну утеху ми који смо нашли уточиште, те да бисмо се чврсто држали наде која је пред нама. **20** Ову [наду] имамо као чврсто и поуздано сидро душе. Она нас води иза [храмске] завесе, **21** где је Исус ушао да нас заступа поставши вечни Првосвештеник по реду Мелхиседековом. (aiōn g165)

6 Зато оставимо за сада почетно учење о Христу и окренимо се зрелијем учењу, не враћајући се на основе: покајање од мртвих дела, вера у Бога, **2** учење о крштењима, полагање руку, вакрење из мртвих и вечни суд. (aiōnios g166) **3** И о томе ћемо говорити ако да Бог. **4** Има, наиме, оних који су једном били просветљени. Али иако су искусили небески дар примивши Духа Светог, **5** иако

7 Наиме, овај Мелхиседек, салимски цар, закону природног наслеђа, већ на сили био је свештеник Бога Свешишњега. Он је неуништивог живота. **17** Јер [Писмо] сведочи изашао у сусрет Аврахаму који се враћао о њему: „Ти си довека свештеник по реду након своје победе над краљевима, и Мелхиседековом.“ (aiōn g165) **18** Укинута је, благословио га, **2** а Аврахам му је дао десетак наиме, стара заповест јер је била слаба и од свега. ([Мелхиседек] у преводу значи бескорисна. **19** А пошто Закон није ништа прво „цар праведности“, а цар Салима значи усавршио, уведена је боља нада којом „цар мира“.) **3** О његовом оцу и његовој приступамо Богу. **20** Ово је [Бог] потврдио уз мајци, као и о његовим прецима, [не зна заклетву, док свештеници улазе у службу се] ништа. Такође се [не зна] ни кад се без заклетве. **21** Али он је постао [свештеник] родио ни кад је умро, али пошто је сличан уз заклетву [Бога] који му је рекао: „Господ Сину Божијем, остаје заувек свештеник. је дао заклетву и неће је повући: „Ти си **4** Погледајте само колико је велики онај довека свештеник.“ (aiōn g165) **22** Самим тим коме је наш родоначелник, Аврахам, дао је и Исус постао јамац бољег савеза. **23** Уз десетак од најбољег плена. **5** Додуше, Закон то, многи су престали да буду свештеници, налаже да и Левијеви потомци који обављају јер их је смрт прекинула у служби. **24** свештеничку службу узимају десетак од **6** [Мелхиседек] Али пошто [Христос] остаје довека, његово народа, то јест, од своје браће, иако и они свештенство никада не пролази. (aiōn g165) **25** воде порекло од Аврахама. **7** Неоспорно **26** Јер овакав нам је Првосвештеник и био је да већи благосиља мањег. **8** У првом потребан – свет, безазлен, неокаљан, одељен случају, десетак добијају свештеници који од грешника, и узвишенији од небеса. **27** Он су смртни људи, а у другом [Мелхиседек] не мора као Првосвештеници да приноси за кога се тврди да је жив. **9** И могло би се жртве за грехе сваки дан, прво за себе, а онда рећи да је Левије, који иначе узима десетак, за народ. Ово је учинио једном за свагда у ствари дао десетак преко Аврахама, **10** приневши себе на жртву. **28** Закон, наиме, зато што је још увек био у телу свога праоца **11** Ако је, дакле, савршенство постигнуто посредством левитског свештенства, будући да је народ под њим добио Закон, зар би још постојала потреба да се појави свештеник по реду Мелхиседековом, уместо по реду који се назива по Арону? **12** Наиме, где се мења свештенство, тамо се мења и Закон. **13** А [Исус], за кога је ово речено, припада другом племену – од кога нико није служио код жртвеника. **14** Јасно је, наиме, да наш Господ потиче из Јудиног племена о коме Мојсије није ништа рекао када је говорио о свештенству. **15** Ово постаје још очигледније појавом другог свештеника који је сличан Мелхиседеку. **16** Он је постао свештеник не на основу одредбе која се темељи на

8 Главно у овом излагању јесте: имамо Првосвештеника који је сео с десне стране престола Божијег величанства на небесима. **2** Он је службеник Светиње и правог Шатора који је поставио Господ, а не човек. **3** А пошто се сваки Првосвештеник поставља да приноси дарове и жртве, било је неопходно да и овај Првосвештеник има шта да принесе. **4** Заиста, да је на земљи, он не би ни био свештеник, зато што има свештеника који по Закону приносе дарове. **5** Они служе у светињи која је тек слика и сенка небеске [Светиње]. Јер када је Шатор требало

подигнути, Мојсије је добио строга упутства. само Првосвештеник, и то једном годишње, [Бог my] је рекао: „Гледај да све направиш с крвљу жртве коју приноси за себе и за према нацрту који ти је показан на гори.“ **6** грехе народа учињене у незнању. **8** Тиме А сада је [Христос] добио узвишију службу Свети Дух показује да пут у Светињу над од њихове, пошто је и савез, чији је он светињама још није отворен, будући да посредник, боли, будући да је утемељен први Шатор још постоји. **9** Ово на сликовит на бољим обећањима. **7** Да је, наиме, први начин говори о садашњем времену, зато што [савез] био беспрекоран, не би било потребно жртвени дарови и жртве које се приносе, не тражити други. **8** Јер [Бог], корећи свој народ, могу савршено очистити савест онога који каже: „Ево долазе дани – говори Господ служи [Богу], **10** пошто се тичу само телесних – када ћу склопити нови савез с народом праведних захтева, јела, пића, и разних израиљским и с народом Јудиним. **9** То неће обредних прања, која трају само до времена бити као кад сам склопио савез с њиховим када ће [Бог] успоставити бољи поредак. **11** оцима, онога дана кад сам их узео за руку и **A** Христос је дошао као Првосвештеник са извео из Египта. Али пошто нису били верни добрима, те ушао кроз бољи и савршенији моме савезу, ни ја се нисам обазирао на **Shator** који није саграђен људском руком, њих – говори Господ. **10** Ово је савез који ћу **to jest, od tворевине.** **12** Када је, пак, ушао склопити с народом израиљским након тих **у Светињу над светињама, он није принео дана, говори Господ; ставићу своје законе у њихов разум, и уписаћу их у њихова срца.** **Ja ћу бити њихов Бог, а они ће бити мој народ.** **11** Тада нико неће поучавати свога суграђанина или брата говорећи: 'Упознај Господа', јер ће ме познавати сви од малог до великог. **12** Јер смиловаћу се над њиховим неправдама, и нећу се више сећати њихових греха.“ **13** Говорећи о новом [савезу], [Бог] је прогласио први [савез] застарелим. А оно што застарева, на путу је да ишчезне.

9 Први [савез] је такође имао праведне захтеве за богослужење и саграђену богомољу. **2** Шатор је био уређен тако да је у првом делу стајао свећњак, сто и жртвени хлебови. Тај део се зове „Светиња“. **3** Други део Шатора, иза завесе, зове се „Светиња над светињама“. **4** Ту је стајао кадиони жртвеник од злата и Ковчег савеза, сав опточен златом. У њему је била златна посуда са маном и Аронов штап који је био процветао, и плоче савеза. **5** Над [Ковчегом] су стајали херувими славе, наткриљујући поклопац. О овоме нећемо сада подробно говорити. **6** Пошто је ово уређено овако, свештеници стално улазе у први [део] Шатора да врше богослужење. **7** У други [део Шатора] улази **Шатор** који није саграђен људском руком, **to jest, od tворевине.** **12** Када је, пак, ушао **у Светињу над светињама, он није принео крв јарчева и телади, [већ себе], проливши сопствену крв, и тако постигао вечно откупљење. (aiōnios g166) **13** Јер, ако крв јарчева и бикове и пепео јунице, којим се шкропе они који су обредно нечисти, посвећује ради телесне чистоће, **14** колико ће више крв Христова, који је посредством вечног Духа принео себе непорочног Богу, очистити нашу савест од мртвих дела, да служимо живоме Богу? (aiōnios g166) **15** Он је посредник Новог савеза да би они који су позвани примили обећање вечног поседа, пошто је поднео смрт ради откупљења од преступа учињених у првом савезу. (aiōnios g166) **16** Наиме, при отварању тестамента, треба најпре да се потврди да је онај који га је саставио мртав, **17** будући да тестамент постаје важећи тек по [завештаваочевој] смрти. Све док је завештавалац жив, [тестамент] не важи. **18** Зато је и први савез постао пуноважан проливањем крви жртве. **19** Наиме, кад је Мојсије изговорио све заповести целом народу у складу са Законом, узео је крв телади и јараца с водом, скерлетном вуном и исопом, те пошкропио књигу и сав народ. **20** [Онда] је рекао: „Ово је крв савеза који вам је Бог одредио.“ **21** Крвљу је такође пошкропио Шатор и све богослужбене посуде. **22****

Уистину, по Закону се скоро све чисти крвљу, је Исус Христос принео своје тело једном то јест, без проливања крви нема опроштења. за свагда. **11** Сваки свештеник, додуше, **23** Потребно је, дакле, да се предмети који су свакодневно вршију своју службу приносећи начињени по узору на небеске ствари очисте увек изнова исте жртве, које никада не могу на овај начин, али небеске ствари захтевају потпуно уклонити грехе. **12** А [Христос] је боље жртве од ових. **24** Јер, Христос није ушао једном принео [себе] за грехе и заувек сео с у рукотворену Светињу, која је тек представа десне стране Богу. **13** Он тамо чека све док праве [Светиње], него у сâмом небу, да се сад његови непријатељи не буду постављени за појави пред Богом за нас. **25** Првосвештеник постолје његових ногу. **14** Јер, он је једном сваке године улази у светињу и приноси жртвом заувек довео до савршенства оне животињску крв. А Христос није ушао тамо да принесе себе више пута, **26** јер би у том случају морао више пута од постанка света да претрпи патњу. Он се појавио сада, на свршетку века, да својом жртвом уклони грехе једном за свагда. (αὶον γ165) **27** Људима је 17 и нећу се више сећати њихових греха и одређено да једном умру, и да затим изађу безакоња.“ **18** А кад су греси оправштени, на [Божији] суд. **28** Исто тако ће се и Христос, жртве се више не приносе. **19** Према томе, пошто је једном принет да понесе грехе браћо, имамо пуну слободу да је једном у многих, појавити по други пут или не због греха, него да донесе спасење онима који га жељно ишчекују.

10 Наиме, пошто је Закон тек сенка будућих добара, а не и сам облик ствари, он не може једним те истим жртвама, које се сваке године изнова приносе, усавршити оне који приступају [Богу]. **2** Ако, дакле, они који су једном очишћени од греха не би више имали осећање кривице за грех, онда се жртве не би више приносиле. **3** Овако, жртве сваке године подсећају на грехе, **4** зато што крв бикова и јараца не може да уклони грехе. **5** Зато улазећи у свет, [Христос] говори: „Жртве и приносе ниси пожелео, али си ми [зато] тело приправио; **6** у жртвама свеспалницима и [жртвама] за грех ниси уживао. **7** Тада рекох: 'Ево, долазим, да извршим волју твоју, Боже, [јер] је тако написано за мене у свитку.'“ **8** Горе каже: „Жртве и приносе ниси пожелео, нити си у свеспалницима и жртвама за грех уживао“ (ово [је рекао иако] се [жртве] приносе по Закону). **9** Онда наставља: „Ево, долазим да извршим твоју волју.“ Тиме укида прво да би увео друго. **10** А ми смо посвећени тако што

жртвом заувек довео до савршенства оне животињске који су посвећени. **15** А и Свети Дух нам сведочи [о томе] пошто је рекао: **16** „Ово је савез који ћу склопити са њима, након тих дана, говори Господ: ставићу своје законе у њихова срца, и уписаћу их у њихов ум, **17** и нећу се више сећати њихових греха и броји, имамо пуну слободу да је једном у многих, појавити по други пут или не због [Светињу над] светињама по крви Исуса, **20** који нам је отворио нови и живи пут кроз завесу, то јест, [кроз] своје тело. **21** И [будући да имамо] великолик Свештеника [који служи] над домом Божијим, **22** приступајмо [Богу] с искреним срцем и с вером пуном поуздања, пошто су нам срца очишћена од зле савести, а тела оправана чистом водом. **23** Стога се чврсто држимо наде коју исповедамо, јер је веран онај који је обећао. **24** Успредсредимо се на то да подстичемо један другога на љубав и добра дела. **25** Не напуштајмо своју заједницу, као што неки обичавају, него охрабрујмо једни друге, тим пре што и сами видите да се приближава дан [Господњи]. **26** Наиме, ако својевољно грешимо и након што смо примили знање о истини, нема те жртве [која ће уклонити] грехе. **27** За такве остаје само страшно ишчекивање Суда и јаросни огањ који ће пруждати противнике. **28** Јер, кад неко преступи Мојсијев Закон, без милости умире на основу сведочења два или три сведока. **29** А замислите само колико ће строжу казну примити онај који презре Сина Божијег и сматра нечистом крв савеза којом је посвећен, те увреди Духа милости? **30** Ми, наиме, познајемо онога који је рекао: „Моја

је освета, ја ћу узвратити“ и: „Господ ће **8** На основу своје вере је Аврахам послушао судити своме народу.“ **31** Страшно је пасти Бога који га је позвао да оде у крај који је у руке живога Бога! **32** Сећајте се прошлих требало да прими у посед. Отишао је иако дана, када сте, тек просветљени, постојано није знао куда да иде. **9** Вером се настанио поднели многе невоље и патње. **33** С једне као странац у обећаној земљи и живео стране сте били јавно изложени вређању и под шатором у туђини. Тако су живели и невољама, с друге сте се и сами придружили Исак и Јаков, наследници истог обећања. онима с којима се тако поступало. **34** Ви сте, **10** [Аврахам] је, наиме, очекивао град који наиме, учествовали у патњама оних који су има чврсте темеље, чији је градитељ и утамничени, и с радошћу прихватали када творац Бог. **11** На основу своје вере је Сара, су вам отимали имовину, знајући да имате нероткиња, добила моћ да ствара потомство, болу и трајнију имовину. **35** Зато не губите иако више није била у добу за рађање, јер своје поуздање које доноси велику награду. је сматрала верним Бога који јој је дао **36** Вама је, наиме, потребна истрајност да обећање. **12** Тако се од једнога, скоро мртвог чините Божију вољу како бисте могли да човека, изродило [потомство], „бројно као примите оно што је Бог обећао. **37** „Јер још звезде на небу и неизмерно као песак на мало, врло мало, па ће доћи онај који долази, морској обали.“ **13** Сви су они умрли с и неће закаснити. **38** А мој праведник ће вером, не примивши ствари које је Бог живети од вере, а ако ли одступи, моја душа био обећао. Они су их издалека назрели и неће уживати у њему.“ **39** А ми нисмо они поздравили их, те признали да су странци и који одступају на сопствену пропаст, него дошљаци на земљи. **14** Наиме, они који тако они који верују да сачувају своју душу.

11 А вера је остварење онога чemu се надамо, доказ о стварности коју не видимо. **2** По њој су, наиме, наши преци добили признање. **3** На основу вере схватамо да је свет уређен Божијом речју, и то тако да је видљиво постало од невидљивог. (авпг165) **4** На основу своје вере је Авель принео угоднију жртву Богу него Кајин, па је добио признање да је праведан, јер је Бог прихватио његову жртву. По својој вери он још увек говори, иако је мртав. **5** На основу своје вере је Енох био вазнет, тако да није искусио смрт. Њега нису нашли, јер га је Бог узео. А пре него што је био вазнет, дано му је признање да је угодио Богу. **6** Наиме, без вере је немогуће угодити [Богу], јер онај који приступа Богу треба да верује да он постоји и да награђује онога који га тражи. **7** На основу своје вере је Ноје био упућен у још невиђене ствари, па је са страхопштовањем саградио пловило да спасе своје укућане. Својом вером је осудио свет на пропаст, те је тако примио од Бога праведност која се заснива на вери.

15 Уистину, да су мислили на земљу из које су изашли, они би нашли прилику да се тамо и врате. **16** Али они сада чезну за бољом [домовином], то јест, оном небеском. Зато се Бог не стиди да се назове њиховим Богом, јер је он приправио град за њих. **17** На основу своје вере је Аврахам, када га је Бог ставио на кушњу, принео Исака [на жртву]. [Аврахам] је принео свога јединца, иако је прихватио обећања за њега. **18** Бог је, наиме рекао: „Преко Исака ће се твоје потомство наставити.“ **19** Он је био уверен да је Бог у стању да подигне [Исака] из мртвих, и такорећи, добио га је натраг. **20** На основу своје вере је Исак благословио Јакова и Исаја у погледу будућности. **21** На основу своје вере је Јаков, на самрти, благословио оба сина Јосифова, па се, ослоњен на свој штап, дубоко наклонио. **22** На основу своје вере је Јосиф, на самрти, напоменуо о изласку Израиљаца [из Египта] и заповедио [да се том приликом понесу] његове кости. **23** На основу својих родитеља је Мојсије био скривен три месеца. Видели су, наиме, да

је дете лепо, па се нису плашили цареве предвидео за нас нешто боље, а то је да они, заповеди. **24** На основу своје вере је Мојсије, када је одрастао, одбио да се назове „сином фараонове ћерке“. **25** Радије је изабрао да се злопати са Божијим народом, него да за кратко ужива у греху. **26** Злопаћење ради Христа сматрао је већим богатством од свег египатског блага, јер је очекивао награду. **27** На основу своје вере је одбацио Египат и није се уплашио царевог гнева, јер се држао Невидљивога, као да га види. **28** На основу своје вере је прославио Пасху, и уредио да се довраци попрскају крвљу, да се Погубитељ не би дотакао прворођенаца. **29** На основу своје вере је прошао кроз Црвено море као по сувој земљи. Кад су Египћани покушали исто, подавили су се. **30** На основу вере [Израиљаца] пали су зидови Јерихона, пошто су ови седам дана обилазили око њих. **31** На основу своје вере је Рахава, блудница, примила уходе с миром, па није погинула са онима који су били непослушни [Богу]. **32** И шта још да кажем? Понестало би ми времена када бих почeo да говорим о Гедеону, Вараку, Самсону, Јефтају, Давиду, Самуилу и пророцима. **33** Они су вером победили царства, постигли правду, добили што је [Бог] обећао и затворили уста лавовима. **34** Они су угасили разбуктали огањ, избегли оштрици мача, добили снагу у слабости, постали јаки у боју, туђинске војске натерали у бег, **35** а жене су добиле натраг своју родбину из мртвих. Други су, иако мучени, одбили да буду ослобођени, да би добили боље васкрсење. **36** Други су, опет, доживели поруге и батине, а уз то и окове и тамницу. **37** Неки су били каменовани, престругани, убијени мачем, потуцвали се обучени у овчији кожух и козју кожу, оскудевали, трпели, злопатили се. **38** Они којих свет није био достојан, тумарали су пустињама и горама, и крили се по пећинама и јамама у земљи. **39** Ипак, сви они, који су због своје вере нашли признање [у Светом писму], нису примили оно [што је Бог] обећао. **40** То је због тога што је Бог

12 Будући да смо окружени толиким облаком сведока, одбацимо сваки терет и грех који нас спутава, те постојано трчимо трку која нам предстоји. **2** Уприте поглед на Исуса, зачетника и доворшитеља [наше] вере! Он је због радости, која му је следовала, презрео срамоту и поднео патње на крсту, те сео с десне стране Божијег престола. **3** Промислите само колико је непријатељство он поднео од стране грешника, да ви не будете обесхрабрени и да не клонете. **4** Још се нисте усротивили до крви у борби против греха. **5** А заборавили сте и охрабрење које вам је упућено као деци: „Сине мој, не узимај олако Господњи одгој, и не клони када те он кори, **6** јер Господ кори оног кога воли, и туче сваког кога прихвата за сина.“ **7** Поднесите стога [Божији] одгој, [јер] Бог поступа с вама као са [својом] децом. Какво је, наиме, то дете које отац не одгаја? **8** А ако вас не одгаја, као што се сва деца [одгајају], онда сте копилад, а не [његова] деца. **9** Дакле, ако смо поштовали своје очeve по телу, који су нас одгајали уз кажњавање, нећемо ли се много више покоравати нашем духовном Оцу да бисмо живели? **10** Наши очеви су нас за кратко време одгајали како им се свидело, а Бог нас одгаја на добро, да учествујемо у његовој светости. **11** Ипак, чини се да свака васпитна мера у овом тренутку доноси више жалости него радости, али касније рађа плод који доноси мир и праведност онима који су одгојени на тај начин. **12** Зато усправите клонуле руке и учврстите клеџава колена. **13** Поравнајте стазе за своје стопе, да се слабе ноге не ишчаше, већ да се исцеле. **14** Настојте да будете у миру са свима, и радите на своме посвећењу, без којег нико неће видети Господа. **15** Гледајте да нико не буде лишен Божије милости, да не изникне какав корен горчине који ће изазвати невоље и заразити многе. **16** Водите рачуна да се међу вама не нађе неки

блудник или безбожник, као Исав, који је за јер и сами пролазите кроз исто. 4 Брак [нека] једно јело продао своје првородство. 17 Ви сви поштују, а супружници нека буду верни знate да је након тога хтео да добије очев једно другоме, јер ће Бог судити блудницима благослов, али је био одбијен, јер му није и прељубницима. 5 Клоните се љубави према пружена прилика да исправи оно што је новцу, будите задовољни оним што имате, учинио, иако ју је са сузама тражио. 18 Ви, јер [Бог] је рекао: „Никада нећу одступити наиме, нисте приступили опипљивој [гори] од тебе нити ћу те оставити.“ 6 Зато можемо зажареној од огња, свој у тами, помрчини и смело да кажемо: „Господ је мој помоћник, олуји, 19 приликом чега се зачу звук трубе нећу се бојати; шта ми може учинити и глас који је проговорио. Народ који је тај човек?“ 7 Сећајте се својих вођа који су вам глас чуо, молио је да им се више не говори, проповедали реч Божију. Размотрите како 20 јер нису могли да поднесу заповест: „Ако су живели и умрли, те подражавајте њихову и звер дотакне гору, биће засута камењем.“ веру. 8 Иисус Христос је исти јуче, данас и 21 Тад призор је био тако страшан да је и довека. (aiōn g165) 9 Пазите да вас не заведу сам Мојсије рекао: „Уплашен сам и дрхтим.“ разна туђа учења. Јачајте срце милошћу 22 Приступили сте, наиме, гори Сион и Божијом, јер је то добро, а не прописима граду живога Бога, небеском Јерусалиму, те о храни од којих нису имали користи они хиљадама анђела и свечаном збору. 23 [Ви сте који су их се придржавали. 10 Ми имамо приступили] Цркви првенаца чија су [имена] жртвеник са којег немају права да једу они записана на небу, Богу који је судија свих који врше службу у Шатору. 11 Наиме, тела људи, и духовима савршених праведника. животиња, чију крв Првосвештеник уноси у 24 [Ви сте приступили] посреднику Новог Светињу као жртву за грех, спаљују се изван савеза, Иисусу, и шкропљеној крви која говори табора. 12 Стога је и Иисус, да би посветио речитије од Авељеве [крви]. 25 Пазите да не народ својом крвљу, поднео патњу изван ускратите послушност ономе који говори! [градских] капија. 13 Изађимо, стога, к њему Јер ако нису избегли [казну] они који су се изван табора и понесимо његову срамоту. оглущили о онога који их је опомињао на 14 Јер ми немамо стални град на земљи, земљи, како ћемо избећи [казну] ми, ако се него тражимо онај који је у будућности. 15 одвратимо од онога који [нас] опомиње с [Христовим] посредством, дакле, приносимо неба? 26 Његов глас је тада потресао земљу, стално хвалу Богу [као] своју жртву, то јест, а сада обећава: „Још једном ћу уздрмати плод усана које исповедају његово име. 16 Не не само земљу, него и небо.“ 27 А то „још занемарујте заједништво и доброочинства, једном“ указује на уклањање онога што је јер такве жртве угађају Богу. 17 Слушајте уздрмано, то јест, онога што је створено, своје вође и покоравајте им се, јер они бдију да остане оно што се не може уздрмати. над вашим душама као они који ће полагати 28 И пошто примамо Царство које се не рачун за њих. Зато гледајте да то чине с може уздрмати, захваљујмо Богу, те му са радошћу, а не с уздисањем, јер вам то не захвалношћу служимо да му угодимо, с би било на корист. 18 Молите се за нас. поштовањем и страхом. 29 Јер, „Бог твој, Ми смо, наиме, уверени да имамо чисту огањ је који спаљује.“

13 Братољубље и даље упражњавајте. 2

Гостољубивост не занемарујте, јер су неки, и не знајући, угостили анђеле. 3 Сећајте се оних који су у тамници, као да сте и ви сами утамничени. Сећајте се злостављаних,

савест, будући да настојимо да се у свему добро владамо. 19 Утолико вас више молим да чините ово, да бих вам се што брже вратио. 20 А Бог мира, који је извео из мртвих великог Пастира оваца, Господа нашег Иисуса, запечативши вечни савез његовом крвљу, (aiōnios g166) 21 нека вас оспособи за свако

добро [дело] тако да чините његову вољу, те да он чини међу вама што је њему угодно, посредством Исуса Христа, коме вечна слава од сад и довека. Амин. (αἰῶνις γε) 22 Молим вас, браћо, да прихватите ову реч охрабрења, коју сам укратко написао. 23 Знајте да је наш брат Тимотеј ослобођен. Ако ускоро дође, посетићу вас заједно с њим. 24 Поздравите све ваше вође и све свете. А вас поздрављају [верујући] из Италије. 25 Милост [нека је] са свима вами. Амин.

Јаковљева

1 Јаков, слуга Бога и Господа Иисуса Христа, поздравља дванаест племена Израиљевих расејаних по свету. **2** Браћо моја, сматрајте за чисту радост кад год вас задесе свакојака искушења, **3** знајући да кушање ваше вере изграђује истрајност. **4** Истрајност, пак, нека се покаже савршеном, да бисте ви били савршени и потпуни и без икаквог недостатка. **5** Ако коме од вас недостаје мудрости, нека тражи од Бога који свима даје великолично и без прекора, и он ће му је дати. **6** Само нека тражи са вером, без икакве сумње, јер онај који сумња сличан је морском таласу који ветар подиже и ваља. **7** Такав човек нека и не помишља да ће што примити од Господа, **8** јер је колебљив, те стога непостојан у свим својим поступцима. **9** Сиромашни брат нека се хвали својом узвишеностју, **10** а онај који је богат – својом понизношћу, јер ће свенuti као цвет у трави. **11** Јер, кад сунце гране са жегом, трава се суши, а цвет у њој вене, те му лепота пропада. Тако ће и богати проћи са својим пословима. **12** Блажен је човек који истрајно одолева искушењима, јер ће, будући прекаљен, примити венац живота који је [Бог] обећао онима који га воле. **13** Када је неко изложен искушењу, нека не каже: „Бог ме искушава“, јер Бог се не може искушавати злом, нити он сам кога искушава. **14** Свако, наиме, подлеже искушењу тако што га његова властита зла жеља одвлачи и мами. **15** Зла жеља, затим, будући зачета, рађа грех, а учињени грех рађа смрт. **16** Не варајте се, браћо моја вољена. **17** Сваки добар дар и савршен поклон долази нам одозго, од Оца светlostи, који се не мења као сенка. **18** Он нас је по својој вољи родио речју истине, да будемо први међу његовим створењима. **19** А ово знајте, вољена моја браћо: нека свако буде брз да чује, спор да одговори, и спор да се разгневи; **20** јер, човеков гнев не постиже праведност коју Бог тражи. **21** Зато одбаците сву нечистоту и преосталу злођу те кротко прихватите реч усађену у вас, која може да вас спасе. **22** Не будите они који само слушају реч и тако себе варају; будите они који је извршавају. **23** Јер онај који слуша реч, а не извршава је, сличан је човеку који посматра своје лице у огледалу; **24** погледао се, наиме, па отишао, одмах заборављајући како је изгледао. **25** Али ко се загледа у савршени Закон слободе, те истраје у њему, и не буде заборавни слушач, него онај који га извршава – тај ће бити блажен у ономе што чини. **26** Ако неко себе сматра побожним, а не зауздава свој језик, тај вара себе; његова побожност ништа не вреди. **27** Ово је чиста и неокаљана побожност коју Бог и Отац прихвата: заузимати се за сиромашне и удовице у њиховим неприликама и чувати себе неокаљаним од света.

2 Браћо моја, ви који верујете у нашег славног Господа Иисуса Христа, не будите пристрасни. **2** Рецимо да на ваш скуп дође човек са златним прстеном и у скрупоценој одећи, а дође и сиромах у прљавој одећи. **3** Ви погледате на онога што носи скрупоцену одећу, па му кажете: „Ти лепо седи овде“, а сиромаху кажете: „Ти стани тамо, или седи ту доле код мојих ногу.“ **4** Нисте ли тако направили разлику међу собом и постали судије са опаким мислима? **5** Чујте, вољена моја браћо! Није ли Бог изабрао оне који су сиромашни у свету да буду богати у вери и наследници Царства које је Бог обећао онима који га воле? **6** А ви сте презрели сиромаха. Па нису ли управо богаташи они који вас тлаче и одвлаче на судове? **7** Не блате ли управо они лепо име онога по коме се зовете? **8** Ако заиста извршавате царски Закон према Писму: „Воли ближњега свога као самога себе“, добро чините. **9** Али ако сте пристрасни, чините грех и Закон вас кори као преступнике. **10** Јер ко врши сав Закон, а погреши само у једном, крив је за све. **11** Јер онај који је рекао: „Не чини прелубе“, такође је рекао и: „Не убиј.“ Према томе, ако

и не учиниш прељубу, а убијеш, преступио велике ијаки ветрови их покрећу, а њима си Закон. **12** Говорите и поступајте као они управља врло мало кормило онамо када којима ће се судити Законом који ослобађа. кормилар науми. **5** Тако је и језик мали уд **13** Јер суд је немилосрдан према ономе који али се дичи великим делима. Гле, како мала није исказивао милосрђе; а милосрђе слави ватра запали велику шуму! **6** Тако је и језик победу над судом! **14** Каква је корист, браћо ватра, свет неправде међу нашим удовима. моја, ако неко каже да има веру, а не чини Он погани читаво наше тело и пали читав [добра] дела? Може ли га таква вера спаси? животни ток, а пакао га потпалајује. (*Geenna*
15 Ако су неки брат и сестра неодевени и ако **g1067**) **7** Све врсте животиња, птица, гмизаваца оскудевају у свакодневној храни, **16** а неко и морских животиња дају се укротити и од вас им каже: „Желим вам све најбоље, човек их је укротио, **8** а језик, то немирно угрејте се и наситите!“, а не дате им оно зло пуно смртног отрова, нико не може што је потребно њиховом телу, каква је укротити. **9** Њим благосиљамо Господа и Оца корист од тога? **17** Тако и вера, ако није и њим проклињено људе који су створени спојена са делима, сама по себи је мртва. по слици Божијој. **10** Из истих уста излази **18** Иначе, неко би могао да каже: „Ти имаш благослов и проклетство. То тако не треба да веру, ја имам дела. Покажи ми своју веру буде, браћо моја. **11** Може ли са истог времена без дела, а ја ћу ти по делима показати извирати слатка и горка [вода]? **12** Може ли, своју веру.“ **19** Ти верујеш да постоји један браћо моја, смоква рађати маслине или лоза Бог? Добро чиниш. Али и зли духови то смокве? Тако ни слан извор не може дати верују и дрхте! **20** Хоћеш ли доказ, залудни слатку воду. **13** Ко је мудар и разуман међу човече, да је вера без дела јалова? **21** Зар наш вама? Нека добним живљењем покаже своја отац Аврахам није био делима оправдан дела у мудрој кроткости. **14** Али ако у себи приневши свога сина Исака на жртвеник? **22** носите горку завист и себично истицање, Видиш ли да је вера сарађивала са његовим онда се немојте поносити и говорити оно делима, и да је вера по делима постала што се противи истини. **15** Таква мудрост потпуна? **23** Тако се испунило Писмо које не долази одозго, него је земаљска, људска, каже: „Поверова Аврахам Богу, па му је то од злог духа је. **16** Јер, где је завист и урачунато у праведност“, и тако би назван себично истицање, онде је неред и свако Аврахам „пријатељем Божијим“. **24** Видите зло. **17** А мудрост која долази одозго, пре да човек не постаје праведан пред Богом свега је чиста, затим миротворна, кротка, само вером, него и делима. **25** Исто тако, није прилагодљива, пуна милосрђа и добрих ли се и Рахава, блудница, делима оправдала, плодова, непристрана, нелицемерна. **18** А тако што је угостила уходе и затим их праведност је плод који ће убрати они који упутила на други пут? **26** Наиме, као што је сеју у миру – они који чине мир. тело без духа мртво, тако је и вера без делâ мртва.

3 Браћо моја, нека не буде [међу вами] много учитеља, знајући да ћемо бити строже суђени. **2** Јер сви ми на много начина грешимо. Ако ко у речи не греши, тај је савршен човек, способан да заузда цело своје тело. **3** Када коњима стављамо узде у уста да би нам се покоравали, ми управљамо целим њиховим телом. **4** Погледајте и лађе: тако су

4 Одакле ратови, одакле сукоби међу вами? Зар не потичу од ваших жудњи које ратују у вашим удовима? **2** Жудите и немате, убијате и завидите – и не можете да постигнете, ратујете и сукобљавате се. Немате, јер не тражите. **3** Тражите, али не добијате, зато што тражите што је зло: да бисте утрошили на своје жудње. **4** Прељубници! Зар не знate да је пријатељство са светом непријатељство према Богу? Ко,

наиме, хоће да буде пријатељ са светом, се није противио. 7 Стога, браћо, будите постаје непријатељ Богу. 5 Или сматрате стрпљиви, док Господ не дође. Погледајте да Писмо без разлога говори: „Љубоморно како земљорадник ишчекује драгоцену род чезне Дух који се настанио у вама“, 6 али земље, стрпљиво чекајући на рану и позну даје већу милост. Зато [Писмо] говори: „Бог кишу. 8 Стога и ви истрајте, учврстите своја се супротставља охолима, а понизнима срца, јер се долазак Господњи приближио. исказује милост.“ 7 Стога се покорите Богу, а 9 Не гунђајте, браћо, један против другога супротставите се ђаволу, па ће побећи од вас. да не будете суђени. Гле, Судија већ стоји 8 Приближите се Богу и он ће се приближити на вратима! 10 За пример стрпљивости у вама. Очистите руке, грешници! Очистите злопаћењу, узмите, браћо, пророке који су срца, ви подељене душе! 9 Тугујте над својом говорили у име Господње. 11 Ево, блаженим бедом и закукајте! Нека се ваш смех у плач називамо оне који су издржали. Чули сте окрене, а ваша радост у жалост! 10 Понизите за Јовову стрпљивост и видели сте шта је се пред Богом, и он ће вас узвисити. 11 Господ на крају [учинио], јер је Господ веома Браћо, не оговарајте један другога. Онај, милостив и милосрдан. 12 Изнад свега, наиме, ко оговара брата или га осуђује, браћо моја, не заклињите се ни небом, ни против Закона говори и Закон осуђује. А ако земљом, нити којом другом заклетвом. Ваше осуђујеш Закон, онда га не извршаваш, већ „да“ нека буде „да“, и ваше „не“ – „не“. 13 се постављаш као да си му судија. 12 Само Злопати ли се ко међу вама? Нека моли. је један Законодавац и Судија, који може Радује ли се ко? Нека пева хвалоспев. 14 да спасе и погуби. А ко си ти да осуђујеш Болује ли ко међу вама? Нека позове црквене ближњега? 13 А сад, ви што говорите: „Данас старешине, а они нека се моле над њим или сутра поћи ћемо у тај и тај град. Тамо помазујући га уљем у име Господње, 15 ћемо провести годину дана; трговаћемо и па ће молитва вере исцелити болесника; зарадићемо“, 14 а не знate ни шта ће бити Господ ће га подићи, и ако је починио грехе сутра. Шта је ваш живот? Он је као магла биће му опроштено. 16 Стога исповедајте која се за кратко спусти, па се потом разиђе. своје грехе један другоме, и молите се једни 15 Уместо да говорите: „Ако да Господ да за друге да будете исцељени. Много може будемо живи, учинићемо ово или оно.“ 16 постићи молитва праведника. 17 Илија је А ви се још и хвалите својом надменошћу! био човек као и ми. Он се жарко помолио да Свако такво хвалисање је зло. 17 Према томе, не буде кише, и киша није пала на земљу ко зна да чини добро, а не чини, грех му је. три године и шест месеци. 18 Онда се поново

5 Де сад, ви богаташи, заплачите и закукајте, због невоља које ће вас задесити. 2 Богатство ваше иструну, одећу вам мольци изједоше, 3 злато и сребро ваше рђа је прекрила, рђа њихова против вас ће сведочити, а огањ прождretи ваша тела. Благо сте згрнули у последње дане! 4 Ево! Виче плата радника који су жели ваше њиве, коју сте им ви ускратили; вапаји жетелаца допрли су до ушију Господа над војскама. 5 Живели сте раскошно на земљи и уживали; утовили сте своја срца за дан погубљења. 6 Осудили сте и убили праведника, а он вам

помолио, и небо је дало кишу, те је земља донела свој род. 19 Браћо моја, ако ко од вас одлута од истине и неко га врати натrag, 20 знајте да ће онај који врати грешника с кривог пута спasti његов живот од смрти и покрити мноштво греха.

1 Петрова

Као послушна деца, не живите као некада у незнању, када сте били вођени [разним] жељама. **15** Напротив, владајте се свето као изабране дошљаке, расејане по Понту, што је свет [Бог] који вас је позвао. **16** Јер Галатији, Кападокији, [Малој] Азији и је [у Писму] написано: „Будите свети, јер Витинији, **2** које је Бог Отац изabraо ја сам свет.“ **17** Па ако зовете Оцем [Бога] на основу свог предзнања, посвећењем који је непристрасан, и који суди свакога Духа, да буду послушни Исусу Христу, и по његовим делима, проводите време свог пошкропљени његовом крвљу: милост вам и живота у туђини у страху пред њим. **18** Ви, мир у изобиљу. **3** [Нека је] благословен Бог и наиме, знате да од свог испразног начина Отац Господа нашега Исуса Христе, који нас живота, који сте наследили од својих очева, је по свом великом милосрђу – посредством нисте откупљени пропадљивим сребром или вакрења Исуса Христе из мртвих – поново златом, **19** него драгоценом крвљу Христе, родио за живу наду, **4** да ћемо примити који је био као јагње без мање и недостатка. наследство које је непропадљиво, неокаљано **20** Он је предодређен још пре стварања света, и које не вене. Оно се чува на небу за али се појавио у последња времена ради вас, **5** које Божија сила чува посредством вас, **21** који његовим посредством верујете вере за спасење, спремно да се открије у у Бога. Он је Христа вакрео из мртвих последње дане. **6** Ви се овоме радујете, и дао му славу, тако да ваша вера и нада иако сте сад, кад већ тако треба да буде, буду усмерене на Бога. **22** А сада, пошто сте накратко ожалошћени разним невољама очистили своје душе послушношћу истини, које вас сналазе. **7** Невоље, наиме, доказују искреност ваше вере, која је драгоценостија од злата. Па и злато, иако пропадљиво, мора да се испита ватром. Тако ћете по својој вери примити хвалу, славу и част, када се појави Исус Христос. **8** Ви га волите, иако га нисте видели, и верујете у њега, иако га сада не видите, те се радујете неизрецивом и узвишеном радошћу, **9** јер постижете сврху своје вере: спасење својих душа. **10** Ово спасење су тражили и испитивали пророци који су пророковали о милости која је вама намењена. **11** Они су истраживали када ће се и како то [спасење] остварити. На то време је указивао Дух Христов који је био у њима, унапред најављујући о Христовим патњама и слави која га очекује после тога. **12** Њима је Бог открио да, тиме што су говорили о овим стварима, нису служили себи, него вама, којима су то сада објавили гласници Радосне вести посредством Светог Духа, посланог с неба. У ове ствари и анђели желе да завире. **13** Зато, нека ваш ум буде спреман, будите трезни, потпуно се поуздајте у милост коју ћете добити по откривењу Исуса Христа. **14**

2 Оdbaците, dakle, sve što je zlo: svaku vrstu prevarе, dvoličnosti, zavisti, i svakovrsne uvrde. **2** Kao novorođenčad žudite za duhovnim mlekom, da biste њиме узрасли za spaseњe, zako stе zaista iskušili da je Gospod dobar. **4** Pristupite Isusu – živom kamenu, što su људи odbačili, ali koji je izabran i dragocen u Božijim [ochima], **5** pa se kao živo kameњe utražujuće u duhovni hram. U њemu ћete služiti kao posvećeno sveštenstvo koje posredstvom Isusa Hrista priноси duhovne жртве угодне Богу. **6** Zato je написано у Писму: „Ево,

постављам на Сиону камен угаони, камен је патио – није ником претио, него је то изабран и драгоцен. Ко у њега поверије, препустио [Богу] који праведно суди. **24** Он неће се постидети.“ **7** Вама који верујете, је на свом телу понео наше грехе на дрво, да његова драгоценна вредност служи на корист, умрвши гресима живимо за праведност. а онима који не верују, „камен што су зидари Његовим ранама сте исцељени. **25** Јер сте одбацили, постаде камен угаони.“ **8** И, лутали као овце, а сада сте се окренули „камен за спотицање и стена за посртање.“ Пастиру и Чувару својих душа.

Они се спотичу, јер се не покоравају речи, на што су и одређени. **9** А ви сте изабрани род, царско свештенство, свети народ, народ који припада Богу, одређен да објави славна дела онога који вас је из tame позвао у своју чудесну светлост. **10** Некада нисте били народ, а сада сте Божији народ, [некада] нисте уживали милосрђе, а сада сте примили милосрђе. **11** Вольени, молим вас да се као странци и дошљаци [у овом свету] клоните телесних жеља које се боре против душе. **12** Владајте се узорно међу многобошцима, да би, пошто вас оптужују као злочинце, видели ваша добра дела, те прославили Бога на дан његовог доласка. **13** Господа ради, покоравајте се свакој људској установи: било цару као врховном главару, **14** било намесницима, које он поставља да кажњавају злочинце, и да похвале оне који чине добро. **15** Наиме, Божија је воља да, чинећи добро, ућуткate неупућене људе који говоре о вама из незнанja. **16** Иако сте слободни, не служите се слободом као изговором за зло. Напротив, као Божије слуге, **17** свакога уважавајте, братство волите, Бога се бојте, цара поштујте. **18** Слуге, покоравајте се својим господарима с пуним поштовањем, и то не само онима који су добри и благи, него и сировима. **19** Наиме, хвале је вредно када неко подноси невоље и трпи неправедно, свестан да то чини ради Бога. **20** Јер какве части има у томе ако вас туку за наше грехе, па због тога трпите? Али ако трпите чинећи добро, то је Богу мило. **21** На ово сте позвани, зато што је и Христос трпео за вас и оставио вам пример да идете његовим стопама. **22** „А нити је учинио греха, нити се превара нашла на његовим устима.“ **23** Када су га врећали, он није узвратио увредом, када

3 Тако и ви, жене, покоравајте се својим мужевима, да би, ако неки не следе [хришћанско] учење, без речи били придобијени понашањем својих жена, **2** када виде чистоту вашег понашања и вашу богобојазност. **3** Нека се ваша лепота не састоји само у изгледу: у плетењу косе, у кићењу златом или облачењу хаљина. **4** Уместо тога, красите се унутрашњом [лепотом] која не пролази, кротким и благим духом, јер је то драгоцено пред Богом. **5** Јер, тако су се некада побожне жене, које су се поуздавале у Бога, красиле покорношћу својим мужевима. **6** Тако је и Сара била покорна Аврахаму, називајући га „господарем“. Ви сте сада њене ћерке, ако чините добро и не дозволите да вас ишта застраши. **7** На исти начин и ви, мужеви, узмите у обзир да су ваше жене са којима живите слабији пол. Искazuјте им част, јер су оне, заједно са вама, наследнице дара живота. Чините то да би ваше молитве биле неометане. **8** На крају, будите исте мисли, имајте саосећање једни за друге, искazuјте братску љубав, будите љубазни и понизни. **9** Не враћајте зло за зло, или увреду за увреду, него благосиљајте, јер сте на ово позвани, да бисте добили благослов [од Бога]. **10** Јер [Писмо каже]: „Ко жели да ужива живот и да добре дане види, од зла говора нека се уздржи, и нек му усне не говоре лажи. **11** Зла нека се клони, а добро нека чини, нека тражи мир и за њим нека иде. **12** Јер очи Господње мотре на праведне, и уши његове молитву им чују, а на зликовце мршти му се лице.“ **13** Јер ко ће вам науздити ако ревносно чините добро? **14** Наиме, блажени сте ако трпите за праведност. Не дајте да вас уплаше нити

збуне. **15** Славите Христа као светог Господа љубав, јер љубав покрива мноштво греха. у својим срцима. Будите увек спремни да **9** Негујте узајамну гостољубивост која је дате одговор сваком ко затражи од вас да му лишена гунђања. **10** Као добри управитељи објасните разлог ваше наде. **16** Али чините разноврсних Божијих дарова, служите једни то с благошћу и поштовањем. Нека вам другима даром који је свако од вас, милошћу савест буде чиста, да се они који изврђују Божијом, примио. **11** Ко проповеда, нека то руглу ваше добро хришћанско владање, чини као [да проповеда саме] речи Божије. осрамоте у оном за шта вас клевећу. **17** Ко служи, нека то чини снагом коју даје Наиме, боље је и страдати чинећи добро, Бог, тако да се у свему прослави Бог кроз ако је то Божија воља, него ли чинећи зло. Исуса Христа. Њему припада слава и сила **18** Јер је Христос једном за свагда претрпео од сад и довека. Амин. (αἰδον γι65) **12** Вољени за грешнике, праведник за неправеднике, да [моји], не чудите се отјеним неволјама које нас доведе к Богу. Тело су му убили, али је вас сналазе да вас кушају. То што вам се [Божијим] Духом био оживљен. **19** Духом догађа није ништа чудно. **13** Уместо тога, је такође сишао у тамницу да проповеда радујте се што учествујете у Христовим духовима, **20** који су некада, у Нојево време, патњама, да бисте клицали од радости када били непослушни [Богу]. Бог је стрпљиво се открије његова слава. **14** Блажени сте чекао да се они покају докле год се градило ако вас врећају ради Христа, јер Дух славе, пловило у коме се неколицина, то јест, осам Божији [Дух], почива на вама. **15** Нико од душа спасло кроз воду, **21** која је пралик вас да не страда као убица, лопов, злочинац, крштења, које вас сада спасава. Крштење или као човек који се плете у туђа послла. **16** није уклањање телесне нечистоће, него Али ако неко [трпи] зато што је хришћанин, молитва Богу за чисту савест, а заснива се нека се не стиди тога, него нека слави Бога на власкрсењу Исуса Христа. **22** Он је отишао што носи то име. **17** Јер, дошло је време на небо и сео с десне стране Богу, где су му за Суд који ће започети од Божијег дома. потчињени анђели, небеске власти и силе.

4 Пошто је, дакле, Христос пропатио телом, и ви се наоружајте истом мишљу. Наиме, ко је пропатио телом престао је да греши. **2** Зато проведите преостало време свог живота у телу по Божијој вољи, а не у удовољавању људским жељама. **3** Јер довољно је да сте некада живели као многобошци: у разврату,

пожуди, пијанчењу, оргијама, теревенкама, и ужасном идолопоклонству. **4** Њима је **ja**, који сам и сам старешина и сведок чудно што и ви са њима не хрлите у исту Христових мука, те учесник у слави која бујицу раскалашности, па вас зато врећају. **5** треба да се открије, **2** да напасате Божије Зато ће дати рачун ономе ко је спреман да стадо које вам је поверио. Али не чините суди живима и мртвима. **6** Наиме, Радосна то присилно, него драговољно, како је Богу вест је и објављена мртвима, да би, пошто по вољи, и не из користољубља, него из су као и сви људи осуђени на телесну смрт, одушевљења. **3** Не понашајте се деспотски могли да живе духом као што и сам Бог живи. према онима који су вам поверени, него **7** Приближио се крај свега. Будите прибрани будите примери стаду. **4** А кад се појави и будни, да бисте могли да се молите. **8** врховни Пастир, примићете славни венац Изнад свега, одржавајте међу собом трајну који не вене. **5** Тако и ви, младићи,

очекује оне који су непослушни Божијој Радосној вести? **18** Јер [Писмо каже]: „Ако се праведник једва спасава, шта ће бити с безбожником и грешником?“ **19** Стога, нека они који по Божијој вољи трпе, повере своје душе верном Створитељу чинећи добра дела.

5 Оне који су старешине међу вами молим и ужасном идолопоклонству. **4** Њима је **ja**, који сам и сам старешина и сведок чудно што и ви са њима не хрлите у исту Христових мука, те учесник у слави која бујицу раскалашности, па вас зато врећају. **5** треба да се открије, **2** да напасате Божије Зато ће дати рачун ономе ко је спреман да стадо које вам је поверио. Али не чините суди живима и мртвима. **6** Наиме, Радосна то присилно, него драговољно, како је Богу вест је и објављена мртвима, да би, пошто по вољи, и не из користољубља, него из су као и сви људи осуђени на телесну смрт, одушевљења. **3** Не понашајте се деспотски могли да живе духом као што и сам Бог живи. према онима који су вам поверени, него **7** Приближио се крај свега. Будите прибрани будите примери стаду. **4** А кад се појави и будни, да бисте могли да се молите. **8** врховни Пастир, примићете славни венац Изнад свега, одржавајте међу собом трајну који не вене. **5** Тако и ви, младићи,

покоравајте се старешинама. А сви се заодните понизношћу, да служите једни другима, јер: „Бог се супротставља охолима, а понизнима исказује милост.“ **6** Стога се понизите под моћну руку Божију, да вас узвиси у право време. **7** Пребаците сву своју бригу на њега, јер се он брине за вас. **8** Будите трезвени, бдите, [јер] ваш непријатељ, ђаво, обилази као ричући лав и тражи кога да прођдере. **9** Будите чврсти у вери, те му се одуприте, знајући да и ваша браћа по вери широм света пролазе кроз исте патње.

10 А Бог, милостив у свему, који вас је по Христу Исусу позвао у вечну славу, он ће вас, након ваше кратке патње усавршити, учврстити, оснажити и утемељити. (*aiōnios g166*) **11** Његова је сила довека. Амин. (*aiōn g165*) **12** Написао сам вам ово кратко писмо уз помоћ Силвана, кога сматрам верним братом, да вас опоменем и потврдим да је ово права милост Божија. Ње се држите. **13** Поздравља вас црква у Вавилону, која је заједно са вама изабрана [од Бога], и мој син Марко. **14** Поздравите једни друге пољупцем љубави. Мир са свима вама који сте у Христу.

2 Петрова

1 Симон Петар, слуга и апостол Иисуса који је величанствен у својој слави: „Ово је Христа, поздравља оне који су Син мој вољени, који ми је по вољи!“ **18** Ми праведношћу нашега Бога и Спаситеља смо чули да је тај глас дошао с неба кад смо Иисуса Христа, примили исту драгоцену веру били с њим на Светој гори. **19** По томе зnamо као и ми. **2** Милост вам и мир у изобиљу да је порука пророка поуздана. Добро је што познањем Бога и Иисуса, Господа нашега. **3** се те поруке пажљиво држите, као светиљке Његова божанска сила дала нам је све што је потребно за живот у побожности, кроз познање онога који нас је позвао својом славом и добротом. **4** Тиме нам је даровао драгоцену и велику обећања да помоћу њих умакнемо поквареним жељама које владају у свету, те постанемо учесници у божанској природи. **5** Зато уложите сваког труда да своју веру удржите са добротом, доброту са знањем, **6** знање са уздржљивошћу, уздржљивост са постојаношћу, постојаност са побожношћу, **7** са побожношћу братољубље, а са братољубљем љубав. **8** Јер ако поседујете ове [врлине] и развијате их, нећете бити беспослени и неплодни у познању Господа нашег Иисуса Христа. **9** А ко тих [врлина] нема, тај је слеп и кратковид, јер је заборавио да је био очишћен од својих прећашњих греха. **10** Зато, браћо, уложите труда да својим животом потврдите да вас је Бог позвао и изабрао; ако тако чините, никада нећете посрнути. **11** Тако ће вам се, наиме, великодушно обезбедити сигуран узлазак у вечно Царство Господа нашега и Спаситеља Иисуса Христа. (aiōnios g166) **12** Зато ћу настојати да вас увек подсећам на све то, иако ви то већ знате и утврђени сте у истини коју сте примили. **13** Сматрам исправним да вас, док сам још у овом телу, будим својим подсећањем. **14** Знам, наиме, да ћу убрзо одложити овај мој шатор, као што ми је то обзнако наш Господ Иисус Христос. **15** Зато ћу се нештедимице трудити да се ви и после мог одласка сећате ових ствари. **16** Јер, ми вам нисмо обзнанили силу и долазак Господа нашег Иисуса Христа служећи се мудро смишљеним причама, него на основу тога што смо били сведоци његовог величанства. **17** Јер када је примио част и славу од Бога Оца, зачуо се глас [Бога

2 Наиме, међу народом било је и лажних пророка, као што ће и међу вами бити лажних учитеља, који ће уносити погубна учења и порицати Господара који их је откупио. Тако ће на себе највиши брзу пропаст. **2** Ипак, многи ће се повести за њиховом раскалашношћу, па ће се због њих злого говорити о Путу истине. **3** Вођени похлепом, они ће вас обмањивати својим измишљотинама и искоришћавати вас. Њихова осуда је одавно на снази, и њихова пропаст неуморно чека. **4** Јер Бог није поштедео ни анђеле који су сагрешили, него их је оковане бацио у мрачно Подземље, где су предати да се чувају за Суд. (Tartarog5020) **5** Бог није поштедео ни стари свет, него је сручио потоп на безбожне људе, али је спасао Ноја, проповедника праведности, уз седмора њих. **6** Тако је и градове Содому и Гомору осудио на пропаст и уништио их огњем, учинивши их примером за остале безбожнике. **7** Ипак, избавио је праведног Лота којег је мучио развратни живот разузданих људи. **8** Живећи међу њима, његова праведна душа је патила, док је дан за даном гледао и слушао њихова безаконичка дела. **9** Господ, дакле, зна како да побожне избави од искушења, и да неправедне држи под казном за Судњи дан, **10** посебно оне који се поводе за прљавима страстима тела и презиру господство. То су

дрски и уображені људи који се не устежу од бисте се сетили речи које су свети пророци вређања славних. **11** Па чак ни анђели, иако говорили, и заповести нашега Господа и већи по сили и снази, не износе увредљиве Спаситеља које су вам апостоли предали. **3** оптужбе против њих пред Господом. **12** Ти Пре свега, треба да знate да ћe сe у последња људи су као неразумне животиње, бића која временена појавити подругљивци који ћe живе по нагону природе, рођена за лов и живети по сопственим жељама. Они ћe сe убијање, јер не знају кога вређају. Стога ругати **4** и говорити: „Није ли он обећао да ћe као животиње и бити истребљени, **13** ћe сe вратити? Па где је онда? Јер и наши сносећи казну за своју неправедност. Они преци су помрли, а све је исто од како је чине разврат усред бела дана и налазе свет створен.“ **5** Они свесно занемарују да уживање у томе. Погани су и бестидници! су у давна времена небеса била створена Уживају у својим обманама, банчећи на по речи Божијој, и да се по истој речи вашим гозбама. **14** Очи су им пуне прељубе, земља појавила из воде, те опстоји помоћу незасите греха. Они лове колебљиве душе. воде, **6** а водом је и тадашњи свет био Срце им је извежбано похлепом. [Божија] поплављен и уништен. **7** А садашње небо и клетва лежи на њима! **15** Застранили су, земља су истом Божијом речју остављени напустивши прави пут, те кренули путем за уништење. Они се чувају за Судњи дан Валама, сина Веорова, којем је омилела када ћe безбожници бити уништени. **8** Али плати за неправедно дело. **16** Међутим, био не губите из вида, вољени [моји], да је је укорен за свој преступ; немушта магарица за Господа један дан као хиљаду година, је проговорила људским гласом и спречила а хиљаду година као један дан. **9** Господ пророкову лудост. **17** Они су као пресахли не одлаже да испуни обећање, како неки извори и као облаци гоњени олујом. За мисле, него је стрпљив према вама, јер не њих је припремљена најцрња тама. **18** Они, жели да ико пропадне, него да се сви покају. наиме, високопарним језиком проповедају **10** Јер дан Господњи ћe доћи као лопов, и бесмислице, те телесним страстима и тада ћe небеса са силном буком нестати, и пороцима маме оне који су тек побегли од небеске сile бити огњем уништене, а земља оних који живе у заблуди. **19** Обећавају им са свим што је на њој бити опустошена. **11** слободу, а сами су робови покварености. Будући да ћe се све ово догодити на овакав Наиме, свако је роб онога чиме је свладан. начин, како тек свето и праведно морате да **20** Јер, ако се они који су побегли од живите ви, **12** који очекујете и пожурујете покварености овог света упознавши Господа долазак Дана Божијег, када ћe се небеса у нашег и Спаситеља Иисуса Христа, поново пламену распасти и небеске сile зажарене уплићу у њих и подлежу им, њихово растопити. **13** А ми по Божијем обећању последње стање постаје горе него претходно. очекујемо нова небеса и нову земљу, где **21** За њих би било боље да никад нису ни праведност пребива. **14** Стога, вољени [моји], упознали пут праведности, него што су се, не штедите труда да се нађете неокаљани упознавши га, одвратили од свете заповести и беспрекорни пред [Богом] и да будете која им је предата. **22** Њима се дододило оно у миру [са њим]. **15** Сматрајте да је ваше што каже истинита пословица: „Вратио се спасење у Господњем стрпљењу, као што пас на своју бљувотину“ и „окупана свиња вам је и наш вољени брат Павле по даној му враћа се у блато да се ваља.“

3 Вољени [моји], ово је већ друга посланица коју вам пишем. У њима својим подсећањем будим ваш здрав разум, **2** да

мудрости писао. **16** Он о томе говори у свим својим посланицима. У њима има неких тешко разумљивих ствари, које неупућени и непостојани наопако тумаче. Они то чине и са осталим mestima у Писму, на своју

сопствену пропаст. **17** Према томе, вљени моји, пошто сте унапред упозорени, чувајте се да вас не заведе заблуда безаконика, те да изгубите постојаност. **18** Растите, стога, у милости и познању Господа нашег и Спаситеља Иисуса Христа. Њему [нека је] слава сада и до Дана вечности. Амин. (*aiōn*
g165)

1 Јованова

1 Оно што је било од почетка, што смо чули, што смо својим очима видели, што смо посматрали и својим рукама опипали, то је о њему, Речи живота. **2** Он, живот, показао се видљивим; ми смо га видели, па сведочимо и објављујемо вам њега, вечни живот који је био са Оцем и нама се објавио. (aiōnios g166) **3**

Што смо видели и чули, то објављујемо и вами, да и ви имате заједништво са нама. А наше заједништво је са Оцем и са Сином његовим, Исусом Христом. **4** Ово пишемо да наша радост буде потпуна. **5** Ово је вест коју смо чули од њега и јављамо је вама: Бог је светлост и у њему нема никакве таме. **6** Ако кажемо да имамо заједништво светлости као што је сам Бог у светлости, тада имамо заједништво један са другим, и крв његовог Сина Исуса чисти нас од свакога греха. **8** Ако кажемо да немамо греха, сами себе варамо и истине нема у нама. **9** Ако му, пак, признајемо своје грехе, он је веран и праведан: опростиће нам грехе и очистиће нас од сваке неправде. **10** Ако кажемо да нисмо згрешили, правимо га лажњивцем и његове речи нема у нама.

2 Дечице моја, ово вам пишем да не згрешите. Али ако ко и згреши, имамо Помагача-Утешитеља пред Оцем, Исуса Христа праведника. **2** Он је жртва принета ради опроштења наших греха, и не само наших, већ и ради [греха] целога света. **3** А да смо га упознали, знамо по томе што се држимо његових заповести. **4** Ко год каже да га познаје, а не држи се његових заповести, тај је лажњивац и у њему нема истине. **5** А ко се држи његове речи, у њему је љубав [према] Богу заиста дошла до савршенства. По томе знамо да смо у њему. **6** Ко говори да је у њему, дужан је да живи онако како је он живео. **7** Волјени моји, не пишем вам неку нову заповест, него

стару заповест коју сте имали од почетка. Та стара заповест је порука коју сте чули.

8 Но, ипак вам пишем нову заповест, која се испуњава у њему и у вама. Јер, тама пролази, а истината светлост већ светли.

9 Ако неко каже да је у светлости, а мрзи свога брата, и даље је у тами. **10** Ко воли свог брата остаје у светлости, те није узорак његовом посртању. **11** Међутим, ко мрзи свога брата, у тами је и по тами се креће, и не зна куда иде, јер му је тама заслепела очи. **12** Ово вам пишем, дечице, јер су вам

греси опроштени ради његовог имена. **13** Пишем вам, очеви, јер сте упознали онога који је од почетка. Пишем вам, младићи, јер сте победили Злога. **14** Написао сам вама,

Пишем вам, очеви, јер сте упознали онога који је од почетка. Написао сам вама, младићи, зато

што сте јаки, и зато што Божија реч живи у вама, и зато што сте победили Злога. **15** Немојте волети свет нити оно што је у свету.

Ако неко воли свет, у њему нема љубави [према] Оцу. **16** Наиме, све што је у свету:

пожуда тела, пожуда очију и охолост [због] иметка, не потиче од Оца него од света. **17**

Јер, свет и пожуда за светом пролазе, а ко врши вољу Божију живи заувек. (aiōn g165) **18**

Дечице, последња су времена, и као што сте чули, долази антихрист. Многи антихристи су се већ појавили, и по томе знамо да су последња времена. **19** Међу нама су били или

нису били наши. Јер да су били наши са нама би и остали. Ипак, требало је да се покаже да нису сви наши. **20** Али вас је помазао Свети, тако да сви имате знање. **21** Написао сам вам ово не зато што не познајете истину, већ зато што је познајете; ви, наиме, знate

да ни једна лаж не потиче од истине. **22** Ко је лажњивац ако не онај који тврди да

Исус није Христос? Онај који пориче Оца и Сина јесте антихрист. **23** Ко пориче Сина, нема ни Оца, а ко признаје Сина, има и Оца. **24** Нека оно што сте чули од почетка

остане у вама. Ако у вама остане оно што сте чули од почетка, оставајете у Сину и Оцу.

25 А оно што је Христос обећао да ће нам дати јесте вечни живот. (aiōnios g166) **26** Ово по томе што волимо браћу. Ко не воли, и сам вам написао о онима који вас заводе. даље је у смрти. **15** Свако ко мрзи свог брата, **27** Али ви сте примили помазање од њега, јесте братоубица, а ви знаете да ниједан које остаје у вама, па није потребно да вас убица нема вечни живот у себи. (aiōnios g166) **16** ко поучава. Наиме, његов Дух учи вас свему, Љубав смо познали по томе што је [Христос] и то је истина, а не лаж. Стога, како вас је положио свој живот за нас. Тако смо и ми Дух поучио, тако и останите у Христу. **28** Да, дужни да положимо своје животе за браћу. дечице моја, останите сада у њему, да бисте **17** Ако неко живи у благостију и види свога имали поуздање када се он појави, те да се брата како оскудева, па остане равнодушан не постидимо приликом његовог доласка. према њему, може ли у себи имати љубав **29** Ако знаете да је он праведан, знаете и да је према Богу? **18** Дечице, немојмо волети само свако ко чини правду од Бога рођен.

3 Погледајте колику нам је љубав Отац даровао: толику да се зовемо Божијом децом, као што и јесмо. Свет не зна ко смо ми, јер није упознао њега. **2** Вољени [моји], сад смо деца Божија, а шта ћемо постати то нам још није откривено. Међутим, знамо да ћемо када се он појави бити њему слични, јер ћемо га видети онаквог какав заиста јесте. **3** И свако ко полаже ову наду у њега, чисти себе као што је он сам чист. **4** Свако ко чини грех крши Закон, јер грех је безакоње. **5** Ви знаете да се Христос појавио да уклони грехе и да је он без греха. **6** Нико ко остаје у њему не живи у греху, а ко живи у греху није га ни видео ни упознао. **7** Дечице, не дајте да вас ко заведе. Свако ко чини правду, праведан је, као што је сам Христос праведан. **8** Ко живи у греху, од ђавола је, јер ђаво греши од почетка. Син Божији је дошао због овога: да уништи дела ђаволска. **9** Нико ко је од Бога рођен не живи у греху, зато што Христос дошао у телу, долази од Бога, **3** а његово семе пребива у њему. Он не може сваки дух који не признаје Исуса не долази да живи у греху, јер је рођен од Бога. **10** По од Бога. Тај има духа антихристовог, за овоме се препознају Божија деца и ђавоља којега сте чули да ће доћи, и већ сада је у деца: ко год не чини правду и не воли свога свету. **4** Дечице, ви сте од Бога и већ сте брата, не припада Богу. **11** Ово је, наиме, надвладали такве. Наиме, моћнији је онај порука коју сте чули од почетка: „Волите који је у вама, него онај који је у свету. **5** једни друге!“ **12** Не будите као Кајин који је Они су од света, па зато говоре оно што од припадао Зломе, па је убио свога брата. И света потиче, и свет их слуша. **6** Али ми зашто га је убио? Зато што су његова дела смо од Бога. Ко познаје Бога, нас слуша, била зла, а дела његовог брата праведна. **13** а ко није од Бога, не слуша нас. По томе Не чудите се, браћо, ако вас свет мрзи. **14** препознајемо Духа истине и духа заблуде.

речју и језиком, већ делом и истином. **19** По томе ћemo знати да припадамо истини, па ћemo умирити нашу савест пред Богом, **20** ако нас савест у било чему осуђује. Јер, Бог је већи од наше савести и он зна све. **21** Вољени [моји], ако нас савест не осуђује, тада имамо поуздање пред Богом, **22** па што год затражимо од њега то и добијамо, јер се његових заповести држимо и чинимо оно што је њему угодно. **23** Ово је његова заповест: да верујемо у његовога Сина Исуса Христа и да волимо један другога онако како нам је заповедио. **24** Ко држи његове заповести остаје у Богу, и Бог остаје у њему. А по овоме знамо да је он у нама: по Духу којег нам је даровао.

4 Вољени [моји], не верујте сваком духу, него проверавајте духове долазе ли од Бога, јер је много лажних пророка изашло у свет. **2** По овоме се познаје [онај који има] због овога: да уништи дела ђаволска. **9** Нико Божијег Духа: свако ко исповеда да је Исус Христос дошао у телу, долази од Бога, **3** а његово семе пребива у њему. Он не може сваки дух који не признаје Исуса не долази да живи у греху, јер је рођен од Бога. **10** По од Бога. Тај има духа антихристовог, за овоме се препознају Божија деца и ђавоља којега сте чули да ће доћи, и већ сада је у деца: ко год не чини правду и не воли свога свету. **4** Дечице, ви сте од Бога и већ сте брата, не припада Богу. **11** Ово је, наиме, надвладали такве. Наиме, моћнији је онај порука коју сте чули од почетка: „Волите који је у вама, него онај који је у свету. **5** једни друге!“ **12** Не будите као Кајин који је Они су од света, па зато говоре оно што од припадао Зломе, па је убио свога брата. И света потиче, и свет их слуша. **6** Али ми зашто га је убио? Зато што су његова дела смо од Бога. Ко познаје Бога, нас слуша, била зла, а дела његовог брата праведна. **13** а ко није од Бога, не слуша нас. По томе Не чудите се, браћо, ако вас свет мрзи. **14** препознајемо Духа истине и духа заблуде.

7 Вольени [моји], волимо једни друге, јер Исус Син Божији? 6 Он, Исус Христос, је онај љубав долази од Бога. Свако ко воли, од Бога који је дошао водом и крвљу. Не само водом, је рођен и познаје Бога. 8 Ко не воли, није него водом и крвљу. А сам Дух сведочи о познај Бога, јер Бог је љубав. 9 Бог је показао овоме, јер Дух је истина. 7 Тако, имамо три своју љубав према нама тако што је послао у сведока: 8 Духа, воду и крв; а ово троје се свет свога јединорођенога Сина да бисмо слажу. 9 Ако верујемо људском сведочанству, ми имали живот његовим посредством. 10 [знајмо да] је Божије сведочанство веће. Ово Ово је љубав: нисмо ми заволели Бога, него је Божије сведочанство којим је Бог потврдио је Бог заволео нас и послао свога Сина да свога Сина: 10 ко верује у Сина Божијега буде жртва за опроштење наших греха. 11 има ово сведочанство у свом [срцу], а ко не Вольени моји, ако нас је Бог толико заволео верује Богу, прави од њега лажњивца, јер и ми смо дужни да волимо једни друге. није поверовао сведочанству којим је Бог 12 Бога нико никада није видео, али ако потврдио свога Сина. 11 Ово је сведочанство: волимо једни друге, Бог остаје у нама, те Бог нам је дао живот вечни и овај живот љубав његова у нама бива савршена. 13 По је у његовом Сину. (aiōnios g166) 12 Ко има овоме знамо да остајемо у њему и он у нама: Сина има живот, а ко нема Сина Божијег, дао нам је свога Духа. 14 А ми смо видели нема живота. 13 Ово сам написао вама који да је Отац послао Сина [да буде] Спаситељ верујете у Сина Божијег, да знате да имате света. 15 Ко исповеди да је Исус Син Божији, вечни живот. (aiōnios g166) 14 Ово је поузданаје Бог остаје у њему и он у Богу. 16 И ми смо које имамо у њега: он нас слуша штогод да упознали љубав коју Бог има према нама и затражимо по његовој вољи. 15 А ако знамо поверовали у њу. Бог је љубав и ко живи у да нас слуша што год затражимо, онда знамо љубави, Бог остаје у њему и он у Богу. 17 да већ имамо оно што смо тражили од њега. Јубав је међу нама дошла до савршенства, 16 Ако неко види свога брата да чини грех да бисмо имали поузданаје на Судњи дан. Јер, који не води у смрт, нека моли за њега и какав је он, такви смо и ми на овом свету. Бог ће му дати живот. То је за оне који не 18 У љубави нема страха. Савршена љубав чине смртни грех. Међутим, постоји грех изгони страх, јер страх претпоставља казну. који води у смрт. За такав [грех] не кажем Ко год страхује, није дошао до савршенства у да се моли. 17 Свака је неправда грех, али љубави. 19 Ми волимо, јер је он први заволео постоји грех који не води у смрт. 18 Знамо нас. 20 Ако неко каже: „Волим Бога!“, а мрзи да свако које од Бога рођен не живи грешно, свога брата, лажњивцаје. Ко не воли свога јер га онај који је рођен од Бога чува, и брата којега види, не може волети ни Бога Зли га се не дотиче. 19 Ми знамо да смо од којега не види. 21 Ову заповест имамо од јер га онај који је рођен од Бога чува, и њега; ко воли Бога, да воли и свога брата. 20 Али знамо да је Син Божији дошао и дао нам разум да упознајемо Истинитога. А ми смо у Истинитом – у његовом Сину Исусу Христу. Он је истински Бог и вечни живот. (aiōnios g166) 21 Дечице, чувајте се идола!

5 Свако ко верује да је Исус Христос, рођен је од Бога, и свако ко воли Оца, воли и оног који је рођен од њега. 2 А да смо деца Божија, знамо по томе што волимо Бога и држимо се његових заповести. 3 Јубав према Богу значи ово: држати његове заповести. Његове заповести нису тешке, 4 јер сви који су рођени од Бога побеђују свет. А ово је средство наше победе: наша вера. 5 Ко побеђује свет, ако не онај који верује да је

2 Јованова

1 [Од] старешине изабраној госпођи и њеној деци, коју у истини волим. И не само ја, него и они који познају истину, **2** због истине која живи у нама и биће са нама довека. (aiōn g165) **3** Милост, милосрђе [и] мир од Бога Оца и Исуса Христа, Очева Сина, биће са нама у истини и љубави. **4** Веома сам се обрадовао што сам међу твојом децом нашао оне који живе у истини, управо онако како смо примили заповест од Оца. **5** А сада те молим, госпођо: волимо једни друге. Ово ти не пишем као неку нову заповест, него [заповест] коју смо имали од почетка. **6** А ово је љубав: да живимо по његовим заповестима. А заповест је она коју сте чули од почетка: да живите у љубави. **7** Јер многе су се варалице појавиле у свету, који говоре да Исус Христос није дошао у телу. Ко год тако говори, он је варалица и антихрист. **8** Пазите да не изгубите оно око чега смо се ми трудили, него да примите пуну плату. **9** Ко не остаје у Христовом учењу, већ се удаљава од њега, нема Бога. Ко остаје у његовом учењу, он има и Оца и Сина. **10** Ако неко дође к вама, а не доноси вам ово учење, не примајте га у своју кућу, нити га поздрављајте. **11** Свако ко га поздравља, постаје саучесник у његовим злим делима. **12** Имам још много тога да вам саопштим, али то нећу учинити папиром и мастилом. Надам се да ћу доћи к вама и да ћу усмено разговарати са вами, да се наша радост употребуни. **13** Поздрављају те деца твоје изабране сестре.

3 Јованова

1 Од старешине, вољеном Гају, кога истински волим. **2** Вольени [мој], молим се да ти у свему буде добро, и да те здравље служи, као што је твојој души добро. **3** Веома сам се обрадовао када су нека браћа дошла и потврдила ми да си веран истини, као што увек и живиш по њој. **4** За мене нема веће радости од оне када чујем да моја деца по истини живе. **5** Вольени [мој], верно поступаш у онеме што чиниш за браћу, чак и за [оне који су] странци. **6** Они су посведочили пред црквом о твојој љубави. Добро ћеш учинити ако их опремљене пошаљеш на пут како је достојно Бога. **7** Јер они су ради [његовог] имена кренули на пут, и не примају ништа од незнабожаца. **8** Према томе, ми смо дужни да прихватамо такве људе, да бисмо били сарадници истине. **9** Писао сам нешто и цркви, али нас не прима Диотреф, који хоће да буде први међу њима. **10** Зато ћу га, када будем дошао, подсетити на оно што чини, те како нас клевеће злобним речима. И то му није довољно; шта више, он не прима браћу, те брани онима који би то хтели и искључује их из цркве. **11** Вольени [мој], не угледај се на зло, него на добро. Ко добро чини, од Бога је, а ко чини зло, [никада] није видео Бога. **12** Што се тиче Димитрија, за њега су сви дали добро сведочанство, па и сама истина сведочи похвално о њему. И ми сведочимо, па знаш да је наше сведочанство истинито. **13** Много тога бих имао да ти саопштим, али то нећу учинити пером и мастилом, **14** но се надам да ћу те ускоро видети, па ћemo усмено разговарати. Мир са тобом! Поздрављају те пријатељи. И ти поздрави пријатеље, сваког поименце.

Јудина

1 Јуда, слуга Исуса Христа, а брат Јаковљев, поздравља вас, изабране, који живите у љубави Бога Оца, и под заштитом Исуса Христа. **2** [Имајте] обиље милосрђа, мира и љубави. **3** Волјени [моји], иако сам са великим жаром хтео да вам пишем о нашем заједничком спасењу, осетио сам потребу да вас својим писањем охрабрим да се борите за веру која је једном заувек предата светима. **4** Јер ушуњали су се међу [вас] неки људи, који су давно одређени за суд. Они су безбожници који милост нашега Бога изврђују у разузданост и поричу јединог Господара, нашег Господа Исуса Христа. **5** Желим да вас подсетим, иако знате све ово, да је Господ избавио [свој] народ из Египта, а затим уништио оне који нису веровали. **6** А анђеле који се нису држали свог поретка, него су напустили место свога боравишта, Бог чува у вечним оковима под мраком за велики дан када ће бити осуђени. (aiōn g126) **7** Тако и Содома и Гомора, заједно са околним градовима који су се на исти начин одавали блуду и жудели за телом другачије врсте, стоје као пример, трпећи казну у вечном огњу. (aiōnios g166) **8** Упркос томе, ти што сањају виђења, на исти начин каљају своје тело, презиру господство, и врећају славне [анђеле]. **9** А чак се ни архангел Михаило, док се у свађи са ћаволом препирао око Мојсијевог тела, није усудио да изнесе погрдан суд против њега, него је рекао: „Нека те Господ укори!“ **10** Али ови људи врећају оно што не разумеју; а оно што знају нагонски, попут неразумних животиња, управо је оно што их води у пропаст. **11** Тешко њима! Они су пошли Кајиновим путем, и због новца упали у заблуду као Валам, и дигли буну као Кореј. Зато ће тако и изгинути. **12** Они су као љаге на вашим заједничким обедима; бестидно се госте са вами, а воде бригу само за себе. Они су као безводни облаци гоњени ветровима; [као] стабла у позну јесен, бесплодна, двапут усахла и из

корена ишчупана. **13** И као што бесни морски таласи избацују пену, тако они износе своја срамотна дела. Они су [као] лутајуће звезде којима је припремљена мркla тама за вечност. (aiōn g165) **14** О овима је пророковао Енох, седми од Адама, рекавши: „Ево, долази Господ са хиљадама својих светих, **15** да суди свима и да осуди све безбожнике за сва безбожна дела која су учинили, и да све дрске речи које су безбожни грешници изrekли против њега.“ **16** Ти људи увек по сопственим жељама, размеђу се речима и из користи ласкају људима. **17** Волјени [моји], сетите се речи које су прорекли апостоли нашег Господа Исуса Христа. **18** Они су вам рекли да ће се у последња времена појавити подругљивци који ће живети по својим безбожним жељама. **19** То су они што праве раздоре, телесним чулима вођени људи који немају Духа. **20** А ви, вољени [моји], изграђујте се на темељима ваше најсветије вере, молећи се у Духу Светом. **21** Држите се Божије љубави док чекате милосрђе нашег Господа Исуса Христа, које води у вечни живот. (aiōnios g166) **22** Према онима који се колебају будите милосрдни. **23** Друге избављајте истржуји их из огња. Будите милосрдни према таквима уз опрез, али мрзите и саму одећу окаљану телом. **24** А ономе који је у стању да вас сачува од пада и доведе вас беспрекорне и радосне у своју славну присутност, **25** јединоме Богу Спаситељу нашем посредством Исуса Христа, Господа нашег, припада слава, величанство, сила и власт од прошлости, сада и заувек. Амин. (aiōn g165)

Откривење

1 [Ово је] откривење [које је обзнатио] Исус

Христос. Бог му је дао ово откривење да покаже својим слугама шта се мора ускоро дододити. То је обзнатио преко свог анђела којег је послао своме слузи Јовану, **2** који је у својству сведока пренео реч Божију и поруку Исуса Христа, све што је видео. **3** Благо ономе који чита речи овог пророштва, и благо ономе који слуша и врши оно што је у њему записано, јер време се приближило!

4 Јован [поздравља] седам цркава у [Малој] Азији: Милост вам и мир од онога који јесте, који је био, и који ће доћи, и од седам духовна који су пред његовим престолом, **5** и од Исуса Христа, верног сведока, Првог који је

устао из мртвих, и Владара над царевима земаљским. Ономе који нас воли и који нас је својом крвљу опрао од наших греха, **6** и учинио нас царством свештеника [које служи] Богу и Оцу његовом, њему слава и сила од сад и довека. Амин. (*aiōn g165*) **7**

Ево, он долази на облацима и гледаће га свако око, и они који су га проболи, па ће закукати због њега сви народи земаљски. **8** „Ја сам Алфа и Омега – говори Господ Бог – Сведржитељ, онај који јесте, који је био, и који ће доћи!“ **9** Ја, Јован, ваш брат и судеоник у невољама, Царству и постојаном подношењу ради Исуса, нађох се на острву које се зове Патмос, због [проповедања] речи Божије и поруке о Исусу. **10** У дан Господњи, Дух ме обузе, и ја зачух снажан глас иза себе, сличан звуку трубе, **11** како говори: „Запиши оно што видиш и пошаљи у седам цркава: у Ефес, Смирну, Пергам, Тијатиру, Сард, Филаделфију и Лаодицију.“ **12** Кад сам се окренуо да видим чији је то глас, угледао сам седам златних свећњака, **13** и у средину свећњака некога „као син човечији.“ Био је обучен у дугу одежду и опасан златним појасом око прсију. **14** Коса на његовој глави била је бела као вуна, или као снег, а његове очи као ужарени огань. **15** Ноге су му биле као блистава бронза каљена у пећи, а његов глас

као хук многих вода. **16** У својој десној руци држао је седам звезда, а из његових уста је излазио мач оштар с обе стране. Лице му је сијало као кад сунце сија пуном снагом. **17** Кад сам га видeo, пао сам пред његове ноге као мртав. Али он положи своју десницу на мене и рече: „Не бој се! Ја сам Први и Последњи. **18** Ја сам Живи! Био сам мртав, али, ево, живим од сад и довека, и имам кључеве од смрти и од Света мртвих. (*aiōn g165, Hadēs g86*) **19** Напиши, дакле, што си видео, о садашњим забивањима и о ономе што ће се дододити после тога. **20** Ово је значење тајне о седам звезда које си видео у мојој десници и седам златних свећњака: седам звезда су анђели седам цркава, а седам свећњака су седам цркава.

2 Анђелу цркве у Ефесу напиши: 'Ово говори онај који држи седам звезда у својој десници и хода међу седам златних свећњака. **23** Нам твоја дела, твој труд, и твоју постојаност, те да не можеш да поднесеш зле људе. Ти си искушао оне који себе називају апостолима, а у ствари то нису, и открио си да су лажњивци. **3** Знам и то да си постојан и да си много поднео ради мене, а да ниси поклекнуо. **4** Ипак, имам нешто против тебе: изгубио си ону жарку љубав коју си имао у почетку. **5** Сети се, дакле, какав си био пре него што си пао, покај се и чини дела која си чинио у почетку. У противном, доћи ћу к теби и уклонићу твој свећњак с његовог места, ако се не покајеш. **6** Ипак, ово чиниш [добро]: мрзиш дела николаита која и ја мрзим. **7** Ко има уши, нека слуша шта Дух говори црквама! А победнику ћу дати да једе плод од дрвета живота, које је у Божијем рају.' **8** Анђелу цркве у Смирни напиши: 'Ово говори Први и Последњи, који је био мртав, али је оживео. **9** Знам твоју невољу и сиромаштво. Ипак, ти си богат! Знам и заувреде које су ти нанели они који себе називају Јеврејима, али то нису; они су Сатанина синагога. **10** Не бој се онога што треба да претрпиш. Ево, ђаво ће неке од вас

басити у тамницу да вас կуша, и бићете дођем. **26** А победнику, ономе који до краја десет дана у невољи. Буди веран до смрти, па чини што сам заповедио, даћу власт над ћу ти дати венац живота. **11** Ко има уши, нека народима, **27** да влада над њима гвозденим слуша шта Дух говори црквама! Победнику жезлом, и да их разбија као земљано посуђе. **12** Анђелу цркве у **28** Ту власт сам примио од свога Оца. И још Пергаму напиши: 'Ово говори онај који држи ћу му дати звезду Данициу. **29** Ко има уши, мач оштар са обе стране. **13** Знам да живиш нека слуша шта Дух говори црквама!'

тамо где је престо Сатанин. Ипак, ти си ми веран и ниси се одрекао вере у мене ни у дане када је мој верни сведок Антипа био убијен код вас – где Сатана пребива. **14** Али имам нешто мало против тебе. Наиме, имаш тамо неке који држе учење Валама, који је поучио Валака да наведе на грех народ Израиљев, да једу храну жртвовану идолима и да се одају блуду. **15** Тако и ти имаш такве који држе учење николаита. **16** Покаж се, дакле, јер ако нећеш, доћи ћу ти ускоро, па ћу заратити с њима мачем својих уста. **17** Ко има уши, нека слуша шта Дух говори црквама! Победнику ћу дати скривену ману и бели камен. На камену је уписано ново име, које не зна нико сем онога који га прима.' **18** Анђелу цркве у Тијатири напиши: 'Ово говори Син Божији, који има очи као ужарени огањ, а ноге као блистава бронза. **19** Знам твоја дела, [твоју] љубав, [твоју] веру, [твоју] службу и твоју постојаност. Знам и да твоја садашња дела надмашују она пређашња. **20** Али имам нешто против тебе: допушташ, наиме, жени по имену Језавеља, која себе назива пророчицом, да учи и заводи моје слуге да се одају блуду и да једу месо жртвовано идолима. **21** Дао сам јој неко време да се покаже, али она неће да се покаже за своје блудничење. **22** Ево, баћићу је на постельју, а оне који блудниче са њом у велику невољу, ако се не покажу за своја дела. **23** А њену децу изручићу смрти, па ће све цркве знати да сам ја онај који испитује бubrege и срца. Ја ћу свакоме од вас платити. **24** А вама осталима у Тијатири, који не следите ово учење и који, по вашим речима, нисте упознали сатанске дубине, кажем: не намећем вам додатно бреме. **25** Само држите чврсто оно што имате, док ја не

3 **3** Анђелу цркве у Сарду напиши: 'Ово говори онај који има седам Божијих духови и седам звезда. Знам твоја дела. Називају те живим, а у ствари си мртв! **2** Пробуди се и чврсти остале који су на умору. Нисам, наиме, нашао да су твоја дела савршена пред мојим Богом. **3** Сети се онога што си примио и чуо. Држи се тога и покаж се. А ако не будеш будан, доћи ћу као лопов, па нећеш знати у који ћу час доћи к теби. **4** Ипак, имаш неколико њих у Сарду који нису окаљали своју одећу; они ће ходити са мном обучени у бело, јер су достојни. **5** Победника ћу обући у белу одежду и нећу избрисати његово име из Књиге живота, него ћу изјавити да ми припада пред мојим Оцем и пред његовим анђелима. **6** Ко има уши, нека слуша шта Дух говори црквама!' **7** Анђелу цркве у Филаделфији напиши: 'Ово говори Свети, Истинити, који има кључ Давидов. Што он отвори, нико не може да затвори, и што затвори, нико не може да отвори. **8** Знам твоја дела. Ево, отворио сам врата пред тобом која нико не може да затвори. Јер, премда имаш мало силе, ипак си одржао моје учење и ниси се одрекао мого имена. **9** Ево, довешћу неке из Сатанине синагоге који за себе говоре да су Јевреји, а у ствари лажу, јер то нису. Ја ћу учинити да дођу к теби и да се поклоне пред твојим ногама, па ће разумети да те волим. **10** А пошто си постојано одржао што сам ти заповедио, сачуваћу те од часа искушења који ће доћи на сваки свет, да искуша становнике земље. **11** Ево, долазим ускоро. Држи чврсто оно што имаш, да нико не узме твој венац! **12** Победника ћу учинити стубом у храму свога Бога, те никада неће изаћи из њега. Написаћу

на њему име свога Бога и име града Бога свога, новог Јерусалима, који силази са неба од мог Бога, и моје ново име. 13 Ко има уши, нека слуша шта Дух говори црквама! 14 Анђелу цркве у Лаодикији напиши: 'Ово говори Амин, Верни и Истинити сведок, узрок свему што је Бог створио. 15 Знам твоја дела. Ти ниси ни хладан ни врућ. Да си бар хладан или врућ! 16 Али пошто си млак, ни врућ ни хладан, избљеваћу те из својих уста. 17 Ти, наиме, говориш: „Богат сам и пребогат; ништа ми не треба!“, а не знаш да си јадан и бедан, сиромашан, слеп и го. 18 Зато ти саветујем да купиш од мене злата жеженог да се обогатиш, и белу одећу да се обучеш, да се не покаже твоја голотиња, па да се осрамотиш, и лековиту масти да намажеш очи, те да прогледаш. 19 Ја корим

кристалу. У средини, око престола, стајала су четири бића пуна очију спреда и straga. 7 Прво биће било је слично лаву, друго је било слично телету, треће је имало људскилик, а четврто је било слично орлу у лету. 8 Свако пуних очију са спољне и унутрашње стране. Они и дан и ноћ без престанка говоре: 9 А кад су бића дала част, славу и захвалност оному који је седео на престолу, који живи од сад и довека, (αἰών g165) 10 падоше [ничице] двадесет четири старешине пред оним који је седео на престолу, па се поклонише оному који живи од сад и довека. Своје круне ставише пред престо, говорећи: (αἰών g165) 11 „Достојан си, Господе, Боже наш, да примиш славу, част и силу, јер ти си створио све, и твојом намажеш очи, те да прогледаш. 19 Ја корим је вољом настало и било створено.“

и кажњавам оне које волим. Стога, буди ревностан и покај се. **20** Ево, стојим пред вратима и куцам; ко чује мој глас и отвори врата, ући ћу к њему и вечерати с њим, и он са мном. **21** Победнику ћу дати да седне са мном на мој престо, као што сам и ја победио и сео са својим Оцем на његов престо. **22** Ко има уши, нека слуша шта Дух говори црквама!”“

4 Након тога сам видео: гле, отворена врата на небу. Глас сличан звуку трубе који сам раније чуо кад је говорио са мном, рече ми: „Попни се овамо и показаћу ти шта треба да се додогди после овога.“ **2** Истог трена ме Дух обузе, те угледах на небу престо и некога како седи на њему. **3** Тај што је седео на престолу био је као драги камен, као јаспис и сард, а око престола је била дуга боје смарагда. **4** Престо је окруживало двадесет четири престола на којима су седеле двадесет четири старешине обучене у бело, са златним крунама на својим главама. **5** Из престола су избијале муње; чули су се гласови и громљавина. Испред престола горело је седам букиња, а то су седам Божијих духова. **6** Испред престола је још било нешто као стаклено море, слично

5 Затим сам у десници онога што је седео на престолу видео свитак, исписан изнутра и споља. Био је запечаћен са седам печата. 2 Тада сам видео моћног анђела како објављује снажним гласом: „Ко је достојан да отвори свитак и да отпечати његове печате?“ 3 И нико на небу, на земљи и под земљом није могао да отвори свитак и да погледа у њега.

4 Горко заплаках што се нико није нашао
достојним да отвори свитак и да погледа
у њега. 5 Један од старешина ми рече:
„Не плачи! Ево, победио је Лав из Јудина
племена, Корен Давидов; он је у стању да
отвори свитак и његових седам печата.“ 6
Потом сам видео Јагње сред престола, и око
њега четири бића и старешине. Изгледало
је као заклано. Имало је седам рогова и
седам очију, а то су седам Божијих духова
послатих по свој земљи. 7 [Јагње] је пришло
ономе што седи на престолу и узело свитак
из његове деснице. 8 А када је узело свитак,
четири бића и двадесет четири старешине
падоше [ничице] пред Јагњетом. Сваки од
њих је имао китару и златне зделе, пуне
тамјана, а то су молитве светих. 9 Они су
певали нову песму: „Достојан си да узмеш
свитак, и отвориш његове печате, јер си био

заклан, те си својом крвљу откупио Богу глађу, заразом, и дивљим животињама. људе из сваког племена и језика, народа и (Hadēs g86) 9 Кад је Јагње отворило пети народности. 10 Ти си их учинио царством печат, видео сам под жртвеником душе свештеника Богу нашему, и они ће владати закланих због проповедања Божије речи над земљом!“ 11 Тада сам око престола видео и устрајног сведочења. 10 Они повикаше мноштво анђела. Чуо сам њихове гласове, и снажним гласом: „О, свети и истинити гласове бића и старешина. Анђели, којих је Господару, колико ће још проћи док не било на хиљаде и милионе, 12 клицали су осудиш људе на земљи и извршиш освету снажним гласом: „Достојно је Јагње, које је над онима који су пролили нашу крв?“ 11 било заклано, да прими моћ и богатство, Свакоме од њих је дата бела одећа, те им мудрост и силу, славу, част и благослов.“ је речено да се стрпе на кратко, док се не испуни број њихових сарадника у служби и браће, који треба да буду побијени као и они. 13 Онда сам чуо сва жива бића на небу, на земљи, под земљом и све што живи у мору и на њему, како говоре: „Ономе који седи на престолу и Јагњету, припада благослов и част, слава и власт од сад и довека!“ (aiōn g165) 14 А четири бића рекоше: „Амин!“, а постао [црвен] као крв. 13 Звезде падоше с старешине падоше [ничице] и поклонише се.

6 Затим сам видео да је Јагње отворило један од седам печата. Чуо сам једно од четири бића како громким гласом говори: „Дођи!“ 2 Погледам, а оно бели коњ. Онај који је седео на њему имао је стрељачки лук. Њему је дат венац, те он [као] победник оде да победи. 3 Кад је Јагње отворило други печат, чуо сам друго биће како говори: „Дођи!“ 4 Појави се други, риђи коњ. Онај који је седео на њему добио је власт да узме мир са земље, да се људи покољу међу собом. Њему је дат велики мач. 5 Кад је Јагње отворило трећи печат, чуо сам треће биће како говори: „Дођи!“ Погледам, четири ветра на земљи, да ниједан ветар а оно коњ вранац. Онај који је седео на њему држао је вагу у својој руци. 6 Тада на икакво дрво. 2 Затим сам видео другог сам чуо неки глас који као да је допирао снажним гласом оној четворици анђела сребрњак. А уљу и вину немој да нашкодиш.“ којима је дата власт да науде земљи и 7 Кад је Јагње отворило четврти печат, мору: 3 „Не удите земљи, ни мору, нити чуо сам глас четвртог бића како говори: дрвећу, док не запечатимо чела слугу нашега „Дођи!“ 8 Погледам, а оно коњ зеленко. Ономе што је седео на њему име је „Смрт“, и за њим иде Свет мртвих. Њима је дата власт над четвртином земље да убијају мачем,

9 Кад је Јагње отворило пети народности. 10 Ти си их учинио царством печат, видео сам под жртвеником душе свештеника Богу нашему, и они ће владати закланих због проповедања Божије речи над земљом!“ 11 Тада сам око престола видео и устрајног сведочења. 10 Они повикаше мноштво анђела. Чуо сам њихове гласове, и снажним гласом: „О, свети и истинити гласове бића и старешина. Анђели, којих је Господару, колико ће још проћи док не било на хиљаде и милионе, 12 клицали су осудиш људе на земљи и извршиш освету снажним гласом: „Достојно је Јагње, које је над онима који су пролили нашу крв?“ 11 било заклано, да прими моћ и богатство, Свакоме од њих је дата бела одећа, те им мудрост и силу, славу, част и благослов.“ је речено да се стрпе на кратко, док се не испуни број њихових сарадника у служби и браће, који треба да буду побијени као и они. 13 Видео сам кад је Јагње отворило шести печат. Тада настаде велики земљотрес; сунце је поцрнело као жалобна одећа, а месец попадају с дрвета, заљуљане јаким ветром. 14 Небо се расцепи као поцепана књига, а свака планина и острво покренуше се са свог места. 15 А цареви земаљски, великаши, заповедници, богаташи и моћници, те сваки роб и слободњак, посаکриваше се по пећинама и по процепима планинских стена. 16 Они рекоше планинама и стенама: „Падните на нас и сакријте нас од лица оног који седи на престолу и од гнева Јагњетовог. 17 Јер дошао је велики дан њиховог гнева, и ко може да опстане?“

7 Након тога, видео сам четири анђела како стоје на четири угла земље и задржавају четири ветра на земљи, да ниједан ветар не дува ни на земљу, ни на море, нити снажним гласом оној четворици анђела сребрњак. А уљу и вину немој да нашкодиш.“ којима је дата власт да науде земљи и 2 Затим сам видео другог сам чуо неки глас који као да је допирао снажним гласом оној четворици анђела сребрњак. А уљу и вину немој да нашкодиш.“ 3 „Не удите земљи, ни мору, нити чуо сам глас четвртог бића како говори: дрвећу, док не запечатимо чела слугу нашега Бога!“ 4 Онда сам чуо број запечаћених. Било их је стотину четрдесет четири хиљаде из сваког племена народа Израиљевог: 5 из Јудиног племена дванаест хиљада, из

Рувимовог племена дванаест хиљада, из и стао код жртвеника. Њему је било дато Гадовог племена дванаест хиљада, 6 из много тамјана да га с молитвама светих Асировог племена дванаест хиљада, из принесе на златни жртвеник код престола. Нефалимовог племена дванаест хиљада, из 4 Дим од тамјана из кадионице у анђеловој Манасијиног племена дванаест хиљада, 7 руци подиже се к Богу, заједно са молитвама из Симеуновог племена дванаест хиљада, светих. 5 Онда је анђео узео кадионицу, из Левијевог племена дванаест хиљада, из напунио је ватром са жртвеника и изручио Исахаровог племена дванаест хиљада, 8 из је на земљу, након чега насташе громови, Завулоновог племена дванаест хиљада, из грмљавина, муње и земљотрес. 6 Оних седам Јосифовог племена дванаест хиљада, и из анђела са седам труба припремише се да Венијаминовог племена дванаест хиљада. затрубе. 7 Кад је затрубио први анђео, град 9 Затим сам видео мноштво људи, које и ватра помешани с крвљу беху бачени на нико није могао да изброји. Било их је од земљу, па трећина земље, трећина дрвећа и сваке народности, племена, народа и језика. трећина траве изгореше. 8 Кад је затрубио Staјали су пред престолом и пред Јагњетом други анђео, нешто као огромна планина обучени у белу одећу и са палмама у својим ужарена од огња, би бачена у море, те се рукама. 10 Они громко ус克ликнуше: „Спасење трећина мора претвори у крв. 9 Трећина припада нашем Богу који седи на престолу живих бића у мору изгибе, а трећина бродова и Јагњету!“ 11 А сви анђели, старешине и пропаде. 10 Кад је затрубио трећи анђео, с четири бића који су стајали око престола, неба паде велика звезда, горећи као букиња. падоше начице на земљу пред престолом, Звезда је пала на трећину река и извора. па се поклонише Богу, 12 говорећи: „Амин! 11 Тој звезди је име „Пелен“. Трећина вода Благослов и слава, мудрост и захвалност, постала је горка од ње, тако да многи људи част, сила и снага, припадају нашем Богу, помреше од горчине вода. 12 Кад је затрубио од сад и довека. Амин!“ (aiōn g165) 13 Тада ме четврти анђео, нешто удари трећину сунца, један од старешина упита: „[Знаш ли] ко су трећину месеца и трећину звезда, тако да ови у белој одећи и одакле долазе?“ 14 Ја су за трећину потамнели. Тако су и дан и му одговорим: „То ти знаш, господару мој.“ ноћ остали без трећине сјаја. 13 Онда сам Он ми рече: „То су они што су прошли кроз спазио орла како лети посред неба и чуо велике невоље. Они су опрали своју одећу како говори јаким гласом: „Тешко, тешко, и избелили је Јагњетовом крвљу. 15 Зато тешко становницима земље кад се огласи стоје пред Божијим престолом и даноноћно звук преосталих труба оне тројице анђела служе Богу у његовом храму. А онај који који ће затрубити!“

седи на престолу настаниће се међу њима. 16 Они никад више неће бити гладни ни жедни, и неће их пећи сунце, нити икаква жега, 17 јер ће Јагње, које је насрет престола, бити њихов Пастир. Оно ће их водити на изворе воде живота, а Бог ће обрисати сваку сузу са њихових очију.“

8 Кад је Јагње отворило седми печат, изађоше на земљу скакавци; њима је дата настаде тишина на небу око пола сата. 9 Мог земаљских шкорпија. 4 Било им је 2 Затим сам видео седам анђела који стоје речено да не нашкоде трави на земљи, пред Богом; њима је било дато седам труба. 3 ни зеленилу, нити икаквом дрвету, него Дошао је други анђео са златном кадионицом само људима који на својим челима немају

9 Кад је затрубио пети анђео, видео сам звезду која је пала с неба на земљу. Звезди је дат кључ од ждрела бездана. (Abyssos g12) 2 Ждрело бездана се отвори, и из њега покуља дим, као дим из велике пећи, тако да су се сунце и ваздух помрачили од дима из бездана. (Abyssos g12) 3 Из дима

Божији печат. 5 Међутим, није им било сребра, бронзе, камена и дрвета, који не дозвољено да их убијају, него само да их могу ни да виде, ни да чују, нити да ходају. муче током пет месеци. Њихово мучење 21 Нису се покајали ни за своја убиства, ни слично је мучењу од убода шкорпије. 6 за своја врачања, ни за своје блудничење, У те дане, људи ће тражити смрт, али је нити за своје крађе.

неће наћи; желеће да умру, али ће смрт бежати од њих. 7 Скакавци су изгледом били слични коњима опремљеним за бој. На главама су имали нешто слично златним крунама. Лица су им била људска, 8 коса им је била женска, а зуби као у лава. 9 На себи су имали оклопе као од гвожђа, а шум њихових крила био је као тутњава бојних кола са мноштвом коња који хрле у бој. 10 На реповима су имали жалац као у шкорпије, и у њима моћ да науде људима током пет месеци. 11 Они имају над собом цара, анђела бездана, који се на јеврејском језику зове Агадон, а на грчком Аполион. (Abyssos g12) 12 Прва невоља прође; ево, долазе још друге две за њом. 13 Кад је затруbio шести анђело, чуо сам један глас који је долазио из четири рога на златном жртвенику који стоји пред Богом. 14 Глас рече шестом анђелу с трубом: „Одреши четири анђела који су свезани на великој реци Еуфрат.“ 15 И одрешише се четири анђела који су били спремни за тај час, дан, месец и годину, да побију трећину човечанства. 16 Чуо сам да је број те војске био две стотине милиона коњаника. 17 А коњи и њихови коњаници, које сам видео у виђењу, изгледали су овако: коњаници су имали на себи оклопе ватрене, плаветне и сумпорне боје; главе коња биле су као главе лавова, а из њихових уста излазили су огањ, дим и сумпор. 18 Од ове три пошасти – огња, дима и сумпора – које су излазили из њихових уста, погибе трећина човечанства. 19 Моћ ових коња била је у њиховим устима и у њиховим реповима. Наиме, њихови репови били су слични змијским главама помоћу којих могу да науде. 20 Али остали људи који нису изгинули од ових пошасти, нису се покајали због идола које су начинили својим рукама. Они нису престали да се двориште храма изостави, не мери га, клањају злим духовима и идолима од злата, јер је дато многобощима, који ће газити

10 Затим сам видео још једног моћног анђела како силази са неба. Био је обавијен облаком, а око своје главе имао је дугу. Лице му је било као сунце, а његове ноге као ватрени стубови. 2 У својој руци је имао отворену књижицу. Тада је стао десном ногом на море, а левом на земљу, 3 и повикао веома гласно, као кад риче лав. Кад је повикао, проговорише седам громова кроз грмљавину. 4 А кад су громови проговорили, хтео сам да пишем, али сам зачуо глас са неба: „Остави скривеним то што је рекло седам громова; то не записуј!“ 5 А анђео кога сам видео да стоји на мору и на земљи, подиже своју десницу према небу, 6 па се закле оним што живи од сад и довека, оним који је створио небо и што је на њему, земљу и што је на њој, и море и што је у њему, говорећи: „Неће бити одлагања! (aīōn g165) 7 Него у дан кад затруби седми анђело, Бог ће привести крају свој тајни наум, који је објавио својим слугама, пророцима.“ 8 Затим сам чуо глас са неба који ми је поново рекао: „Иди и узми отворену књигу из руке анђела који стоји на мору и на земљи!“ 9 Отишао сам к анђелу и рекао му да ми да књижицу. А он ми рече: „Узми и поједи је; биће ти горка трбуху, али ће ти у устима бити слатка.“ 10 Узео сам књижицу из анђелове руке и прогутао је. Била ми је слатка у устима, а горка у трбуху. 11 Онда ми рекоше: „Треба поново да пророкујеш о многим народностима, народима, језицима и царевима.“

11 Затим ми је дата трска слична штапу, те ми је речено: „Устани и измери храм Божији и жртвеник, те изброј оне што се клањају у њему.“ 2 А спољашње

светим градом четрдесет два месеца. 3 А си узео своју велику силу и зацарио се. 18 ја ћу послати двојицу својих сведока, да Побеснеше народи, али твој гнев дође, и у кострети пророкују хиљаду две стотине време да судиш мртвима. [Дође време] да шездесет дана. 4 Они су две маслине и наградиш твоје слуге, пророке, твој народ, и два свећњака који стоје пред Господарем оне што ти се клањају, мале и велике, а да земље. 5 А ако ко покуша да им науди, огањ унишиши оне што упропашћују земљу.“ 19 излази из њихових уста и пројдире њихове Затим се отворио Божији храм на небу, и у непријатеље. Ако неко хоће да им науди, њему се показао Ковчег његовог савеза. Тада мора овако да погине. 6 Они имају моћ да ударише муње, тутњава, громови, потрес и затворе небо да не пада киша док пророкују, велики град.

као и моћ да воду претворе у крв и да ударе земљу свакојаким пошастима, кад год то зажеле. 7 А кад заврше своје сведочанство, Звер која излази из бездана заратиће против њих, па ће их победити и убити. (Abyssos g12) 8

Њихова телеса лежаће на тргу великог града, који се у духовном смислу зове „Содома“ и „Египат“, где је и њихов Господ био разапет.

9 Људи из разних народа, племена, језика, и народности гледаће њихова телеса три и по дана, и неће дозволити да се њихова телеса сахране у гроб. 10 А становници земље ликоваће над њима и славити, те слати дарове једни другима, јер су та два пророка намучила становнике земље. 11 Али након три и по дана, Бог удахну дух живота у њих, те они стадоше на своје ноге, па велики страх обузе оне који су ово гледали. 12 Тада зачуше снажан глас са неба како им говори: „Узнесите се овамо!“

Они се узнесе на облаку у небо, док су их њихови непријатељи гледали. 13 У тај час настаде велики земљотрес, те сруши десети део града и усмрти седам хиљада људи. Остали се уплашише, па прославише Бога небеског. 14 Друга невоља прође, ево, убрзо долази трећа. 15 Кад је седми анђео затруbio, одјекнуше снажни гласови на небу, који су говорили: „Царство света постаде Царство нашег Господа и његовог Христа. Он ће владати од сад и довека.“ (aiōn g165)

16 А двадесет четири старешине које седе на својим престолима пред Богом, падоше ничице на земљу и поклонише се Богу, 17 говорећи: „Захваљујемо ти, Господе, Боже, Сведржитељу, који јеси и који си био, што

12 Појави се велики знак на небу: жена одевена у сунце; месец је био под њеним ногама, а на њеној глави био је венац од дванаест звезда. 2 Била је трудна и викала од порођајних болова и мука. 3 Затим се појави други знак на небу: огромна црвена Ајдаја са седам глава и десет рогова, и са седам круна на својим главама. 4 Својим репом она повуче трећину звезда са неба и баца их на земљу. Затим стаде пред жену која је требало да роди, да пројдере њено дете – кад роди. 5 Жена је родила мушки дете, које ће владати свим народима гвозденом палицом. Али дете би узето к Богу и његовом престолу. 6 Жена побегне у пустину, у склониште које је Бог припремио за њу, да се брину за њу хиљаду две стотине шездесет дана. 7 Онда настане рат на небу: Михаило са својим анђелима зарати против Ајдаје. Ајдаја са својим анђелима ступи у рат, 8 али су били поражени, те им више није било места на небесима. 9 Велика Ајдаја је била забачена [са неба]. Он је она Стара змија, која се зове „Ђаво“ и „Сатана“, која доводи у заблуду сав свет. И Ајдаја и њени анђели с њом били су бачени на земљу. 10 Затим сам чуо снажан глас на небу како говори: „Сад је наступило спасење, сила и Царство нашега Бога и власт његовог Христа! Јер забачен је оптужитељ наше браће, који их оптужује пред нашим Богом дан и ноћ. 11 Али они су га победили Јагњетовом крвљу и речју свога сведочанства; и уместо љубави према животу, изабрали су смрт! 12 Радујте се, стога, небеса и ви што живите на њима! Али тешко земљи и мору, јер је ђаво с великим

гневом сишао к вама, знајући да му је остало јагње, али је говорила као Ајдаја. 12 Та Звер још мало времена.“ 13 Кад је Ајдаја видела је извршавала власт прве Звери у њеном да је бачена на земљу, поче да прогања присуству. Она је учинила да се земља и жену која је родила мушки дете. 14 Њој су њени становници поклоне првој Звери којој дата два крила великог орла да одлети у је била зацелила смртна рана. 13 Та [Звер] је пустињу, у своје склониште, где ће бити чинила велике знаке, бацајући чак и ватру збринута и заштићена од змије три и по с неба на земљу пред људе, 14 те је завела године. 15 Змија из својих уста избаци за становнике земље, служећи се моћи која јој женом реку воде да је однесе, 16 али жени је дата да чини знаке у присуству Звери. Она притече у помоћ земља, која отвори своје је говорила становницима земље да начине јдрело и попи реку што је Ајдаја избаци из кип Звери којој је мачем задата рана, али је својих уста. 17 Ајдаја се разбесни на жену, преживела. 15 [Друга Звер] је добила моћ па оде да зарати на њено остало потомство, да удахне живот у кип прве Звери, тако да на оне који врше Божије заповести и држе кип може да говори и погуби оне који му се сведочанство за Исуса.

13 Ајдаја стаде на обалу мора. Затим сам видео како из мора излази Звер. Имала је десет рогова и седам глава. На роговима је имала десет круна, а на њеним главама су била исписана богохулна имена. 2 Звер коју сам видео била је слична леопарду, с ногама као у медведа, а устима као у лава. Ајдаја јој је дала своју силу, свој престо, и велику власт. 3 Једна од њених глава изгледала је као смртно рађена, али је та смртна рана зацелила. Сва се земља дивила и следила Звер, 4 па су се сви поклонили Ајдаји, јер је дала власт Звери. Људи су се поклонили и Звери, говорећи: „Ко је као Звер, и ко може ратовати с њом?!“ 5 Звери је било дозвољено да говори дрско и богохулно четрдесет два месеца. 6 Тада је почела да проклиње Бога, његово име, и његов Шатор, као и оне који живе на небу. 7 Уз то јој је било дозвољено да зарати против светих и да их победи, и да има власт над сваким племеном, народом, језиком и народности. 8 Сви становници земље поклониће се Звери, свако чије име није уписано у Књигу живота Јагњета које је заклано пре постанка света. 9 Ко има уши, нека слуша! 10 Треба ли ко да иде у прогонство, у прогонство ће отићи, треба ли ко да буде убијен мачем, мачем ће бити убијен. У том се огледа постојаност и вера светих. 11 Затим сам видео да једна друга Звер излази из земље. Имала је два рога као

и велике, богате и сиромашне, слободне и робове, да им се утисне жиг на десну руку или на чело, 17 тако да нико није могао ни да продаје ни да купује, осим оног који је на себи имао жиг са именом Звери или с бројем њеног имена. 18 Ово захтева мудрост. Ко је проницљив, нека докучи значење броја Звери, јер тај број представља человека. Број Звери је шест стотина шездесет шест.

14 Затим сам видео Јагње како стоји на бруду Сион, и са њим стотину четрдесет четири хиљаде, на чијим је челима било написано његово име и име његовога Оца. 2 Зачуо сам глас са неба сличан хуку многих река и одјеку јаког грома. Глас је био сличан мелодији коју изводе свирачи харфе на својим харфама. 3 Тих стотину четрдесет четири хиљаде певало је нову песму пред престолом, пред четири бића, и пред старешинама. Ту песму нико није могао да научи, осим њих, откупљених са земље. 4 Они су очували себе чистима, не узимајући себи жене; то су, наиме, девственици. Они следе Јагње куд год оно иде. Они су откупљени од остатка човечанства као првина која припада Богу и Јагњету. 5 Лаж никад нису изустили; они су непорочни. 6 Затим сам видео другог анђела како лети посред неба са вечном Радосном вешћу да је објави становницима земље: свако

народности, племену, језику и народу. (aiōn g166) 7 Говорио је снажним гласом: „Бојте се Бога и дајте му славу, јер дошао је час његовог суда. Зато се поклоните Створитељу неба и земље, мора и водених извора.“ 8 Други анђео дође за њим и рече: „Паде, паде, велики Вавилон, јер је жестоким вином свога блудничења напојио све народе.“ 9 За њима је дошао трећи анђео и проговорио снажним гласом: „Ко год се клања Звери и њеном кипу, те прима жиг на своје чело или на своју руку, 10 и сам ће пити вино Божијега гнева које је неразблажено наточено у чашу његовога гнева, па ће бити мучен у огњу и сумпору пред светим анђелима и пред Јагњетом. 11 А дим од њиховог мучења дизаће се од сад и довека. Ти који се клањају Звери и њеном кипу и примају жиг са њеним именом, неће имати починка ни дању ни ноћу.“ (aiōn g165) 12 Ово захтева постојаност светих, који држи Божије заповести и веру у Иисуса. 13 Тада сам чуо глас са неба како говори: „Напиши: благо онима који од сада умиру ради Господа! Да, говори Дух, они ће се одморити од свог мукотрпног рада, јер њихова дела сведоче за њих.“ 14 Тада сам погледао, и гле, бели облак. На облаку је седео неко „као син човечији“, са златним венцем на глави и са оштрим српом у својој руци. 15 Тада неки други анђео изађе из храма вичући громким гласом ономе што је седео на облаку: „Узми срп и жањи, јер је дошло време за жетву, дозрео је усев на земљу.“ 16 Онај што је седео на облаку баци свој срп на земљу и земља би пожњевена. 17 Из небеског храма изађе други анђео који је такође са собом носио оштар срп. 18 Други, опет, анђео, који је имао власт над ватром, дође од жртвеника и повика [анђео] изли своју зделу у море, те се оно громким гласом ономе са оштрим српом: „Замахни својим оштрим српом, па обери живо биће у мору. 4 Трећи [анђео] изли своју грожђе са земаљског чокота, јер је грожђе зделу на реке и на водене изворе, те се и они сазрело!“ 19 Анђео баци свој срп на земљу, претворише у крв. 5 Онда сам чуо анђела обере земаљски чокот, а грожђе стави у [задуженог за] воде како говори: „Праведан велику муљару Божијег гнева. 20 Грожђе си ти који јеси и који си био, Свети, што у муљари би изгажено изван града, те из си овако пресудио. 6 Они су пролили крв

муљаре потече крв коњима до узда, неких хиљаду шест стотина стадија унаоколо.

15 Затим сам видео други велики и чудесни знак на небу: седам анђела са седам последњих зала, јер се са њима завршава Божији гнев. 2 Видео сам и нешто налик мору од стакла, помешаном с огњем, и тамо оне који су победили Звер, њен кип и број њеног имена. Стајали су покрај мора од стакла са китарама [које им је] Бог [дао]. 3 Певали су песму Мојсија, слуге Божијег, и Јагњетову песму: „Велика су и чудесна твоја дела, Господе Боже, Свештитељу; праведни су и истинити твоји путеви, Царе народа. 4 Ко се не би бојао тебе и славио име твоје, Господе? Јер [ти си] једини свет. Зато ће сви народи доћи [к теби] и поклонити се пред тобом, јер се показаше твоја праведна dela!“ 5 После овога сам видео да се отворио храм на небу, то јест, Шатор сведочанства. 6 Из храма изађоше седам анђела са седам зала, обучени у чист и светао лан, и опасани златним појасевима око прсију. 7 А једно од четири живи бића даде седморици анђела седам златних здела испуњених гневом Бога који живи од сад и довека. (aiōn g165) 8 Тада се храм испуни димом од Божије славе и од његове силе, тако да нико није могао ући у храм док се нису завршила седам зала седморице анђела.

16 Онда сам чуо снажан глас из храма како говори седморици анђела: „Идите и излијте седам здела Божијег гнева на земљу!“ 2 Први [анђео] оде и изли своју зделу на земљу. Тада избише болни и злоћудни чиреви на људима који су имали жиг Звери и који су се клањали њеном кипу. 3 Други претвори у крв као у мртвача, те угину свако живо биће у мору. 4 Трећи [анђео] изли своју претворише у крв. 5 Онда сам чуо анђела обере земаљски чокот, а грожђе стави у [задуженог за] воде како говори: „Праведан велику муљару Божијег гнева. 20 Грожђе си ти који јеси и који си био, Свети, што у муљари би изгажено изван града, те из си овако пресудио. 6 Они су пролили крв

светих и пророка, и зато си им дао крв показаћу ти како ће бити кажњена велика да пију; то су заслужили!“ 7 Тада сам чуо Блудница која седи на многим водама. 2 жртвеник како говори: „Да, Господе Боже, С њом су земаљски цареви блудничили, а Сведржитељу, истинити и праведни су твоји становници земље се напили вином њеног судови!“ 8 Четврти [анђео] изли своју зделу блудничења.“ 3 Тада ме је [Божији] Дух на сунце, коме је дата моћ да пали људе обузeo, па ме је [анђео] одвео у пустињу. ватром. 9 Паљени великим јаром, људи су Тамо сам видео жену где седи на скерлетној проклињали име Бога који има власт над Звери, покрivenoј богохулним именима, са овим злима. Ипак, нису се покајали и дали седам глава и десет рогова. 4 Жена је била му славу. 10 Пети [анђео] изли своју зделу обучена у порфиру и скерлет, и окићена на престо Звери. Његово царство утону у златом, драгим камењем и бисерима. У таму, а људи од муке почеше да гризу своје својој руци је имала златну чашу пуну језике, 11 и да проклињу Бога небеског због гадости и нечистоте свога блуда. 5 На челу својих мука и чирева. Ипак, нису се покајали јој је било написано име с тајним значењем: за своја дела. 12 Шести [анђео] изли своју велики вавилон, мајка свих блудница и зделу на велику реку Еуфрат. Његова вода земаљских гадости. 6 Видео сам да се та пресахну, припремајући пут за цареве који жена опија крвљу светих, и крвљу оних долазе са истока. 13 Онда сам видео како из који исповедају веру у Исуса. Силно сам се уста Аждаде, из уста Звери и из уста лажног зачудио видевши ово велико чудо. 7 А анђео пророка излазе три нечиста духа, који су ми рече: „Зашто си се зачудио? Ја ћу ти рећи личили на жабе. 14 То су зли духови који чине шта значи тајна ове жене коју носи Звер са знаке. Они иду к царевима света да их окупе седам глава и десет рогова. 8 Звер коју си на рат за велики дан Бога Сведржитеља. видео, која је била, али више није, поново 15 „Ево, долазим као лопов! Блажен је онај ће изаћи из бездана и отићи у пропаст. А који бдије и чува своју одећу! Такав, наиме, становници земље, чија имена нису уписана неће ићи го, и неће се јавно осрамотити.“ у Књизи живота од постанка света, дивиће се 16 Они окупише цареве на место које се гледајући Звер, која је била, а више није, али на јеврејском зове „Армагедон“. 17 Седми која ће доћи. (Abyssos g12) 9 Овде треба имати [анђео] изли своју зделу у ваздух. Тада се памети с мудрошћу. Седам глава, седам из храма, са престола, зачу громки глас, су брда на којима жена седи. То су такође говорећи: „Свршено је!“ 18 Уто севну муње, седам царева. 10 Пет њих је већ пало, а један проломи се грмљавина и прасну громови, је још ту. Други још није дошао, а када дође, те настане велики земљотрес каквог није неће задуго остати. 11 А Звер која је била, било откада је људи на земљи. Био је то али више није, јесте осми цар. Она је међу земљотрес огромних размара. 19 Велики град седморицом царева, и зато иде у пропаст. 12 расцепи се на три дела, а градови народа се И десет рогова које си видео, десет су царева, распадоше. Бог се сетио великог Вавилона, који се још нису зацарили, али ће добити те му даде чашу вина свога јаросног гнева. власт да владају са Звери само за један сат. 20 Сва острва ишчезнуше, а од гора не оста 13 Намера им је иста: да предају своју силу ни трага. 21 Тада се на људе сручи огроман и власт Звери. 14 Они ће ратовати против град са неба, и сваки је тежио по талант. Јагњета, али ће их Јагње победити, јер је Јуди су проклињали Бога због зла од града, оно Господар над господарима и Цар над јер је ово зло било веома велико.

17 Затим ми је један од оних анђела са седам здела пришао и рекао ми: „Дођи,

царевима. Са њим ће бити његови позвани, избрани и верни.“ 15 [Анђео] настави: „Воде које си видео, на којима Блудница седи, то су народи, људи, народности и језици.

16 Видео си и десет рогова и Звер. Они ће сребро, драго камење, бисере, танани лан, мрзети Блудницу, опустошиће је и оставити порфиру, свилу, скерлет, разна мирисна голу, појести њено месо и спалити је. **17** дрвета, сваковрсне посуде од слоноваче, Јер Бог је ставио мисао у њихова срца да предмете начињене од скupoценог дрвета, оставре његов наум: да удржени у једној бронзе, гвожђа и мрамора; **18** цимет, балзам, намери предају своја царства Звери, док миомирис, мирисава уља, тамјан, вино, уље, се не испуне Божије речи. **19** А жена коју бело брашно, пшеницу, стоку, овце и коње, си видео, то је велики град који влада над кола, робове и људске душе. **20** Остало си без воћа за којим си чезнула, сва твоја раскош и сјај пропали су и више их нећеш повратити.

21 Трговци који су овим трговали и обогатили се од ње, стајаће издалека обузети страхом због њених мука, плачући и наричући. **22** Говориће: „Јао, јао, велики граде, који си се облачио у лан, порфиру и скерлет, и китио се златом, драгим камењем и бисерима! **23** У један час опусте толико богатство!“ И сви кормилари, сви морнари и морепловци, стајали су издалека. **24** Видевши дим који се подиже из града у пожару, јадиковали су и говорили: „Који је град био као овај велики град?“ **25** Они посуше прашину на своје главе јадикујући и плачући: „Јао, јао, велики граде! Од његовог изобиља се обогатише сви који су имали бродове на мору, а у један час опустео. **26** Весели се над њим, небо! Веселите се над њим, ви свети, апостоли и пророци, јер га је Бог казнио [због оног што је учинио] вама!“ **27** Тада је један моћни анђео подигао камен, велик као млински, и бацио га у море, говорећи: „Овако ће бити бачен велики град Вавилон и неће га више бити. **28** Музика китаристе, музичара, флаутиста и трубача неће се више чути у теби, нити ће се који уметник више наћи у теби, а ни звук млина се неће више чути. **29** Светлост светиљке неће више засјати у теби, нити ће се глас младожење и невесте икад чути у теби, зато што су твоји трговци били светски моћници, и зато што је твоје врачање довело у заблуду све народе. **30** Уз то се у теби пролила крв пророка и светих, и свих оних који су убијени на земљи.“

18 После овога сам чуо нешто као громки глас мноштва народа на небу како

говори: „Алилуја! Спасење, слава и сила Затим сам видео једног анђела како стоји припада нашем Богу. 2 Јер истинити су и на сунцу. Он довикну веома гласно свим праведни Божији судови, зато што је осудио птицама које лете посред неба: „Дођите, велику Блудницу која је кварила земљу окупите се на велику Божију гозбу, 18 да својим блудом, и зато што је на њој извршио једете месо царева, заповедника и моћника, одмазду због крви његових слугу коју је пролила.“ 3 [Народ] рече по други пут: „Алилуја! Дим са њеног [згаришта] диже се од сад и довека!“ (aiōn g165) 4 Тада двадесет њиховим војскама, окупљене да зарате са четири старешине падоше ничице, па се оним што седи на белом коњу и са његовим поклонише Богу који седи на престолу, војскама. 5 Уто се зачу глас с неба: „Славите Бога нашег, све слуге његове, ви који га се бојите, мали и велики!“ 6 Поново сам чуо глас мноштва народа и нешто као хук многих река и као прасак јаког грома, како говоре: „Алилуја! Јер зацарио се Господ Бог наш, Сведржитељ. 7 Радујмо се и кличимо и дајмо му славу, јер дошло је време свадбе Јагњетове; спремила се његова Невеста. 8 Њој би дан чист и светао лан да се у њега обуче.“ (Лан, то су праведна дела светих.) 9 [Анђео] ми рече: „Напиши: благо онима који су позвани на свадбену гозбу Јагњетову!“ Још ми рече: „Ово су истините Божије речи.“ 10 Ја падох ничице пред његове ноге да му се поклоним, али он ми рече: „Не чини то! Слуга сам, као и ти и твоја браћа која објављују поруку о Исусу. Богу се поклони! Јер сведочанство о Исусу – то је дух пророштва.“ 11 Онда сам видео отворено небо, а тамо, бели коњ. Онај који га јаше зове се „Верни и Истинити“; он по правди суди и ратује. 12 Очи су му огањ што сажиже, а на глави су му многе круне. На њему је написано име, које нико не зна осим њега. 13 Обучен је у одећу натопљену крвљу, а његово име је Реч Божија. 14 Војске небеске су га пратиле, јашући на коњима обученим у белу и чисту тканину од лана. 15 Из његових уста излази оштар мач, којим ће посећи народе. Он ће владати над њима гвозденом палицом и газити у муљари јаросног гнева Бога, Сведржитеља. 16 На својој одећи и на своме бедру написано му је име: цар над царевима и господар над господарима. 17

20 Затим сам видео анђела како силази са неба. Овај је имао кључ од бездана и велики ланац у својој руци. (Abyssos g12) 2 Он ухвати Аждaju, Стару змију, која је ђаво и Сатана, и окова је на хиљаду година. 3 Онда је баци у бездан, закључа је и запечати, тако да не заводи више народе, док се не наврши хиљаду година. После овога она има да буде одрешена на кратко време. (Abyssos g12) 4 Онда сам видео престоле. Онима што су седели на њима дана је власт да суде. Видео сам и душе оних којима су одрубљене главе, јер су сведочили за Исуса и због Божије речи, и оне који се нису поклонили Звери, ни њеном кипу; оне који нису примили жиг на своју руку и на своје чело. Ови су оживели и владали са Христом хиљаду година. 5 (Остали мртви нису оживели, док се није навршило хиљаду година.) То је прво вакрсење. 6 Блажени су и свети они који учествују у првом вакрсењу. Смрт над њима нема власт. Они ће бити свештеници Божији и Христови и владати са њим хиљаду година. 7 А кад се наврши хиљаду година, Сатана ће бити пуштен из своје тамнице, 8 па ће изаћи да заведе народе на све четири

стране света, Гога и Магога, и да их окупи ћу дати да забадава пије с извора воде на бој. Они су бројни као песак на морској живота. 7 Победник ће ово примити у посед, обали. 9 Успеше се они на зараван у земљи, па опколише табор Божијег народа и њихов вољени град, али сиђе ватра с неба, па их прокидре. 10 А ћаво, који их је доводио у заблуду, био је бачен у огњено и сумпорно језеро, где су Звер и лажни пророк. Тамо ће бити мучени дању и ноћу од сад и довека. (aīōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Затим сам видео здела напуњених са седам последњих зала, и велики бели престо и оног који седи на рекао ми: „Дођи, показаћу ти невесту, жену њему. Од његовог лица побегаше и земља и Јагњетову.“ 10 Тада ме је Дух [Божији] обузeo, небо; не оста од њих ни трага. 12 Онда сам видео мртве, велике и мале, како стоје пред планину, и показао ми свети град Јерусалим престолом. Отворише се књиге. Онда је једна друга књига била отворена, Књига живота, је зрачила из њега, блистајући кристалним силази са неба од Бога. 11 Божија слава те су мртви били суђени по својим делима, сјајем као драги камен јаспис. 12 Окруживао према ономе што је записано у књигама. га је велики и високи зид са дванаест врата. 13 Море изведе своје мртве који су били у њему, а Смрт и Свет мртвих изведоше мртве који су били у њима, па је свако био осуђен по својим делима. (Hadēs g86) 14 Тада су Смрт и Свет мртвих били бачени у огњено језеро. Огњено језеро – то је друга смрт. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Чије се име не нађе записано у Књизи живота, тај би бачен у огњено језеро. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Онда сам видео ново небо и нову земљу.

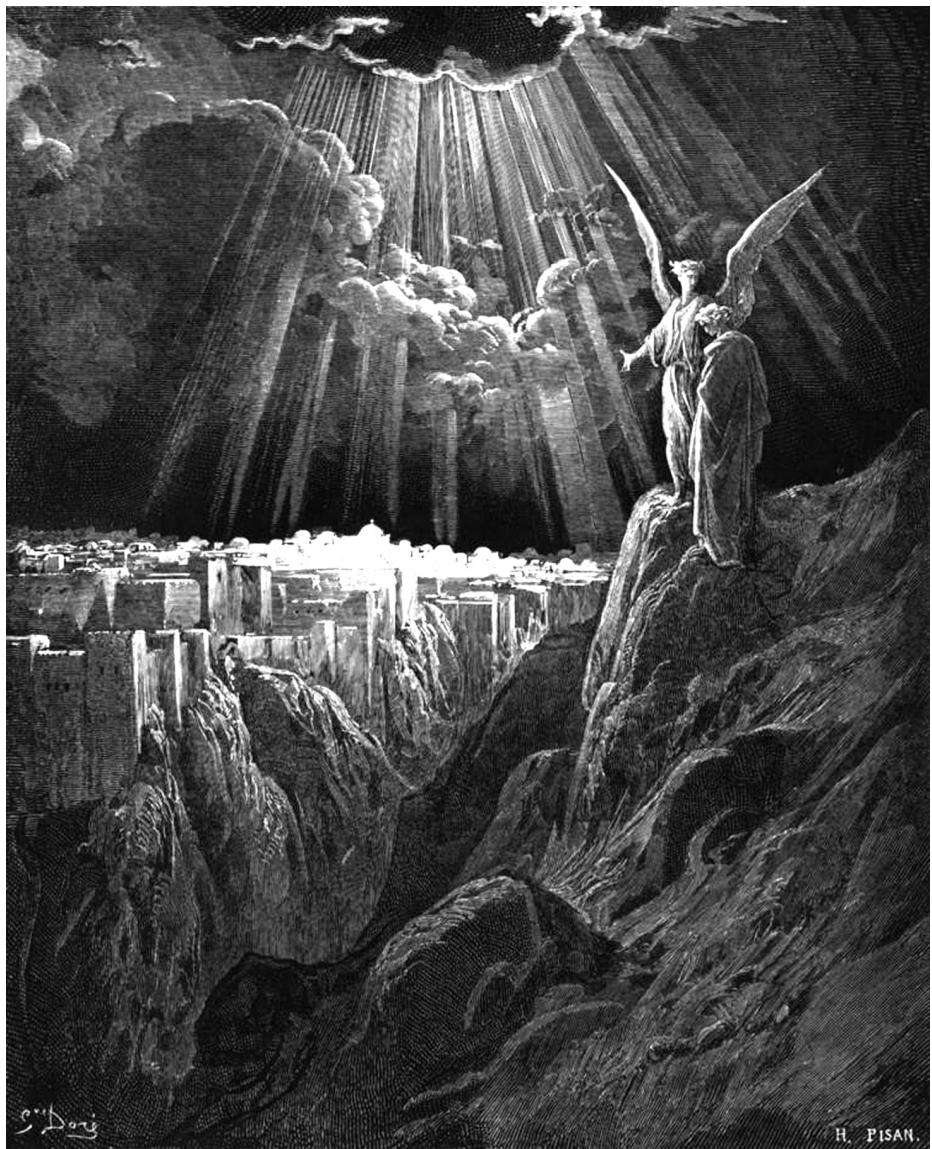
Прво небо и прва земља су нестали, а и море је ишчезло. 2 Видео сам и свети град, Нови Јерусалим, како се спушта са неба од Бога, опремљен као невеста украшена за свога мужа. 3 Уто сам чуо снажан глас са престола како говори: „Ево Шатора Божијег међу људима! Он ће пребивати са њима, а они ће бити његов народ, и сам Бог ће бити међу њима!“ 4 Он ће обрисати сваку сузу с њихових очију, јер смрти више неће бити. Неће више бити ни туге, ни плача, ни бола, јер је прошло оно што је било некада. 5 А онај што је седео на престолу рече: „Ево, све чиним ново!“ Још рече: „Напиши: 'Ове речи су поуздане и истините.'“ 6 Онда рече: „Сврши се! Ја сам Алфа и Омега, Почетак и Свршетак. Жедноме

Ja ћу му бити Бог, а он ће ми бити син. 8 А кукавице, неверни, изопачени, убице, блудници, врачари, идолопоклоници, и сви лажљивци, примиће своју плату у језеру које пламти отњем и сумпором. То је друга смрт.“ (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Затим је дошао један од седам анђела, који су имали седам (aīōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Затим сам видео здела напуњених са седам последњих зала, и велики бели престо и оног који седи на рекао ми: „Дођи, показаћу ти невесту, жену њему. Од његовог лица побегаше и земља и Јагњетову.“ 10 Тада ме је Дух [Божији] обузeo, небо; не оста од њих ни трага. 12 Онда сам видео мртве, велике и мале, како стоје пред планину, и показао ми свети град Јерусалим престолом. Отворише се књиге. Онда је једна друга књига била отворена, Књига живота, је зрачила из њега, блистајући кристалним силази са неба од Бога. 11 Божија слава те су мртви били суђени по својим делима, сјајем као драги камен јаспис. 12 Окруживао према ономе што је записано у књигама. га је велики и високи зид са дванаест врата. 13 Град је имао троја врата на источној страни, троја врата на северној страни, троја врата на јужној страни и троја врата на западној страни. 14 Зид је почивао на дванаест темеља, на којима су била написана имена дванаест Јагњетових апостола. 15 А онај што је говорио са мном имао је мерни штап од злата, да измери град, његова врата и зид. 16 Град се простирао у облику четвороугаоника, једнаке дужине и ширине. [Анђео] је измерио град мерним штапом: био је дугачак дванаест хиљада стадија; толика му је била и ширина и висина. 17 Измерио је и градски зид: дебљина му је била стотину четрдесет четири лакта. Анђео се користио људском мером. 18 Зид је био саграђен од јасписа, а град је био сав од чистог злата – као од чистог кристала. 19 Темељи градског зида били су укraшени сваковрсним драгим камењем: први темељ је био од јасписа, други од сафира, трећи од халкидона, четврти од смарагда, 20 пети од сардоникса, шести од сарда, седми од хризолита, осми од вирила, девети од топаза, десети од хрисопраса, једанаesti од јакнита,

дванаести од аметиста. 21 А дванаест врата, Још ми рече: „Немој да запечатиш пророчке дванаест су бисера; свака врата била су од речи ове књиге, јер се време приближило, једног бисера. Градски трг је био сав од 11 Неправедник нека и даље чини неправду, чистог злата – као од чистог кристала. 22 У нечисти нека се и даље каља, а ко је праведан граду нисам видео храм. Наиме, сам Господ нека и даље чини што је праведно, и ко Бог, Сведржитељ, и Јагње, његов су храм. 23 је свет нека се и даље посвећује.“ 12 „Ево, Граду нису потребни ни сунце ни месец да долазим убрзо, и носим плату са собом, да му светле, јер га је обасјала Божија слава, платим свакоме по његовим делима. 13 Ја а Јагње је његова светиљка. 24 Народи ће сам Алфа и Омега, Први и Последњи, Почетак ходати у његовој светlostи, а земаљски и Свршетак. 14 Благо онима који перу своју цареви доносиће у њега своје богатство. 25 одећу, јер ће добити право да приступе Његова врата неће се затварати дању, и тамо дрвету живота и уђу на градска врата. 15 А ноћи неће ни бити. 26 Раскош и богатство напољу су пси, врачари, блудници, убице народа биће донесени у њега. 27 Међутим, у и идолопоклоници и сви који воле и чине њега неће ући ништа што је нечисто, нити лаж. 16 Ја, Исус, послao сам свога анђела да ико ко чини што је гадно и неистинито, вам објави ову поруку за цркве. Ја сам Корен већ само они који су уписаны у Јагњетовој и Потомак Давидов, сјајна звезда Даница.“ Књизи живота.

22 [Анђео] ми је, затим, показао реку воде живота, бистру као кристал, која извире из престола Божијег и Јагњетовог 2 и протиче кроз главну улицу града. На обе стране реке стајало је дрво живота које рађа дванаестоструки род, један род месечно. Лишће овог дрвета је за исцељење народима. 3 Тамо неће бити никаквог проклетства. У граду ће бити Божији и Јагњетов престо, а његове ће му се слуге клањати. 4 Они ће гледати његово лице, и његово име биће на њиховим челима. 5 Ноћи више неће бити, а неће им више требати ни светlostи сунчеве ни месечеве, јер ће им сам Господ Бог светлити, а они ће владати од сад и довека. (αἰδης 165) 6 [Анђео] ми рече: „Ове речи су поуздане и истините. Господ Бог, који надахњује пророке, послao је свог анђела да покаже својим слугама шта мора да се догоди ускоро. 7 Ево, долазим убрзо! Благо оном који држи пророчке речи ове књиге.“ 8 Ја, Јован, чуо сам и видео [све] ово. Кад сам [све то] чуо и видео, пао сам ничице пред ноге анђела који ми је све то показао, да му се поклоним. 9 Али он ми рече: „Не чини то! Слуга сам као и ти и твоја браћа пророци који држе речи ове књиге. Богу се поклони!“ 10

17 Дух и невеста кажу: „Дођи!“ И ко слуша ово, нека каже: „Дођи!“ Ко год је жедан нека дође; ко хоће, нека узме воду живота забадава. 18 Упозоравам сваког ко слуша пророчке речи ове књиге: дода ли им ко нешто, томе ће Бог додати зла записана у овој књизи. 19 А одузме ли ко нешто од речи ове пророчке књиге, Бог ће одузети његов део од дрвета живота и од светог града, о којима је написано у овој књизи. 20 Онај који преноси ово сведочанство, каже: „Да, долазим убрзо!“ Амин! Дођи, Господе Исусе! 21 Милост Господа Исуса [нека буде] са свима. Амин.

Видео сам и свети град, Нови Јерусалим, како се спушта са неба од Бога, опремљен као невеста украшена за свога мужа. Уто сам чуо снајкан глас са престола како говори:

„Ево Шатора Божијег међу људима! Он ће пребивати са њима, а они ће бити његов народ, и сам Бог ће бити међу њима!“

Откривење 21:2-3

Водич за читоце

Српски at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Речник

Српски at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Речник +

AionianBible.org/Bibles/Serbian---Serbian-ONSP-Cyrillic/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Лука 8:31
Римљанима 10:7
Откривење 9:1
Откривење 9:2
Откривење 9:11
Откривење 11:7
Откривење 17:8
Откривење 20:1
Откривење 20:3

Дела апостолска 3:21
Дела апостолска 15:18
Римљанима 1:25
Римљанима 9:5
Римљанима 11:36
Римљанима 12:2
Римљанима 16:27
1 Коринћанима 1:20
1 Коринћанима 2:6
1 Коринћанима 2:7
1 Коринћанима 2:8
1 Коринћанима 3:18
1 Коринћанима 8:13
1 Коринћанима 10:11
2 Коринћанима 4:4
2 Коринћанима 9:9
2 Коринћанима 11:31
Галатима 1:4
Галатима 1:5
Ефесцима 1:21
Ефесцима 2:2
Ефесцима 2:7
Ефесцима 3:9
Ефесцима 3:11
Ефесцима 3:21
Ефесцима 6:12
Филипљанима 4:20
Колошанима 1:26
1 Тимотеју 1:17
1 Тимотеју 6:17
2 Тимотеју 4:10
2 Тимотеју 4:18
Титу 2:12
Јеврејима 1:2
Јеврејима 1:8
Јеврејима 5:6
Јеврејима 6:5
Јеврејима 6:20
Јеврејима 7:17
Јеврејима 7:21
Јеврејима 7:24
Јеврејима 7:28
Јеврејима 9:26
Јеврејима 11:3
Јеврејима 13:8
Јеврејима 13:21
1 Петрова 1:23

1 Петрова 1:25
1 Петрова 4:11
1 Петрова 5:11
2 Петрова 3:18
1 Јованова 2:17
2 Јованова 1:2
Јудина 1:13
Јудина 1:25
Откривење 1:6
Откривење 1:18
Откривење 4:9
Откривење 4:10
Откривење 5:13
Откривење 7:12
Откривење 10:6
Откривење 11:15
Откривење 14:11
Откривење 15:7
Откривење 19:3
Откривење 20:10
Откривење 22:5

aïdios

Римљанима 1:20
Јудина 1:6

1 Коринћанима 3:18
1 Коринћанима 8:13
1 Коринћанима 10:11
2 Коринћанима 4:4
2 Коринћанима 9:9
2 Коринћанима 11:31
Галатима 1:4
Галатима 1:5
Ефесцима 1:21
Ефесцима 2:2
Ефесцима 2:7
Ефесцима 3:9
Ефесцима 3:11
Ефесцима 3:21
Ефесцима 6:12
Филипљанима 4:20
Колошанима 1:26
1 Тимотеју 1:17
1 Тимотеју 6:17
2 Тимотеју 4:10
2 Тимотеју 4:18
Титу 2:12
Јеврејима 1:2
Јеврејима 1:8
Јеврејима 5:6
Јеврејима 6:5
Јеврејима 6:20
Јеврејима 7:17
Јеврејима 7:21
Јеврејима 7:24
Јеврејима 7:28
Јеврејима 9:26
Јеврејима 11:3
Јеврејима 13:8
Јеврејима 13:21
1 Петрова 1:23

aiōnios

Матеј 12:32
Матеј 13:22
Матеј 13:39
Матеј 13:40
Матеј 13:49
Матеј 21:19
Матеј 24:3
Матеј 28:20
Марко 3:29
Марко 4:19
Марко 10:30
Марко 11:14
Лука 1:33
Лука 1:55
Лука 1:70
Лука 16:8
Лука 18:30
Лука 20:34
Лука 20:35
Јован 4:14
Јован 6:51
Јован 6:58
Јован 8:35
Јован 8:51
Јован 8:52
Јован 9:32
Јован 10:28
Јован 11:26
Јован 12:34
Јован 13:8
Јован 14:16

Матеј 18:8
Матеј 19:16
Матеј 19:29
Матеј 25:41
Матеј 25:46
Марко 3:29
Марко 10:17
Марко 10:30
Лука 10:25
Лука 16:9
Лука 18:18
Лука 18:30
Јован 3:15
Јован 3:16
Јован 3:36
Јован 4:14
Јован 4:36
Јован 5:24
Јован 5:39
Јован 6:27
Јован 6:40
Јован 6:47
Јован 6:54
Јован 6:68

Јован 10:28
Јован 12:25
Јован 12:50
Јован 17:2
Јован 17:3
Дела апостолска 13:46
Дела апостолска 13:48
Римљанима 2:7
Римљанима 5:21
Римљанима 6:22
Римљанима 6:23
Римљанима 16:25
Римљанима 16:26
2 Коринћанима 4:17
2 Коринћанима 4:18
2 Коринћанима 5:1
Галатима 6:8
2 Солуњанима 1:9
2 Солуњанима 2:16
1 Тимотеју 1:16
1 Тимотеју 6:12
1 Тимотеју 6:16
2 Тимотеју 1:9
2 Тимотеју 2:10
Титу 1:2
Титу 3:7
Филимону 1:15
Јеврејима 5:9
Јеврејима 6:2
Јеврејима 9:12
Јеврејима 9:14
Јеврејима 9:15
Јеврејима 13:20
1 Петрова 5:10
2 Петрова 1:11
1 Јованова 1:2
1 Јованова 2:25
1 Јованова 3:15
1 Јованова 5:11
1 Јованова 5:13
1 Јованова 5:20
Јудина 1:7
Јудина 1:21
Откривење 14:6

eleēsē

Римљанима 11:32

Geenna

Матеј 5:22
Матеј 5:29
Матеј 5:30
Матеј 10:28
Матеј 18:9
Матеј 23:15
Матеј 23:33
Марко 9:43

Марко 9:45
Марко 9:47
Лука 12:5
Јаковљева 3:6
Hadēs
Матеј 11:23
Матеј 16:18
Лука 10:15
Лука 16:23
Дела апостолска 2:27
Дела апостолска 2:31
1 Коринћанима 15:55
Откривење 1:18
Откривење 6:8
Откривење 20:13
Откривење 20:14

Limnē Pyr

Откривење 19:20
Откривење 20:10
Откривење 20:14
Откривење 20:15
Откривење 21:8

Sheol

1 Мојсијева 37:35
1 Мојсијева 42:38
1 Мојсијева 44:29
1 Мојсијева 44:31
4 Мојсијева 16:30
4 Мојсијева 16:33
5 Мојсијева 32:22
1 Књига Самуилова 2:6
2 Књига Самуилова 22:6
1 Књига о царевима 2:6
1 Књига о царевима 2:9
Књига о Јову 7:9
Књига о Јову 11:8
Књига о Јову 14:13
Књига о Јову 17:13
Књига о Јову 17:16
Књига о Јову 21:13
Књига о Јову 24:19
Књига о Јову 26:6
Псалми 6:5
Псалми 9:17
Псалми 16:10
Псалми 18:5
Псалми 30:3
Псалми 31:17
Псалми 49:14
Псалми 49:15
Псалми 55:15
Псалми 86:13
Псалми 88:3
Псалми 89:48

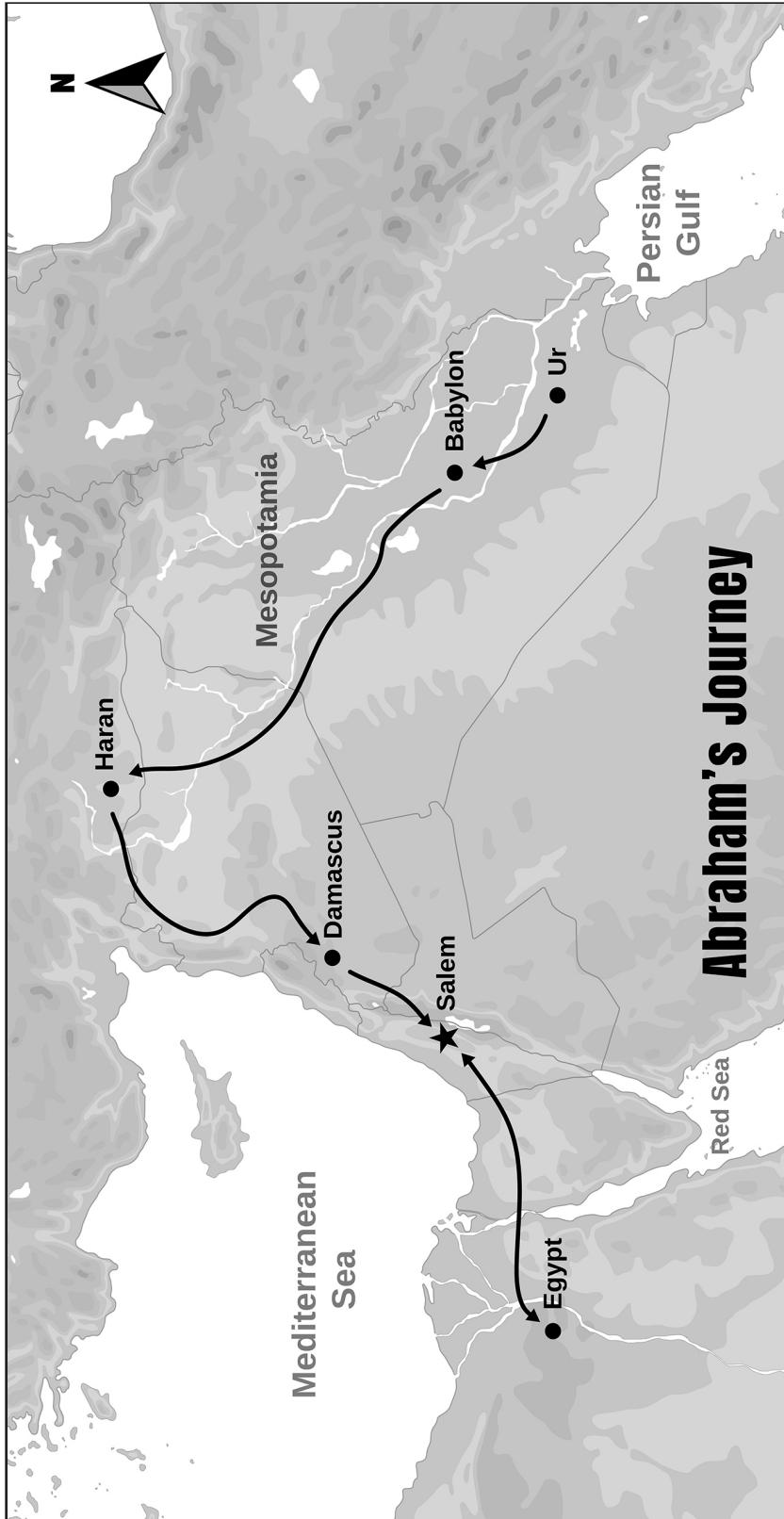
Псалми 116:3
Псалми 139:8
Псалми 141:7
Приче Соломонове 1:12
Приче Соломонове 5:5
Приче Соломонове 7:27
Приче Соломонове 9:18
Приче Соломонове 15:11
Приче Соломонове 15:24
Приче Соломонове 23:14
Приче Соломонове 27:20
Приче Соломонове 30:16
Књига проповедникова 9:10
Песма над песмама 8:6
Књига пророка Исаје 5:14
Књига пророка Исаје 7:11
Књига пророка Исаје 14:9
Књига пророка Исаје 14:11
Књига пророка Исаје 14:15
Књига пророка Исаје 28:15
Књига пророка Исаје 28:18
Књига пророка Исаје 38:10
Књига пророка Исаје 38:18
Књига пророка Исаје 57:9
Књига пророка Језекиља 31:15
Књига пророка Језекиља 31:16
Књига пророка Језекиља 31:17
Књига пророка Језекиља 32:21
Књига пророка Језекиља 32:27
Књига пророка Осије 13:14
Књига пророка Амоса 9:2
Књига пророка Јоне 2:2
Књига пророка Авакума 2:5

Tartaroō

2 Петрова 2:4

Questioned

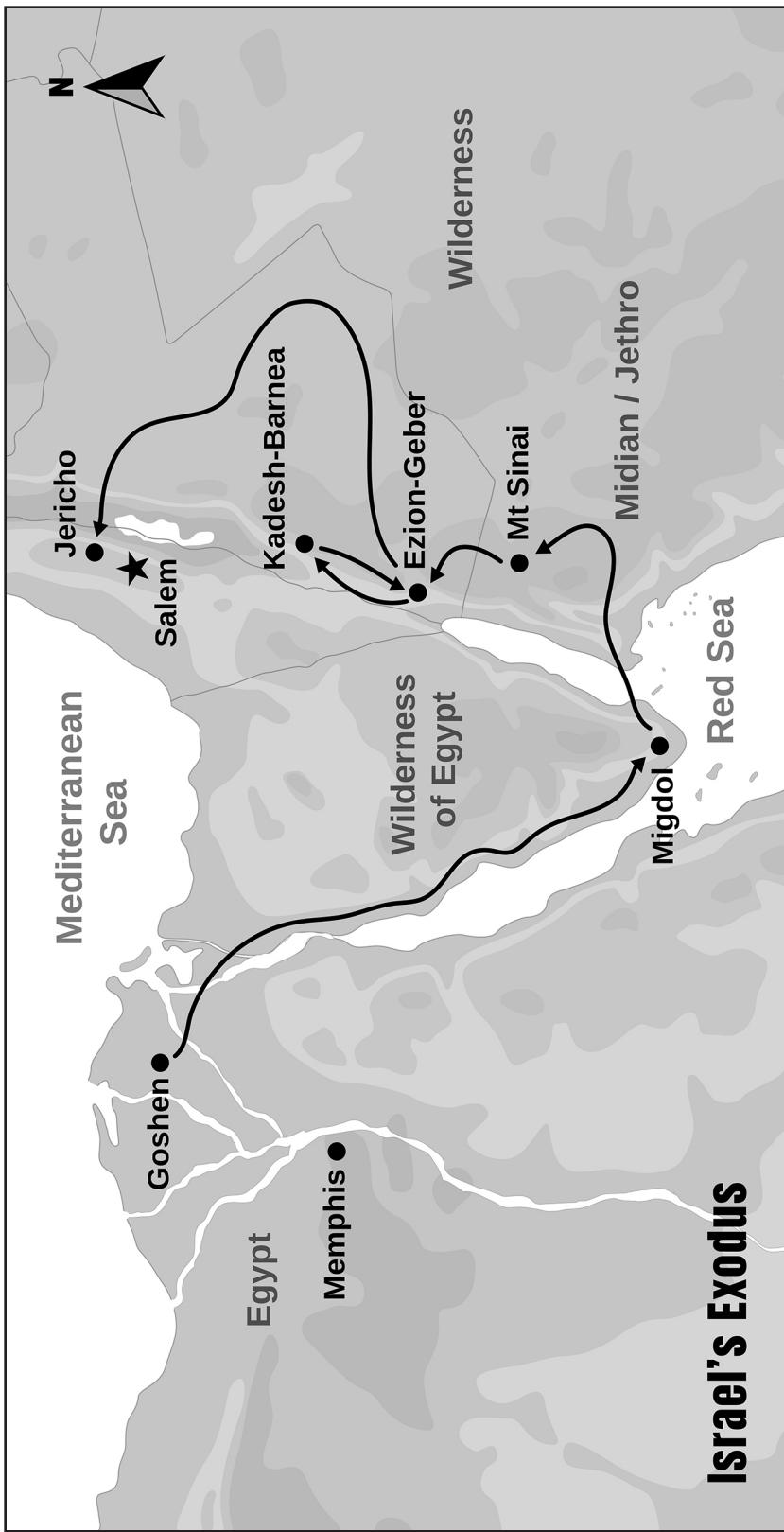
None yet noted

Abraham's Journey

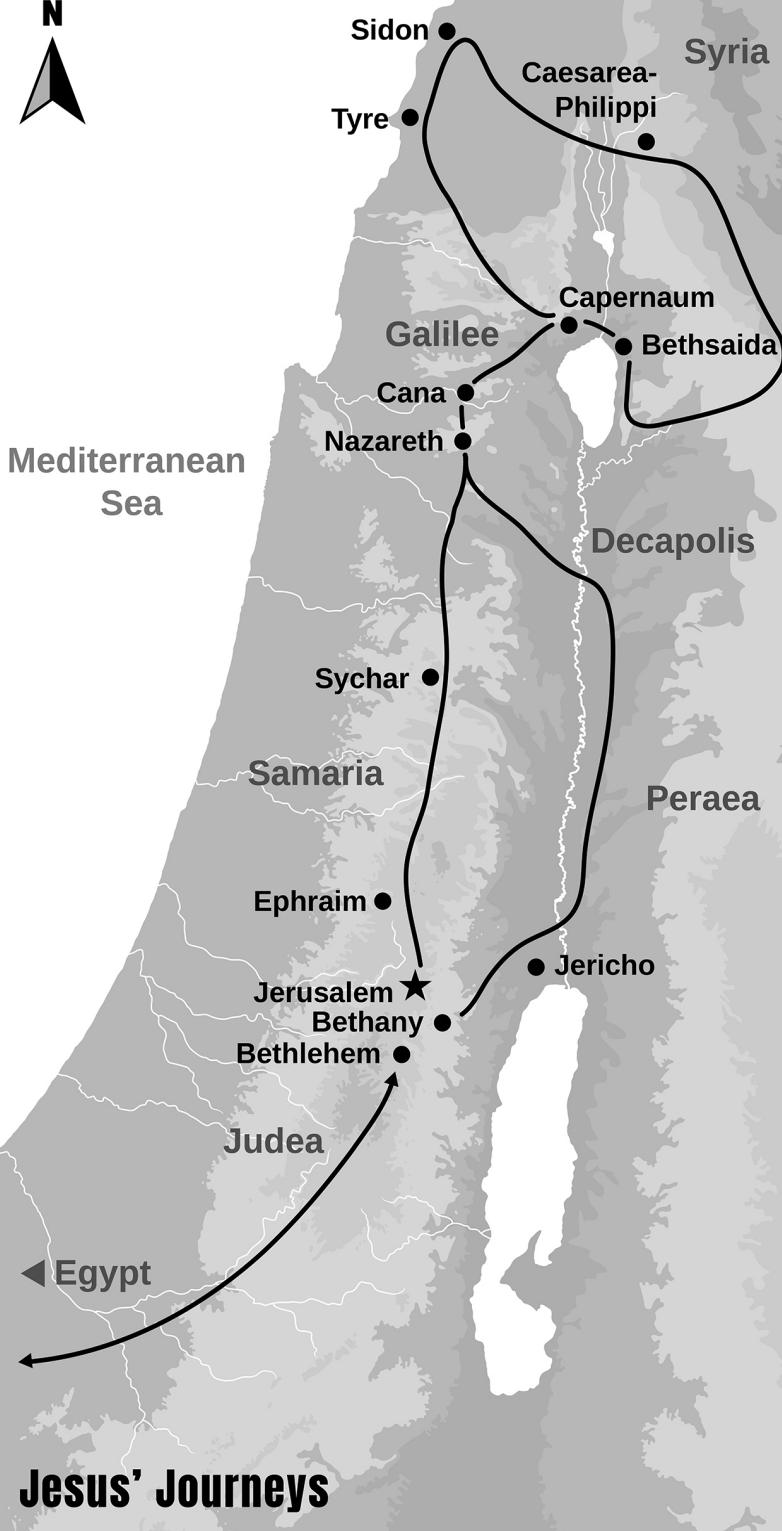
На основу своге вере је Абрахам послукао Бога који га је позвао да оде у крај који је требало да прими у посед. Отмисао је иако није знато куда ћа иде.

- Јеврејима 11:8

А кад је фараон пустиса народ да иде, Господ их није повео путем који води у филистимском земљу, иако је онуда било ближе.
Господ је, наиме, рекао: „Кад народ види ратовање, мозао ћи да се предомисли и врати у Египат.“ - 2. Мојсијева 13:17

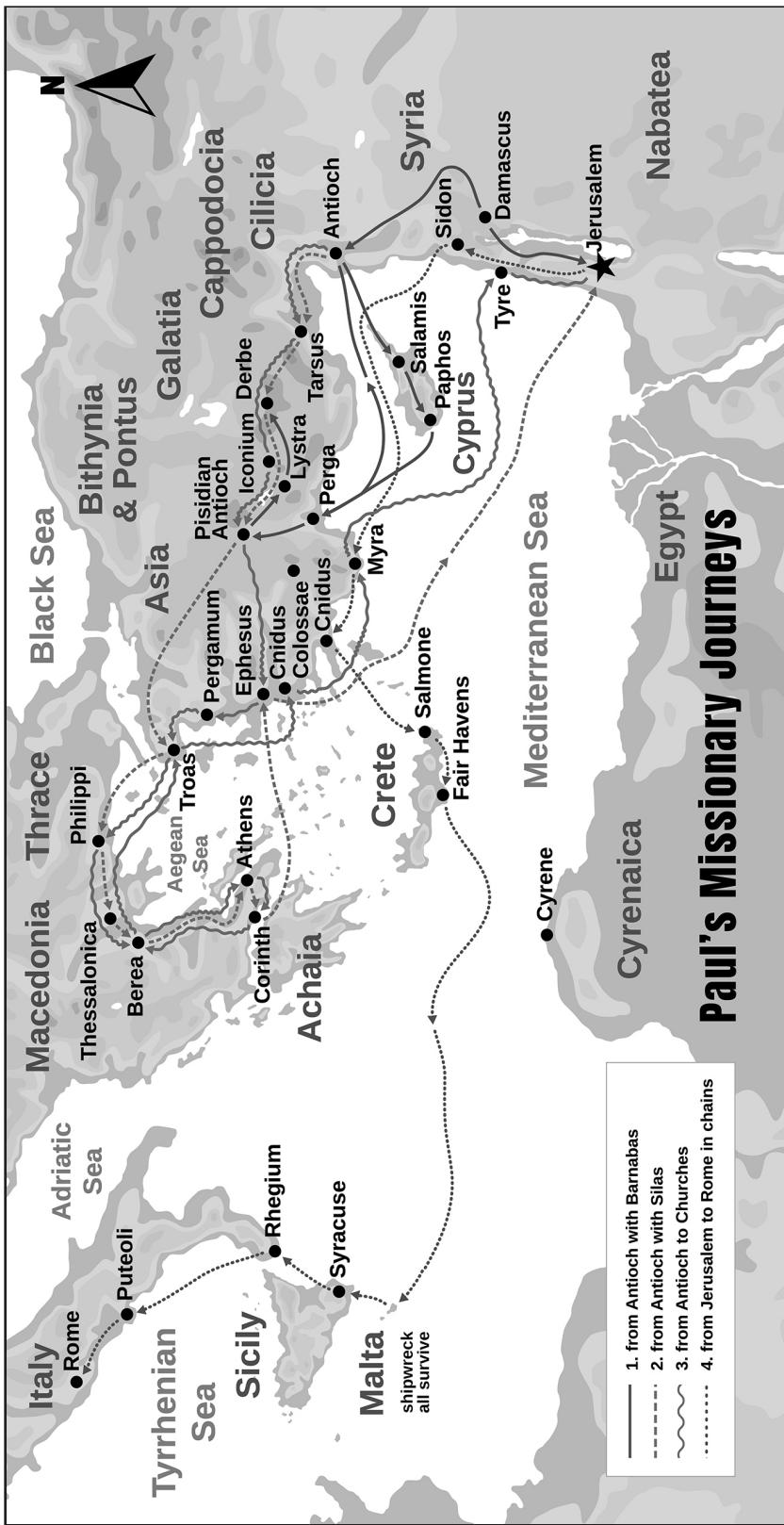
Israel's Exodus

Jesus' Journeys

Јер, Син Човечји није дошао да му служе, него да служи и да свој живот да као откупнину за мноштво - Марко 10:45

Paul's Missionary Journeys

Од Павла, са џе Иисуса Христом, познатог да буде апостол, издавојеног да најести Божију Радосну вест. - Римљанима 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Судбина

Српски at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Зато идите и начините се народе мојим ученицима, крстите их у име Оца, Сина и Светога Духа. - Матеј 28:19

